

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

*14. Ju. 1. 1887
i valdsilby Landbrug
for N. S. Kristensen*

Bia vls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Bia vler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries. og N. S. Kristensen.

1.—2. Aargang.

(1886—87).

Med 5 Portræter og 30 Illustrationer.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1887.

Indholdsfortegnelse.

Maben eller forseglet Honning? 19.
Maret 1885 6.
Maret 1886 97.
Amerikansk Foraarsbehandling 28.
Anderfen N. C. (med Portræt) 157.
April 30, 131.
At formere ved Kunst 6.
August 60, 170.

Bemærkninger om Meloë variegatus 198.
Bentons Forsendelsesbur (med Billede) 141.
Beskrivelse af Trugstaden (med Billede) 118.
Besøg Rubebiaavleren 133.
Biaavlen i Danmark 161.
„Biaavls-Lidendes“ Begtavle (Til-
læg til Nr. 7 for 1886).
Bien som Mathematiker 126.
Biaens Sugesnabel (med Billede) 106.
Bier fra Kube i Hus 68.
Bierne's Celler (med Billede) 174.
Bierne's Nægt 82.
Bierne's Pjnc 31, 138.
Bigiften 18.
Billig Bogsmeltemaskine 77.
Biluen 18.
Bipiben (med Billede) 151.
Bistande og Sukkerfabriker. 55.
Bistungen og Vibraaden 35.
Bivulven 50.
Bjergget 62.
Blomsterbust 66.
Blomsterstøvet i Bistaden. 184.
Blomsterstøvet's Farve 90
Bojesen, B (med Portræt) 201.
Braabløse Bier 98.
Brunrod 74.

Gellulaagene 116.
Centralrøbet i Frederiks (1886) 81.
Centralrøbet i Silkeborg (1887) 181.

December 93, 200.
De gamle Huse 59.
De hvide Bier 153.
„Den danske Biaavlerforening“ 49.
De nye Love 65.
De smaa Rammer 46.
Der praktiske Zinker 176.
Det engelske Stade (med Billede) 50.
Det indre af Trugstaden (med Billede) 128.
De vil ikke sværme 52.

Die Anatomie der Biene 48.
Dronerne paa Blomsterne 190.
Dronerne's Parringstaaal 74.
Dronningeavl (med Billede) 160, 167.
Dronningestifte 20.
Dzierzons Trugstade (med Billede) 109.

Efterretninger fra Udlandet 23, 31, 40, 55, 62, 72, 87, 95, 113, 135.

En ny Nøgpuster 42.
En periodysk Honningplante 152.
Er Lupinen en Honningplante? 139.
Et Arbejde for Børn 116.
Et Midtpunkt 165.
Et Stridsspørgsmaal i Biaavlen 73.

Familjeforholdene i Bistaden 26.
Februar 15, 111.
Foder og Fodring om Foraaret 137.
Fodring af Svarme 43.
Foraarsblomsterne 20.
Foraarsdriften paa min Bistand 117.
Foraarsfodring 127.
Forening af Bier 68.
Foreningens Nytte og Djemed. 34.
Fra andre Lande 14.
Fra Bornholm 202.
Fra Rusland 63.
Fra Udstillingen i Kjøbenhavn (1886) 79.

Gedehamjene 42.
Giffig Honning 58.
Gravenhorst, C. J. H. (med Portræt S. 1) 12.

Hold Biaavls-Udstillinger 173.
Honningen er for lidt kjendt 92.
Honningens Afjætning 29, 57.
Honningens Behandling 61, 67.
Honningens Farve og Renhed 53.
Honningens Inddampning (med Billede) 85.
Honningens Indflydelse paa Bierne's Dvervintning 75.
Honningkager 7, 93.
Honningubbytte i Gedeeagen 107.
Hvad Nytte har Kredsmedlemmerne af Hovedforeningen? 17.
Hvem er Biaavlerne her i Landet? 9.
Hvorfor gav Bierne saa lidt Udbytte sidste Aar? 10.

Hvorledes Bierne gjøre Loifette 10.
Hvorledes faar jeg et Bisfolk fra Kube sat i Hus? (med Billede) 37, 45.

Hvorledes man bedst sætter en Kube paa et Hus. 160.

Hvorledes man faar sin Honning glat som Smør. 11.

Hvorledes samle Bierne Blomsterstøvet? 132.

Hvorledes skal jeg begynde min Bistand? 3.

Hvorledes støttes Biaavlen bedst og af hvem? 41.

Høfstade eller Trugstade 27.

Jakob Libum 154.

Januar 5, 101.

Jkke Bipest 186.

Jkke Eneret, men Enighed 81.

Indtaget af Bier 192.

Indvintningen 175

Ingen Natursværme! 43.

Juli 54, 161.

Juni 47, 153.

Kan det betale sig at fodre Bierne? 22.

Kløverblomsterne's Sukkerindhold 55.
Kubestader og Kjømpesfolk 90.

Kun for Begyndere 69.

Landboforeningerne og Biaavlen 105.

Langstroth, L. L. (med Portræt) 100.

Lidt mere om Præmiering 120, 130.

Lidt om Biaavlen 6, 13, 21.

Lidt om Biaavlen i Nord-Amerika 166.

Lidt om Kunststavel (med Billede) 44.

Lidt om Præmiering 102, 110.

Lidetræet 64.

Lov om Bistaders Plads 72.

Maj 53, 143.

Marts 22, 121.

Martsblomster 126.

Mellenvægge 74.

Mere om Stedeformen 169.

Middel mod Raaden Yngel 63.

Mjød-Opstrift 83.

Mortenlens Wibog 125, 145.

Mufene 191.

Møller, F. (med Portræt) 33.

Naar flyttes Bier bedst og hvorledes? (med Billede) 140.

Naphthalin 158.
Nogle Fejl 29.
Nye Vibøger 149.
Nye Opfindelser 76.

Oktober 78, 186.
Om Biaalen i Sverig 99.
Om Formering af Staderne 18.
Om Stadeformerne 152.

Paatænt Brandforsikringsforening
for Bier 23.
Pafning i Staderne 108.
Prisen paa Honning 202.
Prisen paa Voks 162.
Premiering af hele Vistande 86.

Raaden Ingel 58.
Raaden Ingel er ikke Bipest 91.
Rovbierne 36.
Røveri 60.

September 99, 177.
Staan Bierne 151.
Strællekniiden (med Billede) 50.
Strællemaskinen 35.
Stuffen (med Billede) 118.
Smaarammer i Honningmagasinet
(med Billede) 142.

Smaating (i hvert Nr.)
Smittehygiejne 139.
Solvoymelteren (med Billede) 92,
97.
Spørgsmaal om Biaal- (i hvert Nr.)
Stadernes Størrelse i Hedeegnen
150.
Sukker som Vinterfoder 84.
Svalerne 50.
Svenske Vibøger i 1885 5.
Sværmingen 139.
Sønrammen (med Billede) 161.
Sprensens Flyvetragt (med Billede)
108.

Tablet-Fyldeapparat (med Billede)
189
Tavleknuseren 76.
Tavleporten 150.
"Tidskrift for Bistjotiel" 12.
Til Begynderen 159.
Til Gravenhorst's Billede 3.
Til Julen 203.
Til Læseren! 1.
Til Læseren! 89.
Til Læseren! 197.
Til Redaktionen af „D. T.“ 2.
Tilfætning af Dronning 42.

To Flyvehuller 52.
Trugstade eller Høststade? 70.
Trugstaden (med Billede) 128
Trættet i Maj 36.
Trætteforhold i Jyllands Hedeegne
120.
Trøst hos Bierne 27.

Udstillingen i Kjøge (1887) 170.
Vandingsapparater (med Billede)
116.
Venderammen 26.
Vinf for Begyndere 43.
Vinterfoder: Honning eller Sukker?
77.
Vor Biaals Ejendommelighed 25.
Vorbecks Bog om Trugstaden 115.
Vognmøllene 10.
Vognprøveren 12.
Vogrensning 37.

Websters Røgpusler 76.

Ingelberegning 192.
Jonngs lille Vibog 48.

Zinkfar 90.

Forfatterne.

Alberti A. 189.
Andersen, M. C. Portræt. S. 157.
Berg, J. Sahl. 78. 107. 130. 150.
Bojesen, B. Systofte. 2. 78. Por-
træt S. 201.
Borries, Herm. 5. 11. 12. 19. 25.
28. 41. 48. 49. 53. 58. 61.
65. 67. 73. 77. 81. 84. 85. 91.
92. 100. 105. 108. 109. 115. 125.
128. 145. 149. 153. 160. 165.
167. 176. 184. 192.
Brun, A. Hofjægermester. 27. 77.
198.
D., Hømb. 9.
Dabant, Ch. 75.
Demant, Fru. 169.
Ebbe, Lars. 166
En Husmøder, 93. 203.
Ericsson, C. Nøfors. 99.
Filomella, 10. 18. 26. 35. 42. 50.
58. 66. 74. 90. 98. 106. 116.

126. 138. 150. 158. 174. 182.
190.
Fælle, B. 34. 37. 78. 83.
Gaagensen, H. J. Tranebjerg. 108.
151. 192.
Hansen, H. J. 18.
Hansen, R. Lideby. 6. 11. 13. 21.
44. 52. 59. 68. 69. 70. 137. 140.
175. 183.
Hansen, L. Malykkegaard. 77. 117.
139.
Jensen, C. Skimmede. 169.
Jensen, Jens. 57.
J. R. R. 27. 159.
Kristensen, N. S. 5. 6. 15. 22. 23.
29. 30. 37. 38. 45. 47. 54. 57.
60. 60. 68. 69. 78. 89. 93. 97.
101. 111. 118. 121. 128. 131.
142. 143. 149. 153. 154. 161.
170. 173. 177. 186. 191. 197.
200. 202.

Larsen, Hans. 38.
Leonhard, M. 30. 90.
Meyer, A. Roskilde. 6.
Møller, J. Overdriftsinspektør. Por-
træt S. 33. 77.
Observer 76. 92. 97.
Obrver 191.
Olsen, Chr. Distrup. 160.
Pedersen, Kristjan. 67. 78.
Poulsen, A. B. 20. 36.
Riis, Nikolaj. 202.
Smith, B. C. B. Lærer, Bjergsted.
77. 82. 127.
Spønsen, A. Norup. 36. 102. 110.
142.
Spønsen, N. Sindal. 120. 130.
Vorbeck, A. H. Fotograf. 46. 52.
78.
Zahrtmann, Apotheker. 139. 152.

Blaavl's-Tidende.

Maanedssblad for den danske Blaavler.

Udgiver og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

N. S. Kristensen.
Blaavler.

„Blaavl's-Tidende“

udgaar den 1ste i hver Maaned, koster 1 Kr. 14 Ø. om Aaret, og kan bestilles paa ethvert Postkontor.

Betjendtgjærelser, Bidrag m. m. adresseres til

„Blaavl's-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

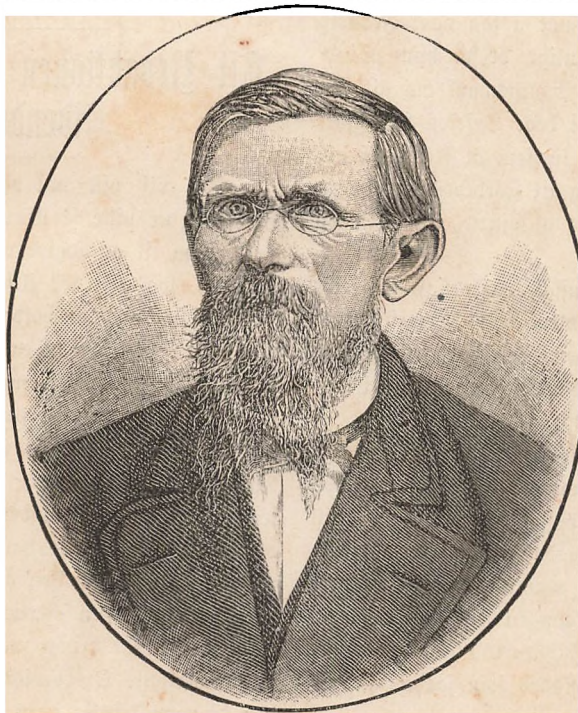
Alt den praktiske Blaavl vedrørende sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløvs pr. Roskilde.

Indhold: Til Læseren! — Til Redaktionen af „Blaavl's-Tidende“. — Til Gravenhorst's Billede. — Hvorledes skal jeg begynde min Blaavl? — Svenske Bidrager i 1885. — Januar. — Aaret 1885. — At formere ved Konst. — Lidt om Blaavlen. — Meddelelse fra Redaktionen. — Smaaating. — Honningkager. — Pris-Notering. — Fra Kredsjene. — Spørgsmaal om Blaavl. — Blaavlermøder. — Betjendtgjærelser. — Brevkasse. —

Til Læseren!

Hdet vi udsende dette første Nummer af vort nye Blad, ville vi med et Par Ord motivere dets Fremkomst og omtale vort Formaal med det. Vi har hidtil kun haft et Bibliad hos os, nemlig „Tidskrift for Blaavl“. Imitertid synes Eneret ikke at være heldig paa dette Omraade og det blev os naavnlig i den sid-

C. F. H. Gravenhorst.

ste Tid stedse klarere, at Konkurrence her vilde være gaavnlig, om ikke nødvendig, hvis vi skulde faa et Bibliad, som kunde tilfredsstille alle rimelige Fordringer. Da Kontingentet for „Tidskrift for Blaavl“ nu er forhøjet til 2 Kroner aarlig og vi indser, at en Mængde Blaavlere blandt Smaakaarsfolk derved ville blive forhindrede i at holde et Bibliad, har vi besluttet os til at afhjælpe dette Savn

ved at udgive et nyt Blad til den halve Pris, som tager særligt Hensyn til de mindre bemidlede Biavlere's Læse. Det er saaledes ikke blot Overbevisningen om Konkurrencens store Beretigelse og Nytte, men ogsaa om, at vi vil naa frem til en Mængde Biavlere rundt om i Landet, som ikke ville kunne overkomme det ældre Tidsskrift, der har været bestemmende for os.

Vi formene, at der vil være Blads for begge Blade ved Siden af hinanden og at vi væsentlig vil blive læste hos dem, for hvem det ældre er for dyrt og som ingen Fordel have af at være Medlemmer af Hovedforeningen. Den lave Pris vil ganske vist vanskeliggjøre os Konkurrencen, men vi skal dog bestrebe os for at yde et saavidt mulig udsøgt og sigtet Indhold.

Vi ønske at komme i saa nært Forhold til vore Læsere som muligt, derfor have vi indrettet en Rubrik for Spørgsmaal om alt Biavlens vedrørende og vi bede Læseren selv gjøre vidtstrakt Brug heraf, ligesom at fremsætte mulige Ønsker og Forslag til Forbedringer, da det ikke altid er let for os at gjætte, „hvor Skoen trykker.“

Det er vor Hensigt væsentligst at skrive for Begynderen i Biavlens, da der er mest Trang hertil og stedse med den praktiske Nytte for Dje. Den bedste mulige Behandling af Bierne i Dzierzonstader er den Opgave, vi til syvende og sidst ville søge at virke for. Vi anerkjende to ligeberettigede Stadesformer: Højstadedet og Trugstadedet, men ogsaa Kubebiaavlens skal vi tage Hensyn til, baade fordi han er i Flertal hos os og det navnlig er ham, vi maa vinde og lette Overgangen til Rassebiavlens. Desuden er Kuben Begynderens bedste og sikreste Formeringsstade og findes som saadan jævnfides med Rassebiavlens.

Ved fremdeles at følge med Biavlens Ud-

vikling i Udblandet gennem vore private Forbindelser og i de tyske, engelske og amerikanske Tidsskrifter, haabe vi, at kunne holde de danske Biavlere à jour med Bepøgelserne paa Biavlens Omraade.

Billeder ville vi foreløbig kun undtagelsesvis kunne levere, men saasnart det er os muligt, skal de komme og blive da Billeder af Biavlere, Stader, Redstaber o. s. v. i smuk Udførelse. Læseren vil selv kunne fremme denne Sag ved at udbrede vort Blad blandt Biavlere.

Vi ville endelig lægge Hovedvægten paa, at vort Blad kun indeholder virkelig værdifulde og paalidelige Bidrag, da Læsere i Længden vinder mere herved end ved meget, men tarveligt Indhold.

Med.

Til Redaktionen af „Biavlens-Tidende.“

Der vil vist nok være en stor Mængde Biavlere, der ville se skjævt til, at De har bestemt Dem til at udgive et nyt Blad for danske Biavlere, som efter de flestes Mening har mere end Læs nok ved at holde ét saadant Blad ved Live; ja enkelte ville endog kalde Deres Beslutning Galsskab eller noget lignende, da De jo herved let, selv om det ikke er Deres Hensigt, giver et Stød til Oplosningen af „den danske Biavlerforening.“ Jeg betragter imidlertid Sagen fra en anden Side, og finder mig overbevist om, at De har gjort Ret i nu at tage fat paa Udgivelsen af et nyt Organ. At Konkurrencen er en herlig Ting, og at den altid tjener til at bringe en god Sag frem, er min inderligste Overbevisning; hvorfor skulde den da være skadelig i vor Biavllitteratur. Nej, der vil den ogsaa være paa sin Blads- og mu-

ligvis tjene til at skabe Resultater, som ingen har haft nogen Anelse om.

Smidlertid er der ogsaa andre Omstændigheder, der tale for det rigtige i at oprette et nyt Blad for Biavlere, og blandt disse skal jeg først og fremmest fremhæve den Misnøje, der i de allerførste Aar mere og mere har grebet om sig blandt Dernes Biavlere. Man har stedsse følt sig tilfidesat, ja ofte krænk-
ket, og der har derfor allerede i længere Tid været Tale om, at enkelte Amtskredsse ligefrem skulde melde sig ud af Biavlerforeningen. Naar dette ikke er sket tidligere, saa er Grunden ganske vist alene den, at man ikke har haft noget andet Blad som Organ for Foreningen end „Tids-
skrift for Biavl“ og ikke selv har turdet paa-
tage sig at grunde et andet. Naar De nu, mine Herrer, har paataget Dem dette Arbejde, da er jeg overbevist om, at De vil vinde manges Sympathi og Støtte, saa at jeg ikke tvivler om, at Sagen nok vil gaa sin jævne og rolige Gang, om der end i den første Tid kan vante lidt „Knubs“ fra en og anden, hvis Intereser tale for, at alt helst burde blive ved det gamle.

Alf det anførte vil De let kunne indse, at jeg er glad over, at De har taget Deres ener-
giske Beslutning, og jeg kan ikke indse, at den kan afstedkomme nogen som helst Skade, hver-
ken for Biavleren eller for Biavlens; thi der er jo kun, som man kunde sige, sket en Forandring i vore huslige Forhold. Hidtil har vi saa at sige levet under patriarkalske Forhold; Søn-
nerne have hidtil levet og virket for at naa det samme Fo. maal i det samme Hus. Nu derimod hav. Sønnerne udfskilt sig fra hinanden for bedre et kunne naa det samme Maal. Jeg kan derfor kun anbefale Deres Foretagende og beder enhver Biavler at støtte det. Derved skal ingenlunde være sagt, at man ikke længere skal

holde „Tidskrift for Biavl“; nej, vi kan have godt af at læse begge Blade, og den fremad-
stræbende Biavler vil ogsaa nok faa Raad dertil.

B. Bojesen.

Til Gravenhorst's Billede.

Da vi alligevel maatte vente til en anden Gang med at bringe en dansk Biavlens Billede, valgte vi at begynde med et Portræt af en tykt Biavler, som regnes blandt Nutidens mest fremragende Praktikere. Gravenhorst har ved sit eget Liv vist, hvad Biavlens, fornuftigt drevet, kan indbringe. I sit Stade har han forbundet Rubens Fortrin med Trugstade-Prin-
cipet for at hæve Rubebavlens paa Grundlag af Rubebavlens egen, gennem Aarhundreder udbannede Erfaring i Hedeegnene. I et føl-
gende Hæfte skal vi bringe en kort Levedesbe-
skrivelse af Gravenhorst fra hans egen Haand og her kun bemærke, at vi skylde hans liberale Forlæggere, D'hr. C. A. Schwetschke & Sohn i Brunsvig, at vi kunne bringe vore Læsere et saa kunstnerisk udført Billede.

Hvorledes skal jeg begynde min Biavl?

Det er det sædvanlige Spørgsmaal fra Begynderen og næppe er man begyndt at be-
svare det, saa hedder det: „hvormeget koster det saa at begynde?“ Ja, det er ikke saa lige at svare paa, men hvad det kostede mig selv, kan jeg nemt fortælle. Jeg kjøbte om Foraa-
ret et godt Rubestade med ung Dronning (en Esterfværm) for 10 Kroner og gav den for 2 Kr. Kandis, opløst i Vand; saa var den struttende fuld af Bier først i Juni og gav en antagelig Sværm. Et Højtade fra Kr. Pe-
dersen, Løved til 11 Kr. blev udstyret med et

Pb. Konfttavler (1 Kr. 50 Ø.) og i det kom Sværmen. Naar jeg hertil føjer en Bibe-hætte af Blik (10 Ø.), en Kube til at fange Sværmene i (50 Ø.), en Tavletang (1 Kr.) og et Par andre Redftaber — faa blev hele Udstyret henimod 30 Kroner. Kubestadet blev staaende til at formere med næste Aar, thi et enkelt Stade er for lidt, naar man vil have rigtig Fornøjelse af Bierre. Hvidfløveren og Boghveden hjalp mig godt, jeg høstede 21 Pb. Honning og Bierne beholdt selv vel omtr. 25 Pb. til Vinteren. De 21 Pb. gav 10 Kroner Indtægt, det var strax $\frac{1}{3}$ af mit Ud-læg, men det var ogsaa et udmærket Aar for en Begynder. Det var nu hvad det kostede i Penge, men det er ikke nok med Pengene. Først og fremmest maa man lære noget om Bierne og det af en god Bog, men dem har vi kun en af, det er Hoffjægermester Bruns „Vejlledning“ fra 1884 (4 Kr.), dernæst — og det er det aller vigtigste — maa man ikke for-sømme nogen Lejlighed til at se andre, dygti-gere behandle Bierne, møde til Biavlerforsam-linger, læse et Biblad o. s. v. fort jagt, „være lidt med.“ Naar man faa har set, faa skal man selv til at prøve og det er navnlig visse Færdigheder og Haandgreb, som man har godt af at lære. Saaledes f. Ex. maa man kunne tromme et Bifolk ud af en Kube i en anden og helst forstaa at finde Dronningen med no-gen Lethed. At forklare her, hvorledes man trommer Bier ud og deslige vilde være unyt-tigt, da Læseren ikke lærer det deraf, men maa se det gjøre af en anden. Naar jeg har trom-met et Folk ud i en Kube, og sprøjtet Bierne godt over med Honningvand, holder jeg Ku-ben paa Siderne med de flade Hænder, slipper et Øjeblik og griber den igjen. Ved denne Manøvre kastes Bierne ind mod Midten og gjentages den nogle Gange, idet man drejer

Kuben, kommer Dronningen frem i Midten og kan i en Fart snappes med en Bibe-hætte. Hvis denne, ved Øvelse hurtige, Maade ikke lykkes, lader jeg Bierne spadsere ind i deres nye Stade og kan da se Dronningen passere og snappe hende. Forøvrigt er Øvelse i at tromme Bier ud et udmærket Middel til at lære at behandle Bierne og blive fortrolig med dem. Til-sidst trommer man dem ud af og ind i aabne Kuber, faa at man kan tage Dronningen ved samme Lejlighed. Hvad der dernæst er vigtigt at lære, er det hurtige Blik. Man har ikke Tid at staa timevis ved Bierne hver Gang og Bierne har ikke godt deraf. Naar en Tavle tages ud (med venstre Haand), maa Følelsen kunne se dens omtrentlige Vægt, medens Øjet strax maa kunne se, hvad der skal ses. Om Dronningen er paa Tavlen, om der er Dronevog, om der er Eg eller tilbækket Yngel o. s. v. Nu skal jeg gjerne indrømme, at jeg kender Biavlere, som ikke kan opspøge Dronnin-gen i et Stade o. s. v., men deres Biavl bli-ver ogsaa derefter. Lær derfor saadan noget strax, senere bliver man vanskelig en dygtig Biavler. Der er en Ting endnu, som er vig-tig at lære, nemlig at bruge Røgen paa rette Maade, hverken for lidt eller for meget og i rette Øjeblik. Jeg hører allerede Begynderen spørge, naar det rette Øjeblik faa er, men det lærer man kun ved Øvelsen og kan ikke beskrives ham. Naar Kubebiavlere se et Træ-stade blive behandlet, faa ytre de ofte, „ja i Træstader er det da ingen Sag at behandle Bierne.“ Det er dem strax indlysende, hvor stor en Fordel det er, at Vogn-Tavlerne er byg-get i Nammer, som kan tages ud, men de overse, at Træstadet derfor stikker faa meget større Fordringer til Biavlerens Indsigt og Færdighed. Stadet er kun et Redftab, som der skal en øvet Haand til at bruge paa rette Maade

Januar.

Summen af min Erfaring er denne: der hører meget til at komme ud over Begynderstadiet og at Begyndere have bedst af at erindre dette. Næste Gang skal Læseren høre lidt om Forsigtighedsregler ved Anlæggelsen af en Bistand. ×

Svenske Bøger i 1885.

I Sverig staar man paa samme Standpunkt som hos os i Trebærne, hvis man tør slutte fra deres Biskrifter. Der er i 1885 udkommen to svenske Bøger, som vi desværre ikke kan anbefale danske Biavlere. Lærebok i Biskjötsel af Hj. Stålhammar. Göteborg 1885. (Pris 3 Kroner), indeholder 129 Træsnit, som med Text er hentet fra tyske og engelske Biskrifter fra de senere Aar. Det er altsaa et Slags Samlearbejde, som kunde være meget nyttigt ogsaa hos os, da vort Tidsskrift ikke er fulgt videre med Udviklingen i andre Lande. Et saadant Arbejde fordrer imidlertid betydelig Sprogkundskab, Velæstthed og Kjendskab paa mange Omraader og en særlig Omhu, hvis det skal blive tilfredsstillende. De mange Trykfejl tyde paa Hastværk og Forfatteren er ofte uheldig, hvor han gaar paa egen Haand. Ligeledes synes Forf. rent at overse, at Biavlen er højst forskjellig efter Stadsform, Egn, Djemed o. s. v., og at man ikke kan frembringe en god Bibog i praktisk Biavl ved at sammenflitte Dristsmethoder fra de forskjelligste Egne. Den kyndige Læser vil kunne lære en Del af Bogen, men for andre er den farlig og vildeledende.

Forsök till Undervisning i Biskötseln af P. Olsson. Jönköping 1885. (95 Sider, 1 Kr. 50 Ø.) er beregnet paa Begyndere, men meget gammeldags og Undervisning i Biavl giver den meget lidt af. Forfatteren siger selv, at han er en gammel Praktiker. Vi maa beklage, at de gamle Praktikere ikke skrive praktiske Anvisninger, passende for Egne og Stader, som deres egne, men i Stedet derfor følge tyske Forfattere i Form og Indhold.

Om Vinteren hviler Bierne i Ro og tager kun meget lidt Foder til sig og jo mindre de forstyrres desto bedre overvintre de. Arbejdet ved dem er kun Slinge og indskrænker sig næsten til at føre Tilsyn med, at de ikke forstyrres af Solstraaler, Fugle, Høns og Mus. For Solstraaler og Fugle beskyttes de ved at stille et Bræt paa skraa foran Flyvehullet. Flyvehullet kan beskyttes mod Mus ved at indstikke Søm saa tæt at Musene ikke kan komme ind. Man kan ogsaa opstille Fælder for dem. Ogsaa Hønsene holdes borte fra Biigaarden, da de ere slemme til at hakke paa de gibfede Stader (naar Gitsningen ikke er malet). Indtraffer stille, mildt Vejr med Solskin, tages Skjærbrædderne fra og man styrer lidt Halm foran Staderne til Bierne at sidde paa, hvis de flyve ud og rense sig. Skulde en Bifamilie (hvad den dog ikke burde) kun have et meget lille Forraad, giver man det saa meget Foder, som de vil opbære, efter at de have ophørt at rense sig; helst et Par Bund. Foderet maa være tykflydende, tillavet af Demarara eller Randis Grus og gives lunkent. Ved Kuberne kan det gives enten af et stort Glas ovenfra, over hvis Abning er bundet en Klud, som vendes nedad i en tilsvarende Abning, som man har udstaaet i Kubens Top eller ved under Kuben at indstøbe en Staal, hvori er lagt Haffelse eller en Brix, at Bierne ikke skulle drukne i Foderet. Se efter om Boligerne staa faste og beskyt dem for den gjennemtrængende Vind ved Læ af Halmmaatter, Plankeværk, Risgjærde eller lign. Der er nu god Lejlighed for Biavleren i de lange Aftener til at udvide sit Kjendskab til Bierne ved Læsen af Biskrifter. Af nye kan jeg særlig anbefale Bruun's Bibog (Pris 4 Kroner), den er meget udførlig, og Young's lille Bibog med Billeber (70 Øre) og samtidig vil jeg bede vore Læsere at indmelde sig i de stedlige Biavlerforeninger, thi ved at komme sammen til Møder, Foredrag og Udstillinger læres meget. Nu er det ogsaa Tid at tænke paa at anstaffe sig ny Biboliger, naar Bierne først sværme, er det for sent. Vil man selv lave

dem og man ikke i Forvejen har en Bibolig, som man ved er god og tidsfærende, bør man henvende sig til Egnens fremmeste Biavlere for at høre deres Mening. Noget af det kjedeligste er, at arbejde med en daarlig Bibolig, hvor ingenting passer som det skal.

Sælg ikke Voget! Ved at bytte med Konsttaale-Fabrikanterne faar man sine Konsttaavler langt billigere end ved at kjøbe dem.

N. S. Kristensen.

Aaret 1885.

Der har i mange Egne været arbejdet stærkt for at fremme Biavlens og saaledes været afholdt en stor Mængde Biavlermøder, saa vel med praktisk Undervisning som med Foredrag, rundt om i Landet. De ere blevne afholdte, dels af de stedlige Biavlerforeninger (Roskilde Kredsens f. Ex. 12), dels af Landboforeninger og de samvirkende Sogneforeninger. Aaret har ogsaa været rigt paa Biavlsudstillinger, der er saa vidt mig bekjendt afholdt 4 i Sjælland, 1 i Fyen, 2 paa Sjælland og 1 paa Lolland. Der har været Virkelyst over hele Landet og der er dannet flere nye Foreninger. Udbyttet af Bierne har efter de modtagne Beretninger ikke været nær saa stort som i Fjor og kan vist sættes til en Gjennemsnitshøst, flere Biavlere have dog faaet et godt Udbytte. Lokalprisen paa Honning er meget forskjellig, saaledes paa Samsø pr. Pund 50 Ore, Fyen 33 à 45, Roskilde 50 à 66, Ballø 70 à 80, Lolland-Falster 50 à 70.

N. S. Kristensen.

At formere ved Konst.

Man kan formere sine Bifamilier paa følgende Maade. Man udstyrrer et Trugstade eller et Høststade med følgende: en udbygget Tavle, en Honningtaale, en Konsttaale, en udbygget Tavle, en Konsttaale og til Slut en

udbygget Tavle i den nævnte Orden. Af en Familie, som er ved at værne, udtager man Tavlerne og børster Bierne ned i omtalte Stade til de indhængte Tavler. Man maa sørge for at Bimoderen kommer med derned. Naar man har børstet største Delen af Bierne af, hænger man de afbørstede Tavler med Yngel tilbage paa den gamle Plads og tilbækker dem varmt. En Del af Trækbierne flyve tilbage til det gamle Stade og udklækker sig selv en ny Bimoder. Paa denne Maade kan man danne nye Familier uden at behøve at spille sin egen eller Biernes Tid med at vente paa Sværmen.

A. Meyer. Gartner,
Roskilde.

Tid om Biavlens.

Af R. Hansen. Bideby.

Jeg har hørt flere udtale, at nu staar Biavlens paa et saa højt Standpunkt her i Landet, saa vi ikke mere behøve at tale og skrive for Begyndere, nu har vi faaet nok af det. Nu er der særlig Trang til at faa noget for Viderekomne, for ellers fjøre vi fast og komme aldrig længere frem. Jeg kan dertil svare: Ja, Biavlens staar hos enkelte Biavlere højt og her i Landet paa et solidt og godt Grundlag, men det er desværre kun de færreste man kan sige det om og selv hos de bjerzonfke Biavlere er der mange, som ikke nær have det Udbytte af Bierne, som de kunde faa, hvis Bierne havde været passede med større Omfugt og Oftertanke og bedre Kjendskab til Biernes Liv og Virken. Jeg vil ikke tale om, at henvend $\frac{2}{3}$ af vore Bifamilier endnu er i Halmkuber (her paa Egnen give Halmkuberne intet i Indtagt) og at jeg er kommen i Egne, hvor der endnu ikke bruges anden Bolig, just ikke noget højt Standpunkt. Jeg tror derfor, at det er paa sin Plads, at skrive for Begyndere og med Red. af „Biavls-Lidendes“ Tillabelse vil jeg i en Række Artikler skrive netop for Begyndere og Kubebiavlere.

(Fortsættes).

Meddelelse fra Redaktionen.

Paa Grund af den Mængde Bidrag, vi have modtaget fra forskjellige Eider, efter Bladets Slutning, maa vi bringe D'Herrens vor Tak, idet vi tilføje, at vi i de følgende Nr. skulle anvende dem med Ekspansomhed. Ved tættere Tryk og ved at anbringe Bekjendtgjørelser, Møder o. s. v. paa et Omflag om Bladet, vil vi kunne skaffe Plads til mere belærende Indhold. Af de næste Nummeres Indhold nævne vi blot: „Hvem er Biavlerne her i Landet?“ „Hvorfor gav Bierne saa lidt Udbytte sidste Aar?“ „Hvilken Nytte har Kredsmedlemmerne af Hovedforeningen?“ „Gammelt og Nytt“ af Filomella.

Smaating.

Hver Mand, som haver Have og Lejlighed dertil, skulde besittie sig paa at holde Bier. Hans Hervigk. (Biavler i Roskilde 1649)

Honningkager.

Til Julen vil vist følgende Opskrifter være vore Læsere velkomne.

Nr. 1. $4\frac{1}{2}$ Pd. Mel, $3\frac{1}{2}$ Pd. Honning, $1\frac{1}{4}$ Pd. Suffer, 10 Lod Smør, 12 Lod Mandler, 2 Lod Potasse, Melkiter, Kanel og Sukat efter Behag.

Honningen og Sufferet faar et eneste Opkog, deri kommes de fint stødte Mandler, Krydderiet og de hakkede Dele. Naar Melet og Potassen er godt sammenæltet i en Krukke, holdes den varme Honning deri og arbejdes godt med en Ske, tilbækkes og sættes ved Varmen 3 à 4 Timer, derpaa smøres Dejgen en knap Finger tyk paa den smurte Plade, hele Laget belægges med skaarne Mandler, sættes i Ovnen og bages ej for hurtigt. Man skærer nu Kagerne saa store, man vil have dem, lige fra Bladen. (Original).

Nr. 2. En lille Overkop fuld Smør, 2 dito med Honning, 4 vel piskede Eg, en Testefuld Citronolie, $\frac{1}{2}$ Overkop fuld sur Mælk, en Testefuld Soda og Mel nok til at gjøre Massen stiv ved Omrøringen. Bages paa en Gang i Ovnen.

Nr. 3. Honning-Thekage. En lille Overkop fuld Honning, $\frac{1}{2}$ dito tyk, varm Blode, 2 Eg, $\frac{1}{2}$ Overkop fuld Smør, 2 dito Mel, $\frac{1}{2}$ Testefuld Soda, 1 dito Cremor tartari.

(British Bee Journal).

Pris-Notering.	
Honning, ekstrafin, maskinudflynget.	
	en gros en detail

Linde- og Kløver- Honning	Dre	Dre
	pr. Pd.	45 à 50 85
Prima hvid og gul Honning do.		35 70 à 80
Brun Hede Honning . . . do.		= 60
Vog efter Renhed, Jarve		
	o. j. v. do.	90 à 100 =
Prima renset Bog til tek-		
	nisk Brug do.	= 150
Kjøbenhavn's Honninghus, i December 1885.		
P. A. G. Müller.		

Fra Kredsen.	
--------------	--

Endersted og Braaby Sogns Biavlerforening. Efter at den nyere Biavlsmethode var blevet bekjendt her paa Egnen ved nogle Foredrag, som Hr. Forpagter Tillisch, Gunderup Iod afholde i Vallø Stift's Skoler, blev Foreningen stiftet den 25. Januar f. A. og har f. T. 39 Medlemmer. Der er bortloddet 5 Soerme til Medlemmerne, som maa aflevere Førstesvømmene af disse til Foreningen til fornyet Vortlodning. Ligeledes er der anstafset en Udflugningsmaatue til Udlaan blandt Medlemmerne og i Sommerens Løb giødt praktisk Besledning ved Biernes Behandling. Foreningen har ikke modtaget Hjælp udefra, men den egner sig saa godt til et Erhverv for Smaaafarsfolk. Det er derfor meget at ønske, at Kjendtskabet til at drive Biavlen rationelt vil brede sig mere og mere. Noem der ønsker at indtræde i Foreningen eller at danne en lignende kan faa et Exemplar af Lovene tilsendt ved at henvende sig til Formanden

S. Jensen.

Vi kan kun anbefale Biavlerne at slutte sig til Kredsen og at danne nye rundt omkring. Der er

intet, som i den Graav udbreder og fremmer den rette Kjendstabs til Biaalen som Sammenkomster af Biaalerne, hvor der ses og høres Noget og udveksles forskjellige Meninger.

Vi anmode Kredsformændene om at tilstille os Meddelelser om deres Kredsens Møder og øvrige Virksomhed, som vi vil benytte helt eller i Uddrag i Bladet under Overtakningen „Fra Kredsen.“

Spørgsmaal om Biaal.

Herunder optages og besvares Spørgsmaal om At Biaalen vedrørende, som har almindeligere Interesse. Indsendte Spørgsmaal ville blive besvarede i det følgende Nr., forsaavidt vi ikke maatte foretrække, at bede vore Læsere om Oplysning.

Red. gjør udtrykkelig opmærksom paa, at Spørgsmaal, som kun have rent personlig Interesse kun besvares pr. Brev og kun saafremt 12 Øre i Frimærker medfølge.

Spørgsmaal sendes til
Biaaler N. S. Kristensen
Himmelsø pr. Roskilde.

Biaalermøder.

Biaalermøde afholdes i Ringsted hos Gæstgiver N. Jensen, Nørregade Lørdag den 16de Januar Kl. 11. Foredrag om den dierzoniske Biaals Fortrin. En Del Medskaber og Hjælpebidler forevises. Enhver Ven af Sagen indbydes!

Bekjendtgjørelser om Biaalermøder optages uden Betaling og maa være Red. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til:
Biaals-Tidendes Redaktion
Kjøbenhavn K.

Bekjendtgjørelser.

Mine bekjendte, gode, præmierede Bihuse anbefales de arede Forbrugere. For at kunne levere til rette Tid bedes Bestillinger indgives snarest.

Winding pr. Roskilde.

December 1885.

P. Willumsen.

Bestillinger modtages paa mine bekjendte, gode og flere Gange præmierede Bihuse.

Norup pr. Lejre den 15. December 1885.

A. Sørensen.

Et mindre Parti udmærket god Kløver-Honning staar til Salgs hos

A. Sørensen
Norup pr. Lejre.

Et større Parti fin hvid og brun Honning er tilsalg. Prøver og Pris tilstilles paa Forlangende.

Hans Fjergen Hansen.
Østerhøisinge pr. Korinth.

Konsttaavler med meget skarp Rand, lavet paa et nyt amerikansk Valseværk, faas hos N. S. Kristensen, Himmelsø pr. Roskilde. Vøj forarbejdes. Er Vøjet ikke meget urent, beregnes intet Svind.

Mine i en Marvæffe præmierede Niboliger og Medskaber (iaar anerkjendt paa 7 Udstillinger) anbefales Forbrugere til Foraaret. Ordre bedes indgivet i god Tid for at kunne levere i rette Tid.

Ny Prisliste paa Forlangende franco.
Lved pr. Svendborg i December 1885.

Kristjan Pedersen.

Bekjendtgjørelser, Biaalen vedrørende, optages for 10 Øre pr Linie. Andre Bekjendtgjørelser koste 20 Øre Linien. Rabat gives ikk.

Bekjendtgjørelserne adresseres til
„Biaals-Tidendes Redaktion
Kjøbenhavn K.“

Brevkasse.

Fr. A. D. i Stockholm.
Lør vi saa indse en lille Upplyst fra Deres Haand, De ved, Formen er os ligegyldig!

Biauls-Tidende.

Maanedsgblad for den danske Biauler.

Udgiver og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

„Biauls-Tidende“

N. S. Kristensen.
Biauler.

udgaar den 1ste i hver Maaned, koster 1 Kr. 14 Ø. om Aaret, og kan bestilles paa ethvert Postkontor.

Betjenbtgjærelser, Vibrag m. m. adresseres til

„Biauls-Tidende“s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt den praktiske Biaul vedrørende sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: Hvem er Biaulerne her i Landet? — Gaumelt og Nytt. — Hvorfor gav Bierne saa lidt Udbytte sidste Aar? — Hvorledes man faar sin Honning fast som Smør. — „Tidskrift for Biskjøl.“ — Borprøveren. — C. F. S. Gravenhorst. — Lidt om Biaulen. — Fra andre Lande. — Februar. — Smaating. — Spørgsmaal om Biaul. — Fra Krebsene. — Brevkasse. — Tillæg. —

Hvem er Biaulerne her i Landet?

Naar man betragter Biaulen i sin Helhed her i Landet, opkaster det Spørgsmaal sig af sig selv, „hvem er Gjer af den overvejende Del af Bistaderne?“ Svaret vil lyde, at det er den mindre bemidlede Del af Befolkningen, særlig Husmænd og Jnderster, som har flest Bier. Ganske vist er Stadernes Antal hos saadanne Folk i Almindelighed kun ringe, men Biaulerne er saa mange flere, at det let vejer op mod de større Bistandes Staaende Antal.

Ser vi hen til, hvem af ovennævnte to Elags Biaulere, store eller smaa, der trænger mest til at støttes, da vil vist ingen være i Tvivl om, at det jo er Smaafolkene. Gjer af en større Bistand har ved Vækning, ved Besøg paa Udstillinger og hos andre større Biaulere, forskaffet sig en saadan Sum af praktisk og theoretisk Erfaring, at han saa temmelig er Herre over Situationen. Et godt eller daarligt Aar spiller ikke saa stor en Rolle for ham. Han ved at værges sig mod et daar-

ligt og drage Nytte af et godt Aar, han har gode og hensigtsvarende Huse, har Udslyngningsmaskine, bruger Konstavler, ved hvor han til en antagelig Pris kan aflætte sin Honning og desuden træffer vi heriblandt mange, som alene driver Biaul for at have en nyttig og behagelig Udspreddelse, uden at bekymre sig om, at Udbyttet ikke bliver saa stort.

Underledes er det med den mindre Biauler, han har kun faa Stader og kan ikke ofre store Summer paa dem, i de fleste Tilfælde vel næsten intet. Han har sine Bier fornemlig i Kuben og da han gjerne hvert Aar vil have lidt Udbytte, dræber han nogle af sine Stader, uden at det ret staar ham klart, at han ødsler baade med Bier og Honning ved en saadan Udfærd. Fordelen ved en saadan Biaul er i Virkeligheden meget ringe, da Biværk, som udvindes paa denne Maade, kun betales med 20—24 Øre pr Pbd. og da hans Bier sværmer 2 Gange, bliver det i Almindelighed det gamle Stade og maaske tillige Eftersværmen, som dræbes. Af det første bliver en Hob forte Rager, halvojs fyldt med Blomsterstøv og af det andet undertiden 5 à 6 Pbd. Biværk!

Disse Forhold for den mindre Biauler

bør enhver Ven af Bier gjøre sit for at modarbejde. Biaalen har jo forhen været meget almindeligere i Danmark og hvorfor skulde den ikke atter kunne blive det, da Betingelserne jo dog nogenlunde er de samme? Men vi maa holde Skridt med Tiden og det gjør vi ikke, naar vi har vore Bier i Kuber og det maa kunne drives til, at det afskyelige Bislagteri ophører.

Biaalforeningen burde kunne naa saa langt, at den ogsaa fik Smaaamanden i Tale, men dette naas ikke ved at forhøje Kontingentet, thi saa bliver Foreningen nærmest for de store Biaalere, hvad der dog vel aldrig har været Meningen.

Blev der agiteret lidt mere end hidtil ved lokale Møder, Artikler i stedlige Blade o. s. v. vilde saavel Gaardmænd, som Husmænd, lettere saa begyndt paa Biaal. Husmanden vil sælge Honningen til Gaardmanden, som saa, for at blive fri for at kjøbe, selv vil begynde paa Biaal. Paa den Maade vil der blive høstet og forbrugt meget mere Honning end hidtil og det vilde igjen fremme Biaalen. Vi skal ikke lade os affrække, men dristig banke paa hos Amts- og Sogneraad, Landboforeninger, Selskaber og Stiftelser og bede om Hjælp. Kunde det lykkes paa den Maade, at samle Penge i Kassen, saa var Tiden vel kommen til at uddele Huse, Redskaber o. lign. til trængende Biaalere, ved Ublaas af Bøger, Forvisninger og Penge-Laan at hjælpe Smaaamanden til en bedre Drift af sine Bier end som nu er Tilfældet.

Hømb, i December 1885.

D.

Gammelt og Nyt.

Af Filomella.

1. Hvorledes Bierne gjøre Toilette. En smuk Foraarsdag stod jeg bag Gjerdet og betragtede Bierne, som paa denne Aarstid holde sig nede i Læ langs Grøfterne og samle Blomsterstøv af de smaa Foraarsblomster. Der var en, som samlede paa den røde Døvnælde og saa satte den sig træt paa et af Bladene i Sol-

skinnet. Den havde faaet det røde Støv paa Følehornene og med Forbenene viffede den det nok saa kjønt af. Paa Forbenene sidder nemlig den lille bevægelige „Ram“ med takket Mand og lukker for en Udhuling i Benet og hrimellem trak den skiftevis det højre og venstre Følehorn. Men nu nærmede den sig Randen af Bladet og i et Nu hang den svævende i det ene Forben. Jeg troede, at den var ved at falde, men nej, nu først kom „Børsten“ frem, som den har en af paa hvert Bagben, og hele Dragten blev børstet af og Blomsterstøvet puttet i „Kurven“. Da den var færdig hermed, svang den sig op igjen paa Bladet, missebe lidt med Øjnene og — væk var den.

2. Bogmøllene høre til mine Yndlingsdyr, d. v. s. jeg forsummer ingen Lejlighed til at lære deres Natur, og dermed Midlerne til deres Ødelæggelse, at kjende. I Sommer fangede jeg en Mængde til min Samling i en Flaske, men til min Sorg vilde Hunnerne ikke lægge Æg i Flasken. Men da jeg tilfældig stillede den med Proppen nedad, fandt en Hun hurtig Sprække mellem Proppen og Glasset gunstig, stak sit lange Læggerør herind og lagde i mit Paasyn ikke mindre end 393 Æg i tre Bunker (paa 110, 253 og 30) og var kun 10 Minutter herom. I Æggestolten fandt jeg endnu Rim til Æg i Mængde! Æggene var ganske lunde, da de kom ud af Læggerøret, men blev i et Øjeblik stenharde og lignede Porcellænsperler. De sad saa fast paa Glasset, at jeg med Nøje fjernede dem med en Kniv.

Buttede jeg en Møllarve i en Lændstikæske, saa laavede den et smukt rundt Hul i Laaget, som om den havde et Centrumbor og spandt en nydelig Klap eller „Dør“ i Hullet, medens Resten af Buppe-Hylsteret laa inde i Æsken. Den vilde sikre sig Udgangen før den sov sin Buppesøvn og det var forsigtigt!

Hvorfor gav Bierne saa lidt Udbytte sidste Aar?

Hovedbetingelserne for en god Overvintring er jo 1) tilstrækkeligt Forraad af Hon-

ning og 2) bistærke Familier. Da Aaret 1884 var et godt Bjaar her paa Egnen, saa var det gode Familier, vi indvintrede, og Overvintringen gik ogsaa godt, saa at Bierne holdt Rensning i Aarets Begyndelse uden Følketab. Vi fik godt Vejr ovenpaa og der blev ansat megen Yngel; men det varede ikke lange. I Slutningen af April og i hele Maj Maaned var mange kolde Dage, Bierne sløj kun sparsomt ud og de standsedes fuldstændig i Udviklingen. Værst gik det, hvor Bierne havde for megen Plads i Staderne eller hvor disse var pakket daarlig til. Mange Steder gik en Mængde Yngel til Grunde, fordi Bierne paa Grund af Kulden traf sig tilbage fra den, og jeg har set flere bistærke Familier, som sidst i Maj næsten ingen Yngel havde. Først hen i Juni fik vi godt Vejr igjen og saa blev der ansat en Mængde Yngel, men da stod Hovedtrækket her allerede for Døren og den nu ansatte Yngel kom for sent til at tage Del i dette Træk. Man maa nemlig erindre, at Arbejderne er 21 Døgn om at udvikles fra Egget af og at der gaar omtr. 14 Døgn til, inden den unge Vi flyver ud paa Træk. De Arbejdere, som skal udnytte Hovedtrækket, maa altsaa ansættes 5 Uger før Trækkets Begyndelse. Trækket standsede allerede en Uges Tid ind i Juli og Vejret var godt medens det stod paa, fra 20de Juni til 8—9de Juli, men de fleste Stader havde altfor saa Samlere. Det er derfor mit Raad til Begynderne: lad Bierne om Foraaet ikke have mere Plads end de netop kan besætte, sørg for at saa Familierne rigtig bistærke ved Fodring, Lun Indpakning og Konstatavler i April og Maj inden vi har Hovedtrækket, saa faar vi ikke saa mange daarlige Bjaar!

K. H.

Ann: Vi er fuldkommen enige med den ærede Indsender. Hvad der gjorde Forholdene saa elendige, var jo den lange Eftervinter, som kommer regelmæssig igjen hver 4—5 Aar, men hver Gang træffer en Mængde Bjaar uforberede. Død Yngel i Staderne (under Navn af „Raabden-Yngel“) er i disse Aar den sædvanlige Klage og hidrører kun fra mangel-

fuld Indpakning og for stor Plads. Vi saa sidst Aar Stader, som endnu i Juli var fyldt med død Yngel (som ikke udviklede sig), men uden ret mange Bier. Re d.

Hvorledes man faar sin Honning fast som Smør.

Jeg har tidligere gjort opmærksom paa, hvor lidt vi egentlig kjende til Honningen og hvor vigtigt det netop vilde være for enhver Bjaarler, om vort Kjendskab i saa Henseende blev lidt udvidet. Det er navnlig Kemikeren, som kan hjælpe os og den engelske Bjaarlerforening f. Ex. har allerede sin egen kemiske Konsulent, Mr. Gehner. Der er navnlig to Spørgsmaal, som f. T. ligge os paa Hjerte; 1) Hvorledes skal man bevare Honningen flydende? og 2) hvorledes bliver den „glat“ som Smør, naar den endelig vil og skal krystallisere? Begge Dele kan løses ved Forsøg og er tilbøds allerede løste, bl. a. af Mr. Gehner. Paa Sukkerogiererne „inddampes“ som bekendt Sukkermassen ved Kogning indtil den er bleven passende tyk, saa krystalliserer eller „kanderer“ den til — Kandis (Sukkerkrystaller). Fremstynedes Krystallisationen, saa bliver Krystallerne kun smaa og ufuldkomne (Melistoppe). Kommer man Krystaller i den flydende Masse, saa foregaar det hele hurtigere og Krystallerne blive netop som dem, der kom i. Anvendt paa Honningen, lyder det saaledes:

Inddamp Din Honning ved at stille den i Glas i Solen. Naar den er passende tyk og skal „kandere“, saa kom lidt god, fast Honning (som Smør) i hvert Glas og rør godt om. Ofte efter saa Minuters Forløb (i hvert Fald inden 2 à 3 Dage) begynder Krystallisationen og røres af og til noget om, saa foregaar det hurtigere og der bliver langt flere og mindre Krystaller, hvorfor Honningen bliver baade „glattere“ og lysere end ellers. I høligt Vejr lykkes det bedst.

Herm. Borries.

„Tidskrift for Biskjötsel.“

Den norske Bivoldsforenings Medlemsblad har nu afluttet sin første Aargang og man maa sige, at det baade hvad Udstyrelse og Indhold angaar, fortjener al Paaskjønnelse. Det indeholder mange velskrevne, lærerige og underholdende Artikler og i det hele af ret alsidigt Indhold. Foreningen tæller nu henimod 1000 Medlemmer. Bladets Redaktion er f. T. overtaget af D'herrer Aug. Sundby og Halvard Torgersen. Det vanskelige Punkt er naturligvis at faa norsk Bivoldsdrift med, som jo endnu er i sin Begyndelse. Kun Bimester Rinné's Artikel „Om min Bivavl“ viser en ejendommelig, selvstændig, norsk Praxis. Aargangen slutter med en ret vakkert „Ode til Wien“ af F. Legnér, hvoraf vi hidsatte følgende Vers:

Hvor maa jeg ej beundre dig
du lille Bi saa cverig,
din Skabefans, saa regelskøn,
din Virkelyst, — for ingen Løn.

Naar lidet Barn, saa syg i Bryst,
fik LægeDOM til Moders Trøst,
og Biens Nektar gjorde Vej,
fik Lægen Tak — men Wien ej.

Naar Rigdom fylder Bust og Gren,
med Frugt, til Gavn for mangen en.
Da viskelig fra dig sig strev
at mangen Blomst befrugtet blev.

Dg hvordan har man lønnet dig?
med kvalfuld Død saa gruelig.
Naar træet om Høst, du søgte No,
man myrded dig og tog dit No.

Dog nu oprinder vel den Dag,
at Venner tar' sig af din Sag.
Ej mer med Nøg, med Svool og Glo,
forsyres skal dit skjønne No.

Prøvereren.

Man kan nemt selv lave sig et Apparat til at prøve Boret's Væthed med paa følgende Maade: Fyld en mindre Flaske $\frac{2}{3}$ med Vand og $\frac{1}{3}$ med Spiritus. Kom da et Stykke Boret, som man ved er rent og ægte, i Flasken og hæld saa ganske sagte saa meget Spiritus til, indtil Boret langsomt synker til Bunds. Apparatet er nu færdigt. Boret, som er blandet med Tælle eller Jordboret, vil svømme ovenpaa, medens en med Harpiz forfalsket Boret klump rask vil synke tilbunds. For at prøve Konstavle boret, maa man først smelte det, for at fjerne al Luft. Da Vædsken let fordamper, maa man justere Apparatet med det ægte Boret hver Gang, forinden det skal benyttes. (American Bee-Journal).

Vi har prøvet Metoden gjentagne Gange og fundet den hensigtsmæssig. Vi benyttede 15° Sprit og rent Boret sank ved en Blanding af 10 Dele Vand og 8 Dele Sprit, medens rent Jordboret først sank ved 10 Dele Vand med 20 Dele Sprit. Det lykkes os, at paavise Forfalskning af Konstavler. Red.

C. J. H. Gravenhorst.

(Efter Meddelelser fra ham selv).

Kun faa af Nutidens Bivlere er saa almindelig bekendte og højagtede som den Mand, hvis Billede vi bragte vore Læsere i det første Nummer. Medens en stor Del af den tykke Bivavl efter min Mening er i Færd med at forsumpe i Videnskabelighed, er Gravenhorst Praktikeren til det yderste og det er derfor ikke underligt, at mange ser op til ham, som den, der kan bringe Bivavlen ind paa en ny og sundere Vej.

Gravenhorst blev født den 26de September 1823 paa et Gods i Hertugdømmet Brunsvig. Han blev Skolelærer, men maatte 1860 opgive denne Stilling paa Grund af tiltagende Døvhed. Da den knappe Pension ikke var til at leve af, slog han ind paa Bivavlen.

Han købte et Hus i Byen Brunsvig, hvor han i en Mærtske med hele sin Kraft arbejdede og kæmpede sig frem. Maalet blev ogsaa naaet, han viste, at Biavlens drevet paa rette Maade kunde ernære sin Mand. Det var i Hedebiavlens rette Hjem og paa dens ældgamle Praxis at Gravenhorst byggede. Berlepsch-Stadterne var ham ikke praktiske nok og derfor omdannede han Hedekuben til et Halmstade med bevægelige Tavler: Bogenstylperen. Ud saa forskjellig en Vej kom han til det samme som Amerikaneren, nemlig Trugstade-Principet, som det bedste for dem, der ville drive Biavlens som Haandværk. I mer end 20 Aar har han arbejdet paa den rationelle Biavls Forbedring og prøvet det meste, som er fremkommen i Tyskland, England og Amerika paa Biavlens Omraade. Han er en skarp Sagtager og paa Grundlag af Bogenstylperen har han uddannet en egen Biavls-Drift, som han har fremstillet i forskjellige Biblade, i sin berømte Bog „Der praktische Zinker“ (oversat paa Russisk o. s. v.) og siden 1883 i sit eget Tidsskrift „Deutsche ill. Wienerzeitung“, som paa Grund af sit udsøgte Indhold og smukke Udstyrelse er læst i de fleste Lande og er et Bibrad af første Rang. Det ofte enestaaende Udbytte af hans Bival vidner tilstrækkelig om dens Værdi. Sent kom Anerkjendelsen. Paa Vandreforsamlingen i Køln 1880 tilbedte man ham Byens Gæstpræmie, Guldmedaljen. Under hans Besøg i England i 1879 overrakte de engelske Biavlere ham Fortjenstmedaljen i Sølv. Ved samme Lejlighed gav Mr. Cowan (en af Englands første Biavlere, nu Redaktør af British Bee Journal) en Banket til Ære for Gravenhorst, Newman (fra Chicago, Red. af Amer. Bee Journal) og Dennler paa sit pragtfulde Gods i Horsham, hvor de mest fremragende engelske Biavlere var tilstede.

Bogenstylperen udbreder sig stærkt i Tyskland og Rusland, den er ogsaa naaet til Amerika o. fl. Lande.

I 1884 blev Gravenhorst fordrevet fra Brunsvig, fordi hans Nabo følte sig generet af Biernes Nærhed og anlagde Proces mod ham. Han købte sig da en større Landejendom

i Brandenburg, ikke langt fra Berlin, hvor han nu driver sin Bival i Fred. Gravenhorst er gift, han har en Søn og flere Døtre.

I Maren 1874—75 førtes herhjemme en ret livlig Strid om Bogenstylperen, men det blev kun en Strid om Ord, thi (mig bekendt) kjendte kun én, B. Bojesen, Systofte, Stedet af egen Erfaring. Modstanderne støttede sig til tyffe Biavlere's Udtalelser, men naar man nu ser, hvorledes Tyskerne f. T. dømme om Trugstaden, er man vel mere tilbøjelig til at anerkjende, at man ikke kan tale med om Stader, man ikke selv har prøvet.

Det forekommer mig interessant at se, hvorledes to geniale Mænd som Vorbeck og Gravenhorst, hver for sig, er kommet til en og samme Biavlsdrift.

Herm. Vorries.

Tid om Biavlens.

Af R. Hansen. Lideby.

(fortsat).

Først lidt om Bibrigerne før og nu. Halmkuben har været brugt hos os i de sidste 3—4 Hundrede Aar og afløste de hule Træstammer („Klodsstader“), som var de første Bibriger. Kuben havde mange Fortrin, den var let at flytte, var billig og et godt Overvintringsstade o. s. v., og den var for saa vidt et stort Fremskridt fremfor de ubaandterlige Klodsstader, der forresten endnu er i Brug hos de slaviske Folkeslag i Rusland, Polen og Tyskland. Efterhaanden som det Mørke klarede, der hvilede over Biernes Samfundsliv, blev der gjort talrige Forsøg paa at forbedre Bibrigerne i de fleste Lande og hist og her naaede man endog ogsaa til at gjøre dem delelige, saa at man kunde borttage en Del af Stadet og høste den deri værende Honning uden at dræbe Bierne. Til os naaede af disse Staderformer kun det saakaldte Magasinstade, som sammensattes af et forskjelligt Antal Halmringe oven over hverandre, saa at man kunde forsøge eller formindste Stadets Rumfang efter

Behag. Det var et saadant Etade, som vor udmærkede Fleischher i forrige Aarhundrede søgte at udbrede og hvorover han skrev sin vidtløftige Bibog, som endnu maa kaldes meget lærerig, navnlig for Kubebiaulveren. Disse Magasinstader er endnu i Brug hos os paa enkelte Steder. Biaulven gif saa synlig tilbage her i Landet, indtil de Dzierzonske Poliger i Halotredserne begyndte at vinde Indgang. Imidlertid var disse Stader meget mangelfulde i Sammenligning med dem, vi nu have. Det var Lavstader, men Tavlerne var altfor korte (omtr. 8" høje) og derfor meget flette til Overvintring og tilmed ofte lavet af kun 1" Brædder uden Beklædning. Desværre er mange endnu i Brug, bl. a. ogsaa „Patentstadet“ og de har gjort og gjør fremdeles Biaulven ligefrem Etade. De kan kjøbes for en Spotpris og falder saa i Hænderne paa Begyndere, som allermindst er tjent med dem. Hvor mangelfulde disse Stader end var, saa tillod de dog en bedre Behandling af Bierne, i det hver Tavle kunde udtages for sig og mange tog ogsaa fat paa at drive Biaul i dem. De fleste troede, at Bierne kunde passe sig selv ligesom i Kuberne, men det var en stor Fejltagelse. Bierne sværmede ikke af Raskerne, men døde i Steden ud, dels fordi Dronningen døde af Alderdom og dels fordi Honningen slap op om Vintren i det altfor lave Vintersæde. Disse første Forsøg faldt derfor i de fleste Tilfælde uheldigt ud, men man manglede ogsaa det Kjenndskab til Bierne, som Behandlingen i Dzierzonsstaderne nødvendigvis fordrer. Efter de mange Misgreb, som Raskerne naturligvis i Miscredit, det var dem der var Skyld i det hele, og Kuberne kom frem igjen. Imidlertid udbredte Kjenndstabet til Bierne og den nye Biaul sig mere og mere og Staderne har nu gjenemgaaet saa mange Forbedringer, at det nu er ganske anderledes let at lære den rette Biaul og den rette Behandling af Bierne i Træstaderne, ligesom Overvintringen nu gaar langt bedre.

Her paa Eggen bruges særlig to Former, nemlig Højtstadet i 2 Etager, aabne foroven, med Kammer $9\frac{1}{2}'' \times 9\frac{1}{2}''$ og Trugstadet med 12" høje og 10" brede Kammer,

hvorover der kan anbringes løse Rasker med 4 à 5" Smaarammer. Indvendig er Stadet af gjennemfaarne Brædder, medens det udvendig (saavel Sider som Bund) er beklædt enten med Galn, som gibses, eller med Brædder, saa at der bliver et 2" Rum mellem begge Bræddevægge til Udstopning. Ved Trugstadet maa der være et mindst 5 à 6" højt Pakrum over de store Kammer. Rummene i Staderne maa være lette at gjøre større eller mindre og Træet i Indskuddene maa derfor løbe vandret saa at det ikke ved Vansning kommer til at presse i Stadet. Kammerenes Afstand fra Stadets Sider maa være omtr. $\frac{5}{16}''$, er det over $\frac{3}{8}''$ bygge Bierne det til og er det under $\frac{1}{5}''$ kan Bierne ikke passere og saa klæbe de til med Klæbevog eller det bliver til Smuthuller for deres Fjender, Vognmøllene. Flyvehullet maa ikke være for lille, helst 6" langt og omtr. $\frac{1}{3}''$ højt, og maa kunne indsnævres med en Styder. Det tragtformige Flyvehul er næppe hældigt, det samler Vinden saa meget og fører den ind i Stadet. Det er bedst, naar hver Bisamilje har sit eget Hus, men det er ogsaa dyrest i Indkjøb. Mere end 2 à 3 Familjer i hvert Hus maa bestemt fraaades. (Forfættets).

Fra andre Lande.

I Amerika har en Faaresejer anklaget en Biaulver, fordi hans Bier generede Faarene paa Marken. Biaulverne skød nogle Tusind Dollars sammen og Processen føres nu i samtlige (500,000) nordamerikanske Biaulveres Navn.

Udgiveren af Bibladet „Gleanings“, N. J. Root, som har en af de største Bistande i Amerika, sælger sin Honning som „Fyldte Tavler“, net indpakke i Paphylstre med et farvetrykt Omslag med Kuben, Bier o. s. v. Tre Drengene føre gennem Gaderne med en Fjerovogn med Skilt. Medens den ene passer Vognen sælger de andre Honningen i Husene og Handelen gaar strygende. Vi leve jo i en Tid, hvor Folk vil have alt bragt ind i Huset. Amerikanerne er praktiske Folk.

Februar.

Hovedbetingelsen for Biernes Belfærd i denne Maaned er i Reglen ogsaa „Fred og Ro“. Flyvehullet bør endnu være skjærmet, jaavel for Vinden. som for at Solen ikke skal lokke Bierne ud, naar det er haardt Frostvejr eller naar Jorden er bedækket med Sne. Er Vejret godt, med Solskin, og stille, og der ingen Sne ligger paa Jorden, saa borttages Skjærmen, at Bierne kan lokkes ud og rense sig for de i Vinterens Løb i Tarmen ophobede Ekstremer. Ellers kan de let faa Bugløb og smudse da Tavlerne slemt til. Man benytter det gode Vejr til efter Rensningen, enten samme Dag eller den følgende, at efterse, om Staderne endnu har tilstrækkeligt Forraad. Husk paa, at sidste Aar var fattigt og da det ikke betaler sig, at lade Bierne dø af Mangel, saa maa de eftersees i Tide. Ved Højtaberne kan man, naar de er indvintret som de bør være, se om der er Forraad nok, ved at udtage 1 eller 2 af de bageste Tavler, ved Trugstaden ved at løfte Dækket op. Kjenner man ikke Vægten paa Ruben, saa kan man vende den forsigtig om og se op mellem Tavlerne. Sider Bierne helt oppe i Toppen og de smaa, tykke Tavler ved Siderne er næsten tomme, saa er Forraadet snart forbi. Man maa da til Rødbodring og give dem 1 eller 2 Pund tyktslydende, lunkent Foder om Aftenen. Ved dette som ved alle Eftersyn maa man gaa forsigtig og hurtig til Værk, forsigtig for ikke at forurolige Bierne mere end nødvendig, hurtig for ikke at spille for megen Varme. Ved alle Arbejder ved Bierne maa man have en Bog ved Haanden og notere sin Mening om de forskjellige Familjer, om deres Forraad, Folketal, Tavlebygning m. m. Bivablerne bør aldrig forsumme dette, da Husommelsen alene sjælden strækker til. Se efter, at Flyvehullet ikke er forstoppet af nedfaldne, døde Bier og Borgsmul.

N. S. Kristensen.

Smaating.

Der er kun een Bi i Stadet, som vi kjenner personlig, nemlig Dronningen, for — det er den eneste Personlighed.

Philomella.

* * *

Bistik i Tungen er meget farligt, da der herved kan opstaa en overordentlig hæftig Betændelse og Erulst af Tungen, som kan ende med Kvalning, hvis der ikke bliver foretaget en Operation. Man vogte sig derfor for at spise Honning i Biernes Nærhed eller at sove ved Bistaberne, hvad der gjentagne Gange har foranlediget ovennævnte Tilfælde.

* * *

Honning er det bedste Middel mod sprakket Hud paa Hænder og Ansigt. Naar man har vasket sig, gnider man lidt Honning ud over Huden og lader det trække lidt ind, inden man tørrer sig.

Spørgsmaal om Bivavl.

Herunder optages og besvares Spørgsmaal om „Et Bivavl vedrørende“, som har almindeligere Interesse. Indsendte Spørgsmaal ville blive besvarede i det følgende Nr., forsaavidt vi ikke maatte foretrække, at bede vore Læsere om Oplysning.

Ned. gjør udtrykkelig opmærksom paa, at Spørgsmaal, som kun have rent personlig Interesse kun besvares pr. Brev og kun saafremt 12 Ore i Primærker medfølge.

Spørgsmaal sendes til

Bivavler N. S. Kristensen

Himmelsø pr. Roskilde.

Spørgsmaal Nr. 1. Jeg havde en Bifamilie, som var visseret indvintret i Oktober med ung Dronning, men som midt i December fandtes død. Bierne havde fortæret Honningen i de Tavlegange, som var besatte. 3 Tavlegangene bagede fandtes 4 à 5 Pund Honning, tilbøls forseglet. Dronningen laa paa Bundbræddet mellem de døde Bier. Huset var et Trugstade og Kammerne havde påsende Afstand fra Eder og Bund. Hvad var Grunden til, at de vare døde? N. B.

Bierne er i den stærke Frost, det var i December, bleven overvældet af Kulden (de æde om

Vintren jo kun for at vedligeholde Varmen) og har ikke været i Stand til at flytte sig efter Honningsforraadet (I England gjør man inden Indvindingen en Nabning i hver Tavle, for at Bierne kan passere herigenem.)

Bierne bør i Trugstader altid indvintres med en 3 à 4 Tavler, som er $\frac{1}{2}$ eller godt $\frac{1}{3}$ fyldte med forseglet Honning, Resten bør være næsten helt fyldte, ialt 16—20 Pd. Honning. De halvtfyldte Tavler hænges nærmest Flyvehullet, de fyldte bagved. Et Flyvehullet paa Siden af Stadet, maa man indhænge Tavlerne saaledes, at Forraadet er ved den ene Side af Flyvehullet. Pakningen bør ligge jævnt og tæt over Tavlerne og er Flyvehullet tragtformig, bør det indnævres ubvendig, for Vindens Skyld. Jagttages dette, saa overvintres en kraftig og viseret Familie nok godt.

Fra Kredsen.

Paa Gl. Roskilde Amts Bivavlerforenings Generalforsamling, Onsdagen den 30te December f. A. gav Formanden, Hr. Gartner Fr. Wendt en Overtigt over Foreningens Virksomhed i det sidste Aar, hvoraf det fremgik, at der var udfoldet langt større Virksomhed end nogenstede tidligere. Der var ialt afholdt 12 Møder med Foredrag paa forskjellige Steder i Kredsen og desuden den store, i enhver Henseende vellykkede, Udstilling i Roskilde i Juli Maaned. Foreningen havde 2 Gange deltaget i Centralmødet iaar (med 8 Stemmer) og Medlemstallet var nu c. 250.

1. Det vedtoges enstemmig ikke at deltage i den paatænkte Industriudstilling i Roskilde, særlig paa Grund af Foreningens maa Pengemidler.
2. Kontingentsat til Foreningen blev for det kommende Aar sat til 86 Ore pr. Medlem og ethvert Medlem skal holde enten „Bivavlers Tidende“ (1 Kr. 14 Ore) eller „Tidskrift for Bivavl“ (2 Kroner).
3. Til Ræstformand valgtes Husfidslærer N. Sørensen, Korup, Lejre.

Gartner N. Meyer, Roskilde, blev paa Grund af sin Virksomhed og de store Dre, han havde bragt saavel Foreningen som Bivavlerne, udnævnt til Væresmedlem. — Af nye Distriktsformænd blev valgt: Murer Kindeberg, Herfølge, Vallø. Stomager Hr. Andersen, Snoldelev, Haudrup. Hødder L. Andersen, Badsby, Sebehulene. Lærer Jensen, Gjør-

ninge. Kjøbmand P. Nielsen, Sonnerup, Tølløse. Hmd. Lars Kristensen, Klaretoste, Taastrup og Hmd. Niels Karlisen, Tune, Taastrup.

Den 9de Januar 1886 afholdtes Delegeretmøde for Maribo Amts 13 Bivavlerkredse i Nakskov. Det bestemtes efter en længere Forhandling:

1. At Maribo Amts Bivavlerforening strax udtræder af „den danske Bivavlerforening.“
2. At det stod ethvert Medlem frit for, om han vilde holde „Bivavlers Tidende“ (1 Kr. 14 Ø.) eller „Tidskrift for Bivavl“ (2 Kroner) eller begge Blade eller intet af Blade.
3. At Medlemsbidraget som hidtil skulde være 25 Ore om Aaret, men at de enkelte Kredse selv skulde afholde Udgifterne ved Afholdelse af Møder og Foredrag.

Med Hensyn til Amtsforeningens Virksomhed i det forløbne Aar. meddeltes det, at den nu havde 266 Medlemmer og at Foreningen havde udsendt Bivavlerere, som den selv havde lønnet. Der var i Aarets Løb blevet afholdt 12 Møder med praktisk Anvisning. Man gik derefter over til at vælge Bestyrelse, hvis Valg gjælder for 2 Aar. Valgte blev: til Formand, Teglbjørner Fjæste, Gremitagten, Sørgjøbing, til Ræstformand, Lærer B. Bojesen, Sysstofte, Nykjøbing, S. C. Rasmussen, Haareb, Maribo, J. Jørgensen, Bjødstrup, Lars Eriksen, J. Andersen, Ollehølle og til Revisor, Lærer Karsten- sen, Taars.

Til Bivavlermødet, som afholdtes i Ringsted den 16de Januar, var mødt ikke saa faa af Omegnens Bivavlere. Nogle Redskaber blev forevist, hvorefter der blev talt om „Kasjubavlers Fortrin fremfor Bivavlen i Ruber.“ Flere Bivavlere havde Drødet og for at fremhjælpe Bivavlen vedtoges det, at oprette en Bivavlerforening for Ringsted og Omegn med Roskildekredsens Vedtagter som Grundlag. Femten indmeldte sig strax. En foreløbig Bestyrelse blev valgt, nemlig til Formand, Landmand Doose, Hømb; til Ræstformand, Kaptajn, Godsforvalter Andersen, Riømppe og til Sekretær og Kasserer Forvalter Jørgensen, Møstergaard. Til Distriktsformænd blev valgt: Gmd. Peder Madsen, Drejsstrup. Gmd. Søren Nielsen, Kærteby. Gmd. Chr. Pedersen, Brangstrup og Parcellist Andreas Peteresen Mulstrup Indelukkede.

Brevkasse.

— Vi har modtaget et udførligt Referat af Delegeretmødet i Nakskov den 9de Januar fra Hr. Lærer H. H. Hoffmann, Højsmarke, som desværre kom os for sent i Hænde til at finde Plads i Bladet denne Gang.

Tillæg til „Biavls-Tidende“.

Februar Maaned Nr. 2.

Fra Redaktionen.

— I næste Nr. vil bl. a. findes „Hvilken Fordel have Kredforeningerne af Hovedforeningen“? og „Foraarablomsterne“ af N. B. Poulsen. Vi bede Læserne erindre, at Bladet er deres eget og at vi i alle Maader ønske, at det maa blive betragtet saaledes. Derfor anmode vi ogsaa Læserne om at udbrede vort Blad, for at vi kan blive sat i Stand til at forbedre og udvide det. Villeder vil komme i Aarets Løb.

Blavlermeder.

Bekjendtgjørelser om Blavlermøder optages uden Betaling og maa være Red. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til:

Biavls-Tidendes Redaktion
Kjøbenhavn K.

Blavlermøde vil blive affholdt i Gaarlvov i Bræstø Amt Søndagen den 31te Januar Kl. 4 Eftm. Foredrag vil blive holdt. Alle Venner af Blavlen indbydes.

Bekjendtgjørelser.

Bekjendtgjørelser, Blavlen vedrørende, optages for 10 Øre pr. Linie. Andre Bekjendtgjørelser koste 20 Øre Linien. Rabat gives ikke.

Bekjendtgjørelserne adresseres til
„Biavls-Tidendes Redaktion
Kjøbenhavn. K.“

Al engelsk og amerikansk Biavls-litteratur forsendes over hele Skandinavien.

Mr. J. Huckle, Kings Langley, Herts.

England.

Følgende Bøger ønskes tilkjøbs:

Hans Hørvigk: Om Bier. 1649.

D. S. Underretning om Bie-Avling 1756.

Hakkerup: Anvisning til Biers Behandling 1811.

Friedland: Stuebier i Glaskuber 1819.

Redaktionen anviser.

Blavlerne

meddeles herved, at alt Vox, som bliver mig sendt inden 1ste April, vil blive forarbejdet til Tavler for 35 Øre pr. Pd.

25 Pd. og Jerover for 30 Øre pr. Pd. Er Voxet rent, beregnes intet Svind.

J. Andersen

Gl. Søele pr. Hedensted.

Paa Andr. Fred. Høst & Søns Forlag, Gothersgaden 49, er udkommet:

Vejledning i Biavl

efter Dzierzons Methode.

af

A. Brun,

Ilofjærgermester.

2den omarbejdede og forøgede Udgave.

Pris: 4 Kr. 50 Øre.

Konsttavler,

de skarpest prægede af alle hidtil kjendte, anbefales Blavlerne til mine sædvanlige billige Priser. Prøve sendes franco.

Vox forarbejdes til samme billige Priser som ifjor og ønskes helst sendt inden 1ste April.

Andfjær ved Odde, i Januar 1886.

A. Jakobsen.

Et Valseværk til Fabrikation af Kunstta-
bler, er billig tilsalg hos Smeder

J. C. Olsen.
Nyde pr. Søllested, Lolland.

Konsttavler.

De ærede Biavlere anbefales atter i Nar
Konsttavler til billig Pris. Da jeg i Nar
har anskaffet en ny Valsepresse, tror jeg
at kunne tilfredsstille enhver billig Forbring.

Vog forarbejdes for 35, 40 og 45
Dre pr. Pd. Vog, som sendes mig, skalde helst
være hos mig inden 1ste Marts for at
kunne levere i god Tid.

D-Sølby paa Mors, i Januar 1886.

M. Boll.

Snedker & Biavlere.

NB. Bistader i alle Konstruktioner leveres
meget billig, naar Bestilling indgives i
god Tid, særlig anbefales et udmærket Trug-
stade med Magasin i smaa Rammer over
Ingelrummet.

Ny Prisliste paa Forlangende, gratis
og franko.

Konsttavler,

fabrikerede paa et fortræffeligt, ameri-
kansk Apparat faas hos undertegnede.

Vog forarbejdes billigt til Tavler.

Vog kjøbes til høj Pris.

Systofte, Nykjøbing p. F.

B. Bojesen.

Trugstader og Høistader,

i gode og praktiske Konstruktioner kan faas hos
Tømrer og Biavlere **N. Andersen, Ram-
sømagle pr. Biby.** Bestillinger bedes indgi-
vet snarest.

Husmandsbladet.

Udgivet af

Fr. Oehlrich.

udgaar den 1ste og 15de hver Maaned og ko-
ster 50 Dre Kvartalet og kan bestilles paa et-
hvert Postkontor.

Juli og Oktober Kvartal af 1885 kan
esterbestilles og faaes frit tilsendt imod Ind-
sendelse af 1 Krone til „Husmandsbladet“
Ordrup pr. Charlottenlund.

Mine bekendte, gode, præmierede Bihuse
anbefales de ærede Forbrugere. For at
kunne levere til rette Tid bedes Bestillinger
indgive snarest.

Binding pr. Roskilde.

December 1885.

B. Willumsen.

Et større Parti fin hvid og brun Honning
er tilsalg. Prøver og Pris tilstilles paa For-
langende.

Hans Jørgen Hansen.

Østerhøfinge pr. Korinth.

Konsttavler med meget skarp Rand, lavet
paa et nyt amerikansk Valseværk, faas
hos N. S. Kristensen, Himmeløve pr.
Roskilde. Vog forarbejdes. Er Voget ikke
meget urent, beregnes intet Svind.

Mine Biavlsredskaber

anbefales ærede Forbrugere. Der er til-
kjendt mig 2 Ærespræmier, 5 Sølv- og 5
Broncemedaljer, samt 10 Første-, 12 An-
den- og 4 Tredje-Præmier og 13 „Hæder-
lig Omtale“.

For at levere til rette Tid bedes Or-
drer snart indgive.

Prisliste franco paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg den 18. Januar 1886.

Kristjan Pedersen.

Obs. Idag 40 forskellige Stader færdige.

Blaavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Blaavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

„Blaavls-Tidende“

A. S. Kristensen.
Blaavler.

udgaaar den 1ste i hver Maaned, koster 1 Kr. 1 1/2 D. om Aaret, og kan bestilles paa ethvert Postkontor.

Betjenbtgjærelser, Bidrag m. m. adresseres til

„Blaavls-Tidende“s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt den praktiske Blaavl vedgørende sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløvn pr. Roskilde.

Indhold: Hvad Nytte har Kreds-Medlemmerne af Hovedforeningen? — Gammelt og Nyt. — Om Formering af Staderne. — Aaben eller forseglet Honning? — Dronningesifte. — Foraarsblomsterne. — Lidt om Blaavlen. — Kan det betale sig at fodre Bierne? — Marts. — Paatænkt Brandforsikringsforening for Blaavl. — Smaating. — Efterretninger fra Udlandet. — Spørgsmaal om Blaavl. — Fra Kreflene. — Rettelser. — Tillæg.

Hvad Nytte har Kreds-Medlemmerne af Hovedforeningen?

Biden vor Blaavlerforening blev stiftet i 1880 har det stadig staaet paa Dagsordenen i „den danske Blaavlerforenings“ Bestyrelsesmøder, at Kontingentet skulde forhøjes, „Tidskriftet“ skulde koste 2 Kr. aarlig — mindst, lagde enkelte til! Men lige saa tidt har der været sagt her i Krefsen, saa af et og saa af et andet Medlem: „hvad gavner Hovedforeningen os?“ At den kan gavne Blaavlsagen i det hele taget, det er klart. Den udbreder Kundskab ved sit Tidskrift, ved Udstillinger og Udsendelse af Blaavlslærere i Egne, hvor der ingen Forening findes, og udbreder saaledes mere og mere Kjendskabet til den nyere Blaavl. Det kan nu være godt nok alt sammen, men et andet Spørgsmaal bliver „hvad gavner den os Medlemmer, har vi nogen Fordel heraf?“ Den lokale Forening holder os sammen, det er jo den, som har hvervet os, Udstillinger afholde vi selv, Blaavlslærere udsendes af flere Krefse

og Hovedforeningen har kun gjort det et Aar. Alt dette udføres langt billigere af Kreflene, de store Udstillinger kan kun besøges af saa Blaavlere og det store Publikum interessere de ikke nok, derfor har de ligesom de 7 magre Kjøer bestandig slugt de 7 fede. Den ene Gang efter den anden har de givet Underskud, ja paa meget betydelige Beløb. Jeg siger derfor: giv Hovedforeningen noget, saa skader den os Kreds-Medlemmer, saa gaar 20, saa 30, og saa 100 Kroner til Rejser til Centralmøder, det er dog for galt. Og til hvad Nytte er disse kostbare Møder saa for os? Pengene kunde være brugt langt bedre herhjemme til Blaavlslærere, saa kunde vi saa nogle flere Foredrag om Blaavl omkring i Skolerne og mere praktisk Vejledning. Pengene til Hovedforeningen er desuden Betalingen for „Tidskriftet.“ I Stedet for at anvende Overskudet til at forbedre „Tidskriftet“ for, er Betalingen nu paa det sidste Centralmøde blevet forhøjet til 2 Kr. om Aaret, uden at det byder os mere, hverken af Papir eller Indhold og det gav dog Overskud før! De Penge, vi give for et tarveligt Tidskrift anvendes til Foretagender, som ikke betale sig, fordi deres Tid nu er forbi. Kreflene have

arbejdet sig op til Selvfærdighed og jeg tror, at Biavlens Udbredelse ved Biavlslærere, Udstillinger, praktisk Anvisning med Foredrag o. s. v. lettest og mest praktisk udgaar fra Kredse selv, naar de kan beholde deres egne Penge. Lad os derfor beholde Pengene hjemme i Kredse til at arbejde med og lad Hovedforeningen støtte sig selv, den gavner dog ikke os Kredsmedlemmer for en Dre, men stader os for mange Kroner! A.

Skjndt vi ikke i alle Enkeltheder er enige med Hr. A., saa har vi dog ikke nægtet Artiklen Optagelse, idet Grundtanken forekommer os ret slaaende. Ned.

Gammelt og Nyt.

Af Filomella.

3. Vigiftens Virkninger kjender Læseren nok af Erfaring eller har dog i det mindste brændt sig paa en Brændenælde. Den Væbste, som fylder Biens Giftblære og Nældens Haar, indeholder et og det samme: Myresyre ($C. H_2 O_2$). At den er kommen til at hedde Myresyre og ikke Bi- eller Nælde-syre er kun en Tilfældighed. Alle Syrer modvirke Gjæring og Forraadnelse, derfor kommer man f. Ex. Eddike og Salicylsyre i Syltetøj. Da nu kun meget faa Bier kommer til at anvende deres Gift til Forsvar, og Naturen er saa overordentlig økonomisk, saa er det vel rimeligt at antage, at den aller meste Vigift anvendes i lignende Øjemed. Og det er netop Tilfældet. Naar Honningcellerne er fyldte, sætter Bierne en Draabe Gift til, inden de lukker for Sellen med Voylaaget, og Honningen holder sig frisk. Læger man Honningen fra dem forinden, saa er der ingen Syre i den endnu. Hvoertil Dronningen benytter sin Giftblæres Indhold, er man endnu i Tvivl om.

4. Bilusen er et for alle Biforfattere velbekendt, men blandt Biavlerne næsten ubekendt, lille Væsen. I sin Bibog faar Læseren at vide, at det er en blind, vingeløs, kamfodet, tøndeformet, rødbrun, lille — Flue, som bringer levende Unger til Verden. I en engelsk Bibog læser jeg nu, at nogle smaa Fluer

med lange Ringer skulle overfalde Bierne udenfor Flyvehullet, at de dog ikke vil slaas med Bierne, men kun have fat i de Bilus, som sidder paa dem og befri Bierne for dem. Men Sagen har vist en anden Sammenhæng, det faldt mig nemlig strax ind: Ingen har endnu set andet end Hunner af Bilusen, maaske kunde det være Hanterne, som her flyve om ved Flyvehullet for at søge sig en Mage, og derfor har baade Dne og Ringer, kort sagt, slet ikke ligner det svagere Køn! Hvis Læseren skulde have Interesse for den Slægt's Smaating og passer paa til Sommeren, kunde han maaske her sætte Europas Lærde i Forbauselse.

Om Formering af Staderne.

Ved Formering af fine Bier begaar Begynderen ikke sjælden den Fejl, at benytte den lette Udgang ved Kamme-staderne til altfor stærk Deling, der senere havner sig alvorligt, idet han faar en Mængde smaa Folk, som ikke alene kræver et betydeligt Tilskud af Foder for at komme over Vinteren, men som desuden — og især i daarlige Aar — ikke opnaar nogen betydelig Størrelse og som Følge heraf kun giver lidet eller intet Udbytte.

Det er Hovedsagen ved Biavl kun at have kraftige Stader, saa hellere lidt færre, da de dog alligevel giver mere Udbytte end mange og smaa. Man maa derfor helst ikke bruge Kamme-staderne til Formering, de lider ellers et betydeligt Tab af Arbejdere lige i Begyndelsen af Hovedtrækket, hvad der væsentligt indskrænker Honning-Indsamlingen. Dette Tab beløber sig i et almindeligt godt Aar til omtrent 30 Pd. Honning, som ansat til 45 Dre pr. Pd., bliver 13 Kr. 50 Dre for en Sværm, hvad der er meget for dyrt. Brug derfor dine Kamme-stader til Honning-høst, men ikke til Formering. Denne lader sig gjøre paa en langt billigere Maade, som jeg i de senere Aar med Held har brugt og som ikke alene giver billigere Sværme, men som tillige frelser mange Bifolk fra Døden ved Svoolpraasen.

Jeg har om Efteraaret, kort før den Tid, da de gamle Biholdere slagter deres Bier, gaaet omkring til dem og affjøbt dem en Del af de Stader, som var bestemte til Slagting. De vil i Almindelighed helst beholde Forværmen, saa det er mest Efterværme og affværmede Stader — alle med unge Dronninger — de vil sælge. Jeg har da udsøgt de bedste, som i et nogenlunde godt: Nar har vejet fra 16 til 30 Pd. pr. Stade og sætter vi Gjen-nemsnitsvægten til 23 Pd. og Prisen pr. Pd. til 25 Øre, hvilket endda er nogle Øre mere pr. Pd. end Honningopfjoberne giver dem, saa bliver Prisen pr. Stade 5 Kr. 75 Ø. og saadanne Stader ville i flere Nar hver Sommer afgive Sværme. Er der et, som af en eller anden Grund ikke vil sværme tidlig nok, kan det godt lade sig gjøre, at danne en Aflægger eller at tilfætte en Kasse som Honningrum og der hæste Honning som Erstatning for Sværmen.

Vil nu Noget indvende, at en Begynder ikke godt kan indlade sig paa slikt, da han ikke kan bedømme saadanne Stader og let kan kjøbe viserløse og daarlige Stader, som dø bort om Vinteren, saa synes jeg dog ikke, at Faren derfor er stor, naar han blot vil lægge Mærke til, om der er Droner i Stedet, thi i saa Fald er Stedet viserløst, og om det har tilstrækkelig Folkemængde og en nogenlunde regelret Bygning. Om Vortagerne sidde paa den ene eller den anden Maade i Kuben har mindre at sige, dog foretrækker jeg dem, der sidde tværs for Flydehullet, da det er det luneste.

Vilbe en eller anden ældre Biavler i de forskellige Egne af Landet paatage sig at opkjøbe Kubestaderne hos de gamle Biholdere og saa igjen om Foraaet sælge dem til Begyndere (thi der er altid nogle, der gjerne vil drive Biavl, men ikke ved, hvor de kan faa Bier fra), da kunde mangen en Kubefamilie frelles fra den skrækkelige Svovlsbød. Et saadant Foretagende kan ogsaa godt betale sig, for kan de indkjøbte Stader et enkelt Nar ikke sælges, saa kan der jo hen i Sommeren sælges Sværme, efter hvilke der i Almindelighed er stærk Efterspørgsel.

Øster Høisinge pr. Korinth.
Hans Jörgen Hansen.

Aaben eller forsegleet Honning?

Efter at Slynngmaskinen er kommen i almindelig Brug, er Biavlsdriften slaaet ind paa nye Baner. Man kan nu udslynge Honningen naarsomhelst man har Lyst og Tid eller Driftsmethoden fordrer det og behøver ikke at vente. Der er dog et Punkt, hvorom der f. T. er stor Uenighed, nemlig om man skal vente paa, at Honningen skal „modne“ i Stedet eller ikke. Bierne fylde jo Cellerne efterhaanden med den opgyldede Nektar og først lidt efter lidt fyldes Cellerne helt i Løbet af flere Dage, hvorpaa en Giftbraabe tilfættes og Cellerne lukkes med Vortlaaget. I denne Tid fordampes stadig Vand fra Cellerne i det varme Stade, jo varmere det er, desto hurtigere gaar det, desto hurtigere „modnes“ Honningen. Spørgsmaalet er nu, skal jeg vente og lade Honningen modne og tilkapsle eller udslynge den hurtigt, f. Ex. hver Dag, i den bedste Træktid? Spørgsmaalet er oppe i hele Biavlerverdenen og synes at maatte besvares forskjelligt. Saaledes siger de lærde Dykere, at en stor Del af Honningens Sundhedsværdi beror paa Myresyre (Giften), og den tilfætte Bierne først, naar Honningen er moden til at tilkapsles. Denne Vanskelighed bejæres imidlertid let, da lidt Myresyre fra et Apothek kan gjøre samme Virkning og tilfættes af Biavleren. Andre indvende, at Honningen ikke er færdig før den tilkapsles, den indeløber formeget Vand, gaar let i Gjæring, krystalliserer kort o. s. v. Denne Indvending er meget berettiget, men der raades dog let Bod herpaa, saaledes anbefalede F. Møller f. Ex. at fødre denne „grønne“ Honning op igjen og lade Bierne modne den i en Trætpause, for saa have de Tid dertil. — Her ligger nemlig Sagen: Hoved-Trækket varer i Neglen kun faa Dage og disse skal benyttes i fuldeste Maal, der maa altsaa være rigelig Plads stadigt og Bierne maa ikke have for meget Forraad paa engang, saa doone de eller lave for megen Ængel. Der maa slynnges ofte ud i disse faa Dage. — Ameritaneren gaar en anden Vej, han inddamper selv sin friske Honning. I smaa For-

hold kan det ske ved at sætte den i Glas i Solen, i det store benytttes særlig indrettede Apparater. I Cowan's „Rapid Honey Evaporator“ (1883) flyder den „grønne“ Honning over hule Blikbakter, som indvendig gennemstrømmes af opvarmet Vand. Blikbakterne er anbragt i lidt skraa Stilling i et Antal af 6 over hverandre, saa at Honningen kan løbe fra den ene ned i den anden. I hver Bakke findes omtr. 25 Blikstrimler paa tværs, som tvinger Honningen til at løbe i Sik-Sak, saa at dens hele Vej bliver c. 100 Fod lang og Vandet faar Tid til at fordampe af den. Honningen faar derved en passende Tykkelse. Hvilket Vej skal man nu gaa? Indtil videre tænker jeg, man maa sige, at een Ting ikke passer for alle. Høst mange Biavlere sættes Kvantitet over Kvalitet og de vil sagtens vedblive at udslynge og selv „modne“ den uforseglede Honning.

Herm. Borries.

Dronningeskifte.

Som bekendt gaar den gamle Dronning ud med Forpærmen og et afførmnet Stabe faar derfor en ung Dronning. Det er altsaa den sædvanlige eller naturlige Maade, hvorpaa Dronningeskiftet i et Stabe foregaar: ved Sværming. Men hvis et Stabe nu ikke sværmer eller forhindres af Biavleren i at gjøre det, hvad saa? og man har paalidelige Exempler paa, at Staber har staaet i 10, 20 ja 29 Aar uden at sværme! Da en Dronning kun sjældnen bliver over 5 Aar gammel, saa maa der altsaa i et saadant Stabe være skiftet Dronning 3—4—5 Gange uden at Biavleren har mærket videre dertil. Og det gaar ofte saaledes. En opmærksom Jagttager vil snart se, at saa snart en Dronning ikke lægger Æg i tilstrækkelig Mængde, drager Arbejderne Omsorg for at faa en ny; i Sandhed en viis Regel af Naturen! Enten bygger de Viserceller, som Dronningen forsyner med Æg eller de bygger en Visercelle over en Arbejderlarve og opfylder denne til Dronning. Naar saa den unge Dronning kryber

ud, fjernes den gamle eller bliver taalt, indtil den dør. Det sidste er Tilfældet, naar man udenfor Sværmetiden træffer to Dronninger i samme Stabe, en ung og en gammel. At Bierne udenfor Sværmetiden ikke blot kan, men virkelig ogsaa foretager et Dronningeskifte, er forlængst fastslaaet og man behøver derfor ikke at være altfor nøjeregnende med en Dronnings Alder, skifter Biavleren den ikke, saa gjør Bierne det. Hermed er dog ikke sagt, at man har Lov at være uvidende om sine Dronningers Alder, det er ikke Meningen, men kun, at der i vor Tid er en stærk Tjagen efter unge Dronninger og mod denne optræder Mænd som Doolittle, Gravenhorst o. m. fl. De paaftaa, at mange Dronninger først opnaa deres fulde Kraft i det 3die og 4de Aar og fjærne derfor aldrig en Dronning før den viser Tilbagegang i Frugtbarhed. Det er en Wildfarelse at tro, at en god Biavl deror paa lutter unge Dronninger, ligesom at enhver Dronning er god og frugtbar, naar den blot er ung. Det gjælder om at udvælge veludviklede og frugtbare Dronninger til Tillæg, men ikke at kassere dem, saa snart de blive et Par Aar gamle.

Foraar blomsterne.

Af A. B. Poulsen.

Foraar blomsterne finder vi i Marts og navnlig April Maaned paa lune, solbeskinnede Steder, altsaa i Haverne, Grøfterne og Skovbunden. Det er næsten udelukkende Støvplanter, men paa denne Tid trænger Bierne jo ogsaa mest til Blomstertjvet, da Ingelen tiltager i Staderne og det sjørgamle Støv slipper op. Vand og Honning maa Biavleren helst skaffe dem paa denne Aarstid. Enkelte Foraar blomster give vel lidt Nektar, naar de et Aar blomstrer sent, men kun saa give et rigtig „Træk“, saaledes som Hestehov („Stræppe“), fordi den vøjer i stor Mængde sammen, langs Vandløb (f. Ex. i Syd-Sjy, Roskilde). Betragt engang Bierne ved Flyvehullet, naar de kommer hjem paa en Foraar dag og er nær ved at rive hverandre „over Ende“ for at

komme først ind. De aller fleste hjembære de saakaldte „Buxer“ paa Bagbenene og de er af flere Farver end senere paa Aaret. Røde (af rød Døvnælde), hvide (af blaa Blomster, Hestehov, Popler o. fl.), gule i alle Nuancer (af de fleste Blomster) o. s. v.

Foraarsblomsterne staa forholdsvis længe i Blomst (Bebertræ f. Ex. omtr. en Maaned), men de komme et Aar tidligere og et andet Aar senere, saa man kan ikke angive nogen bestemt Tid for Blomstringen, men kun den Orden, i hvilken de begynde at blomstre efter hverandre. Vi have da:

I Havenne: Nysærod (Helleborus), Wintergjæk, Hvidblomme, Crocus, Tulipan, Hepatica, Bebertræ (Nektar!), Kornelkirsebær (Cornus mas), Sølvpoppel („Abelin“),
 Ved Grøfter: Hæsel, Gæslingblomst, Vrenne: (og Segn) pris, Føllob, Hestehov (Nektar!) Guldstjerne, Bortærod, Hvid Anemone, rød Døvnælde, Violer, Løvetand, Rabbeleje, Korsknep, Bil (Nektar!)

I Skoven: Hæsel, El, Blaa Anemone, Lærkespore, Hvid og Gul Anemone, Bil (Nektar!) Frytle, Surkløver.

Hæsel og El blomstre meget tidlig, men de har tørt og daarligt Støv, der ikke er beregnet paa Bierne og Bierne besøge dem kun af Trang — et Bink til Biavleren om at fodre med Mel.

I sin Have skulde Biavleren plante nogle gode Foraars-Støvplanter, som da vil afholde Bierne fra at flyve længere bort og omkomme. De fleste er tillige til Pryd for Haven: Crocus, Hvidblomme, Cranthis, Bebertræ, Kornelkirsebær og Pile. Af Pile helst Hanplanter, som give baade Støv og Nektar i rigelig Mængde. Raalplanterne sætter man tæt sammen i Kanten af et Bed, de komme da i Blomst i Maj. Af Pile kommer Bidje-Pilen (Salix capræa) først og naar Bier og Humlere summe i Pilen, saa er man vis paa Foraaret. Bidjen staar i Reglen i Flor midt i April, men den kan komme tidlig (sidst i Marts) og sent (sidst i April). Biernes Udvikling om Foraaret retter sig efter

eller følger med Planterne. Den, der lægger Mærke til Blomsterne, ved, om Foraaret kommer tidlig eller sent og har deri den sikreste Vejledning for Biernes Foraarsbehandling.

Tid om Biavlen.

Af K. Hansen. Lideby.

(fortsat).

Et Dzierzon-Stade har mange Fortrin fremfor Kuben.

1. Naar man sætter en Sværm i en saadan Bolig, kan man give den Konstavler og udbyggede Tavler, hvad der hjælper den meget frem, og man kan give større eller mindre Plads alt efter Sværmens Størrelse.
  2. Man kan høste den overskydige Honning uden at dræbe Bierne, idet de høstes af Honning-Tavlerne ned i Stadet og af de udtagne Tavler kan Honningen høstes ved Hjælp af Slynghastinen uden at Bygbygningen ødelægges.
  3. Man kan afholde Bierne fra at sværme ved at give dem mere Plads og bortskjære mulige Biserceller. Ved at undgaa Sværming, opnaar man først rigt Honningudbytte.
  4. Ved Indvintringen kan man nemt tage fra de rige og give til de fattige Familier, d. v. s. fordele Forraadene og i det Hele indrette Vinterlejet bedre og derved sikre sig en god Overvintring.
  5. Det er let at danne ny Familier uden at vente paa Sværmene og man kan naarsomhelst paa nogle Minutter undersøge Stadet paa det nøjeste, om der er noget i Vejen, udgange Dronningen, uden først at maatte udtromme Bierne o. s. v.
- For at Læseren strax kan faa et Begreb om, i hvor høj Grad disse Fortrin forøger Indtægten af Bierne, skal jeg anføre nogle Exempler her fra Egnen. Fire Kubebavlere ved R—d udvintrede ifjor 10 Bisamilier og fik 9 Sværme. De 8 Familier blev

sporet af om Efteraaret, medens de øvrige 11 blev indvintret. Udbyttet af de 8 var 85 Pd. Biværk, som folgtes à 20 Dre og Indtægten blev altsaa ialt 17 Kroner eller 1 Kr. 70 Dre pr. udvintret Kube. En Dzierzon-Biavler i samme By udvintrede 2 Familier i Huse og 3 i Kuber. Han høstede 94 Pd. Slynghonning à 70 Dre = 65 Kr. 80 Dre eller 13 Kroner 16 Dre pr. udvintret Familie og 4 Familier indvintredes. En Mand i Byen L — udvintrede i 1883 16 Kubestader, som i Sommerens Løb gav 4 Sværme og alle 20 Kuber indvintredes om Efteraaret, uden at han fik nogen Honning det Aar. I Vinteren 1883—84 lod han lave 12 Trugstader, hvori der saa om Foraaret blev sat 12 Kubefamilier. Disse gav den Sommer tilsammen 250 Pd. Honning som folgtes til 60 Dre pr. Pd., altsaa et Udbytte af 12 Kr. 50 Dre for hver Familie, som var sat i Hus.

(Navnene paa vedkommende Biavlere opgives af Redaktionen).

(Fortsættes.)

Kan det betale sig at fodre Bjerne?

Ja, naar det bliver udført med Kjendskab, saa betaler det sig godt at nødfodre. Et lille Regnestykke viser det bedst! Fra nu af og til vi naar Hovedtrækket i Juni, kan en Bifamilie ikke forbruge mere Foder end 10 Pd. Demerara-Sukker à 35 Dre, ialt 3 Kr. 50 Dre. Da en Bifamilie om Foraaret koster 12 Kr. (her paa Egnen), saa er der altsaa sparet mindst 8 Kr. 50 Dre ved at frelse den fra Hungers døden. Til at fodre med, kjøbes Demerara-Sukker eller Kandisgrus, det er kraftigt, rent og billigt. Kom saa meget Vand paa Sukkeret, saa det lige er mættet, giv det et lille Dpfog, skum det af og tilsæt lidt Edbite og lidt Salt. Det gives Bjerne lunkent, men lige ved Aften, et Par Gange om Aften. I Husene fodres fra oven gennem en Abning i Dækket, ved Kuben gennem Hul i Toppen,

hvis intet findes, saa udfjør et. Til Husene kommer Foderet i Anchiovis- eller Honningglas, til Kuber i Maltfirupsflasker, der overbindes med et Stykke tyndt, aabent Løj. Glasset vendes over Abningen og Bierne suges da Sukkeropløsningen til sig gennem Løjet. Det godt til for Varmen. I Marts og April maa Foderet være svært (tyktflydende), senere kan det være en Del tyndere, men bliv ved at fodre lige til vi naar Hovedtrækket. I Dzierzonstaderne kan ogsaa fodres ved at hælde Sukkeropløsningen i et Par Tavler, som hænges tæt ind til Biernes Leje. — Mange begaar den Fejl ved Fodringen, at give Bierne baade for lidt og for tyndt Foder. Saa maa man næsten hellere spare de „dyre“ Foderpenge, som en Del foretrækker, men vel huske, at hvor intet kommer ind, kommer heller intet ud!

K.

Marts.

Februar har hidtil været kold, saa Bierne har ikke været ude endnu, men i Marts kommer vel nogle Dage, som Bierne kan benytte til at holde Mensning. Naar Forspillet (den stærke Flugt) er forbi, begynder Bierne paa at rense Huset for døde Bier og Vogtmuld; hjælp dem dermed, ved at fjerne al Smudset, som ellers bliver et Tilholdssted for Borgmøl. Ved Husene kan bruges et fralt, frunt Jern til at trække det ud med. Medens Bierne før Mensningen kun forbruger lidt Foder, saa vil Forbruget nu stige stærkt efter Mensningsudflugten, idet Virksomheden nu er vaft og Uglægning og Ingeudvilling tiltager i stedse stærkere Grad, saa at Bierne i Marts ofte bruge lige saa meget Foder, som i 3—4 Wintermaaneder. Sidste Aar gav kun lidt Honning og da Sværmene kom sildig, saa er der iaar mange Bifamilier, baade i Kuber og Kasser, som er indvintret med for ringe Forraad. Kjøb derfor Sukker og huff paa at fodre med godt tyktflydende og lunkent Foder strax efter Mensningen og bliv ved dermed.

Gives Bierne Tavler med Honning i, saa prif Cellerne godt op med en Karte eller skræl Cellelaagene af med Kniven. Er Honningen forstukt (stenløben) i Tavlen eller findes Honningsmuld (Sukkerkorn) paa Stadets Bund, saa maa der fodres med Vand, f. Ex. ved at sprøjte en tom Tavle fuld og indhænge den tæt op til Foderet. — Overflødige tomme Tavler borttages for at gjøre Rummet hvor Bierne er, saa lilla som muligt. Fugtig eller vaad Udstopning fjærnes og erstattes med tørt og paf Bierne saa til, saa de sidder rigtig lunt og godt, jo varmere de har det, desto stærkere udvikle de sig. Læg over Kuben et Stykke Løj og giv den en god tyk Straakappe paa. Giv Lø for Bistanden ved Plankeværk, Maatter eller Klægjærde. — Plant Biplanter, Frugtbuske, Frugttræer og de forskellige Citræer, som man nu har. N. S. Kristensen.

Paatænkt Brandforsikringsforening for Bialv.

Bistaberne er jo gjerne opstillede i umiddelbar Næthed af Bialverens Hjem, dels for at lette Tilsynet og dels for Læets Skyld, en Folge deraf er, at ved Ildbrand ogsaa Bierne blive udelagte af Ild, Røg eller ved Ildelds Flytning. I en Del af de bestaaende Brandkasser kan man nok faa Bihuse og Nedstaber, men ikke Bierne selv, asfureret. Bl. Roskilde Amts Bialverforening lod for nogen Tid siden nedsette et Udvalg for at tage denne vigtige Sag under Overvejelse, da det jo er et stort Tab for Bialveren at miste sine Bier, Bialvsredskaber og Produkter, uden at faa nogen Erstatning. Et af Udvalgets Medlemmer, Hr. Lærer Duus, der er tiltraadt af det øvrige Udvalg. Viser der sig Tilslutning til Sagen Landet over, saa vil Sagen blive fremmet, saa at Forsikringsforeningen kan træde i Virksomhed nu til Maj. Enhver, som ønsker nærmere Oplysning, bedes pr. omgaaende at henvende sig til N. S. Kristensen, Himmelv, Roskilde, som er Udvalgets Formand.

Smaating.

En Fjervinge er det mest upraktiske af alt til at feje Bier af Tavlerne med og naar jeg hos en Bialver ser en Fjervinge, saa ved jeg, at jeg befinder mig hos en Stymper.
v. Berlepsch.

* * *

Frygten for Bier afholder mange fra at begynde paa Bialv i Kasser, hvorved man omgaaes Bierne anderledes fortroligt end naar man holder Kubestader. At tage Slør og Handsker paa, er ingen Skam, men en Forsigtighedsregel, som maa anbefales Begynderen. Den mere erfarne Bialver kaster snart begge Dele til en Side, men undertiden kan det dog selv for ham være nødvendigt, at benytte saadanne Beskyttelsesmidler. En Bihat med Slør bør findes paa enhver Bistand og saaledes, at den i paakommende Tilfælde kan være ved Haanden i en Fart.

* * *

En Bies Kræfter overgaar forholdsvis alle større Dyr. Saaledes kan f. Ex. en Hest kun trække $\frac{7}{10}$ af sin egen Vægt, Mennesket $\frac{4}{5}$, medens en Bi kan trække 20 Gange saa meget, som den selv vejer. I Flugten kan Bienen bære $\frac{4}{5}$ af sin egen Vægt, men det er dog sjældent, at den er saa stærkt belæstet.

Efterretninger fra Udlandet.

Frankrig. I Paris skal der i September d. N. afholdes en international Bialverkongress.

Norge. Om Bialvens Udbredelse i Norge siges i norsk „L. f. B.“ for Februar d. N.: „Bialven har væsentlig været drevet i Anterne omkring Kristiania Fjord, dog findes nu, om end forholdsvis ganske enkeltvis, Bier i alle de lavere beliggende Dele af det søndenfjeldske og, skjøndt endnu mere spredt, paa det egentlige Vestland. Fra det Trondhjemite høves, saavidt vides, ingen som helst Erfarings.“ Bier er i høj Pris deroppe, et godt Kubestade koster 20—25 Kroner.

Fra Hr. Jvar S. Young i Kristiania har vi i Anledning af vor Dmtale af „Tidskrift for Bistjötter“ modtaget følgende: Rinnés i „Biaols-Tidende“ Side 12 omtalte ejendommelige Biaolsmaade, kan ikke repræsenteres „norst Pragis“ thi Hr. Rinné staar nu alene med 1) Bistlagteriets Nødvendighed og Lundgaaelighed, 2) Bistlagernes Ubrugelighed som Oer-vintringskuber samt 3) Normalammens Uhenfigtsmæssighed. Der findes vel desværre endnu nogle saa Bistjöttere, der slagter deres Bier, men deres Antal bliver heldigvis nu saa faa, at man trygt tør paastaa, at Bistlagteriets Laabelighed har faaet den Dom, som den fortjener.“

Vi ønske den norske Biaolsforening Held med sit smukke Formaal, at indføre tidsmæssig Biaol i Egne, hvor den ikke allerede findes.

Amerika. De nordamerikanske Biaoleres 16de Vandreforsamling fandt Sted den 8—10 December i Detroit, Michigan. Ifølge Kredsforeningernes Indberetning havde 1885 været et mindre godt Aar, navnlig var Oerpintringen gaet uheldig, saa at omtr. 70 p Ct. af Familierne var gaaet ud. Grunden til denne store Afgang finder Dr. Linker — en stor amerikansk Autoritet — i, at der ventileres stærkt foroven i Staberne. Staber uden Ventilationshuller i Taget oervintrede godt. Præsident Root meddelte, at der nu fandtes omtr. 3 Millioner Bifolk i N-Amerika, som gav c. 100 Millioner Pd. Honning i Oerfub, med en Indtægt af 55 Millioner kroner. Doollittle fremhævede følgende fire Betingelser for en god Biaol: 1) en god Dronning 2) Folk, som i rette Tid er udviklet til at kunne præstere noget ordentligt 3) en dygtig Biaol og 4) den rette Biholig. Af mere bekendte Mænd talte endvidere Ch. Dadant, Professor Coak og Th. G. Newman.

(Am. Bee Journal).

Spørgsmaal om Biaol.

Ned. gjør udtrykkelig opmærksom paa, at Spørgsmaal, som kun have rent personlig Interesse kun besvares pr. Brev og kun saafremt 12 Ore i Frimærker medfølge.

Spørgsmaal sendes til
Biaoler N. S. Kristensen
Himmelsø pr. Roskilde.

Spørgsmaal Nr. 2. Da der er mange forskellige Bihuse, beder jeg Dem meddele mig, hvilken Slags, De anser for de bedste og tillige billigste, jeg bor ude paa Jyllands Hede, hvor man skal spare paa Pengene.
S. N.

For den, der ikke er vvet Træarbejder, er Trugstabet lettest at lave og billigst. Lav det med mindst 20 Kammer i Hveddrum-

met og Kammerne enten 12" høje og 10" brede eller Normalmaalet 13½" + 8" (alle Maal indvendig i Kammen). Brug løse Kasser til Honningrum med 4 á 5" høje Kammer. Har De ikke et godt Stabe, at lave efter, saa køb et af Hr. Pedersen, Tved, Euenborg, koster 11 Kr. til 1 og 17 Kr. til 2 Familier.

Nr. 3. Desjom gamle Tavler ikke frembringer smaa Bier, hvad frembringer saa den Mængde smaa Bier, som ofte findes i Bistader?

Carlos.

For hver Gang, der har været ynglet i en Celle, bliver denne mindre, idet den unge Bi efterlader en Hinde, hvori den indspandt sig, da Cellen blev lukket. Som Følge heraf er Bierne fra meget gamle Tavler (Kuber) kjendelig mindre end de sædvanlige.

Nr. 4. Bil italienske Droner forbedre den almindelige danske Bi og da hvormeg?

Carlos.

Denne Krydsning giver kun stikkelystne Bier. Sine danske Bier forbedrer man ved Tillæg af Dronninger fra de bedste Familier paa Nistanden. Findes ikke andre Bier i Nærheden, anskaffer man sig med Nars Mellemrum et Kubefolk til „Opriksning“ ved Krydsning.

Fra Kredsen.

Ved Namsø-Lune Herreders Biaolerforenings Generalforsamling d. 10. Januar vedtoges Lov for Foreningen, hvorefter foretoges Valg af Bestyrelse. Valgte blev: Til Formand Smed L. P. Jensen Snobølshøftstrup; til Næstformand Stomager H. Jensen, Lune Mark, og til Forretningsfører Gartner Schmidt, Snobølshøft. Til Sogneformænd valgtes: Stenbugger J. Nielsen, Lune Mark, Stomager P. Larsen, Rildebrønde, Barcellist H. Rasmussen, Karstunde og Smed L. Olsen, Hødrup.

Nettelser.

Side 14 naar 500,000, læs: 300,000

— 16, E. 12 p. n. naar Skampe, læs: Rjærup.

Tillæg til „Biavls-Tidende“.

Nr. 3.

Marts Maaned 1886.

Nr. 3.

Fra Redaktionen.

Vore Venner, som vilde virke for vort Blads Udbredelse, meddeles det, at vi gjerne sende dem Prøve-Nummere til Uddeling, naar de vil meddele os, hvormange Expl., de ønske.

Biavlermeder.

Bekjendtgjørelser om Biavlermøder optages uden Betaling og maa være Red. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til:

Biavls-Tidendes Redaktion
Rjøbenhavn K.

Paa Foranstaltning af Præstø Amts Landboforening vil følgende Møder blive afholdte:

3 Vedskjølle Skole Søndag d. 28. Febr. Kl. 4 Eftm.

- Egsie — samme Dag Kl. 7 —

- Lellinge — Mandag d. 1. Marts Kl. 6½ —

- Ringebjerg — Tirsdag d. 2. — Kl. 6½ —

- St. Taarnby — Onsdag d. 3. — Kl. 6½ —

- Himlingøie — torsdag d. 4. — Kl. 6½ —

Paa Møderne vil Redaktør Kristensen holde Foredrag over Biavlens nyeste Fremskridt.

Gunderup den 18de Februar 1886.

N. Tillisch.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforening holder Møde i Traktørstedet „Trægaarden“ ved Roskilde, Lørdagen den 6te Marts Kl. 12½ Foredrag over „Arbejdet ved Bierne i Kube og Guse“. Efter Foredraget vil der blive taget Bestemmelse om den indkomne Sum til Hødersgaven.

Søndagen den 7de Marts Kl. 4 afholdes Møde i Daastrup Skole, Vib og Station med Foredrag. Bestyrelsen.

Bekjendtgjørelser.

Bekjendtgjørelser, Biavlen vedrørende, optages for 10 Øre pr. Linie. Andre Bekjendtgjørelser koste 20 Øre Linien. Rabat gives ifk.

Bekjendtgjørelserne adresseres til

„Biavls-Tidendes Redaktion
Rjøbenhavn. K.“

I SVERIGE og NORGE
kan „Biavls-Tidende“ nu bestilles paa
ethvert Postkontor

Bogenstülper,

dauerhaft und sauber gearbeitet, von Herrn C. F. H. Gravenhorst für durabel und elegant befunden, mit 15 Rähmchen und Schied zu 9,00 M. mit 11 Rähmchen und Schied zu 7,50 M., Schwarmbogenstülper mit 8 Rähmchen zu 6,00 M., Bogenrähmchen per 100 Stück 8,00 M., und Ohrstifte per 100 Stück 1,00 M. liefere fortwährend ab Bahnhof Lübben N.-L., Preuss. sen. Größeren Bestellungen, welche frühzeitig eingehen, gewähre Rabatt.

Lübben N.-L.

Reinhold Thuar.

Biavlerne

meddeles herved, at alt Vox, som bliver mig sendt inden 1ste April, vil blive forarbejdet til Tavler for 35 Øre pr. Pd.

25 Pd. og Jerover for 30 Øre pr. Pd. Er Voxet rent, beregnes intet Svind.

J. Andersen

Gl. Soele pr. Hedensted.

Bibuse.

Engelske Trugstader med 17 Kammer, Rammemaal 10"—12", som t alle Henseender svare til de Maal og Fordringer, som er opført i „Biavls-Tidendes“ første Aargang Nr. 2 leveres af undertegnede for 10 Kr. her eller 12 Kr. paa Slagelse eller Svebølle Station.

Lømrer Peter Christensen.

Hersløv

pr. Ruds-vedby.

Konsttavler,

de skarpest prægede af alle hidtil kjendte, anbefales Biavlerne til mine sædvanlige billige Priser. Prøve sendes franco.

Vog forarbejdes til samme billige Priser som ifjor og ønskes helst sendt inden 1ste April.

Undfær ved Odde, i Januar 1886.

A. Jakobsen.

Et Valseværk til Fabrikation af Kunsttavler, er billig tilsalg hos Smeder

J. C. Olsen.

Ryde pr. Søllested, Lolland.

Konsttavler.

De ærede Biavlere anbefales atter i Mar Konsttavler til billig Pris. Da jeg i Mar har anskaffet en ny Valsepresse, tror jeg at kunne tilfredsstille enhver billig Forbring.

Vog forarbejdes for 35, 40 og 45 Dre pr. Pd. Vog, som sendes mig, skulde helst være hos mig inden 1ste Marts for at kunne levere i god Tid.

D:Solby paa Mors, i Januar 1886.

M. Boll,

Smedker & Biavlere.

NB. Bistader i alle Konstruktioner leveres meget billig, naar Bestilling indgives i god Tid, særlig anbefales et udmærket Trugstade med Magazin i smaa Rammer over Ingelkrummet.

Ny Prisliste paa Forlangende, gratis og franko.

Konsttavler,

fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Apparat faas hos undertegnede.

Vog forarbejdes billigt til Tavler.

Vog kjøbes til høj Pris.

Systofte, Nykjøbing p. F.

B. Bojesen.

Trugstader og Høstader,

i gode og praktiske Konstruktioner kan faas hos Tømrer og Biavlere **N. Andersen, Rasmøagle pr. Biby.** Bestillinger bedes indgivet snarest.

Konsttavler med meget skarp Rand, lavet paa et nyt amerikansk Valseværk, faas hos **N. S. Kristensen, Himmelpø pr. Roskilde.** Vog forarbejdes. Er Vøget ikke meget urent, beregnes intet Svind.

Mine Biavlsredskaber

anbefales ærede Forbrugere. Der er tilkjendt mig 2 Ærespræmier, 5 Sølv- og 5 Broncemedaljer, samt 10 Første-, 12 Anden- og 4 Tredje-Præmier og 13 „Hæderlig Ontale“.

For at levere til rette Tid bedes Ordre snart indgive.

Prisliste **franco** paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg den 18. Januar 1886.

Kristjan Pedersen.

Obs. Idag 40 forskellige Stader færdige.

Mine bekjendte, gode, præmierede Bihuse anbefales de ærede Forbrugere. For at kunne levere til rette Tid bedes Bestillinger indgivne snarest.

Vinding pr. Roskilde.

December 1885.

B. Willumsen.

KUNSTTAVLER med meget lavet paa et nyt Valseværk af dybt Tryk faaes i alle Størrelser hos **H. Rasmussen & Co, Gravvænget pr. Svendborg.** Tavlerne laves som sædvanlig af rent Bivox.

30 Pd. gul Honning ønskes tilkjøbs. Meddelelse om Pris tilsendes **P. Willumsen, Vindinge, Roskilde.**

Nogle Stykker gode kraftige Kubestader kan faas hos

Hans Jørgen Hansen

Østerhøje pr. Korinth.

En Del gode kraftige Bifamilier i Huse og nogle Biavlsredskaber er tilsalgs hos **Gartner N. Meyer, Roskilde.**

En flink, ung Karl, kjendt med Landarbejde, kan faa Plads strax eller til 1ste Maj. Man henvender sig til **N. S. Kristensen, Himmelpø pr. Roskilde.**

Blaavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Blaavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

N. S. Kristensen.
Blaavler.

„Blaavls-Tidende“

udgaar den 1ste i hver Maaned, koster 1 Kr. 14 Ø. om Aaret, og kan bestilles paa ethvert Postkontor.

Betjendtgjævelser, Bidrag m. m. adresseres til

„Blaavls-Tidende“s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt den praktiske Blaavl vedrørende sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: Vor Blaavls Ejendommelighed. — Gammelt og Nyt. — Højtade eller Trugstade? — Først hos Bierne. — Amerikanst Foraarshandling. — Hønningens Afsetning. — Nogle Fejl. — Fra vore Læsere. — April. — Smaating. — Efterretninger fra Udlandet. — Spørgsmaal om Blaavl. — Fra Kredsen. — Fra Redaktionen. — Tillæg.

Vor Blaavls Ejendommelighed.

Spørgsmaalet om, hvorvidt den danske Blaavlstaar paa et højt eller lavt Standpunkt i Forhold til Udlandets, hvilke Veje den helst maa slaa ind paa i Fremtiden, om den overhovedet kan betale sig o. s. v. kan vanskelig besvares, før man har faaet Djet op for det ejendommelige ved vor Blaavl. Da man i 1861 stiftede Foreningen „Nordens Bivener“, var det vistnok i den Tro, at det var Gudsejerne, Professorene, Præsterne o. s. v. der skulde bringe Blaavlen frem hos os ligesom det var Tilfældet dér, hvorfra den kom. Tiden viste, hvor meget man havde taget Fejl. Først da Smaafolkene kom med, blev det til noget. Vor Blaavl tilhører og bæres af Smaakaarsfolk, d. v. s. den Del af Blaavlerne, som i de fleste andre Lande slet ikke taler med, ja neppe reg-

nes med. Der hører Mand med Intelligens, Kundskaber, Tid og Penge til at føre en Sag frem som Blaavlen og hos os har da nogle faa ofret, hvad de formaade, af en smuk og uegenlystlig Interesse for Sagen. Har deres Arbejde ofte været besværligt og utaknemmeligt, saa har det dog heldigvis ikke været forgæves. Der er sikkert bragt store Dfere og et Spørgsmaal bliver det vel, om Blaavlerne ogsaa fremdeles vil finde Mænd, villige til at bringe dem uden Udsigt til Fordel af nogen Art, en Udsigt som i andre Lande vistnok har været den væsentlige, og muligvis en naturligere, Drivfjeder.

Der er ogsaa en anden Side af Sagen, som staar i nøje Forbindelse hermed. Det er vor Blaavlsdrikt. Kan vi ikke med en vis Ret sige: „Staten bør understøtte Blaavlen“? I den Forstand, som vi tage dette her, vilde det i Udlandet, og fremfor alt i Amerika, lyde ligesom vi hos os sagde: „Bør Staten ikke understøtte Bageren, Smederen o. s. v.“ Kort

sagt, hist er Biavlen et Gaandværk, her kun et Vi-Grhverv. Der kan man anvende Tid og Penge, anskaffe Materiel og nye Opfindelser, erhverve sig Kundskaber og en Vælske, som der ikke kan være Tale om hos os. Den amerikanske Biavler siger, jo flere Stader desto bedre, for jeg naaer et vist Minimum (f. Ex. 50) betaler min Biavl sig ikke. Selv Bistande paa 1000 og flere Folk er jo ingen Sjaldenhed i Amerika.

Hos os er Stadetallet gjerne 5—8 Stykker, men her gjælder ogsaa en hel anden Regel Naar Tallet overstiger et vist Maximum (f. Ex. 10) betaler den sig ikke længer, saaledes at forstaa, at forsømte Stader i Reglen ikke give saa meget, som det halve Antal vel passede. Der er altsaa en Grænse for, hvormange man kan passe ordentligt i sin fritid og udover dette giver det Tab at formere.

Den ovenstaaende Betragtning ikke var lidt Ejtertanke værd i forskjellige Retninger?

Gammelt og Nyt.

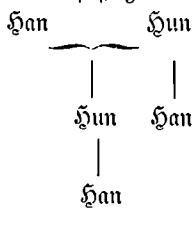
Af Titomelta.

5. Venderammen (reversible frame) har i det sidste Aar spillet en betydelig Rolle i den engelsk-amerikanske Biavlverden. I Amerika har man allerede længe anvendt Metalhjørner til at sammenholde Rammetræet m. d. i Stedet for Stifter. Man fandt ogsaa paa, at udelade Dreene paa Rammens Overstykke og erstatte dem med Drer af Metal, som da kom til at hvile paa Zinklister og derfor forhindre enhver Fastkitning af Rammen. Men ikke nok hermed, man konstruerede disse Metal-Drer (metal ends) saaledes, at de med Letthed kunde aftages og anbringes ogsaa paa Understykket af Rammen, saaledes at en allerede udbygget Ramme altsaa kom til at hænge paa Hovedet. Fordelen ved, paa denne Maade at

„vende“ Rammen, skulde oprindeligt være den, at Bierne byggede hele Rammen ud med Bog, medens de ellers (i Trugstader) lade være aabent forneden, saaledes som i Naturen. Naar Rammen vendes, logere Bierne ogsaa gjerne Honningen om, fylde med Ingel i Steden m. m., Omstændigheder, som den flinke Biavler vel forstaaer at benytte sig af og anvende i rette Tid og paa rette Sted. Meningerne er imidlertid meget delte for og imod dette „Vendesystem.“ Medens Tilhængerne ikke kan blive færdig med at rose det, indvende Modstanderne, at det strider mod Naturens Orden. Honningcellerne, som skræne opad foroven i Tavlen, komme nu til at skræne nedad. I Ingeltavlerne sove Pupperne paa Ryggen og komme nu til at ligge paa Maven, hvad der muligvis kan skade dem. De anførte Fordele kan opnaaes lettere paa anden Maade med større Sikkerhed o. s. v. Jeg er mest tilbøjelig til at tro de Ord, som en Engellsmænd forleiden skrev i „B. B. I.“: „Venderammen er for Tiden en yndet Kjøphest, særlig for visse Fabrikanter, men naar den er tilstrækkelig tilredet, faar Venderammerne sagtens Lov at hænge — uvendte!“

6. Familieforholdene i Bistadet er ganske mærkelige. Dronningen er Moder til alle Beboerne og disse er altsaa alle Spidskænder, men der er dog Forskjel. Dronerne og Arbejdsbierne er kun Halvspidskænder, de har vel Moder tilfælles men ikke — Fader. Dronerne har nemlig ingen Fader, men kun en Moder, de er i egentligste Forstand faderløse. Det var disse besynderlige Familieforhold, som man var uvidende om indtil Pastor Dzierzon udsandt dem i Fyrrene og fra den Tid af stammer vort nøje Kendskab til Bispefolk og dermed Biavlens Theori. Kjernen i Dzierzon's Lære var den, at enhver Hunbi (Dronning eller Arbejder) allerede som Jomfru kan føde Børn, men disse er udelukkende Drengbørn eller Droner. En ubefrugtet Dronning har derfor ingen Værdi i Bistadet. Naar Dronningen er blevet befrugtet, d. v. s. har modtaget Hannens Sæd i den lille Blære, som sidder ved Udsælskanalen for Udgangene, kan den avle baade Hunner og Hamner, ved henholdsvis at befrugte det passerende UG eller at undlade det. Skjøndt Dronen ingen Ja-

der har, saa har den dog en Bedstefaber, en Morfader og fra denne kan den arve gode eller daarlige Egenstaber. Da en Dronning ofte befrugtes af en Drone af samme Stæde, er det heldigt, at de kun er Halvsøbfskende. Familiestabet vil forstaaes af følgende Stamtafle:

Højtade eller Trugstade?

Højtadet haves i mange forskjellige Former, der alle har større eller mindre Ulemper, da det, hvordan det end er inddelt, altid er forbunden med Besvær at komme netop til det Sted, hvor man med størst Fordel skal komme, nemlig — Yngellejet. Det nytter f. Ex. ikke, at der i Biavlskrifter fortalles: „hang Kunsttavlerne ind i Yngellejets Midte, der bliver de hurtigt, smukkeste og bedst udbyggede!“ Nej, det gjør kun de færreste Biavlere og det er langt fra behageligt, at man for at give Bierne et Par Kunsttavler, skal have 10 à 12 Kammer med paasiddende Bier ud og deraf har baade Bier og Biavlere saa mange Ulemper, at Biavleren ikke gjentager det ret ofte. Mange Biavlere nøjes derfor med at tage et Par af de bagefle Tavler ud og der anbringe Kunsttavlerne. I de fleste Højtader er der endvidere for lidt Plads, det er ikke sjældent, at det bliver fyldt med Yngel og uforseglet Honning — hvad saa? Ja, saa kan man tage en Del af Tavlerne ud og give til spage Stader eller, som det mange Steder gaar, Tavlerne saa Lov at hænge og Tabet derved er større, end de fleste aner! — I Trugstader med 30 Stk. 12 × 10" Kammer, der er der Plads baade for Bier og Biavlere, der kan tomt Vøj og Kunsttavler blive anvendt paa rette Sted og det skal ogsaa nok vise sig med hvilke Rjæmpeskridt et velbehandlet Trugstade gaar forud

for enhver anden Stædeform. Jeg har 7 Familier i Højtader, der i Gjennemsnit har givet 208 Pd. aarligt, altsaa 30 Pd. pr. Familie, i de sidste fem Aar. En halv Mil fra mig boede en Mand, som i 1883 købte et Rubestade. I Juni gav den en Sværm, som satte i et Vorbeck's Trugstade (til 2 Familier). En Sværm fik han forærende, den satte ligeledes i Trugstadet og der blev høstet 12 Pd. Honning af dem den Sommer. I Maj 1884 blev Ruben sat oven paa en Kasse med 8 Stk. 12 × 10" Kammer, som var forsynet med Kunsttavler. Bierne byggede ned, benyttede Kassen som Yngelrum og Ruben til Honningrum. Om Efteraaret blev Kammerne og Bier sat i et enkelt Trugstade. Ruben og de 2 Familier i Trugstade gav 158 Pd. Honning. I 1885 har disse 3 Familier givet 240 Pd. Honning og er indvintret med mere end rigeligt Vinterfrraad. I den Høsten var alle 3 Stader helt fyldte med Tavler og Bier, uagtet Aaret regnes for et daarligt Aaar. For de 2 Aar var Gjennemsnits-Udbyttet af de 3 Familier 199 Pd. eller 66 Pd. aarligt pr. Familie. Jeg pasjede Bierne. Dette viser med Tal Trugstadets Fortrin fremfor Højtadet.

Syddjælland.

J. N.

Tørst hos Bierne.

Af Hofjægermester N. Brun.

Baade ifølge egen Erfaring og ifølge Efterretninger fra mange andre Stæder udmærker dette Aar sig ved, at Honningen meget hurtigt krystalliserer, saa at Bierne ikke kunne opløse den, men ere udsatte for at gaa tilgrunde af Sult og Tørst midt imellem fyldte Honningtavler. Naar Honningen holder sig flydende er dens Vandholdighed afposset efter Biernes Behov og de vil ikke lide Tørst, med mindre de i Utide skulde have begyndt at yngle meget stærkt; men naar den krystalliserer, kan denne Nød blive saa svær, at Stedet kan gaa fuldstændig tilgrunde.

Vinteren her hos os er iaar uden just at være streng, dog saa vedholdende, at enhver Udflugt af Bierne er dødbringende. At Tørst finder Sted viser sig ved, at Bierne bruse saa stærkt, saa det kan høres selv i nogen Afstand fra Stedet, — ved en saa stor Uro, at en Del Bier, endskjøndt det fryser og Jorden er dækket af Sne, prøve at flyve ud efter Vand, men onkomme ynkelig. Hjælp maa da hurtig bringes og dette sker i Højstader og Trugstader let og hurtigt ved at indsætte et Glas, s. Ex. et almindeligt Punds-Honningglas, fyldt med rent, kuldfria: Vand og ombundet i Nabningen med et 3 à 4-dobbelt Lag af Linnedlapper, (thi dryppe maa det ikke.) Det sættes omvendt paa et af Dækbrædderne, som om Efteraaret for dette Tilfældes Skyld er bleven forsynet med et til Glasfæt passende Hul, som indtil det skal benyttes, er dækket med et tyndt Bræddestykke. Vandet maa anbringes paa det Sted, hvor man antager, at den største Del af Sværmen opholder sig, omtrent midt over Honningforraadet. Da Bierne ville rykke frem til Forsvar, bør man drive dem tilbage med et Buft Høg og hurtigt paasætte Glasfæt, thi enhver Bi, der slipper ud, stoner og dør i Kulden. Der kan næppe tænkes nogen Fodringsmaade, som er lettere at udføre og illige foruroliger Bierne mindre end denne, som jeg derfor atter og atter indtrængende anbefaler. Et godt Haandgreb er det, at smøre lidt Honning paa den Klub, der er bundet over Vandglasfæt, da dette lokker Bierne til at finde Vandet.

Louisiana pr. Helsingør, 20. Februar 1886.
(Forsintet af Mangel paa Plads).

Amerikansk Foraarsbehandling.

At Bierne maa fødes dygtig om Foraa- ret er for Amerikaneren en Selvsølge. Vel bidrager det meget hertil, at Dvervintningen derved i Reglen er slet og Folkene derfor meget svage om Foraaret, men Amerikaneren er „Bia- vler“ ligesom „Kveggopdrætter“ og driver i det Hele ganske anderledes paa med Yngelen, end vi gjør. I Nordamerika er Hvidkløveren lige-

som hos os Hovedtræk i mange Egne og til den Tid, at den blomstrer (sidst i Juni), maa Staderne strutte af Yngel og Bier. Amerikaneren har væsentlig 3 Foraarsmetoder: Fodring, Yngel-Spredning og Forstærkning, som anvendes hver for sig eller i Fællesskab. Hans gyldne Regel er: Den første Betingelse for Honninghøst er, at man avler Bier i Massevis i rette Tid før Honningtrækket.

Han bruger 6 à 7 Uger om at gjøre sine Stader „febe“ paa Bier; naar man skal begynde, retter sig efter ens Egns Hovedtræk Hans Methode er denne: 1) Gaa til alle Staderne, undersøg dem og fordel Forraadene, saa at hver Familie kan holde ud mindst i to Uger. Enhver god Familie har nu Yngel i 4 à 5 Tavler, i de to midterste er der mest. Byt nu disse Yngeltavler indbyrdes om, saa at de midterste komme yderst. De yderste, som var mindst fyldte, komme inderst (midt i Yngellejet) og i disse finder Dronningen nu nok af tomme Celler til at belægge med Æg, saa at de om saa Dage har mere Yngel end de andre. Det var straks en Gevinst. Yngellejet blev ikke udvidet (for Kuldens Skyld), men Dronningen kan blive midt i det og dog lægge Æg! 2) Efter en Uges Forløb undersøges Staderne igjen i gunstigt Vejr. En Honningtafle affrælles og hænges midt ind i Yngellejet. Undersøg igjen nøje Forraadet, at Bierne have nok for mindst to Uger, eller sørg for, at de faar det, da de aldrig maa have Mangel paa Foder, hvis man vil drive Yngelanlægget til det størst mulige. Luf omhyggeligt for Varmen. 3) Atter efter en Uge gjentages Eftersynet og en ny Honningtafle affrælles og indhænges midt i Yngellejet ligesom forrige Gang. Har man ingen Honningtavler, saa opløs Randis, 1 Pbd. varmt Vand til 2 Pbd. Randis. Hæld det (tyktflydende) i en Tavle af Arbejder-Vog, paa begge Sider. 4) Næste Uge atter en Omgang mellem Staderne. De yderste Yngeltavler hænges ind i Yngellejets Midte og hæng en ny Honningtafle ind summefteds. En saadan Tavle i Yngellejet er snart tømt, fordi Honningen er nem at gaa til og opføres og Tavlen besættes i en Hast af Dronningen med Æg. 5) Den

følgende Uge vil 8 à 9 Tavler være fyldte med Naal og i Løbet af endnu en Uges Tid vil hele Ingekrummet kunne være fyldt.

Som man vil se, passer denne Methode kun for Trugstædet, som Amerikaneren jo udelukkende benytter; men man maa indrømme, at der er System i Methodoen og at Amerikaneren forstaar at opnaa storartede Resultater, som vi ikke kunne naa eller i hvert Fald ikke have naaet.

Herm. Borries.

Honningens Afsetning.

Et af de Spørgsmaal, som atter og atter stilles af en Mængde Biavlere er Honningens Afsetning. Man har endog Eksempler paa, at større Biavlere har trukket sig ud af Biavlereksedensene, fordi de frygtede Overproduktion af Honning, naar stadig flere og flere Klubbiavlere begyndte at drive Biavlren tids sparende. De frygtede, at Konkurrencen skulde bringe Honningspriserne ned i Højde med Sukkerets. Dette bliver næppe Tilfældet, men efterhaanden som der bliver flere, som drive Biavlren tids sparende, vil det blive vanskeliggere at finde Afsetning og Klugerne herover blive lydeliggere. Mange Familjer bruge nu over 100 Pd. Honning om Aaret i Husholdningen og hos de bedre stilledes kunde Honningen bruges langt mere til Syltning og paa Bordet end den nu bliver og hvormange Biavlere bruger nu selv Honning i deres eget Hjem?, vist kun meget faa. Hvad der trykker Honningspriserne saa meget er, at lige efter Høsten vil alle sælge, ikke blot Smaa-kaarsmanden, men ogsaa de mere formuende. Og da kun saa har Brug for saa megen Honning paa den Tid, bliver Tilbudet i Øjeblikket for stort. Men hvormange har Honning nu i Foraaret? Flere Biavlere, som paa Grund af heldig Beliggenhed eller fra Udstillinger har erhvervet sig gode, faste Kunder, saa at de selv hurtigt faar udsolgt, har opkjøbt Honning af andre, affjedes boende, Biavlere og solgt den med en 10 Dres Fortjeneste pr. Pd. En Flaske ordentlig Mjød er næsten ikke til at opdrive! Spørgsmaalet kan maaske løses paa

følgende Maader: 1) Brug selv Honning i Husholdningen, paa Brødet til Kaffe og The. Nørnene kan godt lide det og det er billigere og sundere end andet. Sæt Honning paa Bordet, naar der kommer fremmede, at Folk kan blive kendt med dens Brug. 2) Den bedre stilledes Biavlere laver sin egen og flere andre Biavleres Honning til Mjød, den finder let Afsetning til gode Priser. Her paa Eggen er man begyndt med at lave Honning-Ol og det synes at have en Fremtid for sig, og fordrer ikke ret lang Tids Lagring. 3) Lad os, naar vi kan, vente med at afsætte vor Honning til hen paa Vinteren, de lave Priser løber ikke fra os. Naar vi alle vil sælge i Juli—August, saa er det ikke saa underligt, at vi overlæsser Kjøberne. 4) Naar man faar tidlig udsolgt, saa kjøb hos dem, der endnu har Honning og søg at tilfredsstille enhver Efterspørgsel efter Honning.

I Roskilde-Eggen har Honningproduktionen i de sidste 6 Aar været i stærk Stigen, men desuagtet klages endnu ikke over vanskelig Afsetning. Kan være, at den Tid vil komme, men endnu tror jeg, at Efterspørgslen er større end Produktionen.

N. S. Kristensen.

Nogle Fejl.

En Fejl hos Biavleren og en af Hovedgrundene til de mange Uheld maa søges i, at der altfor lidt skrives Jagttager op og føres Regnskab. Her lidt til en Begyndelse. Dette Aar har med sin lange Snevinter krævet mange Dvre af Bifamiljer. Der er blevet anmeldt mig 18 og det kan vist have sin Interesse, at se Grundene, hvorfor de er døde, for at Læreren kan søge at forebygge lignende.

- 1 Familie døde af Tørst. Skulde have været givet Vand.
- 1 Familie visserløs allerede i Efteraaret. Burde ved Indvintringen være forenet med en anden.
- 2 Smaafolk døde af Kulde. Burde været sat i Honningrummet paa et Højstade eller i et

- Trugstade, kun adskilt fra en stærk Familie ved et Indfald, saa at de kunde have nydt godt af Varmen.
- 2 Familjer døde fordi Bivulveren i Efteraaret havde stoppet Flyvehullet helt til, for at Bierne skulde sidde rigtig lunt.
- 5 Familjer var Flyvehullet helt tilstoppet for af Sne og Is, de havde megen Yngel og Honning. De sidstnævnte 7 Familjer vilde have været i Live, hvis Flyvehullet var blevet holdt aabent. Det er helt sikkert, naar mange tillufte Flyvehullet aldeles, Bierne maa have friskt Luft. Vel sandt, at en kraftig Familie selv tætnet om Efteraaret, men Bierne lade altid 2 smaa Udgange blive. Løs Sne skader ikke selv om Staderne er helt tilføgne, da Luften har Bevægelse gennem Eneen.
- 7 Bisamiljer døde af Honningmangel. De 2 var Eftersvarme, som var sat i Kube, og burde ikke have været modtaget, men sat tilbage til Moderstaden. De 5 andre burde paa et Par Aftener i September have havt hver 6 à 8 Pd. Sukkeropløsning (2 à 3 Kr.), saa havde de nu været flinke.

Søg at undgaa disse Fejl!

— n.

Fra vore Læsere.

[1.] Solstråalerne. Biernes Beskyttelse mod Solstråalerne er for mange endnu en temmelig ligegyldig Sag. Der tiltrædes og bruges ogsaa smaa Brædder for Flyvehullerne, men det er ikke altid tilstrækkeligt. Den 6te Marts begyndte Bierne hos mig at flyve ud og var meget urolige i et Serstade med stærke Folk, uagtet Flyvehullerne var godt dækkede. Da jeg bandt en Hørmaatte om hele Huset, blev Bierne snart rolige igjen. Det er et sørgeligt Syn at komme til Staderne og se Jorden oversaaet med stivnede Bier, som i Foraaret skulde give os Løn for Tid og Arbejde.

Evanninge pr. Faaborg.

M. Leonhard.

[2.] Joraarsfodring. At høste rigtig megen Honning er jo enhver Bivulvers Naal og den danske Bivulver kan virkelig naa til overraskende Resultater, naar han forstaa sine Ting. Naar vi nu ved, at Dronningen kan lægge 2—3000 Æg daglig under gunstige Betingelser, saa maa vi om Foraaret staffe

saadanne Betingelser tilveje, at hun ret kan lægge mange Æg. Der er da tidlig dygtig med Bier i Husene og saa først kan man vente, at saa fuldt Udbytte af Sommerens Træk eller en stor Honningshøst. Naar Bierne sidde lunt og godt og Foraaret er gunstigt, kan Fodrugen begynde først i April. Vi maa ikke undlade at fodre Bierne om Foraaret, selv om de har rigeligt med Honning, fordi Stadet udvikler sig langt hurtigere, idet Bierne saa travlt med at omlogere Honningen; der bliver dermed varmere og Dronningen lægger saa flere Æg. Yngelpasningen forpger Virksomheden og Udviklingen gaar stedse raskere for sig, naar man giver Bierne Foderet varmt, $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ Pd. mindst een Gang om Ugen og fortsætter uden Ophold i April og Maj. — Jeg har høstet 50 Pd. Honning pr. Stade i de to sidste Aar, men i gode Aar kan ventes mere.

A. 14de Marts 1886.

Carl Andersen.

April.

I Marts, om ikke før, plejer Bierne altid at holde en god Kensesfejst og Bivulveren at efterse sine Stader, men ikke saaledes iaar. Bifolkene har nu og da følt Trang og været ude, men mange Bier er gaaet tilgrunde ved at flyve ud i Eneen. Mens Vorfmuld og døde Bier ud af Holigerne, indsnæv Rummene, saa at Bierne ikke har flere Tavler, end de kan besætte, dæk og pak Bierne godt til og lad Pakningen blive til vi faar rigtig Sommevarme. Foder Bierne og giv stedse større Portioner, saa at de har rigeligt Foder bestandig. Iaar vil Trækket ikke komme saa tidligt, men til Gjengæld vil Blomsterne, naar de kommer, komme mere i een Samling og derfor yde et mere samlet Træk. Giv Bierne Vand i et Trug eller Fad, hvori er lagt Sten og Mos, for at Bierne ikke skal drukne. Sæt det paa et solrigt Sted i Haven. At fodre Bierne med Honning i det fri maa bestemte fravaades, da man erved let foranlediger Røveri — ligeledes maa man ved Fodringen være forsigtig, ikke at spilde noget.

I Slutningen af April kan man, hvis Trækket er godt, og Vejret varmt, begynde paa Indhængningen af Kunsttaavler. Den første indhænges i Midten af Yngellejet hos de stærke

Familjer, men den anden Kunsttafle maa ikke indhænges, før den første er fuldstændig besat med Væg og Yngel. At faa for Bierne i Haven for at forbedre Trækket, har ikke synderlig praktisk Betydning, men det er altid til Glæde for Biavleren, at se Bierne besøge Blomsterne. Bierne søge særlig Borrage, Refeda, Clarkia og Phacelia. Men Hovedtrækket kan forbedres meget ved at faa 2 Hvidkløver og 2 Alfike pr. Td. Land i Udlægsmarken. Vikken og Boghveden giver ogsaa, under gunstige Forhold, megen Honning.

N. S. Kristensen.

Smaating.

Bierne er en Slags Kommunist, thi de spørge, hvad søde Sager angaar, aldrig om Forlov, men betragte den Slags Ting som deres retmæssige Ejendom, hvor de faa finder dem.

Hollmann.

*
*
Honning paa Frokostbordet er i mange Lande en saa selvsølgelig Ting, som Smør hos os. I England og Amerika serveres friskt byggede Honning-Tavler, som ser overordentlig appetitlige og fristende ud. Man ruserer sig et Stykke af og suger det ud. Russeren tager det ikke saa nøje, men spiser Voget med. I Svejts har Honningen i mange Tider erstattet Nordens Smør og Sydens Mlie paa Frokostbordet, men nu har den alle Kunst-Honning desværre fortrængt den fine, krydrede Alpe-Honning. Hos os trænger Honningen til at faa langt større Anvendelse i Huset, end det for Øjeblikket er Tilfældet, men her er det Biavlerne selv, som maa tage Sagen op. De maa gaa til Husmødrene og tilbyde dem ren, klar og velbehandlet Honning i smukt udstyrede Glas. Det vil da ikke mangle paa Kjøbere og hvor Honning en Gang har faaet Indpas, der plejer den at holde sig. En ligesaa velsmagende som kraftig Ret er Rug- eller Hvedebrød med et meget tyndt Lag Smør, hvorover smøres Honning og spises til kogt Mælk.

*

*

*

Biernes Øjne, som sidde paa hver sin Side af Hovedet, frembyde intet mærkeligt for det blotte Øje, men hvis man undersøger dem ved Hjælp af et Forstørrelsesglas, ligner de aldeles en Borttafle. De er nemlig sammensatte af en Mængde seksantebe Smaaøjne, hvoraf hvert enkelt er bygget som en Riffert og giver et eget lille Billede. Da Dronningens Øje er sammensat af 4,920, Arbejdsbiens af 6,300 og Dronens af 13,090 Smaaøjne, bliver det Billede som Bienen i et Øjeblik ser, — der er jo et Øje paa hver Side — en Sammensmeltning af dobbelt saa mange Smaabilleder. Hos en Drone altsaa af c. 26,000 Smaabilleder!

Efterretninger fra Udlandet.

England. Mr. Simmins har nu fundet to originale Maader til fuldstændig at forebygge Biernes Sværming af Honningstaderne saaledes at Bierne slet ikke føle Trang til at sværme. „Sværmingen, siger han, er et Tab af mindst 50 pCt.“ For hvem, der ikke kan lære det paa hans Bistand, har han udgivet en lille Bog med Beskrivelse af Fremgangsmaaden. (Br. Bec J.)

Tyskland. Hr. Steenhufen har ved Forsøg paavist i „B. Centralblatt“, at Bierne virkelig trække Kunsttavlernes Cellerande ud, saa at de ikke behøve at jøde nyt Bog, naar Kunsttavlen blot giver Bog nok til at fuldende Tavlen med. Der maa dog bemærkes hertil, at i godt Træk give Bierne sig ofte ikke Tid til at trække Kunsttavlen ordentlig ud og at de, skjøndt sjældn, af og aften tykke Mellemvægge.

Spørgsmaal om Biavl.

Red. gjør udtryffeligt opmærksom paa, at Spørgsmaal, som kun have rent personlig Interesse kan besvares pr. Brev og kun saafremt 12 Ore i Frimærker medfølge.

Spørgsmaal sendes til

Biavler N. S. Kristensen
Himmelsø pr. Roskilde.

Spørgsmaal Nr. 5. Tørt Kausfer lagt paa Bunden af Stadet for at forhindre Møl — kan det stude Bierne?
Carlos.

Vi maa antage det, har ikke selv prøvet. Naar De om Foraaret gjentagne Gange renser alt Snavet ud fra Bunden af Stedet (ved Kuber fejler Standsbrædtet eller bytter det) og ikke lader Bierne have mere tomt Vøj end de kan befætte, saa er ingen Fare for, at Møl skal tage Overhaand — altsaa Klamferet unødvendigt.

Nr. 6. Hvad kan der gøres for at hævne Bispærme i at flyve bort? J. B.

Naar Kuberne staar i en Have, hvor der er mange Buske og lavstammede Træer omkring dem, saa flyver sjælden nogen Sværm bort. Naar Sværmen har sat sig, maa man skygge for den med et Lagen el. lign. da den brændende Sol snart fordriver den. Undgaa Gf-terværm ved at sætte Forsværmene paa Moderstads Plads og dette paa en ny i nogen Afstand. Anvend nu Foraaret til at plante Frugtbuske og Træer i Haven. De give Skygge og Læ for Bierne hele Sommeren, Høning om Foraaret, Frugt om Høsten og fanger Sværmene.

Nr. 7. Er den saakaldte Spekulationsfodring at anbefale, hvormeget pr. Stude og naar er den bedste Tid at begynde? p—n.

For at have mange Bier til Hovedtræffets Begyndelse er det oftest nødvendigt at spekulationsfodre. Begynd i April, naar Vejret bliver mildt og varmt, saa at Bierne kan flyve ud og hente Stov. Skar Sellaagene af Honningtaavlerne og foder med Sukkeropløsning. Bliv ved hveranden eller hver Aften med stedsje større Portioner af ikke for tyndt Foder lige indtil Hovedtræffet (Agerkaal, Hvidklover) begynder. At holde op paa Halvvejen er værre end slet ikke at være begyndt. Forbruget kan umulig opgives i Bund, da det retter sig efter Familiens Styrrelse, Vejret og Egnens Træf. I de fleste Aar betaler denne Fodring sig udmærket. Jaar er der de fleste Steder paa Øerne Trang til Nødfodring.

Fra Fredsene.

Den 21de Februar d. A. dannedes en Bivavlerforening for Faaborg og Omegn med det Formaal ved gjensidig Belæring og Møder at drage Kubebivavlerne med og af Kontingentet (50 Øre aarsligt) og de private Tilskud at anstafte Stader, Medstader og Kunsttaavler til Ubemidlede eller til Bortlodning mellem Medlemmerne. Foreningen træder ikke ind under Centralforeningen. Til Formand og Kasserer valgtes Handelskammer M. Leonhard og Snekter Petersen i Svanninge.

Gartner N. Meyer i Roskilde, der i en lang Aarvælle med ihærdig Flid har arbejdet for at fremme Bivavlen, blev til Nytaar udnævnt til Væresmedlem af Gl. Roskilde Amts Bivavlerforening og der blev samtidig blandt Medlemmerne indsamlet til en Hædersgaade, som overraktes ham den 11te Marts d. A. af Foreningens Bestyrelse. Den bestod i en Sparekassobog, lydende paa 60 Kr. Formanden Gartner Fr. Wendt udtalte Bivavlerens Tak til Fr. Meyer, som altid havde været rede til at hjælpe, saavel ældre som yngre Bivavlere, der søgte Raad og Vejledning hos ham og udtalte Ønsket om, at han endnu i mange Aar maatte kunne virke i Bivavlens Tjeneste.

Øster- og Vester-Han Herredernes Bivavlerforening afholdt Generalforsamling i Fjertrikslev, hvor Regnskabet for 1885 fremlagdes og Bestyrelse valgtes for det kommende Aar. Valgte blev: D'hr Lærer Legind, Holme (Formand), J. Simonsen Vestergaard, Klim (Kæstformand), N. C. Albertsen, Sønder-Øre, Kjøbmand Simonsen Aggersund. Det vedtoges at udsende en Vandrelærer i denne Sommer, samt at Foreningen ikke skulde være afhængig af eller gaa ind under nogen anden her i Landet værende Forening.

Fra Redaktionen.

Da nogle Abonnenter, paa Grund af en Misforstaaelse fra Postvæsenets Side, ikke have modtaget det første Nr. af Bladet, meddeles det, at det maa forlanges skriftlig fra det Postkontor, hvor Bladet er bestilt.

Tilleg til „Biauls-Tidende“.

Nr. 4.

April Maaned 1886.

Nr. 4.

Biaulermøder.

Bekjendtgjærelser om Biaulermøder optages uden Betaling og maa være Red. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til:

Biauls-Tidendes Redaktion
Kjøbenhavn K.

Maribo Amts Biaulereforening
afholder Møde:
Lørdag den 10. April paa Hotel „Dania“,
Nykjøbing.

Søndag d. 11. — i Nørre Ved Søkjøbing.
Mandag d. 12. — i Maribo.

Lørdag d. 13. — i Nørre Mølle paa Falster.
Koffeket og Sted vil nærmere blive bekjendtgjort i de lokale Blade. Blandt andre vil N. S. Kristensen fra Roskilde komme tilstede og tale.

F. V. Fjæste. B. Bojesen.

Sl. Roskilde Amts Biaulereforening
afholder Møde i Tune i D. Jepsens Sal,
Søndagen den 4de April kl. 4. Foredrag og
Forhandlingsmøde. Alle Venner af Biaul. indbydes.
Fri Udgang! Bestyrelsen.

Kjøbenhavns Amts Biaulereforening
afholder Møde Søndagen den 4de April kl. 2 i N. S. Mikkelssens Bihave ved Sortedamslund, Kjøbenhavn S. Talrigt Møde udbejdes, da Planen for Virksomheden i den anstundende Sommer vil blive forelagt og drøftet, ligesom der eventuelt vil blive taget Bestemmelse om den paatænkte Biauls-Udstilling i Kjøbenhavn (i Forening med Roskilde Amts Biaulereforening).
Bestyrelsen.

Esvendborg og Omegns Biaulerefreds
afholder Møde 2den Paaskefestdag d. 26de April kl. 2 hos Sognefogden i Tved. Der gives praktisk Beslutning i Biaul. Forhandling om Biernes Foraarbehandling. Alle Venner af Biaul. indbydes.
S. P. Rasmussen.
Formand.

Bekjendtgjærelser.

Bekjendtgjærelser, Biaulen vedrørende, optages for 10 Øre pr. Linie. Andre Bekjendtgjærelser koste 20 Øre Linien. Rabat gives ifte.

Bekjendtgjærelserne adresseres til
„Biauls-Tidendes Redaktion
Kjøbenhavn K.“

I SVERIGE og NORGE
kan „Biauls-Tidende“ nu bestilles paa
ethvert Postkontor.

Bogenstulper,

dauerhaft und sauber gearbeitet, von Herrn C. F. H. Gravenhorst für durabel und elegant befunden, mit 15 Rähmchen und Schied zu 9,00 M. mit 11 Rähmchen und Schied zu 7,50 M., Schwarmbogenstulper mit 8 Rähmchen zu 6,00 M., Bogenrähmchen per 100 Stück 8,00 M., und Christäfte per 100 Stück 1,00 M. liefere fortwährend ab Bahnhof Lübben N.-L., Preussen. Grösseren Bestellungen, welche frühzeitig eingehen, gewähre Rabatt.

Lübben N.-L.

Reinhold Thuar.

Konstavler,

de skarpest prægede af alle hidtil kjendte, anbefales Biaulerne til mine sædvanlige billige Priser. Prøve sendes franco.

Vog forarbejdes til samme billige Priser som ifjor og ønskes helst sendt inden 1ste April.
Udfjær ved Edder, i Januar 1886.

A. Jakobsen.

Roskilde Lervarefabrik anbefaler sig til D'hr. Gartnere og Forbrugere med et meget stort Udvalg af Blomsterpotter i alle Nummere til Nutidens billigste Priser. Ordre besørger pr. omgaaende.

Ærbødigst

Th. Strodl.

HONNING cirka 200 Pd. ertil Salg hos
Gaardejer **Conrad Pedersen, Vrangstrup, Ringsted.**
Prøver og Pris sendes paa Forlangende.

NOGLE kraftige Kubefamiljer ønskes tilkjøbs af N. S. Kristensen, Himmelvov pr. Roskilde.

Frantz Wendt, Roskilde.

afgiver 10 Sorter Frø af *Biplanter* for 80 Øre, modtager Bestillinger paa *Markfrø*, *Rodfrugt*, *Have-* og *Blomsterfrø*, *Træfrø*, *Kartofler*. Pristegtegnelse sendes portofrit. *Lindetræer* i forskellige Størrelser fra 35 Øre til 2 Kroner (store Allétræer). *Kornelkirscher* fra 20—50 Ø. pr. Stk., desforuden forskellige andre *Biplanter*.

Kunsttavler.

De ærede *Biavlere* anbefales atter i *Ar* *Kunsttavler* til billig *Pris*. Da jeg i *Ar* har anffasset en ny *Valsepresse*, tror jeg at kunne tilfredsstille enhver billig *Fordring*.

Vog forarbejdes for 35, 40 og 45 Øre pr. *Pd*. Vog, som sendes mig.

D-*Solby* paa *Mors*, i *Januar* 1886.

M. Boll,

Snedker & Biavlere.

NB. *Bistader* i alle *Konstruktioner* leveres meget billig, naar *Bestilling* indgives i god *Tid*, særlig anbefales et udmærket *Trugstade* med *Magasin* i smaa *Kammer* over *Ingeltrummet*.

Ny Prislister paa *Forlangende*, gratis og *franko*.

Konsttavler,

fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk *Apparat* faas hos *undertegnede*.

Vog forarbejdes billigt til *Tavler*.

Vog kjøbes til høj *Pris*.

Enstøfte, *Rykjøbing* p. *F*.

B. Bøjesen.

Konsttavler med meget *starp Rand*, lavet paa et nyt amerikansk *Valseværk*, faas hos *M. S. Kristensen*, *Himmelsø* pr. *Roskilde*. Vog forarbejdes. Er Voget ikke meget urent, beregnes intet *Svind*.

THE AMERICAN BEE JOURNAL

udgives af *Thomas G. Newman*, 925 *West Madison Street*, *Chicago*, *Illinois*, *U. S. A.* og sendes til *Evropa* for 6 s. 6 d. om *Aaret* (inclusive *Porto*).

Mine Biavlsredskaber

anbefales ærede *Forbrugere*. Der er tilkjendt mig 2 *Ærespræmier*, 5 *Sølv-* og 5 *Broncemedaljer*, samt 10 *Første-*, 12 *Anden-* og 4 *Tredje-Præmier* og 13 „*Hæderlig Omtale*“.

For at levere til rette *Tid* bedes *Ordrer* snart indgivne.

Prislister franco paa *Forlangende*.

Tved pr. *Svendborg* den 16. *Marts* 1886.

Kristjan Pedersen.

Obs. *Idag* 70 forskellige *Stader* færdige.

DEUTSCHE ILLUSTRIRTE BIENEN-ZEITUNG

udgives af *C. I. H. Gravenhorst*. *Udgaar* den 1ste i hver *Maaned*. *Koster* aarlig 4 *Mark*, frit *tilsendt*. *Bestilles* hos *Forlæggeren*, *C. A. Schwetschke und Sohn* *Braunschweig*.

1 *Mark* = 1 s = 12 d = 90 Øre.

Mine bekjendte, gode, præmierede *Bihuse* anbefales de ærede *Forbrugere*. For at kunne levere til rette *Tid* bedes *Bestillinger* indgivne snarest.

Binding pr. *Roskilde*.

December 1885.

B. Willumsen.

KUNSTTAVLER med meget dybt *Tryk* lavet paa et nyt *Valseværk* af bedste *Slags* faaes i alle *Størrelser* hos **H. Rasmussen & Co, Gravnæget pr. Svendborg** *Tavlerne* laves som sædvanlig af rent *Bivox*.

Mogle *Stykker* gode *kræftige* *Køb* *Bestader* kan faas hos

Hans Jørgen Hansen,

Niterhæsing pr. *Korinth*.

Blavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Blavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

„Blavls-Tidende“

N. S. Kristensen.
Blavler.

udgaar den 1ste i hver Maaned, koster 1 Kr. 14 Ø. om Aaret, og kan bestilles paa ethvert Postkontor.

Betjeningssjællere, Bidrag m. m. adresseres til

„Blavls-Tidende“s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt den praktiske Blavl vedrørende sendes til:

N. S. Kristensen, Himmelsø pr. Roskilde.

Indhold: F. Møller (med Portræt). — Foreningernes Nytte og Djæbed. — Gammelt og Nyt. — Koubierne. — Trækket i Maj. — Vorennsning. — Hvorledes faar jeg et Bifolk fra Kube sat i Hus? — Fra vore Læsere. — Maj. — Smaating. — Efterretninger fra Udlandet. — Spørgsmaal om Blavl. — Fra Krebsene. — Rettelse. — Tillæg.

F. Møller.

Mødt paa Landet og opdraget der paa en Tid, da Bihold var en almindelig Sag, maatte Blavlen vække min Opmærksomhed, da Dzierzons Omvæltning i Behandlingen og hans Undersøgelser og Opdagelser fremkom, og endelig ved Buns lille Piece i 1857 og Artiflen i Almanaken. Jeg kastede mig da over Sagen og efter selv at have forsøgt mig, søgte jeg i det Elesvigste at gjøre Sa-

gen videre bekendt ved Artifler i „Vest-Alesvigsk Tidende“. Efterat Foreningen „Nordens Bivener“ havde ophørt at virke og Oversergent Andersen i Nyborg havde faaet oprettet en ny „Blavlerforening“, traadte jeg ind i denne. Fra 1869 af virkede jeg som denne Forenings Formand indtil 1882, da en hel ny Bestyrelse overtog Arbejdet.

Om denne min Virksomhed som Formand og paa de mange Møder rundt om i Landet, har været til Gavn for Sagen, berom

skal jeg ikke tillade mig nogen Dom. Men Bivavlsagen er i de Aar, jeg har været Medlem af Bivavlerforeningen gaaet fremad, den har ikke alene vundet mange Venner, men der findes nu Mestre i Bivavl rundt om i Landet, hvis Bivavl viser, at Sagen er god og kan være en Indtægtskilde for den „kyndige.“ Da Foreningen begyndte sin Virksomhed var Bivavlen henvist til det lille Tidsskrift, Foreningen udgav, og som væsentligt indeholdt Artikler fra Bestyrelsens Medlemmer. Ogsaa i denne Henseende er Forholdet bedre, idet der nu haves mindst fire Tidsskrifter, saa at de forskjellige Opfattelser og Erfaringer nu kan faaes tilpasset efter de forskjellige Standpunkter.“

Saaledes skrev Overdriiftsinspektør Møller til os, da han paa vor Opfordring sendte os det Billede, hvorefter det hosstaaende Træsnit er udført og Leseren vil i Møllers egne Ord finde de Træk af hans Personlighed, som et Billede ikke kan gjengive. De af vore Lesere, der have fulgt med vor Bivavls Udvikling i en længere Aarrække, vil vide, hvad Bivavlsagen i det hele, Bivavlerforeningen, dets Tidsskrift og dets Medlemmer især fylde hans Virksomhed i de 12 Aar, han beklædte Formandsposten, og hvor stor en Andel, der tilkommer ham, af de Kjempestrid hvormed Bivavlsagen gik frem i den Tid. Da N. C. Andersen i 1882 fra traadte Redaktionen af „Tidsskrift for Bivavl“, skrev han: „Tidsskriftet maatte jeg uden Møllers Hjælp rimeligvis have opgivet“ og „Bivavlerforeningen“ kunde have sagt noget lignende for sit Vedkommende, da Møller samme Aar overlod en anden Formandsposten. Blev det end ikke ubtalt saaledes, saa følte vi det dog alle dengang, at Foreningen led et uerstatteligt Tab. En stor Del af Møllers Virksomhed faldt paa de talrige Møder, han holdt Landet rundt og hvem der har overværet et af dem, vil have bevaret Indtrykket af hans ualmindelig vindingende Personlighed, klare og skarpe Forstand, Kundskabsrigdom og praktiske Blik.

Foreningernes Nytte og Njemed.

(Nærmest henvendt til Medlemmerne af Maribo Amts Bivavlerforening.)

Der høres i disse Tider ofte og mangen en Gang: „Ja, hvad kan det hjælpe, at vi er i Bivavlerforeningen, hvad Fordel har vi af den?“ Det er i og for sig et meget berettiget Spørgsmaal, thi naar man indmelder sig i en Forening, vil man ogsaa gjerne have Nytte eller Fornøjelse af at være Medlem. Den danske Bivavlerforening har jo i mange Aar arbejdet til Held og Lykke for Bivavlens Fremme, men det er gaaet her, som saa ofte, at det gamle skal bort, blot fordi det er gammelt og noget nyt godkjendes, skjønt det nye ikke absolut er det bedste. Lad os se lidt tilbage paa vore gode, gamle Forhold i Bivavlerforeningen. Vi har haft mange gode og lærerige Udstillinger, Foredrag o. s. v., og naar disse Udstillinger bliver foranstaltet med Orden og en hensigtsvarende Sparommelighed, saa tror jeg, at de er en god Løstestang for Bivavlen, men disse store Udstillinger, Centralmøder m. v., som er afholdt i de sidste Aaringer, opløste kun Foreningens Midler og er til stor Bekostning for de Kredsforeninger, som vil lade sig repræsentere ved dem. Og dog tror jeg, at Hovedbetingelsen for en Forenings heldige Bestaaen, hvad enten den er stor eller lille, maa være en maa-deholdden og sparommelig Samvirken. Foreningen er dog vel stiftet i det Njemed, at vi gjenfædig skulle kunne støtte og vejlede hverandre saavel i praktisk som theoretisk Henseende, og hertil maa Foreningen altsaa hjælpe os. En stor Del ligger til Medlemmerne selv, men naar der er Lyst og Interesse tilstede, saa er der ogsaa nok at bestille for de gamle, praktisk erfarne, Bivavlere ved at vejlede de yngre i Bivavlens Behandling. Det er navnlig de praktiske Møder, som ikke kan anbefales nok og er den bedste Form for Foreningens Samvirken. De gamle Bivavlere kan ogsaa ofte faa noget at se, som de ikke har tænkt over hjemme ved deres egne Bier, selv den daarlige Biholder kan mangen Gang komme med et godt Læremne. De ny Bivavlere vil jeg raade til at

melde sig ind i en Forening, da de vil have stor Nytte af den Oplysning, som gives ved Møderne og det er ofte nok, at man maa betale det med klingende Mønt, naar man mangler en fornøden Kundskab. Jeg mener derfor, at Foreningen først gjør sin fulde Nytte og svarer til sit Maal, naar de ældre Bavlere ikke forsmaa den forannævnte Ulejlighed og de yngre Bavlere besøge Møderne saa meget som muligt, saa at Kredsen i Forening kan arbejde sammen til et fælles Maal og Djemed og saa vil vi sikkert alle komme til den Erfjendelse, at en samvirkende Bavlereforening, med en human og imødekommende Bestyrelse i Spidsen, er til Gavn for Medlemmerne, saavel i det hele taget som i Kredsforeningerne.

B. F.

Gammelt og Nyt.

Af Silomella.

7. Skrællemaskiner. Skrællekniiven har hidtil høvdet sin Plads som det simpleste og bedste Redskab til at fjerne Laagene af Honningtavlerne med, forinden de indhænges i Slynngmaskinen. Da Tavlerne ikke altid er jævnt udbyggede, er denne Methode, hvor Bavlens drives i det store, et meget omstændeligt Arbejde, som fordrer Tid og Laalmodighed. I Italien har Grev Forzi i denne Vinter konstrueret en Skrællemaskine. Tavlen sættes i en Ramme, som ved Hjælp af en Drejemekanisme kan bevæges rask op og ned, og to fastskruede Knivsblade fjerner da Laagene paa begge Sider i et Snit. J. B. Bee J. for 8. April d. M. meddeler den befyndte engelske Bavlere S. Simmins om en lignende ny Maskine, som han har konstrueret. Knivsbladene er fint savtakke og bevæges frem og tilbage ved en almindelig Trademekanisme, hvorved de ligesom fjerne Laagene af Tavlen. Man vil nok have bemærket, at Bøylaagene paa den indvendige Side er ujævne, saa at Honningen ikke klæber ved dem og med Skrællekniiven kan man derfor fjærndem som en hel Bogflade uden at beskædige

Cellerne det mindste. Dette kan naturligvis ikke opnaas ved en Maskine, men Tiden der spares, er for Engelsen langt vigtigere. Ligesom vi allerede har en „Tavleharve“ til at opkrabse Cellelaagene med om Joraaret, faar vi maaſte tilfødt en „Tavlehøvl“ til at høvle dem af med om Sommeren!

8. Bitungen og Bibraaden er to Pumpeapparater, som atter og atter blive undersøgte, men hvis Hemmeligheder endnu langtfra er helt klarede. At Bierne virkelig pumpe Honningen op gjennem det Nør, som Tungen danner i Forening med Kjaeberne, er nu en afgjort Sag, om de end kunne slukke med selve Tungespidsen. Da Fluerne og Sommerfuglene har en lignende Indretning, er det ikke saa mærkværdigt som det andet Pumpeapparat, der sidder i den modsatte Ende af Biens Legeme, nemlig Braaden og som ikke engang Honningbiens nærmeste Slægtninge har Mage til. Mange mene, at det er en Fejl ved Braaden, at den bliver siddende i Saaret og Bien derfor maa høde med Livet for sin Stikelyst, men naar man først lærer Sagens rigtige Sammenhæng at kjende, maa man indrømme, at det gjør dette Forsvarsaaaden langt mere virksomt og frygtet, og at Tabet af et Par Biers Liv kun spiller en underordnet Rolle for Naturen. River man Braaden ud af en Bi, vil man se, at den vedbliver at bevæge sig og at pumpe Giften ud af den medfølgende Giftblære. Naar man bliver stoffet, kommer altsaa al denne Gift ind i Saaret, saa man gjør bedst i snarest at viske Braaden af med Haanden. Havde Braadden ingen Modhager, blev den ikke siddende i Saaret, men saa blev Stikket ogsaa kun som et Synaalstik og ikke mere. For at hele det udbrøne Pompeapparat med Giftblæren, de to fine Naale, som danne Saaret og bærer Modhagerne, o. s. v. kan vedblive at virke, saa udbrives tillige den sidste Bug-Nervetrude, der virker som en Slags „Motor“, hvorfra Tilskyndelsen til Bevægelserne udgaa. Der udbrives tillige en lille Kirtel, som man har kaldt Smørekirtlen, fordi man troede at dens Afsondring brugtes til at smøre Pumpeværket med, men nu viser det sig, at dens Indhold blandes med Giftblærens, naar Bien stikker. Derimod er den Syre, som Bien til-

sætter i hver Honningcelle Giftblærens ublandede Indhold og dette virker ikke som Gift!

Rovbierne.

Det hænder undertiden, at et Stade overfaldes af Rovbier eller maaske rettere sagt Tyvbier, da det ikke er en særlig Slags Bier, men Arbejdere fra de stærke Stader, som i en Arefpause eller efter Sommertrækkets Ophør ikke kan finde noget i Marken og saa søger Honningen i de svagere. Bierne er fordriftige til at doovne, de skal have noget at bestille og saa forsøge de at stjæle. I Høstens Tid, da de fleste Biavlere have andet at tage vare, saa Bierne mer eller mindre faar Lov at stytte sig selv, er Hovedtrækket ophørt og Røveriet værst. Naar Biavleren kommer hjem en Middagsstund og ser, at Røveriet er i fuld Gang, saa vil jeg raade ham til at blive hjemme og tage kraftigt fat. Selv om han mister sin Dagløn, saa har det dog ringe Betydning imod at miste et Bistade og har Røverne haft Held med sig den ene Dag, kan man være sikker paa, at de plyndre et andet Stade den næste. Forsøm derfor ikke det rette Øjeblik, Røveriet maa standses hurtigst mulig, hvis man ikke vil udsætte sig for endnu større Tab. Det første der er at gjøre er, at indskrænke Flyvehullet til det mindst mulige. Dernæst maa man udfinde det Stade, hvorfra Røverne kommer og tage det lidt under Behandling. Flyvehullet indskrænkes, Stadet aabnes og Bier og Taaler oversprøjtes med fortyndet Honning, hvorpaa det atter lukkes. De faar da noget at bestille hjemme og holde op at røve. Er det et af Naboens Stader som røver, maa man saa ham til at behandle det paa den nævnte Maade. Hvis det er en Kube eller et Enkelstade, som bliver plyndret, saa kan det ogsaa hjælpe, at flytte det noget længere bort, men sidder Folket i et Dobbelstade, maa man høre sig anderledes ad. Man laver sig en Kasse, hvis indvendige Vædte er lig Flyvehullets Nabning og Længde omtrent en Alen.

I en Blade, af Størrelse som Husets Forside, stemmer man et Hul, saa at Kassen lige kan gaa igennem med den ene Ende og med den anden fæster den til Huset. 2" foran Nabningen fæster man et Brædt, c. 6" bredt og 6—8" langt med Pladen mod Nabningen og lidt fraat udefter forneden. Man har saaledes forlangt Flyvehullet en Alen og Bierne fra Stadet vil passere her igennem, medens Rovbierne, som ikke kjende den ny Indgang, blive ved at søge ved det Sted af Stadet, hvor det gamle Flyvehul var. Denne „Korridor“ sættes paa om Morgenen, for at Bierne kan vænne sig dertil, naar de flyve ud. Efter en 8 Dages Forløb kan man i Reglen tage den bort igjen og Bierne vil være fæstet for denne Gang, men man maa fremdeles have sin Opmærksomhed henvendt paa dem. Jeg brugte den sidste Aar med godt Resultat, og den burde ikke savnes paa nogen Bistand. Det er naturligvis bedst, at forebygge Røveriet ved kun at holde stærke Folk, ikke spille Honning el. lign. og saasnart Trækket aftager, at indskrænke Flyvehullet, samt at efterse, om der ikke findes extra Nabninger paa Stadet. Dette er kun et Øjeblik's Sag og vil spare megen Uergelse og Tidsspilde.

Norup pr. Vejre.

A. Sørensen.

Trækket i Maj.

Af A. B. Poulsen.

Foraaret kom meget sent iaar. Den 1ste April skinnede Solen varmt paa de første Foraarsblomster, den 3die sløj Bierne livligt paa Krokus og for hver Dag blev nu Knopperne paa Træerne større. Den 15de begyndte Bidje-Bilens at aabne sig og i Slutningen af Maanedens blomstrede den rigelig. Bidje-Bilen gav sammen med Hestehov den første Honning, men det er dog først i Maj, at der kommer Træk af nogen Betydning. Ingen af April Maanedes Blomster fik de grønne Blade med sig, derimod er Maj Løvspringets Maaned. Alt

grønnes og Blomsterne faa Farver, Bellugt og Honning. Med omtrent en Dags Mellemrum springer vore vigtigste **Træer** og **Buske** ind i Løbet af Maj og udfolde samtidig deres Blomster. De samle sig væsentlig om de tre: Stikkelsbær, Kirsebær og Ubletræ. Som Nr. 1 i Maj kommer altid:

Stikkelsbærbusken og i dens Følge er: Løn, Ribs, flere Bile og Blaabær, som alle ere udmærkede Honningsplanter og Støv giver desuden snart en Mængde Urter i Mark og Skov. Humlerne og de andre vilde Bier er endnu Honningbiens Rivaler paa Blomsterne indtil de midt i Maaneden faar

Kirsebærtræet og dets samtidige: Hæg, Bøg, Bæretæ, Veeretæ, Navr, Blommetræ, Løvetand og mange andre Urter. Frugttræerne kommer pludselig i Blomst, deres Blomstring er derfor saa meget desto kortere, men i Tilfælde af godt Vejr giver de et udmærket rigt Træk og en fin, meget lys Honning, som man bør udnytte sig noget af. Sidst i Maj har vi:

Ubletræet, hvortil slutter sig: Egen, Hestekastanje, Gedeblad, Røn o. fl. som alle blomstre en Uge eller mere ind i Juni. Trækket er næsten aldrig stadigt, selv i de Egne, hvor de fleste af ovennævnte Planter forekomme. Der kommer ofte en eller flere Dage imellem, „Trækpauser“, som det kaldes, selv om ikke Nattefrosten eller Regnen har ødelagt Blomsterne, saa at der af den Grund ingen Honning findes i dem. Men hvor meget kan Bjerne saa ikke hente ind paa et Par gunstige Dage!, og sidst i Maaneden er der i Reglen ikke saa lidt baade Dug og Bier i Staderne og Svarmene begynder at komme. Midtblomstringstiden er (efter 20 Mars Jagttagelse ved Landbohøjskolen) følgende:

Stikkelsbær $\frac{4}{5}$ — $\frac{19}{5}$, Løn $\frac{8}{5}$ — $\frac{22}{5}$, Ribs $\frac{9}{5}$ — $\frac{25}{5}$.

Kirsebær $\frac{17}{5}$ — $\frac{25}{5}$, Hæg $\frac{21}{5}$ — $\frac{1}{6}$, Bæretæ $\frac{20}{5}$ — $\frac{3}{6}$, Veeretæ $\frac{20}{5}$ — $\frac{2}{6}$, Navr $\frac{19}{5}$ — $\frac{3}{6}$;

Ubletræ $\frac{25}{5}$ — $\frac{5}{6}$, Eg $\frac{28}{6}$ — $\frac{7}{6}$, Hestekastanje $\frac{26}{5}$ — $\frac{12}{6}$, Gedeblad $\frac{27}{5}$ — $\frac{13}{6}$, Røn $\frac{27}{5}$ — $\frac{9}{6}$.

Voerrensning.

I en Kjedel eller Gryde med Vand kommer man det Vøj eller Biværk, der skal renses og man lader det koge lidt. Naar Vøjet er opløst, hældes det igjennem en Haarfigte ned i koldt Vand. Sigten maa være fugtig, forinden Vøjet kommer i den, da der ellers vil blive for meget Vøj hængende ved Sigten. Grumset i Sigten sættes atter paa for at koges og dette gjentages, saalænge der er Vøj tilbage i Grumset. I det man kommer Vøjet i koldt Vand, skyller noget af Grumset fra og falder tilbunds, medens Vøjet svømmer ovenpaa. Man tager da Vøjet oven af Vandet og sætter det atter paa Jlden, for at smelte det sammen. Naar det har kogt lidt og Skummet er kommet op og er borttaget, hvad der ikke maa forsvømmes, tages Kjedlen af Jlden og sættes hen, for at afkjøles lidt, dog ikke for meget. Forsigtig fjernes nu alt Skum, som er ovenpaa. Naar alt dette er iagttaget, holder man Vøjet igjennem et fint Stykke Lærred (f. Ex. et gammelt Stykke Gardintøj) ned i en glat Skaal eller Fad, som forinden er smurt med lidt ren Olie, for at undgaa Revningen af Vøjet.

NB. Man maa endelig være forsigtig med ikke at lade Bundfaldet, som vil blive i Kjedlen sidste Gang, komme med igjennem Lærredet, men holde det tilbage, da man ellers ikke faar smukt Vøj.

B. F øste.

Hvorledes faar jeg et Bifolk fra Kube sat i Hus?

En af de Udtalelser, som stadig fremkommer paa Biværksmøderne er denne: Jeg har en Kube med Bier og gamle Kager, som jeg gjerne vilde have i Hus, hvorledes skal jeg bære mig ad og hvilken Tid er bedst dertil?

Spørgsmaalet blev udførlig drøftet paa et større Biværksmøde fornylig og Udbyttet af Diskussionen meddeles her. Der er to Maader

at vælge imellem, enten Udtromning eller at sætte Kuben paa en Kasse og lade Bierne bygge ned.

At lade Bierne bygge ned i et Hus.

Naar det Folk, som man vil have i Hus, i Maj er blevet saa kraftigt, saa at det besætter Tavlerne fuldt ud, løftes Kuben op og paa dens Blads sættes et Trugstade eller en Kasse med 6 à 8 Kammer, 12×10" eller Normalrammer (13½×8"), som er udstyrede med udbyggede Tavler eller Kunsttavler. Kuben sættes oven paa Rammerne og Kubens Tavler maa helst gaa saa nær ned til Rammerne som mulig. Kubens Flyvehul stoppes og man passer at sætte Huset saaledes, at dets Flyvehul er, hvor Kubens før var. Efterhaanden som Bierne udvikle sig, gaar Arbejdsbierne ned og tager Tavlerne i Arbejde. Bimoderen gaar da ogsaa ned og lægger Æg i dem og efter Et. Hansdag ser man jævnlig efter, om Bierne har Blads nok, ellers indhænges Kunsttavler helst imellem de allerede besatte Tavler. Yngelen i Kuben løber lidt efter lidt ud og de tømte Sæller fyldes med Honning i Steden, saa at der først i Juli i Regler næsten ingen Yngel mere findes deroppe. Kuben stærkes da løs med en Staaltraad eller en Kniv og tages bort. Nu dækkes Trugstadet som sædvanlig og Taget kan sættes paa. Paa den forseglede Honning, som er i Kuben, opholder sig sædvanlig kun ganske faa Bier, man giver dem lidt Rug og banker lidt paa Kuben, Bierne vil da flyve hjem. Man har da paa denne Maade, uden syndelig Ulejlighed, faaet Bierne i Hus og høster en hel Kube fuld af Honning (30 à 40 Pbd.) og Bifamiljen er altid meget folkestærk. — Mæmperne ved denne Maade, er væsentlig, at i den Tid (fra Maj til hen i Juli), da Kuben staar paa Huset, kan man ikke godt have Taget paa, saa at man maa søge at dække med gammelt Tøj, Sække, Straakapper o. a. lign. For Begynderen, som har Trugstader, maa denne Maade anses for den bedste. Har man derimod Bihuse, lukkede foroven, med 7×8" Kammer, saa er Udtromning at foretrække. Ved at sætte Kuben ovenpaa et Hus med faa lave Kammer, faar man kun en Del af Yngellejet ned i Kassen, saa at man ikke opnaar det man tilsigter. (Fortsættes.)

Fra vore Læsere.

[3.] Sejglivet Biser. I August f. A. forenede jeg et Par Efterpærme og kasterede da den enes Biser, som jeg med en Pennefjer fastede ned i en Staal med Sukkervand. Den laa saalænge heri, at jeg antog den for død og viste den til flere, som ønskede at vide, hvorledes en Biser saa ud. Jeg lagde den da hen i Vinduet, hvor den laa omtr. 20 Timer. Ved Eftersynet af mine Stader traf jeg en Biser, som havde aflidt næsten det halve af sine Binger og altsaa var temmelig gammel og da jeg havde Haab om at faa en Efterpærm, hvis unge Biser saa kunde erstatte den, besluttede jeg mig til at dræbe den. Imidlertid glippede mit nævnte Haab og jeg fortrød, at jeg havde handlet saa overilet. Jeg hentede da Biseren i Vinduet og bragte den til Varmen og da kom der Liv i den igjen. Det var altid et Forsøg værd, om den endnu kunde blive frugtbar, og jeg gav den da til det viseløse Stade. Nu til Foraaret efter saa jeg Stadet, den første Dag jeg kunde, og forbausedes ikke lidt ved at finde en ikke saa ringe Mængde sund og frisk Yngel.

Hundie den 4de April 1886.

Hans Larsen.

[4.] Banevogterne. Det er en Jde, som jeg har gaaet længe med og som jeg nu skynder mig at meddele Dem, da jeg ser, at man i Øst- og Italien allerede er begyndt derpaa, nemlig at vinde Banevogterne for Bivasken. Medens jeg herhjemme ikke kan mindes at have set Bistader ved ret mange Bogterhuse, saa saa jeg dem hyppigt i det sydlige Udland. Ofte stod eller laa Kuberne i en Række midt paa Skranken af en snever Kløft, næppe mere end 10—15 Alen fra Vagonvinduene! Vore Banevogtere synes baade at have jærlig gode Betingelser for at drive Bivasken og at kunne trænge dertil, da deres Indtægter vel ikke er saa overordentlig store og der ofte er en hel Rebe fuld Børn. Gravenhorst fortæller om en, som han kender, som har lige saa meget af sine Bier, som af sin Tjeneste. Men hvorledes skal man faa disse Folk i Tale, som ikke en Gang har Tid til at gaa til et Møde?

Best-Syen i April.

Deres forbundne

C. N.

Maj.

Naar Stikkelsbærbusser blomstrer og Vejret er varmt, kan man begynde at indhænge Kunsttavler til Bierne og særlig til de kraftige Bifolk. En hel Kunsttafle indhænges i Midten af Yngelrummet imellem 2 Yngeltav-

ler med tilbækket Yngel. Naar den først indhængte Kunsttavle er fuldt udbygget (men heller ikke før) og helst tillige besat med Æg og Yngel, kan en ny indhænges paa samme Sted og saaledes kan man vedblive at udvide Yngellejet, idet man dog passer paa, at man ikke udvider stærkere, end at Bierne er i Stand til at bedække alle Yngeltavlerne. Fordelen ved at indhænge Kunsttavler i Yngellejet er den, at man der faar Tavlerne hurtigt og smukkest udbyggede. Bierne taale ingen Afbrydelse i Yngellejet og sætte derfor al Kraft ind paa at faa saadanne Tavler udbyggede, Dronningen besætter dem straks med Æg og Yngelen udvikles i den varmeste Del af Stedet og under de heldigste Betingelser. Hvis Bierne passe sig selv, faa udvides Yngellejet meget langsomt, da de hver Gang skal over i en ny Tavlegang og stadig maa rykke frem mod den koldeste Del af Stedet, hvorhen Dronningen nødig gaar og Yngelen bruger længere Tid om at udvikles. Ved den omtalte Brug af Kunsttavler, kan man faa opklækket en uhyre stor Mængde Bier til vi (paa Øerne) i Midten af Juni faar Hovedtrækket og det er jo netop det, som det kommer an paa, at have rigtig mange Arbejdere at sende i Marken i Tiden fra 15de Juni til omtr. 10de Juli. En Ramme, 12" høj og 10" bred, kan indeholde godt 6000 Bier. Hver Bi er 21 Døgn om at udvikles, fra Ægget lægges til Bien kryber ud af Cellen. Man kan altsaa naa at faa Masser af Bier udviklede i rette Tid, men naturligvis fordres ogsaa megen Føde hertil og under daarlige Vejrforhold og med knapt Vinterforraad maa der fødres, fødres stadig og meget.

Dat godt for Varmen hele Maj igjennem, jo varmere Bierne sidde, desto bedre udvikles Yngelen. Svage Bjolk kan man sidst i Maanedens forstærke ved at tage tilbækkede Yngeltavler fra stærkere Familjer og give dem. Ved Fodring maa man passe paa, intet at spille, det vækker let Nøveri og naar Trækket standser noget efter Frugtblomstringen, faa indsnævrer man Flyvehullerne (Løvetandens Blomstrings-tid.)

For Kube b i a v l e r e n, som vil have store

og tidlige Sværme, er det nødvendigt — naar han ikke bor i en meget gunstig Egn — at fodre. Er der under Kuben 2—4 Dragfasser eller Krandsø, faa bortskræres nu først i Maanedens de, som ikke er besat med Arbejdsyngel og Kubens Tavler pudses 1" op, faa at de ikke gaar lige ned til Bundbrædtet. Vil man have Bierne til at bygge fra en Kube ned i et Hus, hvis Rammer er udstyret med Kunsttavler, faa kan Kuben sættes oven paa Huset, naar den sidst i Maj er fuld besat med Bier, før dette er Tilfældet, nytter det ikke. Huset skal staa paa Kubens gamle Plads og med Flyvehullet, saavidt mulig, hvor Kubens var.

Det bedste at lægge paa Jorden om sine Bistader, er vist Garverbar, prøv det! Jeg er meget tilfreds med det.

N. S. Kristensen.

Smaating.

Der er vel mange, som holde Bier, men kun faa drive det til noget virkelig dygtigt, thi der hører Energi, Udholdenhed og en vis Lærenemhed til at naa et godt Resultat. Det er ikke nok med almindelig praktisk Færdighed, der maa et tilsvarende Kvantum theoretisk Videnskab til.

I hos. W. M. Cowan (1885).

* * *

„Honningen og dens Anvendelse. Af Hans Erslev.“ er Titlen paa et lille Hæfte (23 Sider), som for nylig er udfkommen og som vi ret ønske en vid Udbredelse blandt det honningsforbrugende Publikum og vi tvivle ikke om, at vore Læsere efter Evne vil bidrage dertil, da det jo maa være i enhver Biavlens egen Interesse, at Kjendskaben til Brugen af Honning udbredes saa meget som muligt. I Amerika, England og Tyskland har man forlangst udsendt adskillige af den Slags Piecer og Honninghandlerne har ladet dem følge med hver Honningstruffe til Efterretning for Forbu-gerne. Det var dels Overproduktionen, dels den overhaandtagende Forsæltning af Honnin-

gen, som gjorde det ønskeligt, at Publikum blev gjort opmærksom paa den rene, velbehandlede og uforfalskede Honnings Egenheder som Næringsmiddel og Lægemiddel. Ogsaa hos os er der Trang hertil, Honningen bør kunne finde langt større Anvendelse og Publikum bør stille større Fordringer til Honningens Bestaafenhed end nu er Tilfældet. Kan vi end ikke ganske samstemme med Forf. i enkelte Punkter, saa er Hensigten med den saa god, at vi trostøt tør anbefale den.

Æfterretninger fra Udlandet.

Amerika. Det er nu næsten 30 Aar siden at L. L. Langstroth udgav sin berømte Bog A Practical Treatise on the Hive and Honey Bee, som gav Støbet til Bivarens Opkomst i Amerika. Langstroth's svage Helbred har hidtil forhindret ham i at besørge en ny Udgave, men han har nu stiftet sig Assistance af C. Dabant, en af de ledende Bivarene derovre, saa at en efter Nutidens Standpunkt omarbejdet Udgave ikke vil lade vente saa længe paa sig. Naar den engelske Udgave er udkommen, vil den blive overfjet paa Fransk. — Vi skal senere meddele vore Læsere Uddrag af dens Indhold.

Den 24de Februar d. A. holdt N. F. Holtermann et Foredrag om Honningen og dens Afstættning paa et Møde af Bivarene i Kanada (Nordamerika), hvoraf vi gjengive nedenstaaende: Efter at have omtalt Honningen i Almindelighed, fortsatte han: „Hvad skal vi nu gjøre for at staffe vor Honning bedre Afstættning? Vi ved jo, at for hvert Pund, der bruges for 6 Aar siden, bruges nu 25, om ikke 50. Efterhjørsgslen er altsaa steget betydelig og vi har dog ikke gjort iynnderlig for at fremme den. Kun saa af os har udstillet den paa Markederne, enkelte faldt den i Byerne og hvad har saa Resten gjort? Sidde med Hænderne i Skjødet og ventet paa, at der skulde komme nogen og bante paa Døren og høfligt spørge, om de vilde være saa venlig og sælge dem lidt Honning? — Men det gaar ikke an i vor Tid, vi maa selv være virksomme, selv opsøge Kjøberne, ikke sidde rolig og vente paa, at de skal komme til os. Vi maa vænne Publikum til Brug af Honning og kun tilbyde dem rene og smukke Varer. Lad os tage Vare af de store engelske Smørhandlere! De siger til os: „Vi kan ikke bruge Eders Smør, Kanadiere!, for vi kan aldrig være sikre paa dets Kvalitet. 5 pCt. er god, et Par pCt. smuk, Resten slet. Vi maa undersøge hver Justage lige til Bund. Vi kan kjøbe dansk Smør og sælge det igjen uden nogensinde at se det, fordi enhver Justage er, som den er opgiivet til.“ — Kanadiske

Børde, lad os være Danskere i vor Honninghandel og staae os et lignende Sty!“

Spørgsmaal om Blavl.

Spørgsmaal Nr. 8. Skal Smaarammerne i Trugstabet staa lige ned paa Kammerne i Ingekrummet eller skal de hænge paa Lister i Kassen, saa at der er en Plads af $\frac{1}{4}$ “ imellem?

S. L.

Det maa anses for helbigst, at der er $\frac{1}{4}$ “, Mellemrum, for ellers klæber og bygger, Bierne ofte Kammerne sammen.

Fra Kredse.

Midtsjællands Bivareforening afholdt den 27de Marts d. A. en ekstraordinær Generalforsamling i Ringsted, hvor et af Bestyrelsens fremlagte Forslag til Lov for Foreningen i det væsentlige vedtoges efter nogen Diskussion. Det vedtoges derefter, at Bivareforeningen skulde sætte sig i Forbindelse med Ringstedegnens Landboforening for om muligt at arrangere en Udstilling i Rjørehave den Dag (i Juni), da Landboforeningen afholder sit aarlige Dyrskue.

En ny Bivarekreds er stiftet for Gundslev paa Falster, der træder ind under Maribo Amts Bivareforening. Til Formand valgtes Gaardejer P. Jørgensen, Sortis, Nørre Mølle St.

Bestyrelsesmedlem af Enderslev og Braaby Bivarekreds: Parcellist Kristen Sejerssen, Braaby, der i forrige Maaned afgit ved Døden, har i sit Testamente skænket navnte Forening 50 Kroner. Han har tilfulde indset, til hvor megen Nytte Bivaren er for Smaaafarmanden og har derfor søgt at støtte den.

Søndag den 28de Marts blev der oprettet en Bivareforening i Hellested paa Sjælland, som ikke træder ind under „den danske Bivareforening.“ 10 indmeldte sig strax.

Den 22de April oprettedes en Bivareforening i Ruds Vedby. Til Formand valgtes Maskinbygger Nren, Ruds Vedby. Det blev bestemt at afholde næste Møde i Ruds Vedby Skole den 21de Maj Kl. 3.

Korttelse.

Side 31 staar „2 Hvidlever og 2 Mille pr. Td. Land“ læs: „2 P. Hvidlever og 2 P. Mille pr. Td. Land.“

Tillæg til „Biavls-Tidende“.

Nr. 5.

Maj Maaned 1886.

Nr. 5.

Til Kredsformændene!

Som Svar paa de mange Hørespørgsler, om vi kunne overlade Kredse „Biavls-Tidende“ til en noget nedsat Pris, meddeles herved, at vi kan overlade dem Bladet for 1 **Krone 6 Ore**, naar det bestilles hos Redaktionen, i Stedet for hos Postvæsenet og Kredse bestiller mindst 10 Exemplarer. Bladet bliver da tilsendt Abonnenterne paa sædvanlig Maade, men vi maa bede om nøjagtig Opgivelse af disses Navn og Adresse (Postkontor), da der ellers let indløber Norden i Besørgelsen.

Fra Redaktionen.

Enhver ny tiltrædende Abonnent faar alle de udkomne Nummere af Bladet. Klager over manglende Nr. maa henvendes til det Postkontor, hvor Bladet er bestilt, men helst skriftlig. Skulde Postvæsenet nægte at skaffe det manglende, bedes det meddelt os, under Adresse: „Biavls-Tidendes Redaktion, Kjøbenhavn K.“

Blavlermeder.

Bekjendtgjørelser om Blavlermeder optages uden Betaling og maa være Ned. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til:

Biavls-Tidendes Redaktion
Kjøbenhavn K.

Vesterhøisinge Blavlerkreds

holder Møde hos Husmand Niels Johansen i Navnehuset. Søndagen den 16de Maj, Eftermiddag kl. 2. Der gives praktisk Undervisning.

Alle Bivener er velkomne.

Søren Madsen.
Kredsformand.

Bekjendtgjørelser.

Bekjendtgjørelser, Blavlen vedrørende, optages for 10 Ore pr Linie. Andre Bekjendtgjørelser koste 20 Ore Linien. Rabat gives ikk.

Bekjendtgjørelserne adresseres til
„Biavls-Tidendes Redaktion
Kjøbenhavn K.“

I **SVERIGE** og **NORGE**
kan „Biavls-Tidende“ nu bestilles paa
ethvert Postkontor.

Bogenstülper,

dauerhaft und sauber gearbeitet, von Herrn C. J. H. Gravenhorst für durabel und elegant befunden, mit 15 Rähmchen und Schied zu 9,00 M. mit 11 Rähmchen und Schied zu 7,50 M., Schwarmbogenstülper mit 8 Rähmchen zu 6,00 M., Bogenrähmchen per 100 Stück 8,00 M., und Drüfste per 100 Stück 1,00 M. liefere fortwährend ab Bahnhof Lübben N.-L., Preussen. Größeren Bestellungen, welche frühzeitig eingehen, gewähre Rabatt.

Lübben N.-L.

Reinhold Thuar.

Efter mange Forsøg er det nu lykkedes mig, at frembringe en meget sejt Voxtavle af fortrinlig Kvalitet, hvilket jeg herved tillader mig at meddele mine ærede Kunder. Prøver sendes franco.

Andkjær ved Odder, den 30te April 1886.

N. Jacobsen.

Roskilde Lervarefabrik anbefaler sig til D'hr. Gartnere og Forbrugere med et meget stort Udvalg af Blomsterpotter i alle Nummere til Nutidens billigste Priser. Ordre besørger pr. omgaaende.

Ærbødigst

Th. Strodl.

NOGLE kraftige Kubefamiljer ønskes tilkjøbs af N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Arbejde ved og Pasning af Bier, saavel i Kube som Hus, besørger af Blavler J. Jensen. Enderslev Mark. Vallø Stift.

200 Pund Fin Hvid Honning er til Salg hos Blavler Hans Knudsen, Tranøvej pr. Skjelskør.

Frantz Wendt, Roskilde.

afgiver 10 Sorter Frø af *Biplanter* for 80 Øre, modtager Bestillinger paa *Markfrø*, *Rodfrugt*, *Have-* og *Blomsterfrø*, *Træfrø*, *Kartofler*. Pristfortegnelse sendes portofrit. *Lindetræer* i forskellige Størrelser fra 35 Øre til 2 Kroner (store Allétræer). *Kornelkirsebær* fra 20—50 Ø. pr. Stk., desforuden forskellige andre *Biplanter*.

Kunstattavler.

De ærede *Biavlere* anbefales atter i *Ar* *Kunstattavler* til billig *Pris*. Da jeg i *Ar* har anskaffet en ny *Valsepresse*, tror jeg at kunne tilfredsstille enhver billig *Fordring*.

Vox forarbejdes for 35, 40 og 45 Øre pr. Pd. Vox, som sendes mig.

T-Sølby paa *Mors*, i *Januar* 1886.

M. Boll,

Snedker & Biavler.

NB. *Bistader* i alle *Konstruktioner* leveres meget billig, naar *Bestilling* indgives i god *Tid*, særlig anbefales et udmærket *Trugstade* med *Magasin* i smaa *Kammer* over *Angelrummet*.

Ny Prislifte paa *Forlangende*, gratis og *franko*.

Kunstattavler,

fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk *Apparat* faas hos undertegnede.

Vox forarbejdes billigt til *Tavler*.

Vox kjøbes til høj *Pris*.

Synstofte, *Kjøbning* p. *T.*

B. Bojesen.

Kunstattavler. fint og skarpt prægede, faas hos *Snedker I. C. Olsen, Ryde* pr. *Søllested*. Min *Valsemaskine* er billig til *Salg*.

Kunstattavler med meget *skarpt* *Maal*, lavet paa et nyt amerikansk *Valseværk*, faas hos *N. S. Kristensen, Himmelsø* pr. *Roskilde*. Vox forarbejdes. *Er* *Voxet* ikke meget urent, beregnes intet *Svind*.

Fra nu af har jeg over 100 Pd. *Kunstattavler* af de forskellige *Maal* liggende færdig til *Uffendelse* og *Tavlerne* kan faas saavel *svære* som meget *tynde*.

Mine Biavlsredskaber

anbefales ærede *Forbrugere*. Der er tilkendt mig 2 *Ærespræmier*, 5 *Sølv-* og 5 *Bronce*medaljer, samt 10 *Første-*, 12 *Anden-* og 4 *Tredje-Præmier* og 13 „*Hæderlig Omtale*“.

For at levere til rette *Tid* bedes *Ordrer* snart indgive.

Prislifte *franco* paa *Forlangende*.

Tved pr. *Svendborg* den 16. *Marts* 1886.

Kristjan Pedersen.

Obs. *Idag* 70 forskellige *Stader* færdige.

Mine bekendte, gode, præmierede *Bihuse* anbefales de ærede *Forbrugere*. For at kunne levere til rette *Tid* bedes *Bestillinger* indgive snarest.

Binding pr. *Roskilde*.

December 1885.

B. Willumsen

KUNSTTAVLER med meget dybt *Tryk* lavet paa et nyt *Valseværk* af bedste *Slags* faaes i alle *Størrelser* hos **H. Rasmussen & Co, Grævænget pr. Svendborg** *Tavlerne* laves som sædvanlig af rent *Bivox*.

Kunstattavler

af rent *Bivox*, lavet paa et af de bedste *Valsemaskiner*, faas hos undertegnede til den billige *Pris* af *Enkelte Pd.* 1 Kr. 80 Ør., 5 Pd. 1,70, 10 Pd. 1,60, 25 Pd. 1,55, 50 Pd. og derover 1,50 pr Pd.

Vox forarbejdes for 30, 35 à 40 Ør. pr. Pd. efter *Partiets* *Størrelse*.

I. Andersen.

Gl. Soele pr. *Hedensted*.

Viavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Viavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

N. S. Kristensen.
Viavler.

„Viavls-Tidende“

udgaar den 1ste i hver Maaned, koster 1 Kr. 1 1/2 D. om Aaret, og kan bestilles paa et hvert Postkontor.

Betjendtgjærelser, Bidrag m. m. adresseres til

„Viavls-Tidende“s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt den praktiske Viavl vedrørende sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: Hvorledes stiftes Viavlen bedst og af hvem? — Gammelt og Nyt. — Vink for Begyndere. — Bidt om Kunststaver. — Hvorledes faar jeg et Bifolk fra Kube sat i Hus? (Sluttet). — De smaa Kammer. — Juni. — Smaating. — Youngs lille Bibog. — Tillæg.

Hvorledes stiftes Viavlen bedst og af hvem?

Vi gaar her ud fra som bekendt, at Viavlen hos os navnlig drives som Erhvervsfilde af den Del af Landbefolkningen, som er den uheldigst stillede, nemlig Haandværkeren, Husmanden og Arbejderen, der enten slet ikke have Jord eller kun lidt. Alt Viavlen for disse er en forholdsvis betydelig Biindtægtsfilde, naar den drives efter Nutidens Standpunkt, beviser mangfoldige Vinstande Landet rundt. Viavlen giver ogsaa i Forhold til Anlægskapitalen og den Tid, der anvendes paa den, et langt større Udbytte end noget andet Husdyrbrug og Havedyrkning. Der findes Betingelser for en lønende Viavl overalt i Landet, men der mangler mange Steder den nødvendige Tilrettevisning og Hjælp for at faa Sagen frem. En Mængde udenforstaaende ville nu sige: „hvis Viavlen virkelig betaler sig saa godt, saa behøver den vel ikke særlig Hjælp, thi den vil saa vel nok bane sig selv Vej, da det jo maa være i enhver egen Interesse at faa begyndt

paa den.“ Men hertil maa svares, at den Viavl, som betaler sig, er noget nyt, som maa læres og at de, for hvem den er en Støtte, ikke har Evne til at ofre noget. Det viser sig overalt, at der findes nok som har Lyst til den ny Viavl og mange som trænge til en saadan Indtægtsfilde, men der mangler Evnen til at sætte sig ind i den og faa begyndt uden en Smule Vejledning. Efter de mange Aars Erfaring vi nu have her i Landet, er det klart, at Viavlens Fremgang afhænger af den Virksomhed, som udfoldes af de rundt om i Landet oprettede Viavlerforeninger. I disse Foreninger virke nogle faa Mænd med Opofrelse af deres Tid, Evner (og meget ofte ogsaa private Tilskud) for at fremme Viavlen, med den for Viavlerne egne Beredvillighed og Tjenstvillighed, til stor Hjælp for Smaa-faarsfolkene. Maafe faar en enkelt Forening Bidrag udenfra, men i Reglen maa den nøjes med det Kontingent, dens Medlemmer kan ofre, som sjældent er over 50 à 75 Øre om Aaret. Man vil da ikke undres over, at mange af dem langt fra kan virke med den Kraft og det Udbytte, som en større Indtægt vilde kunne

sætte den i Stand til, — thi Virkelyst og Virkekraft mangler sjælden. 20 à 30 Kroner er i Reglen en Kapital for Foreningen; og hvormeget kunde der udvirkes med et saadant Vælsb? Vist saa Steder vilde den give saa fuldt Udbytte. Godsejerne, Sparekasserne og Landboforeningerne pleje at støtte mange Foretagender i deres Egne ved Bidrag og vi tro, at Biavlen baade er en af dem, som trænger mest og som mest fortjener Hjælpen. Som et udmærket Exempel kan nævnes Præstø Amts Landboforening, som i de sidste Aar har udsendt en Vandrelærer i Biavl, der har besøgt Biavlerne i Amtet og ydet dem Vejledning og den har ladet uddele Biavlsredskaber for c. 70 Kr. aarlig. I Vallø Stifts Skoler er der ved Bidrag fra Vallø Stift afholdt Foredrag over Biavl, gjennemfintlig besøgt af en Snes Mennesker, og om Sommeren givet praktisk Anvisning i Biavl. Der er derved vaakt mange for Biavlen, en Forening har allerede virket i et Aar og en ny er oprettet iaar. Hvor en saadan Forening findes, som er helbig nok til at faa en sflink Formand, der er Biavlens Udovikling sikret. Foreningen samler Biavlerne, den giver dem og udenforstaaende Lejlighed til at se rigtig Biavl i Drift, til at høre og samtale om Biavlen og Biavlsdriften. Foreningerne vil vi raade til ikke at vente paa, at man skal komme til dem, det er for meget forlangt. Biavlen har altid ført et stille Liv hos os, hvad der tyder paa at det er en sund og god Sag, men der er en Middelvej, som er baade respektabel og nyttig, for ikke at sige nødvendig. Udsend f. Ex. en Meddelelse om, hvad Foreningen har bestilt i Aarets Løb, hvormange Møder der er holdt, hvorledes der er virket, hvormange Medlemmer den har, hvor store Midler, den har haft til sin Raadighed, og hvorledes de er blevet anvendt.

Enhver Forening maa da kunne erhverve nogle Medlemmer, som uden at drive Biavl, ville støtte den. Forlang ikke at de skal holde Bier eller endog et Bibliad, men vær tilfreds med Kontingentet og brug det vel.

Gammelt og Nyt.

Af Filomella.

9. Gedehamfene optræde iaar i usædvanlige Masser i England, saa Biavlerne har været stærkt optaget af at slaa dem ihjel. Ifølge tidligere Jagttagelser maa man sikkert antage, at det er ubefrugtede Hunner, som have overvintret og som derfor ikke er i Stand til at grundlægge ny Kolonier, men snart dø. Man kan derfor tværtimod Forventning vente betydelig Nedgang i Gedehamfenes Antal iaar, hvad der bedst viser sig om Efteraaret. Først i Juni begynder Arbejderhvepsene at komme. Fornødentlig har Vejret i Efteraaret været uheldigt for Parringen, som ikke er lykkedes, thi Hannerne er overvintrede med, hvad der ellers ikke er Tilfældet.

10. Tilfætning af Dronning til et Folk volder ofte stor Vanfærlighed, da Bierne er tilbøjelige til at stikke en dem fremmed Dronning ihjel. Mr. Alley, som er Amerikas første Opdrætter af adle Race-Dronninger, giver følgende Anvisning: „Tæm en Aftenstund Biernes Mod med Tobaksrøg og fjern deres Dronning. Naar Stabet er i Orden igjen og lukket, gives endnu mere Røg, men dog ikke saa meget, at Bierne falde ned af Tarlerne. Lad saa den ny Dronning løbe ind ad Flyvehullet og vedbliv at give, efter Omstændighederne, mere eller mindre Røg i omtr. et Kvarter, idet man passer ikke at bedøve Bierne.“ Paa denne Maade tilfattede han med Held 8 Dronninger i to Timer og Bierne var ved Arbejdet næste Morgen som om intet var passeret.

11. En ny „Røgpuster“ uden Jld og Røg anbefales i England, hvori der bruges en Svamp, som fugtes med en svag Opløsning af Karbolsyre. Da Bierne paavirkes af Karbollugten aldeles som af Tobaksrøgen, vilde Opfindelsen være udmærket, saafremt man kunde undgaa enhver Fare for, at noget fast eller flydende Karbol kom til Bierne. Da dette næppe lader sig gjøre, tør den kun anbefales gamle, svæde Praktisere. Imidlertid er det meget godt, at man ser sig om efter andre passende Stoffer end den i mange Henseender ube-

hagelige Tobaksrøg. At klæse over med Honningvand, kan være godt nok, men er ikke kraftigt nok, naar det gjælder.

12. Fodring af Sværme. Over hele Amerika lyder nu Raabet til Biealerne: „Foder Ederes Sværme til de har bygget færdig. saa kommer Hvidløveren og giver Eder Løn.“ Det anses ikke for nok, at give Sværmen et kjønt, nyt Hus, eller endog Kunsttaavler, nej den skal fodres fed, saa at den kan bygge i en Kert og staa fuld med Vov, naar Honningen begynder ret at dufte. Har Amerikaneren maaske ikke Ret? Husk paa, at han skal leve af, hvad Bierne skaffe ham, dermed er vel nok sagt.

13. Jngen Natursværme! er et andet Feltraab, som passer for dem, der ikke vil formere, men kun vil høste Honning, rigtig megen Honning. Cowan besøgte i Genf en Mand paa omt. 200 Stader, som i mange Aar ikke havde haft en eneste Natursværme. Hvorledes gaar slikt til? Ganske simpelt: man forebygger, at Bierne saa Sværmeyffer. Intet Folk tænker paa at sværme, uden at det har alle sine Yngeltaavler fulde. Ved stadig at give Bleds, forebygges alt sa a Sværmingen. Om fornødent, ventileres.

Vink for Begyndere.

Bistaderne skal staa paa et lunt Sted i Haven, saa at de er beskyttede for Norden-, Østen- og Vesten-Vinden, mangler der Lø fra en af Siderne, saa maa man, senest til Efteraaret, skaffe det tilveje. Til den Side, Bierne har Udflugt, maa man sørge for, at der ikke er helt tæt med høje Træer eller Hække, som Bierne nødes til at flyve over. Sæt Staderne aldeles lige, saa at Rammerne komme til at hænge lodret ned, ellers bygge Bierne (som altid følge Lodlinjen) Tavlerne skæve, saa at de begynde foroven i den ene Kamme og slutte forneden i en anden. Staar Husets Vund vandret, saa kommer Tavlerne ogsaa nok til at hænge lige. For at saa Bierne til at bygge paa langs ad Tavlebæreren paaloddes med smel-

ret Vov enten Begyndelsesstrimler af en Vovtaavle eller, hvad der er bedre, man benytter hele Kunsttaavler. Naar man har faaet Sværmen, indhænges 6 à 7 Rammer nærmest ved Flyvehullet, helst hveranden med udbygget Tavle og hveranden med Kunsttaavle. Har man ingen udbyggede Tavler, saa maa man benytte Kunsttaavler, som næsten fylder Kammen ud. Men de maa sættes med „Staaltraad“. Man stikker med en spids Syl eller Gladdor 4 Hul-ler i Rammens Overstykke med omt. 2" Mellemrum og ligeledes ligeoverfor i dens Understykke. Herigennem trækkes en meget tynd, galvaniseret Jerntraad, som strammes. Kunsttaavlen lægges paa Traaden og loddes fast til Rammens Overstykke med Vov. Trækkes da Tavlen, med Traaden nedad, over et Lys, vil Cellerandene smelte lidt om Traaden og Tavlen sidde godt fast. Saadan sin Jerntraad faas bl. a. fra Roms Jerntraadhandel i Kjøbenhavn.

Sværmen fanges i en Kube som sædvanlig. Vil den nødigt gaa op i Kuben, saa fastgøres en Tavle med lidt Ingel Kuben ved Hjælp af Staaltraad og det gaar da raff. Kuben stilles paa et skyggefuldt Sted eller til-dækkes med et Lagen, for at Bierne kan samle sig i Klynge. Henad Aften aabnes Huset, hvori Sværmen skal. I Trugstabet dækkes Rammerne med et Tæppe, medens Indskuddet trækkes tilbage og Kuben sættes henover Stedet bagved Rammerne. Man giver 3—4 raske Slag med begge Hænder paa Toppen af Kuben, saa at alle Bierne falde ned i Huset. Truffet af Borglugten skynde de sig ind imellem Vortavlerne og Indskuddet skydes lempeligt efter, medens mulig opfrybende Bier sejes ned i Huset. Røg anvendes saa lidt som mulig, behøves i Reglen slet ikke. Ved Høj- og Lavstader maa Sværmen først slaas ud paa en Vlikplade og kastes ind i det udstyrede Hus. Indtrækker der daarligt Vejr i de første Dage efter at Sværmen er falden, saa maa man fodre den og det betaler sig godt, da hver Dag, der vindes, er af stor Værdi. Ellers gaar Tavlebygningen og Ingelplejen i Staa og naar Træffet kommer er der ingen Celler til Honningen. Nogle Dage efter at Sværmen er sat i Hus, flyttes Tavlerne om, saaledes at de

yderste (den første og sidste) komme til at hænge som Nr. 3 og 5 o. s. v. Andensværerne maa helst undgaaes, men modtages de, saa maa de hjælpes med et Par Yngeltavler og 1 à 2 Honningtavler, for at man kan naa at faa et folkestærkt og honningrigt Stade ud af den.

K—n.

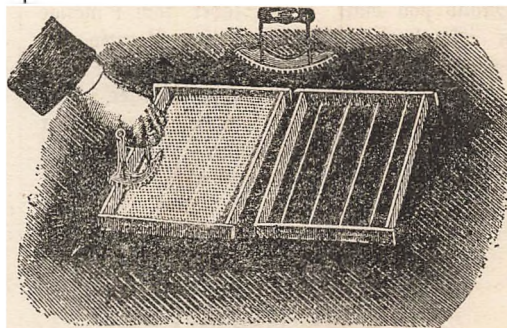
Tid om Kunsttavler.

Af K. Hansen. Bidrag.

Kunsttavler, dette Biavlerens uundværlige Hjælpemiddel, var indtil for 7 à 8 Aar siden næsten ukjendte her i Landet og Biavlerne stybde navnlig to Mænd stor Tak i denne Sag: Hr. Overdriftsinspektør Møller i Aarhus, fordi han henledte Opmærksomheden paa dem og Hr. Lærer B. Wojesen, Systofte, fordi han fastede sig over Fabrikationen, saa at de forholdsvis hurtig var lette at faa, uden at man behøvede at forskrive dem i byre Donum fra Ublandet. Støttet til to saa fremragende Biavleres Navne blev de hurtig prøvede rundt omkring og anvendes nu almindeligt. De første Kunsttavler var preskede, saa at de var omtrent ens tykke overalt, men med tydelig Anvisning til Arbejdsbi-Celler. Nu er Kunsttavlerne langt mere fuldkomne, idet de fleste Fabrikanter leverer dem valfede, med mer eller mindre oplyste Cellerande og kun en ganske tynd Mellemvæg. Cellerandene arbejde Bierne ud til Cellerægge eller „trække dem ud“, som man siger og de behøver da næsten slet ikke at svejdes Bog. Bierne bruge 14 à 18 Pd. Honning og megen Tid til at udsvejdes et eneste Pd. Bog, saa allerede heraf vil man forstaa, hvor fordelagtigt det er at benytte Kunsttavler. Men ogsaa fordi ældre Bifamiljer er tilbøjelige til at bygge Dronevog og da det er et stort Tab at opdrætte Droner, er Kunsttavlerne nu blevet en uundværlig Artikel i ethvert Dzierzonstade og saalænge Voget har en saa urimelig lav Pris som nu, er det en ligefrem Fortjeneste at bruge dem. Som almindelig Regel kan man sige, at alle Kunsttavler bør udbygges mellem 2 Yngeltavler med tilbrækket

Yngel. Kun undtagelsesvis, naar man har Mangel paa udbyggede Tavler, lader man Kunsttavler udbygge i Honningrummet. Til Smaarammerne over Trugstadet kan man bruge udbyggede Tavler, som stæres til og sættes i Rammen. Til de saakaldte „Delinger“ (Sections) til 1 à 2 Pd. Tavlehonning (en Desfertartikel, som næppe har nogen Fremtid for sig her i Landet) benyttes meget tynde Kunsttavler.

Kunsttavlen maa være $\frac{1}{2}$ à 1" kortere end Rammens Højde (naar den ikke sæstes med Jerntraad), da den særlig i varmt Vejr er tilbøjelig til at strække sig en Del. Ligeledes bør den være $\frac{1}{2}$ " smalle end Rammens Bredde, saa at der ved Indsætningen i Rammen bliver $\frac{1}{4}$ " Mellemrum paa begge Sider. Kunsttavlen kan fastloddess med smeltet Bog. I smaa Rammer er det nok at lodde den fast for oven, langs Midten af Rammens Overstykke, i de

store Rammer, som Normalrammen, bruges det, at lade den øverste Tredjedel af Tavlen udfylde Rammen i hele dens Bredde og at fastlode den her, saa at kun de øvrige to Tredjedele hænge frit ned. — Anvendes Kunsttavlerne til Svaerme, saa bør de støttes ved at trække en meget fin, galvaniseret Jerntraad et Par Gange mellem Rammens Over- og Understykke. For nu at faa Jerntraaden ind i Kunsttavlen, varmer man Traaden lidt over et tændt Lys og lægger Kunsttavlen tilrette i Rammen eller ogsaa presker man den simpelt hen ind i Voget med Tandhjul, som ovenstaaende Billede tjener til at oplyse. Naar Tavlen er saaledes fastet, vil den hverken kunne strække sig eller falde ned, hvad der er et almindeligt Uheld

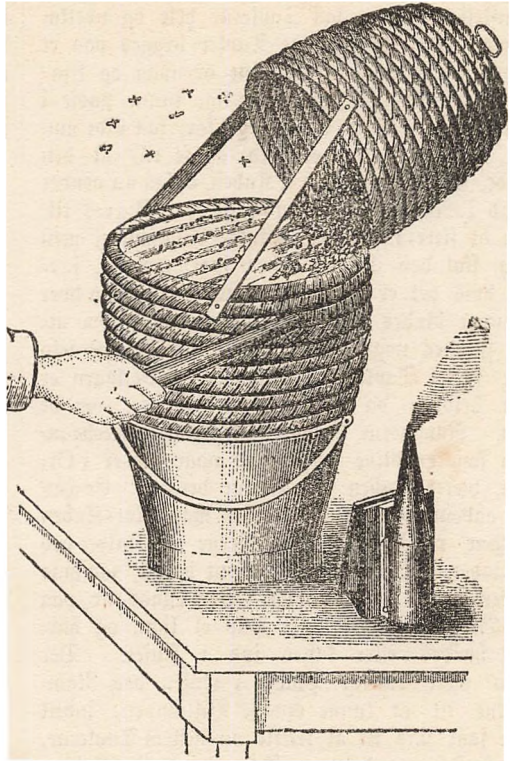
hos Begynderens Sværme. Sæt ikke Kunsttavler i Ramme før de skal bruges! De blive ellers let haarde af Luften, saa at Bierne har meget Besvær med at trække dem ud. Fjor-gamle Kunsttavler kommer man i en Ballie med 20—25 Grader varmt Vand og lader dem ligge deri en Snæs Minutter, de tages da op og bredes ud til Vandet er fordampet, hvad der vil tage 12 til 24 Timer. De er da som nye og opbevares i en Kasse. Flere Kunstta-velfabrikanter laver ogsaa Tavler af Præparater, ikke rent Bivog, men det er heldigvis endnu ikke blevet almindeligt her i Landet.

Bed Bestilling af Kunsttavler opgives bedst Maalet paa selve Kunsttavlen, som den bør være for at kunne indsættes i Rammen. Det er en almindelig Fejl at opgive den brugte Rammes Maal og man maa da først tilskjære og dermed spilde en Del af Kunstta-ven.

Hvorledes faar jeg et Bifolk fra Kube sat i Hus?

(Sluttet).

Udtromning. Man blæser et Par Pust Røg ind ad Flyvehullet paa den Kube, som man vil udtromme, og idet man løfter den op, vender man den om og bærer den et Stykke bort fra Stedet. Paa den Plads, hvor Ru-ben stod, sættes nu det Hus, Bierne skal i, med sit Flyvehul, hvor Kubens var. I Huset indhænges et Par Kammer med Tavler, hvor-paa de hjemvendende Bier kunne samle sig, medens Udtromningen staar paa. Ruben, som skal udtrommes, sættes med Epidsen nedad, en-ten mellem 3 i Jorden nedrammede Pæle, i en Stol uden Sæde, en Balje eller Spand (se Billedet), dog saaledes, at ikke ret meget af Siderne skjules. Er der „Dragkasse“ under Ruben, tages den bort. En tom Kube af om-trent samme Vidde, som den man vil tromme Bierne ud af, sættes paa og de fæstes godt sammen ved den ene Side med 2 å 3 Fire-tommers-Spån, saaledes at Tavlebygningen

vender Kanten imod Sammenføjningen. Imellem Kubernes modsatte Sider anbringes et Par Binde 6 å 9" lange, for-svarligt fast. Med et Par Stokke af 16 å 18" Længde og $\frac{3}{4}$ " Tykkelse banker man nu paa den fyldte Kube og begynder helt nede ved Spandens Kant. Bierne vil da, naar Vejret er varmt, hurtigt begynde at gaa opad og man vedbliver Udtromningen til næsten alle Bierne er oppe i den øverste Kube. Sætter Bierne sig fast et eller andet Sted i den gamle Kube, saa giver man dem et Pust Røg og pirrer lidt ved dem med en Pennefjer el. lign. Naar saa godt som alle Bier er gaaet op i den øverste Kube, ta-ges den lempelig bort, sættes paa et Stykke Tøj og dækkes til. Af den udtrommede Kube tages nu Tavlerne ud og de paa Tavlerne sid-dende Bier brystes af i Huset eller i en tom Kube. Er Ruben ældre, skal man ikke betænke

sig paa at flække den, da det ellers kan være vanskeligt nok at faa Tavlerne hele og ubeskadigede ud. De udtagne Tavler lægges paa et Bord, man lægger Kammerne ovenpaa og skjærer Tavlerne til, saa at de lige kunne passe i Kammerne. Man maa sørge for, saa vidt muligt at faa al Yngel med og se til, at den Side, der vendte opad i Ruben, ogsaa nu vender opad i Kammen. Brudstykker skjæres til, saa at flere tilfammen udfylde en Kamme, men man skal dog ikke være for sparsommelig, særlig hvis det er gammelt, tomt Værk. Om hver Kamme bindes med sin „Staaltraad“, som atter fjernes nogle Dage efter, naar Bierne selv har fæstet Tavlen til Kammen. Sejlgarn er ikke heldigt, da Bierne bide det over, om de kan. Kammerne hænges ind i Huset efterhaanden som de blive færdige og naar alt er i Orden, bæres Ruben med Bierne derhen. Et Husset aabent foroven, saa giver man blot Ruben et Par raske Slag og Bierne vil falde ned i Stedet. Et Husset kun aabent bagtil, saa maa Bierne med ét kraftigt Stød slaas ud paa en Blikplade, et Stykke Pap el. lign. og hurtigt hældes eller kastes ind i Huset. Der maa være rigelig Plads i Huset bag Kammerne til at kunne optage Biskunpen, indtil den faar Tid til at trække op mellem Tavlerne, og først naar dette er sket, skydes Indskuddet helt ind. Saa snart Bierne er kommet ind, lukkes Døren eller Indskuddet for. Da Honningsforraadet mest sad i den øverste Del af Tavlerne og i de smaa Sidetavler i Ruben, som ikke kom med i Kammerne, saa maa det ny Folk fodres, helst lidt rigeligt. Et Par Dage efter, esteses Stabet, Staaltraaden fjernes o. s. v. Udtromningen udføres bedst om Eftermiddagen. Den bedste Tid til at overslytte Bier paa, blev Apvil anset for at være. Vel er Bierne mindre villige til at gaa op end senere hen paa Aaret, men naar man giver Bierne et lille Parti lunken Sulfervand en kort Tid ($\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$ Time) forinden Udtromningen, saa gaar Bierne næsten altid godt op. Fordelelen ved en saa tidlig Flytning er, at næsten ingen Bier gaar til Grunde og vi kan vente en god Høst i Forhold til Aaret. At udtromme en Sværm, som samme Aar er sat i Kube, eller

at udtromme Bierne i Juli til September maa bestemte fraraades, da ikke ret meget af Biernes Forraad kommer i Kammerne og det i det hele taget er et Søleri uden Lige, hvor Bierne bliver slemme medtagne og mange „drukner“ i Honningen.

De smaa Kammer.

Af N. S. Borbeck, Hølstebro.

Mange Bialere bruge fremdeles de smaa Kammer (7×8 ") til Skade for dem selv, navnlig fordi Dronningen om Foraaret trykker sig ved at gaa ned i de Kammer, der er nedenunder, hvorved Yngeludviklingen holdes meget tilbage. Da det ikke er saa lige en Sag, at kassere sine Bihuse, vil jeg foreslaa en anden Udvej. Staderne med smaa Kammer har jo i Reglen én Etage til Honningrum og to Etager til Yngelrum og disse to sidste bør man slaa sammen. Man gjør sig altsaa Kammer af den dobbelte Højde, som kan indtage de sædvanlige to Kammebjæders Plads i Yngellejet. De smaa Bor-Tavler skæres ud af deres Kammer og stilles i den ny Dobbeltkamme og fastholdes her med to $\frac{1}{4}$ " Lister paa hver Side, indtil Bierne har bygget dem fast. Vil man absolut beholde Deleligheden ved de smaa Kammer, saa kan man jo skære den ene Kammes Understykke og den anden Kammes Overstykke indtil kun $\frac{1}{2}$ " Bredder, ligesom afskære sidstævnte Overstykket fremstaaende Ende. Saadanne to Kammer kan da holdes sammen med to Jerntraadsstrammer eller bindes sammen med galvaniseret, fin Jerntækketraad. Man har nu kun én Tavle at arbejde med i Steden for to, men den største Fordel herved er dog dette, at Yngellejet ikke er delt i to Etager. Da de oprindelige Smaakammers sammenstødende Over- og Understykke er indskaarne til $\frac{1}{2}$ " Bredder, saa vil Bierne bygge korte Celler hen over dem, saa at Dobbelttrammen kun faar en eneste Tavleflade, hvorover Dronningen selv i folde Foraar sikkert passerer. At der, ved at sammenbinde to Kammer til én, bliver mere Plads

mellem Nammen og Stadets Bund er ogsaa en Fordel, da der i Neglen er for Lidt Plads.

(Fors. har her fremdraget en Sag, som fortjener den største Opmærksomhed og den aldre Bivavler vil nok forstaa at vurdere de fremhævede Fordele. Begynderne vil vi anbefale, at forlange Staber med Dobbeltkammer eller Normalkammer. Red.)

Juni.

Maj bragte mange smukke Dage, som Bierne har kunnet benytte til at samle ind, særlig af Frugtbuske og Frugttræer, og mange Steder staar nu Bifamiljerne meget folkestærkte. De Bivavlere, som bor i Nærheden af Enge eller Haver, har vedblivende godt Træk, men de fleste andre Steder følger der efter Frugttræblomstringen en lille Tid, hvor der ikke er meget at hente. I denne Tid gjør man bedst i at fodre igjen indtil Hovedtrækket begynder med Algerkaalen. Man vedbliver at udvide Yngelrummet ved at indhænge Kunsttavler i Midten af Yngellejet efterhaanden som der mangler Plads og de forrige indhængte er udbyggede. Naar Hovedtrækket er begyndt, indhænger man 4 à 5 tomme Tavler i Honningrummet, har man ikke tomme Vortavler, saa bruger man Kunsttavler. Imellem de indhængte Tavler anbringes en Tavle med tilbækket Yngel, som man tager fra Yngellejet med paa-siddende Bier, men se efter, at Bimoderen ikke er med paa den! Bierne besætte strax Honningrummet og gjør alt for at fylde de mellemiggende tomme Tavler med Honning. Som almindelig Regel gjælder, at jo lettere Gjenemgang Bierne have til Honningrummet, desto mere Honning faar vi. Vil man benytte Afsparringsgitre, saa hør man fortrække dem af Træ, de er baade bedre og billigere end Zinkgitrene. Ved lidt efter lidt at rykke Tavlerne i Honningrummet fra hverandre, dog ikke mere end $\frac{1}{4}$ " ad Gangen, da Bierne ellers let bygger imellem dem, kan man opnaa, at Bierne forlænger Tavlernes Celler ud over deres sædvanlige Dybde ($\frac{1}{2}$ "") til begge Sider og derved forhindre at Bimoderen læg-

ger Æg i dem. Saa snart Honningen begynder at skinne i den bageste Side af den Tavle, som hanger længst borte fra Flyvehullet, ses der efter og der hænges flere ny ind. Disse fordeles helst imellem de andre. Sidst i Juni og først i Juli er Hovedtrækket (Hvidfløver) ofte meget stærkt, det gjælder saa om, at passe paa, at Bierne altid har tomme Celler at fylde Honningen i og man maa aldrig lade Bierne mangle Plads en eneste Dag, saa at de bygger ved Binduet, for derved faar vi et ofte betydeligt Tab. Er Huset lille, saa maa man enten slynge de Tavler ud der er $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ forseglede eller give de uforseglede Tavler til svagere Folk. Drone-tavler kan med Fordel benyttes, men maa hænges længst tilbage i Honningrummet. Hænges de ind i Yngelrummet, lægger Dronningen Droneæg i dem og man faar opfødt en Mængde unyttige Uebere. Af de Bifamiljer, man har i Husene, maa man søge at høste saa megen Honning som mulig og det naas ved at give Plads og slynge ud i rette Tid. Vil man høste Honning af sine Kubefamiljer, saa opnaar man det lettest ved ovenpaa Ruben at sætte en lille Kasse, i hvis Bund der er skaa-ret et større rundt Hul, som Kubens Top gaar op igjennem og kommer til at naa Hammerne i Kassen. Kassen udstyres med 7 à 8 Halvrammer (Høstaberammer) med udbygget Vøj eller Kunsttavler. En Yngeltavle indhænges om muligt derimellem og lokker Bierne lettere op gjennem Foderhullet i Kubens Top. Det er Biernes Natur, at sætte Honningen for oven og de fylde derfor først Kassen med Honning og anvende Ruben mest til Yngel. Ulempen ved denne Maade er, at Kassen ofte ikke vil staa fast, men ved Hjælp af 4 Pæle, som rammes i Jorden, kan det opnaaes. Lærer B. Bojesen, Systofte har anbefalet at vende Ruben om, saa at den vender Spidsen nedad og saa at sætte Kassen ovenpaa. Hertil egner Ruber med aldre, siit Tavlebygning sig bedst og særlig, naar den er bygget godt ud til Siden i Ruben. Kassen maa helst sættes paa snarest, forinden det bliver for varmt i Vejret. Jeg har et Par Aar i Rad høstet 60 Pd. Honning af en Kube, som blev behandlet paa den

Maade. Kuben maa vendes om paa ret Kjøl inden 10de Juli for at Bierne kan samle Vinterforraad, for de sætter næsten al Honningen i Kassen. Ved begge Maader dækkes over Rammerne med et Stykke Løj og Straakappen paasættes Kassen. Vil man hve megen Honning af Kuberne, maa man søge at undgaa Sværming.

N. S. Kristensen.

Smaating.

„Biaulen er Landbrugets Poesi“.

Friherre v. Ehrenfels.

*

*

Sydafrikanske Bier synes nu at skulle komme paa Moden. Det er vel kun en Race af vor almindelige Bi, uden Italienernes smukke, guldblignende Farve eller anden Ejenommelighed i sit Ydre. Derimod skal den have gode Egenheder. Hr. Stroud i Kapkolonien forsikrer, at dens Flid grændser til det utrolige, naar der er Honning at finde, arbejder den endogsaa i — Maanefin! Saa „sværmerisk“ anlagte Bier passer aabenbart ikke for vort Klima.

*

*

*

„Die Anatomie der Biene, von Professor Dr. Rudolf Leuckart. Cassel und Berlin. Theodor Fischer. 1885.“ er Titlen paa en i Farvetryk udført meget stor Bøgetavle, som i 24 større og mindre Figurer fremstiller den ydre og indre Bygning af Dronningen, Dronen og Arbejdsbien. Prof. Leuckart er godt bekendt blandt Biavlere paa Grund af sine Undersøgelser over Bienes Parthenogenese og er en af Nutidens mest fremragende Zoologer. Som man derfor kunde vente, er det de smukkeste og korrekteste Billeder, af denne Slags, der endnu er fremkommen. De engelske kommer dem nær, men er langt fra saa korrekte og meget dyre. Det af Stålhammer besørgeede Eftertryk er vel forholdsvis billigt, men slet

udført. Paa Tavlen findes navnlig en større Figur, som viser hele den indre Bygning af Arbejdsbien, Nerver, Landerør, Mave og Larmkanal, Spytktuler o. s. v. Et andet fremstiller Dronningens Bagtrop, som den vilde tage sig ud i et Længdesnit. De store Eggestofke med Eggene i Berleveder fylde næsten det halve Rum, desuden ses Braaden med Giftktullen og Indvolbene. Andre Figurer fremstille Dronens Kønsorganer, Eggestofke af aln. Arbejder og ægliggende Arbejder, Braadens Indretning osv. osv. Med Tavlen følger et Hæfte med Forklaring. Prisen er 5½ Kr.

Youngs lille Bibog

„praktisk Lommebog i lidsmæssig Bistjævel“, Kristiania 1884 er en vakkert og god lille Bog, som særlig egner sig for Begynderen og Smaakaarmanden. Med saa Ord faar man ikke saa lidt at vide og de smukke Billeder vejløbe meget. Den har dog den Fejl for os danske, at Maal og Vægt er angivet efter det metriske System (som nu er indført i saa godt som alle europæiske Lande, undtagen Danmark). Da mange har kjøbt Bogen og for at bidrage til dens videre Udbredelse, hidsætte vi de vigtigste Maals Verdi i dansk Maal. (Side 19 staar en Trykfejls: 27 ctm i Stedet for 22 ctm som Normalmåttens Bredde).

1 Liter = 1 Pot

½ Kilo eller Kilogram = 1 Pbd; 1 Kilo = 2 Pbd.

1 Gram = 1/1000 Kilo = 1/500 Pbd.

1 Meter er 3½ dansk Fod eller 38 Tommer.

1 Meter = 100 Centimeter (ctm) = 1000 Millimeter (mm).

1 ctm = 10 mm = 3/8" dansk

5 mm = 3/16"	26 mm = 1"
6½ mm = 1/4"	36 mm = 1 3/8"
8 mm = 5/16"	52 mm = 2"
10 mm = 3/8"	25 ctm = 9 1/2"
23 mm = 7/8"	36 ctm = 13 3/4"

Det danske Normalmaal er 14 1/8 × 8 1/2" (Højde × Bredde) og Overstykkets Længde 9 3/8".

Af den lille engelske Bog »Modern Bee-Keeping«, hvorefter Hr. Young har udarbejdet sin, er en ny Udgave under Pressen. Oplaget bliver paa 10,000 Exemplarer. Da der er solgt mindst lige saa mange i Forvejen, er det sikkert den mest udbredte Bibog i Verden.

Tillæg til „Biauls-Tidende“.

Nr. 6.

Juni Maaned 1886.

Nr. 6.

Biaulermøder.

Bekjendtgjørelser om Biaulermøder optages uden Betaling og maa være ind. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til:

Biauls-Tidendes Redaktion
Kjøbenhavn K.

Vesterhøisinge Kredsen

holder Møde hos Gaardmand Jørgen Hansen paa Østerhøisinge Mark, Søndagen den 4de Juli Kl. 2 Eftm. Der gives praktisk Undervisning. Alle Bivener ere velkomne.

Søren Madsen.
Kredsformand.

Frederiksborg Amts Biaulervereining

afholder Møder i første Halvdel af Juni Maaned paa følgende Steder:

I Haarløse Skole, hos Sømand J. Sørensen, Helsing, hos Gaardejer Christian Hansen, Søborg, samt hos Gaardejer Hans Larsen, Udsholdt.

Nærmere Bekjendtgjørelse i de lokale Blade!

Maribo Amts Biaulervereining

afholder Møde Søndag den 20 Juni Kl. 3 $\frac{1}{2}$ Eftm. ved Egehøset pr. Maribo. Efter praktisk Behandling af Bierne vil der blive holdt Foredrag og Diskussion, da man har faaet Løfte om et Par Talere, som nærmere vil blive bekjendtgjort i de stedlige Blade.

Medlemmerne af Amtsforeningen, samt enhver der har Interesse for Sagen, indbydes venligst.

B. Første
Amtsformand.

Midtjællands Biaulervereining

afholder en Udstilling i første Halvdel af Juni Maaned samtidig med Ringstedegnens Landboforenings Dyrskue. Paa Udstillingen kan fremstilles Bivoliger, Medfæber, Honning, Mjød og alt til Biaulen henhørende. Enhver, som vil udstille, bedes henvende sig til Foreningens Formand Gaardbestyrer S. A. Doose, Gømb pr. Ringsted, som giver nærmere Oplysning.

Sl. Roskilde Amts Biaulervereining.

3 udmærkede Trugstader sælges til Smaakaarsmand af Roskilde Biaulervereining for $\frac{2}{3}$ af deres Værdi. Kun 4 Kr. udbetales strax. Man henvender sig til N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Susflids- og Biauls-Udstilling i Slagelse

Dnsdag den 23de Juni 1886.

Overnævnte Dag lader Sørg Amts landøkonomiske Selskab samtidig med sit Dyrskue afholde en Udstilling af Susflids-gjenstande, samt af Bier og Bi-Produkter. Biauls-Udstillingen omfatter Bier, Bihuse, og Biprodukter (Honning, Voz, Mjød m. m.) samt Medfæber til Brug ved Biaulen. Der vil blive uddelt Præmier til et Vælsb af indtil 50. Kroner for Bier, Bihuse, Medfæber og Produkter. Anmeldelserne skulle være indsendte til Gaardbestyrer Jens Peder Nielsen, Gudum pr. Slagelse inden den 16de Juni.

Alle Gjenstandene skulle være mærkede „Udstillingen i Slagelse“ og adresserede til Hr. Kjøbmand Th. Hansen. De maa senest være i Slagelse den 21de Juni. Fragten til og fra Slagelse er for Udstillereens Regning, isærigt har Udstilleren ingen Udgifter.

Til Kredsformændene!

For at fremme Biaulsvægen er jeg villig til at holde Foredrag om Biaulen, hvorfor jeg beder om et Veberlag, kun min Rejse godtgjort. Skriv mig blot til, Svar skal da strax følge.

Karen Demant.

Nørre Allé Nr. 5, Kjøbenhavn N.

Efter mange Forsøg er det nu lykkedes mig, at frembringe en meget sejt Voxtavle af fortrinlig Kvalitet, hvilket jeg herved tillader mig at meddele mine ærede Kunder. Prøver sendes franco.

Andkjer ved Odder, den 30te April 1886.

N. Jacobsen.

I SVERIGE og NORGE
kan „Biauls-Tidende“ nu bestilles paa
ethvert Postkontor.

Kunsttavler fra N. S. Kristensen, 9 × 11" og 8 $\frac{1}{2}$ × 8 $\frac{1}{2}$ " kan faas hos Kjøbmand Fernando Møller i Roskilde.

Roskilde Lervarefabrik anbefaler sig til D'hr. Gartnere og Forbrugere med et meget stort Udvalg af Blomsterpotter i alle Nummere til Nutidens billigste Priser. Ordre besørges pr. omgaaende.

Ærbødigst

Th. Strodl.

Kunstattavler.

De ærede Biavlere anbefales atter i Aar Kunstattavler til billig Pris. Da jeg i Aar har anskaffet en ny Valsepresse, tror jeg at kunne tilfredsstille enhver billig Forbring.

Vox forarbejdes for 35, 40 og 45 Øre pr. Pd. Vox, som sendes mig.

D. Solby paa Mors, i Januar 1886.

M. Boll,

Snedker & Biavler.

NB. Bistader i alle Konstruktioner leveres meget billig, naar Bestilling indgives i god Tid, særlig anbefales et udmærket Trugstade med Magazin i smaa Kammer over Ingekrummet.

Ny Prisliste paa Forlangende, gratis og franko.

Konstattavler,

fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Apparat faas hos undertegnede.

Vox forarbejdes billigt til Tavler.

Vox kjøbes til høj Pris.

Systofte, Rykjøbing p. F.

B. Bøjesen.

Kunstattavler, fint og skarpt prægede, faas hos Snedker **I. C. Olsen, Ryde pr. Søllested.** Min Valsemaskine er billig til Salg.

Konstattavler med meget skarp Rand, lavet paa et nyt amerikansk Valseværk, faas hos **N. S. Kristensen, Himmeløve pr. Roskilde.** Vox forarbejdes. Er Voxet ikke meget urent, beregnes intet Svind.

Fra nu af har jeg over 100 Pd. Kunstattavler af de forskjellige Maal liggende færdig til Afseendelse og Tavlerne kan faas saavel svære som meget tynde.

Mine Biavlsredskaber

anbefales ærede Forbrugere. Der er tilkjendt mig 2 Ærespræmier, 5 Sølv- og 5 Broncemedaljer, samt 10 Første-, 12 Anden- og 4 Tredje-Præmier og 13 „Hæderlig Omtale“.

For at levere til rette Tid bedes Ordre snart indgivne.

Prisliste **franco** paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg den 16. Marts 1886.

Kristjan Pedersen.

Obs. Idag 70 forskjellige Stader færdige.

NOGLE kraftige Kubefamiljer ønskes tilkjøbs af **N. S. Kristensen, Himmeløve pr. Roskilde.**

Arbejde ved og Pasning af Bier, saavel i Kube som Hus, besørges af Biavler **J. Jensen. Enderslev Mark. Vallø Stift.**

KUNSTTAVLER med meget dybt Tryk lavet paa et nyt Valseværk af bedste Slags faaes i alle Størrelser hos **H. Rasmussen & Co, Gravnøget pr. Svendborg** Tavlerne laves som sædvanlig af rent Bivox.

Kunstattavler

af rent Bivox, lavet paa et af de bedste Valsemaskiner, faas hos undertegnede til den billige Pris af **Enkelte Pd. 1 Kr. 80 Ør., 5 Pd. 1,70, 10 Pd. 1,60, 25 Pd. 1,55, 50 Pd. og derover 1,50 pr Pd.**

Vox forarbejdes for 30, 35 à 40 Ør. pr. Pd. efter Partiets Størrelse.

I. Andersen.

Gl. Soele pr. Hedensted.

Biauls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

„Biauls-Tidende“

N. S. Kristensen.
Biavler.

udgaar den 1ste i hver Maaned, koster 1 Rr. 14 Ø. om Aaret, og kan bestilles paa et hvert Postkontor

Vejtenbtjyrelser, Bidrag m. m. adresseres til

„Biauls-Tidende“s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt den praktiske Biavl vedrørende sendes til:

N. S. Kristensen, Himmelsøvn pr. Roskilde.

Indhold: Den danske Biavlerforening. — Gammelt og Nyt. — Det engelske Stabe og den engelske Namme. — Lo Kjøvehuller. — De vil ikke sværme! — Hønningens Farde og Renhed. — Juli. — „Biauls-Tidendes“ Bibliothek. — Smaating. — Esterretninger fra Udlandet. — Spørgsmaal om Biavl. — Biaulsubstiflingen i Slagelse. — Tilleg.

„Den danske Biavlerforening.“

Den 5te Juli d. A. vil ovennævnte Forening kunne højtideligholde sit 20 Aars Jubilæum. Dens oprindelige Navn var „Biavlerforeningen af 5te Juli 1866“, og dens Stifter er Oversergent N. C. Andersen i Nyborg. Efter at den djerzoniske Biavl var forsvundet indført hos os i de forudgaaende 10 Aar med forholdsvis ringe Udbytte, begyndte den ny Forening sin Virksomhed blandt Smaa-kaarsfolkene, først i Nyborgs Omegn, saa over hele Fyen og endelig over hele Landet. Mælerede det første Aar begyndte N. C. Andersen Udgielsen af „Tidskrift for Biavl“, som nogle Aar senere blev Foreningens Ejendom, medens N. C. Andersen vedblev at være dets Redaktør i 16 Aar. De første Aar kom det kun kvartalsvis, fra 1874 af maanedsvís. Den ringe Begyndelse viste sig livskraftig og voksende sig stor. Medens den begyndte Biavl hos de mere formuende paa de fleste Steder gik tilbage igjen, udbredtes nu en mere solid og praktisk Kjendskab til den nyere Biavl, passende efter Forholdene blandt dem, for hvem Biavlen er

blevet af saa stort Værd, Haandværkeren, Husmanden og Indsibderen. „Biavlerforeningen“ har stedse baaret Præget af at være Smaafoikenes Forening. Den har ført en maasse for stille Tilværelse. Lyft og stille er det gaaet fremad og efter manges Mening vistnok lidt langsomt. Biavlen er saa god en Sag, at den ikke behøvede Humbogens Bulber, men hvad Langsomheden angaar, saa er den rolige Udvikling i Reglen solidere og varigere og er der end meget at vinde i Terræn endnu, saa er vi dog stedse gaaet fremad og nogenlunde fulgt med Biavlens Fremskridt i Udlandet. Dog bør det fremhæves, at vor Biavl har sit særpræg og at meget af, hvad der gaar i andre Lande, ikke passer for os. „Biavlerforeningen“ fik allerede 1869 en Formand, hvem en væsentlig Andel i de Fremskridt, som Biavlen gjorde hos os i de følgende Aar, maa tilskrives. Det var F. Møller som i Aarene fra 1869 til 1882 bar Foreningen. I Løbet af disse Aar fik vi Udslyngningsmaskinen, Trugstabet og Kunsttavlerne, mere behøvet næppe at siges, for at man kan forstaa Forskjellen mellem Biavlen i 1866 og 1886. Hvad selve Driften angaar, saa er ogsaa den

gaaet betydeligt fremad, selv om vi kun kan nævne meget faa fremragende Biavlere hos os. Fotograf Borbeck er sikkert den, som uafhængig af Udlandets Biavl, har bragt en selvstændig, hjemlig Biavlsskrift videst, en Biavlsskrift efter Principer. Aaret 1882 betegner et Vendepunkt i Foreningens Historie, da baade F. Møller og A. C. Andersen fra- traadte Ledelsen. Forholdene har siden den Tid ikke været heldige, saa der har været megen Misforståelse indenfor Foreningen. I Efter- aaret 1885 fik et Parti sat en Forhøjelse af Kontingenter igjennem, som man mente var nød- vendigt, da det stadig stod daarligt med Fore- ningens Pengesager. Desværre har „Biavler- foreningen“ ikke offentliggjort sine Regnskaber siden 1880, saa at man vanskeligt kan danne sig en Mening om Sagens Stilling. Det eneste Aar, den fik udsendt Biavlslævere, an- vendtes hertil 465 Kroner, medens Udstillingen i Aalborg 1883 rigtignok kostede 1000 Kr. og den i Kjøbenhavn i 1884 efter Sigende gav et Understud af 3000 Kr. Muligvis kan jo Kontingentforhøjelsen nu bøde paa de daarlige Finantser, men det er i hvert Fald at ønske, at „Biavlerforeningen“ indre Forhold snart maa komme i Orden igjen, at den maa faa „rettet sine Kompasser“, saa at den med større Sikkerhed og Kraft kan gaa Fremtiden imøde. Aaret 1886 bragte 3 nye Biavlblade og som Be- kræftelse paa det gamle Ord, at kun hvor der er Kamp er der Liv, viser det, at det ikke er Biavlssagen selv som skrantes — tværtimod!

Gammelt og Nyt.

Af Filomella.

14. Svalerne er stadig Gjenstand for Forsølgelser fra Biforfatteres Side, men sikkert uden Grund. Svalerne vilde næppe kunne undgaa at blive stukne, saa det er bestemt kun af Vanvare, hvis de forgriber sig paa en Ar- bejdsbi. Derimod kan det vel hælde at de jage efter Dronerne. Idetmindste siger Hof- jægermester Brun i sin interessante Bibog S.

120: „Jeg stjød en Svale i det Øjeblik den netop snappede en Bi — den havde den endnu i Svælget —, men hvor forbauset blev jeg ikke da jeg saa, at det var en Droner. I Månen sandtes ogsaa kun Nester af Droner!“

15. Biulven, Tyfneres „Bienenwolf“, ligner meget en lille Gøbehams, men har et i Forhold til Kroppen vaafaldende stort Hoved. Den er sort med gul Bagtrop, og har en tre- kantet, sort Plet paa hver Bagtroppring. Det er til disse „Triangler“, at dens Navn: Philanthus Triangulum Fabr. hentyder. Hunnen slaar i Flugten ned paa Bierne og lamme dem ved et Stik i Brystbelen, hvorpaa den bærer dem hjem til sin Gang. Denne graves indtil en Fod dyb i Sandbrinker (Biulven hører jo til „Gravehepsene“) og i dens Bund stabler den omt. 10 Bier oven paa hverandre. Paa en af disse endnu levende, men lammede, Dfse lægges Egget og Gangen lukkes til. Hver Hun graver 5—6 Gange. Den af Egget udfrydende Larve udsuger Bi- erne og ligger saa stille Vintren over. Om Foraaret bliver den til Puppe og kommer frem som „Biulv“ kort efter. Hvor Biulven findes, bygger Hunnerne altid deres Gange selskabeligt, tæt ved hverandre. I sybligere Lande gjør den ofte stor Fortrød paa Bistandene. Hos os vil den muligvis kunne findes i Fjlland, men den kjendes endnu kun fra Haskle paa Bornholm, og i Sverig er den kun fundet i Nærheden af Båstad i det nordvestlige Skåne, som vistnok er det nordligste Sted, den forekom- mer.

Det engelske Stade og den engelske Ramme.

Billebet forestiller et lodret Gjemmesnit af et Cowan-Stade, saaledes som det ser ud i Sommertiden. Stedet bæres af et, efter vore Begreber temmelig lavt, Underlag (C), saa at det store Flyvebrædt (M) berører Jorden og danner en bred og bekvem Landingsplads for Bierne. Over Flyvehullet findes et Skraatag

(L) til Barn mod Regnen. Paa Underlaget hviler Bundbrædtet (B), hvori der er udstemmet en Gang (D), der gaar fra Flyvehullet helt ind i Stedet. Paa Bundbrædtet er løst anbragt en sirkantet Kasse (FF) uden Bund og Loft, som kun holdes paa sin Plads ved Lister (G). Paa samme Maade findes en anden Kasse ovenpaa denne og naar fornødent gjøres, kan endnu en tredje føjes til. Den øverste bærer det skraa Tag (K). Som man ser, er det de gamle Magasinkasser her endnu gaar igjen, men det er dog kun det ydre af Stedet, vi endnu har omtalt. Kammerne hænge i „det indre Stæde“, som ligeledes er en sirkantet Kasse (AA) uden Bund og Loft, der staar løst paa Bundbrædtet og kan forskydes paa dette. Kammerne

mellem den indre og ydre Kasse udstoppes om Vintren, om Sommeren lægges en løs Klæds (H) over Flyvehulsgangen, for at Bierne ikke skal gaa derop. I den indre Kasse hænger Kammerne, ligesom i vore Trugstader, paa Zinklister, der staa ud fra Væggen ved at denne er stemmet ud langs den øverste Kant. Over Kam-

merne er her anbragt tre Sæt „Delinger“ til at høste Tavlehonning i.

Denne Stædeform er meget udbredt i England, men de har forøvrigt ogsaa Stæder derovre som vore Trugstæder med fast Bund, dobbelte Vægge og Ben og Stæder, som vi ikke kjende til, der kan tages fuldstændig fra hinanden og derfor er tilgængelige fra alle Kanter — men om disse mere en anden Gang.

Følles for alle engelske Stæder, hvor forskjellig Kassen end kan være, er dette, at de behandles ovenfra. Naar Taget fjernes, ligger hele Stædets Indre blottet og man kan straks gribe hvilken Kamme, man ønsker.

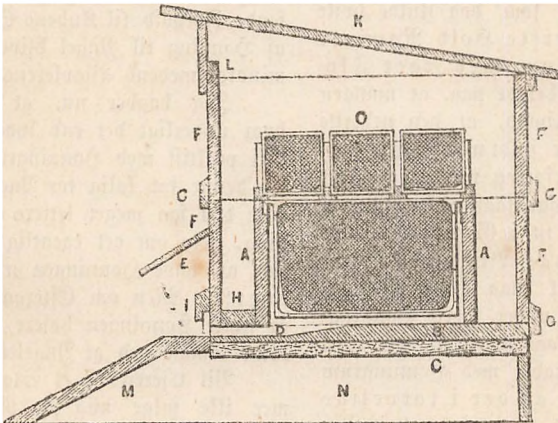
Hvad nu selve Kammen angaar, saa har den vel samme Maal som vor Normalramme

($14\frac{1}{8} \times 8\frac{1}{2}$), men den „ligger ned“, d. v. s. Højde og Bredde er ombyttede. Dette Maal blev for et Par Aar siden vedtaget som Foreningsmaal derovre og kaldes Association Standard-Kammen. Den egner sig godt for hjem, der vil høste Honning i Delinger, men den giver en daarlig Overvintring. Her paa Fastlandet er vi nu endelig enige om, ikke at taale et lavere Vinterleje end 12" og Engellmanden maa med sit $8\frac{1}{2}$ " høje Vinterleje lægge Hovedvægten paa Foraarsbehandlingen for at ophjælpe de i Vintrens Løb medtagne Folk. En saadan par force-Fodring og omstændelig Behandling om Foraaret vilde hos os være umulig. Men heldigvis er „Tavle-Honningen“ heller ikke det, hvorpaa vor Viad nu

er eller i Fremtiden kan være grundet. Slynghonningen betaler sig nok ogsaa bedre i Delingernes forjættede Land, saa Amerikanerne søge nu at komme bort fra den omstændelige Produktion af Tavlehonning. En bedre Overvintring bliver ogsaa en Nødvendighed for dem, ifjor Vinter døde de 70 af hver 100 Stæder der-

ovre! Den engelske Kamme er altsaa, om end i Maal ens, -højest forskjellig fra vor og ingen praktisk Viavler vil lettelig kunne forstaa, hvorledes „T. f. B.“ kommer til, paa en Gang at anbefale baade det engelske og det danske Maal som Enhedsmaal — i Virkeligheden saa forskjellige Kammer, som det blot er muligt at tænke sig! Men Bladet her heller ikke tænkt sig det videre end paa Papiret, hvor man jo nemt kan ombytte to Tal uden at gjøre Skade, et Bistæde derimod trækker man ikke saadan 6" ud og ind, naar man „en Gang efter nogle Aars Forsøg ubetinget vil kunne fastslaa“ — at *plain and practical* ikke er nævnte Pladsstyrke.

Herm. Borries.

To Flyvehuller.

Af N. S. Borbeck, Hølstebro.

I min forrige Artikel anviste jeg, hvorledes man kunde blive de smaa Kammer kvit. Hvis et saadant Stæde tilhørte mig, vilde jeg imidlertid gaa en noget anden Vej, idet jeg vilde tage Dækket af og forhøje Stædet saa meget, at der kunde være 2 Dobbelt-rammer over hinanden, *) De øverste kunde da tages oven ud og over dem være Plads for 4 $\frac{1}{4}$ " høje Honningrammer. Jeg vilde saa have de øverste Dobbelt-rammer til Yngelleje og særskilt Flyvehul for dem, de nederste skulde være skilt fra dem ved et tyndt Indfuds-dækket, som dog skulde hvile paa Lister. Det nederste Hold Kammer bliver da Honningrum med eget Flyvehul. Jeg er vel forberedt paa, at mangen Læser vil indvende herimod, at den nederste Etage da ogsaa vil blive fyldt med Yngel, men støttet til min egen Erfaring tør jeg bestemt benægte dette. Hver Etage faar ellers sit eget Flyvehul, den nederste sit i Gavlen modsat Døren, den øverste sit paa Bredsiden, nær Gavlen. Indfuds-dækket maa have en Nabning op til Gavlen og under stærkt Honning-træk kan man godt borttage noget af det. Nu vil man i saadanne Stæder med Honningrum nederst have det Særsyn, at der i tarvelige Aar hos dem er mest Honning, hvis Yngellejet da ikke er gjort for stort. Som Støtte for mine Ord kan jeg henvise til, hvor meget det har indbredt sig hos de store Lyneborger Kubbiavlere og mange andre Stæder, at have ét Flyvehul nede ved Kubens Rand og et andet højt oppe paa Kuben, hvilket sidste dog holdes strengt lukket om Vintren. Jeg har selv ofte undret mig derover forhen, thi man skulde synes, at et dobbelt saa stort Flyvehul forneden kunde gjøre samme Virkning og jeg har ingen anden Forklaring kunnet finde derpaa, end at Overvarmen i den hede Tid

lettere undviger ved Gjennemtrækket gennem de to Flyvehuller. Er denne Forklaring end ikke den rette, saa er min Erfaring med Hensyn til de to Flyvehuller i hvert Fald meget tilfredsstillende. Som jeg før sagde, vil et Stæde med to Etager, med Honningrum i den nederste og begrænset Yngelrum i den øverste, og særskilt Flyvehul for hver, i daarlige Aar have mere Honning end de sædvanlige Stæder, hvor man ikke kan begrænse Honningrummet særlig. Lyneborgeren er vel tilfreds med sin Kube med de to Flyvehuller, han ved sagtens ikke Marfagen, men det er ham nok, at den praktisk er ham god. Næmeligvis gjør Gjennemtrækken den underste Etage for kold for Yngelen og derved indskrænkes Yngellejet i et mere passende Forhold til Kubens Størrelse. Forbruget af Honning til Yngel bliver i en passende Grad mindre, medens Bivlerens Indtagt forpøges.

Jeg haaber nu, at Læseren kan forstaa, hvor underligt det end lyder, at det kan være helt praktisk med Honningrum i nederste Etage. Er denne for kold for Yngelen, saa fylder Biverner den saa meget lettere og villigere med Honning, selv om det egentlig er imod deres Natur at have Honningen nederst og Yngelen øverst. Men om Efteraaret skal de nok vide at flytte Honningen højere op, i de Celler, som blive tomme ved at Yngelen løber ud.

Vil Gjeren af et Stæde med smaa Kammer ikke følge mig saa vidt, nu saa lad det være nok med at saa „Dobbelt“ eller „Hel“-rammer i Yngelrummet. Men slaa saa Afstandsstifter paa Kammerne i øverste Etage, saa lange, at Tavlerne kan blive 1 $\frac{1}{2}$ à 1 $\frac{3}{4}$ " tykke, man har da ikke den Uregelse, at træffe dem fyldte med Yngel i Stedet for Honning og kan de tømme lidt hyppigt, saa bliver Indtagten ikke saa ringe endda.

De vil ikke sværme!

Af R. Hansen, Rådeby.

Det hænder ofte, at en Kube „sætter ud“ i længere Tid, der gaar 8, ja somme Tider 14 Dage med at „pose“, men sværme, gjør de ikke.

*) Et saadant Stæde (med Normalrammer 14 $\frac{1}{8}$ × 8 $\frac{1}{2}$ " i to Etager) kaldes sædvanlig „Dante's Højtæde“ og er hos os i Brug flere Stæder, f. Ex. i Nalborgeggen. Red.

Det er kjedeligt for Biavleren, fordi Bierne spille den kostbare Træktid og naar Sværmen saa endelig kommer, er det ikke sagt, at der er noget syndeligt mere at finde, men i hvert Fald er og bliver det et betydeligt Honningtab for Bieieren. Hvad skal man da gjøre? Giv Bierne noget at bestille! Er man fuldt ud Kubebiarler og ikke har Kasser med Rammer og Vøj at sætte over eller under Ruben (hvad der betaler sig langt bedre end at faa en silbig Sværm), saa flyt den stærke Kube hen paa en ny Plads og sæt en lille Sværm eller en hvag, viseret Familje paa Pladsen, hvor den stærke Kube stod. Man faar da Bierne til at gjøre Gavn i den korte, men rige Træktid og man vil saa at se, at det svage Stabe bliver stærkt og hurtigt fyldt med Honning. Den bortflyttede Kube maa fodres med Vand ind i Ruben i de første Dage efter at Omslytningen er foretaget, da dens Trækbier alle gaa til den gamle Plads og dens megen Yngel fordrer rigelig Vandtilførsel. Af dens mange unge Bier, spille stadig nogle nye for og flyve saa i Marken, saa at den i Løbet af nogle Dage har en Mængde Trækbier paa ny og snart er folkestærk igjen. Bieieren har faaet én god Bisamilje mere, med meget lidt Ulejlighed og uden Tidsspilde for Bierne og er fri for en sen Sværm, som i Reglen giver ringe Udbytte og megen Uergelse.

Dzierzonbiavleren kan høste større Fordel af den stærke Kube ved at danne en ny Familje — en „Aflægger.“ Man maa her til have et tomt Bihus og flere kraftige Bisfolk paa Bistanden. Tag 5 à 6 Tavler med til-dækket Yngel fra forskjellige stærke Familjer og fra det aller bedste Stabe tages et Par Tavler med Vøj og Dm (Larver), alle med paa-siddende Bier, men se nøje efter, at Bimoderen ikke er med paa Tavlerne! Tavlerne indhænges med Bierne paa i det tomme Hus saaledes, at Tavlerne med den spæde Yngel og Vøj kommer i Midten af Stadet og yderst hænges nogle Tavler med tomt Vøj. Ruben flyttes nu hen paa en anden Plads i Haven, lige meget hvor og Huset anbringes paa Rubens gamle Plads, med sit Flyvehul udfør og i Højde med, hvor Rubens var. Rubens

Bier har ikke mærket den korte Flytning, de flyve næste Morgen ud som sædvanlig og søge den gamle Plads, hvor Ruben før stod. Vel er Omgivelserne nye og de flyve lidt uroligt omkring, men gaa dog efter nogen Tøven ind.

Klyngen ved Ruben bliver jo længere desto mindre, idet alle de Bier, som flyve i Marken, vende tilbage til den gamle Plads til Huset. Dette bliver da folkestærkt og af de i Tavlerne værende Arbejdsbiag, og Dm har de Betingelserne for at kunne udklække sig en ny Bimoder og den fremkommer altsaa af Vøj fra det bedste Stabe, vi har i Haven.

Har man en smuk Bisercelle fra et godt Bisfolk, saa kan man give Aflæggeren den, som derved kommer saa meget hurtigere fremad.

Honningens Farve og Reukhed.

Honningens Farve er ikke alene afhængig af den Plante, af hvilken den er samlet og den mer eller mindre omhyggelige Behandling, den faar, men hænger sammen med Honningens Aroma og dens Indhold af Fosforsyre. Den mørke Honning kan ved Kunst gjøres lysere, men med Farven forsvinder da ogsaa Aroma'en. Indholdet af Fosforsyre i ven og usorfalsket Honning staar i bestemt Forhold til Farven, jo flere mineraliske Fosfater den indeholder, desto mørkere er den. Dette har en dobbelt Betydning, dels fordi Honningens Sundhedsværdi dermed stiger og dels ved at Fosforsyren's Mængde garanterer for Honningens Vægt. Den faste Honnings Farve afhænger meget af, hvor hurtigt Krystallisationen er foregaaet, derfor maa man sætte den flydende Honning paa et koldt Sted og røre om i den. Vil man underluge om Honningen er agte, kan man gjøre Vand- og Alkohol-Prøve. Den skal være fuldstændig opløselig ved Omrøring. Man kommer en Spisefkefuld Honning og to dito Alkohol (Spiritus) i en lille Flaske og ryster denne, til Honningen fuldstændig er opløst. Derpaa lader man den staa lidt og hvis der da banner sig et

Bundfald i Flasken, saa er Honningen forfalsket.

Julii.

Juni har her paa Egnen gaaet megen Honning og holder Vejret sig godt, saa vil der i Førstningen af Maaneden blive indbaaret Masser af Honning. Det gaaer for Bavlere om at følge med at give Plads ved at udslynge den modne Honning og indhænge de tomte Tavler til Bierne til at fyldes paany. En kraftig Bifamilje kan indbære 80 á 100 Pbd. Honning i Løbet af 2 á 3 Uger, — alt-saa mange Pbd. paa en eneste god Træddag.

Til Kuber, som har afgivet Sværme og er fyldt med Ungel og Honning, tilføjes en Kasse som er udstyret med Nammer, med Kunsttavler eller tomt Vøj. Man kan anbringe Kassen ovenover eller nedenunder Kuben, som man vil. At tilføje en Kants eller „Dragkasse“ under Kuben, som Bierne selv skal bygge ned i, er ikke heldigt, da Bierne fylde en Mængde Hanvøj (Dronevøj) i den og meget af den gode Tid gaar tabt for Bierne med at bygge.

I Egne, hvor der ikke findes Lind, Bøg-hvede eller Lyng standser det egentlige Hovedtræk ofte imellem 10de og 20de Juli. I den Tid bør man se sine Bifolk efter, Kuber, som har været anbragt oven-paa Huse og som det er gaaet godt med, borttages og Honningen høstes (se Side 38, 1ste Sp.). Eftersværme undgaaes ved at bortføre Dronningecellerne eller, naar de er kommet, ved at lade dem gaa tilbage til Moderstaden, idet Sværmenes Dronninger fjernes. Modtager man en saa sildig Sværm, saa maa man støtte den ved at give den et Par Tavler med Ungel og et Par Tavler med Honning og for Resten Kunsttavler eller tomt Væk.

I den første Tid efter at Hovedtrækket er standset, bør man arbejde saa lidt med Bierne, som muligt, thi Bierne, som er vante til den stærke Honning-Indbæring og ikke kan finde noget i Marken, søge stadig efter Honning

omkring Bistanden. Saa snart et Hus aabnes eller der slynget Honning ud, saa er der straks en Mængde Bier paa Færde og ved Uforsigtighed kan man let faa sat et Kopperi i Gang, som kan føre til flere Familjers Undergang. Mange Bavlere bruge derfor at slynge Honning ud nogle Dage ind i Juli og hvis Hovedtrækket standser tidligt, saa ikke at udslynge Resten før efter Høst. Naar Trækket standser, indsættes Flyvehullerne og hvor der findes to Flyvehuller til hver Familie, et til Ungel og et til Honning-Nummet, der stoppes det sidste helt. Arbejder man ved Bierne efter Hovedtrækkets Standning, bør det være lige ved Af-ten.

Paa Steder med Lyng og Lind varer Trækket en Maaned længere og en Del af Arbejderne falder som en Følge heraf noget senere.

N. S. Kristensen.

„Bavlens Tidendes“ Bibliothek.

En Ven af Bavlens har tilsendt os 40 Bøger og 2 Exemplarer af Prof. Leuckart's Vægtavle over Bierne og har tilladt os at meddele, at han i Aarets Løb vil yde endnu en mindre Sum til derfor at oprette et Bibliothek til gratis Ublaas af Bøger til „Bavlens Tidendes“ Holdere, for at Bavlere derigennem kan faa let Udgang til hele den nordiske Bavlslitteratur.

Til Ublaas findes f. T.:

- 25 Expl. af Youngs Vibog. 1884.
- 5 — — Høstjagermester N. Brun's Bog 1884.
- 5 — — Bavlens Katekismus 1880.
- 5 — — Lærer B. Bojesens Bog 1873.

Bøgerne ublaas paa 14 Dage. Vægtavlerne ublaas kun til Udstillinger og Foredrag.

Anmodninger om Laan bedes sendt til Bavlere N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Smaating.

En Vi er bedre end en hel Sværm Kluer.
(Gammelt Ordsprog. Peder Eyy II. 59)

* *

Den engelske Biavlerforenings Udstilling afholdes i Dagene fra den 30te Juli til den 5te August i det store Konserveratorium i South Kensington, en Forstad til London.

* * *

Honningens Afsetning. Vi henlede Kredsenes Opmærksomhed paa Bekjendtgjørelsen fra „Maribo Amt's Biavlerforening“, som allerede ifjor virkede med Held for denne Sag. Det er et Exempel, som fortjener Efterligning Landet rundt.

*

Kløverblomsternes Sukkerindhold. Ethvert Barn har prøvet paa at sugge paa Kløverhovedets Smaablomster, der have en ikke lid sødlig Smag. Kemikeren Wilson har anstillet Undersøgelser over, hvor stort Sukkerindholdet er i Kløverblomsterne, og har fundet, at der til 1 Gr. Sukker behøves 125 Kløverhoveder, saa at man altsaa for at faa 1 Pd. Sukker — forudsat, at man fuldstændig kunde udbruge Sukkeret — skulde have 62,500 Kløverhoveder. Paa hvert Hoved kan man gjennefsnitlig regne 60 Blomster, paa 62,500 Hoveder altsaa 3,750,000 Blomster. Og da Honning indeholder ca. 75 pCt. Sukker, maa Bierne altsaa have afslagt Besøg i mindst 2,800,000 Kløverblomster for at faa Materiale til 1 Pd. Honning.

* * *

Vistand og Sukkerfabriker kan nu en Gang ikke forliges. I en Sukkerfabrik i Stettin indfandt Bierne sig i en saadan Mængde, at der maatte gøres noget for at besytte Ar-

bejderne. Da man ikke kunde forbyde Biavl i Omegnen, maatte man slaa ind paa en anden Vej. Saasnart der havde samlet sig en Del Bier, blev Døre og Vinduer lukkede i paa et nær og under dette stillede et Kar med varmt Vand. De til Vinduet ilende Bier blev med en Koft overstænket med det varme Vand og faldt ned i Karret, hvorfra de med Spande ptes over i Sukkerkarrene til Udfogning. En Spand rummede 66,000 Bier og derefter beregnede man de aarlig faalede dræbte Bier til 10—11 Millioner og det af dem udfogte Sukker til en Værdi af c. 900 Kr. om Aaret. De dræbte Bier antoges for kun at være $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{5}$ af alle de Bier, som trænge ind i Fabrikken. Hven bør Lovgivningen nu besytte, Biavleren eller Fabrikken? — Efter Roesukkeret er Bierne ikke saa begjærlige, men angribe kun sin Melis og stødt Raffinade.

Efterretninger fra Udlandet.

Norge. I norsk „T. f. B.“ findes en Artikel „Om min Biavl“ af den bekjendte Bimester S. Rinné, som uden Tvivl er Norges ældste og mest erfarne Biavler og hvis Udtalelser man derfor maa tillægge en vis Vægt. „En Sommer, skriver han, fik jeg af 20 Stankuber 33 Sværme, (20 For- og 13 Efter-Sværme). Af disse 33 folgtes 3 for en Pris af 12 Kr. pr. Stykke foruden Ruber, 22 Stykker indvintredes og de øvrige bovistredes; i det hele taget høstede ved Besætning og Slagting 800 Pbd. Honning og 40 Pbd. Voz, hvilket maa anses for et meget tilfredsstillende Udbytte. Der findes visse Steder, hvor Udbyttet uden Tvivl langt vil overstige det her anførte.“ Som man ser, kan Biavlen i Ruber, drevet rationelt, kaste en Del af sig, om end nævnte Sommer har været uheldig god for Hr. Rinné's, for Biavlen ikke heldigt beliggende, Vistand. Fra norsk Dzierzon-Biavlere hører man meget lidt desværre og dog kan Biavlen, drevet med Nutidens mange Hjælpemidler uden Tvivl betale sig i Norges heldigere stillede Egne. — Aaret afholder den norske Biavlsforening Udstilling i Trønsberg den 14de og 15de August.

Sverig. Naar mon Sverig kommer med? Sverig har en langt større Biavls-Litteratur end vi, og det tyder paa Interesse for Biavlen, naar der haade er Folk som vil skrive, forlægge og kjøbe Bøger, men efter alle de Meddelelser, vi privat modtage, staar det gennemgaaende daarligt med Biav-

len derovre. Staaene skulde være svenske Bøddre samle „Nordens Bivener“ hos sig, men Pastor Wolff har paa Grund af Omstændighederne set sig nødsaget til at aflyse dette Møde. Vi tror, at det som mangler derovre, er et godt Bibrad, som kunde samle Biværkerne om sig.

England. For hvem, der kan blot en Smule Engelsk og ønsker at gjøre sig bekendt med den engelske Bivavl, vil vi anbefale en ganske ubrændt skrævet Bog: British Bee-keeper's Guide Book af Cowan, som er Redaktør af B. B. I. Den sidste (6te) Udgave er det 11te Tusinde og udkom i Juni ifjor. Den er paa 164 Sider med 75 Billeder og koster omtr. 1 Kr. 50 Ø. En anden, i England meget yndet Bog, er: Bee-Keeping, plain and practical: how to make it pay. Af A. Rusbridge. Den koster det samme, som Cowan's.

Amerika. Man behøver ikke at læse ret langt ind i James Heddon's sidste Bog: „Success in Bee-Culture“ for at mærke, at Forfatteren er Amerikaner, at han driver sin Bivavl som Lovbrød og forener en klar Forstand med overlegen, praktisk Dygtighed. Det har i mange Aar været Heddon's vigtigste Beskrivelse, at forføre den Tid, som maa anvendes paa Bierne. Paa alle Maader søgte han at faa ubrettet det samme paa én Time, som ellers krævedes to. Han er nu kommen til det Resultat, at man bedst opnaar det, ved kun at arbejde med Stædet, ikke med Kammerne. Eller med andre Ord, ved blot at aabne Stædet, maa man kunne forvise sig om Folkets Tilstand og særlig dets Styrke. Han har da ogsaa konstrueret sit Stæde saaledes, at det kun bestaar af Løse Kasser, der sættes ovenpaa hverandre. Men at det ikke ligger for os med saadanne Stæder (som er meget dyre) og at denne Hurtighed ikke heller er vor Maal, derom faar man vist den bedste Overbevisning, ved at Heddon ubetinget forkaster Bivavlen som Bi-Beskæftigelse og han anser den ikke heller for en passende Beskæftigelse for Kvinder. Men hans Bog er interessant at læse og se, hvorledes en fuldblods Amerikaner betragter Bivavlen og hvad han kan faa ud af den.

Spørgsmaal om Bivavl.

Spørgsmaal Nr. 9. Hvad er det bedste til at feje Bierne af Tavlerne med?

J. N.

Brug dertil enten en lille Støvetøst eller en stiv Fjer af en Gaasevinge.

Nr. 10. Hvorledes bedømmes Sværmens Godhed og hvad kan anses for at være en passende Pris for en Sværm? Th.

En Sværms Værdi afhænger væsentlig af, naar den kommer, jo tidligere den falder, desto mere er den værd, fordi Udsigterne for den da er saa meget gunstigere. Desuden kommer Dronningens Alder (som dog kun de færreste Biværkere kender) og Sværmens Størrelse i Betragtning. En Sværm paa 4 Pd. er god og fosterer i flere Egne af Landet i Maj og første Halvdel af Juni 2½ Kr. pr. Pd. Ved St. Hansdag 2 Kr. pr. Pd. Sværme, som kommer i Midten af Juli er i frugtbar Egne, hvor der ikke findes Træk af Binde, Voghevede og Lyng, kun af ringe Værdi.

Bivavlsubstillingen i Slagelse.

Af Huse og Redskaber var der kun udstillet lidt, men deriblandt var flere rigtig gode Ting og særligt hør fremhæves et Trugstade paa Fod af Tømmer P. Christensen, Herslev, samt en Kasse til at sætte oven paa Kuben af samme. Fra H. P. Bendixsen, Lyøve var udstillet et rigtig godt og smukt Trugstade til 20 Nummer (12 × 10") og Kasser med smaa Nummer over Ingelrummet, c. 5000" Kub. Kristjan Pedersen, Tved, Svendborg havde ogsaa sendt sit Trugstade til 11 Kr. og sin Cylindermaskine til 17 Kr., begge bekendte, gode Ting, som tjendtes værdig til 1ste Præmie. Hjulmand Zinglarsen, Slagelse var meget med sit „Bihus til 3 Familjer.“ I dets Ingelrum er Plads til 10 Tavler, 9 à 10" høje og 1½" brede, i Honningrummet ligeledes til 10 Tavler, 6" høje og 10" brede, der bygges paa Binde, c. 2500" Kub. til hver Familie. Arbejdet var smukt og nøjagtigt udført og Huset ubændig beklædt med presset Halm. Denne Bolig, som bruges meget i Sorø Amt, fik ligesom sammes bekendte Staalmasline (Pris 22 Kr.) tildelt 1ste Præmie. En meget kraftig Familie i et 3-Stages Høstade, tilhørende M. Madsen, Ørnebjerggaard blev tilkendt 1ste Præmie.

Produktudstillingen havde langt flere Udstillere og særlig lagde de Vejsgående Mærke til Sletstøj og Honninglagere fra Fru Houlund, Boelslund og Aug. Andersen, Slagelse. Af Honning var der udstillet meget smukke Væsker og ret betydeligt med Bog.

Fra Aug. Andersen & Co. Slagelse fandtes en større Samling Honningpunsch m. m., som ikke var til Bedømmelse.

Sorø Amts Landøkonomiske Selskab havde stillet over 100 Kr. til Dommernes Raadighed til at uddele til Biværkere, boende i Amtet. Da Selskabet vedblivende vil støtte Bivavlen, saa er det at vente, at Bivavlen vil gaa raske og sikkert frem i Slagelse og Omegn. Bejret var meget ustabigt, men der var dog ikke saa besynderligt paa den smukke, lille Bivudstilling. Nr. 2 afholdtes et Diskussionsmøde hos Hjulmand Zinglarsen, der var godt besøgt.

Blaa's-Tidende.

Maanedssblad for den danske Blaavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

„Blaa's-Tidende“

N. S. Kristensen.
Blaavler.

udgaaar den 1ste i hver Maaned, koster 1 Kr. 14 Ø. om Aaret, og kan bestilles paa et hvert Postkontor

Bekjendtgjævelser, Bidrag m m adresseres til

„Blaa's-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt den praktiske Blaav bedrøende sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: Honningens Afsetning. — „Raaden Engel“. — Gammelt og Nyt. — De gamle Huse. — Røveri. — August. — Honningens Behandling. — Smaating. — Efterretninger fra Udlandet. — Fra Rusland. — Lindetræet. — Spørgsmaal om Blaav. — Blaavlermøder m m. — Bekjendtgjævelser. —

Honningens Afsetning.

Inden man begynder paa en Forretning, maa man tænke lidt paa Udbyttet og Afsetningsforholdene og ogsaa ved Blaavlen er dette nødvendigt, saa meget mere som Afsetningen af Honningen, især for Begynderen, har noget stoffende ved sig. Blaavlerne er i Reglen meget tjenstvillige overfor hverandre og de anbefale altid Blaavlen, men spørg engang, hvor og hvorledes man skal blive af med sin Honning, og man bliver ikke synderlig klog af Svaret. Naar Begynderen skal til at sælge sin Honning, jaa venter Støffelsen ham. Da han fik Idéen om at ville drive Blaav, tænkte han nok: „faar jeg Honning, saa faar jeg den vel ogsaa nok solgt“. Men han har kun hørt Detailpriser og Udstillingspriser, som er betydeligt højere end den en gros Pris, der kan gives for større Partier. Enkelte større Forbrugere, som f. Ex. Apothekerne, give gode Priser, men Forhandlerne kan kun byde ca. 35 Øre pr. Pd., og det er en slem Støffelse, naar man har ventet sig 65 à 75 Øre! Desværre kan jo netop Begynderen, af Mangel paa Kontanter

eller Kredit, ikke godt vente med Salget indtil Forbrugeren ønsker at købe, men maa sælge til enhver Pris og derved trykkes denne saa stærkt ned, nu efter Høsten, medens den stiger igjen om Foraaret. En første Præmie for Honning vil hjælpe betydeligt men det kan navnlig Begynderen ikke naa. Det, det her kommer an paa, er at støtte Begynderen og andre, som ikke kunne vente paa en antagelig Pris. Det følger af sig selv, at den enkelte arbejder i sin Kred for Afsetningen, men jeg synes, at der ogsaa ad anden Vej maatte kunne virkes for den, særlig for Salget i og nær efter Høsttiden og jeg vilde ved nærværende gjerne bidrage til, at Sagen kunde faa en Drøftelse her i Bladet.

Der er nu mange gode Kræfter i Blaavens Tjeneste og der er nok flere i Vente endnu og naar de vilde tage denne Sag under Behandling, tror jeg, at der vilde vindes et godt Resultat. De nuværende Forhold give et noget usikkert og mistroftende Udbytte for Begynderne, særlig i Egne med mørk Honning. Maafe et større Njødbyggeri med Honning-salg, som de tre Njødbygger vilde have, kunde

naas. — For de ældre Biavlere gaar det jo langt lettere.

Langskov pr. Hadsten, i Juni 1886.

Jens Jensen.

„Raaden Yngel.“

Jeg modtog for nylig Forespørgsel angaaende Middel mod „Raaden Yngel“ fra en Biavler, som ansaa et Par af sine Stader for at være angrebne af denne Sygdom. Da Hjælpen maa være hurtig ved Haanden og for at lare Sygdommen at kjende og faa Materiale til Undersøgelse, tog jeg derhen. Udvendig mærkedes kun, at Folkene var svage. Da et af Staderne aabnedes, fandtes i den bageste Tavle lidt død Yngel i luffede Celler, hvoraf enkelte vare opbidte, medens to andre Tavler med død Yngel Dagen forud var fjærne. Stadets øvrige Tavler var, saa vidt man kunde se, fyldte med Honning. Fra Stadet kom en ubehagelig, men ingenlunde stærk Lugt. Tavlebygningen var daarlig og der var kun saa Bier. Raben Yngel fandtes næsten ikke, men Biavleren sagde dog, at der fandtes en Dronning i Stadet. Den døde Yngel var hvidlig af Farve og de ydre Legemsdele tydelige at kjende. Snarjet paa Binduerne viste, at de havde haft Bugløb i Foraaret og efter alt dette at dømmes, var der ikke Tale om Bipest, men kun for stor Plads om Foraaret og for svage Folk, hvad der i Reglen giver mer eller mindre død Yngel, alt efter Aaret. Ejeren indrømmede, at de var indvintrede paa temmelig mange Tavler, som ikke var fjærne og igjen om Foraaret for at indskrænke Rummet til det mindst mulige og at Musvittene havde været slemme ved dem i Foraaret, da han selv, paa Grund af Sygdom, var forhindret i at passe Bierne. Han indsa selv Fejlene, der var blevet begaaet og efter hans hele Biavl at dømme, tvivler jeg ikke om, at han i Fremtiden vil være fri for „død Yngel“, som uafviselig er Følgen af urigtig Foraarsbehandling. Begynderen, der ikke sjælben har død Yngel i Stadet efter vanskelige Foraars, læser i

en Bibog om Kjendetegnene paa „Bipesten“ og kan faa flere eller færre til at passe paa Tilfældet! Hvor mange gaar det ikke fremdeles saaledes, medens de kunde spare sig Ungstellers og af denne Hændelse tage en højst gavnlig Lære med Hensyn til den Behandling, Bierne fordrer om Foraaret og — Udbyttet af sin Biavl. Paa en Bistand nemlig, hvor Tavlerne sidde fulde af død Yngel, hvorledes skal der kunne komme ny Bier frem, hvorledes skal de Ingelen kunne passes, hvorledes Folkene blive stærke, nej her gaar alt baglænds og tilsidst dør Staderne ud. Jeg har set saadanne Tilfælde ofte, men i meget forskjellig Grad. Bierne kan hjælpe sig selv ud over Glenbigheden, naar Vejret og Trækket er dem gunstige (og i England paaftaas bestandig, at Raaden-Yngelen forsvinder af sig selv i de udmærkede Trækaar), men det er ikke Biavl, som det bør være.

Der er Biavlere, som have sluttet sig til „Raaden-Yngel“ fra en ubehagelig Lugt ved Staderne, men her tages ogsaa ofte fejl. Ved den rigtige „Raaden-Yngel“ eller Bipesten stinker Staderne paa lang Afstand ligesom af raaden Svedkerlim. Jeg kjenner selv ikke dette, da det endnu ikke er lykkedes mig at se et pestbefængt Bistade, men jeg kjenner den utaalelige Stank, som strømmer ud af Staderne om Aftenen efter en rigtig brilliant Træddag paa Boghveden (i Tyskland siges det samme om Kornblomsten). Saa ikke heller dette Mærke er paalideligt. Men ved „Bipesten“ skal Ingelens Krop helt opløses i en seig, brun Slim, medens „død Yngel“ ellers beholder sin Stikkelse og ydre Legemsdele, som tydelig kan kjendes. Se først her, efter, det er uden Tvivl det paalideligste Kjendetegn.

Herm. Borries.

Gammelt og Nyt.

Af Filomella.

16. Giftig Honning. Om denne Ting er der skrevet en uimelig Mængde Snak baade før og nu. Med „giftig Honning“ me-

nes Honning, der allerede som Nektar i Blomsten indeholder for Mennesket giftige Stoffer. Adskillige Giftplanter har allerede faaet Skyld for slige flette Tilhøjeligheder, men er blevet fritjendt igjen, i Reglen fordi de — overhovedet slet ikke udsøndrede Honning! Mange er da, endog Mænd som Profesør Cook, gaaet til den anden Yderlighed og har benægtet, at der overhovedet fandtes „Giftig Honning“. Sandheden ligger ogsaa her i Midten. En Plantefamilje, som er i nær Slægt med Lyngen, nemlig Alperosefamilien (Rhodoraceæ) er bekendt for sine narrotiske Egenheder og i deres Honning findes Gifte, rimeligvis Plantebaser (Alkaloider). Nicotinen (i Tobakken) er en saadan Gift, hvis Virkninger er bekendte og for Lægekunsten er jo mange uundværlige (Morfin, Kinin osv.) Der er altsaa nok af dem og vist mange flere end man endnu kjender, men kun hos ovennævnte Familie udsøndres de med Honningen. Det er udelukkende større eller mindre Buskvæxter. Alperoserne (Rhododendron) hører til vore almindeligste Potteplanter og voge vildt i Europas og Asiens Bjergegne. Af en Art (Rh. hirsutum) i Sveits har Bierne samlet giftig Honning, hvad der i sin Tid vakte en Del Opsigt. En anden Art med gule Blomster (Azalea pontica) var allerede i Oldtiden berøgtet. Den voger i Mængde i Lille-Asiens Stove, særlig omkring Trapezunt ved Sortehavet. Her var det, at Xenophon, 400 Aar f. Kr., ankom med de 10,000 Grækere efter Cyrus' Død i Slaget ved Kunaxa. Dette, senere saa berømte Tilbagetog beskrev han i sin Bog Anabasis, hvor følgende fortælles. Da Grækerne gjenfåa Havet jublede de og hengav sig til Livets Glæder. Landets Indbyggere, Kolkerner, drev megen Biavl og det gif bl. a. ud over Bistaderne. Flere Dage itræf laa Soldaterne omkring paa Markerne, som efter et Slag, halvøde og i Krampe. Kun faa, som ingen Honning havde spist, forbleve raske. Næsten kom sig efterhaanden. Busten taaler vort Klima, men dækkes om Vintren.

I Nord-Amerika repræsenteres Familien af Slægten Kalmia med smukke og mærkelige

Blomster. Flere Forgiftningstilfælde er konstaterede.

Endelig er der den højnordiske Ledum palustre, hyppig i Nabolandene, hos os kan den muligvis findes i Jylland. Den findes i den botaniske Have i Kjøbenhavn i et Bed sammen med alle de ovennævnte og her var dens Blomster i dette Foraar fulde af døde Fluer. I Danmark findes ingen vildtvogende Plante, som affondrer giftig Honning.

De gamle Huse.

I mange Egne har en eller anden særlig Stadeform forlængst fortrængt alle andre, idet den er blevet anset for den bedste Slags Bivoblig og støttet af en eller anden Autoritet, men efter at vi har faaet Kunsttavlerne m. m. er Driften blevet anderledes og de gamle Huse blevet forældede, hvor gode de end en Gang kan have været. Vi kan nu faa meget store og stærke Familjer opammede og derfor meget mere Honning end før, men der skal ogsaa store Rum til. Vore dygtigste Biavlere anbefale Trugstader med 12×10 " Rammer eller Normalrammer og de fleste af de Huse, som blive lavede i de senere Aar, er Trugstader. De Biavlere, som har Stader af forældet Form, kan vanskeligt kassere disse helt og at gaa over til et nyt Maal, har ogsaa sine Ulemper, da man saa faar to Maal paa sin Bistand. Derimod har Hr. A. H. Vorbech i sine Artikler vist Vejen til, hvorledes vi kan forandre de gamle 3 Stages Højstader med Rammer $7\frac{1}{2} \times 8\frac{1}{2}$ " til en bekvemmere og langt bedre Stadeform.

I Midtjylland bruges meget Højstader, hvor Yngelrummet er 10" højt og 10" bredt, med Plads til 10 Rammer. Honningrummet er 10" bredt og 6" højt og ligeledes Plads til 10 Rammer. Altsaa et meget lille Rum, som af en nogenlunde kraftig Familie i ordentligt Træk hurtigt bliver overfyldt og man maa derfor enten lade Bierne sværme af Bladsmangel eller slynge Honningen grøn ud. I disse Huse bruges ikke Rammer, men kun Pinde eller

Tavlebarere, hvorpaa Bierne bygge efter en paaloddet Kant af en ældre Borttaale. Tavlerne skal, inden de udtages af Huset, støres løse fra dets Sider og i et Bier oversfyldt Stabe, bliver der ofte et Søleri af Honning, thi altfor ofte brækkes en Tavle løs fra Binden inde i Huset og holder man den blodt lidt stærkt, naar den er taget ud, saa gaar det ligesaadan. Naar et saadant ældre Hus er tomt, tag saa det faste Dæk eller Loft af og lav Huset c. 5" højere, aabent foroven, kun med en stærk Liste øverst til at holde Væggene i ret Stilling. De nederste Bærelister, hvorpaa Rammerne har hængt, maa i Reglen brækkes af, da de ere for tykke. Slaa en knap $\frac{1}{4}$ " tyk Liste paa i Steden. Gjør det øverste Rum 10" højt fra den nederste Listes Overkant til den øverste Listes Overkant. Anskaf saa Rammer, deres Fordele opveje langt den ringe Beføstning, omtr. 1 Krone for 20 Rammer (til en Familie). Ved denne Forandring er opnaaet, at man kan behandle Ingelrummet fra oven, indtil vi naar henimod Hovedtrækket. Det øverste Rum er i Hovedtrækket langt lettere at arbejde med og vi faar ikke ret megen Brug for de ellers saa uundværlige Rædskaber: Tang og Tavlekassee. Den ældre Bievler opnaar at faa et Stabe, som er langt lettere at arbejde med, rummeligere og bedre, uden at faa 2 Rammemaal og han kan vedblive at arbejde med sin engang tilvante Tavlestørrelse, hvad der for mange er af stor Betydning.

Nye Huse bør laves til 15 Rammer i hver Stage, med Binduerne til at flyde ind og med Flyvehul til Honningrummet.

Normalmaalet paa Rammen (som er udbendig: $14\frac{1}{8}$ " høj og $8\frac{1}{2}$ " bred) bør fortrækkes, hvor der ikke er særlig Grund til at vælge et andet Maal.

K. H.

Røveri.

Naar Naturen ikke længer tilbyder Bierne Næring i rigelig Mængde, maa Bievlerne tagtage al mulig Forsigtighed, for at de stærkere Bisamiljer ikke skal ryde fra de svagere. Bierne

har været vant til at flyve paa Træk hver Dag og naar saa Trækket pludselig hører op, søge de Honning, hvor de kan lugte den, i andre Stader og i Husene. Ved Forsigtighed kan man undgaa Røveri, og dette er langt lettere (og ogsaa fordelagtigere) end at standse det, naar det først er begyndt. Man bør ikke aabne for Staderne og tage Tavler ud, uden om Aftenen naar Bierne næsten er ophørt med at flyve.

Sæt ikke Slynngmaskinen eller Tavler i Bistadernes Nærhed til Bierne at stikke rene, men skyl hellere Honningen af Rædskaberne med lunkent Vand og foder en Familie dermed. Lad det ste om Aftenen og giv Bierne det ind i Huset. Ved at fode ube i det Fri, kommer det ogsaa Naboernes Bier til gode og fører derfor ofte til Røveri.

Man holder kun et Flyvehul aabent til hver Familie og indsnævrer dette efter Behov. Nevner og Sprækker ved Huse og Bundbræder, der er saa aabne, at en Bi kan passere, maa strax tættes.

Spild ikke Foder eller Honning og lad ikke Honning eller Honningtavler staa utildækket, saa at Bierne kan komme til det.

En lille Vandkande med Bruse er udmærket til at hælde Røverne over med, de tro, at det regner og flyve hjem.

August.

Trækket, som paa Grund af Lørken næsten var standset, blev efter den gode Regn i Juli atter stærkt og paa mange Steder er der endnu først i August en Mængde kraftige Blomster for Bierne at hente Næring af. Formering af Stabeantallet og Brugen af Kunsttavler maa nu ophøre. Saafremt der ikke er rigtig stærkt Træk af Lyng eller Lind og godt Vejr, vil der være Plads nok i de allerede indhængte Tavler til at sætte Honningen i, da der nu kun lægges saa Vg i Stabet og megen Ingel løber ud, saa at der daglig bliver mange tomme Celler. Hvis man har flere Familjer i Huse, bør man støtte de smaa og silbige Sværme ved

at give dem Tavler med tilbacket Yngel, uden Bier, for at man kan faa dem folkestærke.

Naar Hovedtrækket ophører, siger Biernes Instinkt dem, at de nu ikke har Brug for Dronerne (Hanbierne), da de unge Bimbdre er befrugtede. Kun for alle Tilfældes Skyld har de skaaet dem saalænge, der var godt Træk. Som unyttige Vædere driver Arbejdsbierne dem nu bort fra Honningtavlerne, gribe dem og kaste dem ud af Stadet, hvor de da dø af Sult og Udmattelse. Stader, som endnu sidst i Maanedebn har Droner, bør undersøges. Findes der Yngel, saa kommer det an paa, om den ligger i regelmæssig Samling, thi saa er Folket viseret. Ligger Ynglen derimod spredt i en Celle hist og her og de tildækkede Celler er forlængede $\frac{1}{4}$ ud, da er Stadet viserløst og det er en Arbejdsbi, som lægger Æg. Det er selvfølgelig kun ubefrugtede Æg, hvoraf der fremkommer Droner. Man notere dette Stade, som inden Indvointringen forenes med et andet Folk.

Ved Udslyngningen bør man være forsigtig og ikke tage Biernes Forraad for nær, men erindre, at en Familie fra nu af og til Foraaret kan bruge 16 à 20 Pd. Honning. Udslyngede Tavler hænges ind til Bierne igjen, for at de kan slikke dem rene, inden man hængjemmer dem.

N. S. Kristensen.

Honningens Behandling.

Vi har herhjemme en Industri, som i sit Slags staaer paa Højden af Nuiden, nemlig Fabrikationen af Mjød, Syltetøjer, Likører o. s. v., og som ikke nok kan anbefales. Hertil gaar fortrinsvis de simpleste Sorter Honning, men hvad de finere Sorter, Desjert-Honning, angaar, saa laeder de en hel Del tilbage at smkke. Ligesom med vor Smørproduktion maa vi lægge os efter at fremstille de finere Sorter bedre, hvis vi vil tænke paa en større og bedre Affætning. Med den bedre Behandling stiger Honningens Værdi.

Den første Fording, som maa stilles, er, at Honningen er behandlet renligt, hvortil

nedvendigvis hører, at Slynngmaskinen og de benyttede Kar renses omhyggelig med varmt Vand umiddelbart før og efter Brugen. Honningen maa ikke blive i Slynngmaskinen, men strax efter Udslyngningen hældes paa Glas eller Kruffer, saa at Røgstumper o. a. kan flyde op og fjernes. Saasnart det er muligt, kommes Honningen i de Kar, hvori den skal sælges eller opbevares og overbindes strax med Vorpapir el. a., som lukker lufttat for den. Inden Honningen er saa vidt færdig, at den kan hængjemes, er det i Regelen, at det vækstelige Punkt i Behandlingen ligger og man maa kjende lidt til Honningens Egenstaber for at undgaa, at gjøre Fejl.

1) Honningen indeholder en Syre, som let opløser Metaller. Lader man Honning staa, blot en Nat over i et Zinkkar, faar den Metalfmag. Tin angribes kun meget lidt deraf, derfor bør man kun anvende fortrinnet Jernblik (almindelig kaldet „Blik“) til Udslyngningsmaskiner. Honningen maa helst ikke komme i Berøring med Træ, aldrig med Jern eller Zink. Jerndele i Maskinen, som f. Ex. Axen, maa være galvaniserede eller beskyttede af et Blikhyllster, hvis de kunne komme i Berøring med Honningen. Amerikanerne forsende deres flydende Honning over hele Verden i hermetisk tillukkede Blikdaaser, den holder sig klar og frisk deri aarevis. Til Honningens Opbevaring anvendes bedst Glas eller glaseret Stentøj.

2) Honningen uvider sig i Frost ligesom Vandet og sprænger da ofte Karrene. Den maa altsaa opbevares paa et frostfrit Sted.

3) Honningen har i høj Grad Evne til at tage Smag af stærkflugtende Sager, som opbevares i samme Rum (Krydderier og Apothekervarer). Kautshout (Gummi) maa ikke hentyttes til Overbinding, da Honningen faar en ædel Smag deraf.

4) Honningen har Tilbøjelighed til at indsuge Vand af Luften. Den bliver derved tyndflydende og gaar let i Gjaring. Den maa altsaa opbevares hermetisk tillukket, paa et tørt Sted.

5) Honningen maa ikke staa udsat for Luftens Paavirkning. Blot paa en Dag mister Honningen i et aabent Glas hele sin

ejendommelige Smag og Aroma. Saadan Honning smager flaut og kun af Sukker. Den holdes derfor altid tilbundet med Bog- eller Bergament-Papir.

6) Honningen af forskellige Blomster er meget forskellig i Farve, Sammensætning, Smag og Aroma og forskellige Sorter bør derfor ikke sammenblandes, men forteres.

7) Honningen opbevares om Sommeren paa et køligt Sted for ikke at gjære og for at den, hvis det ønskes, kan krystallisere hurtigt (ellers bliver den fornet).

8) Flydende Honning maa være fuldkommen klar (uden „Fug“) og uden Bundfald af Urenlighed eller krystalliseret Honning. Den maa være tykflydende, saa at Luftblæren, naar man vender Glasfset, stiger langsomt helt op gjennem Massen.

9) Den faste Honning maa ikke være fornet, saa at det knaser, naar man spiser den, eller klumpet. Den skal være glat som Smør eller Pomade. Krystallerne er da meget smaa. d. v. s. Honningen er krystalliseret hurtigt. Køligt Opbevaringssted, Omrøring og Tilfætning af lidt glat Honning fremmer Krystallisationen. Man bør ikke lade sin Honning krystallisere paa egen Haand, da Udfaldet saa overlades Tilfaldet.

(Fortsættes)

Smaa ting.

Den bedste Biavl er upaatvivlelig den, som bygges paa Biernes egen Natur.

Esaias Fleischer

* * *

Biavlensproget er blevet beriget med et nyt Udtryk „Bieri“, som „L. f. B.“ anvender som Betegnelse for en Bistand. Vi formoder, at det har sin Oprindelse fra det engelske apiary.

* * *

Amerikansk. At Nord-Amerika langt overgaar den gamle Verden i Rigdom paa Blomster og Honningsplanter, er ogsaa bekjendt

i Europa, i den Retning staar vi en hel Del tilbage, (de har jo ogsaa langt mere uopdyrket Land end vi), men naar de kommer og fortæller os, at endog Hveden giver Honning derovre, saa maa vi vel have Lov til at betegne det som en „amerikansk Vittighed“, der er lidt for grovkornet, til strax at blive forstaaet af en Europæer.

* * *

Bægget ligner under Forstørrelsesglasfset en Luftballon med et overspændt Net. I den tykkere Ende af Bægget, som kom sidst frem, da det blev lagt og som rager frit ud i Cellen, er Masserne i Nettet længere og ligesom pege henimod en rund Plet lige i Bæggets Spids eller Pol. Denne runde Plet er det saakaldte Micropyle (d. v. s. lille Port), hvorigjennem Sædfimet trænger ind for at befrugte Bægget. Undersøger man et ganske frisk lagt Bægget, kan man finde Sædfimet endnu fiddende uden paa Bægget. Sædfimet er selvfølgelig overordentlig lille og har et lille Hoved, men en lang Hale, hvormed det kan bevæge sig. I Dronningens Sædblære optages antagelig omtr. en Million saadanne Sædfim, som kunne holde sig levende indtil det 5te Aar. Efter den Tid kan Dronningen, om den lever saa længe, altsaa ikke længer befrugte sine Bæg. Den avler da kun Droner. Droneæggene se aldeles ud som de øvrige Bæg, og er det ogsaa, men der affattes blot ingen Sædfim paa dem, saa at de udvikles uden Befrugtning. Dronningen er sig selvfølgelig bevidst, om den lægger et „Drone“ eller „Arbejder“-Bæg.

Esterrætninger fra Udlandet.

Sveits. I April d. A. fandtes i Sveits 207,373 Bistaber. Af de enkelte Kantoner havde Bern 40,000, Basle 27,000, Zürich 19,000, Luzern og Argau 15,000, St. Gallen 14,000, Freiburg 10,000, Resten derunder. Færrest havde Uri med 908.

— Regjeringsraadene i flere Kantoner har udstedt Forbud imod, at der under Benævnelsen „Honning“ sælges eller salddydes andet end ægte Bihonning. De mange Slags Kunst-Honning, man

laver derne, maa, selv om der er blandet ægte Honning i dem, ikke længer gaa under et Navn, hvori Ordet, „Honning“ forekommer, men maa betegnes „Sicup“ el. lign. Døvrtrædelse af dette Forbud straffes.

Tyskland. Den 31te Vandreforsamling af tyske og østrigiske Biavlere afholdes fra 30te August til 2den September d. A. i Troppau i Sle sien.

— En tysk Biavlerforening offentliggjør en Beretning om Helbredelsesforsøg af Bipesten med et nyt Middl, Kvikstøvklorid, som har vist sig langt kraftigere end de hidtil benyttede. Folk, som i 1884 var blevet behandlede med Salicyl, Karbol, Phenol osv., fik Tilbagefald i 1885, hvorefter de helbrededes med Kvikstøvklorid og Sygdommen forsvandt da. Der benyttes en Opløsning af Kvikstøvklorid i Vand ($1/10,000$) efter Recepten:

Hydrargyrum bichloratum corrossivum 0,01
Aqua destillata 180,00

Behandlingsmaaden er den sædvanlige. Stedet tømmes fuldstændig for Tavler og Bier, hvorpaa det Indre omhyggelig overprøjes med Opløsningen ved Hjælp af en Bestøver. Dernæst aabnes de angrebne Gæller paa Tavlerne og baade Bog og Træ overprøjes, hvorpaa Tavlerne igjen indhænges i Stedet. 3 Uger efter under søges Folket. Som Oprindelse til Sygdommen fremhæves i Beretningen et for stort Yngeltrum om Foraaret.

England. B. B. J. klager stærkt over Vejret, „saa lidt Solskin, med fremherskende kolde Nord- og Østen-vinde, som har blæst lige fra November til 21 Juni, mindes vi endnu ikke at have haft i de sidste 40 Aar“. Alle har maattet fodre lige til St. Hansdag, da der ingen Træet blev, for at holde Folkene kraftige. Mange Stæder er Ynglen død af Kulde og navnlig i Londons Omegn førte det til Aaaden Yngel. Paa Grund af Fodringen udvidede Dronningen naturligtvis Yngellejet udover, hvad Bierne kunde holde varmt og disse sidste svandt ind ved Nøveriet, saa at hele Tavler med Yngel hang blottede. Ynglen døde, forraabede og dannede en Rede for Aaaden-Yngel-Bakterier.

Fra Rusland.

I Provindsen Ukraine (2 Mill. Mennekser) findes væsentlig kun Træet paa Boghveden. Skjøndt Sukkerroen nu fortranger alt og voger, selv hvor før Skove og Enge gav Bierne uudtømmelige Honningstilder, har Bistaderne dog fordoblet sig i det sidste Aarti.

Hver Landsby, selv den mindste, kan opvise 100 Bistader og derover. Det eneste forekommende Stæde er det opretstaaende Klobstæde (ubhulet Træstamme) med et trefantet Flyvehul paa Midten. Den oprindelige Landbefolkning har smaa Stæder til 4—5 Tavler. Disse Stæder tages ud af Vinterkvarteret i April og bestøres samtidig stærkt, hvorpaa de saa overlades til sig selv for Resten af Sommeren. Udbyttet af en saadan Biavl er naturligtvis lig Nul. De indvandrede Storrusser gjør sig derimod mere Umage. Deres Klobstæder er ofte af kolossal Rumfang. De er alle Biavlere i det store og har sjælden under 500 Stæder, mange indvintre indtil 1000 Familier. De vandrer med Bierne hele Sommeren, bruge Fodring og formere sig i Maj ved Udtromning. Bierne komme ikke til at sværme da den store Blads forebygger Sværmehyggen. De Folk, som ikke kan give Tromlinger behandles derefter som Honningstæder og affoovles da strax, naar Trættet er forbi. Dækbrædet foroven tages af og med en Rulle stødes hele Indholdet med Bier osv. ned i store Kar. Hvorledes Honningen og Njæden efter denne Behandling kommer til at smage, gjør man sig kun en ringe Forestilling om. Honningen opkjøbes af omreisende Jøder, som saa brygge Njæd af den eller sælge den til Smaahandlere. Prisen er overordentlig lav. Intet svagt Folk faar Lov at gaa med i Vintren, det affoovles forinden Indvintringen. Da Døvrto, Tyveri og Døvrskhed er disse Folk indgroet, er der ingen Udsigt for den rationelle Biavls Triosel.

Om Biavlens Forhold i Rusland kan man ligeledes gjøre sig en Forestilling af følgende Meddelelse fra en Biven, som besøgte Egnen om Kubastoden. Der fandtes et temmeligt stort Antal Bistands, men de var alle smaa. Sammebeds boede en Kosak, som havde 400 Stæder og den Karl forstod — det vil sige — var en Troldmand. Han slap sine Bier løs paa Naboernes. De kom flyvende som sorte Skyer, udplyndrede Naboernes Stæder komplet og bar Honningen bort til sidste Draabe. Biavlerne klagede vel alle til Døvrigheden, men denne fandt ikke Grund til at foretage noget i Sagen!

Lindetræet.

Lindetrættet er det uberegneligste Træk hertilands, det kommer snart tidlig snart sent, snart slet ikke, efter som Vejret er. Men i det Aar hvor det kommer, er det til Gengjæld baade meget rigt og giver vor fineste Honningsort. Vi har 3 forskjellige Lindeforter Storbladet, Mellembladet og Smaabladet Lind, som er lige gode for Bierne, naar undtages at de blomstre til forskjellig Tid. (8 à 14 Dage efter hverandre.) Det er imidlertid næsten altid blandede Sorter, der forekomme hos os. Vil man plante Linde, som til Alleur er et af vore smukkeste og flyggesfuldeste Træer, gjør man vel i, at vælge nogle tidligere og nogle senere blomstrende Sorter, da Trættet saa kan vare i en hel Maaned og derover, medens det ellers ofte er forbipaa nogle faa Dage og Bierne faar ikke Tid at udnytte det.

I uheldige Aar, slaar den ene Sort fejl, men Vejret bedres og den anden Sort giver da Udbytte.

Spørgsmaal om Biavl.

Spørgsmaal Nr. 11. Hvor paa kan man se, hvilket Stade, der bliver udplyndret og hvilket, der udsender Rovbierne?

J. N.

Et begyndende Nøveri kan kendes paa, at der kommer Bier tilflyvende, som flyve meget hastigt omkring Staderne og slaa ned paa Flyvekullet paa en vis, høgeagtig Maade. Flyvebrædtet er besat af Smaaflokte paa 4—6 Stykker, som søge at standse de kommende Bier. Naar der om Aftenen er stærk Færdsel ved et Stade af almindelig Styrke, medens Bierne ellers er i Ro, saa er det sikkert Nøveri. Naar først det udplyndrede Stades Bier har gjort fælles Sag med Nøverne, opdager man vanskeligere, hvorledes Sagerne staa, men da er det i Reglen ogsaa for sent, at ville hjælpe. — Man overstrøer de fra det overfaldne Stade bortflyvende Bier med pulveriseret Kridt, Mel el. lign. og man kan se, hvorhen de flyve, det er da Rovstadet.

Biavlsrædsler m. m.

Gl. Roskilde Amts Biavlsforening afholder Udstilling i Kjøbenhavn i Forening med Kjøbenhavns Amts Vf. den 3—5 Septbr. Man

venter talrig Tilslutning af Medlemmerne, for at Udstillingen kan blive saa smuk og righoldig som mulig.

Markedsdagen, den 17 September vil der i Roskilde blive bortlobbet Huse og Maskiner til Værdi 100 Kr. til Foreningens Medlemmer. For at blive delagtig i denne Bortkobning, maa enten sendes Begjæring til Bestyrelsen eller vedkommende maa være tilstede nævnte Dag i Roskilde. Der vil blive holdt Foredrag og Diskussion.

Den 29. August Kl. 4 vil der blive holdt Møde i Kjøge og i Oktober i Jyllinge, Hylinge og Bjæverkov.

De Gjenstande fra Bortkobningen ifjor, som ikke er afhentede hos Kjøbmand Scheus, Roskilde inden d. 17. September vil den Dag blive bortsolgt.

Biavls-Udstilling i Kjøbenhavn,

i Rosenborg Have d. 3, 4 og 5 September d. A. afholdes af Kjøbenhavns Amts og Gl. Roskilde Amts Biavlsforeninger i Forening.

Anmeldelsesblanketter erholdes fra cand. pharm. P. S. Petersen, Falkoneralléen 27, Frederiksberg, til hvem de maa indsendes i udfyldt Stand inden den 25 August d. A., hvorefter Numere ville blive tilsendte.

Udstillingsgjenstandene maa være leverede i Kjøbenhavn senest d. 1ste September. De adresseres til cand. pharm. P. S. Petersen, Falkoneralléen 27, Frederiksberg, hos hvem al Dplysning, Udstillingen angaaende, vil kunne faas.

Bekjendtgjørelser.

100 à 150 Pd. prima flydende Honning, helst Lindehonning, kjøbes. Prøve og Pris sendes snarest mulig til Sofus Jensen, Tordenskjoldsgade 24, Kjøbenhavn K.

Vore Holdere, som have „Raaden Dngel“ paa deres Bistand, tilbyde vi at forskaffe Kviksølvflorid i passende Dpløsning lige til Brug, ligesom Behandling af Staderne, naar Rejsen betales.

Biauls-Tidende.

Maanedzblad for den danske Biauler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

„Biauls-Tidende“

N. S. Kristensen.
Biauler.

udgaar den 1ste i hver Maaned, koster 1 Kr. 14 Ø. om Aaret, og kan bestilles paa et hvert Postkontor

Vetjenbtgjørelser, Bidrag m m adresseres til

„Biauls-Tidende“s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt den praktiske Biaul vedrørende sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: De nye Love. — Gammelt og Nyt. — Honningens Behandling. — Bier fra Kube i Hus. — Forening af Bier. — Kun for Begyndere. — September. — Trugstade eller Høgstade? — Smaa-ting. — Efterretninger fra Udlandet. — Spørgsmaal om Biaul. — Biaulermøder m. m.

De nye Love.

Den 14de Juni d. A. vedtoges i Vejle et „Udkast til Love“ for den danske Biaulerforening af et Lov-Udvalg, som bestod af Herrer Overdriftsinspektør F. Møller, Gartner Falck, Fotograf Vorbeck, Lærer N. Jensen, Lærer Bojesen og Kordegn Erslev.

De nye Vedtagter, som formodentlig blive vedtagne nu i Efteraaret „skulle træde i Kraft fra 1ste Januar 1886.“ (Trykfejl for 1887?). Da de gamle Lovord i det væsentlige er bibeholdt, skal vi kun kort omtale de foretagne Ændringer. Blandt Foreningens Formaal er optaget, at den særlig vil lade „nye Viracer“ underkaste en omhyggelig, sagkyndig Prøvelse. Betydelig vigtigere er det, at Medlemsbidraget er blevet fastsat til 2 Kr. aarlig, hvorfor „Tidskrift for Biaul“ tilsendes frit. Livsvarigt Medlem bliver man ved at betale 25 Kr. en Gang for alle. Organisationen hviler paa Amtsforeninger, som, hvor saadant maatte være ønskeligt, kunne dele

sig i Herredskredse. Hver Amtsforening paa mindst 25 Medlemmer vælger en Delegeret til Centralforeningen, 100 vælge 2 og fremdeles 1 for hver 50. Centralforeningen vælger blandt sine Medlemmer Biaulerforeningens Bestyrelse — en Præsident, en Vicepræsident og en Kassierer, samt et Styrelsesmedlemmer uden særligt Hverv. Et Centralmøde kan erstattes ved skriftlig Afstemning paa en Rundskrivelse til de Delegerede, naar det angaar mindre væsentlige Spørgsmaal. Regnskabet regnes for Foreningsaaaret 1ste Januar — 1ste (skal være 31te) December. Regnskabet aflægges 3 Maaneder efter Aarets Udgang, det revideres i de 2 følgende Maaneder og dets Hovedposter indrykkes umiddelbart derefter i Tidskriftet. Mindst hvert 6te Aar afholdes almindeligt Forhandlingsmøde i Landets forskjellige Egne og med dette Møde forbindes en Udstilling af alle Biaulen vedrørende Gjenstande.

Som man vil se, er i dette Lov-Udkast de Anker stekt Fyldest, som vi tidligere have fremført mod de ældre Love. De med, desværre oftere, mislykkede Centralmøder forbundne

Udgifter kan nu spares, ved at der kan træde skriftlig Afstemning i Stedet for et Centralmøde. Regnskabs Døjgjørelse vil blive meget betydelig fremstillet (Regnskabet for 1884 er endnu ikke færdigt!) og ligeledes dets Døfentliggjørelse i „L. f. B“. Naar Aaret er forløbet, maa et Regnskab, der ikke er større end „Biaulereforeningens“, dog ogsaa snart kunne være i Stand og ikke først skulle samles. De kostbare „store“ Udstillinger vil ikke finde saa hyppigt Sted som hidtil, hvad der ligeledes maa anses for et stort Fremstredt i Økonomi. Betale sig, synes „Biauls-Udstillingerne“ (udenfor Kredse) ikke at kunne og at fylde alt, hvad Foreningen kunde strabe sammen, i et saadant bundløst Kar, vilde lamme al anden Virksomhed. For 1000 Kr. om Aaret maatte man vel kunne oprette og vedligeholde en Mønstervistand med Biaulskole, Stads- og Regnskabs-Samling og den Sum synes en Udstilling med Lethed at sluge. Hvad det tredje Medlem af Bestyrelsen angaar, saa synes os her at trænges til en Ændring. Dette Medlem benævnes „Kasserer“, men i en senere Paragraf siges, at „Sekretæren tillige er Kasserer“ og derefter at „Sekretæren endvidere er Redaktør af Foreningens Tidsskrift“, og endelig at „Redaktøren er ansvarlig for Centralforeningen“. Det tredje Bestyrelsesmedlem skal altsaa forene Sekretærens, Kassererens og Redaktørens Virksomhed. Vi har allerede tidligere udtalt os om det uheldige heri og man skalde tro, at Erfaringen tilstrækkelig har givet os Ret. I Norge har man for nylig vedtaget, at denne Bestillingsmand ikke tillige maa være Medlem af Bestyrelsen. Det er ligeledes et Spørgsmaal, om man fremdeles vil kunne finde en Mand, som kan bestride alle tre Poster tilfredsstillende. Naturligt vilde det være, at stille Posterne i Lovene, men naar Forholdene tillade det, da at forene dem, til Tider, i én Person.

Gammelt og Nyt.

Af Filomella.

17. Blomsterduft er jo noget, som enhver holder af, som i maasvis proppes paa Flasker og derved giver mange Menneſter Erhørv. Den giver Honningen dens Aroma og vejleder Bien i Marken, saa ogsaa Biauleren maa det kunne interessere at vide, hvad det egentlig er. Man siger, at det er et Lugtstof, som udsøndres paa bestemte Steder i Blomsterne som en „flygtig“ Vædske og tjener til at hidlokke Insekter. Ofte erstatter den Størrelse eller Farvepraegt hos Blomsten og den er især stærk om Ratten hos en Del Blomster, som derved søge at lokke Natsummerfugle. At der næsten ikke er to Blomster som lugte ens, tyder paa, at hver Blomst regner forskellige Insekter til sit Publikum, der hver har sin „Smag.“ Biernes Smag i saa Henseende er vanskeligt at bestemme, men den gaar dog næppe efter Vellugt alene, den maa vist være blandet lidt med Honningduft. Hvilket Stof det er, som giver Honningduften, som Bierne vel sagtens kalde for „Vellugt“, er endnu fuldstændigt ubekjendt, men om Oprindelsen til Blomsterduften i det hele, er man i de senere Aar kommet til en, til en vis Grad grundet, Formodning. Jeg omtalte forrige Gang, at „giftig Honning“ muligvis skyltedes nogle Giftstoffer, Plantebaser, som udfilles i Blomsten. Det kunde maaske have været ligesaa berettiget, om jeg havde sagt Dyrebaser (Botaniker), men disse ere endnu meget lidt kjendte og endnu ikke fundet i Planter, kun formodede som vi skulle se. Oprindelig kaldtes disse Dyrebaser for Liggift, da det var her, at man først traf dem. Vor, nu afdøde, berømte Landsmand Professor Panum kom paa Spor efter dem i 1856, men først i de sidste Aar er man kommen til Klarhed over nogle af dem. De dannes navnlig i Sig ved Omsætning af Aeggehvide-stoffer, men er senere ogsaa funden i det levende Legeme. Liggiftens Farlighed er bekjendt og en forsvindende Mængde af den er nok til at slaa et Menneſke ihjel. Nogle Dyrebaser ere faste, andre flydende, mange have

en ejendommelig Lugt, enkelte endog en meget behagelig som Kanel, Syrener, Roser, Hvidtjørn, Muskat o. s. v. Naar man nu erindrer, at saadanne stærktlugtende Blomster ofte forårsage Hovedpine og Svimmelhed, at Mælk, der har staaet Natten over i et Bærelse med duftende Blomster, er farlig for Sundheden o. s. v., saa ligger den Slutning nær, at det er Dyrebaserne, der er Oprindelsen til Blomsterduften. Men det er ogsaa meget mulig, at den er urigtig. — For Biavleren kan disse Spørgsmaal, som Videnskaben f. T. ikke magter, i Fremtiden muligvis faa stor Betydning — Honningen som Lægemiddel.

Honningens Behandling.

(fortsat).

Efter at have fremhævet Honningens væsentligste Egenskaber, skal endnu kun tilføjes lidt om Honningen i Almindelighed. Den Nektar, som Bierne opsuge af Blomsterne, er langtfra Honning, først ved i Biens Formave at blandes med Afsondringerne fra Krybst-Spytkirtlerne undergaar Nektaren den Forandring, som gjør den til Bi-Honning. For da var den kun Sukkervand. Bierne opgyle den i Cellerne, hvor den modnes ved, at en Del Vand fordamper af den, og Bierne tilføjer noget Gift. For somme Bierne da at tilkapsle, saa fordamper der for meget Vand og den bliver til Stenhonning. Udslynges Honningen forinden Bierne er begyndt at tilkapsle den, saa maa den inddampes: Den stilles i Glas i Solen og dækkes med et Stykke Rudeglas, som bagtil holdes lidt aabent ved en Bind. Noget af Vandet slaar sig ned som Dug paa Rudeglasset og fjernes. Man maa lægge Mærke til, at Foraarshonningen ikke er saa flydende af for meget Vand, men fordi den er rig paa Frugtsukker (Levulose), som ikke krystalliserer.

Til Salg kommes Honningen i Glas, som tage $\frac{1}{2}$, 1 og 2 Pd. Udstyrelsen er ikke nogen Bisag, den forsummes alt for meget hos os. Publikum er til en vis Grad som Børn, der først se efter Udstyrelsen og Udseen-

det. En smagsfuld og flot Etiket, smukt rødt Seglgarn o. s. v. hæver betydelig Udseendet af et Glas Honning og gjør det mere appetitlig. En klog Handelsmand følger sine Kunders, ikke sin egen Smag. At købe hvert Glas ind i Silkepapir, hvorpaa modtagne Diplomer m. m. eller Brugsanvisning er trykt, er her tillands en næsten ukjendt Flothed.

* * *

Naar der i forrige Nr. Side 61 staar: „Saa snart det er muligt kommes Honningen i et Kar, hvori den skal sælges o. s. v.“ saa er dermed ikke ment, „efter Udslyngningen“, men efter at „den er saa vidt færdig, at den kan hengjemmes“, som der i det følgende staar. Vi vilde advare imod, at lade Honningen staa for lange hen og opbage den uheldige Udslyngningsmaade for sent. Smidlertid skaffede den Læseren nedenstaaende, sikkert velkomne, Anvisning:

Saa snart som muligt (efter Udslyngningen) at komme Honningen i de Kar, hvori den skal sælges o. s. v. er efter alle de Erfaringer, jeg har gjort i min tyveaarige Praxis, ikke heldigt, da man paa denne Maade er udsat for, at Honningen bliver meget sen til at stivne og undertiden slet ikke vil. I de fleste Tilfælde bliver den endvidere ikke tør ovenpaa, hvad jeg sætter som en Hovedbetingelse for Honningens Holdbarhed. Jeg lader Honningen gaa gennem en almindelig Haarfigte fra Maskinen til den foreløbige Beholder. Denne overbindes med et Stykke Lærred, og staar et Par Dage, hvorpaa Honningen omhyggelig skummes. Den henstilles saa paa et lunt Sted, f. Ex. paa Loftet, hvor den røres en Gang daglig til den bliver grødagtig. Den fyldes da paa Glas og der tilbindes med Voks eller Pergament-Papir, der først er dypet i Vand. Den er da stiv og tør ovenpaa i Løbet af nogle Dage og kan, naar den opbevares paa gode, tørre Steder, holde sig i Aarevis.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Bier fra Kube i Hus.

Naar Kubebjælveren om Efteraaret tager Bier op, kan man ofte faa Bierne, mod at være behjælpelig med Ordningen af Kubernes Indhold. Er Vejret nogenlunde varmt og man giver Bierne en lille Undertop med lukket Foder $\frac{1}{2}$ Time i Forvejen, saa vil Udtr omning ofte lykkes og det er det letteste. Hvis Vejret er kolddt, saa sætter Bierne sig „fast“, saa de ikke er til at tromme ud og Tavlerne maa da udfjæres af Kuben. Til at fjære dem løse med, kan man benytte en gammel Bordkniv, som er forsynet med et omtr. 12" langt Stakt og af hvis Spids omtr. $1\frac{1}{2}$ " er højet noget om til Siden. — Man giver Bierne i Kuben lidt Røg, vender Kuben om og sætter den, med Spidsen nedad i en Spand bag Standpladsen. En omvendt Kube lægges paa den gamle Plads. Nu fjæres man er af de uregelmæssige Tavler i Kubens Udkant løs, børster Bierne af i den nævnte, omvendte, Kube og lægger den afbørstede Tavle i et Fad eller en Balje. Saaledes fortsættes med den ene Tavle efter den anden og tilsidst kastes alle Bierne sammen. Man staar sig i Reglen ved at forene Bierne fra 2 saadanne Kuber, da man saa faar en folkestærkt Familie og er sikker paa, at der er Viser i Stedet. Bierne kastes ind i et Stade, hvortil Tavlerne er tagne fra de andre Stader paa Bistanden. Skulde disse Tavler ikke indeholde tilstrækkeligt Forraad, saa maa det gives dem ved Fodring i et Bar af de følgende Aftener eller saa snart det blot er muligt.

Har man selv Bier i Kube, som man vil have i Hus, saa betaler det sig bedst at vente dermed til Foraaret eller Sommeren.

K. H.

Forening af Bier.

Det gaar med Bierne som med Menneskene, at to Husholdninger koster mer end én. For Biernes Bedkommende kommer det om Vintren kun ud paa, at holde Varmen, og det kan smaa Folk kun daarligt og i hvert Fald

bruger to svage Familjer hver for sig betydelig mere Honning end hvis de blev forenede. Da Folkene i Reglen smelte sammen om Vintren, saa at endog stærke Folk om Foraaret maa styttes og forenes, vil man nok kunne indse, at det er aldeles forkasteligt, at indvintre svage Folk, der dog kun har Udsigt til at blive endnu svagere. Ved Forening af Bier maa man erindre, at ethvert Stade har sin ejendommelige Lugt og at Bierne uestop kjende hverandre paa Lugten. Det gaar derfor bedst, naar man 1) giver begge Folk samme Lugt, 2) fjerner det enes Dronning i Forvejen og 3) uroliger dem stærkt under Foreningen.

Har man Stader med 2 Flyvehuller til hver Familie, saa sker Foreningen lettest ved at indlogere det ene Folk hos det andet. I Trugstadet paa nogle Kammer, kun afskilt fra det andet ved Indskubdet, men med eget Flyvehul. I Høfstadet oven over i Honningrummet, hvor Flyvehullet findes. Efter at Familjerne har fløjet nogle Dage, hver af sit Flyvehul, har de faaet ens Lugt af Huset og man trækker da en Aften Indskubdet eller Dækbrættet $\frac{1}{4}$ " fra og de forenes da fredelig gennem Sprækken i Løbet af Ratten. Er det en Kubefamilje, man vil forene med et Folk i et Hus, maa man først oversprøjtte Bierne godt med tyndt Honning- eller Sukkervand, hvortil der er sat en eller anden stærk Lugt (Pebermynteolie f. Ex.), efter at man har udtrommet dem og derpaa kaste dem ind til dem i Huset, som ogsaa er oversprøjtede. Eller man kan børste de sidst nævnte af Tavlerne ned i en tom Kube, oversprøjtte dem og da slaa begge Familjer paa en Gang ind i Huset. Vil man forene to Kubefamiljer og de ikke vil gaa ud ved Udtromning, saa sprøjtter man dem om Aftenen over med lukket Honningvand og stiller Kuberne hurtigt ovenpaa hinanden (som til Udtromning) og pakker dem godt ind. Næste Morgen vil det Folk, som sad nederst, være gaaet op i den øverste Kube, Man stiller altsaa den Kube, man vil bevare, øverst. Ved Oversprøjtningerne benyttes en „Bedugger“ eller Resraicheur. Har man ikke fjernet den ene Dronning i Forvejen, stikke Bierne selv den ene ihjel, efter at være forenede. Skulde For-

eningen, mod Forventning, ikke gaa fredelig af, saa giver man de kjæmpende en god Dosis Røg.

Run for Begyndere.

U. K. Hansen, Lideby.

Jnden Begynderen gaar ud til sine Bier, er det bedst om han sikrer sig imod Biernes Stik saaledes, at han i No og Nag kan arbejde med Bierne. Først tages en Vimaſte paa. Den laves af Flor eller Smørgaſe og ſyes ſammen i Siden, ſaa at den kan ſættes paa en bredſtygget Hat. Den nederſte Ende af Floret lader man gaa ned under Frakkekraven, knapper ſaa Frakken til, ſaa kan ingen Vi komme til Anſigtet. En Jernmaſke er dyr og er for varm og beſværlig at gaa med. Paa Hænderne ſkal man helſt intet have. Udvanter irriterer Bierne og hvis de ej er dobbelte, ſtikke de igjennem. Gummihandsker er dyre og beſværlige at have paa, Skindhandsker holder Biernes Braad. Man beſkytter bedſt Hænderne ved nu og da at fugte dem med Vand. Det er aldeles nødvendigt at benytte Røg, naar man arbejder med Bierne. Hvis man er Tobaksrøger, anſkaffer man ſig en Røgspids (Pris 25 Dre), ſom ſættes paa Hovedet af en almindelig Pibe og gjennem Spidsen kan man da drive Røgen netop hen paa det Sted, hvor man har Brug for den. Er man ikke Røger, ſaa maa man anſkaffe ſig en Pibe for „Ikke-Røgere“ eller en Røgpuffer, helſt af Træ, (Pris 3 Kr.). Saaledes udstyret gaar man til Bierne og kan med Rolighed give ſig til at arbejde med dem. Jnden man aabner for Stedet, ſlaar man et Par rafte Slag med Knoen paa Flyvebrættet, for at Bierne ſkal mætte ſig med Honning, ſaa er de roligere og ikke ſaa tilbøjelige til at ſtikke. Man venter ſaa et Par Minutter, aabner ſaa for Stedet, blæſer 4 à 5 ſtarke Puſt Røg ind til Bierne, ſaa at de viger ind i Huſet og lidt efter aabner man da helt for Stedet og giver ſig ifærd med Arbejdet. Naar Bierne begynde at blive urolige og trænge ſig frem, faar de atter et Par Puſt Røg. At røge vedholdende lidt ind i Stedet,

bedøver Bierne, ſkader Ingelen og giver utildækket Honning Afſmag. At tage Røgen i Munden og puſte den ind paa Bierne, fører ikke til noget, da kun lidt af Røgen naar Bierne. Bruger man Røgen vel, kan man være ſikker paa, aldrig at blive overfaldet af ſine Bier, ſom ellers ofte ſker ved ukyndig Behandling. Er man ſtukken, river man ſtraks Braadden bort med Neglen; hvis man vilde tage den med de to Fingre, ſaa vilde man trykke Giſten ind i Saaret fra den ved Braadden hængende Giſtblæve. Paa de fleſte ældre Biavlere virker Giſten ikke, d. v. ſ. det høner ikke efter Stikket.

September.

Hvis det ikke allerede er ſket, ſaa er det nu paa Tide at gjøre Staderne færdige til Jndvintringen, medens Bierne er rørlige. Har man flere Familjer i Huſe, ſaa eſterſes de honningrigeſte førſt, for at man kan benytte de Tavler, der bliver tilovers fra dem til de fattigere. I Winterlejet benyttes ſnuſte og regelmæssige Tavler af Arbejdsrøg, hvori der har været ynglet, Tavler med Dronevæg maa helſt ikke benyttes (da der lægges Dronevæg i dem om Foraaaret), med mindre det er en godt fyldt Tavle, ſom da hænges nærmest ved Døren. Som Regel kan man ſige, at man i Trugſtader med 12 × 10" Rammer og Normalrammer hanger 3, 4 à 5 halvfylde Tavler nærmest ved Flyvehullet og derefter næſten heltfyldte Tavler med forſeglet Honning, ſaaledes at der er mindſt 16 Pd. Honning til en ſpægere og 20 Pd. til en ſtærkere Familie. I Trugſtader med Flyvehul midt paa den ene Side, anbringes det ene Jndſkud tæt ved Flyvehullet. Udfor Flyvehullet hænges de halvfylde Tavler, derefter de øvrige og endelig ſtydes Vinduet tæt ind til. Ved denne Ordning opnaar man, at Bierne efterhaanden ſom de tære paa Forraadet, træffe ſig tilbage til det egentlige Hovedforraad. Hvis man fordele Tavlerne ligelig paa begge Sider af Flyvehullet, ſaa vilde Bierne gaa til den ene

Side (da Bislumpen om Vintren aldrig deler sig) og da kunne omkomme der af Mangel paa Honning, fordi de ikke kan naa over til den anden Del af Forraadet. Ved 2-Stagers Højstader dannes Winterlejet som ved Trugstabet. I de 3-Stagers Højstader hænges i det midterste Rum helt fyldte, forseglede Honningtavler, men i det nederste Rum Tavler med kun lidt Honning. I disse Stader gaar Bierne i Winterens Løb opad og i det hele taget overvintre Bierne bedst paa tomt Røg med Honningen over sig, som det er Tilfældet i Naturen. Naar man sørger for, at Tavlerne nærmest Vinduet er fyldte med Honning, saa er det i det tidlige Foraar let at overbevise sig, om der endnu er Forraad, ved at se gjennem Ruden, uden at aabne Stadet. Er der ved Efterfynet Tavler, som man udslynger Honning af, saa hænges de om Aftenen ind i Stadet for at sikkres rene og kan næste Morgen atter fjernes.

Glas, lagt over Rammerne, som særlig Begynderne bruge, maa borttages, da Fugtig-heden samler sig derpaa om Vintren og drypper ned i Bislungen. Midt over Yngellejet anbringes et Foderbrædt med et fint Staaltraadsnet i, saa at Bierne ikke kan gaa der igjennem. Om Foraaret er det da saa let, at give Bierne Vand eller Foder i et Glas, som i omvendt Stilling sættes over Rattet. Ved Ruberne sker Fodvintningen ligeledes i denne Maaned. Herved erindres, at alle Ruber, som har afgivet Sværme og alle Eftersværmene har unge Bimodre. Med Forsværm fulgte den gamle Bimoder ud. Da Birkelysten i Stadet mest beror paa Bimoderen, saa er altsaa de afsværmede Stader og Anden-Sværmene de værdifuldeste at overvintre. Vejer en Anden-Sværm 20 Pd. foruden Ruben, saa er den i god Winterstand. Ruber med gammelt Værk maa veje en Del mere, da de gamle Tavler indeholder megen Urenlighed. Er der Stader, som ikke har tilstrækkeligt Winterforraad, saa bør de helst fodres nu, med Kandis eller Demerara, som toges i Vand til en passende Tykkelse. Foderet bør gives luncent, om Aftenen, i Portioner paa 2 à 4 Pd. Foderer man senere paa Aaret, saa kan Bierne ikke saa Gællerne forseglede,

Foderet maa staa aabent i Gællerne og forberedes derved let. Hvis man fodrer med smaa Portioner, saa lægger Bimoderen en Del Ug og til Yngelen forbruges da det meste af det, som jo egentlig var bestemt til Winterforraad.

Enkelte Biavlere bruge at tilkline Flyvehullerne helt, men det maa paa det bestemteste fraraades. At pakke Staderne stærkt til allerede nu, er heller ikke heldigt, man maa helst vente til Nattefrosten indtræffer, men Ruberne kan have godt af en ny Straafappe og Tagene paa Hufene bør efterses, da de let kan være revnede af Sommervarmen og Tørken.

De tomme Vortavler gjemmes nu hen, efter at de er eftersete for Møl. Da man ikke kan se Møslæggene (som udvifles i den varme Stue om Vintren), maa man tage sine Forholdsregler. Nogle bruge at afsvovle Tavlerne, forinden de hænges i den Kasse eller Kiste, hvori de skal opbevares. Kassen maa være tæt og beskyttet for Mus. Et Stykke Kamfer lægges ned deri og vil dræbe alt Ustj.

N. S. Kristensen.

Trugstade eller Højstade?

Nutidens moderne Stadeform er unægtelig Trugstadet og det kan ikke nægtes, at det har mange Fortrin fremfor de ældre Stadeformer. Det er saa let at arbejde med. Naar Taget løstes op og Dækket tages bort, kan man meget let borttage eller indhænge Tavler, hvor man vil, ved blot at forskyde de andre Tavler til Siden o. s. v. Lavstadet er nu foreldet, det er altfor bevarligt at arbejde med, derimod tror jeg, at Højstadet fremdeles egner sig bedst for mange, mindre Biavlere. Inden jeg nærmere omtaler Staderne, lad os saa se, hvorledes det staar til med vor Biavl! Hvormange Biavlere her i Landet har vel over 30 Familjer? Vist kun saa. Hvormange driver Biavlen hos os som Hovederhverv? Ligeledes vist kun saa. Langt de fleste har et ringere Antal, lad os sige nogle saa, Bistader og de passes i Ejerens Fritid og mange passes ved Lejlighed. For dem, der har mange Bier

og baade kan og vil passe deres Bier i rette Tid, tror jeg nok, at Trugstaden egner sig. Det giver hurtig Behandling, er let at udvide o. s. v., men paa den anden Side saa fordrer det stor Omhyggelighed ved Pasningen. Om Foraaret er det vanskeligt, at holde Ingellejet varmt nok, og der skal megen Varme til, for at Ingelen og Familien rigtig skal udvikle sig. Hver Gang vi vil se til Bierne, skal Taget løstes op og Dækningen tages bort, altsaa aabnes til selve Bierne fra oven — ved Højstaden luffer vi Døren op og ser ind igjennem Ruden, det forurofliger ikke Bierne og man behøver ikke en Gang at tænde sin Røgpibe, for at se til dem. Bimoderen er i Trugstaden tilbøjelig til at lægge Æg i alle Tavlerne. I Højstaden kommer hun sjældent andre Steder end i Ingelrummet, saa i Honningrummets Tavler har vi altid den rene Honning. Sidste Aar døde mange Bifamiljer af Tørst, særlig gik det ud over Trugstadesfolkene og det var nærmest, fordi mange Biavlere først i Oktober og November faar Lejlighed til at ordne deres Bier og saa har Bierne i Trugstaden trukket sig sammen hen ad Flyvehullet til og forladt alle de hjælpeløse Tavler bagerst i Staden. Honningen er forsvundet af Rulden, men Biavleren synes, at det er passende Tavler med Forraad og hænger dem derfor ind i Winterlejet og tidligt paa Aaret dør Bierne saa af Vandmangel. Jeg har paa den anden Side set mange smaa Biavlere med Højstader, der høste godt med Honning og hvis hele Arbejde ved Bierne bestaar i, om Foraaret, at rense ud under Bierne og at give et honningfattigt Stade noget Foder. Om Sommeren skyder de nogle Kunsttaavler ind i Ingelrummet for at forny Bygningen. Er Ingellejet fuldt, saa tages en Tavle med Ingel ud og hænges op imellem de tomme i Honningrummet og et Dækbræt tages bort. Der høstes da Honning 1, 2 à 3 Gange, de tomme Tavler hænges i Honningrummet igjen, hvor de faar Lov at blive Winteren over og opbevares godt der. I Ingelrummet har Bierne oftest Forraad nok for Winteren og Honningen er flydende i alle Cellerne, fordi Biernes Varme der holder den passende varm. Højstaden kan paa denne Maade siges,

altid at være passende indvintret uden Arbejde og om Foraaret trives Bierne godt i det, fordi Staden er varmt.

Jeg tror, at inden vi saa ganske bryder Staven over Højstaderne, saa maa vi se hen til, under hvilke Forhold vore Bier blive passede og ikke ganske blindt følge det nye, som kommer til os udefra, selvom det tilsyneladende har alle Fortrin paa sin Side. Min Mening om Stadeformerne er denne, at Bierne er lettest at passe i Trugstaden, men Arbejdet skal gøres solidt og i rette Tid. Har man kun saa Stader og de skal passes ved Lejlighed saa er en god Højstadesform den bedste.

R. Hansen, Ribeby.

Smaating.

Bien vil have Honningen foroven og Ingelen forneden. Det er herester, at jeg har konstrueret mit Højstade og det kommer derfor Naturen nærmere end noget andet.

v. Berlepsch.

* * *

Betids. L. f. B. bragte fornødig den overraskende Meddelelse, at Diplomerne fra Udstillingen i Varde s. A. endelig er blevet udfærdigede. Hvad skal man vel hermed mest beundre, Sekretærens Langsomhed eller Udstillernes Taalmodighed?

* * *

Optællingen af Bistader er nu foregaaet, sammen med den sædvanlige Optælling af Husdyr m. m., som foretages hvert 5te Aar, i Juli Maaned. Ved sidste Optælling fandtes der i Danmark 132,883 Bistader og Udsalbet vil iaar sagtens blive noget lignende, maaske noget mindre. Forsvrigt har vi allerede tidligere antydet, hvor ringe Værdi denne Optællingsmaade har for Bedømmelsen af Biavlens Standpunkt hos os.

Efterretninger fra Udlandet.

Sverig. Ifølge „Benersborg Tidende“ har der i de sidste 30 Aar vandret en forunderlig Person omkring i Bohusläns midterste Sogne, som af Almuen kaldes „Andreas paa Landevejen“. Han befinder sig ikke vel, medmindre han hver Dag tilbage lægger 3 svenske Mil. Medens han vandrer, bærer han stæde en Pafke, der vejer 60 Pd. Formindstes denne Vægt, bliver hans Gang vaklende og usikker. Hans egentlige Kæringsvej er Biaul. Han ejer Bistader i ikke færre end 15 Sogne og det er til diæse, at han uafbrudt er paa Inspektionsrejser. — Formodentlig har han Bierne „tilhavs“ imod at pafse dem, en ældgammel nordisk Skit, som ogsaa er udbredt hos os.

Amerika. I en Kirke i Illinois havde en Bispærm i 3 Aar højt Bopæl og blev iaar saa besværlig for Menigheden, at Gudstjenesten maatte indstilles. Man brød Hul paa Muren og fandt Mellemrummet udbygget med Vox i en Højde af 16 Fod. Honningen blev baaret bort i Bassebaljer og Spande og uddelt blandt de omboende.

— Dr. Tinker har maalt Længden og Bredden af Bingerne paa en Mængde Droner. Sphærene havde de største Binger, dernæst Italienerne og Kræinerne de mindste. Der kan man se, hvad Amerikaneren giver sig af med, naar det gælder om at vælge sine Tillagsdyr!

— Det er ikke sjældent derovre, at Børnene har deres egne Stader, som de selv pafse. Selv de store Trugstade-Kammer kan de haandtere. Det er da ogsaa en Selsølg, at de har deres eget Blad, der udfommer som Tillæg til Gleanings. Dette Blad er lige saa anset som dets Udgifter A. I. Root, Balsmaskinens Opfinder. Det udgaar i to Udgaver, en maanedlig og en ugentlig.

England. B. B. I. strømmer nu over med Referater om Udstillingen i London og Forhandlingsmøderne ved samme. Bl. a. blev der drøftet, hvorledes man skulde faa Ungdommen — Piger og Drengene — til at interessere sig for Biaulen. Man vilde opfordre dygtige Biavlere til at holde Foredrag i Skolerne, man vilde gjøre alt for at vinde Skolelærerne, men naanlig Skolelærerne i derne for Sagen, der skulde trykkes interessante Vidbøger baade for store og smaa. Bladets Redaktion tiller en Spalte til Ungdommens Disposition.

— Mr. G. Raynor holdt et langt Foredrag om Dronning-Tilfætning. Han omtalte omstændeligt 9 forskjellige Methoder.

— Biavleregamen afholdes iaar flere Steder i Kreflene.

— „De dødsdømte Bier“ er f. T. Gjenstand for Biavlernes Opmærksomhed derovre. Forholdene er i saa Henseende ligesom hos os, idet langt det overvejende Antal Bisamiljer er i Kuber.

Spørgsmaal om Biaul.

Spørgsmaal Nr. 12. Hvad siger Loven om, hvor nær man maa have Bistader ved en offentlig Vej og anden Mand's Ejendom?

En Abonnent.

Bistader maa ikke staa „farbar Vej“ nærmere end 10 Alen. Hvad Loven mener med „farbar Vej“ kan muligvis omtvistes, dog kan en Sti næppe henregnes herunder. Der findes ingenfomhelst anden Bestemmelse i Lovgivningen om, hvor Stader maa findes og navnlig ikke om Forholdet til anden Mand's Ejendom, som ofte har stor Interesse. Heraf følger altsaa, at Naboen ikke kan gjøre Indsigelse mod, at man holder Bier, selv om Bierne skulde ihjelstikke et Kreatur, hvormod der i sidstnævnte Tilfælde muligvis kan blive Tale om Erstatningspligt overfor Kreaturets Ejer. Ganste vist siger Chr. 5. D. 2. udtrykkelig, „at den skal ikke gjælde Staden, der Bierne ejer“, naar et Kreatur stikkes ihjel uden for Bigaarden, men efter en nyere „Lov om Husdyrbrug“ (hvor Bier for Næsten ikke nævnes) kan der dog maaste fordres Erstatning af Biejereren — idetmindste efter den Juriffs Mening, til hvem vi have henvendt os. Med Bestemtthed kan intet siges herom, saalange der ikke er faldet nogen Dom i et saadant Tilfælde. — Forøvrigt vil vi anbefale Dem at vende Flyvehullerne bort fra Naboen's Ejendom og, om forment, at anbringe et 3—4 Alen højt Gjerde, som Bierne maa flyve over, naar de flyve i nævnte Retning.

Biavlermøder m. m.

Vesterhæsingne Kreds

afholder Møde Søndagen den 19de September, Eftm. Kl. 2 hos Garner Leonhard ved Faaborg. Der gives praktisk Undervisning i Biaul. Alle Bivener er velkomne.

Søren Madsen.
Kredsformand.

Svendborg og Omegns Biavlerkreds afholder Møde hos Snedker Hans Thomsen, Lerup, den 5te September Kl. 2, hos Slagter Lars Hansen, Gjesinge paa Thorseng, den 12te September Kl. 2, og hos Lærer Fausting, Rverndrup, den 19de September Kl. 2. Ved alle Møderne finder praktisk Efteraarsbehandling Sted og Diskussion. Ved Mødet i Rverndrup tillige Foredrag af Biavlslerer A. C. Andersen, Nyborg.

Talrigt Møde udbedes.

P. P. Rasmussen.
Kredsformand.

Viavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Viavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

„Viavls-Tidende“

N. S. Kristensen.
Viavler.

udgaar den 1ste : hver Maaned, koster 1 Kr. 14 Ø. om Aaret, og kan bestilles paa et hvert Postkontor

Betjendtgjærelser, Bidrag m m adresseres til

„Viavls-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. N.

Alt den praktiske Viavil vedrørende sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: Et Stridsspørgsmaal i Viavlen. — Gammelt og Nyt. — Høningens Indflydelse paa Viernes Overvintring. — Nye Opfindelser. — Vinterfoder: Høning eller Sukker? — Oktober. — Fra Kredsen. — Efterretninger fra Ulandet. — Spørgsmaal om Viavil. — Fra Udstillingen i Kjøbenhavn. — Erklæring — Smaating. — Betjendtgjærelser.

Et Stridsspørgsmaal i Viavlen.

Hvis man gennemblader en eller anden gammel Bibog eller et Bibrad, vil man sikkert støde paa adskillige Stridsspørgsmaal, som den Gang Bogen eller Bladet blev skrevet, stod paa Dagsordenen, men som nu forlængst ere afgjorte og forglemte. Hvor mange Stadesformer f. Ex. er der ikke opfundet, prøvet og forkastet i de 40 Aar, i hvilke den rationelle Viavil nu har været kjendt og hvor mange unyttige Dødb og hvor meget Blæk er der ikke spildt paa dem! Der er dog ogsaa Spørgsmaal, som ikke saa let forsvinder ud af Verden, nemlig hvor Modstanderne er hinanden saa jævnbyrdige som Højstade og Trugstade. Det er derfor at forudsætte, at den Kamp, de nu føre med hinanden, vil komme til at staa længe paa, uden dog at føre til nogen afgjort Sejr for nogen af Parterne. De to Stadesformer vil efter vor Mening holde sig jævnstids, netop fordi hver af dem har sine Fordele. Maaſke har en og anden ventet, at „B.-T.“ vilde tage Parti i denne Strid, men vi vilde anse det for en stor Fejl at være ensidig i denne Sag. Vi ønske

tværtimod, at Tilhængere af begge Stadesformer vil fremkomme med deres Meninger og Erfaringer, saa at Spørgsmaalet kan faa den alsidige og saglige Drøftelse, som tjener en god Sag bedst. Et vil vi blot minde om, selv om det skulde synes at være fremhavet ofte nok, nemlig, at Viavlen ikke er den samme for alle og overalt; og at denne Omstændighed maa have en væsentlig Indflydelse paa Valget af Stadesformen. Det er i saa Henseende ikke ligegyldigt, om jeg driver Viavlen for at leve af den eller for at have en Udspredelse. Berlepsch mente, at hans Stade vilde holde sig som det „intelligenteste“, Amerikaneren tvivler ikke om, at Trugstadet vil trænge igennem hos dem, som med mindst Ulejlighed ønske det største Udbytte. Det personlige spiller ogsaa en betydelig, men berettiget, Rolle. Har jeg vænnet mig til en bestemt Stadesform og indrettet min Drift efter den, saa vil jeg nødig opgive den og vil ogsaa kunne anbefale den til andre, fordi jeg selv har følt mig tilfreds med den. Der er andre Sider ved Sagen, som desværre alt for ofte oversees eller undervurderes, og som rimeligvis har den største praktiske Betydning og dette er Egnens Be-

skaffenhed og Driften. „Mit Stæde og min Drift er beregnet paa min egen Egn, som er honningsfattig, uden sent Træk. Jeg har aldrig tænkt paa at konstruere et Stæde eller skrive en Vibog for alle Lande eller blot alle Egne af vort eget Land, det vilde have været meningsløst“ — sagde v. Berplesch. Enhver vil indrømme, at Biaulen hos os er og maa være en ganske forskjellig paa Heden og paa Derne. „B.-L.“ vil i Fremtiden søge at skaffe gode Artikler for Hedebladleren, som altfor lange har været tilfidesat; det er vel ham, som Fremtiden egentlig tilhører og om vi tør gaa et Skridt videre, da ogsaa Trugstædet. Hvor forskjellig er ikke Driften i Egne med tidligt og sent Træk! Foraarsbehandlingen, Stædets Rumfang o. s. v. afhænger jo netop deraf og bør passes derefter. Maaske er den Udtalelse rigtig, at jo mere ubetænget en Mand roser et (sit eget) Stæde, med bestemt Rumfang o. s. v. til almindelig Brug, des mindre har hans Nøs af Stædet at sige. Man har uvilkaarlig Mistanke overfor de Lægemidler, der kunne helbrede for omtrent alle Slags Sygdomme. At Stædeformens Betydning i Stridens Hede ofte overdrives til Yderlighed, er vi paa den anden Side meget villige til at indrømme og vi mener, at den Biauler, som driver det til noget i sit Fag og vokser saa at sige sammen med sit Stæde og sin Drift, hans Biauls Værdi beror nok saa meget paa den Dygtighed, hvormed han passer Bierne, som paa hoilken Stædeform han benytter. Stædeformen kan være mere eller mindre heldig for Omstændighederne, men Dygtighed kan selv den bedste Form dog ikke erstatte! Stædeformen er og bør betragtes som et Middel, ikke som et MaaL, saaledes som mange gjøre, dog er den Form, vi mindst kan foretrække med, denne, at kæmpe for noget, man selv ikke kjender og ikke har prøvet, som f. Ex. Stædeformer, man kun har læst om i Bøger og Blade og derved er kommet til at sværme for.

Gammelt og Nyt.

Af Filomella.

18. Brunrod (*Scrophularia nodosa*), som er en almindelig vild Plante hos os ved Stove og Gærder, anbefales i England, Amerika og Tyskland som en ganske overordentlig Piplante. Hos os har Hr. Gartner Falck henledet Opmærksomheden paa den; han siger, at den er overordentlig honningrig, men tilføjer, at Bier, Hvepse, Humler, Sommerfugle og Fluer kappes om at komme til at suges Nektaren. Det sidste tjener juft ikke til at anbefale den og den er vist ogsaa for aaben i Blomsten for Bierne. Jeg har aldrig set andet end Gedehamse paa den, men de omsværme den ogsaa. I Foraaret (først i Juni) kunde jeg ikke opdrive én Gedehamsehun nogetsteds i Haven, men henne ved et Par Brunrodplanter fangede jeg en Snes Hunner paa et Par Timer (deriblandt den smukke og sjældne *Vespa media*) og dertil buer Planten efter min Mening bedst. [Red. kan skaffe Frø, hvis nogen vil prøve den.]

19. Mellemvægge af rent Bivog bliver sjældnere efterhaanden som Konkurrencen trykker Priserne ned. Hos os er Fjorsalkning dog ikke blevet hyppig endnu, men desto bedre vilde det være, om Biaulerne passede paa itide, saa at den ikke blev offentlig anerkjendt her til Lands, saaledes som det er Tilfældet andetsteds. Den sædvanlige Fjorsalkning er med Fordvov, der paafaldende ligner det ægte Vov i Brudet, men lugter af Petroleum. Denne Lugt fjærnes ved „Honningduft“ og der tilfættes „Vovfarve“, hoilke to Artikler nu leveres fabriksmæssig. I Amerika har man tidligere trykket Mellemvægge med et Staniolblad (Solvopapir) i Midten for at give Styrke. Nu foretrakkes „wired foundations“ d. v. s. Vovtauler med indtrykt galvaniseret Jerntraad lige til at fæste i Rammen. Til Fabrikationen af slige Tauber foretdres en egent indrettet Valfemaskine.

20. Dronernes Parringskanal krænges som bekjendt under Parringen og i samme Nu er Dronen dødt. Parringen maa altsaa gaa meget hurtigt for sig oppe i Luften. Gribes man en Drone ved Hovedet eller Bry-

ftet og klemmer den haarbt, saa sker det samne. Det er formodenlig et stærkt Tryk af Lusten i Bughulen, som fremkalder Fænomenet, da det bedst lykkes med Droner, som har ligget nogen Tid i Spiritus. Om Grunden til Dronens øjeblikkelige Død har man endnu kun Formodninger. En besynderlig Modsetning hertil, er det dog, at man kan skjære Dyret midt over og hver Del vil da leve videre for sig og endog bevæge sig i længere Tid derefter!

Honningens Indflydelse paa Biernes Overvintring.

Af Ch. Dabant, Hamilton, Amerika.

At den Næring, man tager til sig, har Indflydelse paa ens Sundhed, er der vel ingen, der tvivler om. Det er altsaa ikke ligegyldigt, hvilken Jord, man byder en Plante eller hvilket Foder, man giver sine Bier og at der kan være Forskjel i saa Henseende, skal jeg strax anføre et Exempel paa. Vi antager, at en af os har 2 Staber, som ingen Honning har og derfor skal fodres. Det ene faar en forseglet Tavle med Kløverhonning, det andet fodres f. Ex. med Maltfirup. Er det om Sommeren, saa vil de begge synes at befinde sig vel, men forsjø en Gang, at spærre dem inde et Par Dage! Naar der saa aabnes for dem igjen, vil det ene, som fik Kløverhonningen, rense sig uden at man bemærker det, idet mindste vil Skarnet være lyst og som det ellers er hos et sundt Folk. Anderledes vil det være med det Folk, som fik Maltfirupen. Dets Bier vil lade store, mørke, tykke Draaber falde og tilsmudse alt, hvad der staar der omkring. Forlang saa Indespærringen til 8 Dage f. Ex! Da vil det førstnævnte Folk rense sig som før, men Maltfirupstads Bier vil komme krybende ud paa Gylvebrædet og tilhøle dette. Hos mange af dem vil Bagdroppen være saa udspilet, at de slet ikke kan blive Snavset kvit. Naturligvis kvaale disse ulykkelige omkring og gaa til Grunde. Men jeg kan ogsaa anføre et endnu bedre Exempel paa, hvil-

ken Indflydelse Honningen har paa Bierne under en Indespærring, som Vinterhvilen. De ved nok, at der allerede i mange Aar er drevet en storartet Handel med Dronninger fra Italien til Amerika. Tidligere gif mange til Grunde paa Vejen, saa det betragtedes som vellykket, naar Halvdelen af en Sending naaede Bestemmelsesstedet levende. Grunden var i Reglen den, at Bierne fik daarlig Honning med paa Rejsen. Nu samles Honningen i Italien af mange forskellige Planter og jeg anstillede da i Lobet af et Par Aar en Mængde Forsøg med forskellige Slags Honning. Disse kronedes med saa meget Held, at jeg ofte fik Pakker med Dronninger, hvori der efter en Rejse paa 22 Dage ikke fandtes én død Arbejdsbi. Derved tjente jeg tilbage, hvad jeg i de 7 foregaaende Aar havde tabt ved at modtage døde Dronninger. Disse to Exempler vil tilstrækkelig have vist, at Beskaffenheden af det Foder, som Bierne fortærer om Vintren, har en meget stor Indflydelse paa deres Velbefindende.

Nu vil enhver Kiavler have bemærket, at Bisolk, som hverken have lidt Mangel paa Forraad eller frisk Luft og dog findes døde efter Vinterens Forløb, er gaaet til Grunde af Bugløb. Endvidere ved han, at medens nogle Folk har lidt stort Tab i Vinterens Løb, saa har andre holdt sig saa godt, at man hverken kan finde en død Bi eller det mindste Snavs omkring Stedet. Hvad er da Grunden til denne Forskjel? Har vi først fundet denne, saa er vi godt paa Veje til en bedre Overvintring! Biernes Næring er jo nødvendigvis Sukker og Remien har vist os, at Kornsukkeret er den naturligste og letteste fordøjelige Sukkerart. Honningen indeholder imidlertid to Slags Sukker, Kornsukker og Druesukker. Nogle Planters Honning indeholder mere af det ene end af det andet, saaledes indeholder Kløverhonningen forholdsvis mere Kornsukker og maa derfor anses for mere nærrende for Bierne end Efteraarshonningen, som indeholder mest Druesukker. Kornsukkeret vil efterlade færre usfordøjede Rester i Biens Tarmkanal og heraf vil man da let indse, hvor vigtigt det er, at Bierne, som skal sidde indespærrede i Maa-

neder itraf, faar en god, sund og letfordøjelig Honning til Vinterforraad.

Der er to Slags Honning, som er særlig farlig og derfor fortjener nærmere Dmtale. Den ene Slags er den, som er fyldt i Celler, der i Forvejen var halvt fyldt med Blomsterstøv. Bierne fortære da dette med og derved fylbes Indvoldene saa meget desto hurtigere. Den anden Slags er utildækket Honning, thi denne er ikke blot i sig selv rig paa Vand, men ved at staa i de aabne Celler suger den endnu mere Fugtighed til sig af Luften og alt dette Vand fylder Biens Tarm, saa at den gaar til Grunde, med mindre den kan flyve ud og skille sig ved det.

Til Slut vil jeg altsaa give Læseren følgende Raad, hvis han ønsker en god Overvintring.

1. Borttag ikke al Foraars-honningen, men lad Bierne beholde nok heraf for den strangeste Del af Vintren.
2. Fjern alle Tavler, som har Honning i Celler, halvfylde med Blomsterstøv. Man finder dem let ud ved deres Uigjennemsigtighed. Om Foraaret er de magesløse, da de befordrer Engelen og kan da atter indhænges.
3. Tag alle Tavler med aabne Honning, som Bierne ikke fortærer inden Vintrens Begyndelse, bort.
4. Ved man, at der findes Tavler, som er fyldt med Honningdug eller Frugtsafter (som Bierne aldrig forsegler), saa borttag dem.
5. Erstat de borttagne Tavler med forseglet Honning eller god Sukker-Dypløsning. Denne laves af krytalliseret Sukker (Kandis eller Demerara). Til hvert Pd. Sukker sættes $\frac{1}{2}$ Pd. Vand.

Disse Forholdsregler er naturligvis ikke aldeles nødvendige, i det mindste ikke hver Vinter, thi selv daarlig Næring kan holde Bierne ved Live, naar de blot kan flyve ud af og til. Da det vil være vanskeligt at følge mine Raad, Død til anden, saa plejer jeg selv at tilskynde mine Bier til Rensningsudflugt, saasnart jeg mærker, at Temperaturen i Skyggev er 6° N. Denne Forsigtighed er særlig

at anbefale overfor tykvæggede Boliger, da Solen vanskelig kan opvarme disses indre Sider og derved lokke Bierne ud. Efter en saadan Udflugt har Bierne tomt Livet og er igjen i Stand til at være indespærrede en Tid.

Nye Opfindelser.

(Opfinderens Adresse meddeles af Red.)

1) Tavleknuseren (Aug. 86) er egentlig et Kjøkkenredskab til at mose Kartofler, presje Frugtstaf af med o. s. v., men kan ogsaa med Fordel anvendes til at udpresje Honningen af Tavlestykker, som er for smaa til at udflynges, eller af Tavler, hvori Honningen er for tivo (Hedehonning). Apparatet minder om Hovedet paa en af de gamle Lysesjafte; den Plade, der gaar ned i Beholderen, drejer sig blot om Beholderens ene Rand og Beholderen selv er forsynet med mange fine Huller. Baade Plade og Beholder har hver et langt, stærkt Haandtag ud til Siden og Pladen kan ved Hjælp af dem med stor Kraat trykkes ind i Beholderen, hvorved Tavlerne da vil mases komplet. Af de fine Huller kommer Honningen næsten ren og klar ud til den sidste Draabe. Paa en større Vistand vilde den snart gjøre sig uundværlig. Den er engelsk.

2) Websters Røgpuster uden Røg (Septbr. 86) er nu blevet forbedret og vil om kort Tid blive prøvet her i Landet. Opfinderen, en Engellmand, maa man give Medhold i, at det er en uvrderlig Fordel ved den, at den ikke kan „gaa ud“ under Arbejdet med Bierne. Dens Fortrin bestaar navnlig i det negative, at den ikke puster Røg. I Stedet for Ild og Brandsel fylbes den nemlig med en Evamp, som er dyppet i en Blanding af Karbolsyre, Tjæreolie og Vand. Den er derfor til enhver Tid parat, uden Forberedelse, og den er saa lille, at den med Lethed bæres i Lommen. Den er anbragt paa en Blasebælg ligesom en sædvanlig Røgpuster. Bierne skal have stor Respekt for denne nye Opfindelse. Kan man forlange mere?

3. Billig Vøxsmeltemaskine (Septbr. 86). Det er jo en gammel Ide med at benytte Solvarmen i Stedet for Brændsel, og der er maasse saa Ting hvortil den lader sig ondenne med saa faa Omstændigheder, som til at smelte Vøx. Maskinen er en gammel, tykt Historie, men en lille Tur til Amerika har fixet betydeligt op paa den, saa at den egentlig først nu kan kaldes praktisk. Dens Ydre er som en Drivkasse i det smaa. Vinduet som kan lukkes op, damper det straatliggende Tag. Indvendig er der anbragt en Blikbakke, som skraaner lidt fremefter og rundt om er fersynet med en høj Kant, undtagen langs Forkanten. Vøxet, som lægges paa Bakken, og af Solvarmen smeltes, løber ned over Forkanten og stivner i et nedent under staaende, aflangt, Blikkar. Hver Gang man har Vøxstumper tilovers, kaster man dem blot i Apparatet, der fuldstændig passer sig selv, og man er fri for at have usmeltet Vøx liggende, som Vøxmøllene kan gaa i.

Observer.

Winterfoder: Honning eller Sukker?

Samtidig med, at vi bringe omstaaende Artikel af en af de mest ansete Biavlere i Amerika, ønskede vi at kunne meddele den danske Biavlere's Erfaring i saa Henseende. Af denne Grund udsendte vi nedenstaaende tre Spørgsmaal til Besvarelse af vore første Biavlere.

1. Hvilken Honningsort maa i Deres Egn anses for den bedste til Overvintringen?
2. Kan opløst Rørsukker betragtes som en fuldkommen Erstatning for god Honning, naar den opbæres og forsegles forinden Indvintringen?
3. Kan det gaa an og er det i pecuniær Henseende en Fordel, at indvintre paa Rørsukker-Opløsning alene?

Vi gjør opmærksom paa, at Svarene freudsatte det, hvorpaa der er lagt Eftertryk i

Spørgsmaalene og navnlig at Rørsukkeret opbæres og forsegles inden Indvintringen.

1. Jeg anser Honningen af Lind, Kornblomst og Hvidkløver for den bedste. Voghvede og Lyng findes ikke her. Frugttrachonningen indbæres saa tidligt, at den er tilbøjelig til at forfukre inden Vintren. 2. Rørsukker kan betragtes som fuldkommen Erstatning for Honning til de voksne Biers Ernæring, hvorimod Yngelsætningen lider derved. Man bør tilsætte 2 gode Tjessfulde cremor tartari til hver 8 Pd. opløst Sukker for at holde det fra at krystallisere. 3. Rørsukkeret er Honningens hovedbestanddel og saaledes af Naturen bestemt til Føde for Bierne, hvorfor Rørsukkeret ikke kan være at foretrække til Foder; det vil ogsaa være upraktisk at ville fuldt erstatte Honningen dermed, da der altid findes en Del Tawler, hvis Indhold ikke kan blive god Handelsvare, men kun er tjenlig til Bifoder.

A. Brun, Louisiana.

1. Jeg har ikke iagttaget nogen væsentlig Forskjel paa Honningen. Det egentlige Træk er Hindbær, Hvidkløver og Kornblomst. Lyng og Voghvede findes saa godt som ikke her. 2. Jeg har aldrig forliggt, at fodre Stader om Efteraaret. 3. Jeg vilde ikke anse det for heldigt eller for en Fordel at fratage Bierne al deres Honning og give dem Kandi-Opløsning i Steden. En anden Sag er det med Stader, der have for lidt Forraad, der vilde det vist godt kunne betale sig at fodre med Sukker-Opløsning; jeg giver dem fyldte Tawler, fordi det er nemmere.

B. C. B. Smith, Bjergrsted.

1. Alle Honningsorter anser jeg for lige gode. Rapshonningen vilde jeg undgaa (men den høves ikke længere), da den let forstener, d. v. s. krystalliserer. 2. Jeg har gjentagen overvintret med opløst Rørsukker alene. 1 Pd. Sukker i 1 Pøgl Rand, kogt og skummet, tilsat en Knivspidsfuld cremor tartari og fodres ganske held. 2. Det er i pecuniær Henseende en Fordel, at høste al Honningen og fodre med opløst Rørsukker. Rørsukker — jeg har anvendt Raasukker — koster jo kun nogle og tyve Dre Pundet og 1 Pd. Sukker giver 1½ Pd. Opløsning. Til Vintring og Fyldning med Sukkeropløsning anser jeg det gavnligt, at benytte de Tawler, hvori der findes Blomsterstøv.

F. Møller, Aarhus.

1. Hvidkløvehonningen foretrækker jeg, da Lindhonningen ofte forekommer mig at være noget vandet, dog lader jeg i Reglen hvert Stade forsyne med begge Sorter. 2. Efter hvad jeg har erfaret med et Stade, kan opløst Rørsukker fuldtud erstatte god Honning. 3. I pecuniær Henseende er det vist ingen Fordel, men Bierne overvintre godt, naar der blot er tilstrækkeligt Blomsterstøv i Tawlerne.

L. Hansen, Nalykkegaard.

1. Den sidst samlede Honning er sikkert lige saa god til Vinterforraad som den lyse. Er der Dverfstub, saa høst den lyse, der har større Handelsværdi. 2. Jeg tror, at Rørjuckeret kan erstatte Honningen. 3. Det vil bero paa Honningens Pris i de forskjellige Egne, forøvrigt tør jeg ikke bestemt tilraade det uden som Forsøg. Jeg vil prøve at overvintre et Stæde med tørt Kandis.

Kristjan Pedersen, Tved.

1. Hvidkløver og Lind er de bedste Honningsforter for Dvervintningen. 2. Paa Grund af Rørjuckerets Billighed kan det her paa Egnen bedre betale sig at fodre dermed end med Honning. Jeg har prøvet det i flere Aar og fundet mig vel tilfreds med det, men jeg foretrækker Kandis for Rørjucker. 3. At indvintre paa Rørjucker alene er ikke at anbefale.

F. B. Første, Eremitagen.

1. Lynghonning er den bedste, da den ikke let krystalliserer og er holdbar. 2. Jo. 3. Ja, naar Honningen kan opnaa højere Pris end Rørjucker.

J. Berg, Sahl.

1. Honningen her paa Egnen er meget blandet, saa at man ikke uden videre kan give den Raavn eller Planten. Derimod kan man sige, at jo senere Bierne have indsamlet deres Winterforraad, desto bedre er det til Dvervintning. Senest ster det fra 20de til 30te Juli. 2 og 3. Naar opløst Rørjucker indfodres fra 1ste til 15de September, ville Bierne overvintre udmærket godt. Kandis maa foretrækkes, da det sjældn forsalfes, saaledes som Demerara, der ofte indholder skadelige Syrer og Salte. Er der ikke fodret i Tide, maa der kun bruges Kandis i store Stykker, anbragt paa rette Sted i Stædet.

V. Hojese, Systofte.

1. Af de Honningsforter, der fremkomme i denne Egn, foretrækker jeg langt Hvidkløver-Honning til Dvervintning for selve Vintertiden. 2. Kandis-sukker af Mellemfarve anser jeg for det sundeste Foder, det overtræffes næppe af noget. Selskabelig giver man det en Tilfætning, for at det ikke let skal krystallisere. Jeg giver hele Portionen at opbære paa én Nat og fodrer derefter en Uges Tid, for at saa Foderet forseglet. I 1881 forsøgte hele min Kreds det (af Rød) og Resultatet var glimrende, som jeg havde lovet Brugerne det. 3. Kandis-græs koster omtr. 35 Øre pr. Pd. og vil ved lav Pris afgive det billigste og tillige sundeste Foder. Har man en Smule Tavlebygning og kan redde et Par Kubers Bier hos en Bislagter gratis, da kan deraf med Kandisjen laves et meget billigt og folkerigt Winterfolk.

M. S. Vorbeck, Holstebro.

Oktober.

Arbejdet ved Bierne er i denne Maaned kun ringe, da Bierne kun flyve ud paa enkelte, solrige Dage. Naar Nattefrosten begynder, dækkes Stæderne jævnt til og man sørger for, at det, der bruges til Dakning, tillader Biernes Uddunstninger at undvige. I Trugstæderne forhindres Gjennemtræk, som er meget skadelig for Bierne. Meget folkerige Familjer maa ikke dækkes for stærkt til, man kan nøjes med at lægge et Stykke uldent Tøj nogle Gange dobbelt og lægge det over Winterlejet. Mindre folkestærke pakkes ind, saa at de komme til at sidde rigtig lunt og godt. Ravnlig maa man passe paa, at de ikke har flere Tavler end lige nødvendigt, thi jo større Rum de har at opvarme, desto mere Forraad bruger de. Over Tappet eller Dækbrædderne og ved Indskuddene pakkes med fint Hø, tørret Tang eller, hvad der vist er det allerbedste, med tørret Mos. Enkelte bruger ogsaa pressede Halmmaatter til Dakning. Sidste Winter var der flere Bisfolk som omkom ved, at Kuberne blæste om eller ved at Tagene blæste af Husene, saa det regnede eller sneede ned paa Bierne. Man gjør altsaa Kuber og Tage fast, ligesom man efterser, om ogsaa selve Husene staar godt, helst paa et fast Underlag under hvert Ben. Hvis det ikke allerede er sket, bør man nu notere sig, hvor stærk hver Familie er og hvor megen Honning den har, det er godt at vide senere hen, hvorledes ethvert Stæde er indvintret.

N. S. Kristensen.

Fra Kredsen.

Ol Roskilde Amts Bivaterforening afholdt den 17de Sepbr. et særdeles vellykket Møde i „Trægaarden“ ved Roskilde. Det var besøgt af ca. 70 Mænd og Kvinder. Formanden, Hr. Gartner Wendt, St. Jørgensbjerg aabnede Mødet og gav en Oversigt over Bivaterudstillingen i Rosenborg Have. Derefter talte Sekretæren, N. S. Kristensen, Himmelfør om „Indvintning af Bierne“. Efter Foredraget førtes en livlig Forhandling om forskjellige Emner, hvori Gartner Larsen, Billesborg,

Dyrkege Nielsen, Skjæge, Kjøbmand S. Larsen m. fl. deltog. Ved Forlodningen tilfaldt Gevinsterne følgende Medlemmer: Vager P. Hermann, Carlslunde, Tømrer Chr. Jensen, Kellinge Dverdreu og Parcellist S. Hansen Salløv, Haudrup, hver en Udflyngningsmaskine. P. Larsen d. Ældre, Bridesløjsekille, Hmd. P. Hansen Flyng, Hedehusene, Ungkarl D. Oleen Fersil, Haudrup, Musikker P. Olsen, Allerlev, Sejre og Biavler Christen Jensen, Skimmede, Tølløse hver et udmærket Trugstade. Foreningen havde, for at faa gode Huse og Maskiner blandt sine Medlemmer, kun indkjøbt 1ste Klasse's Væver. Halvdelen af Indkjøbsprisen og Fragt betales af Foreningen, den anden Halvdelen af den vindende.

* * *

Vi kunne supplere vor Meddelelse i forrige Nr. med, at ogsaa Hr. Gartner Wendt, Roskilde var Medlem af Lov-Udvalget og deltog i Udvalgets Møde i Besje den 14de Juni d. A.

* * *

Af „Biavls-Tidende“ har Gl. Roskilde Amts Biavlerforening 207 Holdere.

* * *

Kalborg Biavlerforening synes nu at være i Færd med at forsvinde. For Abonnementets Forhøjelse til 2 Kr., havde den 300 Holdere, nu derimod kun 44.

* * *

Som det af ovenstaaende vil ses, har Foreningens nuværende Præsident og Vicepræsident kun ringe Udsigt til at faa Stemmeret ved Centralrådet i Oktober i Frederiks.

Efterretninger fra Udlandet.

Norge. Den norske Biavlsforenings Udstilling i Tønsberg den 14de og 15de August skal have været meget vellykket. En enkelt Udstiller, Hr. P. Young udstillede alene 170 Nr., hvoriblandt en Mængde udenlandske Medfæber, som paa enhver Udstilling vilde have vakt fortjent Opmærksomhed. I det hele dannede Stader og Medfæber Hovedmassen, af Viernes Produkter fandtes derimod forholdsvis lidt. Af danske Udstillere bør nævnes Kristian Pedersen, Tved pr. Svendborg, som fik den norske Biavlsforenings Diplom, som særlig Udmærkelse for sit Stade. Sammes velkjendte Udflyngningsmaskine opnaaede mærkeligt nok kun en 3dje Præmie. Den Maskine, der fik 1ste Præmie, var norsk og omtales i det norske Bilblad som mangelfuld.

Spørgsmaal om Biavl.

Spørgsmaal Nr. 13. Jeg har et Kube-stade, som ikke har sværmet og som jeg gjerne

vilde have i et Trugstade endnu iaar. Kan det lade sig gjøre og da paa hvilken Maade?

M. N. L. i Faulum.

Vi vil ikke raade Dem dertil, forørigt vil De finde al ønskelig Oplysning i Artiklen „Bier fra Kube i Hus“, Side 68 i forrige Nr.

Fra Udstillingen i Kjøbenhavn.

Naar man erindrer, at det var to Kredse, som havde arrangeret Udstillingen, maa den kaldes baade righoldig og vellykket. Vejret var gunstigt, Arrangementet smukt og Besøget betydeligt, henimod 3000 Personer. Der blev holdt usædvanlig mange Foredrag. Redaktør Ersklev, Kalundborg talte om vor Biavl før og nu og paaviste bl. a., at Stadernes Antal i de 20 Aar 1861—81 var steget med 60 pCt. Talere mente, at vi endnu langtfra havde naaet det Stadetal, som Landet kunde ernære. Kandidat Vorrie S, Kjøbenhavn lagde særlig Vægt paa Forordningen af Biavlens Produkter. Et udførligt Referat findes i „Nationaltidendes“ Landbrugstidende for 10de Septbr. d. A. Biavler N. S. Kristensen, Roskilde holdt et Foredrag, som vi senere skal komme tilbage til. Fru Demant, Kjøbenhavn holdt flere interessante, belærende Foredrag for de Besøgende.

Der fandtes paa Udstillingen gode Ting paa alle Biavlens Omraader. Kunsttavlerne var godt repræsenterede; Vorbeck udstillede fine „tilfaarne“ Mellenvægge, der kun udfyldte Mammens øverste Halvdel, men forneden hængte frit; vi notere blot, at de ikke blev præmierede, skjønt af udmærket Kvalitet. Af Stader maa naturligvis først og fremmest nævnes Kristian Pedersens smukke Samling, baade Højstader og Trugstader, de sidste med „Smaarammer“ ovenpaa. Af nye Former var af samme udstillet et „engelsk“ Trugstade (lavet efter Tegning og Bestilling af Kordegn Ersklev Kalundborg). Da Rammen kun var 8" høj, men 13½" bred kunde det ikke anses for godt til Overvintring. Af nye Medfæber fortjener N. Sørensen, Norup's Flyvetragt mod Ansald af Klobier at nævnes. Den er beskrevet i „B. T.“ S. 36. Det „engelske“ Trugstade, Sørensen's Flydevægt og en Honningvogn konkurrerede om den Præmie, der var udsat for det nyeste paa Biavlens Omraade. Da Dommerne imidlertid ikke kunde dømmes om deres Brugbarhed, mente de ikke at burde udele Præmien, men anbefalede særlig Flyvetragten til fortsat Prøve og Efterligning.

Afdeling I. Befolkede Stader. 1ste Pr. cand. pharm. P. S. Petersen, Kjøbenhavn, 2den Pr. Biavler N. C. Mikkelsen, do. 3dje Pr. Stomaager P. Hansen, Farum. Guldpræmie Biavler H. Schmidt, Kjøbenhavn, Diplom. Gartner L. Sørensen, Lyngby.

Afdeling II. Medfæber. 1ste Pr. Krist-

jan Pedersen, Løvb. 2den Pr. Maskinfabrikant P. D. Berg, Tørring, Lemvig. 3die Pr. Kristian Pedersen, Løvb. Diplomer til Snebker Oluf Petersen, Kjøbenhavn; Maskinfabrikant P. D. Berg; Tømrer Kristian Pedersen; Biavler Peter Christensen, Herstøv; Biavler N. Schmidt; Kordegn Erstlev, Kalundborg; Biavler A. Sørensen, Korup.

Afdeling III. Biprodukter. 1ste Pr. Paracellist P. Hansen, Næserød; Gartner L. Sørensen, Lyngby; 2den Pr. Tømrer Kristian Pedersen, Løvb; 3die Pr. Margrethe Pedersen, Bridsøfelille; Diplomer til Stomager P. Hansen, Farum; Gartner L. Sørensen; Biavler A. Sørensen; cand. pharm. P. S. Petersen; Afbugger Niels Andersen, Bregnerød; Mejerisforpagter Jørgensen, Hvidovre; Gartner Larsen, Billesborg; Gaardforpagter J. Andersen, Karlstrup; Biavler Kristen Hansen, Frederiksbøl; Grosserer C. F. L. Galle, Frederikshøj; Biavler N. Schmidt; Biavler A. Sørensen; Biavler N. C. Miksfelsen.

Afdeling IV. Præparater af Honning. 1ste Pr. Fru Karen Demant, Kjøbenhavn; 2deu Pr. Hofbager B. Albeck, do; 3die Pr. cand. pharm. P. S. Petersen. Diplomer til Fru Betty Müller, Kjøbenhavn; Fabrikant H. S. Salomon, Kjøbenhavn; Fru Charlotte Andersen, Slagelse; Detailhandler J. Nielsen, Kjøbenhavn; Binhandler J. P. Johansen, do; Biavler Vilh. Bursche, do; Fru Miksfelsen, do; Biavler A. Sørensen; Margrethe Petersen; Fabrikant P. A. C. Müller, Kjøbenhavn; cand. pharm. Aug. Andersen, Slagelse.

Afdeling V. Hjælpe midler. 1ste Pr. Kunstgartner Fr. Wendt, Roskilde; 2den Pr. Bogholder Fritz Demant, Kjøbenhavn. 3die Pr. Lærer F. T. Severin, Sønderby; Diplomer til Biavler N. C. Miksfelsen for ihærdig Virksomhed ved Underkuelens af Bieste; Kordegn Erstlev, Kalundborg; N. S. Kristensen, Himmelsø; Lærer J. True, Kjøbenhavn; Tømrer Kristian Pedersen, Løvb; Biavler N. Schmidt, Kjøbenhavn.

Erklæring.

Undertegnede Biavlere erklære herved, at vi ikke kunne tiltræde som overensstemmende med Virkeligheden meget af hvad Hr. N. C. Miksfelsen, Formand for Kjøbenhavns Amts Biavlerforening, udtalte paa Mødet i Kjøbenhavn angaaende de f. L. brugte Stadesformer, Bieste, m. m.

p. t. Kjøbenhavn, 5te September 1886.

J. Berg. Herm. Borries. H. Erstlev.
N. S. Kristensen. Kristian Pedersen.

Ernaating.

Der kommer altid en Skedul Tjære i Honningtrucken (ingen Lyffe er ublandet).

Gammelt russisk Ordsprog.

Fotograf Vorbeck i Holslebø har gjort interessante Jagttagelser over Møllarvernes Optraeden i Ingel-Tavlerne.

Gravenhorst's udmærkede Biavis, „Deutsche illustrierte Bienenzeitung“ holder sig fremdeles som et første Rangs Blad. Det har ikke blot Læsere, men ogsaa Medarbejdere saavel i Europa som Amerika. Den 1ste Oktober begynder det sin 4de Aargang, hvorfor vi benytte Lejligheden til at anbefale det til enhver, der forstaaer Tyisk. Det koster aarlig 4 Kr. og udkommer hver Maaned med et Hæfte paa 16 Sider, udstyret med fortrinlige Afbildninger. Forlæggerens Adresse er: C. A. Schwetschke & Sohn, Braunschweig.

Bekjendtgjørelser.

Bilus søges i videnskabeligt Tjemed. De vil muligvis findes paa kassable Dronninger, som bedst kastes i Spiritus eller Brændevin. Betaling efter Overenskomst. Redaktionen anviser.

B. Bojesen, praktisk Vejledning til Biavl. Med 40 Afbildninger. Pris 1 Kr.

Th. Thorson, Vejledning i den nyere Biavlsmethode efter Dzierzon. Pris 75 Øre.

Th. Thorson, den italienske Birace. Pris 25 Øre.

Th. Thorson, den danske Biven. Pris 1 Kr. 50 Øre.

faas i de fleste Boglader samt hos Forlæggeren.

Rudolph Klein.

Kjøbenhavn (K) Pilestræde 40.

Biauls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

„Biauls-Tidende“

N. S. Kristensen.
Biavler.

udgaar den 1ste i hver Maaned, koster 1 Kr. 1 1/2 D. om Aaret, og kan bestilles paa et hvert Postkontor

Betjenbtgjærelser, Bidrag m m adresseres til

„Biauls-Tidende“s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt den praktiske Biavl vedrørende sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløve pr. Roskilde.

Indhold: Centralmødet. — 3fte Eneret, men Enighed. — Viernes Røgt. — Njød-Dpiskrift — Sukker som Vinterfoder. — Stiket. — Honningens Inddampning. — Præmiering af hele Bistande. — Fra og til vore Læsere. — Fra Redaktionen. — Smaating. — Efterretninger fra Udlandet. — Spørgsmaal om Biavl. —

Centralmødet i Frederixs.

(Den 24de Oktober 1886).

Hr. Kunstgartner Wendt i Roskilde blev valgt til Præsident, Hr. C. F. Grønning til Vicepræsident; til Bestyrelsesmedlem valgtes Hr. Dyrholm (Tyen) og gjenvalgte bleve Hr. Overdriftsinspektør F. Møller og Hr. Kordegn Erslev. Vi hilse dette Valg med Glæde og se deri en Garanti for vor Biauls Fremgang. Kontingenteret for „T. f. B.“ vil vedblive at være 2 Kroner aarlig, men det vedtoges, at fire kunne holde nævnte Blad i Fællesskab, saaledes at hver faar 1/4 Stemme. Med Hensyn til Biavlerforeningens Regnskaber, saa var der rigtig nok fremkommen Regnskab for de 2 foregaaende Aar fra den forhenværende Regnskabsfører, men da der hverken var givet Bestyrelsen Lejlighed til at gjenemgaa dem eller Revisorerne til at revidere dem, kunde intet foretages med dem. Naar Foreningen faar Raad dertil, vil der blive udsendt Biauls Lærere og Smaapieceer om Biavlen over hele Landet.

Ikke Eneret, men Enighed.

Lad os engang se 13 Aar tilbage i Tiden! Den rationelle Biavl var da allerede en gammel Ting, som havde overstaet sine „Børnesygdomme“. Biavlerforeningen, som i 1866 overtog Ledelsen af Biavlen, havde et 8 Aar gammelt Medlemsorgan, den havde 1500 Medlemmer, fordelte i 55 Kredse. Vor Organisation var fuldt færdig og Biavlens Fremgang sikret.

Vi gaa da nogle Øjeblikke over til England og betragte Tilstanden derovre i de samme Aar 3 Maj 1873 begyndte det første engelske Biblad. I dets første Aargang vil man kunne finde den danske W. F.'s Love oversatte og man var snart i fuld Gang med at danne Kredsforeninger ligesom hos os. Aaret efter, 1874, afholdtes den første Udstilling i London. Efter en dansk Biavlens Udtalelse, som besøgte Udstillingen, overgik den vore daværende i flere Henseender, som naturligt var, men i Henseende til Honningens Kvalitet f. Gr. naaede den os ikke.

Under denne Udstilling dannedes den engelske Bivablerforening.

Saa meget var vi forud, men hvorledes er Forholdene nu?

I Begyndelsen af forrige Maaned (Oktober 1886) var der igjen Udstilling i London, hvor de engelske Kolonier i alle Verdensdele og Nord-Amerika mødte med deres Produkter. Fra de samme Egne kom Delegerede over, og blandt disse Amerikas første Bivabler D. A. Jones. Ved Forhandlingsmødet udtalte han usforbeholdent sin Beundring for den engelske Organisation. „Den engelske B. F. med dens mange Kredse er sikkert den største i Verden. Her findes samlet henimod 10,000 Medlemmer, en hel Stab af „Bivabslærere“ og et halvt Hundred „Medhjælpere“ til at vejlede Smaaafolk og andre i Bivabl. Det er langt over noget af hvad, vi kende i Amerika, hvor alt er spredt. Medlemmerne af alle Amerikas Bivablerforeninger tilsammen vilde ikke kunne naa dette Tal. Det er kort sagt en storartet Institution, for hvilken vi Amerikanere tage Hatten af“.

Hvor vidt er vi da kommen i de omtalte 13 Aar?

I 1874 havde B. F. 1500 Medlemmer, den har haft 2000, nu har den kun over 900. Den engelske B. F. har aarlig knyttet Hundreder ny til, den danske har vitterligt aarlig jaget en Mængde fra sig, den har nok stadig faaet nogle ny, men den har ikke beholdt de gamle.

Hvorledes har den kunnet opnaa et saadant Resultat?

Bestyrelsen har skiftet en Del og til en Tid ikke kunnet erhverve sig Medlemmernes Tillid, hvad der maa virke meget skadeligt. Dog om Interregnet 83—86 mere en anden Gang. Et godt Fagblad er Hovedsagen (og intet er for godt!) thi de aller fleste staa kun gennem dette i Forhold til Foreningen. Det engelske Blad blev fra det første Djeblif af (og saa hos os) betegnet som ypperligt redigeret. Det danske har til Tider været yderst slet redigeret og Medlemmerne har været tvungne til at holde det, fordi intet andet fandtes. Derfor faldt en Mængde fra i de

senere Aar. Det engelske Blad kom først maanedsvis, nu faar Abonnenterne det hver Uge (20 Sider), uden Forhøjelse i Prisen! Paa den Maade vilde vi ogsaa have kunnet haaret os ad. Danmark har vistnok over 20,000 Bistande. Hvis B. F. ikke ved sin Ledelse og sit Blad havde bortjaget saa mange vilde den nu muligvis have haft 4—5000 Medlemmer. Man maa erindre, at det ikke er ligegyldigt om den har 2000 Medlemmer (å 1 Kr.) eller 900 (å 2 Kr.), selv om Indtægten bliver den samme.

Vi mener da, at vi vil kunne lære meget fra England og det var nok værd at sende en dygtig Mand derover. Dog maa vi strax tilføje, at vi ikke tænker paa den „engelske Bivabl“, som „T. f. B.“. iaar importerer —, thi den anse vi for lige saa upraktisk som ubank og den skal nok vise sig uholdbar i Længden. Derimod vilde vi kunne lære meget i Retning af Udstillingernes Ordning, Kredsvirkomheden, Agitationen for Bivablens Udbredelse, altsaa nærmest Organisationen.

Had vi ville kalde et stort Fremstrid, er dette, at B. F. ikke længer kan paatvinge sine Medlemmer et daarligt Blad for deres Penge, tallet være Konkurrencen. Dette siger Hr. Lærer Hoffmann rent ud i „T. f. B.“ Hr. Hoffmann har sikkert fuldkommen Ret, naar han tilføjer, at det nu ogsaa maa være gaaet op for de mange andre, som have været mindre forud indtagne end han selv.

Biernes Røgt.

Et Foredrag af B. E. B. Smith i Bjergsted, holdt i Syderup den 17de Oktober, d. A.

Det er en almindelig Mening hos Folk, som ikke ere Bivablere, at Bierne hjembare Honning hele Sommeren igjennem, og at man af Dzierzon-Stader i Sommertiden kan høste Honning hver Dag; men dette er en stor Vildfarelse, idet Bierne udenfor den egentlige Træktid ikke engang høste til deres

daglige Behov. Høst mig eller i min Egn begynder det egentlige Træk — Hovedtrækket — naar Hvidkløver, Hindbær og Kornblomster begynde at blomstre, midt i Juni Maaned eller henimod St. Hansdag; og falder det saa i med Varme megen Varme — og det ikke er altsor tørt, saa er det ogsaa en forbausende Mængde Honning et Stade kan hjembære, forudsat at det er folkestærkt og ikke mangler Plads og tomme Vortavler. I den Tid er det Bierne forsyne sig med Winterforraad, og de ere saa ivrige i at hjembringe Honning, at de blive ved, saalænge de kunne finde noget, og har Plads til at opbevare den. Dette benytter Bivleren sig af og indretter sig derefter, saa at der ogsaa kan blive noget til ham; og den erfarne Bivler lærer snart at mage det saa, at han faar Broderparten; thi et folkerigt Stade kan ofte hjembære 3—4 Gange mere end det behøver for at overvintre. Trækket er undertiden meget kort f. Ex. en Gang 10 Dage, men kan ogsaa vare 5 å 6 Uger. Naar Trækket er langt, kan selv Kubebivlere høste Honning; men er det kort, gjælder det om at passe paa. — For at blive Bivler, maa man først og fremmest tilægge sig Theori, og demie kan faas af Bibøger. Den bedste vi have, er Hoffjærgermester Bruns, den er fortrinlig og giver al ønskelig Oplysning om Bivavl, men man maa dog ikke gjøre Regning paa at blive dygtig i Bivavl den første Aar, der hører ogsaa Erfarenhed til, som man ikke kan læse sig til. Man maa begynde smaat, med 2, 4 eller 6 Stader. Min Fremgangsmaade er i Hovedsagen saaledes: Jeg lader hvert Stade til Overvintring beholde ca. 20 Pbd. Honning og sørger for at Bierne sidde lunt, uden dog at sidde for varmt. Om Foraaret, i Slutningen af Marts eller Begyndelsen af April Maaned borttager jeg de overflødige Vortavler og indskranke Pladsen til det nødvendige (10 å 14 Tavler), og derpaa begynder jeg at fodre fra Slutningen af April til henad St. Hansdag, naar Hovedtrækket begynder — ca. 5 Pbd. Kandisukker til hvert Stade —, derved indbilder jeg Bierne, at det er Sommer, og Yngelen fremmes saa betydeligt, at Staderne blive folkestærke inden Hovedtrækket be-

gynder. Naar dette er begyndt, udvider jeg Pladsen betydeligt med 2, 4 å 6 Vortavler ad Gaugen, ligesom Trækket er godt til; at ikke Staderne skulle mangle Plads og tomme Vortavler. Man regner, at Bierne fortære 20 Pbd. Honning for at producere 1 Pbd. Bog. Det er dog ikke af denne Grund, at tomme Vortavler have saa stor Værdi; men fordi Bierne i Reglen ikke bygge uden der er godt Træk, og naar der saa er godt Træk, kunne de ikke bygge hurtigt nok. Tomme Vortavler spille derfor i Bivavl en meget stor Rolle; det nytter ikke, om Honningen flyder, naar der ikke haves Skaale til at opsamle den i. Bierne ville i den gode Træktid gjerne sværme — det er at Stadet deler sig —; denne Sværming søger den erfarne Bivler saavidt muligt at forhindre, fordi Stadet derved svækkes i en saadan Grad, at der ikke bliver noget Honning at fratage det, eller med andre Ord: det Stade, der giver Sværme, giver ingen Honning. — Jeg høster kun 1 a 2 Gange om Aaret. Naar det er et godt Aar, høster jeg i Slutningen af Juni eller først i Juli Maaned noget, for at give Plads, og Næsten i August Maaned. Er det et mindre godt Aar, høster jeg kun en Gang, nemlig i August. Jeg tager saa, hvad der i hvert Stade er over ca. 20 Pbd. Honning. Jeg har Huse til 30 Stader og har i de senere Aar høstet henved 1000 Pbd. aarlig, men haaber at bringe det til større Udbytte.

Mjød-Opkrift.

Til hver Pot blødt Vand tages 1 Pbd. Honning. Naar Vandet er lunken, kommes Honningen i og der røres om til den er smeltet, hvorpaa det hele sættes over en svag Glødbild, helst i en blank Kobber- eller Messingjedel. Naar det har kogt jævnt i 2½ å 3 Timer, tager man lidt i en blank Sølvske og naar der da viser sig ligesom smaa Fug i Mjøden, saa har den kogt nok. Under Kogningen maa alt Skum straks borttages og hvad der damper bort ved Kogningen, erstattes

straks med kogende Vand af samme Slags som er taget til Blandingen. Naar Mjødren er kogt, hældes den op i en Balje, hvori den bliver staaende til den er svalet og derefter tilføjes til hvert Anker (omtrent 40 Potter) 1 á 1½ Lod ren Pressesjær, som røres ud i det hele. Dagen efter fyldes Mjødren i Ankeret, helt op til Spundshullet og det holdes i den første Tid stadig fuldt, for at Gjæren kan løbe over, da den ellers let gaar tilbage og gjør Mjødren sur. Et Klæde lægges over Hullet for at Luften kan holdes noget borte. Naar den stærke Gjæring er forbi, sædvanlig efter 2 á 3 Maaneder, sættes Spundset let i og Ankeret lægges hen til næste Sommer. Mjødren tappes da af i et rent Træ, for at det tykke, der samler sig paa Bunden, kan blive fjernet. Kommer dette ikke bort, saa fordrøver det det hele og denne Mensning gjentages saa længe til Mjødren er ganske klar. Først da tappes den paa Flasker. Det er en Selvfølge, at Mjødren bliver desto bedre, jo ældre den bliver.

Ankeret maa helst have været benyttet til hvide Vine, Rom, Kognak, eller desl., men ikke til Rødvin el. lign., det vil da farve Mjødren og øbelægge dens egen smukke, klare Farve.

B. Første.

Sukker som Vinterfoder.

De forskjellige Udtalelser om denne Sag fra danske Biavlere var i høj Grad lærerige. De viste tillige, at intet er absolut det bedste overalt eller for alle; da dette imidlertid er noget, som Begynderen ikke ret kan forstaa, kunde det for hans Skyld maasse nok være værdt at se, hvorom der trods Forskjellen er Enighed.

I de Egne hvor Hvidkløver findes, anses dennes Honning for at være den bedste til Overvintringen, dog kommer Linde-Honningen den nær. Frugthonningen samles for tidlig paa Aaret og er derfor, ligesom Rapshonning, tilbøjelig til at krystallisere

før Vintren. Den krystalliserede Honning er som Regel ikke heldig for Bierne til Vinterfoder, fordi de først skal opløse den, hvortil de skal bruge Vand og naar de skal hente dette, f. Ex. fra Nedslagene paa Væggene, maa de forladt Viklumpen og være i Virksomhed i Vinterens Løb, hvoraf følger Folketab. Lyng-honning er ikke den daarligste til Vinterfoder og i Lyngegnene haves væsentlig ingen anden. Boghvedehonningen omtales ikke, men vi ved af egen Erfaring, at Bierne overvintre godt paa den.

Hvad det nu angaar, at erstatte Honning med Sukker, saa er den pecuniære Side af Sagen strax klar: Sukkeret er billigst. Om det ogsaa fuldt kan erstatte Honning, — ja derom staar Striden f. T., ikke blot hos os, men i hele Biavlerverdenen. Mange er for, men de fleste er imod Sukkeret. Hos os anbefaler man ikke at indvintre paa Sukker alene, men kun at anvende det til at fuldstændiggjøre Vinterforraadet med og som Rødfodring og hertil er dette Foder uuvrerligt og langt bedre en daarlig Honning, Maltpræparater m. v. Af de forskjellige Slags Sukker maa vistnok Kandisgrus foretrakkes, som godt og billigt. Det maa gives i varm og opløst Tilstand (med Til sætning for at forebygge, at det krystalliserer) i rette Tid — helst i September — for endnu at blive forseglet af Bierne, da det ellers ikke vil holde sig, og i store Portioner paa en Gang. Man fodrer Bierne i nogen Tid efter, for at tilskynde dem til at forjægle det. Er Aarstiden allerede for langt fremrykket hertil, saa gives det tørt i store Stykker og dækkes med en Staal til at samle Fugtigheden eller der gives tillige Bierne Vand. I England har man egne Foderpræparater til dette Brug. Hvad endelig Blomsterstøv et angaar, saa gjør Tavler med Støv ingen Skade, naar det blot er tørt og ikke findes dækket af Honning, thi naar Bierne suger Honningen, faar de Støvet med. Tørt Støv rører de aldrig i Oktober — November, hvor de stifter Tarmtaal. De Biavlere, som begynde Foraarsbehandlingen tidlig, vil altid faa Tid at indhænge Støvtaaler om Foraaret.

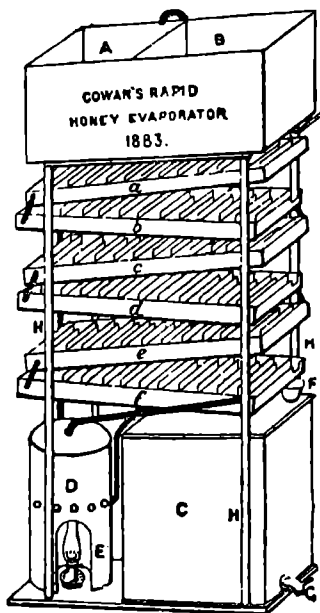
BEMÆRK!

Honningen vil kandere, d. v. s. blive hvid og fast, saasnart den bliver afkjølet eller koldt Vejr indtræder. Denne Kandering er det sikreste Bævis for dens Renhed og Ægthed. For at faa den flydende igjen, sættes den ind i en varm Ovn efter at Tilbindingen er taget af, og for ikke at knække Glaseet, gjør man bedst i at stille det paa et tyndt Stykke Træ. Man kan ogsaa stille Glasse i varmt Vand, om man vil. Naar Honningen er smeltet, tages Glaset bort og lukkes atter til. Hvis det da lukkes, endnu medens Honningen er helt varm, med en Vold, som har været dyppet i smeltet Vox, vil Honningen sædvanlig ikke kandere igjen, men holde sig flydende.

Honningens Inddampning.

At inddampe sin Honning vil sige, ved Opvarmning at fjærne en Del Vand af Honningen, saa at den faar en passende Tykkelse og derved bliver „moden“ til at krystallisere. Den af Bierne tilkapslede Honning er moden, men det er ikke alle Biavlere, som vil vente saa længe med at udslynge. Det er navnlig i Amerika en meget udbredt Fremgangsmaade, at udslynge Honningen lige saa hurtigt som Bierne kan indbære den. Træftiden er kort, siger de, jo oftere vi udslynge i den Tid, desto bedre. Bierne holdes derved stadigt i Vande og man kommer ikke saa let i Forlegenhed med tomt Bog til dem, som naar Honningtavlerne først skal hænge en Ugestid i Stedet for at blive forseglede. Metboden giver mere Honning, denne er flydende, saa den er let at udslynge og hvad der er en stor Fordel — vi er fri for den møjssommelige Afstrækning af Cellelaagene. Den efter denne Methode udslyngede Honning maa da have en Efterbehandling, den maa inddampes. Da saa mange Biavlere se deres Fordel i denne hyppige Udslyngning, saa har naturlignvis andre driftige Folk lagt sig efter,

at komme disse Biavlere til Hjælp med Inddampnings-Apparater, thi Biavlen drives berovre i det store og saa maa der ogsaa særlige Redskaber til mange Ting, som den danske Biavler ikke behøver. Det høstaaende Billede fremstiller den engelske Biavler Cowan's „hurtige Honning-Inddamper“, som han konstruerede i 1883. Paa et Par Timer inddamper den saa meget Honning, som ellers vilde tage flere Dage. Apparatet støttes af 4 Stænger (H H), som foroven bærer en Blikkasse, der er fuldstændig delt i to Rum (A og B). Under denne Kasse findes 6 Blikbakter (a b c d e f), som

alle hælde lidt, vegevis til højre og venstre. De har en dobbelt Bund eller med andre Ord, de er hule. Inde i hver Bakke, altsaa paa den øverste Bund, er fastloddet Blikstrimler, som gaa paa tværs, men staa lidt fra Siden, stifteris til højre og venstre, saa at Honningen kommer til at flyde i Sig-Sag gennem hver Bakke, hvorved dens Vej bliver meget lang. Naar Apparatet skal bruges, gaar det saaledes til. Beholderen A fyldes med Vand, som gennem et Rør i Bundens løber ned i det hule Rum i den øverste Bakke (a), fra denne ned i den næste (b) gennem det korte Rør, som ses til Siden paa Figuren. Efterat have fyldt alle Bakkerne indvendig, løber det endelig ned i Rjedlen (D).

Denne opvarmes nu ved Hjælp af den nedeunder staaende Lampe og naar Vandet er kommet i kog vil det stige op ad Stikrøret, hvis Spids ses oven over Beholderen A og strømme ud i denne. Det varme Vand kommer saaledes i Omlob, ned gennem de hule Blikbakter til Rjedlen, og igjen til A o. s. v. Nu hældes den umodne Honning i Beholderen B og fra denne løber den langsomt ned i den øverste Bakke, derfra i den næste o. s. v. indtil den ved F løber ned i en Tragt og samles i Beholderen C, hvoraf den kan udtappes ved G.

Hele Rejen gennem Bakkerne er omtr. 100 Fod og i den Tid Honningen bruger om at løbe det hele igennem, faar Vandet Lejlighed til at fordampe af den.

Herm. Worries.

Præmiering af hele Bistande.

Ved Udstillingen i Kjøbenhavn var der udsat lige saa mange Præmier for Afdeling I: „Bimødre og Bisolk“, som til alle de øvrige og der viste sig ogsaa Tilslutning til dette Fremstribt, idet der udstilledes en halv Snes Familjer og 2 Bimødre. Dette tyder paa, at der nu begynder at vaagne Sans for, at det ikke er nok med at Fabrikanterne møde med deres Huse og Redskaber og Biavlerne med et lille udsøgt Parti af deres Honning og andre Frembringelser, men at det er nok saa meget om at gjøre, at have gode Bimødre og dermed stærke Familjer, som kan indbære noget ordentligt i Hovedtrækket. Men hvorfor skulde vi saa ikke gjøre Skridtet fuldt ud? Begyndelsen er: at præmiere hele Bistande. I Marts 1884 var det til Forhandling paa et større Møde i Roskilde. Man mente derved at komme til at præmiere den virkelig dygtige Biavler, samtidig med at de omreisende Dommere kunde yde Vejledning og give Vink om Biavlens Drikt. Et Udvalg blev nedsat, men man har intet senere set derom i Bladene. I Maj s. A. skrev Filomella om saadan Præmiering og oplyste, at det allerede brugtes i Elsass og flere tyffe Biavlforeninger.

Sagen bør optages paany og føres frem i alle virkelig levedygtige Biavlerkredse. Det kan indvendes, at det er forbundet med stor Ulejlighed at bedømme alle Bistande i en Kreds, da Biavlerne bo saa spredt, Udgifternes blive for store og ingen ville være Dommere. Hertil skal nu bemærkes, at kun de Medlemmers Bistande skal besøges, som melde sig til Konkurrencen og Udgiften til Dommere og Præmier kan beregnes forud omtrentlig. Udstillingerne give gjævne et uventet stort Udsækk. Flere dygtige Biavlere har udtalt, at

de havde god Lyft til at modtage Valg, naar de fik en lille Godtgjørelse for Ulejligheden.

Jeg fremsætter den Maade, hvorpaa jeg tror at det lettest lod sig ordne:

1. Enhver Biavler, der ønsker at deltage i Præmieæftningen med hele Bistande, maa melde sig enten til Kredsbestyrelsen eller til en Sogneformand inden en bestemt Dag (15de Juni).

2. De konkurrerende Bistande deles i 2 Klasser: Klasse A., Bistande paa over 10 Familjer ($\frac{1}{5}$ af Bistandene paa Derne). Klasse B., Bistande paa under 10 Familjer. Præmierne uddeles i Forhold til de konkurrerende Biavleres Antal i Klasserne.

3. Der vælges 2 Dommere til at be-
rejsse Kredsen og tage Bistandene i Ojsyn og de yder tillige Vejledning i Biavl.

4. Dommere faar i Dækt 2 Kr. pr. Dag og fri Rejse (eller 3 Kr. pr. Dag uden Rejse).

5. Dommere kan ikke æfte Præmie, men kan erholde Diplomet, hvis de deltage i Konkurrencen.

Besigtigelserne af Bistandene burde for Dernes og Østjyllands Vedkommende vist bedst ske omkring 1ste Juli, i Bestjylland senere, efter forudgaaende Bekjendtgjørelse af Dagen. Udgiften kunde maasse for en større Kreds beregnes saaledes:

Til Dommere, i 7 Dage	
besøgt 42 Bistande	28 Kr. Jalt
Godtgjørelse for Befordring 14 —	} 142
15 Præmier, 2 paa 10 Kr.	
3 paa 8 Kr., 6 paa 6 Kr.	
4 paa 5 Kr., ...	

Pengene kunde vist ikke anvendes paa nogen bedre Maade til at fremme Biavlens og Biavlerens Sik, hvad ham tilkom, efter den Stand, hvori hans Biavl var. Dommere fik Lejlighed til selv at lære og samtidig kunne give gode Raad. Med Rette kan denne Maade vist betegnes som det tredje Led i Rækken til Biavlens Fremme. Bibliotekene og Foredrag vækker Interesse for Biavlens og lærer dens Theori, Udstillingerne viser Biavleren, hvorledes gode Huse, Redskaber og Produkter skal være (Midlet) og ved den her omtalte Præmiering.

belæres Bivavleren praktisk og Opmærksomheden henledes paa den Bivavler, som er fremmest i god Bivavls-Drift, d. v. s. som er nærmest ved Maalet.

En Fremskridtsven.

Fra Redaktionen.

Alle, som mangle Nummere af „Bivavls-Tidende“, hvad enten fordi Postvæsenet ikke har leveret dem eller fordi de senere er bortkomne, anmodes herved om at meddele Red. det, da de vedkommende Nr. saa straks vil blive tilsendt gratis.

Smaating.

En Dronning faar først Værdi ved at blive befrugtet.

J. Møller.

* * *
Et Tidens Teg. Paa Udstillingen i Kjøbenhavn fandtes blandt de tomme Stader kun ét eneste Højstade, hele Resten var Trugstader. Rammemaalet i de sidstnævnte var næsten ubelukkende 12 × 10" og Normalmaal.

* * *
Amerikanske Bibrade. Der udkommer f. T. ikke mindre end 9 Blade i Amerika, som ubelukkende bestrænge sig med Bivavlen. „American Bee-Journal“ er det ældste, det blev stiftet i 1861 af Samuel Wagner og udgives nu af T. G. Newman i Chicago. Det udgaar i to Udgaver, en ugentlig og en maanedlig. Næst efter dette kommer A. J. Root's „Gleanings in Bee-Culture“ med 6500 Abonnenter. Det udgaar hver 14de Dag og bringer hveranden Gang som Tillæg et „Bibrad for Børn“, der dog ogsaa behandler andre Spørgsmaal, som Følgerne af Misbrugen af Tobak og Brændevin osv. Man vil af dette kunne se, hvor langt Amerikanerne er forud for os, thi en stor Del af Børne-

bladet er optaget af Skrivelser til Redaktionen fra Piger og Drengene i 4—5 Aars Alderen (!?). Saa unge Medarbejdere faar de europæiske Bibrade næppe for det første.

Efterretninger fra Udlandet.

England. Paa Grund af det daarlige Træk iaar, lyder der nu almindelig Klage over de kun halv fyldte Delinger, hvorved der rimeligvis vil lides betydelige Tab, idet saadanne mislykkede Delinger er ufærlige til antagelige Priser.

— Bistil kan, som man ved, undertiden have ubehagelige Følger, der dog i Reglen hurtig fortaage sig. En engelsk Bivavler blev stukket i Anklen og blev derefter sork som en Neger over hele Kroppen. Efter lidt varm Kjøbsuppe og en Snaas Brændevin og et koldt Omslag paa Hovedet, kom han sig i Løbet af et Kvarters Tid. Det er rigtigst at lade Lægen hente i et saadant Tilfælde, men hvad man straks bør gjøre, er, at give den syge 10 Draaber Salmiakspiritus (Ammoniakvand) i en Spisefuld Vand eller i en Snaas Brændevin.

— Den store Begivenhed er f. T. Amerikaneren Mr. Jones. Han holdt Foredrag over Heddon's Stade, som f. T. er det populæreste Stade i Canada, men Pladsen tillader os ikke at gjengive det. De engelske Bivavlere overfaldt ham formelig med deres Spørgsmaal, som han havde travlt med at besvare. Erfaringen havde nu godtgjort, at den praktiske Bredde af Delinger ikke var 2", men kun 1 1/2" til 1 1/2", som fyldes langt hurtigere og smukkere. Til den store afstjulte Bt, Apis dorsata, nærrede han nu ingen Forhaabninger længer. Bi-Handsker burde ikke være forte, men farvede, helst brune. De bedste var af Linned, dyppet i Linolie (hvad Spøkkene kalder „Dietstj“). Det var ofte praktisk, at barbære Haarene af Haandens Bagside, naar man arbejdede med bare Hænder, da de irriterede Bierne. Han ontalte et nyt Dronningebur, hvori han ofte havde haft 100 Bimødre og derover i uge, ja maanedsvís i et og samme Stade, uden at dettes Dronning blev forstyret i sit Arbejde. Det kommer snart i Handelen.

Tyskland. Amerikaneren J. Venton, som bor ved München, men har Bistande i Orienten, hvor han opdrætter egne Dronninger til Salg, er nu atter rast. Vi havde Brev fra ham for ganske nylig, han ønskede at se „Bivavls-Tidende“, som han kaldte det. Der er næppe det Bibrad i Verden, hvori han ikke avtererer.

Amerika. Der er udkommen en ny Udgave af Professor A. J. Cook's Bee-keepers' Guide, or manual of the apary. 14de Udsid. Pris 5 s. 6 d

— Demarre roser Solvoegsmeltemaffinen meget.

Rusland. Statsraad, Professor Dr. von Buttlerow i St. Petersborg er død i August d. 21. Yngen har interesseret sig for og gjort saa meget for den russiske Bialv som han. Han har bl. a. oversat Gravenhorst's Vibog paa Russisk, oprettet en Bialvs-skole, indført Bogenstulperen osv. Saar fik han en russisk Bialvs-Tidende i Gang, som udgives af det „tefferlige økonomiske Selskab“ i St. Petersborg — nu, da han netop skulde hyste for sit Livs Gjering, overraskede Døden ham. Det er uden Tvivl et uersatteligt Tab for den russiske Bialv.

Fra og til vore Læsere.

1. Jeg gjør opmærksom paa, at Honningen iaar, paa Grund af den i lang Tid tørre Sommer, er meget ubsat for at forsure og at altsaa Vanding af Bierne vil blive nødvendig til Vinter.

A. Brun, Louisiana.

2. Meningerne om Honninghøsten iaar lyder meget forskjelligt. Jeg har høftet 74 Pd. af et Stæde og 60 Pd. af et andet, hvilket jo kan kaldes et godt Udbytte og fra flere Bialvere i vor Kreds kan jeg meddele noget lignende, saa vi kan ikke klage over daarligt Honningaar. Trækket havde maasse været 8 Dages Tid længere, hvis ikke Frosten var kommen og havde gjort Ende paa Lupin- og L yngblomstringen, saa det hele var forbi.

P. J. Knubsen, Amdsager (Varde).

3. Jeg har haft „Bipesten“ meget paa min Viestand, saa jeg kender den godt. Det Middel, der har hjulpet mig bedst, er, at jeg fra det tidlige Foraar har fodret Bierne regelmæssigt og rigeligt, saa at de stadig har haft tilstrækkelig Foder og saa sørget for at Bierne i Foraarstiden sad varmt og lunt, saa at Ungelubviklingen gik jævnt fremad uden Spring eller Tilbagegang.

E. i S—s.

4. Her i Dobro-Egnen staar det ikke godt til med Bialven. Vi har kun Kuber, saa her er meget tilbage at ønske, men jeg antager, at det er en meget god Honningegn. Jaar har det været et ret godt Aar og jeg haaber, at Bialven nok skal vinde frem. Jeg har anskaffet de første Hunn, jaar, før havde jeg kun Kuber.

D. Fr. D.

[Fra Solland klages over det uheldige daarlige Bialv, ligeledes fra flere Egne paa Sjælland, hvor der ikke findes Lind eller andet sent Træk. Vi har forøvrigt modtaget mange modsigende Meddelelser fra de samme Egne af Landet, saa Udbyttet har vist i højere Grad end ellers afhængig af den Pæsing, Bierne har faaet. Red].

P. J. R. i A. Vi gjør hvad vi kan for at bringe Bialverne i Forbindelse med Forbrugerne, men det forslaar ikke. Trangen til en Rjød fabrik bliver stadig større. Af de fremsendte Tavleprøver vilde vi foretrække Nr. 3, haade paa Grund af Boret's Kvalitet og Selskabspræksen. Naar Sællerne ikke er større end, som her, fra 7 til 7½ Celle paa 4 cm., har Forskjellen ingen praktisk Betydning. Sladere Bund end Nr. 3 har ingen dansk Tavle, men vi ansæ det for ønskeligt, om en eller anden Fabrikant vilde lægge sig efter Tavler, passende for de Vorbeck'ske Honningrammer.

Aug. B. D., Stockholm. Vedkomende er meget tilfreds med Pelham's Balsværk, det forarbejder dobbelt saa mange Pd. Bøg om Dagen som Root's efter hans Egenbe. Afsetning meget betydelig. Bunden i Tavlen er noget slab, hvad der nu anses for at være det bedste. Balsens Bredde er 26 cm. (10" dansk). Maskinen vejer ca. 25 Kilo.

Spørgsmaal om Bialv.

Nr. 14. Hvorledes skal det forståas, naar i „Bialvs-Tidendes Rægtavle“ Hjørneklobsenes Længde under „Cellemaal“ angives til 15¾" og under Rammemaal til 1½", altsaa et forskjelligt Maal de to Steder?

En Abonnent.

De Maal, der findes under „Cellemaal“ er theoretiske, da de er beregnet som et Gjennemsnit efter Naturen, hvorimod de under „Rammemaal“ anførte Maal er praktiske, det vil sige fundet mest passende af Bialverne. Det er naturligvis kun de sidste, som bør følges, naar man vil lave Stæder og vi har i dem ganske fulgt Fotograf Vorbeck. Vi har regnet 12" paa 1", saa i det af Dem fremdragne Tilfælde er der en ikke ubetydelig Forskjel mellem Theori og Praxis. (Det har glædet os at se, med hvilken Interesse, De omfatter vort Blad.)

Nr. 15. 1. Kan Bøg paa nogen Maade blandes i Rjøden og derved gjøre den fed?

2. Er det af andet end Urenligheden fra gamle Tavler, at Rjøden bliver mørk?

3. Rjød af ren Honning bliver vel altid lys og den lyse og klare Rjød, er den ikke den bedste? C. J. R. R.

Bøget kan ikke opløses i Honningvand, da det er et Fedtstof, uden senere at udfilles. Naar det skal gjøre Rjøden „fed“, saa kommer det alene af det Lag Smuds, som famler sig i Sællerne og som tillige giver Rjøden den mørke Farve. Den klare Rjød er ubetinget den bedste, men desværre foretrakkes endnu ofte det ælle Rjød-Maak, som kommer af gamle Tavler, knust Blyng osv.

Blaavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Blaavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

„Blaavls-Tidende“

N. S. Kristensen.
Blaavler.

udgaaar den 1ste i hver Maaned, koster 1 Kr. 14 Ø. om Aaret, og kan bestilles paa et hvert Postkontor.

Bekjendtgjærelser, Bidrag m m adresseres til

„Blaavls-Tidende“s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt den praktiske Blaavl bebrøgende sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: Til Læseren! — Gammelt og Nyt. — Rubestaber og Kjømpesfolk. — „Naaden Dn-
gel“ er ikke „Bipeft“. — Sol-Vogsmeltemaskinen. — Honningen er for lidt kjendt. — Honningfager. —
December. — Fra og til vore Læsere. — Smaaating. — Efterretninger fra Udlandet. — Fra Krebsene. —
Fra Redaktionen. — 1887. — Blaavlermøder m. m. — Bekjendtgjærelser.

Til Læseren!

For knap et Aar siden blev det besluttet at udgive „Blaavls-Tidende“, for at Smaa-
manden, som driver eller ønsker at drive Bi-
aavl, kunde faa et Blad til en billig Pris og
med et godt og udsøgt Indhold, der egnede sig
saavel til at vejlede Begynderen som til at føre
den ældre Blaavler frem paa Højde med Ud-
landets bedste Drift. Skjøndt den Gang ufor-
berede paa det nye Hver, tog vi efter man-
ges Opfordring med en raff Beslutning fat paa
Bladet og vi har da haft den Glæde i Aarets
Løb at kunne bringe saa mange gode Artikler
frem fra vore, allerede ret talrige, Medarbej-
dere. Det viste sig, at Abonnentantallet langt
overskreg vore første Forventninger. Denne Om-
stændighed og de mange Takbreve, der baade
fra yngre og ældre Blaavlere er kommet til os
for Bladet, er os en Borgen for, at der er en
betydelig Gjærning for „Blaavls-Tidende“ at ud-
føre og at vi er slaaet ind paa den rette Vej.
Da „T. f. B.“ ogsaa for næste Aar vil koste
2 Kroner og da det ikke har et paa dansk Bi-
aavl bygget Indhold, saa anse vi det for vor

Pligt at vedblive med „Blaavls-Tidende“ og
vi kan love, at Indholdet skal blive fuldt saa
godt som iaar, idet vi har de bedste Kræfter
til vor Raadighed og foruden vore hidtilvæ-
rende Medarbejdere bl. a. følgende Blaavlere
har givet os Løfte om Bidrag: J. Berg, Syl-
land, N. E. Haagen sen, Samsø, Aug. An-
dersen, Sverige og C. Ericsson, Sverige.
Endelig har vi flere Meddelere i Landets for-
forskjellige Egne, saa at vi ser os istand til at
bringe saavel udsøgte Artikler som stedlige Med-
delelser af almindelig Interesse. Bladet vil
som hidtil udgaa paa fint glittet Papir med
smuk Udtyrelse. Af Billeder vil der komme
en Del flere, naar der er Brug for dem til
Belysning af Teksten. At udgive Bladet hver
14de Dag, kan der foreløbig ikke være Tale
om, derimod vil vi gjerne, naar Hølbarnes An-
tal tiltager, gjøre Numrene en Del større, men
til Gjengjæld maa vi da ogsaa bede alle vore
Venner og Læsere om at sørge for, at „Blaavls-
Tidende“ kan faa saa mange Hølbare som mu-
lig og Læserne kan i den Retning gjøre meget.
Begjer Prøvenummere hos Redaktionen, de bli-
ver frit tilsendt og ubdel dem til Blaavlere paa
Egnen, thi først ved at „Blaavls-Tidende“ træn-

ger ind og læses af enhver, som har Bier i Landet, er Maalet naaet og jo flere Læsere, desto bedre Blad. Hermed en Tak til alle, som have støttet Bladet og en glædelig Jul ønskes alle vore Læsere!

Gammelt og Nyt.

Af Silomella.

21. Zinkkar benyttes desværre endnu ofte af Bivablerne til Honningen, enten til at opbevare den i eller til Staalr paa Udslyngningsmaskinen. Det hvide Dvertræk som kommer paa Zinkkar i Luften er „Zinkilte“, en stærk Gift. Honningen har den Egenkab yderligere at opløse Dele af Zinken, saa at den ved længere Henstand i et saadant Kar bliver giftig, selv om den sjælden bliver det i saa høj Grad, at man bliver syg efter Nydelsen. Værre næsten end Zinkkar er forzinkede (galvaniserede) Jernkar. En engelsk Bivabler fandt fornølgelig Masser af død Yngel i alle sine Stader og antog, at det var Bipeft. Det oplystes imidlertid, at han havde fodret dem med Honning som havde staaet fra 24de Juni til September i et galvaniseret Jernkar. Da Honningen var blevet fast, kom han varmt Vand paa, for at opløse den og tilsatte tilsidst noget Sirup, hvori der var Salt. De to sidstnævnte Omstændigheder har forøget Dannelsen af Giften i høj Grad, det bekræftes ogsaa ved, at han havde benyttet Karret i aarevis til ven Honning og Sirup uden Skade. Bierne tog kun lidt af Foderet og lod Nesten staa.

Man bør aldrig bruge andet end fortinnet Jern (Hvidblis) til Kar o. s. v., som Honningen kan komme i Berøring med, det er det billigste, renligste og sikreste Materiale.

22. Blomsterstøvets Farve er meget forskellig, uden at Bierne dog synes at foretrække nogen bestemt. Den sædvanlige Farve er gul i utallige Nuancer, men i Blomster med mere spraglede Farver, er det sædvanlig af en anden Kulør, for bedre at træde frem paa Baggrunden og derved lettere henlede Biernes Opmærksomhed paa sig. De Blomster, som be-

støves af Vinden, har naturligvis lige saa lidt lagt sig efter Farvepragt som „smagfulde Sammensætninger“ og er derfor mer eller mindre „farveløse.“ Hvidt tager sig udmærket ud paa blaat, og næsten alle blaa Blomster har derfor hvidt Støv. Ellers kan der kun siges lidt i Almindelighed. Jldrødt Støv findes i flere lysrøde Blomster. Gule Blomster har i Reglen gult Støv. Ofte er Støvknapene, hvori Støvet findes, ligeledes farvede. Nærbeslægtede Blomster har sædvanlig samme Støvfارve. En ejendommelig Undtagelse herfra gjør vore 3 Arter Valmue (med stærkt røde Blomster). De have ingen Honning, men Støv er deres Speciale. Den ene har blaa Knapper med lilla Støv, den anden brune Knapper med gult Støv og den tredje sorte Knapper med grønt Støv!

Kubestader og Kjømpfolk.

Den mest praktiske Maade at modarbejde Slagteriet paa, er uden Tvivl den, at Dzierzonbivablerne drage Fordel af de andres Fejt ved om Hosten, naar Kubebivablerne skal til at dræbe sine Stader, da at saa Lov til at afstromme Folkene. Man tager dem med hjem, tager Dronningerne fra dem og forener 2 eller flere Folk med Dzierzonstader eller ogsaa slaar man flere Kubefolk sammen og besætter et tomt Stade dermed; dette sidste maa da være udstyret med Tavler fra andre Stader, indeholdende Honning og Blomsterstøv og gjerne 1 Yngelstavle. Ifjor udstrommede jeg 17 dødsdømte Kuber og forenede dem med 5 Sværme, i Højtader, fra samme Aar og disse havde midt i Marts 7 Tavler med luftet Yngel i anden Etage, hvorimod de, der ikke fik Afstromninger, først naaede dem i Antal hen i April. I dette Efteraar har jeg 12 Afstromninger, som er forenet med 5 Sværme, men denne Gang forsøgte jeg, at tilsætte dem med Dronningerne og det gik lige saa godt som om de havde været fratagne og saa er man fri for den megen Leiden efter „Madamen“, der tager en hel Del Tid. Udbyttet har va-

ret af Stader med tilfattede Folk: 2 Stk. gav hver 28 Pd. og 1 Sværm, 3 Stk. gav hver 32 Pd. uden Sværm. De andre Stader gav hver 16 à 18 Pd. foruden 25 Pd. til Indvindingen.

I Efteraaret har jeg lavet et Rjæmpe-trugstade efter egen Idé, som er beregnet paa Afstrømninger, med 3 Flyvehuller, saaledes at jeg kan have tre stærke Familjer deri til Træktiden kommer, hvor de skal forenes til én stor Rjæmpesfamilje. Stadet er paa 28 Normalrammer i Hovedrummet og Magasinet ovenover med 28 Stk. halve Normalrammer, saa at det kan rumme en god Portion, naar alt gaar vel. En anden Gang skal jeg fortælle Resultatet af dette Stade.

Taa borg, den 1ste November 1886.

M. Leonhard.
Handelsgartner.

(4500 □")

„Raaden Yngel“ er ikke „Bipeft.“

Der er i de senere Aar skrevet usædvanlig meget om „Raaden Yngel“ hos Bierne, men med altfor lidt Kjendskab til de virkelige Forhold, saa at den er blevet sammenblandet og forvekslet med „Bipesten“, hvorved der er kommen fuldstændig Forvirring i Begreberne. „Raaden Yngel“ er ingen smitsom Sygdom, men kun en ligefrem og naturlig Følge af uheldige Forhold om Foraaret (hvorved Yngelen dør), hvad enten disse skyldes Vejrliget eller Biavleren. Den kan i Reglen forebygges ved en omhyggelig og rigtig Pasning af Bierne tilbøj om Foraaret. Den er sikkert ikke almindeligere nu end forhen, men Sagen er blot den, at der er blevet gjort mere opmærksom paa den og Troen paa den, som en farlig Sygdom, er derfor blevet almindelig blandt Biavlerne. „Bipesten“ er af en ganske anden Natur og Oprindelse, det er en virkelig smitsom Sygde, der sædvanlig først viser sig senere hen paa Aaret og ligesom Miltbranden optræder sporadisk og i alle Lande er forholdsvist sjælden. Jeg har allerede omtalt disse Forhold i „B. T.“ Side 58 og an-

givet, hvorledes de bedst skjælnes fra hinanden. Hr. Fotograf Vorbeck støtter fuldkommen de af mig udtalte Meninger ved følgende Udtalelse: „Den virkelige onde Pest er ikke til at spøge med, den maa behandles for ramme Avor. Det ved Biavlerne, saa de frygte den og saasnart der er noget i Vejen med Yngelen, da tro Folk, at de har Pesten. De anvende et eller andet Middel og den frygtede Sygdom bliver heldig bejsejret, maasse aldeles ikke ved det anvendte Middel, men forbi heldige Forhold indtræde, idet f. Ex. Yngelen var dræbt af Kulde eller af Mangel paa Foder, hvilket jo retter sig, naar Folket bliver kraftigere og finder Næring nok. At det meget ofte er saa, har jeg haft rig Lejlighed til at erfare af de mange Breve, der komme til mig fra forskellige Egne, hvor jeg annodes om at give dem Raad mod Pest. Efter oftest en Del Brevveksel har det vist sig, at det aldeles ikke har havt med Pesten at gjøre.“ („T. f. B.“ Novbr. 86.) Et lærerigt Eksempel paa, hvor fuldt og fast man kan tro paa „Bipeft“ uden at Sagen i Virkeligheden har noget dermed at gjøre, skal jeg her fremsføre, ikke blot fordi Sagen har vaet en Del Opsigt og en Dementi næsten er nødvendig, men ogsaa fordi den Paagjældende selv har udtalt Ønsket om, at Grunden for den i „T. f. B.“ og „B. T.“ optagne Erklæring maa komme til offentlig Kundskab. Paa Udstillingen i Kjøbenhavn fandtes to gamle Tavler med vel udviklet, men dødt, Yngel — der i Udseende kun lidt afveg fra sund Yngel — under Navn af „pestfængte Tavler.“ De var udstillede af Hr. Pantelaaner N. C. Mikkelsen, som i aarevis skal have kjæmpet mod „Bipesten“ paa sin Bistand og under Udstillingen holdt et Foredrag derom. Tilstedeværende Biavlere var enige om, at Tavlerne ikke havde noget med „Bipesten“ at gjøre og det kunde derfor ikke undgaaes, at de omtalte Tavler kom i Modstrid med Mandens Udtalelser og der udspandt sig da en meget livlig Disput. Under denne blev efterhaanden det ene Raaben slaaet ham af Hænde efter det andet. Til sidst førte han det svare Styks i Jlden, Paastanden om, at Yngelen laa forskert i Cellerne, med Hovedet indester,

som han ansaa for at være et aldeles afgjørende Bevis og han lovede endog 100 Kr. til den, som kunde modbevise ham. (Emlgn. hermed „T. f. B.“ 1884, Nr. 11, hvor han selv udtaler, at han har nogle af Landets største og største Biallere imod sig.) Fru Demant var ubarmhertig nok til at berøve ham denne sidste Illusion, idet hun oplyste, at den spidse Ende er Bilarvens Hoved og ikke dens Bagtrop, som han antog og at som Følge heraf, alle Larverne i Birkeligheden laa ganske rigtigt i Cellerne. Tilstedeværende Biallere udtalte som deres Dverbekræftning, at den døde Yngel hidrørte fra for gammel Tavlebygning og ufornuftig Behandling af Bierne.

Lad os da for Fremtiden benævne Tingene med dens rette Navn og holde „Maaden Yngel“ og „Bipeft“ ude fra hinanden, hvad der i det væsentlige meget godt lader sig gjøre, og den megen Talen om „Bipeft“ vil da tabe sig af sig selv.

Herm. Borriés.

Sol-Voxsmeltmaskinen.

Den er f. T. paa Vandring baade i amerikanske og europæiske Biallade. Gravenhorst mener, at den, efter de anstillede Forsøg at dømme, har en stor Fremtid for sig. Den er billig at lade lave og er en Pryd for Bistanden, hvor den er lige ved Haanden, naar man har Voxaffald fra Staderne. Den staar saa bekvemt der i Solfinnet og passer sig selv. Solen smelter Voxet efterhaanden som det kommer i og ved Lejlighed kan man fjerne det som en smeltet Klump, der lige kan hængjemes og hverken angribes af Mus eller Voymøl. Den befjendte Bialler Dr. G. W. Demarre skriver i American Bee-journal: „Det er nu den tredje Sommer, jeg har min Solvoxs-melter i Brug. Naar den er rigtig lavet, kjenner jeg intet Smelteapparat, som arbejder saa godt som den. Ingen andre har kunnet hamle op med den og navnlig i Henseende til at sondre Voxet fra Puppehudene o. s. v. For at Apparatet kan kalbes henfigts-

mæssigt, maa Blitbalken, som optager Voxaffaldet, have Form af en Halvcylinder, der er lukket bagtil og aaben fortil. Det er altsaa ligesom et Vandglas, der er sfaaret helt ned igennem og hver Halvdel viser da den Form, som Balken bør have. Denne Form gjør, at Voxet smelter fuldstændig overalt og løber renere og klarere af, end hvis den var helt flad med en høj Rand langs de tre Sider. Et Vindue med 3 Ruder paa 12 à 20" kan skaffe Varmer nok til at smelte Voxet fra 100 Stader. Der maa naturligvis ikke falde Skygge ned i Smelteren. Hvem, der endnu ikke har prøvet Solvoxs-melteren, vil forbauses over den stærke Hede, som der paa solvarme Dage frembringes i den. Min smelter en Voxbund paa 3 à 4" i saa Timer. Jeg er overbevist om, at enhver Bialler, som en Gang har anskaffet sig den, aldrig vil ønske sig nogen bedre Maskine.“ (Afsbildning i næste Nr.)

Observer.

Honningen er for lidt kjendt.

Vi er tilfældigvis kommen i Besiddelse af en Prøve af Honning, som en Bager modtog under Navn af „ungarsk Honning“ til Brug til Kager m. m. Prøven var allerede renset for både Fluor og Bier ved Hjælp af en Ei, men den var endnu meget uren og indeholdt bl. a. Den af Bier og megen Smuds af forskjellig Oprindelse. Behandlet med Alkohol gav endog en ringe Mængde af Honningen et meget stærkt Bundfald, som under Mikroskopet viste sig at bestaa af Blomsterstøv fra forskellige Planter. Naar man blander Honningen med Alkohol bliver Støvet nemlig udfilt og synker langsomt til bunds. Der blev ikke gjort Prøve paa, om der var tilsat uedkommende Ting, men den maa ialfald betegnes som meget slet behandlet og usund som Spisehonning. I Lugt mindede den om Voghvedehonningen, men var temmelig tyndtflydende. Prisen paa den var — 37 Ore pr. P. B. Manden sagde, at han ikke vidste, at man kunde faa god, ren, dansk Honning til

samme Pris, ej heller hvor han skulde faa den fra. Det var i en større dansk Kjøbstad, i en Egn, hvor Biaulen er usædvanlig meget fremmel. Vi har allerede for flere Aar siden gjort os bekendt med Forholdene i Kjøbenhavn og ved derfor af Selvsyn, at de større Bagere og Konditorer aarlig bruge denne og endnu værre Honningsorter — næsten ubelukkende fra Hamborg — i tøndevis. Her er et Marked for den danske Honning! Kommissiønerne i Kjøbenhavn vil naturligvis hellere indforskrive den udenlandske, da de tjener mere paa den, derfor maa enhver Biavler tilbyde og gjøre opmærksom paa sine Varer, vi skal nok gjøre, hvad vi formaar.

I England har Biavlerne dannet et Honning-Kompagni paa Aktier. Det har f. Ex. skaffet sig Licensen til den verdensberømte Fabrik „Huntley & Palmers“ i London, som aarlig forbruger over 100,000 Pbd. alene til en Slags Kegs, der forsendes over hele Verden. Tidligere fik den al sin Honning fra Udlandet, men nu faar den den fra Kompagniet og betaler den med 90 Øre pr. Pbd. forbi det er garanteret gode Varer. Paa den Maade burde de danske Forbrugere ogsaa støtte den indenlandske Produktion. Saadan et Kompagni er en Garanti for Varerne og det kan derfor faa højere Priser end den enkelte. Næste Aar mere om denne Sag.

Red.

Honningkager.

Efter at have læst og prøvet forskellige Opkrifter paa Honningkager, indser jeg, at der anvendes alt for meget af Røgebogens „maltager.“ Det var ønskeligt, om der noget oftere blev tænkt paa Smaakaarsfolk, som mest trænger til Naad og Vejledning. Naar en mindre bemidlet Husmoder læser disse Opkrifter med de mange Tilfætninger, saa tænker hun: „det er ikke noget for mig, det har jeg ikke Naad til.“ Derfor sender jeg Dem hermed en billigere Opkrift.

1 Pbd. Honning koges med 1 Theffel-

fuld stødt Kanel og $\frac{1}{2}$ dito Muffat. 3 Øg og 2 Theffelfulde Natron piskes sammen og røres derefter ud i Honningen. Naar dette er affjølet lidt, røres det sammen med $1\frac{1}{2}$ Pbd. Mel til en tyk Dejg. Bladen smøres med ganske lidt Smør og Dejgen smøres paa Bladen i omtrent en Fingers Tykkelse. Har man lidt Mandler, kan de stæres fint og strøs ovenpaa. Den bages ved rask Varme, for at høves tilstrækkelig, men pas dog paa, at den ikke svides. Naar Kagerne er affjølede stæres de i passende Stykker. Har man ikke Døn i Komsuret, kan de bages i Kaffelovnen, men man maa da anskaffe en Blade, som passer efter Røgeindretningen og sætte et Par Mursten paa Kant til Bladen at hvile paa. For en Udgift af 30 Øre foruden Honningen har man bagt sig et stort Parti Kager, som enhver sparommelig Husmoder kan have Være af. Kagerne holde sig længe og er bedst, naar de er omtr. 14 Dage gamle.

En Husmoder.

December.

Det gode Vejr har holdt sig usædvanlig længe iaar, saa at alle har kunnet naa at ordne deres Bier inden Vintrens Begyndelse. Naar Frostene begynder, gaar Bierne næsten fuldstændig til hvile og flytte sig kun for at faa Næring til Livets Ophold. Er det meget kolbt, stivner enhver Bi, som forlader Klyngen. Uforstyrret No er derfor Hovedbetingelsen for ethvert Bifolks Velvære i Vintertiden. Jo roligere Bierne har det, desto mindre fortære de af Forraadet og desto længere kan de derfor taale at sidde inde, uden at faa Bugløb eller at behøve at flyve ud og rense sig. No er derfor i alle Henseender gavnlig. (Se mere om Tilsynet Side 5, 2den Spalte!) Nu er Aftenerne saa lange og ude paa Landet har mange dem næsten helt ubesatte, saa at der bliver Tid til at stifte Bekendtskab med Biavslitteraturen. Laan f. Ex. i „Biavls-Tidendes“ Bibliothek og læs dem, deraf kan læres meget, saavel om Biernes Sam-

fundsforhold som om deres Pasning. Bihuse, Redskaber, Kammer o. s. v. laves nu, thi naar Foraaret og Sommeren kommer, er der saa meget andet at tage Vare paa. Er der en eller anden Bivaver, som selv vil lave Huse og ikke har noget godt, praktisk Stabe at lave efter, kan vi laane et saadant ud (Mønsterstade: Trugstade med 20 Kammer, enten 12×10" eller Normalrammer, i Hovedrummet og Smaarammer oven over) til at lave efter, imod at Vedkommende selv betaler Fragten paa Jernbane og Dampskib.

„B. L.“ er nu spredt over hele Landet, men der er jo mange Egne, hvor den tidsvarende Bivavl næsten ikke er kjendt og hvor Slagtemethoden endnu er den eneraadende. Vi bede vore Læsere enten at slutte sig til de allerede bestaaende, stebilige Bivavlerforeninger eller hvor saadanne ikke findes, at tage fat og danne nye Foreninger, saaledes som det er sket flere Steder og endnu flere vil følge efter. Ved at slutte sig sammen, kan naas meget. Medlemsbidraget i Roskilde og Frederiksborg Amt's Bivavlerforeninger er 2 Kr. om Aaret. „B. L.“ faar ethvert Medlem frit af Foreningen og Resten (86 Ore) anvendes til Afholdelse af Møder, saavel med praktisk Vejledning som med Foredrag, til Fremvisninger, lokale Udstillinger og Bortlodning af nyttige Gjenstande til Medlemmerne. „B. L.“'s Redaktion vil gjerne sende en Foredragsskildre til de Steder og Kredse, hvor man ønsker det, imod Rejsebillettens Godtgjørelse, thi helt frit kan vi endnu ingen sende. Benyt de lyse Aftener i December og Januar til at afholde Møder!

N. S. Kristensen.

Fra og til vore Læsere.

1. Da jeg altid har havt Afsty for Svovlpraaesen, lavede jeg mig for nogle Aar tilbage et Stabe til 4 Familjer, som vakte manges Opmærksomhed, da ingen før havde set Mage her paa Egnen. Det blev spottende omtalt af flere, men der var dog dem, hos hvem jeg vakte Interesse for Sagen og om end kun lidt kjendt med den nye Methode, indbød jeg til et Møde hos mig, hvor der samlede en halv Snes Bivavlere. Nogle var ivrige

Modstandere, men vi blev dog 6 som sluttede os sammen og jeg havde den Ære at blive valgt til Formand. Jeg har flere Gange forføgt at faa et Møde hos en eller anden paa Landet, for om muligt at faa mere Tilslutning, men stadig uden Resultat. Vi er dog nu kommet saa vidt, at her findes 10 Bihuse af forskjellige Former, men her savnes Dplysning for at føre Sagen frem og bringe noget ud af det.

N. S. N.—, Frederiksvært.

2. Bivavlen paa Mors staar ikke ret godt, det langt soervejende Flertal bruger Kuber og „tager dem op“ om Efteraaret; men der er ogsaa nogle, som i de sidste Aar har ladet tage noget Honning bag ud af Kuberne og saa ladet Bierne leve. Paa denne Maade bliver Indtagten meget lille, for det er godt om man kan faa c. 8 Pd. Honning fra hver Kube. Gift og her begynder man med Stader, nogle bruger Lavstader med Honningrum bag Ingelrummet, Trugstader, enten med Honningrum i Siderne, over Ingelrummet eller uden saadant, atter andre have Højtstader, men det er saa. Rammernes Størrelse er ogsaa forskellig. Saa eller ingen har Udslængningsmaskiner. Kort sagt Bivavlen staar ikke godt til paa Mors, ialfsald ikke i Sønderherred. Honningprisen har alligevel været meget lav, over 40 Ore pr. Pd. har vist kun faa opnaaet, d. v. s. naar man skulde til Kjøbmændene med det.

Efter det ringe Kjendskab, jeg har til Bivavlen, synes jeg nu bedst om Trugstaderne, men hvilken Stadsform har maaske mindre at betyde, naar blot Bivavleren er sin Bivavl rogen.

S. Chr. J., —b paa Mors.

3. Fra et af mine Trugstader har der i de sidste fjorten Dage daglig fløjet en Del Bier ud og ind, medens der fra de andre Stader kun fløj Bier ud en enkelt Dag, naar Solen skinnede. Sgaar saa jeg Stadet efter og ved at borttage Pakningen bag Indstudsinduet fandt jeg en Muserede og 2 Mus løb ud af Rummet. Ved at se Tavlerne efter, saa jeg, at Bierne havde det halve af en Tavle 12×10" besat med Arbejdsbergengel i alle Udviklingsstrin og en stor Part af Honningen var allerede fortaret og næsten hele Resten var stenkøben i Tavlerne. Musene var gaaet ind i Stadet mellem Kassen og det daarligt sluttende Tag.

J. P., Ht-Byen. 17. November.

[Musene har forstyrret Bierne og derved faaet dem til at uggle og flyve og en Følge deraf er det store Honningsforbrug. Havde de ikke truffet Musene nu, vilde Familien være gaaet til Grunde i Rintrens Løb. Spørg for et tætsluttende Tag og forsikands Flyvehullet med Søm eller et Stk. Zink, saa at Bierne lige kan passere ud. Sæt Fælber paa Bistanden, særlig ved Kuberne. Red.]

Hr. Jvar S. J., Kristiania. Tak for Deres Meddelelse! B. B. I. kostede i 1874 10 sh. 6 d.,

da det udkom maanedsvís. (Det kan kun yderligere bekræfte vor Udtalelse, naar senere 14 Dages Udgaven kun kostede det halve!) Det glæder os at kunne berigtige vor Meddelelse om The American bee-journal derhen, at det fra Nytaar 1885 af kun udkommer som ugentlig Udgave.

Smaating.

Ordet Honning gjør ikke Munden sød.

Mohamedansk Ord sprog.

Gravenhorst er en af de saa Biavlere i Europa, som lever af Biavl alene uden at handle med Dronninger, Stader o. s. v., men han er ogsaa en Mester i sit Haandværk. Et Aar udslyngede han 6000 Pd. Honning af omtr. 160 Stader.

Godt Udbytte. En Amerikaner har iaar udslynget 2386 Pd. Hvidkløverhonning af 12 Familjer, omtr. 200 Pd. pr. Stade. Man maa her lægge Mærke til 1) at der ikke blev formeret, 2) at hvert Stade indeholdt 30 Rammer: $10\frac{1}{4} \times 17\frac{1}{2} = 5400$ Kvadrat-tommer Bortable! 3) at det var i det honningrige Amerika.

Bier og Agurker. For at kunne leve friske Agurker hele Aaret rundt, dyrkes de i Amerika om Vintren i opvarmede Drivhuse. Mr. Rawson ved Boston har navnlig flere store Drivhuse alene dertil og høster ofte 2000 Stk. paa en enkelt Dag. Da Han- og Hun-Blomsterne sidde adskilte, kan Planten ikke befrugte sig selv og saasnart Blomstringen begynder, anbringes derfor et Bistade i hvert Drivhus. Bierne summe snart omkring i Blomsterne og skaffer Eieren en rig Høst.

„Den norske Biavlforening“ agter næste Aar at afholde sin aarlige Udstilling i Sarpsborg eller Fredrikstad, sandsynligvis det sidstnævnte Sted. Foreningen har stadig god Fremgang og dens Organ „Tid-

skrift for Biskjøtsel“ er godt skiftet til at støtte dens Virksomhed ved Udbredelse af Interessen for Biavl.

Efterretninger fra Udlandet.

Norge. En Landhandler Omberg i Norge mener, at Biavl ikke blot er interessant, men ogsaa lønnende. Af 18 Familjer i Huse, hver med 18 Normalrammer og hvorpaa i Hovedtrækket var anbragt en 198 Rasse med 12 Halvrammer (disse var 2" brede for at Dronningen ikke skulde gaa op og lægge Æg, hvad den heller ikke gjorde) udføres Viscerellerne, saa at Sværningen forebygges. Udbyttet var 350 Pd. Honning og 1 Sværm, og Bierne blev endda indvintret med rigeligt Vinterforraad. Hovedtrækket varede meget kort iaar.

Amerika. Mr. Heddon fjerner alle Blomsterstøvtaavler fra Vinterlejet „thi, siger han, naar Bierne faar Bugløb, saa er deres Extremiteter altid fulde af Støv.“ Han mener altsaa, at det kun stader, derimod siger han, at Bierne ikke vil komme til at lide af denne Syge, naar deres Vinterfoder kun er ren, og løst kandis, tilberedt paa rette Maade. Sidder Folket saa tillige i et tørt, vel tilbækket Stade med Ventilation foroven, vil det nok komme sikkert igennem Vintren.

Rusland. Professor Butlerov fik ifjor stiftet to Biavlforeninger, en i St. Petersborg, en anden i Moskva. Til Formand for disse, saavel som til Redaktør af Tidsskriftet er A. de Zoubaroff kaldet. Han er f. T. ifærd med at oversætte Cowan's tidligere nævnte Bog paa russisk.

England. Der begynder at høre sig Stemmer for et andet „Enhedsmaal“ end den lave Ramme ($8\frac{1}{2} \times 14$), som kun er stiftet til Delinger. Cowan gjør opmærksom paa, at man i Nordamerika har flere Enhedsmaal: Langstroth ($9\frac{1}{8} \times 17\frac{3}{8}$), Quinby ($11 \times 19\frac{1}{8}$), American (12×12), Gallup ($11\frac{1}{4} \times 11\frac{1}{4}$) og som man ser, alle højere end den engelske! (Maalene er udvendig Højde $\times$ Bredde). I Amerika bruges de høje Rammer mest mod Nord, de lave mod Syd. Cowan foreslaar da et engelsk „Enhedsmaal Nr. 2“, som er $9\frac{1}{2}$ højt. [Dannmark har saa ringe Udtrækning i Nord-Syd, at vi kan holde os til et enkelt Højdemaal i Trugstaden, som helst ikke maa være under 12". Bredden har kun lidt at sige, blot Maalet bliver bekendt og ens hos alle.]

— Webster's Røgpuster uden Røg er ikke saa billig endda, men man kan nemt lade en sædvanlig Røgpuster om til Brug med Karbol. Kjøb 3 smaa Svampe, som passe i Røgpusterens Nøt, de koste ikke meget. Put den ene helt ned, kom Kar-

Bolet paa den anden og slut Nøret med den tredje.

Fra Hørsens.

Biavlerforeningen for Hørsens og Omegn afholdt Generalforsamling Torsdag den 18de November Kl. 1 i Forsamlingsbygningen, Hotel „Sejmdal“ i Hørsens. Der blev foretaget Valg af nye Bestyrelsesmedlemmer. Til Formand valgtes i Stedet for Konditor B. E. Dyring, Hørsens, Mads Hansen i Hyrup. Karetmager Jens Andersen, Gammel Sole pr. Hedensted til Næstformand. Søren Juul Hansen, Boelsøjer i Eriknaer til Kasserer og Sekretær. Hans Peder Hansen i Hedensted, Bestyrer Nielsen i Gjedved og J. Andersen holdt Foredrag over Biavl for Begyndere.

S. J. Hansen.

Til Biavlerne!

Da der meget ofte er Spørgsmaal om, hvorfra man endnu kan faa Honning, anmodes de Biavlere, som har Honning og gjerne vil sælge den, at meddele mig Partiets Størrelse, Godhed, samt Prisen, for at vi kan vise Kjøberne til dem.

N. S. Kristensen.

Fra Redaktionen.

Alle, som mangle Nummere af „Biavls-Tidende“, hvad enten fordi Postvæsenet ikke har leveret dem eller fordi de senere er bortkomne, anmodes herved om at meddele Red. det, da de vedkommende Nr. saa straks vil blive tilsendt gratis.

Man sikrer sig bedst en regelmæssig Besjergelse af „Biavls-Tidende“ i det nye Aar ved at bestille Bladet ved Nytaars-tid og for Postvæsenet er dette en Lettelse, som vil komme vore Abonnenter til Gode.

1887.

I Norge, Sverige, Finland og Slesvig kan „Biavls-Tidende“ for 1887 bestilles paa ethvert Postkontor for

1 Kr. 14 Øre,

ligesom i Danmark.

Avertisementsprisen

forhøjes til pr. Petit-Linje:
for 1ste Gang . . . . . 20 Øre
— 2den Gang . . . . . 10 Øre
— følgende Gange . . . . 8 Øre.

Biavlermøder m. m.

Maribo Amts Biavlerforening afholder deres aarlige Generalforsamling Lørdag den 18de December Kl. 9 Fmd. paa Hotel Sorø i Maribo.

Følgende vil komme til Forhandling:

1. Regnskabet for 1886 fremlægges.
2. Forslag om en Forandring i Bestyrelsen.
3. Valg af 4 Bestyrelsesmedlemmer, som efter Lodtrækning fratræder.
4. Amtsforeningens Stilling overfor Hovedforeningene.
5. Foreningens Virksomhed for 1887 bestemmes.
6. Om Stadernes og Kubernes Optælling.

For at faa et godt og gavnligt Resultat paa Mødet, bedes Medlemmerne om fra alle Kredse at møde saa talvrigt som mulig.

Bestyrelsen.

Svendborg og Omegns Biavlerkreds holder Møde den 19de December hos Vertshusholder A. Hansen, Gjerritsgade. Svendborg Kredses Regnskab fremlægges og Valg af ny Bestyrelse. Talvrigt Møde ubedes.

S. P. Rasmussen.
Kredsformand.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforening.

afholder sin aarlige Generalforsamling i Hotel »Prindsen“, Roskilde Onsdag 29. December Kl. 12.

1. Valg.
2. Regnskabet for 1885 fremlægges.
3. Om Udstilling til Sommer.
4. Om Præmiering af hele Distrikterne.
5. Et Andragende.

Besjendtgjørelser.

VOKS modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejdsløn.

Swind beregnes ikke.

N. S. Kristensen, Himmelølv, Roskilde.

Nogle Hundrede Pd. godt rent **Vox** mangler jeg endnu til Foraarsforbruget og betaler samme med extra gode Priser.

Andkjær, d. 28. November 1886.

N. Jacobsen.

Blavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Blavler.

Udgiøvet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

A. S. Kristensen.
Blavler.

„Blavls-Tidende“ (udgaar den 1ste i hver Maaned) }
}koster 1 Krone 14 Øre om Aaret.} bestilles paa ethvert Postkontor.

Besjendtgjærelser, Bidrag, m. m. adresseres til

„Blavls-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

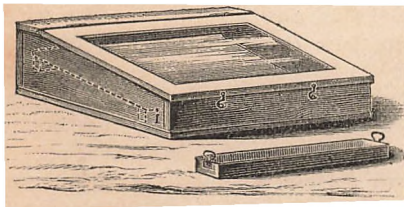
Alt, den praktiske Blavler vedrørende, sendes til:

N. S. Kristensen, Himmelsø pr. Roskilde.

Indhold: Solvoxfmelteren (med Billede). — Aaret 1886. — Gammelt og Nyt. — Om Blavlen i Midt-Everig. — L. L. Langstroth (med Portræt og Billede). — Januar. — Lidt om Præmiering (Elites). — Fra og til vore Læsere. — Smaating. — Fra Kredsen. — Blavlermøder m. m. — Pønsning til Salg. — Besjendtgjærelser.

Solvoxfmelteren.

Det høstaaende Billede viser Maslinens Ydre. Laaget, som hælber noget forester, idet Kåsens Siderægge er højere bagtil end fortil, er forfyntet med Hængsler og Kroge. Gjennem Glasruden, som er indsat i Laaget, ser man den Blikbakke, hvorpaa Voraaffaldet anbringes.

Den hælber noget fremester, hvilket er antydet paa Billedet ved den punkterede Streg paa Kåsens ene Side. De to Klodse, som skulle bære Vassen, er ligeledes punkterede. Under den forreste Kant af Vassen, ved *i*, anbringes det lang-

agtige Bliktrug, der optager Voget, naar det er smeltet og løber ned over Vassens Forrand. Det er afbildet foran Maslinen. Efter Billedet vil vist enhver kunne se, hvorledes man skal lave en saadan Masline, men det maa bemærkes, at Vassen her er flad, medens den mest praktiske Form vistnok vil være den cylindriske, som Demarre bruger (se B. T. 1886 S. 92). I saafald maa Kåsens Yderægge naturligvis gjøres en hel Del højere.

Observer

Aaret 1886.

Sidste Vinter varede meget længe. De Bisamiljer, som var indvintret paa et lille Forraad, døde af Sult, da Vejret ikke tillod at fodre og forurolige Bierne før langt hen paa Foraaret. Hertil kom, at Honningen ligesom iaar var hurtig til at krystallisere i Tavlerne og ikke saa Familjer, som ikke var indvintret tid snok eller praktisk, gik tilgrunde af Tørst. En Del Familjer led tillige stort Tab af Bier ved at holde Mensningsudflugt, medens Jorden endnu var dækket med Sne. I Dagene lige

inden Paaske blæste en stærk Østenvind, som ødelagde en Mængde Trækbier paa de Bistande, der ikke havde tilstrækkeligt Læ. Den gode Side ved den lange Vinter var, at da Vejret endelig blev godt, kom Blomstringen meget samlet. Hvor Bierne blev passet ordentligt, blev de derfor meget hurtig kraftige og var rigtig stærke til Hovedtrækket. Trækket var her paa Egnen delt i to „meget korte“, men ogsaa „meget rige“ Trækperioder, den første kom i Dagene lige før St. Hansdag og gav paa nogle faa Dage en Mængde Honning. Den standsedes af Løkken, men efter en god Regn først i Juli fik vi det andet Hovedtræk. Aaret har været meget belærende for Biavlerne, saavel med „Overvintringen“, som med „Honningudbyttet“, der særlig har været lønnende for den Biavler, der gjorde sit Arbejde i rette Tid. Vi kjender flere Exempler paa, at af to dzierzonste Biavlere i samme By, har den ene høstet 50 Pd. pr. Familie, den anden aldeles intet. Et Bevis paa, at Udbyttet for en stor Del er afhængig af Væsningsen. Honninghøsten har været middelgod Landet over, Af sætningen af god hvid Honning i større Partier til 50 Dre Pundet har gaaet rask, saa at der i mange Egne allerede er helt udsolgt. Af Udstillinger har der, saavidt vides, været afholdt 1 i Fylland, 1 i Fyen og 5 paa Sjælland, dog var af disse kun den, som to af Landets yngre Kredse, Kjøbenhavns og Gl. Nørskilde Amters B. F., afholdt i Kjøbenhavn, for Biavl alene, de øvrige var i Forbindelse med andre Udstillinger. Af gavnligt nyt bør fremhæves, at Ballø Stift har givet 3 Biavlere (Smaakaarsmænd) af Enderøslø-Vraaby B. F. Rejsseundersøttelse til at besøge Bistandene hos bekendte Biavlere udenfor Amtet. Det maa anses for en god Naade, at lære videre paa og burde anvendes oftere. Der er i Aarets Løb blevet afholdt ikke faa Foredrag om Biavl, paa Udstillingen i Kjøbenhavn alene 6. Mange Møder og Foredrag er blevet holdt i Maribo Amt, Frederiksborg Amt, Nibe Amt, Svendborg Amt og Gl. Nørskilde Amts Biavlerforeninger, samt af Ballø Stift og efter Opfordring af „Biavls-Tidendes“ Redaktion.

R. S. Kristensen.

Gammelt og Nyt.

Af Filomella.

1. Braadløse Bier („Meliponer“ = Honningsamlere) kaldes de smaa Bier, som findes i de varmere Egne af Jorden, ofte i store Mængder og leve sammen i Kolonier eller Statter ligesom Husbien. Det er temmelig smaa Bier, sædvanlig under $\frac{1}{2}$ ” lange, og ligesom vore Skov-Myrer kun have en overordentlig lille Braad og derfor maa udsprøjte deres Gift. Denne har da en ætsende Virkning paa Huden, som gjør disse Dyr langt ubehageligere at omgaaes end Husbien. De lade sig ikke anvende som Husdyr, men i Nord-Amerika, hvor de (ved Rio Colorado) har bygget i de hule Kalkklipper en uhyre Mængde af deres Boer sammen, har man sprængt Klippen itu og høstet Hundreder Pund Honning, uden dog at kunne naa Hovedmagasinerne. Paa Ceylon plyndre de vilde stadig deres Neder, og da Honningen bruges som en Slags Medicin, betales den med meget høje Priser. Disse Bier er de eneste oprindelige i Amerika og Australien, hvor vor Husbi først er indført i en sen Tid. I Australien fortrænges de ifølge Darwin mere og mere af den indførte Husbi. Fornylig har Dr. v. Thering i Brasilien gjort en meget interessant Opdagelse i deres Husboldning. Arbejdsdelingen har man hidtil troet var den samme som hos Husbien: Dronning, Drone og Arbejder, men nu viser det sig, at der hos dem findes to Slags Arbejdere. Den ene Slags har en større og lys Bagkrop og den udsveder Voet og passer Ynglen og viser sig aldrig udenfor Voet. Den anden Slags har en mindre, glindsende, sort Bagkrop og den samler Støv og Honning og forsvaver Voet. Hvad der hos Husbien er fordelt til Arbejderne efter deres Alder (som unge Yngeløppasfere, som gamle Trækbier) er her tilbøjet helt forskellige Former, altsaa et Skridt videre i Arbejdsdelingen. (Hos Humlerne findes ogsaa to Slags Arbejdere, men Arbejdsdelingen er en anden). Til Held for Biavleren har Husbien ikke denne „fyrprægede Statsform“, som vilde gjøre Biavlens betydelig mere indviklet.

Om Biaulen i Midt-Hverig.

Af C. Ericsson, Nøfors.

De naturlige Betingelser for en lønnende Biaul er jo 1) et for Bierne gunstigt Klima og 2) rigeligt med Honning ydende Planter.

Hvad Klimaet angaar, saa synes det ikke, trods den nordlige Beliggenhed *) at lægge Biaulen nogen Hindring i Vejen. Vel er vore Vintre i Reglen temmelig strænge, saa Bierne enkelte Aar maa sidde indepærrede i 5 Maaneder og undertiden endnu længere, men desuagtet gaar Overvintringen sædvanlig uden Tab, der er værd at nævne. Vi har ibetmindste ikke kjendt til saadanne Tab, som der berettes om i Tidsskrifter fra andre Lande. Er vore Familjer blot folkestærke og forsyne med tilstrækkeligt Forraad ved Indvintringen og Soligen er rigtig indrettet, saa kan vi være sikre paa, at vore Bier til Foraaret haabe er ved Liv og har Kraft til ny Virksomhed og kun sjælden finder vi, at de under den lange Vintertid har haft Bugløb. Foraaret er sædvanlig kolbt og tørt og meget blæsende og da er Tabet af Bier meget stort. Ved deres Udflugter for at finde Blomstertøv og Vand gaar en Mængde tilgrunde og en Del Familjer kan herved blive saa svage, at man maa forene de mest medtagne. Saaledes var netop Forholdene sidste Foraar (1886). Det kan dog ogsaa haade, at saadanne medtagne Folk ved passende Omhu og ved snart indtrædende bedre Vejr kan komme til Krefter igjen og blive stærke til den Tid, da Hovedtrækket begynder, mod Slutningen af Juni.

Hvad dernæst Honningsplanter angaar, saa er her saa rigeligt af dem, at vi aldrig behøver at plante eller saa særligt for Bierne, men Trækket indskrænker sig rigtignok til Midtsommeren, da Lyngen forekommer her saa sparsomt, at Trækket paa den er uden nogen Betydning.

Skjøndt det kan indtræffe, at Sværmene kommer allerede sidst i Maj eller først i Juni, saa hører det dog til Undtagelserne. Den egentlige Sværmetid er ved St. Hansdag og lige til 8—10de Juli anses de for at komme tidsnok for endnu at kunne blive vinterstærke. Ved godt Vejr har vi temmelig godt Træk næsten hele Sommeren, men det er dog i første Halvdel af Juli Maaned, naar Alfikkekløveren blomstrer, at Hovedmassen af Honning indbæres.

Honninghøstens Størrelse kan ganske vist vægle, men noget egentligt „Nøbaar“ er ikke indtruffet her i de sidste 20 Aar, saadan som vi faar Meddelelse om fra visse Egne af Tyskland, hvor Bierne enkelte Aar ikke en Gang har kunnet indsamle Forraad nok til sig selv, men har maattet fodres med Sukker. Hvis Forholdene havde været saaledes her, vilde Bierne vel allerede for længe siden være uddøde af Sult.

Uagtet Tiden for det egentlige Honningtræk, som omtalt, er meget kort her, saa forstaar Bierne dog at anvende den saa godt, at hver Celle, hvori der ikke findes Ængel, hos normale Folk i Løbet af saa Dage kan blive fyldt med Honning og de udslyngede Tavler hurtig fyldes paany efter at være indhængte til Bierne. Jeg har i flere Aar vejet Honningen, som jeg høstede fra hver Familie, for derved bestemt at faa at vide, hvad man under sædvanlige Forhold kan vente sig af en god Familie. Resultatet er blevet, at naar en Familie, som er beregnet paa Honninghøst, ikke giver mindst 50 Pbd. Honning (= 42½ Pbd. dansk), saa er Aaret ugunstigt eller Bierne er urigtigt behandlede. Hvad sidste Aar angaar, saa syntes det i Foraaret, som var tørt og kolbt, at skulle blive et daarligt Honningaar og det daarlige Vejr holdt sig i Begyndelsen af Sommeren, saa Honningen først lang tid i Juli begyndte at flyde mere rigelig. Men imidlertid var Bisamiljerne blevet kraftige, saa at endog de, som i Foraaret var svage og havde en Del „død Ængel“ og syntes at gaa deres Undergang imøde, alligevel gav sine 50 Pbd. og derover. Et pragtfuldt italiensk Bastard-Folk, hvorfra Tavlerne meget nøje vejedes før og efter Udslyngningen, gav 98 Pbd. Honning

*) Nøfors ligger omt. paa Højde med Stockholm (59° 20'), altsaa kun 10—12 Mil sydligere end Kristiania, Helsingfors og St. Petersborg. Det ligger 4 Breddegrader (= 60 Mil) nordligere end Kjøbenhavn. Red.

og havde endda i Behold 28 Pd. til Vinteren og hvilken Honning, lys, klar og med fineste Aroma!

Jeg tror herved at have vist, at Biavl er mulig ogsaa i Midt-Sverige og det en virkelig lønnende Biavl og „ej blot til Lyst.“ Ja, endog fra Egne højt oppe i Provinsen Dalarna har jeg hørt om betydelige Honning-høster.

Spørges der om Antallet paa dem, som gjør noget for at indsamle af de rige Honning-tilber i Mark og Skov, saa er der meget tilbage at ønske i den Henseende. De er i Sandhed saa, som befatte sig med en fornuftig Biavl. Man ser hist og her ved Gaardene nogle runde Halmkuber med en spids Hætte af Granbark og iblandt dem stundom et Par tidsfvarende Biboliger, men Pasningen af de sidstnævnte er alt andet end prisværdig. Hele Biavler-Haandteringen anses for noget altsfor smaat og ubetydeligt til at spille noget Arbejde paa. Vel er der Mænd, som har indset, at der her er Tale om at vække til Live en ny eller rettere sagt i den senere Tid altsfor meget overset Næringsvej og derfor har opbudt megen Kraft for at fremme Sagen; der er saaledes oprettet Biavlskoler og udsendt rejsende Lærere til Landsbyerne, men Resultatet af deres Umage har været altsfor ringe. En Biavlerforening dannedes for nogle Aar siden i Stockholm, den viste sig i Begyndelsen ret livskraftig, men maatte omsider indstille sine Arbejder af Mangel paa Tilslutning. Dette gjaelder nu nærmest om Mellem-Sverige, maaske stiller Sagen sig bedre i andre Egne af vort Land.

Muligvis turde denne Mangel paa Liv og Virksomhed i Biavlen for en ikke ringe Del komme deraf, at Honningen endnu ikke hos os har vundet den Opmærksomhed som den fortjener som Næringsmiddel og af samme Grund har det været vanskeligt at faa sin Honning solgt i de Aar, Høsten har været rigelig. Dog synes der i denne Henseende at vise sig Lyssning for en bedre Tid og naar vi kommer saa vidt, at Efterspørgslen bliver styrre end Høsten, saa skal der nok snart komme nye Producenter og de gamle anstrengte sig mere og ved en tidsfvarende Drift af den nye Biavl og ved Ud-

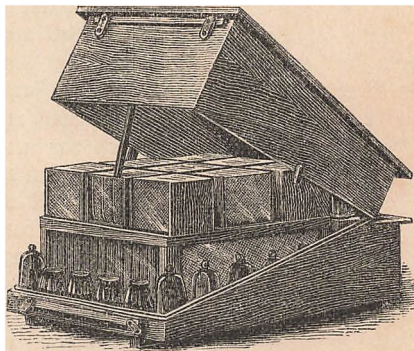
videlse af Bigaardene, søge at udfylde Behovet af Honning.

[De danske Biavlere klage ofte over lange Vintre, kolde Foraar og kort Hovedtræk og dog ser man af ovenstaaende Artikel, at Biavlen med godt Udbytte kan drives over et halvt Hundrede Mile længere mod Nord, hvor Rejrliget er anderledes barst med en lang, stræng Vinter og et koldt, blæsende Foraar. Hr. E. Ericsson er Trugstade mand med Liv og Sjæl, det er allerede 18 Aar siden at han kasserede sine Høstader. Vi tage næppe Fejl, naar vi sige, at han er en af Sverigs fremmeste Biavlere og at Bidrag fra hans Haand altid vil være vore Læsere velkomne.]

K ed.

J. J. Langstroth.

Nordamerikaneren Lorenzo Lorain Langstroth er Trugstade's Opfinder og indtager en lignende Plads i Amerika, som Dzierzon i Europa. Vi siger „Dzierzonstade“, Amerikaneren siger „Langstrothstade“. Begge disse Biavlernes „Oldermænd“ var Præster og omtrent

Langstroth's første Stade.

af samme Alder, nu er de begge gamle, hvidhaarede Mænd, som leve et tilbager trukket Liv. Vort Billede er taget efter et Fotografi af Langstroth i hans kraftigste Alder, Trækkene vidne om hans smukke og rettankefulde Karakter. Langstroth fødtes i Philadelphia den 25de December 1810. (Dzierzon fødtes, somfont nok, kun nogle Uger senere, 16de Jan. 1811). Han studerede Theologi og blev Præst i Andover, men maatte senere nedlægge sit Embede paa

Grund af Svagelighed og blev saa Lærer i Greenfield. Nu anvendte han al sin Fritid paa Biavlten og efter at have studeret de Bibøger, han kunde faa fat paa, lavede han sig nogle Stader med Vinde til Tavlebarere. Denne Løsbredden af Tavlerne fra Stadets Vægge syntes han imidlertid ikke om og prøvede da en Tid Hubers Kamme-stade. Det gik bedre, han omgav Kammerne med en Kasse og — Trugstadet var færdigt, i sin oprindelige

Form, som vort Billede, der et hentet fra Langstroths egen Bog, viser det. Denne oprindelige Form er nu ikke mere i Brug, han lavede det selv om i Tidens Løb, men det har dog stadig beholdt Behandlingen fra oven, som er Trugstadets væsentlige Ejendommelighed. Kammeret, som man ser, betydelig dybere end høj (42 × 21,8 cm. indv. Maal). Ovenpaa Kammerne er anbragt 9 Delinger, ligesom Kammerne paa Siderne lukkede med Glasruder. Forneeden staar en Række Glasflokker til Bierne at udbygge. Indtil da kjendte Langstroth

intet til Dzierzon, men igjennem sin Ven Samuel Wagner, Grundlæggeren af „American Bee-Journal“ blev han nu bekendt med den tykke Biavls litteratur og han forfattede da sin Bibog: On the hive and honey bee, a bee-keeper's manual, som senere er udkommen i flere Oplag og hvoraf en ny Udgave er under Presen. Den gav Stødet til det store Opsving af Biavlten i Amerika. Lang-

stroth offentliggjorde saaledes først i 1852 sit Stade, medens Dzierzon allerede kom frem med sit i 1845. De gik begge, ligesom „Frankrigs Dzierzon“ Dr. Debeauvoys, ud fra Hubers Kamme-stade — og fik saa forskjellige Ting ud deraf. Dzierzon gik over til Lavstadeformen og beholdt Vindene. Debeauvoys skod Kammerne sidelænds ind i sit Stade. Langstroth hængte Kammerne ned i en opadtil aaben Kasse og denne Form synes nu at ville for-

L. L. Langstroth.

ren Pragis.

Herm. Borries.

Januar.

Vinteren har begyndt strengt nu, med Frost og megen Sne, og vi maa nu sørge for,

trænge de andre fuldskændig. Langstroth havde en Søn, som døde i en ung Alder. Ogsaa med Videnskaben sysslede han, saaledes finder jeg i „det naturhistoriske Akademi i Philadelphia“'s Afhandlinger for Aarene 1852—55, Artikler fra ham om Dronningens Befrugtning, den mexicanske Honningmyre m. m., men det saldt ikke i hans Lod at fremfætte en saa storlaaet Theori, som Dzierzon fremførte og som Videnskaben efter megen Strid har anerkjendt. Det er det bekendte: Afstøferen er stærkest i Theori, Amerikane-

at Bierne have „fuldstændig Ro.“ Vi maa derfor ved Snekastning, Træfældning og lignende, i Biernes Nærhed være meget forsigtig, at vi ikke uro dem, og særligt, at vi ikke støde til Boligerne. For naar det er koldt, saa vil enhver Vi, som forlader Biflyngen, straks støve af Kulde og dø.

Flyvehullet paa Boligen maa ikke tillukkes helt, der maa være mindst $\frac{1}{4}$ “ bred og $\frac{1}{2}$ “ høj Indgang aaben, og vi maa jævnligt tilse, at den ikke tilstoppes af Vokslaag, døde Bier, af sammenfugtet Sne og Jord eller af Jæ. Stoppes Abningen til, saa maa man med et frumt Jern eller Staaltraad forsigtigt trække det ud.

Foran Flyvehullet sættes et Brædt paa straa op imod Stedet i en 3 å 4“ Afstand fra Flyvehullet, dels lader det saa den stærke Vind ikke blæse lige ind i Stedet, og det forhindrer Solstraalene i at stinne ind i Huset og derved lokke Bierne ud. Slemme til at uro Bierne er Musene, søg derfor ved at opstille Falder at fange dem. Høns vil gjerne haffe paa Stader, der er gibsfede, og Gæsfene er slemme til at trække af straaetke Duse og af Kubernes Straakappe, man bør derfor ved Indhegning sørge for, at de ikke kan komme til at uro Bierne.

Da Arbejdet ved Bierne retter sig efter Vejrliget, som jo ikke er til at vide, hvorledes det bliver, flere Uger i Forvejen, saa kunde det maasse være rigtigere, at give Vejledning i de praktiske Arbejder efter Aarstiden, altsaa for Vinter, Foraar, Sommer, Høst og Efteraar. Men efter nøje Overvejelse og efter at have raadført os med forskjellige Bavlere, vil vi ogsaa iaar vedblive at give en Vejledning over, hvad vi venter, der er at iagttage eller udrette ved Bierne i Maanedens Løb. I det vi mener, at en saadan maanedlig Vejledning for de mange Begyndere er af stor Værdi.

N. S. Kristensen.

Titid om Præmiering.

Af N. Sprensen, Norup, Lejre.

Efter at jeg i „B. L.“ Nr. 11 har læst om „Præmiering af hele Bistande“ har jeg tænkt lidt nærmere over denne Sag og maa udtale som min Anskuelse, at vort Præmierings-system er meget mangelfuldt og kunde trænge til en grundig Omordning. Med Hensyn til Præmiering af hele Bistande er jeg for en Del enig med den ærede „Fremskridtsven“, idet jeg indser, at her er en vid Mark for Foreningens Virksomhed og rigtig god Lejlighed til at præmiere den dygtige Bavlens Kløgt og Snille, men at Dommerne tillige skal tjene som Bavlens Lærere vil vist ikke komme til at svare til Hensigten, da de kun kommer til de konkurrerende Bavlere og disse rimeligvis er blandt de dygtigste, som mindre trænge til Vejledning.

Angaaende Præmieringen ved vore Udstillinger frem sætter jeg følgende til Overvejelse. Er det ikke rigtig, at det største Antal Præmier bliver uddelt for Biernes Produkt, Honningen? Det synes mig endvidere, at det overvejende Antal af disse Præmier skulde udddeles til virkelig gode, forædlede Produkter, jaadanne som man kan vente har en Fremtid for sig som Handels- eller Husholdningsvarer. At Honningen selv ikke har stor Betydning som Handelsvare, har vi vist altfor ofte erfaret. Ved Udstillingen i „Rational“ 1884, hvor der var tilført hændt 8000 Pbd. Honning og mest beregnet paa Honningssalg, blev der maasse næppe solgt 100 Pbd. i de 10 Dage Udstillingen var aaben, først efter dens Lukning blev der af forskjellige Fabrikanter opkjøbt nogle større Partier og de spurgte slet ikke efter Bavlens Godhed, det var dem blot om at givse, at saa billige Priser! Det samme Resultat kan vi i Reglen opvise ved alle vore Udstillinger, medens der altid har været god Afsetning paa de forædlede Produkter. Min Mening er, at man bør give nogle gode Præmier for virkelig godt og smukt behandlet Honning og dernæst lade det store Antal smaa Præmier gaa over til Udstillingen for „forædlede Produkter“, paa hvilken

vi burde have vor Opmærksomhed langt mere henvendt end Tilfældet nu er. Paa Udstillingerne ser man i Reglen en stor Del Drikke- og Spisevarer, men de er mest fra Fabrikantene, kun lidt fra Bøvlerne og Husholdningerne. Disse ved forud, at de ikke kan konkurrere med Fabrikantene og derfor blive de hjemme (Folket have den Ulejlighed, naar vi ved, at vi ingen Ting faar for det!). Det vilde være heldigst, om denne Afdeling blev delt i 2 Aaledes, at der blev en Afdeling for Fabrikanter (større Partier) og en for Bøvler og Husholdninger (mindre Partier), hver med sin Række Præmier. Paa denne Maade vilde der vistnok komme langt mere til Udstillingerne fra Bøvlerne og de mindre Forbrugere end Tilfældet er og de dygtige Husmødre vilde faa langt mere Anledning til at vise hverandre, hvorledes man kan anvende Honningen paa de forskjellige Omraader i Husholdningen. Hvis vi kunde virke hen til, at Honningen blev brugt i alle Husholdninger, til alt, hvad den kan benyttes til, saa vilde Bøvlen først faa sin rigtige Betydning og saa vilde vi ikke faa ofte høre det Spørgsmaal: hvor skal vi faa solgt vor Honning?

(Sluttet).

Fra og til vore Læsere.

1. Den nyere Tids Bøvl er meget lidt kjendt her paa Egnen, men det lader dog til, at Folk nok vil lære den ny Methode. Honningtræffet her er af Lyng, Boghvede og gule Lupiner.

Nord-Vest-Jylland. L. L.

2. Kan De meddele mig, hvor jeg kan faa lys Honning tilfsjøbs og til hvilken Pris pr. 100 Pbd., for jeg har Udfigt til at sælge en Del mere end jeg har avlet. I 1886 har jeg høstet 30 Pbd. pr. Stabe, foruden en god Beholdning til Dvervintningen i hvert Stabe, et Udbytte, som vi her paa Egnen anser for meget tilfredsstillende efter Arctis Bestaffenhed.

Vest-Jylland. N. S.

[Det er kun at ønske, at ret mange vil følge Deres Eksempel, naar de selv have udsolgt, da at kjøbe hos andre for at tilfredsstille enhver Efterlystet! Red.]

I Anledning af et „Svar“ fra Hr. Pantelaaner Nittelsen paa min Artikel om Bipesten, hvori han gaar fuldstændig uden om Sagen og kun leverer et

personligt Angreb paa mig, skal jeg meddele, at Hr. N. hverken har eller kunde have det mindste Kendskab til mine personlige Forhold. Til Belysning af den Driftighed, hvormed han desuagtet udtaler sig, blot følgende: Jeg lærte Bøvlen paa et Par store Bistande (60—120 Stader) under et fleraarigt Ophold i Udlandet og drev senere Bøvl i aarevis hjemme.

Germ. Vorries.

Smaating.

Bien arbejder for Vinteren, Bøvleren for Sommeren.

Filomella.

Gravenhorst læser „Bøvls-Tidende“ og som han skriver os til „ved at læse Deres fortvæffelige lille Blad lærer jeg Dansk, saa at jeg nu næsten kan forstaa alt.“

Biernes Nordpol findes i Helgeland (Nordlands Amt) i Norge, hvor der bor en Bøvler, som har 2 Kuber. Det er uden Tvivl det nordligste Sted paa Jorden, hvor Bier forekomme. Helgeland ligger under Polarkredsen (66 $\frac{1}{2}$ ° n. B.), som gaar Nord om Island og midt gennem Mellem-Grønland! Denne uhyre Forskel i Varmegraden skyldes som kjendt Gølffstrømmen.

„Nu vende vi“. Staar „den danske Bøvlerforening“ virkelig paa saa svage Fødder, at man behøver at indsmugle et nyt Navn: „Danmarks Bøvlerforening“?

Fra Kredsen.

Sorø Amts Bøvlerforening

afholdt Generalforsamling paa St. Hamborg i Slagelse den 30te Oktober. Kun saa Medlemmer var mødte. Der forhandlede om at udsætte Medlemsbidraget fra 75 til 50 Øre, men det vedtoges at blive staaende ved 75 Øre, samt at Medlemmerne kan holde „Bøvls-Tidende“ eller „Tidskrift for Bøvl“, hvilket de selv ønsker. Til Kassierer og Sekretær blev valgt Gaardbestyrer J. P. Nielsen, Gudum, Slagelse i Stedet for Hans Knudsen, Egerup. Det vedtoges, at indmelde Forenin-

gen som Medlem af Sørg Amts landøkonomiske Selskab.

Midtjøllands Biavlerforening

afholdt Generalforsamling den 22de December i Ringsted. Efter Lodtrækning fratraadte Næstformanden Captain Andersen, Kjærup og i Stedet valgtes til Næstformand Gaardejer Conrad Pedersen, Brangstrup. Til Revisorer valgtes Gaardejer P. Madsen, Breinstrup og Gaardejer Jens Nielsen, Glumfj. Formanden gav en Oversigt over Foreningens Virksomhed, hvoraf særlig maatte fremhæves den smukke lille Biavlsubstilling i Kjærehave i Sommer. Flere ny Medlemmer indmeldtes og det blev besluttet at afholde nogle Møder med Foredrag inden Foraaret.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforening

afholdt Generalforsamling den 29. Decbr. f. A. Sekretæren fratraadte efter Lodtrækning, men blev gjenvalgt med alle Stemmer. Til Revisorer valgtes Portner Gabriel Nielsen, Amtets Sygehus og Commis C. Andersen, Roskilde. Til Sogneformænd valgtes Vejmand P. Jensen, Glim, Lønner N. Andersen, Rasmusmagle, Gmb. Holger Rasmussen, Carlslunde, Ungtavl S. P. Hansen, Næslev. Det vedtoges, at afholde Biavlsubstilling til Sommeren (Juli) i Rjøge. Præmiering af hele Bistanden udsattes til 1888. Fru Demant var tilstede og holdt et udmærket Foredrag over Stabeforn, Bipeft m. m.

Maribo Amts Biavlerforening

afholdt Generalforsamling d. 18. Decbr. f. A. Til Formand for Amtsföreningen gjenvalgtes Teglsbrænder B. Fjose, Cremenitagen. Det besluttedes, at Amtsföreningen forelsbig slutter sig til „den danske Biavlerforening“ paa den Betingelse, at Medlemmerne har Frihed til at holde hvilket Blad, de vil. Kredsen havde i 1886 253 Medlemmer.

Biavlermøder m. m.

Bekjendtgjørelser om Biavlermøder optages uden Betaling og maa være Red. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til: „Biavls-Tidendes“ Redaktion
Kjøbenhavn K.

Svendborg og Omegns Biavlerkreds

indvarsles til et nyt Møde Søndag den 9de Januar 1887 hos Lønner Kr. Pedersen, Tved, da Forsamlingen ikke var beslutningsdygtig ved sidste Møde.

Nærmere af de lokale Blade.

S. P. Rasmussen.

Honning til Salg.

60 Pd. Lysgul Honning à 50 Øre hos Lars Larsen, Strandbygaardene, Vester Hornum.

Hvid Honning à 60 Øre Pd. hos Lærer V. E. H. V. Smith, Bjergsted, Svebølle Station.

16 Pd. Hvid Honning hos H. A. Doose, Hømb pr. Ringsted.

[NB. For at bringe Biavlerne og Forbrugerne af Honning i direkte Forbindelse med hverandre, overlader vi indtil 3 Linjer til gratis Avertøring for enhver Biavler, som har Honning tilsalg.]

Betjendtgjørelser.

Aargangen 1886 af „Biavls-Tidende“, indeholdende en Mængde gode Artikler saavel for Begynderen som for den ældre Biavler kan faas frit tilsendt, naar 1 Kr. indsendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Kjøbenhavn K.

Biavlerne

underrettes herved om, at jeg iaar ligesom de foregaaende Aar modtager godt, rent Vox til Forarbejdning til **Voxtavler** til mine sædvanlige billige Priser. Voxet modtages helst inden 1ste April 1887 og Voxtavlerne sendes saa tidlig som Foraaret tillader det.

Mine Voxtavler er som bekjendt de skarpest prægede her i Landet og af en fortrinlig sejt Kvalitet.

Andkjær ved Odde, i December 1886.

N. Jacobsen.

VOKS modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejds løn. Svind beregnes ikke.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Nogle Hundrede Pd. godt rent Vox mangler jeg endnu til Foraarsforbruget og betaler samme med extra gode Priser.

Andkjær, d. 28. November 1886.

N. Jacobsen.

Husmandsbladet

Tidsskrift for det mindre Jordbrug, Havebrug, Biavl, Hønschold, Frøavl m. m. udgaar den 1ste og 15de i hver Maaned og koster kun 50 Øre Fjerdingaaret, Postpenge iberegnet.

Det kan bestilles ved Postbudet

NB. Prøvenumre sendes gratis!

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

N. S. Kristensen.
Biavler.

„Biavls-Tidende“ } udgaar den 1ste i hver Maaned }
} koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. } bestilles paa ethvert Postkontor.

Bekjendtgjørelser, Bidrag, m. m. adresseres til

„Biavls-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt, den praktiske Biavl vedrørende, sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: Landbosforeningerne og Biavlen. — Gammelt og Nyt. (med Billedc). — Honningudbytte i Hedeegnen. — Sprængens Flyvetragt. (med Billed e). — Pakning i Staderne. — Tjersøns „Trugstade“. (med Billed e). — Lidt om Præmiering. (sluttet). — Februar. — Smaating. — Fra Kredse. — Fra Udlandet. — Spørgemaal om Biavl. — Fra Redaktionen. — Biavlermøder m. m. — Honning til Salg. — Bekjendtgjørelser.

Landbosforeningerne og Biavlen.

Ifølge „Lov om Foranstaltninger til Husdyravlens Fremme af 31te Marts 1852“ skulde af Statskassen aarlig udredes en Sum af 7,600 Rbd. til Præmier for Husdyr. Summen fordeltes mellem Landbosforeningerne og ifølge Lovens § 10 bemyndigedes Landbosforeningerne til at anvende en Del af dette Bidrag til Præmier for Biavl. Reglerne for disse Præmiers Uddeling bestemmes af Foreningerne selv. Denne Lov fornyedes 23de Januar 1862 og igjen 2den Juli 1880, hvor Summen blev forhøjet til 30,000 Kroner aarlig.

Landbosforeningerne have af dette Tilskud støttet Biavlen, hver i sin Egn, med Bidrag paa 20—50 Kroner aarlig og det har mange Steder været en udmærket Støtte til Biavlens Fremme. Det store Dypving hele vort Husdyrbrug nu har taget, stiller imidlertid større Fordringer og i denne Vinter er der forelagt en ny „Lov til Husdyravlens Fremme“, hvor Statens Tilskud agtes forhøjet til 200,000 Kroner aarlig. Dens § 3 lyder saaledes:

„Tilskud til Præmier ved Fællesskuer af Hingste og Tyre, samt ved lignende Skuer for Fjerkræ og Biavl, en Sum af indtil 10,000 Kroner“ og § 4: „Til Understøttelse af Foranstaltninger der paa anden Maade sigte til Husdyrbrugets Fremme en Sum af indtil 70,000 Kroner.“

Landbosforeningerne faar saaledes 6—7 Gange saa store Midler af Staten, som de hidtil har haft og Biavlen vil for sin Part kunne vente betydelige Tilskud i de Egne, hvor der er Liv og Virksomhed i Biavlssagen.

Fleere Biavlerkredse er allerede Medlem af de stedlige Landbosforeninger og de Kredse, som ikke er dette, raade vi til i en nær Fremtid at indmelde sig, for snarere at komme i Betragtning ved Tilskuddenes Fordeling.

Til Udstillinger kan forventes Præmier, enten i Penge, Stader o. s. v., til Udsendelse af Biavlslærere og andre lignende Foranstaltninger kan forventes Halvdelen af Bekostningen som Tilskud fra Statskassen. Arbejdet og Fremskridtet i Biavlen er jo i de senere Aar mere gaaet over til Kredsene og de vil nu kunne faa de tilstrækkelige Midler, forudsat at de selv

paabegynde Foretagenderne og lede dem praktisk. Roskilde Krefsen indfører iaar to Klaser paa sine Udstillinger, en for Fabrikanter og en for Bavlere (Husflid) i de fleste Afdelinger. Kredsubstiltillingerne har taget et betydeligt Opving i de senere Aar og de rigeligere Vidler vil fremme dem, saa vi maasse faar en halv Snæs Udstillinger hvert Aar, rundt i Landet. Saa kommer der nok Liv i Bavlslagen. Krefsen kan ogsaa faa Støtte andetsteds, alt bør prøves. En godt organiseret og arbejdsdygtig Kreds udsendte fornylig en trykt Opfordring til bedre stillebe, med Meddelelse om, hvad den havde udrettet. Den første tegnede sig for 100 Kr. en Gang for alle, den anden for 50 Kr. aarlig og maasse kommer der mere.

Der er saa meget mere Opfordring for Krefsen til nu selv at skaffe sig Understøttelse, som denne ellers gaar til andre Formaal og man, efter Husdyrlovens Fremkomst kan formode, at visse overordentlige Poster til lignende Formaal paa Finansloven da vil blive slettede, saaledes Statens Tilskud til „den danske Bavlforening“ (500 Kr. aarlig).

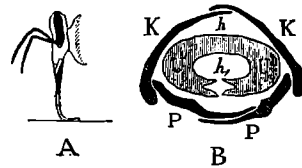
Man maa desuden erindre, at Regjeringen ikke har set noget Resultat af eller Regnskab for Tilskudets Anvendelse i de senere Aar fra „den danske Bavlforening“.

Gammelt og Nyt.

Af *Sitomella*.

2. *Biens* Sugesnabel er et Rør, hvorigjennem Honningen pumpes op ved Svælgets Bevægelser. Dette Rør bestaar imidlertid af flere Dele, som omslutte hverandre, saaledes som det er at se paa et Tværnit af Snablen, som Figur B fremstiller. De to Kjæber (K K) begrænser Røret fortil, de to Palper (P P) bagtil. Dette af disse Dele dannede Rør omslutter den egentlige Snabel, „Tungen“ eller „Underlæben“ (U U), som kan bevæge sig op og ned inden i det. Paa Figur A ser man dette Rør foroven slutte om Tungen, hvis nederste Halvdel er fri og rager langt ud. Naar *Bien* suger, hører den Spidsen af Tungen om, som Fig. A viser det.

Man har nu hidtil været i Tvivl, om Honningen hang fast i Haarene, som sidde i tætte Rader paa den ubstrakte, frie Del af Tungen eller om den blev suget op igjennem selve Tungen, der er hul indvendig (se Fig. B.). I 1886 har Breitkopf gjort en Del Forsøg hos Prof. Leuckart i Leipzig for at afgjøre dette gamle

Stridsspørgsmaal og da han ordnede dem ret praktisk, synes det at være lykkedes ham, at løse Spørgsmaalet tilfredsstillende. Han farvede Honningen med et stærkt rødt Farvestof (Carmin). En *Bi* blev sat hen til Honningen og saasnart den sugede, blev Snablen klippet over og *Bien* straks dræbt. Af den afklippede Snabel blev der taget fine Tværnit og undersøgt under Mikroskopet. Den røde Farve gav da fuldkommen Oplysning om, hvilken Vej Honningen var gaaet. Resultatet var følgende: *Bien* sliker Honningen op med Tungen, i hvis Haar den bliver hængende, ligesom naar *Hunden* „labber“ Bandet i sig. Naar Tungen derpaa trækkes op i Røret, mellem Kjæber og Palper, kan Honningen suges videre op ved Svælgets Pumpebevægelser, altsaa gennem den Kanal, som i Fig. B er betegnet med *h*. Tungen udfyldes igjen, for at slikt mere Honning, og saa fremdeles.

Naar Honningen derimod er helt slikt op og der kun findes meget lidt tilbage, saa anbringer *Bien* Spidsen af Tungen derpaa og suger saaledes Resten op og gjennem selve Tungen der er hul ved at dens Rande er højet om bagtil og der støde sammen (se *h*, paa Fig. B.) Denne sidste Maade anvender *Bien* ogsaa før den rigtig suger, naar den først vil smage paa den opdagede Sødme. Begge Parter i Striden, som nu er meget gammel, faar altsaa Ret og begge Urret, *Bien* baade sliker og suger — men i forskellige Djeved og ikke samtidig.

Honningudbytte i Hebeegnen.

Af S. Berg, Sahl.

At Hebeegnen er Biavlens rette Hjem kan man allerede slutte af den Mængde Stader, som findes i Hannover og Hertugdømmerne og ogsaa i den nordligste Del af denne fortløbende Hebestrækning, nemlig i Jyllands Hebeegne findes langt flere Stader i Forhold til Arne-stedernes Antal end i de øvrige Dele af vort Land. Derimod staar det omvendt med den rationelle Biavl, thi den er her i sin Barn- dom, men begynder nu at tiltage stærkt, da Folk har begyndt at faa Bienen op for, at det be- taler sig overordentlig godt, at drive Biavl paa rationel Maade. For at vise Hebebiav- lerne, hvor gode Betingelser Heden by- der for den nyere Biavl, selv i et saa gjen- nemgaaende honningfattigt Lar, som 1886, skal jeg her anføre nogle Exempler fra min egen Praxis i en Egn, hvor Udbyttet udelukkende skyldes Boghvede- og Lyngblomsten.

Den 27de Juli efteraa jeg en lille Vi- stand paa 2 Familjer i et dobbelt Trug- stade og der fandtes da knap 2 Pd. Honning i hele Stadet. For Biavlere i frugtbare Egne, hvor Trækket til den Tid er ophørt, vilde dette være lidt mørke Udsigter, men her stod netop Boghveden i Omegnen i sit gyldne Flor. Bierne var forberedte til at udnytte det godt, thi de var saa stærkt udviklede, at hver Fa- milje besatte 20 Rammer ($9 \times 11\frac{1}{2}$). Den 15de August saa jeg til dem igjen og fandt da alle Celler fyldte med Honning og forseglede. Den følgende Dag udslynge jeg 75 Pd. Hon- ning. Efter 14 Dages Forløb saa jeg atter til dem og alt var igjen fyldt. Jeg udslyn- gede $67\frac{1}{2}$ Pd. Honning og de afgav tillige 7 fyldte Tavler til Vinterforsyning for Bier, hvor Ruben blev optaget. Dette Dobbeltstade gav altsaa ialt 160 Pd. d. v. s. 80 Pd. Honning eller 40 Kroner pr. Familie.

Den 5te Juni satte jeg et andet Sted 2 stærke Ruber over i et dobbelt Trugstade. Ru- berne blev taget op og kun Bier og al Ingel overført i Stadet. I Næsten af Sommeren gaudisæ to Familjer 1 Sværm og 95 Pd. Honning.

Af saadanne Exempler kunde jeg nævne mange, men da man kunde tro, at det blot er enkelte, udsøgte Exempler, som er rene Undta- gelser, skal jeg indskrænke mig til at anføre, hvormeget de cirka 300 Stader, jeg har til fast Pasning, tilsammen har afgivet i 1886.

150 gamle Stader (Stamstader) gav, i en Egn med Boghvede og Lyng, tilsammen 5870 Pd. Honning.

100 Afslæggere og Dversættere gav, ligeledes i Boghvede- og Lyngegnen, ialt 1050 Pd. Honning.

I Modsatning hertil gav 50 Stamsta- der og Afslæggere i Egne, hvor der hver- ken fandtes Boghvede eller Lyng, tilsammen et Udbytte lig 0.

Det var altsaa Forforskjellen mellem de frugt- bare Egne og Hebeegnene. For nu at anskue- liggjøre den rationelle Biavls Forspring fremfor Rubebiavl, og særlig den ra- tionelle Biavls Betydning for Hebeeg- nene, skal jeg tillade mig at sammenligne Ru- beholdernes Udbytte med ovenstaaende Frem- stilling, der jo er bestemte Angivelser, tjenlige til en Sammenligning og da Bedriften er af større Omfang, maa den kunne være Norm for en „nogenlunde rationel Biavl.“

Lad os gaa ud fra 200 Stamstader og betragte Forforskjellen. 200 Ruber vilde un- der normale Forhold her højt regnet give 400 Afslæggere (Sværme), hvilket ved Optagelsen blev 600 Ruber; da det her er Stik at optage de tungeste og letteste (gamle og Esterværme), vil jeg antage, at de 300 Ruber, der bliver at tage op, giver følgende Udbytte:

150 à 25 Pd. = 3650 } ialt 5150 Pd. Biværk.
150 à 10 Pd. = 1500 }

Her paa Egnen er der for denne Væ- ren betalt 12 à 13 Øre pr. Pd. (og næsten væ- ret usælgelig); dette blev ialt et Udbytte af c. 644 Kr. der vist endog er for højt regnet; saa bliver der tilbage 300 Stamru- ber, hvilke for en stor Del er Forværme med gamle Dronninger, hvoraf nogle er for gamle og gaa tilgrunde i Værets Løb.

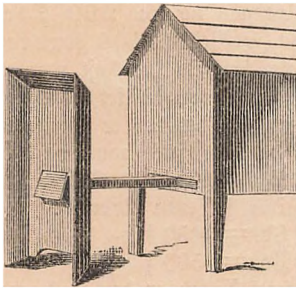
De fornaante 300 Dzierzonstader var ud- viklede fra 200 Stader i Foraaret og gav ialt 6920 Pd. ren Honning til en Værdi af 3460

Kr. (som alt er udsolgt). Sammenligne vi nu de to Resultater — de stod begge i Foraaret paa 200 Familjer, men for Kubernes Vedkomende er Formeringen tilmed usikker —, saa gav Kuberne gennemsnitlig 3,25 pr. Stk., Djerzonstaderne 35,00 eller 31 Kr. 75 Øre mere pr. Stk. end Kuberne.

Det vilde blive en ganske net Sum — et Par Millioner Kroner — dersom Holberne af Kuberne, der findes i Danmark, vilde gaa over til en nogenlunde rationel Biavl.

Sørensens Flyvetragt.

Denne Flyvetragt, som er bestemt til at sættes foran Stader, der er ansaltet af Noubier, konstruerede A. Sørensen, Norup i 1885 og fik den prøvet det følgende Aar med godt Udfald. Den blev første Gang udstillet paa Udstillingen i Kjøbenhavn ifjor Efteraar og fortjente sikkert den Præmie, der var udsat for det nyeste paa Biavlens Omraade. Den vakte berettiget Opmærksomhed og naar vi nu bringe et Billede af den, er det i Haab om, at enhver Bi-

avler, som kan bruge Hovl og Sav, maa kunne lave sig den selv inden Foraaret. Nøgnaaende Maalene henvises til Opmærksomhedens egen Beskrivelse S. 36 i Artiklen „Noubierne.“

Flyvetragten anbringes foran det angrebne Stade saaledes, at „Korridoren“s ene Ende helt lukkes for Flyvehullet. Den maa selvfølgelig kun sættes paa, naar Flugten er standset, altsaa om Aftenen eller Morgen, ellers ville de fra Trækket hjemvendende Bier ikke kunne finde

ind. Sættes den paa om Morgen, vil alle de udflyvende Bier „spille for“ ligesom ved Møllers Blendring og mærke sig den nye Indgang. Noubierne søge derimod til Stadets gamle Flyvehul og vil, selvom de finde den nye Indgang, ikke gaa gennem den 1 Alen lange Korridor.

Pakning i Staderne.

af A. C. Haagenen, Tranebjerg paa Samsø.

Jeg har altid foretaget Pakningen af Staderne i Oktober Maaned saaledes, at alt tomt Rum i Staderne blev udfyldt og det er stadig gaaet godt til ifjor, Vintren 1885—86, da var jeg meget uheldig. Formodentlig var Pakningen for stærk og for tidlig, thi jeg havde forskaffet mig rigtig godt, blødt Enghø til at stoppe med og det satte en for stærk Varme i Staderne. Da jeg en skøn Dag, først i Januar, kom ud i Bihaven, blev jeg overrasket ved at se Bierne ude at flyve og der var især to Familjer, der havde det varmere end de andre. Det var de mellemste Folk i to Trillingstader og de bruste saa voldsomt, som kunde det have været en god Midsummerdag. Det værste var, at der laa et tykt Lag Sne paa Jorden, saa alle de, der faldt ned, straks blev overvældede af Kulden og laa stivne ligesom de var døde. Da de blev samlede op i et Glas og bragt ind i en varm Stue, blev de raske igjen, saa jeg kunde give dem tilbage til Staderne. Samtidig tog jeg lidt af Pakningen fra, for at faa lidt af Varmen bort og de faldt da ogsaa i Ro, men saasnart der kom en god Dag, var de paaferde igjen og Følgen blev, at de gjorde de andre urolige ved Siden af, saa at jeg kun reddede 1 Familie af de sex. Desuden havde jeg 3 Trugstader, som døde paa Grund af Vandmangel. Aar har jeg taget mine Forholdsregler derimod; samtidig med at jeg indvintrede, gjorde jeg Adgangen let til at give Vand eller Foder, hvis de skulde komme til at mangle noget, idet jeg anbragte et lille Brædt, med et rundt Hul med Staaltraadsnet over, i Dækket over Biernes Vinterleje, saa at jeg kun behøver at tage

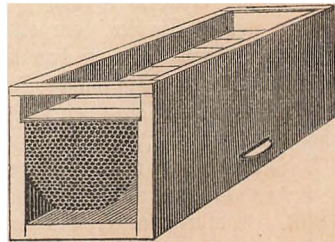
Bakningen lidt tilside, for at kunne sætte et Glas med Vand eller Foder i, over Staaltraadsnettet. Hvad den rigtige Bakning angaar, saa har jeg iaar besluttet at vente dermed til der begynder at vise sig Liv i Staderne og Dronningen er begyndt paa Uglagningen, thi da er det en absolut Nødvendighed. Jo varmere Bierne saa har det, desto bedre, for at fremskynde Yngeludklækningen. Det er min Erfaring om Bakningen.

Dzierzons „Trugstade.“

Af det første Stade, Dzierzon konstruerede, giver Billedet en Gjenbillelse. Det er en lang Kasse, som er aaben foroven og i begge Ender. Gylvehullet er anbragt paa den ene Side. Noget nedenfor Kanten hviler Tavlepinde i en Rille og dækkes oventil af „Dækbrædter“, som forhindrer Bierne i at komme op i Rummet ovenover Tavlerne. Et Laag og to Dere lukke for Stadet, men er paa Billedet udeladte. Man har kaldt det Dzierzons „Trugstade“, fordi det minder om de hos os langt senere indførte engelske Trugstader, men egentlig kan dette Navn langt fra tilkomme det, da det ikke havde Kammer, saa Tavlerne blev bygget fast til Stadets Vægge, hvad der jo umuliggjør Behandlingen fra oven. Endvidere medfører dette, at man ikke kan udtage en hvilken som helst Tavle, men maa begynde at fjerne dem ud, en efter en, fra Enden af, man kunde ikke heller forskyde en enkelt Tavle o. s. v., netop altsaa alle de væsentlige Fordele, som Trugstadet besidder. Paa den anden Side kan det ikke nægtes, at der kun behøvedes en lille Forandring, — Kammer i Stedet for Pinde — for at gjøre det til Trugstade, men dette Skridt, som egentlig vilde være en ny Opfindelse, lykkedes meget saa, hvorefter mere nedenfor. Dzierzon indsaa, at det ikke var til nogen Nytte, at Stadet var aabent opadtil og sammede saa Laaget fast. Saaledes er hans „Lavstade“ fremkommen.

Denne ældste Form af hans Stade har

af flere Grunde Interesse for den danske Biavler. Dels er der stadig skrevet om den og hentydet til den, dels var det det første Dzierzonstade, som indførtes hos os navnlig ved Hofjægermester Brunns utrættelige Interesse og Iver for den nye Biavl. Hans Artikel i Almanaken 1859 (med flere Billeder) gjorde for første Gang opmærksom paa den nye Slags Stader og det var netop et saadant, som vi her afbilder. Mindre bekendt turde det være, at de engelske Trugstader ikke er de første hos os, men at en enkelt Biavler allerede i Halvtredserne lavede Dzierzons Stade om til et rigtigt Trugstade. Det er saa meget mere værd at minde om, naar man erindrer, hvorledes det endnu i Begyndelsen af Halvfjerdserne gik de engelske Trugstader, som blev udstillet af Maskinmester Wood, paa vore Udstillinger! Altsaa c. 15 Aar før man hos os tænkte paa Trugstaderne, paa en Tid, da Lavstader, 7—8“

hoje indvendig, med Tavlepinde, var paa Mode og ansaas for gode og brugbare Stader, fremstillede den sjeniske Skolelærer C. N. Andersen et Trugstade efter Nutidens Mønster. Af et Haandskrift af ham, som blev fundet blandt Professorens Schjødtes efterladte Papirer og som jeg har haft til Gjenmænsyn, skal jeg i denne Sag (og sene i andre), gjøre nogle Uddrag. Andersen udgav 1827 sin „Afhandling om Biens Natur“, der for Resten allerede 1812 var paabegyndt. Han var saaledes en gammel, prøvet Kubebiaavler og en højt bedaget Mand, da han lærte den nyere Biavl at kjende. Han syntes ikke om Dzierzons Stader og han forkaster navnlig det faste Loft og Tavlepinde! Han siger bl. a.: „Kammerne have

unægtelig et stort Fortrin fremfor Tavlebarerne og det især ved Lavstaber, hvorved det bliver muligt at udtage og igjen nedfatte en hvilken som helst Tavle uden at udtage den hele." „Jeg finder Lavstaberne meget nemmere at behandle end Højstaberne. Rummet over Bierne har jeg nemlig $\frac{1}{2}$ " bredere end Stedet er indvendig og Tavlerne kunne derfor ogsaa tages ud ovenfra. Ogsaa er jeg af den Mening, at naar Rummet over Bierne om Binteren fyldes med Klude eller deslige, da er Lavstaberne ogsaa de varmeste." „Jeg har valgt Lavstaber, da jeg anser det for et stort Fortrin, at man ved dette kan tage hvilken Tavle, man vil oven ud og indfatte andre." „Jeg anser det for en væsentlig Fordel ved den Dzierzonske Methode, den indbyrdes Hjælp, som man kan lade Staberne give hverandre, men jeg anser det ogsaa for aldeles nødvendigt at bruge Rammer." Disse Udtalelser har nu intet paafaldende ved sig, men den Gang stod han vist ganske alene med dem.

En anden nordisk Bivavler, som gif samme Vej, er C. Ericsson. Da vi bad ham om Dplysning om, hvorfra han havde faaet sine Trugstaber (som han har haft siden 1860), svarede han os følgende: „Ideen til Trugstabet, saa jeg i Dzierzons Biskötsföls Theori och Praxis, som udkom i svensk Oversættelse 1856. Højjægermester Brun gav i sin Bibog (paa svensk 1862) ligesledes et Billede af Dzierzons Stabe uden Loft og endelig fandtes i von Berlepsh's „die Biene und ihre Zucht," en Afbildning af „die Beute in Lagerform", — med Laag til at tage af — saaledes havde jeg nok at gaa efter i mine Ungdomsdage, da jeg eksperimenterede med alle mulige og umulige Bihuse. Den første Dzierzonske Volig havde jeg i 1859, den kunde aabnes baade foroven og bagfra. Nu har jeg i mange Aar kun haft, hvad De kalder for „Trugstaber", nogle af Træ med dobbelte Rægger men de fleste af Halm, haardt preskede og bundne."

Herm. Borries.

Lidt om Præmiering.

Af N. Sørensen, Korup, Lejre.
(Sluttet.)

En stor Del Bivavlere vil med Fordel selv kunne anvende en Del af deres Honning og hvis de, naar de skal sælge, sørge for at holde 1ste Klasses Varer, saa vil de let finde Afsetning, da Efterspørgslen vilde blive langt større end den er for Tiden. Ved en Smule Sammenlutning vil de let kunne holde Priserne saaledes oppe, at det i Virkeligheden kan betale sig at være Bivavler, hvilket ikke altid er Tilfældet, naar man er henvist til at sælge til Fabrikanter eller Forhandlere. Afdelingen for Biholiger og Nedstaber burde ogsaa deles i 2. I denne Afdeling er det i Reglen ogsaa Fabrikanterne, der tage Præmierne, medens de helst ogsaa burde komme Bivavlerne til gode og hvis der blev taget en Smule mere Hensyn til dem, vilde de vistnok vise deres Taknemmelighed ved at udstille deres selvlavede Bihuse og Nedstaber langt flittigere end nu. Bivavleren ved, at det ikke kan nytte, han møder med sine simple, men praktiske selvlavede Sænger, thi naar han ikke kan prestere 1ste Klasses Arbejde, kan han ikke konkurrere med Fabrikanterne og faar saaledes ikke andet end Ulejlighed og Udgift deraf og følgerig lader han dem blive hjemme. Enhver vil vistnok indrømme, at det mest heldige er, om Bivavleren selv fabrikerede sine Biholiger og Nedstaber og hertil kunde Udstillingerne bidrage en Del ved at uddele Præmier paa en fornuftig Maade for saadanne Gjenstande. Bivavlerne vilde faa en passende Friidssysjel og Nedstaberne vilde ikke blive nær saa dyre, som naar han skal kjøbe dem og han vil ikke afstrækkes af de store Udgifter, som lidt er uoverkommelige for den mindre bemidlede.

Et saadant Præmiesystem tror jeg kunde passende og vistnok med stor Fordel for Bivavleren indføres paa vore lokale Udstillinger, idet alle Parter kom til deres Ret og Udstillingerne vilde sikkert blive langt mere righoldige end hidindtil. Lidt anderledes er det med de store Udstillinger, der er det maasse mere om at frem-

vise det største, bedste og meste paa Biavlens Omraade og derfor maa Konkurrencen være mere fri og saaledes mest komme Fabrikterne tilgode.

Februar.

I den Del af Maret, der er gaaet, har Jorden ligget dækket af Sne og det har været stille Vejr med Frost, saa Bierne har haft det godt og forholdt sig rolige inde i deres Boliger. Arbejdet paa Bistandene i denne Maaaned indskrænker sig i Reglen til at føre Tilsyn med, at Biernes Ro ikke bliver forstyrret. Husk at fkygge for Flyvehullet, at Solen, der nu stadig faar mere Magt ikke skinner ind i Stadet, saalænge der ligger Sne eller naar det ikke er rigtig godt Vejr. Se efter at Flyvehullet ikke tilstoppes. Er et Bifolk uroligt, bruser stærkt og der stadig flyver Bier ud, saa er det et Tegn paa, at Folket mangler Vand. Vandet gives dem lunkent i et Glas, som overbindes med 3 á 4 Lag Lærred. Paa den overbundne Klud smøres lidt Honning, for at Bierne kan finde det. Glasset vendes og sættes forsigtig over Biernes Leje (se B. T. Side 27). Jaar kan det ventes, at der vil finde megen Vandmangel Sted i Staberne, naar Bjerne begynde at yngle, særlig paa Dorne og i Øst-Jylland. Det er et sikkert Tegn paa, at Bierne lide af Tørst, naar der ligger krykalliseret Honning paa Stadets Bund.

Skulde der indtræffe en Dag med rigtig stille Vejr og Solen skinner stærkt og Bierne vil ud at rense sig, saa dæk Sneen eller mulige Vandpytter i Biernes Nærhed til med Haln, at de udflyvende Bier ikke skal omkomme deri. Er der Stader, som man allerede frygter for mangler Jorraad, saa se til dem, efter at de har været ude og rense sig, paa en saadan mild Dag og giv dem et Par Pd. tykt, lunkent Foder, lavet af Vand og godt Sukker. Bierne taaler ikke Kuldens Indtrangen i Boligen, saa man maa nødig aabne for Stadets indre og i hvert Fald maa man hurtig og forsigtig saa udført, hvad der tilsigtes og saa

luffe for Stadet igjen. Stader, der har tilstrækkeligt Jorraad, skal man ikke fobre med Sukkeropløsning endnu, for det skader maasse mere end det gaaver.

N. S. Kristensen.

Smaating.

Man maa kunne forlange af en Biavler, at han til enhver Tid ved nøje Besked med hver Bifamiljes Tilstand eller i det mindste kan skaffe sig Underretning derom i en Fart.

C. F. H. Gravenhorst.

Rammemaalene vil i „Biavlens-Tidende“ for Fremtiden blive anført som Bredder $\times$ Højde og udvendigt Maal, naar ikke det modsatte udtrykkelig fremhæves, hvorpaa vi henlede vore Læseses og Medarbejderes Opmærksomhed.

Den nordiske Landbrugs-, Kunst- og Industri-udstilling i Kjøbenhavn 1888 forberedes nu kraftigt. Og saa Biavlerne bør tænke paa den, det vil være en udmærket Lejlighed til at vise, hvad vi formaar. Besøget fra Norge, Sverig og Tyskland ventes at blive meget stort.

Honningrigdom i Danmark. Formanden for Viborg Amts Biavlerforening, Hr. F. Berg, Sahl har i Hedeegnene i 1886 høstet 5870 Pd. Honning af 150 Stamstader. Det højeste Gravenhorst har høstet i Lüneburger-Heden er 6000 Pd. af 160 Stader.

Vidnesførsel. I norsk T. f. B. kaldes „Hr. Lærer Th. Nielsen, der er bekendt som en af sit Lands bedste Biavlere“ til Vidne paa — at man ikke behøver Røg for at vende en Kube fra Standbrædtet.

Regnestykke. En kvart Holder af T. f. B., „der ikke kan undvære B. T.“ har af følgende Regnestykke:

L. f. B = 2 Kr. $\frac{1}{4}$ L. f. B + B. L. = 1,64
 faaet til Facit: enhver bør holde „Biaulsk-
 Tidende.“

*

*

Dptællingen af Bistader. I L. f. B. læses følgende: „Bistade-Tællningen i 1886 har givet 132,883 Stk. (Disse Tal ere os velvillig meddelte af Hr. Kontorchef Marius Gad)“. Bureauet har imidlertid ikke endt Sammentællingen for 1886 og derfor sendt Bladet den gamle Dptælling fra 1881, hvad dette ikke har bemærket. Det mærkeligste er dog, hvad Bladet videre skriver herom: „Der er saaledes en Stigning af over 2000 Stader i Løbet af de sidste 5 Aar. Dette maa kaldes meget anseligt o. s. v.“, thi af Dptællingen fra et og samme Aar faar Bladet altsaa et „anseligt Fremskridt“ paa 2000 Stader. (!).

De tidligere Dptællinger er følgende:

1837: 1861: 1866: 1871: 1876: 1881:
 135,581 78,638 139,117 119,899 121,823 132,883
 se iverigt Artiklen „Lidt Statistik“ i L. f. B. 1885 S. 19.

Fra Præsident.

Gl. Roskilde Amts Biaulserforening

agter til Sommer at afholde en Udstilling i Njæge, omfattende alt til Biaulsen henhørende. Dette bekendtgjæres foreløbig for at Medlemmerne kunne benytte Vinteren til at forarbejde Bihuse, Redskaber m. m. En stor Del af det udstillede vil blive kjøbt til Bortlodning.

Bestyrelsen.

Frederiksborg Amts Biaulserforening

blev paa den sidste indvarslede Generalforsamling opløst og derefter dannedes en ny Biaulserforening, væsentligt i Helsing og Omegn under Navn af „Biaulserforeningen i nordre Del af Frederiksborg Amt“ med Gaardejer Niels Nielsen, Hesselbjerg som Formand. Foreningen tæller allerede 40 Medlemmer. Medlemsbidraget er 50 Øre aarlig.

Ramsø-Tune Herreders Biaulserforening

afholdt Generalforsamling den 25de Januar d. A. i Solrød. Til Formand valgtes Smeder Jens Jensen, Solrød og til Forretningsfører Niels Mortensen, Skjensved. Til Sog-

neformænd valgtes Tømrer H. Larsen, L. Skjensved, Gnd. D. Knudsen, Hastrup, L. Olsen, Haudrup, Smeder H. Nielsen, Ørsted, Parcelist Holger Rasmussen, Karlslunde, Stomager Hans Jørgensen, Kildebrønde og Stenhugger J. Nielsen, Tune Mark. Det vedtoges, at den afsaaede Formand mod en Gødtgiprælle af 40 Kr. skal en Gang i Maj og en Gang i September Maaned yde praktisk Vejledning paa de Medlemmers Bistande, der indgiver Begjæring derom til en af Sogneformændene. — Foreningen talte sidste Aar over 70 Medlemmer.

Maribo Amts Biaulserforening.

Vor Meddelelse om Generalforsamlingen i forrige Aar supplere vi med følgende: Formanden gav Beretning om Foreningens Virksomhed i 1886, hvoraf fremgik, at Foreningen er delt i 13 Kredse med 253 Medlemmer. Der har været afholdt 14 praktiske Møder foruden 1 Amtsmøde og 2 Bestyrelsesmøder. Det havde været vedtaget at tilstaae Diæter til Biaulslærerne, naar Kredsene selv udredte Rejsegødtgjørrelserne og Bødsbet hertil bevilgedes nu, samtids med at det reviderede Regnskab godkjendtes. Det vedtoges dernæst at beholde den fassatte Bestyrelse paa 7 Medlemmer og de 4, som afgik efter Lodtrækning, blev gjenvalgte. Dernæst forhandlede om Foreningens Stilling til „den danske Biaulserforening.“ Formanden udtalte som sin Anskuelse, at dens nye Præsident vilde lede Foreningen i en human og velvillig Aand, hvorfor han intet havde imod, at Amtsforeningen igjen sluttede sig til den, naar blot hvert Medlem erholdt Ret til at holde, hvad Blad det vilde. Derefter førtes en livlig Debat om de forskjellige Bibræbe og deres Nytte. Til Delegerede til Centralbestyrelsen valgtes, i den Orden, hvori de skulle fungere: 1) Fjætte, 2) Hoffmann, 3) H. C. Rasmussen. Til Suppleanter valgtes: 1) P. Mikkelsen, Hæjslø, 2) L. Eriksen Dalslev, 3) Maler Christensen, Nørreballe. Der fremkom Forslag om Oprettelse af Biaulskoler, men Formanden fandt det for uveligt, at inlæde sig derpaa nu. Det besluttedes derimod at udsende Biaulslærere til praktiske Møders Afholdelse mod 2 Kr. i Diæt, samt Rejsepenge. Det blev overdraget Bestyrelsen, at arbejde hen til en Biaulskudstilling i en af Stiftets Kjøbstæder i 1887. Endelig vedtog man at anlæsse et Medlemskort for Amtsforeningen for dennes Regning.

Alalborg Amts Biaulserforening

afholdt den 22de Januar Generalforsamling i Hotel „Danía“ i Alalborg. Lærer Thorkild Pedersen, Bodilow afgik som Formand og skabed sig paa det bestemte Gjenvalg. Til Formand valgtes da Jens Nyttner Færslø, Svenstrup. Til Kasserformand Dverportør Sievers, Nørre

hvis Bladet ikke er bragt dem til den Dag, hvad det skal være. Skaffer Postv. det ikke, beder vi om Meddelelse snarest, for direkte pr. omgaaende at kunne erstatte det manglende Nr. Overflødige Nr. bedes uddelt til Bivener!

Biavlermøder m. m.

Bekjendtgjørelser om Biavlermøder optages uden Betaling og maa være Red. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til: „Biavls-Tidendes“ Redaktion
Kjøbenhavn K.

Midtjællands Biavlerforening

afholder følgende Møder i Februar Maaned:
Lørdag den 12te Kl. 6 $\frac{1}{2}$ Aften i Brangestov og
Søndag den 13de Kl. 3 i Glumsø Kro.

N. S. Kristensen fra Roskilde vil tale begge Steder. Omegnens Beboere og enhver, som har Interesse for Sagen, indbydes venligt. Fri Udgang.

H. N. Doose.
f. T. Formand.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforening

afholder Møde i Døre Bærebromsle Søndag 6te Februar Kl. 3. Foredrag og Fremvisning af Modelstader. Omegnens Beboere og Biavlere, saavel fra Roskilde som Frederiksborg Amt, indbydes. Fri Udgang.

Bestyrelsen.

Honning til Salg.

(Gratis Avertering for enhver Biavler, der har Honning til Salg):

60 Pd. hvid Honning hos Parcellist Holger Rasmussen, Karlslunde pr. Taasstrup Station.

100 Pd. Honning hos Lærer Thorkild Pedersen, Vodskov, Hjallerup.

50 Pd. lys Honning à 40 Øre hos Kristen Østergaard, St. Ramsing, Skive.

Bekjendtgjørelser.

Aargangen 1886 af „Biavls-Tidende“, indeholdende en Mængde gode Artikler saavel for Begynderen som for den ældre Biavler kan faas frit tilsendt, naar 1 Kr. indsendes til

„Biavls-Tidendes“ Redaktion, Kjøbenhavn K.

Biavlerne

underrettes herved om, at jeg iaar ligesom de foregaaende Aar modtager godt, rent Vox til Forarbejdning til **Voxtavler** til mine sædvanlige billige Priser. Voxet modtages helst inden 1ste April 1887 og Voxtavlerne sendes saa tidlig som Foraaret tillader det.

Mine Voxtavler er som bekjendt de skarpest prægede her i Landet og af en fortrinlig sejt Kvalitet.

Andkjær ved Odder, i December 1886.

N. Jacobsen.

VOKS modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejds løn. Svind beregnes ikke.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

GODE Trugstader samt forbedrede Højstader af Zinglarsen's Maal haves tilsalg. N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Alle Slags Bistader,

Redskaber, samt alt andet til Biavlens hørende anbefales af undertegnede. Guldmedalje i Ulstrup 1885; 4 Sølvmedaljer i Kjøbenhavn 1880 og Ulstrup 1885; 3 Bronce-medaljer i Kolding 1877 og Varde 1885, 3 1ste Præmier i Ulstrup 1884 og Hæderlig Omtale i Viborg 1878.

Bimester J. Berg. Sahl pr. Bjerringbro.

Mit Trugstade,

som blev præmieret ved Udstillingen i Slagelse 1886 faas med Honningrum til 11 Kr. uden dette 10 Kr. Røgpustere af ny Konstruktion, hvorpaa man ikke brænder sig, koste 2 Kr. 50 Øre.

Hans Peter Bendixen, Løve pr. Slagelse.

„Biavls-Tidende“ anbefales til Avertering; det trykkes i et Oplag af 1500—2000 Expl. og er udbredt over hele Norden. Avertissementsprisen er pr. Petit-Linje: 1ste Gang: 20 Øre; 2den Gang: 10 Øre; følgende Gange: 8 Øre. Rabat gives ikke.

Husmandsbladet

Tidsskrift for det mindre Jordbrug, Havebrug, Biavl, Hønschold, Frøavl m. m. udgaar den 1ste og 15de i hver Maaned og koster kun 50 Øre Fjerdingaaret, Postpenge iberegnet.

Det kan bestilles ved Postbudet

NB. Prøvenumre sendes gratis!

Sundby og til Kasserer Kjøbmand A. Jensen, Øster Holme, Nøbbslet. Til Revisor valgte Lærer Frederiksen, Graslev og Th. Nielsen, Terndrup. Foreningen tæller over 100 Bialtere.

Fra Udlandet.

Norge. I norsk „T. f. B.“ Decbr. 1886 findes en statistisk Oversigt over Bialter og Biejere i Norge i Vintren 1885—86. Materialet er samlet ad privat Vej af Bialtersforeningen og bearbejdet af Hr. Hjalvard Torgeren. Ialt findes der c. 10,000 Kuber, som fordeles saaledes paa Amerne: Smaalene 4330, Akershus 2304, Jarlsberg og Laurvig 1125, Bratsberg 668, Nedenæs 615, Buskerud 491, Hedemarken 179, Kristiania By 116, Kristiansand 52, Lister og Mandal 47, de øvrige ni Amtter tilsammen kun 65, hvoraf Finmarken og Tromsø slet ingen, Nordland 1 Biejere med 2 Kuber, Romsdal 2 Biejere med 1 Kube (!) osv. Det er altsaa mod Syd og Vst at langt de fleste findes. Der findes ialt c. 3160 Biejere, hver har altsaa gennemsnitlig 3 Kuber, dog har Halvdelen kun 1 à 2. Den største Bistand havde 49 Kuber. 15 Biejerne var 84 Kvinder. Af Djernonstader er vistnok kun et Par Hundred i Brug. I Forhold til Landets Størrelse maa Bistanden kaldes ringe. 4—5 af vore Amtter har hver 10,000 Stader eller derover. Den aarlige Indtægt af en Kube anslaaes til 10 Kr., hvad vi maa antage er for højt ansat, hos os giver en Kube vel næppe 2 Kr. i Gjennemsnit.

Spørgsmaal om Bialt.

Herunder optages og bevareres Spørgsmaal om Alt Bialten vedrørende, som har almindeligere Interesse. Indsendte Spørgsmaal ville blive bevarede i det følgende Nr., forsaavidt vi ikke maatte foretrække, at bede vore Læsere om Oplysning.

Red. gjør udtrykkelig opmærksom paa, at Spørgsmaal, som kun have rent personlig Interesse kun bevareres pr. Brev og kun saakomt 12 Døgn i Frimerker medfølge. Spørgsmaal sendes til Bialter N. S. Kristensen, Himmelsø pr. Røstilde.

Nr. 16. Paa hvilken Maade faar man bedst og nemmest Afslaggere af Trugstader?
K.

De kan godt anvende den Maade, der er omtalt i B. T. S. 53, naar De har Enteltstader. Vi har dannet flere Afslaggere paa den Maade, med tilfredsstillende Udbytte.

I de fleste Tilfælde svarer det imidlertid bedst Regning at holde Familier i Trugstader saa samlet og stærke som mulig ved at søge at undgaa

Formering ved Sværming og i Stedet lade dem give Honning. — Man kan jo komme langt billigere til Bier ved at kysse Sværme af Kubebialterne eller dybsdygte Kubestader, der ellers skulle svooltes af (se Side 18). En god Maade er det, isædlig at holde et Par Kubestader alene til Sværming, saalænge man vil forpge Bistanden.

Nr. 17. Hvad Forskjel er der paa Puffelyngel og Dronningel?

En Begynder.

Puffelyngel kaldes den Dronningel, som (af forskjellige Grunde) ubertiden findes i Arbejdercellerne. Da disse er for smaa til Dronningelen, og af andre Grunde, lukke Biern: Cellerne med et mere hvælvet Laag end for Arbejderlyngelen, hvorfor det ser mere „puffet“ ud. Deraf Navnet „Puffelyngel“. Det er et Tegn paa, at Dronningen er for gammel, eller hvis det er en ganske ung Dronning, at den ikke er blevet befrugtet. Kasserens maa den i begge Tilfælde. Hvis Puffelyngelen ikke staar tæt sammen, men findes spredt hist og her, saa er der hyppigst ingen Dronning i Stedet, men det er en Arbejdsbi, der har lagt Eggene, en saakaldet „Dronemoder“. Det hører til Undtagefæne, at en kraftig Dronning lægger Dronægg i Arbejderceller, men det kan ske om Foraaret, (før Sværmetiden, naar den naturlige Drift til at avle Dronner er tilfede) og Djernonbialteren har fjernet alt Dronerog fra Ingekrummet, men det er sædvanlig kun lidt og den staar samlet, saa af den Grund skal man ikke overlade nogen Dronning Dronetaavler, der ellers vil blive helt fylde. Paa andre Tider af Aaret sjeldes Puffelyngel altsaa Bjerløshed eller en mangelfuld Dronning og paa begge Dele maa der snarest mulig raades Bod.

(Af Mangel paa Plads kan en Del andre, sent indsendte, Spørgsmaal først bevareres i det følgende Nr.)

Fra Redaktionen.

Da Postvæsenets Bespørgelse af „Bialts-Tidende“ i 1886 har været mangelfuld, er det forudsat, at det forpge Abonnental i det nye Aar vil give Anledning til endnu flere Klager. Da vi endvidere fra nu af levere originale, danske, Billeder, tegnede og skaarede til hvert enkelt Nr. af „Bialts-Tidende“ er der Mulighed for, at Bladet kan blive forsinket 1 à 2 Dage. Vi anmode derfor vore Læsere om straks at klage skriftlig til Postvæsenet

den 5te i hver Maaned,

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

N. S. Kristensen.
Biavler.

„Biavls-Tidende“ { udgaar den 1ste i hver Maaned }
{ koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. } bestilles paa ethvert Postkontor.

Betjendtgjærelser, Bidrag, m. m. adresseres til

„Biavls-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt, den praktiske Biavl vedrørende, sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløvej nr. Nørskilde.

Indhold: Vorbecks Bog om Trugstaden. — Gammelt og Nyt. (med Billeder). — Et Arbejde for Børn. — Foraarsbristen paa min Bistand. — Skiffen (med Billeder). — Beskrivelse af Trugstaden med 10 × 12" Hammer (med Billeder). — Lidt mere om Premiering. — Marts. — Fra og til vore Læsere — Smaating. — Fra Krebsene. — Spørgsmaal om Biavl. — Biavlernyheder m. m. — Sønning til Salg. — Bekjendtgjærelser.

Vorbecks Bog om Trugstaden.

I det nye Aar modtog vi fra Trugstadenvenner „Dpfordringer“ med Anmodning om Optagelse i „B. T.“ De gik ud paa, at vi i høj Grad savne en Bibog, som særlig behandler Trugstaden, at dette Sævn voksler med hvert Aar der gaar, da Trugstaden nu udbreder sig med rivende Fart, at Fotograf Vorbeck er den, som kan forsætte, og af hvem Trugstadenvenner vente sig en saadan Bog, hvorfor man vilde rette en offentlig Dpfordring til ham og bede andre slutte sig til den.

Jeg ved, at denne Tanke netop har bestjæftiget Vorbeck i de senere Aar og jeg har endog liggende for mig en Slags Forarbejder fra Vorbecks Haand til den nævnte Bog. Naar der desuagtet endnu er lange Udsigter til at faa den ud, saa maa man erindre, at der hører mere til at udgive en Bi-Bog og navnlig — en Forlægger. Med andre Ord, Sagen er nu væsentlig et Penge-spørgsmaal. Til at løse dette er Biavlerforeningen selvsfrem, det er netop saadanne Dpgaver, som ligger den nærmest og som den bedst af alle kan paatage sig.

Den har Midlerne til at kunne udstyre Bogen godt og til at forlægge den selv. Udføres dette paa rette Maade og den gives en Boghandler i Kommission, vil den baade kunne byde Forfatteren et anstændigt Honorar og berige vor Bi-Litteratur med et Hovedværk, som vilde gjøre nok saa megen varig Nyttelighed, som en Udstilling eller to. Selv om B. F. skulde anvende noget mere paa Bogen, end der kunde indkomme ved Sulget — Bogen skulde ikke gjerne være for dyr — saa vil Centralforeningen ganske sikkert med Glæde bevilge dem.

Nu udbyder B. F. til Konkurrence om 50 Kr. for en Piece, som „i Korthed meddeleger de væsentligste Oplysninger om den forbedrede Biavl og skal angive Behandlingen saavel af Trugstader som af Højstader.“ Hvad en lille Piece, der skal omhandle saa meget paa nogle faa Sider, kan blive til, kan man nok tænke sig! Det er jo netop vor Bilitteraturs svage Side, at vi næsten kun har Smaa-hæfter, som naar de en Gang er gennemlæst, er uden synderlig Værdi og i det hele ikke giver meget, hvorfor de ogsaa er utæmmelige baade for Forfatter og Læser. Til det store Publikum er lig

godt nok, men Bialeren maa have mere. Emaahæfternes Tid var i Træberne og Halvfjerdsjerne, nu er vi kommet ud over det Standpunkt. I England udgives vel flige Piecer, men de behandle specielle Ting (Hønningen, Indvitringeren o. s. v.) og skrives af anerkjendte Specialister hver i sit Fag, hvorfor de kan bringe virkelig gode og nye Kundstaber frem, det er derfor en ganske anden Sag.

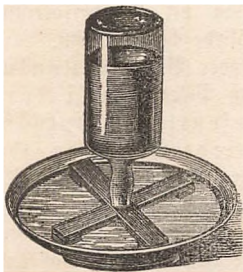
Vi opfordre Bestyrelsen og Centralforeningens Medlemmer til at tage denne Sag under Overvejelse.

Herm. Borries.

Gammelt og Nyt.

Af Sitemella.

3. Vandingsapparater til Bierne i det frie om Foraaret anbefales i enhver Vi-bog, men et rigtig praktisk Apparat, som enhver kan lave sig og som kan passe sig selv, finder man sjældent. J. Wøller anbefalede et godt og simpelt Apparat i sin Tid; man ridsede en stjernerformet Figur paa en Stump Brædt, lagde det over et 2 Punds-Hønningglas fyldt med Vand og vendte det hele om. Vandet fivede da lidt efter lidt ud paa Brædtet, hvor Bierne bekvemt kunde sidde og suge. Et lignende Princip er anvendt i det Apparat, der her afbildes. Man laver sig et Kors af Træ med en Pløk i Midten. Kor-

set lægges i en Tallerken eller Urtepottefkaal og en med Vand fyldt Flaske stilles over Pløken, som maa være afpasset efter Flaskens Hals, men ikke slutte helt. Vandet løber ud til det staar op over Halsens Munding og fylder sta-

dig efter, efterhaanden som Bierne suge det bort i Skaalen. Naturligvis maa der lægges Mos el. lign. i Skaalen til Bierne at sidde paa og Korset maa ikke være for højt, da Halsens Munding maa staa noget under Skaalens Rand.

4. Cellelaagene over Ingelen skal ifølge de nyeste Undersøgelser ikke bestaa af halvt Vøj og halvt Blomsterstøv, som Dr. Planta har paaftaaet, skjønt der dog stadig findes noget Blomsterstøv i dem. Endnu mindre end Stoffet, hvoraf de er lavet, synes deres Bygning at være kjendt. Arbejdsrynglen bider selv Laagene op i en rund Linje og krybe ud, men da Dronningen og Dronerne har saa lidt udviklede Munddele, er deres Laag indrettede saaledes, at de falde af som et rigtigt „Laag“, naar de støde mod dem indenfra (en Indretning, som er almindelig hos mange andre Insekter). Hos Dronerne er de mærkværdig byggede, med en indviklet Konstruktion. Skjøndt jeg oftere har foresat mig at undersøge dem næjere, har jeg endnu forsumt det. Laagene over Dronningerne har man forlængst set gaa af og blive baarede ud af Bierne som en lille Skaal i Formen og naar der fornødig i L. f. B. gives følgende Forklaring til et Billede af en Dronningcelle: „Dronningen har gnavet en Linie nærved Spidsen, saa at Cellen aabnes med et Laag“, maa det bero paa en Misforstaaelse.

Et Arbejde for Børn.

I Marts f. A. fløj Bierne mange Steder ud, medens der endnu laa Sne, lokkede af Solen og det milde Vejr, og vel ogsaa af Trang til at rense sig. Jeg gjorde ved Skygning, hvad jeg kunde, for at holde Bierne inde, men af flere af Stæderne fløj de ud alligevel. Jeg strøede Halm paa de Steder, hvor Sneen var løst og hvor Bierne vilde flyve i og saa i Husenes Nærhed. Mange Bier satte sig paa Halmen og rensede og hvilede sig og kom godt hjem til Huset, men mange fløj lige ud i Sneen, saa den paa flere Steder var helt plettet af

Bier. Mine 3 Børn (paa 7, 5 og 2 Aar) fik hver 1 Pds. Honningglas til at pille de stivnede Bier op i og de samlede flere Glas fulde. Glassene blev sat ind i den varme Stue til der kom Liv i Bierne. Jeg havde en meget folkefattig Familie i et Høstade: dér løste jeg Foderbrædtet op og hældte Bierne ned. Det viste sig senere at være et godt Arbejde, Børnene havde gjort, for det blev mit stærkeste Bifolk i Sommer og gav over 50 Pds. Honning. — En Arbejdsbi i Marts er mere værd end en Sues Bier i Juli.

H—n.

Foraarsdriften paa min Bistand.

Af Mejeribestyrer L. Hansen, Nalyftegaarden.

Indvintringen er efter min Mening Bicaarets Begyndelse og jeg vil derfor til en Begyndelse sige lidt om den.

Mine Stader ere Trugstader (eget Fabrikat) paa 10 X 12" Rammer, og næsten alle med Honningmagasin foroven. Før et Stade indvintres, efterser jeg alle dets Tavler, først for at se om Stadet er viseret, og er det i Orden, lader jeg Folket beholde den nyeste Vøbygning 7 á 10 Tavler med tilstrækkelig Honning (c. 20 Pds.) og Blomsterstøv. De ældre Tavler fratages, medmindre der er Yngel i dem endnu, eller meget Blomsterstøv, thi da kunne de anbringes i Stader med juldige Sværme eller Aflaggere, som i Reglen ere fattige paa begge Dele. Tavler med Dronenøg af Betydning fjerner jeg altid ved Indvintringen, og opbevarer dem tilligemed andre Reservetavler paa et Loft under Straatag til næste Aars Brug. Ere de overflødige Tavler fjernet, skyder jeg Resten med Bierne tæt sammen og Stadet dækkes foroven med Lærred, dernæst Halm eller Haffelse, høormed Siderne og Siderne ligeledes udstoppes, (Siderne ere i Reglen udstoppet fra Begyndelsen af, at Stadet kom i Brug.) Efter Indvintringen har Bierne al mulig Ro til deres Rensningsudflugt som i Reglen sker i Marts Maaned. Jeg lader gjerne mine Bier rense sig paa én Dag, idet jeg, naar jeg ser

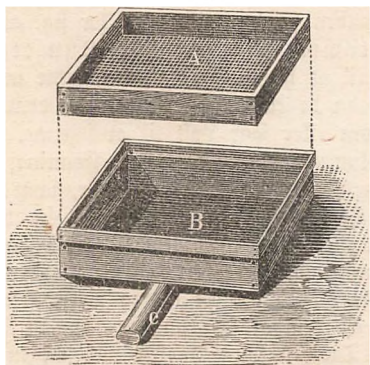
at enkelte har begyndt, gjør de andre urolige, enten ved at tromme lidt paa Staderne eller ved at give dem lidt varmt Foder foroven. De Stader som i Vintrens Løb have vist sig urolige, eller hvor der findes forsukret Honning paa Flyvebrædtet, efterses da, saasnart Vejret tillader det, idet jeg udtager de bageste Tavler; findes her alene forsukret Honning, afstrækker jeg Cellaagene paa en Tavle, og overgyder den med Vand, hvorpaa den igjen hænges ind til Bierne, i Ingelens Nærhed. Det er da en Fornøjelse at se, et Par Dage efter, hvorledes den forsukrede Honning er forvandlet til flydende Honning, og Vandet er forsvunden. Dette Experiment (samt Fodring med Kandisoplysning) foretager jeg med mine Stader med forsukret Honning lige til Honningtrækket er godt i Gang. Ogsaa hos Stader med flydende Honning afstrækker jeg den bageste Tavle for derved at vække Biernes Liv og forcere Ingelsætningen. Staderne holder jeg godt tilstoppet lige til den varme Tid indtræder, og indskrænker altid Biernes Plads om Foraaret, for at de kan sidde varmere.

Efter en saadan Foraarsbehandling har jeg i Reglen et godt Resultat med Hensyn til at faa folkestærke Stader. Det gjælder nu om, efterhaanden som Bifolket udvikler sig, at have enten tomme Tavler eller Kunsttavler parate til at hænges ind, naar Bierne mangler Plads, da de ellers af Mangel paa denne, enten dovne eller faar Lyft til at sværme, og vil altsaa kun give lidet eller ingen Honning. Unge udtrukne Tavler med Arbejdsceller, samt Kunsttavler, hænger jeg ind i Ingellejet, én ad Gangen, med et Par, eller flere Dages Mellemrum efter som Stadet er stærkt, og Trækket godt til, men ikke førend Stadet er saa stærkt med Bier, at jeg ser dem arbejde paa den bageste Tavle. Ældre Tavler, samt Tavler med megen Dronenøg forblive udenfor Ingellejet, og jeg sætter da Afspærringsgitter (af Træ) imellem, dels for at forhindre Dronningen i at lægge Æg overalt i Stadet, og dels for at jeg kan huste Honning, som er fri for Blomsterstøv. Naar jeg til omtrent i Midten af Juni Maaned (i Hvidklovertrækket) kan have et Stade udviklet til 18 á 20 Tavler godt besatte med Bier,

hvoraf 10 à 12 ere Ingeltavler, da kan jeg, hvis Bejret bliver gunstigt, glæde mig til et godt Honningstade, som om saa Dage kan modtage Honningmagasin foroven. Med Hensyn til Honninghøsten er min Fremgangsmaade denne: Jeg udslynger ikke Honningen før næsten alle Celler paa en Tavle ere forseglede og begynder jeg da allerede paa Udslyngningen, naar blot saa Tavler i hvert Stade ere tildekkede, hvorpaa jeg skyder de utildækkede hen paa hines Blads, og de udslyngede Tavler sættes bagest. Jeg forterer min Honning i 3 Nr. nemlig: Hvidkløver, blandet Hvidkløver og Lind, samt ren Lindehonning. Frugt-blomsterhonningen medgaar til Folkets Udvi-ling i For sommeren.

Skuffen.

Om Foraaret ved Udrensningen af Stadet bliver der, selv paa en mindre Bistand, udrenset ikke saa lidt Vogsmuld og kornet Honning, som er af ikke ringe Værdi, blandet med dyde Bier m. m. Dette bliver oftest

Gravenhorst's Skuffe til Vogsmuldet.

fastet ned paa Jorden tæt ved Bistaderne og giver saa ofte Anledning til, at Myrerne blive besværlige paa Bistanden. Vedstaaende Tegning viser en praktisk lille Skuffe (B), der er forsynet med et Haandtag (c). En Kasse (A)

med et Sold (4 Traade pr. løbende Tomme) i Bunden sættes ned i Skuffen, saa den hviler paa den fremspringende Kant i Skuffen.

Det, der renses ud fra Staderne, fejes ned paa Soldet, det rystes, saa alt det fine falder igjennem Nettet ned i Kassen, medens de dyde Bier bliver tilbage oven paa Soldet og let kan fjærnes for at graves ned paa et affides Sted.

Om Sommeren er Skuffen ogsaa meget brugbar til at skrælle Tavlerne over, naar man skal slynge ud. Afstrækningen stryger man af paa Kassens Kanter.

Den er let at lave og vi glæder os til, at mange Biavlere vil lave et saadant lille Husflidsarbejde snarest.

Beskrivelse af Trugstadet

med 10×12 Rammer.

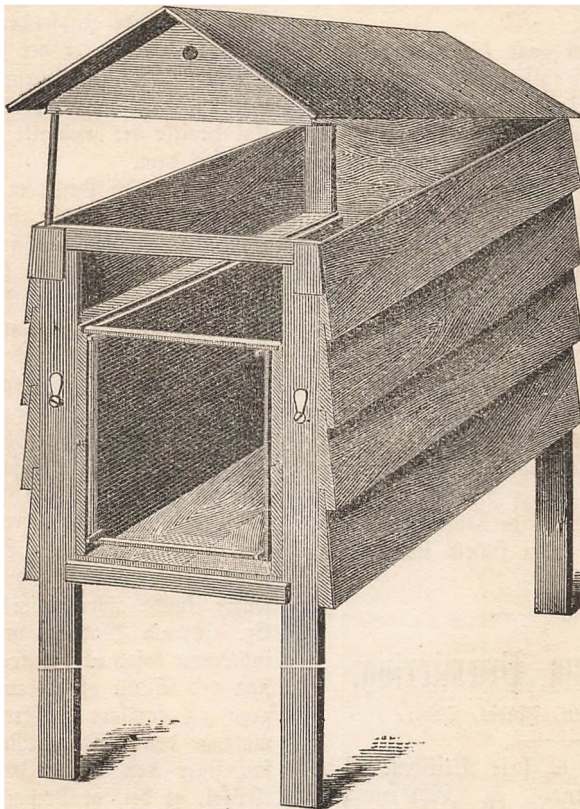
Mange Biavlere lave deres Stader selv, men de blive sjældn rigtig eller tidsvarende indrettede, fordi Smaakaarmanden i Reglen ikke kan affe Penge til at kjøbe et Modelstade til at lave efter. Husene bliver da lavet efter eget Skjøn og er derfor ofte næsten ubrugelige eller giver ialfald Anledning til Tab og Uregelse. Der er Exempler nok paa, at et daarligt Stade eller Stadeform har bragt Begynderen til helt at opgive Biavlens. For at gjøre vort til, at gode og tidsvarende Boliger kan vinde Indgang og navnlig at Husflidsmanden kan forarbejde saadanne selv, uden at have Modelstade, bringer vi her et Mølle af et Trugstade til en Familie, med 20 Rammer, 10" brede og 12" høje (indvendig Maaal) og med Rum ovenover til 20 Smaarammer. Tegningen er $\frac{1}{12}$ Størrelse, saa 1" paa Tegningen svarer til 1" i Virkeligheden. Stadet er set fra Enden. Døren, som af flere Biavlere er saa velsæt (for at kunne figge ind til Bierne eller lettere at kunne renses ud) er borttaget. Til Ven er anvendt $1\frac{1}{4}$ " Brædder, Resten er gjenneffaarne $7 \times 1\frac{1}{4}$ " Brædder. Til Beklædning paa Huset er anvendt

Brædder. Disse sidste er skaarret til som det kan gøres paa enhver Savmølle, men man kan ogsaa nøjes med at anvende gennemskaarne lige Brædder, som er lagt 1" ned over hverandre. Ellers kan Stadet i Stedet for Bræddebeklædning tækkes med Halm, hvorover der lagges et smalt Baandjern med Huller i til Søm. Det nagles saa fast med passende lange Søm og derefter gipses det og maales.

Vi anser det for heldigst, at lave Bihusene til kun 1 Familie i hvert og det har flere Fordele, at Huset er forsynet med Ben, saa det let kan opstilles hvor som helst i Bihaven. Til Ben til Stadet bruges $1\frac{1}{4}$ " tykt, 5" bredt og 66" langt Brædt. Det flækkes paa langs og skæres midt over, hvorved faas 4 Stykker $2\frac{1}{2}$ " brede og 33" lange Lister. Til hver indvendig Side i Huset bruges 2 Stykker 7" brede og 31" lange Brædder, som pløjes sammen og i det øverste Brædt falses en $\frac{1}{3}$ " dyb og $\frac{1}{3}$ " bred Fals, som beflaas med Zink til Rammen at hvile paa.

Disse Sidestykker, som skal være $13\frac{1}{2}$ " høje, flaas fast paa Benene 14" oppe og saaledes, at den Ende af Siderne, der skal vende mod Forvæggen, gaar $\frac{1}{4}$ " ud over Benet. Til Bund er der en Del Quasflidsmand, som benytter Brædder, der løber paa langs af Stadet og er 31" lange og pløjede sammen (17" bredt), men da Træet udvider og indsnævrer

sig paa Bredden, saa er det, uagtet det er lettere at lave Stadet med en saadan Bund, dog bedst at Bunden laves af 17" lange Brædestykker, som gaar paa tværs under Sidestykkerne. Der gøres et Udsnit for de to Ben. Dmtr. $2\frac{1}{4}$ " fra Brædtets ene Ende skæres med en Sav et 2" dybt Snit ned i Bundbrættet, hvorpaa Sidevæggens Brede maales (her 7").

Der skæres atter et 2" dybt Snit, derpaa maales 11" hen (= Husets indvendige Brede) og saaes et Snit — Plads til Sidevæggen, saa atter et Snit — det 7" brede Træ stemmes saa væk med et passende Stemmejern. Lige saadan behandles de 4 Brædder til Husets Forside. Vi vender nu Benene med paaflaaede Sider om og slaar de pløjede Bundbrædder paa; det sidste Brædt afskæres saa det gaar $\frac{1}{4}$ " udenfor Benene (= Siderne). Bundbrættet og de frempringende Sidestykker høvles, derpaa flaas de 13" lange Beklædningsbrædder til Forvæggen paa, saa at det

nederste Brædt gaar $1\frac{1}{2}$ " nedenfor Bunden paa Stadet. Af de bageste Bens øverste Ende faaves et c. $1\frac{1}{2}$ " højt Stykke halot ind; Tværstykket, som ses paa Billedet over Rammen flaas paa og man passer, at Siderne er affurvat 11". I Husets Forvæg $\frac{1}{4}$ " over Bunden skæres et $\frac{1}{3}$ " højt og mindst 7" langt Flyvehul; derpaa fastflaas et Flyvebrædt. Hvorledes Sidebeklædningen er lavet, ses let af Tegningen.

Over den, imellem den uvendige Side og Beklædningen, er en Nabning = Bredden af Stadsbets Ben; dér lagges en Bræddestrimmel, hvilende paa 2 fastslaaede Smaaklobser, det Num bruges til Pakning for Vinteren. Døren laves = Siderne af 4 Brædder, slaaede paa 2 opretstaaende Trælister; den nederste $1\frac{3}{4}$ " klæres af og slaas fast paa Stadet til Døren at hvile paa; paafat, fastholdes den af de to paa Tegningen viste Hvirvler.

Øverbeklædningen gaar $1\frac{1}{2}$ " længere ned end Bunden. Deri fylbes med Langhalm og fastholdes enten med Trælister eller tyndt Vaandjern, slaaet fast til Stadsbets Bund. Det store Rum over Rammen benyttes om Sommeren til at sætte løse Kasser med $\frac{1}{3}$ store Kammer i. Om Vinteren og Foraaret er det et ubmærket Rum til at pakke i. Taget er ogsaa af gennemskaarne Brædder, beklædt med Tagpap, det sammes kun fast ude i Kanterne; det tjæres et Par Gange med Tagpap tjære og er saa fuldstændig tæt og næsten uopslideligt. Brædder, som benyttes til Tag, revner ofte og det regner igjennem dem. Spaan er ogsaa uheldig. Taget er fastgjort til Huset ved 2 Hængsler paa Forsiden og kan lukkes helt op. — Et Brædderne slaarne meget smukt, saa er det ikke nødvendigt at hvøle dem, ellers maa de hvøles for at faa Stadet tæt og godt. Om Husets indre Dele i næste Nr.

Lidt mere om Præmiering.

Af N. Sprensen, Findal, Odder.

Ved i „B. L.“ at læse Artiklerne „Præmiering af hele Bistande“ og „Lidt om Præmiering“ er jeg kommen til at tænke lidt nøjere over dette Æmne og vilde gjerne her give et lille Bidrag til Løsningen af Præmierings-spørgsmaalet, da jeg finder, at de derunder indbefattede Punkter ere af overordentlig stor Betydning, saa vel for den enkelte Bivoler som for Bivolen i sin Helhed, og of den Grund bør underkastet en grundig Drøftelse fra de forskjellige Sider, for at faa det rette frem som det endelige Resultat.

Naar der i de foran nævnte Artikler er sagt, at Præmiering af hele Bistande kunde blive det tredje Led i Kjæden til Bivolens Fremme, og at her var en vid Mark for Foreningens Virksomhed, da kan jeg fuldt ud slutte mig til disse Udtalelser, ligesom jeg tilfulde erkjender, at vor Præmierings-system er i høj Grad mangelfuldt og trænger til en grundig Omordning. Men endskjønt jeg er enig med begge de ærede Indsendere om Hovedindholdet i deres Artikler, er der dog et Par Punkter i Artiklen „Lidt om Præmiering“, der forekommer mig at trænge til en Rettelser, hvis ikke de skal bevirke det modsatte af, hvad der er tilfældet med dem.

Det første Punkt er det, at Dommerne ikke tillige skulle være Bivolslærere. Denne Anskuelse kan jeg paa ingen Maade slutte mig til. Hvad kan det nemlig hjælpe, at en Bivoler faar sine Bistader bebømt, naar han ikke bliver gjort opmærksom paa Fejlene ved dem, eller med andre Ord, hvad kan det nytte, at Dommerne den ene Gang efter den anden komme og gjøre deres Optegnelser og kritiske Bemærkninger paa de forskjellige Bistande, naar disse ikke samtidig komme til Bivolernes Kundskab; thi det er jo da klart, at kun ved at faa Manglerne at vide er det muligt at afhjælpe dem. Saa kunde maasse herimod fremføres den Indvending, at Bivolerne senere kunde gjøres opmærksom paa Fejlene f. Ex. gennem Bladene, men enhver vil dog nok indrømme mig, at det er noget ganske andet at staa ved Siden af Dommerne, medens de udpege og forklare Fejlgrebene, end det er at modtage den skriftlige Meddelelse om dem. Og saa siger den ærede Indsender af før nævnte Artikel, at det, at Dommerne tillige skulle være Bivolslærere ikke vil komme til at svare til Hensigten, fordi de kun komme til de dygtigste, som mindre trænge til Vejledning. Det er for saa vidt rigtigt. Men det maa dog bestemt paapeges, at kunne vi ved Dommernes Vejledning naa, at de konkurrerende blive virkelig dygtige til deres Gjerning, da er det et meget betydeligt Skridt fremad, eftersom det netop er ledende Mænd, Talsmænd for Sagen, vi mangle paa saa mange Steder, baade hvor Bi-

avlen drives nogenlunde tidsmæssigt, og hvor den endnu slet ingen Fremgang har gjort.

Som Nøvis for denne min Paastands Rigtighed vil jeg blot anføre, hvorledes Bavlens allerede blomstrer i de forskjellige Egne af Danmark, hvor Mænd med Dygtighed og Energi staar i Spidsen i Modsætning til, hvor der mangler faadanne; de give nemlig saa vel Raad og Vejledning som opviise Resultater af forstandig Bavlslærdrift. Min Mening om Præmiering af hele Bistand er med saa Ord, at jeg vil, at Dommene samtids med Bedømmelsen skulle give Raad og Vejledning for først at hjælpe de konkurrerende til at blive deres egen Gjerning voren og dernæst uddanne dem til at lære fra sig for derved at blive til Støtte for vor fælles Sag.

Imidlertid skal jeg ikke undlade at tilføje, at for saa vidt vore Søner og Midler kunne strække til, vilde det være ønskeligt, om der ved Siden af disse Dommere og Bavlslærere kunde udnævnes Mænd til at berejse Kredsene og give Vejledning i en mere udstrakt Maalestok.

(Sluttes.)

Marts.

Overvintringen af Bifolkene er endnu gaadt udmærket og i Begyndelsen af Februar, særlig den 2den og 6te, var det smukt Vejr, som Bierne paa de Bistande, hvor de stod rigtig lunt, benyttede til at rense sig. Bierne kan nu, hvis Vejret ikke skulde tillade dem at komme ud, holde sig i Ro i lang Tid. Paa Grund af den tidlige Rensning og det stadige Vejr er der allerede en Mængde Yngel hos en stor Del af Staderne, og det er at vente, at der vil blive Vandmangel hos mange Bifolk. Til megen Yngel gaar der nemlig meget Vand, men ogsaa meget Foder.

Bierne bør saalænge det er kolbt vedblivende have Ro og Skuggebrædterne bør staa for, naar Vejret ikke tillader dem at flyve ud. Er det en Dag smukt Vejr og Bierne holde Forspil, bør man aabne for Staderne og med et krunt, smalt Jern, trække Vognmuld, bøde

Bier og lignende ud af Huset i en Kasse. Man borttager mulige tomme Tavler, skyder Indfuddet hen til Tavlebygningen og ser efter, hvorledes det staar til med Forraadet. Har de ikke Forraad nok for længere Tid, saa maa de fodres. Ved Trugstadet gjælder det særlig om at pakke til, saa Familjerne komme til at sidde rigtig lunt, for naar et Stade har megen Yngel, spreder Biflyngen sig. Kommer der saa en streng Eftervinter og Stadet ikke er pakket godt til, saa trækker Bierne sig ofte tilbage fra allerede besatte Yngeltavler og Følgen deraf er „død Yngel“, et stort Tab for Bifolket og Bavlaren.

Kuberne løstes fra Standbrættet og alt nebsaldet fejtes ned i en Kasse. Kjenner man ikke Vægten paa Kuben, saa maa man vende den om og se op mellem Tavlerne. Sidder Bierne oppe i Spidsen af Kuben og er der ingen eller kun lidt Honning i Tavlerne længst fra Flyvehullet eller i de smaa ikkøet udbyggede Tavler ved Kubens Sider, saa vil Stadet snart komme til at lide Mangel paa Foder. Giv det saa Foder, men ovenfra! Læg over Kuben et Stykke Tøj under Rappen, at de ogsaa kan have det lunt. — Notér ved Eftersynet hvad Forraad, hvert enkelt Stade omtrentlig har. — Man maa aldrig give Bierne Foderet i det frie, det giver let Anledning til Kjøveri. Mange Bier gaar tilgrunde ved at Vinden stryger ind gennem Bihaven og kaster de hjemvendende, trætte Bier ned paa Jorden. 100 Bier er allerede et stort Tab for et Folk i Marts, sæt derfor Lø om Bistanden og særlig for den gennemtrængende Østenvind.

R. S. Kristensen.

Fra Redaktionen.

Vi anmode vore Læsere om straks at klage skriftlig til Postvæsenet

den 5te i hver Maaned, hvis Bladet ikke er bragt dem til den Dag, hvad det skal være. Staffer Postv. det ikke, beder vi om Meddelelse snarest, for direkte pr. omgaaende at kunne erstatte det manglende Nr. Dverflødige Nr. bedes uddelt til Bivener!

Fra og til vore Læsere.

1. Der er vel ikke saa faa, som drive Bivol her i Haas Herred, men Udbyttet er ringe paa Grund af daarlig Pasning. Haas Herred's Bivolserforening har kun afholdt 3 Møder sidste Aar og det er jo noget lidet. En Ting, som skabede Bivolen her, det vil sige for Begyndere, var den megen Taler om Bipest. En Mand her i Egnen havde nemlig Sygdom hos sine Bier, men det var næppe Bipest, da ikke en Gang hans Nabos Bistaber blev smittede. Jeg tænker, at det er gaaet ham som saa mange andre, at de ikke har gjort Forskjel paa Raaden Ingel og Bipest. Det havde nær gaaet mig selv ligedan, thi jeg havde et svagt overvintret Stabe, som jeg fodrede dygtigt, for at faa det op med de andre, men det hjalp ikke. Da jeg opdagede Pletter med død Yngel i Tavlerne, tænkte jeg nøjere over Sagen og undersøgte saa Stabet grundigt og da jeg fandt paa at pille Yngelen ud af Tavlerne, viste sig — Møllarver, som havde deres Gange nede ved Cellerens Bund. Saaledes kom jeg over Bipesten denne Gang, men Møllene var slemme nok.

N .

[Den samme Jagttagelse er gjort af Vorbeck i Holtstro og vil forhaabentlig sære til, at Bivolere, som tro at have „Bipest“ hos deres Bier, vil undersøge Tavlerne nøjere og navnlig have deres Opmærksomhed henvendt paa Møllene.]

Ned.

2. Deres Blad har allerede frelst mange Bifamiljer fra Sult og den grusomme Svøldpød her paa Egnen.

Bestkjælland.

P. C.

[Naar Biholberne læser om, hvad Udbytte Bivol kan give, som den drives rationelt, faar de ventelig mere Lygt til at gjøre noget for Bierne og en bedre Behandling af Bierne er jo vort fornemste Maal.]

Ned.

3. Bivolaaaret 1886 har for Døns-Egnens Bedkommende givet en ringe Høst, ja for enkelte Bivoleres Bedkommende endog en meget ringe. Grunden hertil var nærmest den megen Tørste i Hvidkøberens Blomstringsstid. Denne udgjør nemlig her paa Egnen hovedtrækket. I Tilfælde af et saadant mislykket Hovedtræk kan selv Opofrelse for folkerige Stader kun give et daarligt Resultat. Min Bistand har iaar bestaaet af 14 Folt, deraf de 3 i Ruber. Honninghøsten var i Netto kun 110 P., hvilket ikke er meget mere end jeg for et Par Aar siden høstede af et eneste Stabe, nemlig 98 P., foruden at det blev indvintret med et saa rigeligt Honningforraad, at jeg næste Foraar fratog det 2 Honningtauber til et fattigt Folt.

Malyskegaarden.

L. Hansen.

Smaating.

Naar Bierne mangle Honning, dø de, om Sommeren af Sult, men om Vintren af Mangel paa Varme. Om Vintren stioner Bifolket inden det dø og det er af den Grund, at det kan kaldes til Live igjen ved Varme. Om Sommeren vilde man gjøre et saadant Experiment forgjæves.

Dr. Dönhoff.

*

Ny Bibog: Anvisning til Bivol, Ved Lærer Th. Mortensen, Kjøbenhavn (N. C. Roms Forlag) 1887. Pris hæftet 1 Kr. — 100 Sider. Vogen er net udstyret, Indholdet er Plagiat. Vi skal i næste Nr. nærmere omtale den.

*

*

*

Landsforeningerne. Kredsene bør nu snarest indmelde sig som Medlem og fremsende Ansøgning om Understøttelse i den kommende Sommer. At L. vil støtte Kredsene bestyres deraf, at „den danske Bivolserforenings“ Ansøgning blev afvist paa de samvirkende Landof.'s Delegeretmøde forleden.

*

*

*

Kapitelstakst paa Honning for Ribe Stift, sat den 1ste Febr. d. A. Vejle Amt 86 Øre; Ribe Amt 75 Øre; Ringkjøbing Amt 57 Øre; alt pr. Pot.

*

*

„Tidskrift for Biskjötjel.“ D'herrer Forvalter Sundby og Gaardbruger Torgersen ere traadte tilbage fra Redaktionen. Meddelelse om Generalforsamlingen af 1ste Febr. d. A. faaves i Bladet.

*

*

Modermaalet.* Sproget i dansk T. f. B. er saa slet, at endog en Nordmand anfer over det i det sidste Nr. af Bladet. Bl. a. mener denne, at det bør hedde „Ram-Stade“ (Ivensk: ram-kupa) og den danske Ned. mener: „Kunst-Stade.“ Enhver dansk Bivol ved at det hedder et — Dzierzonsstade og ikke andet. Det er ret betegnende for den babiloniske Sprogforvirring, der herker i T. f. B. og bets Mangel paa Kjendskab til det danske Sprog.

Spørgsmaal om Biaul.

Herunder optages og besvares Spørgsmaal om Alt Biaulen vedrørende, som har almindeligere Interesse. Indsendte Spørgsmaal ville blive besvarede i det følgende Nr., forsaavidt vi ikke maatte foretrække, at beide vore Læsere om Dplysning.

Red. gjør udtrykelig opmærksom paa, at Spørgsmaal, som kun have rent personlig Interesse kun besvares pr. Brev og kun saafremt 12 Ore i Primærker medfølge. Spørgsmaal sendes til Biauler N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Nr. 18. Hvor paa kan jeg kjende B i m o d e r e n fra de andre Bier, jeg saa den ikke eneste Gang i mit Trugstade ifjor og jeg saa dog ofte efter den?

En Beggynder.

Bimoderen ligner mest Arbeidsbien, men dens Bagkrop er meget længere, saa den i Yngeltiden slæber efter den. Da dens Binger ikke er store end Arbeidsbiens, stumper de op midt paa Bagkroppen, medens de hos Arbejderne naar helt ud over denne. Hvis De i Maj—Juni Maaned hanger en Kunsttaale ind i Midten af Yngellejet, vil de 48 Timer derefter, ved forsigtig at aabne Stedet, kunne finde Bimoderen paa den indhængte Taale, hvor den har været i Færd med at lægge Æg.

Nr. 19. Hvor kan man købe ægte italienske Dronninger her i Landet og til hvilken Pris?

M. L.

Der er ingen her i Landet som avler ægte Italiener til Salg. De er desuden gaet af Mode nu. I Tyskland tilbydes de for 4 Kroner pr. Stk. og opefter. Cyprer og Kaukaser anses nu for de bedste. Vi give Dem nøjere Underretning paa Forlangende. Vi kan kun anbefale Indjørsellen affremmede Racer paa den Betingelse, at en af vore dygtigere Biaulere vil anskaffe et Parti og stykke dem ud. En Sending om Aaret vil være nok til efterhaanden at forbedre vore Dronninger og skaffe Aul af gode Tilleggsdyr den Anseelse, som den fortjener.

Nr. 20. Naar bør en Sværm fra 1886 bedst fodres, som er indvintret paa 10 Stk. 9 × 8" Tavler og middelskarp indvintret med 10 Pd. Honning?

M. L.

Den bør fodres samme Eftermiddag som den har holdt Rensningsudflugt. Giv den 3 à 4 Pd. surkøbt, tykt Foder, enten i et omvendt Glas over Binterlejet eller ved at hælde Foderet i tomme, ældre Tavler, som hænges ind til Biernes Leje. —

Giv den senere Foder hver Gang Vejret tillader det. (se B. T. Side 22).

Nr. 21. Jeg har det saaledes, at jeg ikke godt kan skaffe Læ for min Bistand undtagen fra Nordøst. Jeg spørger derfor, kan man ikke drive Biaul med lige stort Udbytte som andre, der har Læ om deres Bistand eller ialfald med godt Udbytte? Kan man ikke tilbørlig erstatte Læ ved at lade sine Bihuses Vægge lave tykkere end almindelig?

S. N.

Det er af stor Betydning for Deres Biers Udvikling, at den Plads, de staar paa, er lun. Vel kan der drives Biaul med godt Udbytte selv om Bistanden staar „noget“ udsat for Vinden, men De indser let, at et Tab paa flere Hundred Bier er meget søleligt for et Bistade i det tidlige Foraar og sætter Folkets Udvikling meget tilbage og Tabet vil jo særlig forringe Honninghøsten i de Egne, hvor Hovebrættet begynder meget tidlig. — Naar Deres Bistader blot er ordentlig lavede med sædvanlig Plads til Pakning og De dækker for og bag, samt over Kammerne og Flyvehullet er passende indsnævret (ikke tragtformigt Flydehul), saa er Deres Bier godt nok beskyttede i Huljet. Det er naar De arbejder ved Staderne og v'd Biernes Indflyven i Staderne at Tabet kommer.

Fra Kredsen.

Nyborg Biaulerkreds,

der er den ældste her i Landet, virker endnu med Kraft under Ledelse af Mand som J. S. Wood og J. Larsen, der nu har arbejdet i mange Aar i Biaulens Tjeneste. Kredsen ejer en Vogsamling paa 180 Bind, dels Bøger, dels Tidsskrifter om Biaul, Havebrug, Fjerkræavl, Husflid m. m. og vel at mærke kun gode og tidsvarende Ting. Der er næppe nogen anden Kreds, som kan opvise noget blot tilnærmelsesvis saa godt.

Riborg Amts Biaulforening

blev stiftet i 1894, men de uheldige Forhold i „Den danske Biaulforening's“ Ledelse har lammet dens Virksomhed.

Formand er J. Berg, Sahl, Kæstformand S. Christensen, Velle, Sekretær og Kasserer P. Jensen, Afselsø, Langaa. Sogneformændenes Antal er 6, Medlemmernes 51. I sidste Aar afholdtes kun 2 Møder. Af Sogne, som ikke er „opdyrkede“ for Biaul findes mange, det meste af Riborg Amt.

Biavlermøder m. m.

Bekjendtgjørelser om Biavlermøder optages uden Betaling og maa være Red. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til: „Biavls-Tidendes“ Redaktion
Kjøbenhavn K.

Midtjællands Biavlerforening

afholder sin Foraarsgeneralforsamling Lørdag den 12te Marts 1887 Kl. 11 hos Gæstgiver N. Jensen, Nørregade i Ringsted med følgende Dagsorden.

1. Fremlæggelse af det forløbne Aars Regnskab.
2. Forslag til Afholdelse af praktiske Møder i Sommerens Løb.

Medlemmerne bedes møde talrigt.

N. Doose.

Langelands Biavlerforening

afholder Generalforsamling Torsdagen den 17de Marts hos Bærtshusholder S. Petersen i Rudkjøbing.

Medlemsbidrag modtages. Ny Medlemmer optages. Lodtrækningen foregaar.

N. Christoffersen.

Honning til Salg.

(Gratis Avertering for enhver Biavler.)

130 Pd. hvid Honning à 45 Øre hos Smed Johan Gregers Jensen, Østby pr. Skibby.
Hvid Honning à 60 Øre og Mjød, 3 Aar gl. à 75 Ø. pr. Fl. faas hos V. E. V. Smith, Bjergsted pr. Svebølle.

Bekjendtgjørelser.

Aargangen 1886 af „Biavls-Tidende“, indeholdende en Mængde gode Artikler saavel for Begynderen som for den ældre Biavler kan faas frit tilsendt, naar 1 Kr. indsendes til

„Biavls-Tidendes“ Redaktion, Kjøbenhavn K.

De Herrer Biavlere anbefales atter iaar mine bekjendte. solide og billige

Bistader, Redskaber og Kunsttavler.

Vox forarbejdes billigt. Prisliste paa Forlangende gratis og franko.

Snedker & Biavler M. Boll.

Ø-Jølby paa Mors.

KUNSTTAVLER faas til følgende Priser, frit tilsendt fra H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svendborg 1 Pd. 225 Øre, 2—4 Pd. à 190 Ø.; 5—9 Pd. à 180 Ø.; 10 Pd. à 170 Ø. Tavlerne laves kun af rent og uforfalsket Bivox.

20 Bifamiljer, hvoraf 16 i Trugstader og 4 aarsgamle i Kuben er tilsalg for 10 à 12 Kr. pr. Familie hos Smed Johan Gregers Jensen, Østby, Skibby.

Biavlerne

underrettes herved om, at jeg iaar ligesom de foregaaende Aar modtager godt, rent Vox til Forarbejdning til **Voxtavler** til mine sædvanlige billige Priser. Voxet modtages helst inden 1ste April 1887 og Voxtavlerne sendes saa tidlig som Foraaret tillader det.

Mine Voxtavler er som bekjendt **de skarpest prægede her i Landet** og af en fortrinlig sejt Kvalitet.

Andkjær ved Odder, i December 1886.

N. Jacobsen.

VOKS modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejds løn. Svind beregnes ikke.

N. S. Kristensen, Himmelølv, Roskilde.

GODE Trugstader samt forbedrede Højstader af Zinglarsen's Maal haves tilsalg. N. S. Kristensen, Himmelølv, Roskilde.

Alle Slags Bistader,

Redskaber, samt alt andet til Biavlens henhørende anbefales af undertegnede. Guldmedalje i Ulstrup 1885; 4 Sølvmedaljer i Kjøbenhavn 1880 og Ulstrup 1885; 3 Bronce-medaljer i Kolding 1877 og Varde 1885, 3 1ste Præmier i Ulstrup 1884 og Hæderlig Omtale i Viborg 1878.

Bimester J. Berg. Sahl pr. Bjerringbro.

Mit Trugstade,

som blev præmieret ved Udstillingen i Slagelse 1886 faas med Honningrum til 11 Kr. uden dette 10 Kr. Røgpustere af ny Konstruktion, hvorpaa man ikke brænder sig, koste 2 Kr. 50 Øre.

Hans Peter Bendixen, Løve pr. Slagelse.

„Biavls-Tidende“ anbefales til Avertering; det trykkes i et Oplag af 1500—2000 Expl. og er udbredt over hele Norden. Avertissementsprisen er pr. Petit-Linje: 1ste Gang: 20 Øre; 2den Gang: 10 Øre; følgende Gange: 8 Øre. R. abat gives ikke.

Med dette Nr. følger som Tillæg en Prisliste fra Snedker og Biavler M. Boll, Ø-Jølby paa Mors.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

N. S. Kristensen.
Biavler.

„Biavls-Tidende“ } udgaar den 1ste i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
koster 1 Krone 14 Øre om Aaret.

Betjendtgjærelser, Bidrag, m. m. adresseres til

„Biavls-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt, den praktiske Biavl vedrørende, sendes til:

N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: Mortensens Bibog. — Gammelt og Nyt. — Foraarsfodring. — Trugstaden (med Billeder). — Det indre af Trugstaden med 10 × 12" Kammer (med Billeder). — Træfforholdene i Jylland's Hedegne. — Lidt mere om Præmiering (sluttet). — April. — Fra og til vore Læsere. — Smaating. — Fra Kredse. — Spørgsmaal om Biavl. — Fra Udlandet. — Biavtermøder m. m. — Honning til Salg. — Betjendtgjærelser.

Mortensens Bibog.

Denne Bog har i egentligste Forstand ingen Forfatter. Dels er Hr. Mortensen, som han selv siger i Fortalen, kun „Samler“ af den, d. v. s. at han har udfkrevet den af Bibladens sidste Aargange, og dels viser Indholdet, at Samleren ingen Betingelser har for at optræde som Forfatter. Den bestaar væsentlig af en Række Opskrifter og løsrevne Stumper af „Biavls-Tidende“. I Udvalget og Behandlingen savner man den dygtige Biavlers Personlighed og Omsigt, ja Samleren kan endog skrive saa lidt selv, at de almindeligste Ting viser sig som andres Ejendom, naar man gaar dem efter. Som et Exempel af de mange kan nævnes nogle Udtalelser om Stadsformens Side 39, hvoraf den ene Sætning er taget af „B. T.“ S. 74, den anden „B. T.“ S. 73, o. s. v. En Del Umage for at omskrive er anvendt i Bogens 5 første Kapitler, der er plyndret af cand. Borries' Artikel „Bistaten“. Man gjør sig vanskelig nogen Forestilling om, hvorledes Sætningerne her er byttede om og de enkelte Ord ændrede, sj-

ensynlig i den Hensigt at skjule Plagiatet. Det synes i det hele at være cand. Borries' Artikler, der „særlig har tiltalt“ Samleren. Det 6te Kapitel: „Viernes Udviklingsstid“ er ordret efter „Biavls-Tidendes Vagtafle.“ Her, som i det følgende, er selv Overskrifterne medtaget fra „B. T.“! „Dronningeskifte“ S. 24 staar i „B. T.“ S. 20. § 6. „Maaden Yngel og Pipest“ er „B. T.“ S. 58 og 91. § 12 „Viernes Fjender“ er cand. Borries' Artikel „Snyltegjæster hos Vierne“, medtagende nogle Fejl. § 20. „Honningens Behandling“ er ordret denne Artikel i „B. T.“ S. 61 og 47. § 24. „Vogrensning“ ligeledes ordret „B. T.“ S. 37. „Amerikansk Foraarsbehandling“ i „B. T.“ S. 28 er aftrykt i Bogens S. 72—74. „Sukker som Vinterfoder“ S. 97—98 er ordret „B. T.“ S. 76—78—84. Udenfor dette er der plyndrede Brokker, f. Ex. S. 70 i „B. T.“ S. 23. o. s. v. Som man ser, er det Artikler, der endnu ikke er et Aar gamle og hvoraf vi endnu har Uplag liggende, som er plagierede, jelsølgelig uden at vor Tilfaldelse er indhentet, idet vi ikke havde Anelse derom, da vi læste den ligefrem latterlige Skelme i Bla-

dene, som gif forud (!) for Bogen. Saaledes benyttes de originale Artikler, som det har kostet os Tid og Penge at staffe tilveje, foruden Lars' Erfaringer. Bogen har selv intet af Værdi at byde, undtagen en plump Steklame for nogle Fabrikanter. Den er samlet med Saksen. At dette Instrument i de senere Aar har været den vigtigste Medarbejder af et bekjendt dansk Bibliotek, er den eneste Undskyldning vi kan finde: Exemplet smitter. Iøvrigt falder Hr. Mortensens Samler-Virksomhed ind under Lov om Eftertryk af 29de December 1857, som han forhaabentlig snart vil gjøre Bekjendttab med. Alt hvad Bogen har af dansk Biavl er taget fra „Biavls-Tidende“, men dets sidste Aargang indeholder mange Gange det Stof, som findes i Bogen. At den skulde kunne udfylde det Savn, som findes i vor Bilitteratur, vil vel næppe nogen mene, saa meget mindre som Indholdet kun er et ringe og tilnæd daarligt Uddrag af, hvad der i de sidste Aar har været læst af alle Biavlere.

„Forfatteren“ er Lærer Th. Mortensen i Vester Bedsted pr. Ribe.

„Tidskriftets forhenv. Redaktør“ Th. Nielsen har gennemsejlet Bogen, hvad man hist og her kan spore, og anbefalet dens Udgivelse.

Da man ogsaa fra andre Sider er begyndt at afstrykke „B. T.'s“ Indhold uden Tilbeholdelse, meddeles herved, at vedkommende vil blive sagsøgt, naar saadanne Eftertryk ikke er mærkede: „Biavls-Tidende“'s fulde Titel.

Gammelt og Nyt.

Af Silomella.

5. Bien som Mathematiker. I Begyndelsen af forrige Aarhundrede forelagde den berømte franske Fysiker Réaumur den videnskabelige Verden følgende Problem: „Man tænke sig en Kasse, dannet af sex plane Parallelogrammer; hvor store maa de skæve Firkantsvinkler være, for at Kassen ved den mindst mulige Anvendelse af Materiale skal omslutte det størst mulige Rum?“ Mange dalevende Mathe-

matikere arbejdede paa at løse denne højt interessante Opgave, og den store König fandt ved Beregning, at denne Firkantsvinkel maatte være 109 Grader 26 Minutter, den anden 70 Grader 34 Minutter. Dette Resultat ansaa man længe i Tillid til Königs Autoritet for vigtigt. Men tilsidst fremsatte den skotske Lærde Maclaurin en ejendommelig Indvending imod denne Løsning. Vaade han og Réaumur havde længe lagt Mærke til, at Baggene i Biens Celle danner Vinkler paa 109 Grader 28 Min. og 70 Gr. 32 Min., saa at Bien altsaa har besvaret Opgaven næsten paa samme Maade som Mathematikeren. Men den lille Forskjel — var det Bien, som tog fejl og ikke fik det mest mulige ud af sit Arbejde eller skulde der være en Fejl i den lærdes Beregning? Han gav sig da selv til at regne, men kom til ganske det samme Resultat som König. Da blev Sagen opklaret ved et mærkeligt Træf. Et Stib strandede, og det viste sig senere, at Ulykken hidrørte fra, at den Logarithmetabel, som Kaptajnen havde benyttet til Udregning af Stedets Længdegrad, indeholdt en lille Regnefejl. Samme Logarithmetabel havde König og Maclaurin brugt til deres Løsninger af det ovennævnte Problem og da Maclaurin havde berigtiget Regnefejlen, fandt han, at Bierne havde Ret: de havde forlængst løst Opgaven rigtig og de to Minutters Forskjel maatte falde de lærde Mathematikere til Laft.

6. Martsblomster. Det milde Vejr loffede de første Blomster tidligt frem i Maanedens Begyndelse: Nyseroden (Helleborus niger), Wintergækken, Gule Winterblomme (Eranthis hiemalis) og af Bussene aabnede Kornelkirsebærret (Cornus mas) sine med smaa gule Blomster fyldte Knopper. Siden er det gaet langsomt fremad, men i Maanedens sidste Dage stode Hasler og Ellen og Krokus'en staa nu rede til at aabne de gule, blaa eller hvide Bægre. Hepatica's Knopper er i Ferd med at reane, naar vi se den i Skoven kalder vi den for „blaa Anemone“, men dér er den ikke naaet saa vidt. Tusindfryd (Bellis) og Hebertæet (Daphne) skal nu til at begynde og saa kommer endelig nogle vilde Blomster med: Skræpper (Petasites

offic.) og Følsfoden (Tussilago Farfara). Vidjepilen har allerede Banterne ude, men før Solen varmer mere og Humlebien er kommen frem, vil den ikke lukke dem op. Maaſte kommer den allerede midt i April og med den: Guldstjerne (Gagea lutea), Borterob (Picaria) og Milturt (Chrysosplenium).

Føraarsfodring.

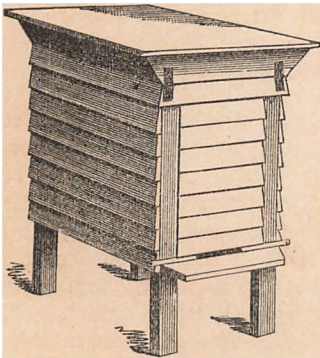
Af B. C. B. Smith, Bergsted.

Om Føraaret plejer jeg, for at faa Bierne til at yngle stærkt, at give hvert Stabe c. 5 Pd. Kandisſukker. Jeg begynder Fodringen henimod Slutningen af April Maaned og vedbliver til Hovedtrækket begynder, hvilket hos mig er midt i Juni eller henved St. Hansdag, naar Hindbar, Kornblomster og Hvidkløver begynde at blomstre. I Slutningen af Marts eller Begyndelsen af April Maaned begynder jeg at borttage de overflødige Voztauber og indfranker Bladsen i hvert Stabe til det nødvendige (10 á 14 Højtadetauber) og samtidig faar faa hvert Stabe tilsat et Bliktrug forneden, som er faa langt som Stabets Bredde, 4 á 6 Tommer bredt og omtrent $\frac{3}{4}$ Tomme dybt, eller faa stort, at det kan rumme henved $1\frac{1}{2}$ Vægl Sukkervand. Omtrent Halvdelen af Truget sættes indenfor Indstudsøren (som hos mig er et Stykke Glas uden Ramme) og Resten udenfor. Hvad der kommer udenfor Glasſet dækkes med et Dæklædt, eller et Stykke Glas af samme Størrelse og saaledes er der igjen lukket for Stabet. For at faa Blads i Stadet til Halvdelen af Truget maa der bortſkjæres c. $\frac{1}{2}$ Tomme af den yderste Tavle. I Fodertruget lægger jeg denne Strimmel Bortavle til Bierne at gaa paa. Naar Stabet er bragt i nævnte Stand, kan Fodringen begynde, men er det ikke nødvendigt, begynder jeg som sagt ikke før sidst i April, og til den Tid har jeg ogsaa alle Staberne i Orden. Det bemærkes, at det er Højtader og Lavstader jeg taler om; Trugstader har jeg ikke. Jeg tager faa en Krukke, og deri kommer jeg Sukkeret 3, 4 á 6 Pd., skænker kogende Vand

derpaa og kommer 1 á 2 Spisefesfulde Eddike og henved $\frac{1}{2}$ Theſefuld Salt deri. Naar det er smeltet og affjølet faa meget, at det er 15 á 30 Grader varmt, fylder jeg en Flaske dermed og af den holder jeg i Biernes Bliktrug. De første Gange giver jeg kun lidt, efterhaanden mere, alt som jeg ser Bierne viligt bære Foderet op. I Begyndelsen fodrer jeg hver Dag, senere hver anden Dag, men har jeg en Dag knap med Tiden, skader det heller ikke at udsætte Fodringen en Dag til, da Staberne altid maa være rigelig forsynede med Honning fra det foregaaende Aar. Det varer ikke længe inden et Stabe kan opbære 1 á $1\frac{1}{2}$ Vægl Sukkervand ad Gangen. Tomningen af Truget maa ske hurtigt, helst i Løbet af $\frac{1}{4}$ Time, medens Foderet endnu er varmt og Bierne faa da ikke Tid at drukne. De der blive vaade af Sukkeropløsningen blive straks stikkede rene af de andre Bier. Om Føraaret bruge Bierne meget Vand og det skader derfor ikke, at Sukkeropløsningen er meget vandet. Til en Krukke, der omtrent tager 16 Pd. Honning, bruger jeg vel omtrent 4 á 6 Pd. Sukker, Resten Vand. Til Fodring anvender jeg smaat Kandis, som jeg kan købe for 30 á 35 Øre pr. Pd.. At fodre med Honning vilde være for kostbart; jeg faar 60 á 65 Øre pr. Pd. Den Maade, jeg fodrer paa, tager ikke lang Tid; jeg bruger c. $\frac{1}{4}$ Time hver Gang jeg fodrer. Jeg fodrer om Middagen eller hen paa Eftermiddagen, naar Biernes Flugt er ved at ophøre. At fodre fra oven anbefales ellers som bedre og hurtigere, men jeg finder mig overordentlig vel tilfreds med den Maade, jeg bruger. Ved Føraarsfodringen opnaar jeg at faa Staberne folkeſtarke i rette Tid, og det er især de gode Stader, det lønner sig at fodre. Fodring med Blomsterstøv eller Mel har jeg aldrig forsøgt, og anser den ogsaa for ufornøden, da der om Føraaret ikke er Mangel paa den Ting.

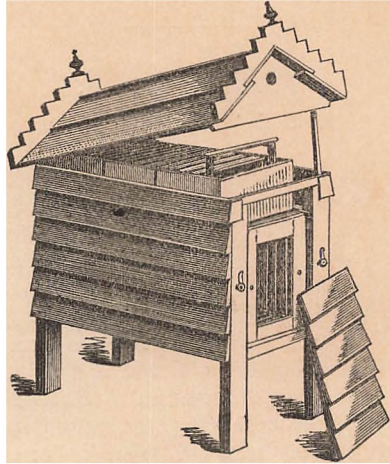
Trugstadet.

Det kan ikke nytte at nagte at vi mere og mere glemme Højstadet. Læs Vibladene efter i de senere Aar, det er forholdsvis faa og stadig færre, som skrive om det. Paa Udstillingerne findes snart kun Trugstader. I Stadsfabrikanternes Prislister staar de først og breder sig mest. Begyndere, som efter en eller andens Raad har anskaffet sig Højstader, beklage sig over, at de ikke valgte Trugstadet; de læser Vibladene og kommer under Vejr med, at de har faaet det forkerte Stade. Om dette nu er med Rette eller ej, vist er det, at hvis Højstademændene vil virke for deres Sag, saa er det nu paa høje Tid, ellers gaar Stadet i Glemme. Det er et interessant Faktum, at Trugstademændene har „erobret“ Pressen og det er allerede betænkeligt, ihjens Magt er overordentlig stor. For det første har den en betydelig Autoritet og for det andet paavirket selv en afgjort Modstander ved

i Længden at læse det samme. Den yngre Generation læser nu om Trugstader og atter Trugstader, hvoraf Følgen bliver, at vi om en halv Snes Aar har ført Striden over paa de forskjellige Trugstadeformer og Trugstaderammer. Der findes afvigende Meninger om, hvorledes et Trugstade skal være, saaledes mene nogle, at det absolut maa være til ogsaa at behandle bagfra foruden fraoven, nogle vil have løs Bund o. s. v., men i det hele og store er Vorbeck's Trugstade blevet det danske

Normalstade. Vorbeck har Normalmaalet $8\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{8}$ men 10×12 Rammen bliver det en slem Rival. I de senere Aar er ogsaa en anden Ting trængt helt igennem, nemlig de Vorbeck'ske Hønningmagasiner foroven, over Rammerne (se Billedet). Alle Staderne

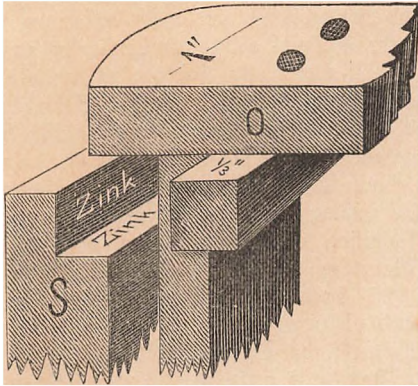
fer man nu indrettede dertil, saa Rumfanget gennemgaende er blevet større end tidligere. Har Vorbeck haft Hovedindflydelsen paa det driftmæssige i Stadet, saa har Kristjan Pedersen haft en betydelig Indflydelse paa det tekniske, idet hans Stader overalt er fulgt som „Modelstader“ i Maal og Indretning. De Trugstader, som her afbildes, er Holl's. Som Billederne vise, er Beflødning med Jalousier den moderne og ogsaa ret praktisk og hjøn, men paa Husflidsstader anvendes Takning endnu almindeligst.

Det indre af Trugstadet.

med 10×12 Rammer.

Paa Billedet i forrige Nr. ses indhængt en Ramme, dens Overstykke er $11\frac{1}{2}$ lang, 1" bredt og $\frac{1}{3}$ tykt, Sidesykkerne er 12" lange og Understykket er paa lidt nær 11" langt. Side- og Understykket er $\frac{3}{4}$ brede og $\frac{1}{4}$ tykke. Imellem Rammen og Husets Bund er

der $\frac{3}{4}$ " for at der kan være Plads til Udrensning af Røgsmuld om Foraaret. Vedstaaende Tegning er i fuld Størrelse og viser det øverste af Husets Side (S) med sin Fals, af hvilken Rammen er løftet omtr. $\frac{1}{2}$ " op for at man bedre kan se Zinkbeklædningen af Falsen. I Egne, hvor der er meget Klæbevoxs, bygger Bierne Rammerne fast og for at undgaa dette

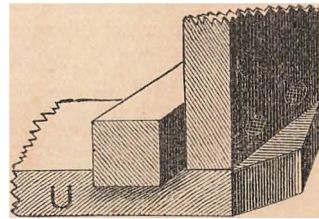
maa Rammepret hvile paa Metal. Den her viste Maade synes at have flere Fortrin fremfor den sædvanlige med $\frac{1}{4}$ " høj Zink- eller Vaandjernsliste, da Bierne ofte fylde Falsen med Klæbevoxs, der saa maa renses bort. Glemmer Biavleren saa at stoppe den $\frac{1}{4}$ " store Åbning under Indskubets eller Vinduets Bæreliste, benytter Bierne den til Gjennemgang og en større eller mindre Del af Familien kan derved gaa til Grunde. I Hjørnet af Rammen ses en Hjørneklods, som er $1\frac{1}{2}$ " lang og $\frac{1}{3}$ " tyk i $\square$. Imellem Husets Sidevæg og Rammen er $\frac{1}{4}$ ", hvis der er mere, bygger Bierne i godt Træt imellem, er der mindre end $\frac{1}{5}$ ", kan Bierne ikke passere uden om Rammerne og de klæbe da disse fast til Stadvæggen, ladende Rum tilovers for Møllarverne. For at forhindre Rammens Sider, hvis den ikke er rigtig i Vinkel, i at falde ind paa Stadvæggen med sin nederste Kant, lader man, som Billedet viser, Understykket (U) af Rammen springe omtr. $\frac{1}{4}$ " frem.

Der er en Del Biavlere, som ikke synes om Hjørneklodsse forned i Rammerne, fordi

de er i Vejen, naar Rammen skal tages op og jattes ned, men paa den anden Side gjør de Nytte ved, at Rammerne altid komme til at hænge i den bestemte Afstand fra hverandre forned og Indskudet forskyder sig ikke for langt ind ved Pakningen og Staderne kan bedre taale at flyttes paa lange Afstande uden at Rammerne forskydes.

Rammemaalet bør være bestemt ens, ikke blot til hvert Hus, men til hele Vistanden og helst et af de almindeligst benyttede Maal.

Huset bør være let at dele i 2 Rum og til at udvide og indsnævre efter Familjens Behov. Til at dele Huset med, laver man et Indskud af $\frac{1}{4}$ " tykke og ikke over 3" brede Bræder, som er 11" lange. De slaas paa 2 Lister, som er 13" lange og i Sværhed lig Tavlebærene. Indskudet påses til, saa det gaar let ind i Huset og et Stykke sættes paa foroven ligesom en Tavlebærer paa Rammerne. Forneden kan det mangle $\frac{1}{2}$ " i at naa Bunden med de påslaaede Brædestykker. Dette Indskud benyttes saa om Sommeren til at afstille Honningrummet fra Ingelrum og om Efteraaret flyttes det hen til Forvæggen for at gjøre denne dobbelt. Man bør aldrig lave det af et helt Brædt, da det slaar sig, bliver krumt og

om Foraar og Efteraar er det ikke til at flytte paa Grund af Bundsning. Om Sommeren tørrer det ind og bliver meget for lille. Til at have i Huset bag Rammerne laves et Vindue, hvortil man kan anvende et gennemskåret Brædt, savet i 2" brede Lister. Det er morsomt for Begyndere at se igennem ind til Bierne, men desuden ogsaa til virkelig Nytte.

(Tegning m. m. af Smaarammerne følger i næste Nr.).

Trækforholdene i Jyllands Hedeegne.

Af J. Berg, Sahl.

Boghveden er den Honning-Plante, der her staar som Nummer 1, idet den i et og samme Tidrum giver mere Honning end nogen anden, kun sjældn slaar fejl og blomstrer meget længe, fordi den bliver saet til forskjellige Tider. Den begynder at blomstre i Juli og vedbliver indtil Nattefrosten begynder. Paa en mild Sommerdag, naar Boghveden staar i sit bedste Flor, ser det ud som om alle Staderne i Haven var ved at sværme, saaledes sumrer det i Luften. Bierne falder i store Mængder til Jorden, fordi de ere saa belæstede med Honning, at de ikke kan vinde hjem uden at hvile. Det gjaelder nu om at have Pladsen foran og omkring sine Stader ren og fri for alt Gras, da de fleste Bier falde ned lige ved Staderne og Ludserne gjerne er til rede for at sluges de matte Staller. Paa en saadan Dag er Bierne mere pirrelige og i det hele taget er de mest stikkelystne under Boghvedetræffet. Boghvedehonningen er den mørkeste Honningsort og er derfor mindre godt sælgelig som Spisehonning end de andre, lysere Sorter, men den er til Gjengæld meget holdbar og egner sig godt til Mjødbrugging. Nattet Boghvedehonningen er meget tykflydende, er den dog meget let at udslynge.

Lyngen blomstrer senere paa Aaret end Boghveden, den begynder først hen i August og Træffet paa den hører som oftest pludselig op, mangen Gang inden det vel er begyndt. Det er kort sagt en meget vanskelig Plante, men naar den giver Honning, giver den det ogsaa i rigelig Mængde. Lynghonningens Farve er lysgul. Den er ikke sejt som de andre Honningsorter, men geléagtig og gaar med Lethed gennem den fineste Si. Den jer ved Udslyngningen ud som Gelé og kommer som saadan ud af Cellerne i Stykker med samme Form som disse, hvad der gjør, at den er meget vanskelig at udslynge. Den har forøvrigt en meget fin, ejendommelig, Smag, er

en god Borchonning og egner sig ogsaa godt til Mjødbrugging. Med Hensyn til den nævnte vanskelige Udslyngning skal jeg anføre en Maade, hvorpaa man kan frelse Tavlerne, selv om Honningen ikke vil ud: man affegler nemlig den ene Side af Tavlen ind til Mellemvæggen og Tavlen taaler da det haardeste Tryk i en god Cylindermaskine.

Vandrebrev drives ikke i Jylland, skjøndt Betingelserne er gode derved og den uden for al Tvivl vil kunne betale sig udmærket. Som Bevis skal jeg her anføre følgende Exempel. Jeg har en Vistand i Skibelund (Sahl Sogn), hvor der er Lyng og Boghvede og en anden beliggende 1 Mil Øst for denne, i en Egn, hvor begge disse Planter mangle. Denne sidstnævnte Vistand bestod i Foraaret af 10 Familjer, som i Slutningen af Juni alle var drevet op til en saadan Højde, at de betalte 25 store og 25 Dverbygningens-Nammer. Derved blev de staaende til i Begyndelsen af August, da Træffet fuldstændig horte op, og de stod da i en Højde, der var dobbelt saa stor som de i Skibelund. Staderne gav et Udbytte af 300 Pd. Honning, altsaa 30 Pd. pr. Stade samt 4 Afslæggere. Hvis da da var blevet flyttet 1 Mil Vest paa, vilde de have givet et enormt Udbytte, thi der findes jo hverken Lyng eller Boghvede i den Egn, hvor de stod og i Skibelund samlede Bierne i Løbet af August 80 Pd. pr. Stade. Det vilde altsaa tilsammen være blevet mindst 110 Pd. eller 55 Kroner pr. Stade!

Tid mere om Præmiering.

Af R. Sørensen, Findal, Odder.

(Sluttet)

Det andet Punkt, jeg vil behandle, er med Hensyn til Delingen af Udstillingerne for Stader og Medskaber. Det er efter min Mening et meget farligt Omraade at komme ind paa, dels fordi jeg er overbevist om, at intet har skadet den danske Vial saa meget som forkludrede og upraktiske Biboliger, og dels fordi intet er mere afgjort end,

at den paatænte Deling vil blive en væsentlig Støtte for Fabrikationen af mangelfulde Saader, for hvis Skyld mængden en lovende Biavler vil erholde følelige Tab og Skuffelser, ikke at tale om de mange, der for bestandig tabe Interesse for Biavlens, og det altiammen til stor Skade for Sagen. Nok er det muligt, at en Del Biavlere selv kan lave gode og tidsvarende Bihuse, men hvad er der saa i Vejen for, at disse ikke skulde kunne staa deres Prove ved Siden af Fabrikanternes Varer og bedømmes sammen med disse; thi selv om ogsaa Fabrikantene kan lave deres smukkere, hvad det ydre angaar, saa tror jeg dog for saavidt, da Dommerne ere sagkyndige Folk, at et godt praktisk Stabe til enhver Tid vil blive foretrukket frem for et mindre praktisk, selv om det sidste skulde være lidt finere at se til. Jeg vil derfor fremsætte følgende som min Ansfoelje herom. Da man kun ved at arbejde med de bedste og hensigtsmæssigste Stader kan gjøre Arbejdet saa hurtig og godt, som man bør, vil jeg paa ingen Maade tilraade at præmiere andre Stader end dem, der kan henregnes til de bedste, enten de saa ere udfillede af Fabrikantene eller af Biavlerne (Husfild), ligesom jeg ogsaa kun vil anbefale Biavlerne at anskaffe Viboliger af bedste Slags. Nigtignok har Hr. A. Sprensen i sin Artikel sagt, at det heldigste vilde være, om Biavlerne selv fabrikerede sine Stader og Redstaber — naturligvis for den saa højt prisste Sparommelighedens Skyld. Dertil vil jeg svare, at jeg for ikke saa længe siden har været af samme Mening, men efterat jeg i de sidste to, tre Aar har arbejdet ikke saa lidt baade i gode og daarlige Stader, samt været lidt i Skole hos en vis Biavler, er jeg kommet til Klart at indse, at det, at tage et mindre godt Bihus i Brug, hvad enten det er kjøbt, eller det er hjemmelavet, for at spare et Par Kroner, vil være ensbetydende med at spare paa Skillingen og lade Daleren gaa. Et saadant Stabe fordrer nemlig ikke saa lidt mere Tid ved Behandlingen, ligesom det i de allerfleste Tilfælde vil give et meget mindre Udbytte, for ikke at tale om, af hvor lidt Værdi det vil være ved absolut Bortsalg. Disse Tab, som man her er udsat for at lide, ville vist

langt overgaa den Smule Besparelse, der kan gjøres ved Anskaffelsen.

Fremdeles har jeg et lille Forslag at føje til de allerede stillede. Man ikke det skulde være af Betydning ved vore Udstillinger, at ingen (og allermindst Udstillere) tillædes Udgang hverken for eller under Bedømmelsen. Og endvidere: Kunde det ikke være rigtigt, at Dommerne vare uvidende om, hvem der var Udstilleren af de forskjellige Gjenstande, indtil Bedømmelsen var foretaget, for at ikke det personlige Hensyn skulde gjøre Udslaget.

April.

Vel bragte Marts Vinter igjen, men da Bierne alle Vegne har været ude at rense sig i Februar og Biavlerne havde saa mange smukke Dage til at se Bisolkene ester og give dem, hvad de mulig manglede, har Bierne kunnet blive inde i Boligen med anderledes No end iltor. Mens Vokssmuldet og de døde Bier, som ligge paa Stabets Bund, ud, for at Mølrene ikke skal finde et Udviklingssted deri, nu da de vaagne ester Winterdvalen. I ndsnævrummet, som er overladt Bierne, ved i Husene at borttage de tomme ubefatte Taoler (saa at Bierne ikke har mere Plads end de kan besætte) og daf godt for Varmen. Det er denne i Forbindelse med rigeligt Foder, som skal bringe vore Bisolk frem til at blive tidligt folkesterke. I ngeludviklingen tager nu meget stærkt til og der gaar en Mandge Forraad med dertil, og forsaavidt, jo mere desto bedre. Sørg for, at intet Stabe kommer til at mangle Foder, og giv dem rigeligt, der ikke har nok, saa der er mindst et Par Bund i Tavlerne. I Maanedens Løb vil en Del Planter blomstree, men de fleste yder kun Støv, kun ganske faa en Smule Honning. Af denne Grund er Fodringen særlig nødvendig, naar man ser, at Bierne komme hjem med meget Støv, (Sotterne paa Dagbenene er Stov), thi det er et Bevis paa, at Folket er kraftigt og har megen I ngel. Stikkelsbærbuskten er paa mange Steder den første honningdydende Plante,

men kommer i det tidligste i Maanedens sidste Uge.

Ved Kuberne bortskaffes Dragkasser, der ikke er besatte af Bierne og særlig naar de er udbygget med Hainbofs. Som Regel kan siges, jo mindre Kube, desto tidligere Sværm. De Biavlere, der ved Udtromning eller Udskæring af Tavlerne vil overføre Kuben med gammel Tavlebygning til Huse, faar i Reglen bedst Udbytte deraf, naar Arbejdet udføres i April. (Læs Side 45 og 68). I sidste Halvdel af Maanedens, naar Vejret er godt, kan man begynde med Spekulationsfodringen og den er mest betalbar i Egne, hvor Hovedtrækket kommer tidligt. Ved fornuftig Fodring kan vi af Kuberne naa at faa tidlige og store Sværme og faa Bisfolkene stærke, saa vi har mange Bier til sende i Marken til Træffets Begyndelse. Duff paa nu i Foraaret til Hvidkløver, Alfiske, Bikker, Boghvede og Lupiner er udmærkede Honningplanter. Plant Frugtbuske og Frugttræer samt Ahorn og Lind, de giver alle megen Honning og blomstrer paa en Tid, da der paa mange Egne intet andet er.

N. S. Kristensen.

Fra og til vore Læsere.

4. Vardegnen. Bierne vil nu overvintre godt, de har holdt Rensningsudflugt. Honningen er noget forfukret, hvorfor Vandfodring vil være gavnlig. P. J. Knudsen, Andsager.

5. Rensningsudflugt. Det er jo en gammel Erfaring, at jo tidligere en Bisfamilie kan komme ud at rense sig, desto sikkrere er man mod, at Bierne faar Bugløb, som kan have slæmme Følger efter sig. Derfor bør enhver Biavler sørge for, saajært der indtræffer en Dag med stille og klart Solskinsvejr og hans Bier staar paa et godt beskyttet Sted, at de komme ud og rense sig. Mine Bier holdt Rensningsfest den 2den Februar, en Dag med dejlig klart Vejr og en mild Temperatur og de slap udmærket godt fra det. Hvad jeg særlig lagde Mærke til var, at der næsten ikke fandtes nogen døde Bier i mine Stader, hvad jeg anser for et godt Tegn paa at Bierne er frikse og sunde. Det viste sig, at Honningen i og ved Biernes Binterleje næsten slet ikke var krydstalliseret. Kun hos ét Stade laa der en Mængde fornet Honning paa Bundbrættet og det vilde sikkert være død af Løst, hvis jeg ikke var kommet det til Hjælp. For en Sikkerheds Skyld gjorde jeg ved de andre Stader, hvad jeg hvert Aar plejer, nem-

og gjennemvæde en god, ren linned Klud med varmt Vand, saa at den ikke dryppe og lagde den oven paa Kammerne over Bierne og det har stedse vist sig at være heldigt. Jeg paffer aldrig mine Bier stærkt til, før hen ad Foraaret og mine Bier overvintre godt, selv i meget strenge Vintre.

P. Willumsen, Bindinge.

6. Vandmangel hos Bierne vil vistnok blive større iaar end sædvanlig, grundet paa det meget milde Vejr og tidlige Rensningsudflugt, som har fremkaldt megen og rigelig Yngel og Honningen var meget forfukret i Efteraaret. Om der yngles stærkt i et Dzierzonist Stade kan man temmelig sikkert forvisse sig om, uden at aabne for Stadet, naar man borttager en Del af Pakningen og følger med den flade Haand hen over Biernes Leje. Er der meget varmt, saa er der megen Yngel og Stadet er rundt, hvorimod der næsten ikke mærkes Varme, naar der ikke yngles.

Som Bevis paa tidlig Yngel iaar meddeles følgende: Paa en Bisstand her i Byen var 3 Kubefamiljer Ratten imellem den 26de og 27de Januar faldet ned, i den ene af Kuberne havde Bærket holdt sig, den jattes atter paa sin Plads, i de 2 andre var Bærket knust og ved Efterfyn fandtes i det stærkeste megen tildækket Yngel og Honningen var tildels forfukret. De vilde snart være kommet til at mangle Vand. Bierne afsøgte jeg i en Transportkasse og vil forsøge at holde dem i Live.

H. Larsen, Hundie.

7. Biavlens Standpunkt i Nørreherred paa Mors. Biavlens synes her at være i en nogenlunde god Gænge, især naar man tager Hensyn til, at for 6 Aar siden var Viboliger med bevægelig Tavlebygning saa godt som ukjendte her paa Egnen; man har fornemmelig holdt sig til de gamle Liggekuber med tilhørende Bislagert, men nu findes der her i Nørreherred vel over 200 Stader med bevægelig Tavlebygning næsten ubelukkende Frugstader og om end ingen kan rose sig af noget stort Udbytte, saa kan det dog ikke siges, at det staar daarligt til med Biavlens her, al den Stund der viser sig flere og flere med Lyft og Mod til at gjøre den, ganske vist i Begyndelsen ikke billige Forandring at gaa over til Biavl i Huse.

Biavlslarere har vi ikke, vi prøver os frem, og staar hverandre hi med Raad og Daad; men flere taler dog nu om Dristeligheden af at faa uddannet en Mand til Lærer i Biavlens.

Det bør ogsaa nævnes, at der her iblandt os bor en Smeder og Biavler som har ofret meget for at kunne tilfredsstille Biavlernes Krav med Hensyn til Stader og Redskaber, nemlig Smeder M. Vøll D. Jølby hos hvem man faar det saa godt og billigt som nogetsteds.

Lars Vad
Løvning Friksøle.

M. Povlsen
Bjergby.

Smaating.

I April er hver Vi en To-Dreværd.
Jacob Schulze.

* * *
Trigonometri for Hvermand af B. Bojesen. Nykøbing p. F. 1886 er en nyttig lille Bog, som enhver Ven af Viernes kunstfærdige Bygning kan benytte for rigtig at forstaa, hvor vidunderlig nøjagtig og hensigtsmæssig Cellerne er lavet. Det Herkulesarbejde, der er nedlagt i Bogen, vil nok bære Frugter og vidner noksom om, at Forfatteren hører til vore intelligente Bavlere.

* * *
Den norske Bavlslforening afholder Udstilling i Frederikstad den 12te, 13de og 14de August d. A. Gjenstandene skal anmeldes inden 1ste August til Hr. Ivar S. Young i Kristiania. Redaktionen af norsk „T. f. B.“ er overtaget af Premierløjtnant Dskar Nielsen og J. S. Young.

* * *
Ericsson's Artikel „Om Bavlens i Midt-Sverige“ („B. T.“ S. 99) findes optaget i det sidst udfomne Nr. af Gravenhorst's „Deutsche illustrierte Wienerzeitung“, selvsølgelig paa Tyff. Der, hvor man i Tyffland tror at Biccnes Nordgrændse findes, høstes mere Honning end i mange Egne af Tyffland selv!

* * *
„Efter 20 Mars Kamp er vi ikke kommet videre end til at tigge os frem.“ Dette bevingede Ord, der i sin Tid gjorde saa megen Lykke, har nu endelig faaet sin rette Belysning i „T. f. B.“, hvor det meddeles, at Tilsynet ved Udstillingen i Kjøbenhavn 1884 kostede c. 2000 Kr. i de 9 Dage! Den danske Bavlslforening hører aabenbart til de „velhavende“ Tiggere.

* * *
Frank Benton flytter fra 1ste April sin Bistand fra München til Laibach i Krain (Østrig). Samtidig afrejser han til sine Bistande paa Cypren og i Syrien. Om hans Priser paa cypriiske Dronninger se Bekjendtgjø-

relserne. I næste Nr. skal vi bringe Meddelelser om hans Dronningeavl o. s. v. med Billede af hans Forjendelses-Bur.

Fra Kredse.

Malborg Amts Bavlslforening afholdt Bestyrelsesmøde den 5te Marts d. A. paa Hotel Dania i Malborg, hvor det besluttedes at afholde følgende Møder til Sommeren i Amtets forskjellige Kredse, nemlig: Egense — Hauerstlev — D Hornum — B. Hornum — Ribe — Mars — Ranum — Gandrup — D Halne — Vedsted — Sulsted — Voller — og et i Lindesborgegnen.

A. Jensen, Sekretær.

Bavlslforeningen for Andsager og Omegn afholdt sin aarlige Generalforsamling i Andsager Kro den 15de Marts, hvor de fleste af Foreningens Medlemmer var til Stede, og følgende blev forhandlet:

Forslag til ny Vedtægter fremlagdes og vedtoges, hvorved Foreningen blev inddelt i 7 Distrikter, og for hver Distrikt valgtes et Bestyrelsesmedlem, nemlig: for Stenderup J. Chr. Nielsen, for Kvie Th. Andersen, for Andsager Chr. Thue Elbæk, for Lund og Halling Niels Pedersen, for Skoulund og Lærkeholt Chr. Lauridsen, for Starup Sogn Peder Chr. Hansen, for Hobbe Sogn Th. Thomsen. Bestyrelsen vælger selv sin Formand.

Til Bavlslærere gjenvalgtes Peder J. Knudsen, samt Peder Mikkelsen, og Chr. Thue Elbæk alle 3 af Andsager.

Det vedtoges at afholde 11 Sommermøder med praktisk Undervisning, og at lade 2 Leugstader bortlobde til uformuende Medlemmer af Foreningen. Ligeledes vedtoges Regler for Ublaas af Foreningens Bogiamling.

Regnskabet for 1886 fremlagdes i revideret Stand.

Der udmeldte sig 5 Medlemmer fra Heiensvig Sogn, paa Grund af at der er stiftet en ny Bavlslforening for Heiensvig og Grindsted Sogne. Derefter indmeldtes 9 ny Medlemmer, og Foreningen har nu 72 Medlemmer.

Medlemsbidraget er fastsat til 1 Kr. aarlig i de første 3 Aar, og siden 50 Øre.

Hads-Herrede's Bavlslforening

afholdt Møde i Odder den 20de Marts. A. Efter Forslag af Kassereren valgtes 3 ny Medlemmer ind i Bestyrelsen, som nu bestaar af 5 ialt. Valgte blev: Jakobsen, Andsager, Odder, Jens Fr. Nielsen, Hæjdrup og Hans Pedersen, Gylling. Den mindre Halvdel, som fungerer til næste Valg,

er: Niels Sørensen Valle, Findal og Kristen Jensen, Nølev. Regnskabet blev forelagt og Bestyrelsen konstituerede sig med Niels Sørensen som Formand, Jakobsen som Viceformand og J. F. Nielsen som Kassierer. Det besluttedes at anskaffe 12 Expl. af „Bonningen og dens Anvendelse“ af H. Erlev, samt et Mønsterstabe, der opstilles hos et Medlem i Odder. Der blev bl. a. forevist og forklaret nogle Vagtavler over Bier, som Foreningen ejer. Dertrent Halvdelen af Medlemmerne havde givet Nøde og der var Interesse for en frugtbringende Virksomhed.

Midtjyllands Bivavlerforening

afholdt sin ordinære Generalforsamling Søndag den 18de Marts d. A. Regnskabet fremlagdes og godkendtes efter nogen Diskussion. Det vedtoges, at anmode Fru Demant om at holde et Foredrag ved Dyrestuet i Kjøbenhavn i første Halvdel af Juni Maaned. Efter at nogle Punkter til gjensidig Hjælp for Foreningens Medlemmer var drøftede, hævedes Mødet.

Langelands Bivavlerforening,

der blev oprettet for nogle Aar tilbage, skiftede for omtr. et Aar siden Formand, da Dyrsløge, nu Landtingsmand Caspersen fratraadte og der i Stedet valgtes Karethmager N. Christoffersen, Lyngeløvs pr. H. mble. Foreningen støttes med 40 Kr. aarlig fra Langelands Sparekasse og med 25 Kr. af Langelands landøkonomiske Forening. Medlemsbidraget er 1 Kr. om Aaret.

Trugstabet er den mest fremtrædende Stadeform i Foreningen. Rammemaalet: 10×10 og 12×12 .

Spørgsmaal om Biavl.

Herunder optages og bevares Spørgsmaal om Alt Bivavlen vedrørende, som har almindeligere Interesse. Indsendte Spørgsmaal ville blive bevarede i det følgende Nr., forsaavidt vi ikke maatte foretrække, at bede vore Lesere om Oplysning.

Ned. gjør udtryffeligt opmærksom paa, at Spørgsmaal, som kun have rent personlig Interesse kun bevares pr. Brev og kun saafremt 12 Døe i Frimærker medfølge. Spørgsmaal sendes til Bivavler N. S. Kristensen, Himmelsø pr. Roskilde.

Nr. 22. Skal man helst lade Jorden under sine Bistader være græsbevoftet eller bar?

J. B. Slesvig.

Paa en græsbevoftet Standplads kan Myrer og andre Biffjender finde Stjul, men det er at foretrække for en bar Plads; thi enhver nedfalden Vi vil gaa til Grunde paa den vaade og kolde Jord

og i varmt Vejr tilføjes af Støv paa en med fint Græs eller Sand belagt Plads. Helst maa Pladsen belægges med Garverbart eller Sugspaaner.

Nr. 23. Vor Bivavlerforening har valgt 11×13 (indv. Maal) som Foreningsmaal. En vis Bivavler paastaar, at 11 er for bred en Tavle til Dvervintning for mindre stærke Folk, da de ikke kunne udfylde Tavlen i hele dens Bredde. Er det nødvendigt, at vi forandre Rammemaalet og hvilket Maal bør vi i saa Fald vælge?

J. B. Slesvig.

Det omtalte Maal er kun meget lidt udbreedt, derfor mindre praktisk. Vi har i en Række Aar brugt et lignende ($11\frac{1}{2} \times 11\frac{1}{2}$) og aldrig haft Grund til at klage over Dvervintningen af mindre Folk. Naar Kammerne blot vende Kanten mod Flyvebulet, er Maalet ikke for bredt. Højden er for saa vidt vigtigere, under 12 er uheldigt. Vi anser det derfor for uønsket af den nævnte Grund at forandre Maal. Det danske Enhedsmaal er $8\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{8}$ indv, men 10×12 indv. bruges en Del.

Nr. 24. Er det ikke bedst at foretage Spekulationsfodringen frænden?

J. B.

Det afhænger af vedkommende Stadeform, hvorledes man lettest, hurtigst og med mindst Rarmetab kan udføre Fodringen. Vi foretrakke at fodre frænden. Det er en Grund for at fodre frænden, at Varmen fra det lunkne Foder kan stige op og virke opvarmende og vækkende paa Folket, man fodrer da bedst gennem et bredt Flyvehul og sent om Aftenen for ikke at vække Røveri.

Nr. 25. Jeg har et Bifolk i et Trugstade, der i Oktober mistede Dronningen. Jeg prøvede at give det en ny, men uden Resultat, da den første blev dræbt ved Løskabelsen og den anden døde i Buret, skjøndt dette var tæt nok i Maskerne og den kun var fængslet i 20 Timer. Det blev saaledes overvintret viferløst, hvornaar og hvorledes forener jeg det bedst med et andet Stade?

J. E. M. Sønder-Jylland.

De bør forenes snarest mulig. Under den Forudsetning, at der endnu ingen Arbejdsbi er begyndt at lægge Æg (hvad De maa undersøge), kan de let forenes det viferløse Folk i Trugstadet med en Klubefamilje, som sættes oven over Trugstadets Kammer og pakkes godt til. Naar Bierne har spjætket en Dag (i godt Vejr) og De saa ved Aftens-tid sætter Klubefolket over, vil Foreningen se i Sp-

bet af Matten. Læs forøvrigt Artiklen „Forening af Bier“ Side 68.

Er der lagt Eg i Stedet, saa maa den eller de æglaggende Arbejdsbier fjernes før Foreningen kan foretages. Da disse „Dronemødre“ flyve vanstelig, børster man i smukt, varmt Vejr alle Bierne af Tavlerne (som man tager ud af Stedet) ned paa et Tæppe el. lign. i Solstinet. Bierne flyve da tilbage til Stedet, med Undtagelse af nogle faa (hvoriblandt Dronemødrene), som pålægges. Genimod Aften tages da Tavlerne med de paafliddende Bier atter ud og indhænges i det Stade, hvormed det skal forenes, kun adskilt fra de andre ved et Judduk, som tillader en Gjenmængang. Man kan ogsaa slaa Folkene umiddelbart sammen, naar man først har brust dem over med Honningvand el. a.

Nr. 26. Rammemaalet $10 \times 12''$ er vel det bedste siden der er Tegning til et Hus af dette Maal i „B. T.“?

E. A.

Grunden til at det blev et Hus med $10 \times 12''$ Rammen, der kom først, er den, at Betydelsen for flere Biavlerforeninger har påført et Modelstade af dette Rammemaal, da det hos dem var det eneste brugte Trugstademaal.

Fra Udlandet.

Svejts. Professor Mona, som var Deltager i Dronningopdrætningsfirmaet Brødrene Cippa, Bellinzona i Sydsvjets er afgaaet ved 80den, men Forretningen fortjattes uforandret. Den gule „italienske“ Vi findes i denne Egn hyppigere end den sorte. De første gule Bier, som overførtes til Tyskland, kom fra disse Egne, ikke fra Italien.

Italien. Den bekendte Biavler og Forfatter Carlo Zucagalli døde i Luganot den 24de Juli f. A. Det af ham opfundne Stade, der bærer hans Navn, er meget udbredt i Italien, men er i de senere Aar blevet stærkt fortrængt af Prof. Sartoris (i Mailand) nyere Stadeformer.

Franrig. Kun i Provinsen Normandiet (Efterkommere af de fra Norden udvandrede Normanner) har der fra gammel Tid af været drevet en halv-rational Biavl, hvis Principer er blevet holdt strengt hemmelige. Honningen derfra har altid gaaet for at være den bedste i Franrig. Hemmeligheden skal nok bestaa i en Slags Magajinbehandling med Kasser, der sættes ovenpaa Kuberne.

Biavlermøder m. m.

Bekjendtgørelser om Biavlermøder optages uden Betaling og maa være Ned. i Hænde inden den 24.

i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til: „Biavls-Tidendes“ Redaktion
Rjøbenhavn K.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforening

holder Møde i Trættørstedet „Trægaarden“ ved Roskilde Lørdagen den 2den April Kl. 11 $\frac{1}{2}$. Til Forhandling kommer:

1. Om Udstillingen i Rjøge,
2. Om Præmieystem og Udstillingsvedtægter,
3. Valg af Dommere og Ordningsskomité,
4. Foreningens Status.

Ramshøj Tune-Herrederes Biavlerforening

lader afholde følgende Møder:

i Haudrup Kro: 2. Paaskefestdag (11. April), Kl. 4.
i Tune: Søndag den 17. April, Kl. 4.
i Rildbrønde Søndag den 24. April, Kl. 4.
Der vil blive holdt Foredrag og forevist forskjellige Redskaber.

Svendborg og Omegns Biavlerfreds

holder Møde Søndag den 24. April Kl. 2 hos Lømrer Kr. Jakobsen, Høje Bøge ved Svendborg. Der vil blive praktisk Biavl og Diskussion og Planen for Sommermøderne bestemmes.

H. B. Rasmussen.
Kredsformand.

Honning til Salg.

(Gratis Avertering for enhver Biavler)

50 Pd. Honning er til Salg hos Biavler P. Vil-lumsen, Vindinge pr. Roskilde.

Hvid Honning à 60 Øre og **Mjød**, 3 Aar gl. à 75 Ø. pr. Kl. faas hos V. E. V. Smith, Bjergsted pr. Svebølle.

Bekjendtgørelser.

Frø af Honningplanter.

Scrophularia vernalis. En fortrinlig Honningplante, der blomstrer fra Begyndelsen af April til langt hen paa Sommeren.

Scrophularia nodosa
— **chrysantha** } løser førstnævnte af,
— **alpatica** }

Scrophularia alpina blomstrer langt ud paa Efteraaret.

Leonurus cardiaca blomstrer fra Juni til hen i September og er en af de bedste Honningplanter, jeg kjender, leverer en meget fin og hvid Honning.

Leonurus sibirica, Zirplante blomstrer i Juli og August.

Gardoquia betonicoides blomstrer fra August til Oktober.

Disse 8 Sorter 50 Øre pr. Portion.

Chelone barbata coccinea, ildrød Frydplante blomstrer fra Juni til September 10 Ø. pr. Portion.

Phacelia tanacetifolia blomstrer fra Juni til September Port. 10 Ø.

Ligusticum Levisticum (Løvstilk). En udmærket Plante til at gnide Kuben med, naar Bierne sværme.

Disse Sorter anbefales Dhrr. Biavlere til Forsøg som meget lønnende.

Da Beholdningen ikke er meget stor, bedes mulige Bestillinger snarest indsendte.

J. F. Falck.

Handelsgartner i Aalborg.

Min Valsemaskine er paa Grund af Ansættelse til Salg for 50 Kr. **Kunsttavler** leveres til billigste Priser. Vox tages i Bytte. I. C. Olsen, **Snedker, Ryde pr. Søllested** (Lolland). Fra 1ste Maj er min Adresse: **Hvilested Fattiganstalt pr. Søllested**.

Atter iaar anbefaler undertegnede sine i en lang Aarrække anerkjendte **Biavlsredskaber** til billige Priser (anerkjendte paa 33 forsk. Udstillinger med 2 **Ærespræmier**, 5 **Sølv**-, 6 **Bronsemedaljer**, som hænger i min Stue, 13. 1ste., 13. 2den, 6. 3dje **Præmier** og c. 20 **Diplomer**).

Ordre for Foraar og Sommer bedes snarest indgive.

Min nye illustrerede **Prisliste** sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg i Marts 1887.

Kristjan Pedersen.

Priserne paa mine **Voxtavler** ere iaar følgende: Enkelte Pd. à 2 Kr., 2 Pd. à 180, 5 Pd. à 170 Ø., 10 Pd. à 160 Ø. I større Partier billigere. Vox forarbejdes for enkelte Pd. 50 Ø., 2 Pd. 45 Ø., 5 Pd. 40 Ø., 10 Pd. 35 Ø.

Andkiær ved Odder, i Marts 1887.

N. Jacobsen.

Kunsttavler,

fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Apparat faas hos undertegnede.

Vox forarbejdes billigt til Tavler. Vox kjøbes til høj Pris.

B. Bojesen. Systofte pr. Nykjøbing p. F.

Cypriske Original-Dronninger.

1 Dronning tilsendes direkte fra Cypern, franko og under Garanti, i Maj, 17 Kr. 25 Ø.; i Juni, Juli, Aug. 15 Kr. 50 Ø. De smukkeste og bonningrigeste Bier.

Frank Benton.

Laibach, Prov. Krain, Østrig og Larnaka paa Cypern.

Aargangen 1886 af „**Biavls-Tidende**“, indeholdende en Mængde gode Artikler saavel for Begynderen som for den ældre Biavler kan faas frit tilsendt, naar 1 Kr. indsendes til

„**Biavls-Tidendes**“ Redaktion, Kjøbenhavn K.

De Herrer Biavlere anbefales atter iaar mine bekjendte, solide og billige

Bistader, Redskaber og Kunsttavler.

Vox forarbejdes billigt. **Prisliste** paa Forlangende gratis og franko.

Snedker & Biavler M. Boll.

Ø-Jølby paa Mors.

KUNSTTAVLER faas til følgende Priser, frit tilsendt fra **H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svendborg** 1 Pd. 225 Øre, 2—4 Pd. à 190 Ø.; 5—9 Pd. à 180 Ø.; 10 Pd. à 170 Ø. Tavlerne laves kun af rent og uforsølet Bivox.

20 Bifamiljer, hvoraf 16 i Trugstader og 4 aarsgamle i Kuber er tilsalg for 10 à 12 Kr. pr. Familie hos **Smed Johan Gregers Jensen, Østby, Skibby**.

VOKS modtages til Forarbejdning til **Kunsttavler**. Billig Arbejdsløn. Svind beregnes ikke.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

GODE Trugstader samt forbedrede Højstader af **Zinglarsen's** Maal haves tilsalg. **N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.**

Alle Slags Bistader,

Redskaber, samt alt andet til **Biavlen** hørende anbefales af undertegnede. **Guldmedalje** i Ulstrup 1885; 4 **Sølvmedaljer** i Kjøbenhavn 1880 og Ulstrup 1885; 3 **Bronsemedaljer** i Kolding 1877 og Varde 1885, 3 **1ste Præmier** i Ulstrup 1884 og **Hæderlig Omtale** i Viborg 1878.

Bimester J. Berg, Sahl pr. Bjerringbro.

„**Biavls-Tidende**“ anbefales til Avertering; det trykkes i et Oplag af 1500—2000 Expl. og er udbredt over hele Norden. **Avertissementsprisen** er pr. Petit-Linje: 1ste Gang: 20 Øre; 2den Gang: 10 Øre; følgende Gange: 8 Øre. **Rabat** gives ikke.

BIHUSE saavel Høj- som Trugstader, kan faas fra 8 Kr. til højere Priser hos **Biavler P. Villumseg, Vindinge pr. Roskilde.**

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

A. S. Kristensen.
Biavler.

„Biavls-Tidende“ { udgaar den 1ste i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
{ koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Betjenttjersker, Wibrag, m. m. adresseres til

„Biavls-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt, den praktiske Biavl vedrørende, sendes til:

A. S. Kristensen, Himmelsø pr. Roskilde.

Indhold: Foder og Fodring om Foraaret. — Gammelt og Nyt. — Sværningen. — Er Lupinen en Honningplante? — Naar flyttes Bierne bedst og hvorledes? — Bentons Forsendelsesbur. — Smaarammer i Honningmagasinet. — Om Stabeformene. — Maj. — Fra og til vore Læsere. — Smaating. — Fra Krediene. — Udstillingen i Kjøge 29.—31. Juli 1887. — Spørgsmaal om Biavl. — Biavlermøder m. m. — Bekjendtgjærelser.

Foder og Fodring om Foraaret.

Af R. Hansen, Lideby.

Hvad skal der helst fodres med? er et almindeligt Spørgsmaal paa Biavlermøderne. Det er behandlet saa ofte, saa den Biavler, der stadig er fulgt med, maa synes at det er unødvendigt atter at bevare det, enhver Biavler maatte jo kjende det! Men desværre læser altfor saa af dem, der ejer Bier, de gode Anvisninger og endnu fodres vel Størstedelen af Danmarks Bifolk med den udhulede Hyldepind med Pudderfukker eller lidt paa-smurt Honning, som stikkes ind ad Flyvehullet til Bierne. Denne Fodringsmaade er saa daarlig som vel mulig af følgende Grunde: Jo fattigere et Bifolk er paa Honning, desto højere oppe imellem Tavler sidder det og desto længere Vej har det ned til Foderet, derfor maatte Foderet helst rækkes det fra oven. Er det dygtig koldt Vejr, saa kan Bierne ikke en Gang gaa ned og hente Foderet, da de vil stivne naar de forlade Klyngen. Fodres med Honning og Vejret er varmt, saa er de kras-tige Bifolk oftest først paa Farde og søger ind

til de fattige, som fodres, lokkede af Foderet i Flyvehullet, hvorefter der kan komme stærkt Noveri i Gang, som ender med de svage Bifolks Undergang.

Honningen er overhovedet for dyr i Forhold til sin Foderværdi, naar man fodrer med den opløst. Paa den anden Side findes der af Pudderfukker, som ofte benyttes, flere Slags, som Bierne kun i den yderste Nød vil bære op.

Til Foder byr bruges enten Demerara eller Kandisgrus (som er billigere end hel Kandis). Enkelte Biavlere kommer Sukkeret i et Glas og slaar saa meget Vand derpaa, saa det staar lige med Sukkeret. Jeg bruger at komme Sukkeret i en Gryde og komme c. 2 Potter Vand til 3 Pund Sukker, giver det et Dpfog og tilsætter lidt Cremor tartari (en Tjefuld for hvert Pund Sukker) for at Foderet ikke skal krystallisere. Naar Foderet er blevet saa affjølet, at det kun er godt lunkent, kommes det paa Glas og jeg anser det for passende svært, naar det omtrent er som nylig ud-slyngt Honning. Som Foder kan benyttes til Ruberne Maltstjrupsflasser og til Husene kan bruges Glas, der bruges til Honning og Syltetøj.

I enhver Kubes Top eller Spids bør være et Hul. Hvis intet findes, skjærer jeg et Par af de smaa Ringe i Midten bort og dernæd skyder jeg et lille Blikrør c. 2 $\frac{1}{2}$ " i Løvsnit og et Par Tommer højt. Nøret er aabent opad og med et fint Staaltraadsnet i Bunden, eller der skydes et Traadnet med c. 10 Masker pr. løbende Tomme ned i den i Kuben gjorte Abning. Over Hufenes Ingelleje bør ligge et saadant lille Net, som enten fæstes over en rund Abning i et Dækbrædt eller lægges under Løjdækket, hvis man benytter saadant over Ingellejet.

Foderet kommes paa Glas og Glasset overbindes med slidt Lærred. Glasset anbringes over Twisten med Lærredet nedad og paa denne Maade fodrer man lettest uden at forurolige Bierne og uden at besværes af dem og man fodrer lige ned til Biflyngen. Foderet gives Bierne lige inden Aften. Skift Glassene mindst 2 Gange om Ugen og husk paa, at jo længere vi naar hen i Tiden, desto mere Ingel er der og desto mere Foder trænges der til og sørg for at Bifamiljerne stadig har Forraad nok, at de ikke af Trang skal udrive den allerede anfatte Ingel, da det er et meget stort Tab for vedkommende Familie.

Har et Stade godt med Forraad, saa anser jeg det for bedst at lade være at fodre med Sutter til Bierne kan flyve ud daglig og hente Støv. Er man begyndt at fodre, saa maa man blive ved dermed lige til det rigelige Honningtræk begynder og man bør endelig ikke ophøre med Fodringen, fordi man ser, at Bierne komme hjem med Soffer paa de bageste Ben, thi det er ikke Honning, men kun Blomsterstøv, som kun kan bruges til Ingelens Foder i de sidste Døgn inden den tilbækkes. Foraarsblomsterne give megen Støv, men kun saa af dem giver Honning (se B. L. S. 22).

Gammelt og Nyt.

Af Silomella.

21. Biernes Djne har ofte været Gjenstand for Undersøgelse og man har i Almindel-

ighed angivet, at de tre enkelte Djne i Panden var til at se med paa lang Afstand, de to store af mange Facetter sammensatte Djne der sidde paa hver sin Side af Hovedet til at se med paa nært Hold. Man kunde allerede slutte dette af Bygningen, thi de enkelte Pandesjne er byggede ligesom de andre Dyr's og som Menneffets, de har en Linse, som kan bryde Lyset og derved opfatte et temmelig stort Billede paa en Gang. De maa altsaa nærmest være til at se Ting med, som er temmelig langt borte og til at faa et klart og tydeligt Billede af dem, „en Fotografkasse der fotograferer med Farver.“ Ganste anderledes forholder det sig med de sammensatte Djne. De tillader kun Syn paa meget nært Hold, men dog paa en anden Maade end man før har tænkt sig det. Det er en tykt Videnskabsmand Dr. Rothhaft, som for nylig har udgivet et Arbejde herom, hvoraf vi meddele blot det aller vigtigste.

Det sammensatte Dje findes kun hos de flyvende Insekter. Jo bedre Flyver et Insekt er, desto flere Facetter er der i dets Djne, mister det Ringerne (f. Ex. Myrer) mister det ogsaa disse Djne, de maa altsaa næsten udelukkende være beregnede paa at vejlede Insektet under Flugten.

Af andre flyvende Dyr end Insekter, kjende vi kun Flagermus og Fugle. Disse sidste har Djne ligesom Menneffet og bruge som Ringer Uger, ja Maaneder om at lære at flyve og at orientere sig med Djnene. Barnet griber efter Maanen — det har endnu ikke lært at beregne Afstanden. Disse Djne give nemlig kun et Billede med Længde og Bredde, altsaa ligesom et Maleri, Dybden maa Erfaringen i Tidens Løb lære Menneffene saavel som Fuglene særlig ved Afgjælsen af Størrelsen. Men Insekterne og da ogsaa Bien leve meget kort, de har ikke Tid at lære dette, de maa strax kunne flyve og have Djne som strax kunne orientere dem. Bien lever om Sommeren kun 4 Uger, mange Insekter kun et Døgn eller faa Dage og disse kunne flyve lige efter Fødslen.

Facetstøjet kommer den netop heri til Hjælp! Se med det kan de kun vanskeligt, da Billebet bliver meget utydeligt. Biavleren kan nemt

gjøre sig en Forestilling om, hvorledes Bienen er en Gjenstand med disse Dine, thi de ligne jo en Vortavle, da Facetterne er sexfanteede ligesom Cellerne. Lag da f. Ex. et Syrenblad paa en Vortavle og tegn en Figur, som dannes af alle de Celler, Bladets Rand berører — saadan vilde Bladet se ud for Bienen.

Hvortil bruge de dem da? Kun til at skjelne mellem Lys og Mørke. De benytte Lysets Mængde til Bedømmelse af Afstanden. De kan kun se ganske kort med dem, men saasnart de under Flugten nærme sig en Gjenstand, bliver det mørkt og saa svinger de til den anden Side. Biens Flugt bliver saaledes en bestandig Undviggen for Forhindringer. Saaledes er det netop ogsaa med Flagermusene, som kunne flyve midt gjennem Kronen af et Træ uden at støde an, skjøndt de næppe kan se! De har en sølsom Hud eller Hudblade paa Næsen, som advare dem, Bienen har sine sølsomme Dine. Nu forstaar man ogsaa, hvorfor Bienen holder sig hjemme i mørkt Vejr og iler hjem, saasnart det trækker over med en Sky — den vilde af Mangel paa Lys ikke kunne finde Vej.

Sværmingen.

I Reglen forebygger jeg Sværmingen i mine Kammerstader ved at drabe Dronningen, bortskjære Dronningeceller, indskrænke Ingelrummet eller ved blot at give Blads i Stedet. Dog kan det undertiden hændes, at Tilflynet med et Stade bliver forspømt, saa at det sværmer, fordi Vligten til min Gjærning ikke saa hjælpende fører det med sig, at Viaolen, som ellers er en af mine hjæreste Sykler, maa forsvømmes. Har et saadant Stade sværmet, kan jeg da ogsaa glæde mig ved, at det er en betydelig Sværm, som ved Hjælp af tomme Tavler eller Kunsttavler i et gunstigt Træk nok kan give Overflod og hvad Moderstadet angaar, saa faar det jo en ung Dronning, saa Sværmen er ikke saa helt uvelkommen.

Mine Sværme indfanger jeg i en Straalube, som jeg anbringer oven over Sværmen,

naar den har sat sig og lader den sidde roligt til om Aftenen efter Solnedgang. Jeg tager den da ganske roligt hen ved Siden af den ny Bolig og giver Kuben med Bierne et raif Stød ned mod et Stykke Vordug (som er lagt paa den flade Jord), forsynet med en Træstok paa hver af de 2 Sider, for bedre at kunne spore Sværmen op over i Boligen, hvor jeg lader Bierne falde ned mellem den bageste Indstuds-dør og Tavlerne, som maa være bragt i Orden i Stedet i Forvejen. Jeg tager fra mine andre Stader 1 Ingeltavle og 2 Honningtavler. I det ny Stade indhænges da nærmest Flyvehullet en Honningtavle, dernæst 2 à 3 Kunsttavler, saa en Ingeltavle (med 1 G) og endelig bagest en Honningtavle. Et Par Dage efter kan det igjen faa, enten en tom udtrukken Tavle eller en Kunsttavle og saa fremdeles flere, indtil Trækket aftager. Med mine Kubestader har jeg tit det Uheld, at de ej vil sværme, men driver Tiden hen med at pose. Jeg har da lagt mig ejter at danne Aflæggere, hvad der næsten altid er gaaet heldigt, skjøndt det sidste Sommer trak noget ud med at faa Dronningerne udflækkede og at faa dem befrugtede.

L. Hansen, Nalykkegaarden.

Er Lupinen en Honningplante?

Vi have modtaget følgende:

I Nr. 4 af Deres arede Blad findes Lupinen anført som en udmarktet Honningplante. Dette er ikke rigtigt. I Dr. Hermann Müllers: „Die Befruchtung der Blumen durch Insekten“ vil De § 243 finde udtalt: „Die Blüthen von lupinus luteus sind honiglos . . . .“ Lupinblomstens ejendommelige Duft i Forening med Biens stærke Besøg giver let Anledning til at tro, at der finder et lideligt Honningtræk Sted. Jeg havde for en Del Aar siden paa en varm August-Dag Lejlighed til at iagttage Bietrækket paa en Lupinmark. Mange af de tilflyvende Bieer søgte med Sugemunden efter Honning — men jeg

faa ikke en eneste Suge. Efter denne frugtesløse Søgen gav Bierne sig til at samle Støv.

Ulfborg 4. April 87. Deres ærbødige
Zahrtmann.

Hr. Apotheker Zahrtmann har fuldkommen Ret; Lupinen har Duft og Støv, men ingen Honning, hvad der gjælder for alle tre dyrkede Arter: den gule (*Lupinus luteus*), den blåa (*L. angustifolius*) og den hvide (*L. albus*). Fra Hebeegnene i Sjælland, vistnok det eneste Sted, hvor den gule dyrkes hos os i Marken (nogle fleraarige Arter dyrkes aln. som Brydplante i Haver) har vi stadig faaet Meddelelser om den, som en udmærket Biplante. Den ovenstaaende Meddelelse vil derfor sikkert interessere vore Læsere paa Heben. Vi har selv ikke haft Lejlighed til at undersøge Lupinen, men derimod Visfen, Gyvelen og Guldbregnen, til hvilke den nærmest slutter sig. Hos Gyvelen er Biens Bevægelser under Bestøvningen ret interessant, i hver ny Blomst, den besøger, strækker den først Tungen ud som efter Honning, men Griffelen ruller sig ind i Spiral og slaar den paa Ryggen, hvorved Biens Opmærksomhed afledes, saa den vender om og samler Støvet i Stedet. I Tilmelvis saa vi den samme Bi foretage ganske de samme Bevægelser i enhver ny Gyvelblomst. Biens Nyg bliver overpudret med det gulrøde Støv, saa man paa lidt Afstand tror at se pragtfulde Italienerne sværme om Gyvelbuskene. Ogsaa Visfen og Guldbregnen mangle, saa vidt vi ved, Honning.

Det vilde være ønskeligt om Bivener blandt Gartnere og andre, som kjende nærmere til Planterne, vilde fortsætte F. Møllers og Zahrtmann's Jagttagelser over danske Biplanter, enhver i sin Egn. Vi skaffe med Glæde Plante-Litteratur, bestemte ubekjendte Planter o. s. v. for hvem, der kunde ønske saadan Hjælp. (Indsendelsen af et Par Blomster er i Reglen tilstrækkelig.) I F. Møllers yderst praktisk indrettede Oversigt (i „L. f. B.“ 1869) angives Honning ved Gyvel og Farve-Visfe. I Zahrtmann's omhyggelige og korrekte Fortegnelser („L. f. B.“ 1879) — de bedste som endnu er fremkommet hos os —

angives Honning ved engellf Visfe, derimod honningløs ved Farve-Visfen. Disse Angivelser trænge vistnok til nøjere Prøvelse.

Naar flyttes Bierne bedst og hvorledes?

Af K. Hansen, Liseby.

Den bedste Tid til at flytte ældre Bismiljer anser jeg, (naar de skal flyttes over $\frac{1}{8}$ Mil), April og Maj samt September og Oktober for at være.

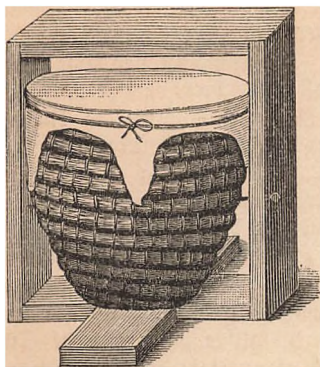
I den egentlige Vintertid bør Bierne ikke flyttes længere Vej, da de let bliver foruroilgebede derved og hvis de da ikke for nylig har været ude at rense sig grundig, saa tilsmudse de Tavlebygningen. Desuden er Voget sprødt af Kulden saa Tavlerne let gaa løse og falde ned.

Er det en Kube, som skal flyttes, da er det bedst lige inden Aften at løfte den op fra Standbrædtet efter først at have givet Bierne et Par Puft Nøg, derefter lægges et Stykke tyndt, stærkt Tøj paa Jorden foran Standbrædtet og de paa dette værende Bier fejles ned paa Tøjet, som saa lægges op paa Brædtet og Kuben sættes paa det. Naar alle Bierne er inde i Kuben, bindes Tøjet tæt og fast om Kuben med et stærkt Sejlgarn og saaledes, at det ikke kan glide af. Er det kun en enkelt Kube, der skal flyttes ved Baring, kan man vende den om med Spidsen nedad og flytte den paa den Maade. Er der flere, kan de fastgjøres til en Stang og bæres af to Mand med Haanden (ikke paa Skulderen).

Hvis Flytningen skal ske pr. Bogn eller Jernbane, maa Kuben absolut vende Spidsen nedad og Abningen med Klædet opad, da Tavlerne saa støttes baade mod Bunden og Siderne og ikke saa let brække af, foruden at Bierne lettere saa frisk Luft ved at deres varme Mand let undslipper opetter, saa at de ikke saa let kvæles.

For saadan Forsendelse slaar man sig bedst et Trækors sammen, som det ses paa vedstaaende Billede. Paa de to af Korsets Endre

flaas to Opstandere c. 3" højere end Kuben er. Imellem Opstanderne flaas atter et Lværstykke fast, til at tage i, naar Kuben flyttes. Ijennem Korsets Midte gaar et svært Søm noget op i Kuben, ligeledes er der gennem de to Opstandere indstuffed et Par Søm for at holde Kuben paa Pladsen. En Kube, som er anbragt paa denne Maade kan taale Forsendelse uden at man behøver at frygte for Lvsbrækning af Tavler eller Kvalning.

Skal Sværme flyttes længere Vej, sker det ogsaa bedst paa denne Maade og flyttes helst samme Aften som Sværmen er kubet. Man maa erindre ikke at binde flere Lag Løj over Kuben, da Sværme særlig let omkomme ved Kvalning. Sværme, som har været 2 à 3 Dage i Kuben, bør, naar Trækket er godt, ikke flyttes, da alt det nybyggede vil falde ned og en Mængde Bier vil blive ødelagt. Paa Verne og i Øst-Sjælland maa man i Juli Maaned i det hele taget være meget forsigtig ved Arbejder med nylig udbyggede Kuber, for Roksbbygningen er af Varmen meget blød og fælder let ned, selv ved den ubetydeligste Anledning og Stadet lider meget derved.

Ved Husenes Flytning sættes et fint Staaltraadsnet for Flyvehullet og om Sommeren udtages alle fulgte Honningtavler og slynges ud en Dags Tid inden Flytningen, hvorefter de atter indhænges til Bierne. Jo tungere Tavlen er, desto lettere brydes den løs. Inden Flytningen skydes Indstøbet eller Binduet tæt hen til Kammerne og der

pakkes godt imellem det og Døren, saa at Kammerne kan staa faste med Hjørneløds mod Hjørneløds. Ved Trugstader og Huse, der er aabne foroven, dækkes solidt med et Stykke aabent Løj, der fastholdes ved Lister, der sømmes eller skrues fast til Huset for at det ikke under Rjørselen skal forskyde sig og Bierne komme op. Rjørselen virker ofte paa Bisolkene ligesom en Udtromning, saa de trækker sig opad. Huse, hvori Tavlerne er bygget paa Pinde, er de, der ved Transporten lettest lider, særlig naar der ikke er benyttet Staaltraad paa Tavlebærerne.

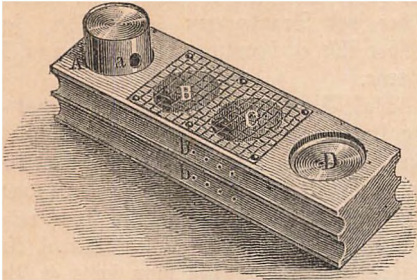
Skal Bierne ikke flyttes ret langt eller endog kun i samme Bihave, maa den helst foretages, med Sværmen straks, thi den bliver, hvor den sættes, eller det bør gøres paa en Tid af Aaret, hvor Bierne ikke flyve ret meget ud. Hvis de flyttes i den Tid af Aaret, hvor de flyver ud, bør man sætte et Brædt paaskraa for Flyvehullet straks efter Flytningen, saa alle Bierne, der flyve ud, maa spille for og derved mærke sig den nye Plads. I modsat Fald vende næsten alle Trækbier tilbage til den gamle Plads, hvorfra de blev flyttet og gaa til Grunde eller tigge sig ind i andre Stader, hvis saadanne findes der.

All Flytning sker bedst om Aftenen og Staderne bør opstilles straks efter Ankomsten. Om Sommeren kan man ofte efter Opstillingen have den Fornøjelse at se Bierne flyve ud som sædvanlig om Morgenens og komme hjem belæssede med Blomsterstøv og Nektar.

Bentons Forsendelsesbur.

Vi bringer her foreløbig et Billede af Burret og vender senere tilbage til Dronningeavl m. m. i et følgende Nr. Det bestaar af en 6" lang, 1³/₄" bred og 1¹/₄" høj Træklods, hvori der er boret 4 Huller med et 1" bredt Centrumbor. Nummene, som derved fremkomme, staa ved en smal Længdegang indvendig i Forsindelse med hverandre. I B og C anbringes Bierne, (Dronningen og nogle faa Arbejdere), medens der i A og D ned sættes Blikcylindre.

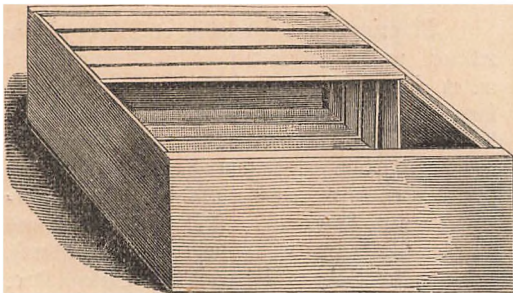
Det ene A er fyldt med Rejsefoderet (Sukker) og er paa Billedet løftet noget i Vejret for at vise Hullet a, hvorigjennem Bierne naa Sukkeret. D er fyldt med Vand og tilløddet Lufttet, saa Vandet bliver kun ud ad et meget fint Hul. Paa hver Side af Klobsen findes to Miller, hvori der findes Luftkuller (b) for Bierne i Rummet C. Over B og C er slaaget et Traadgitter og ved Forsendelsen forsynes hele Over-

fladen med en Papstrimmel til at skrive Adresse paa. Et saadant Bur forjendes meget billigt, da Posten modtager det som Vareprøve, der kun koster 5 Ore for hver 10 Kvint hele Verden over. I det rejser Tusinder af Vidroninger Jorden rundt og holde sig friske selv under maanedlige Rejser.

Smaarammer i Honningmagasinet.

Billedet viser en Kasse uden Laag og Bund, med 4 indhængte Halvrammer, til at sætte oven over Rammerne over Stadets Hovedrum i Traktiden. Kassen er lavet af gjenemgaaarne Bræder og er 13" bred og paa de

2 Sider er en Udfældning, $\frac{1}{4}$ " dyb og bred, til Rammerne at hvile paa ligesom i Husets Sider. Kassens Længde er vilkaarlig, som oftest $\frac{1}{2}$ Del af Husets Længde, altsaa en 13 à 15". I disse Kasser bruges ved 10×12 " Maalet enten $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ Rammer. Til $\frac{1}{2}$ Rammer er Kassen $5\frac{1}{2}$ " høj. Rammen er $5\frac{1}{4}$ " høj og $12\frac{1}{2}$ " bred, udvendig Maal, til $\frac{1}{3}$ store Rammer er Kassen kun $3\frac{3}{4}$ " høj og Rammens Højde er $3\frac{1}{2}$ " Naar den løse Kasse er sat paa Stedet, bliver der $\frac{1}{4}$ " Abning imellem Kassens Rammer og det øverste af Husets Rammer. Overstykkerne paa disse Smaarammer laves bedst $1\frac{1}{2}$ " brede og $\frac{1}{4}$ " tykke samt $13\frac{1}{2}$ " lange. Rammernes Side- og Underlister kan laves af $\frac{3}{4}$ " eller 1" Træ som til de andre Rammer. Naar vi tager 2 Halvrammer eller 3 Tredjedelsrammer og hæfter dem sammen med Staaltraad saa burde de danne en hel Ramme $10\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$ " udvendig Maal, saaledes at de, hvis det er nødvendigt, kan anvendes ogsaa i Hovedrummet. Forrykkelse af Tavlerne i Honningrummet, altsaa ogsaa i disse Smaakasser, er særligt at anbefale, naar Tavlerne er halvfylde med Honning. Men denne Forrykkelse sker mere solidt og regelmæssig naar der til dem anvendes Trælister, der lægges ned imellem Rammernes øverste Lister og forskyder Rammerne fra hverandre. Disse Trælister laves passende $\frac{3}{8}$ " tykke, $\frac{1}{8}$ " brede og $13\frac{1}{2}$ " lange.

Om Stadesformene.

Af N. Sørensen, Korup.

Hvilken Stadesform er den bedste? Det bliver der saa ofte spurgt om og det er heller ikke uden Grund, thi først og fremmest er det om at saa det størst mulige Udbytte af sine Bier i Forbindelse med den letteste og hurtigste Behandling. Strids spørgemalet staar for Tiden imellem Højtstaden og Trugstaden! At Højtstaden har sine Fordele skal jeg villig indrømme, men at det fortjener saa megen Ros som nogle af dets Venner giver det, synes mig dog vel meget og Beviserne for dets Godhed bliver tit helt til ingen Ting. Saaledes hørte jeg for

nogen Tid siden en af Højtadets Venner udtale: Han arbejdede saa udmærket med Højtadets i sin Pavillon, der kom ikke en eneste fremmed Vi til ham, hvorimod da han gik hen til et Trugstade der stod udenfor, fik han en hel Sværm af fremmede Bier omkring sig, saasnart han aabnede Stadet. Dette synes mig ikke at være en Fejl ved Trugstadet, for havde der staaet et Højtade udenfor havde Resultatet vistnok blevet det samme og flere Steder har man jo Trugstadet i Pavillon.

Enhver der har set et godt Trugstade vil vistnok indrømme, at det er langt lettere at arbejde med end Højtadets. Naar man aabner Taget og tager Dækkærredet bort har man let Overfugt over alle Kammerne og kan tage hvilken man vil, og ved at forskyde Kammerne $1\frac{1}{2}$ " kan man sætte Kunsttavler ned hvor man ønsker. Man kan med Lethed behandle flere Trugstader medens man behandler ét Højtade, hvor man skal udtage og omflytte mange Tavler for at komme til en af de Midterste og Værket afskjæles langt mere og Bierne forstyrres i en langt højere Grad end ved den hurtige Behandling i Trugstadet.

Der er ogsaa af Højtadets Venner blevet sagt, at den lette Udgang til Indhængning af Kunsttavler i Yngellejet let gav Anledning til Misbrug, idet man hængte for ofte ind, saa Bierne fik for megen Yngel og Tavle at opvarme og som en Folge deraf trivedes Yngelen saa daarlig i saadant Stade. Ja alt hvad der bliver brugt, kan misbruges, men mon det ikke ligesaa ofte sker, at naar Biavleren med Besvær faar taget en Del Tavler ud af Højtadets Yngelrum, at han saa hænges for mange Kunsttavler ind paa en Gang?

At der bliver Klaget over at Trugstadet er et daarligt Overvintningsstade kan jeg heller ikke indrømme, thi Kammermaalet som i Regelen er 12" højt eller derover, er langt heldigere til Overvintning end det lavere Kammermaal 9×9 " som er i mange Højtader. Og naar Kammerne i Trugstadet bliver tildækket med et porøst Dække af gammel Tøj, Maalter eller lignende sidder Bierne suldkommen saa godt som i Højtadets.

At Højtadets Venner foretrækker det som

Hønningslade, idet Bierne helst gaar opfeet og sætter Hønningen over Yngellejet og at den der tillige hurtigere bliver moden har de „forhen“ haft Ret i, men da Trugstaderne nu er bleven forsynet med løse Hønningerum oven over, har det fuldstændig slaaet Højtadets ogsaa paa dette Punkt. Kammerne i dette Rum eller Kasser kan godt være indtil 6" høje, Bierne fylder dem hurtigere med Hønnung og man vil i Regelen kunne slynge Hønnung ud flere Gange af dem i Sommertiden. Jeg vil dog samtidig bemærke, at disse Smaakammer vil meget let kunne misbruges og i daarlige Hønningsaar man særlig Begynderne være meget forsigtige og stadig have deres Opmærksomhed henvendt paa de nederste Kammer, thi det kan ikke nytte man høster Hønnung af de øverste Kammer, og naar vi saa kommer og skal indvintre, at de nederste Tavler er tomme, saa vi ikke har noget at indvintre med. Hvis vi mærker at Bierne ikke sætter noget Hønnung forneden maa vi strax tage Smaakammerne bort, at Bierne kan saa samlet saa meget i Hovedrummet, saa vi kan saa et rigeligt Vinterforraad.

Maj.

Biernes Udvikling i Maj kommer meget an paa Vejret og Varmen i Forbindelse med Stadets Forraad og hverledes Biavleren fodrer sine Bier. Jo varmere Vejret og Stadet er og jo mere passende Foder et Folk har eller faar givet, desto flere Kunsttavler kan man saa det til at udbygge og desto flere unge Bier vil der blive udflækket. Det gjælder jo netop om at have mange Bier i Staderne til Hovedtrækket begynder, jo stærkere Bisolk, desto mere Hønnung. — Et Vejret godt, naar Stikkelsbærbusken blomstrer, saa kan man begynde at indhænge Kunsttavler til de folkestærke Bisolk. Man indhænger Kunsttavlen i Midten af Yngelrummet imellem 2 tildækkede Yngeltavler og borttager mulig varendes tomme Tavler. Man bør se efter, hvorledes det staar med Forraadet i Stadet og notere det. Er der kun lidt, bør man fodre stærkt. Efter Indhængningen af Kunsttavler maa Stadet på-

es saa godt til som muligt. Til svage og mindre stærke Bisfolk bør man ikke indhænge Kunsttavler endnu, da det vil skille deres In- gelrum for meget ad, saa de ikke kan udbygge Kunsttaavlen og opvarme den Yngel, de har i de ældre Tavler. Er Vejret varmt og vi fod- rer stærkt, saa bliver den først indhængte Kunst- tavle snart udbygget og besat med Væg og Yn- gel. Naar den er fuldt udbygget, saa træk den tillige med de, imellem denne og Indskubdet værende, Tavler 1½" tilbage og indhæng en Kunsttaavle paa samme Sted, hvor den første var indhængt. Dog bør man ikke udvide stær- kere end at Bierne kan besætte alle Tav- lerne. Ved mildt Vejr og ved Indhængning af Kunsttavler bliver der nu lagt en Mængde Væg og der udvikes megen Yngel. Der gaar da ogsaa meget Foder til, hvorfor man stadig maa vedblive at fodre og give rigeligt af godt Foder og ikke holde op for Ho- vedtrækket begynder! Saavel Kuber som Huse bør fodres ovenfra og med lunken Suk- keropløsning, der gives dem lige inden Aften. At fodre om Formiddagen vækker let Nøveri, ligeledes maa det paa det bestemteste fraaades at fodre udenfor Flyvehullet paa Stand- brædtet eller imellem Bistaberne i Haven. Det vækker Biernes Rovlyst, en Mængde Bier om- komme som oftest og et eller flere Stader gaar maaste helt eller delvis til Grunde. Hold Flyvehullerne passende indsnævrede. Niserløse Stader bør forenes med et mindre og viserrigtigt Bisfolk, som derved vil blive langt mere folkestærk. Om Arbejdet derved se „B. T.“ Side 68 og 134.

Vil man gøre mindre Bisfolk folkestærke, saa sker det lettest ved at give dem en til- dækket Yngeltavle (hvor Yngelen er lige ved at løbe ud). Dette bør dog ikke ske for tidst i Maanden, for de stærke Bisfolk vil tabe for meget ved tidligt at afsætte saa megen Yngel, der som oftest ikke tidlig kommer de svage fuldt ud tilgode.

Udtromning af Bisfolk fra Kuber, som sættes i Huse, bør ske snarest og bør udpræs om Eftermiddagen. Sæt Huset paa Kubens Plads og pas paa ikke at spille Honning og hold Flyvehullet stærkt indsnævret, at Nøveri

ikke skal blive Folgen deraf. Er det en fol- kestærk Kube, saa er det vist bedst at bære sig anderledes ad og vente til Kuben er besat af Bier helt ned til Standbrædtet, saa løstes Kuben fra sin Plads, et Hus, som er aabent opadtil (Trugstade) eller en Kasse (til at aabne bagtil, Under sæt kalbet) og udstyret med 4 á 5 Kammer med Kunsttavler eller udbyggede Tav- ler sættes paa Kubens Plads. Kubens Fly- vehul stoppes til, saa Bierne maa passere Kas- sens Tavler for at komme ud og benytte Kas- sens Flyvehul. Det maa bemærkes, at Kas- sens Flyvehul maa være til samme Side og paa samme Plads, hvor Kubens før var ellers gaar der let, og især for Begynderen, en Del Bier til Grunde. (Læs „B. T.“ S. 38).

N. S. Kristensen.

Fra og til vore Læsere.

8. Vandmangel og Yngeludkastning. Et Kubestade har kastet død, friskt Yngel ud. Jeg undersøgte Stadet for at finde Grunden (hvor mange Biavlere forjømme ikke dette i saadanne Tilfælde! Neb.) og fandt Bisfolket meget rigt forsynet med Hon- ning. Jeg kunde da kun formode, at det manglede Vand og efterat have givet det et Glas med Vand, ophørte Bierne med at kaste Yngel ud.

J. P. N. Vestfjælland.

9. Haderslev Kreds. Vi har havt et me- get daarligt Vaar (1886) her. Jeg er nylig begyndt med Hufene og man har anbefalet mig Bruns Høf- stade, men af „Biavls-Tidende“ ser jeg jo nok, at Trugstadet er det bedste. Blot jeg havde haft et Vorbeds Trugstade, for jeg er Hjulmand og kunde selv lave flere.

C. F. J. Kjelstrup.

10. Bornholm. Herovre er ganske vist ikke saa saa Biholdere, det er de heldige Findere af en eller flere herreløse Sværme, og saa holdes 1, 2 eller højst 3 Bisfamilier i Kuben, indtil de bli- ver „uheldige“ og Bierne „gaar ud“. Den eneste, der paa nogen Maade (i vor Egn) kan fortjene Navn af Biavler er min Svigerfader. Han indvintret aar- lig 20 á 30 Familier og har i det hele opnaaet en Dygtighed i Faget, der betragtes som overorden- lig og uopnaaelig for almindelige Mennesker og som ogsaa er blevet paakjønnet med Præmier i sin Tid. Naar jeg saa fortæller, at han til Bivolliger bruger almindelige Kuber og gammeltdags Straaaprinse, hvori der kun er Plads til 7 Tavler, samt lader dem sværme om Sommeren og dræbe om Efteraa- ret, — at han aldrig har haft Anelse om saadanne

Ting som Kunsttavler, Udslyngningsmaskiner eller Trugstader, sænd jeg i de sidste Aar har talt til ham om dem, — saa vil De nok forstaa, hvorledes Bialten er stillet herovre.

N. N.

11. Sukkerkorn paa Rundbrædtet. Vandmangel har vist sig hyppig i Staderne i dette Foraar, dog uden synderlig Ødelæggelse, da den i Tide er opdaget ved Biernes Uro og de hvide Sukkerkorn paa Rundbrædtet, der er renset ud af Cellerne, hvor Bierne søge flydende Homing, men iaar mest har fundet denne forsvundet i Taulerne. Jeg har derfor affraltet den bedste Homingstavle i hvert Stade og forsynet de to m. Celler med Vand, hvad der syntes at være Bierne meget velkomment. Hvad der hjælper er, at Bierne iaar i Umindelighed har været indvintret med godt Forraad.

N. S. Øst-Jylland.

Smaating.

Jo mere Bierne findes paa Trærne og Blomsterne i Haven, desto mere Frugt maa man paa samme forvente sig.

Hans Hervigt, Roskilde (1649).

*

Ny Bibog. Den bekjendte Bialter Hans Ersklev i Kalundborg har udarbejdet en „Fører i Bialt“, som udkommer i disse Dage. Den omfatter 10 tæt trykte Ark (c. 160 Sider) og er forsynet med 89 Billeder. Vi skal nærmere omtale den i vort Juni-Nr. og henviser her til Bekjendtgørelserne.

*

Paa Rundrejse. Den Opkrift til Høningstager, som vi bragte i Decbr.-Nr. ifjor fra „en Husmoder“ synes at have gjort Lykke. Den har siden staaet aftrykt i en Mængde danske Dagblade og Maanedsskrifter og har nu ogsaa fundet Vej til Amerika, bl. a. findes den i „Skandinaviske Farmer-Journal“ (Nr. 4 for 22. Febr. 87), som udkommer i Minneapolis.

*

„Sal Trostkyldighed“ er et af de Udtryk, som Hr. Th. Mortensen anvender om sig selv. Det er betegnende nok og trænger ikke til nogen Kommentar. Hr. M. gjør aller

mindst Indtryk af at være naiv og han tror næppe selv, at det er tilladt at udskrive andres Arbejde, selv om man er uvidende om, at der findes en Lov, som beskytter Ejendomsretten; men Hr. M. spørger heller ikke „om mit og dit“, det er han ude over; han er dydig fornærmet over, at vi bebrejder ham noget, som han anser for sin Ret — at tage hvor og hvad han vil, af hvad der skrives om Bialt. Nu mener Hr. M. at have opfyldt alle rejsfærdige Krav ved at offentliggjøre Navnene paa nogle af Artiklernes Forfattere. Artiklerne i „B. T.“ er vor Ejendom, vi har maattet betale dem. Hr. M. har ordret aftrykt et Stykke af „B. T.'s Vægtavle“, men paa denne staaer trykt: „Eftertryk forbydes i Genhold til Lov 29. Decbr. 1857 § 11.“ Hr. M. skriver: „Min ærede Forlægger, der i saadanne Sager maa have mere Erfaring end jeg, maatte have henledet min Opmærksomhed paa, om jeg havde taget tilbørligt Hensyn til Eftertryksloven.“ Vi formode det, efter hvad vi kjende til Forlagsforretningen. Hr. Mortensens Bog giver et overfladigt og løst Begreb om et og andet i Bialten (som kan være stussende nok for mange), men den byder intet alvorligt, hvorpaa man kan bygge en solid Bialt. „Udelukkende Kjarlighed til Sagen“ forslaar ikke, uden i en Fortale, Dygtigheden som Bialter og Alvoeren (d. v. s. den sande og ægte Kjarlighed til Sagen), har manglet Udarbejderen, thi ellers maatte de have efterladt sig Spor.

Fra Fredsene.

Namsø-Tune Herreders Bialterforening

afholdt i April Maaned 3 Bialtermøder med Fordrag om „den praktiske Bialt“. Foreningen deltog i Udstillingen i Kjøge sammen med Gl. Roskilde Amts Bf. Til Dommere er valgt Parcelist Niels Mortensen, K. Skjensved; Umb. Ole Knudsen, Gastrup; Tømrer Hans Larsen, Skjensved; Skomager Hans Jensen, Tune; Smeder J. Jensen, Namsømagle. Til Suppleanter. Skræber Kristoffersen, Tune; P. Jørgensen, Tersil; D. Olefen, Tersil og Smed L. Olsen, Gastrup.

Nordsjællandss Bialterforening

har bestemt, at Bialter H. Mortensen, Ørbø iaar skal være Lærer for Foreningen og rejse om til

alle de Medlemmer, som har bevægelig Tavlebygning, for at give Besledning og afhjælpe Mangler ved Driften.

Udstilling i Kjøge 29—31. Juli 1887.

Paa gl. Roskilde Amts Bavlervforenings Nøbe i „Tragaarden“ 2. April blev vedtaget, at den paatænkte Udstilling skal afholdes i Kjøge den 20. 30. (Markedsdagen) og 31. Juli. Nabo-Bavlervforeningerne indbydes til at deltage i Præmieestningen, imod at yde et Bidrag til Præmierne i Forhold til Foreningernes Medlemsantal. Deres Medlemmer med Familie faar fri Afgang til Udstillingen og til hver Afdeling har de Ret til at vælge en Dommer.

Udgift og Indtægt falder paa Roskilde Bavlervforening. Det udstillede deles i 5 Afdelinger: 1. Stader med levende Bier. 2. Tomme Guse og Medskaber. 3. Honning og Boks. 4. Forædlede Produkter. 5. Videnskabelige Hjælpe midler. Det vedtoges at Afdeling 2 og 4 deles i 2 Klasser hver, saaledes at Fabrikanter og Bavlere udstiller hver i sin Klasse; og med en særlig Række Præmier i hver Klasse. Alle Landets Fabrikanter indbydes til at konkurrere. Anmeldelses-Blanketter kan efter 1. Juli faas hos Foreningens Bestyrelse samt hos Sogneformændene og skal i udfyldt Stand være indsendt til Hr. C. Andersen hos Kjøbmand Schmeltz, Roskilde inden 15. Juli. Svorejer Udstillings-Nr. vil blive enhver Anmelder tilsendt. Det udstillede maa ikke være mærket med Navn, kun med de tilsendte Numre.

Der vil blive søgt om Tilladelse til at afholde Tombola, ligesom der hver Dag vil blive holdt Foredrag over „Bavl“ og mulig vil der blive gratis Fortlodning af Guse og Maskine til Foreningens Medlemmer. Til Ordningsskomite væltes Dyrlæge Nielsen, Blikkenslager Hølgren, Drejer Petersen, Kjøge; Murmester Rindberg, Herfølge; Gartner A. Meyer, Roskilde; samt Gartner Larsen, Billesborg; hvortil træder Foreningens Bestyrelse.

Til Dommere og Suppleanter væltes Frøken Nielsen, Kjøge; S. Hansen, Nerslev; Fru Demant, Kjøbenhavn; Materialist Nielsen, Kjøge-Apotheker Augsborg, Roskilde; Gaardejer Hans Johansen, Lidemart, Kjøge; Murer Lindenskov, Åsingløse; Svend Larsen, Bjæverskov; Gaardbestyrer J. Larsen, Vedeløv; Murmester Rindberg, Herfølge; Snekker Larsen, Næstved; Kjøbmand H. Larsen, Hundie; J. Andersen, Karlstrup; A. Andreassen, N. Dalby; Tømrer A. Andersen, Rasmøgløse og Jakob Olsen, Ølsmøgløse og Skomager Hans Olsen, Ølby.

Densstaaende bedes godhedsfuldt optaget af Dagbladene og „T. f. B.“

Spørgsmaal om Bavl.

Derunder optages og besvares Spørgsmaal om Alt Bavlens vedrørende, som har almindeligere Interesse. Indsendte Spørgsmaal ville blive besvarede i det følgende Nr., forsaavidt vi ikke maatte foretrække, at bede vore Læsere om Oplysning.

Ned. gjør udtryffeligt opmærksom paa, at Spørgsmaal, som kun have rent personlig Interesse kun besvares pr. Brev og kun saafremt 12 Ore i Fremærker medfølge. Spørgsmaal sendes til Bavlere N. S. Kristensen, Himmelsø pr. Roskilde.

Nr. 27. Jeg har fulgt „B. T.“'s Anvisning og gjemt en Del Tavler i en tæt Kasse, hvori der er lagt et Stykke Kamfer. Men paa hvilken Maade skal jeg nu faa den stærke Kamferlugt ud af Tavlerne igjen, inden jeg skal bruge dem?

N. S.

Ved at udlufte Tavlerne en Dags Tid vil Kamferlugten forvinde fuldstændig. Om De vil, kan De blot aabne Kassen og lade den staa en Dag paa et Sted, hvor der er stærk Træk.

Nr. 28. Jeg er Begynder og spørger, om Bavlerne bruger noget paa Hænderne og for Ansigtet, naar de arbejde med Bierne og hvor det faas tilfjeds?

J. S. i Halmstad.

Det er heldigst at Begynderen beskytter Ansigtet ved et tyndt Slør af Flor eller Gaze, som er fyet fast til den yderste Kant af en bredfygget Hat. Sløret maa være saa langt, at det kan knappes ind under Frakkekraven. Hænderne beskyttes bedst ved nu og da at fugtes i Vand. Højt at give Bierne nogle faa, men stærke Pust Røg af en Røbe med Røgkætte paa, inden der aabnes for Stedet. (se „B. T.“ Side 69).

Nr. 29. Er de saakaldte Tavleindsvin hensigtsmæssige og besfader de ikke Tavlerne?

J. S.

Vi har kun set et blive prøvet ved sidste Udstilling, men det var efter alle tilstedeværendes Dom ikke praktisk. En gammel Karte eller en Kniv er langt at foretrække.

Nr. 30. Bygger Bierne ret Tavlebygning i en Ramme, hvori der kun bliver paa-loddet en smal Strimmel af en Kunsttaale, naar Rammen bliver indhængt mellem udbyggede Tavler?

J. S.

dem som Honningmagasin i Trugstaden? Egeledes vil det jo være let at overføre Bierne i Trugstaden ved at hænge Tavler og Bier i Smaakasjerne og derfra lade dem bygge ned til Kunsttavler i de store Kammer? Skal jeg have ladet det lave længere f. Ex. til 25 store Kammer eller tror De, at der vil være Plads nok med 20 store og 20 smaa Kammer?

J. N. K. Syd-Sjælland.

At benytte Højtadetaavler i Trugstaden's Honningmagasin maa være praktisk for Dem, som har saa mange Højtader ved Siden af. Stadets Størelse bør vette sig efter Egnens Træk og være saa rummeligt, at Bierne i et godt Aar ikke skal komme til at mangle Plads. Det bestilte er sikkert stort nok for Deres Egn, hvor Hovedtrekret er saa kort og sædvanlig standser i Midten af Juli. Til Hedebeværelsen var det maaske lille nok!

Biaulermøder m. m.

Bekjendtgørelser om Biaulermøder optages uden Betaling og maa være Red. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til: „Biaul-Tidendes“ Redaktion
Kjøbenhavn K.

Gl. Roskilde Amts Biaulforening

afholder Møde paa Hr. Skovrider Kaan's Bistand ved Lindholm, Søndag den 8de Maj, Kl. 4. Der vil blive arbejdet ved Bier, saavel i Kuber som i Huse og holdt Foredrag.

Enhver, som har Interesse for Biaul, indbydes.

Krebsforeningen for Vesterhøjsinge og Omegn afholder Møde, Søndagen den 22de Maj Eftm. Kl. 2 hos Gmtd. Jørgen Hansen paa Vesterhøjsinge Mark. Praktisk Undervisning i Biaul og Forhandling om den paatænkte Udstilling i Aalborg.

Søren Madsen.
Krebsformand.

Evendborg og Omegns Biaulereks

afholder Møde den 15de Maj Kl. 2 hos Lærer Hansen, Vesterhøjsinge Søndemark. Praktisk Biaul og Diskussion. Venner af Biaul indbydes!

H. B. Rasmussen.
Kfmd.

Midtjællands Biaulforening

afholder Møder — med praktisk Besjebning i Biaul — hos Læreren Hans Kristensen — Valstrup,

Torsdag den 19de Maj (Kristi Himmelfartsdag) og hos Gaardejer Doose — Hømb, Mandag den 30te Maj (2. Pintsedag) begge Dage Kl. 3. Medlemskort vil fra den 7de Maj kunne faas hos Høstgiver Carl Nielsen i Ringsted.
S. A. Doose.

Før at fremme Biaul'sagen

er jeg villig til at holde Foredrag om Biaulen, hvorjombhelst. Jeg forlanger intet vederlag, kun min Rejse godtgjort. Skriv mig inart til, Svar skal da strax følge.

Med venlig Hilsen til alle Biaulens Venner.

Karen Demant.
NB. Nyhavn 25, 3. Sal.
Kjøbenhavn K.

Bekjendtgørelser.

Paa Jacob Erslevs Forlag vil den 8de Maj udkomme:

„Fører i Biaul“

af Hans Erslev.

Pris: Bogen er udstyret med 89 oplysende Billeder. Den kan fra anførte Dag faas i enhver Boglade og hos Fortatteren: Kantor Erslev i Kalundborg.

Bipiber for saavel Røgere som Ikke-Røgere faas à 3 Kr. pr. Stk. hos Kunstdrejer Rasmussen, Roskilde.

NB. Piben forsendes mod Efterkrav!

KUNSTTAVLER, de skarpest prægede og af meget sejt Kvalitet anbefales Biaulerne til 1 Kr. 75 Ø. pr. Pd. I større Partier 5—10—15 Procent Rabat. Voks forarbejdes til Tavler for 30 à 35 Ør. pr. Pd.

J. Andersen.
Gl. Soele pr. Hedensted.

Frø af Honningplanter.

Scrophularia vernalis. En fortrinlig Honningplante, der blomstrer fra Begyndelsen af April til langt hen paa Sommeren.

Scrophularia nodosa
— **chrysantha** } løser førstnævnte af,
— **aquatica** }

Scrophularia alpina blomstrer langt ud paa Efteraaret.

Leonurus cardiaca blomstrer fra Juni til hen i September og er en af de bedste Honningplanter, jeg kjender, leverer en meget fin og hvid Honning.

Leonurus sibirica, Zirplante blomstrer i Juli og August.

Gardoquia betonicoides blomstrer fra August til Oktober.

Disse 8 Sorter 50 Øre pr. Portion.

Chelone barbata coccinea, ildrød Frydplante blomstrer fra Juni til September 10 Ø. pr. Portion.

Phacelia tanacetifolia blomstrer fra Juni til September Port. 10 Ø.

Ligusticum Levisticum (Løvstilk). En udmærket Plante til at gnide Kuben med, naar Bierne sværme.

Disse Sorter anbefales Dhr. Biavlere til Forsøg som meget lønnende.

Da Beholdningen ikke er meget stor, bedes mulige Bestillinger snarest indsendte.

J. F. Falck.

Handelsgartner i Aalborg.

Min **Valsemaskine** er paa Grund af Ansættelse til Salg for 50 Kr. **Kunsttavler** leveres til billige Priser. **Vox** tages i Bytte. **I. C. Olsen, Snedker, Ryde pr. Sølsted** (Lolland). Fra 1ste Maj er min Adresse: **Hvilested Fattiganstalt pr. Sølsted.**

Atter iaar anbefaler undertegnede sine i en lang Aarrække anerkjendte **Biavlsredskaber** til billige Priser (anerkjendte paa 33 forsk. Udstillinger med 2 **Ærespræmier**, 5 **Sølv**-, 6 **Bronsemedaljer**, som hænger i min Stue, 13. 1ste., 13. 2den, 6. 3dje **Præmier** og **20 Diplomer**).

Ordre for Foraar og **Sommer** bedes snarest indgivne.

Min nye illustrerede **Prisliste** sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg i Marts 1887.

Kristjan Pedersen.

Priserne paa mine **Voxtavler** ere iaar følgende: Enkelte Pd. à 2 Kr., 2 Pd. à 180, 5 Pd. à 170 Ø., 10 Pd. à 160 Ø. I større Partier billigere. **Vox** forarbejdes for enkelte Pd. 50 Ø., 2 Pd. 45 Ø., 5 Pd. 40 Ø., 10 Pd. 35 Ø.

Andkiær ved Odder, i Marts 1887.

N. Jacobsen.

Kunsttavler,

fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Apparat faas hos undertegnede.

Vox forarbejdes billigt til Tavler. **Vox** kjøbes til høj Pris.

B. Bojesen. Systofte pr. Nykjøbing p. F.

Cypriske Original-Dronninger.

1 Dronning tilsendes direkte fra Cypern, franko og under Garanti, i Marts, 17 Kr. 25 Ø.; i Juni, Juli, Aug. 15 Kr. 50 Ø. De smukkeste og honningrigeste Bier.

Frank Benton.

Laibach, Prov. Krain, Østrig og Larnaka paa Cypern.

KUNSTTAVLER af de Maal, der bruges mest paa Ringsted-Egnen faas hos **H. A. Doose, Hømb.**

Hos **Erslev** i Kalundborg faas:

„Honningen og dens Anvendelse“, 30 Ø.

Paa 10 Eksp. det 11te frit. Tilsendes frit mod Indsendelse af 32 Ø. i Frimærker.

Binghams Røgpuster 2 Kr.

Kunsttavler til Yngel og til Delinger.

Metal-Ender, som kunne paasættes ethvert Slags Tavlebærere, pr. Dusin 90 Ø.

Honning-Klemmer 3 Kr. 20 Ø.

Amerikanske Delinger ($4\frac{1}{4} \times 4\frac{1}{4}$), pr. Stk. 6 Ø., pr. 50 Stkr. 2 Kr. 50 Ø.

Dronning-Gitre af Zink, pr. □-Fod 80 Ø.

Gersters Voks-Smelter 6 Kr.

D B F's Emblemer, forsolvede eller forgyldte à 60 Ø.

Sendes mod Efterkrav.

KUNSTTAVLER til Rammen 12×10 og $9\frac{1}{2} \times 9\frac{1}{2}$ faas hos **Kjøbmand Fernando Møller** samt hos **Nørring, Ringstedgade, Roskilde.**

6 Bistader, af nyeste **Trugstadeform**, kan faas for 7 Kr. pr. Stk. hos

**Klaus Dalgaard,
Galtrup, Morsø.**

Aargangen 1886 af „**Biavls-Tidende**“, indeholdende en Mængde gode Artikler saavel for Begynderen som for den ældre Biavler kan faas frit tilsendt, naar 1 Kr. indsendes til

„**Biavls-Tidendes**“ Redaktion, **Kjøbenhavn K.**

De Herrer Biavlere anbefales atter iaar mine bekjendte solide og billige

Bistader, Redskaber og Kunsttavler.

Vox forarbejdes billigt. **Prisliste** paa Forlangende gratis og franko.

Snedker & Biavler M. Boll.

Ø-Jølby paa Mors.

KUNSTTAVLER faas til følgende Priser, frit tilsendt fra **H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svendborg** 1 Pd. 225 Øre. 2—4 Pd. à 190 Ø.; 5—9 Pd. à 180 Ø.; 10 Pd. à 170 Ø. Tavlerne laves kun af rent og uforfalsket Bivox.

VOKS modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejdsløn. Svind beregnes ikke.

N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

GODE Trugstader samt forbedrede Højstader af Zinglarsen's Maal haves tilsalg. **N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.**

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

A. S. Kristensen.
Biavler.

„Biavls-Tidende“ { udgaar den 1ste i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
koster 1 Krone 14 Øre om Aaret.

Bekjendtgjoreller, Vibrag, m. m. adresferes til

„Biavls-Tidende“s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt, den praktiske Biavl vedrørende, sendes til:

A. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: Nye Vibøger. — Gammelt og Nyt (med Billede). — Stadernes Størrelse i Hedeegne. — Staan Bierne. — Vipiben (med Billede). — En periodisk Honningplante. — „De hvide Bier“. — Juni. — Smaating. — Spørgsmaal om Biavl. — Biavlermøder m. m. — Bekjendtgj. Nr.

Nye Bibøger.

„Fører i Biavl af Hans Erskov“. Kjøbenhavn 1887. Pris heftet 1 Kr. 60 Ø. indb. 1 Kr. 85 Ø. Denne Bog er en fri Bearbejdelse af Cowan's bekjendte Bibog (paa Engelsk), som allerede er oversat paa de fleste europæiske Sprog og som vi tidligere gjentagne Gange har omtalt. Den danske Udgave er fjønt udstyret og indeholder adskillige oplysende Billeder og mange gode Anvisninger for Biavlere. Vi anbefale den til vore Læsere som en nyttig Vejleder.

„Praktisk Lommebog i tidsmæssig biskjøtsel af Ivar S. Young.“ Andet Oplag. Kristiania 1887. Pris: 70 Øre; indb. 85 Øre. Denne lille Bog, der oprindeligt ogsaa er efter det engelske, foreligger nu i en ny, betydelig forbedret Udgave. Typerne er nu de sædvanlige, hvad der gjør Bogen lettere læselig. Den er paa 100 Sider med 61 Billeder, der er meget godt udførte og smukt aftrykte. Et Par større Billeder er trykte paa tykkere Papir, hvoraf Gjengivelsen af de to bekjendte „Vægtavler“ maa nævnes som

smukt udførte og meget oplysende. Billederne af „Boksmøllet“ S. 78 er de eneste uheldige, af disse skal Fig. 56 forestille „Bimølæg“ (?), der er større end Møllene selv. Teksten er blevet betydelig forøget. Den danske Læser vil have mindst Udbytte af de omhandlede Staderformer og Driftsmaader, som er lidet kjendte hos os. Læseren maa undres over, kun at se „Ivar S. Ruber“, „Ivar S. Bundbrædt“ o. s. v. omtalte. Disse Stader har dog Opfindere, hvis Navne de burde bære, hvis ikke Bogen skal faa Udseende af en Nekleme for dette vidtskrakte Firmamærke. Da Bogen særlig er beregnet paa norske Forhold, skal vi ikke nærmere omtale den praktiske Del. „Viens Naturhistorie“ er afhandlet paa 4 Sider og kunde vist have været lidt vidtsloftigere. En Fejl, der er gaaet over fra 1ste Udgave, staar Side 9: „Bierne kan frembringe Dronninger af ethvert Arbejdsbiæg, naar dette ej er over 3 Dage gammelt.“ Et Kiæg bliver ikke over 3 Dage gammelt, saa der maa menes „Arbejderlarve“, hvad der dog er en forældet Anskuelse, da enhver Larve i aaben Celle kan blive til en Dronning. Bogen slutter med en Oversigt over norske Biplanter, sikkert

velkommen for norske Læsere. Den afviger selvfølgelig adskilligt fra en dansk, men desuagtet er Hvidtornens Honningvardi næppe 90 deroppe, lige saa lidt som Rosernes 40, Sneboldtraets 20 eller Snebarrets 10? Ingen vil fortryde at have anskaffet sig Bogen.

Gammelt og Nytt.

Af Filomella.

22. Skrællekniven vil i den mindre Biaul fremdeles holde Pladsen som det billigste og bedste Apparat til at fjerne Laagene over Honningcellerne med, men de fleste, man ser i Brug, er just ikke af den bedste Konstruktion. Klingen maa være tynd og let bøjelig. En stiv Kniv er besværlig at arbejde med. For at kunne følge Tavlen's Ujævnheder er det bedst, at Spidsen af Klingen er bøjet noget opad. Skaflet maa være i skraa Vinkel med og staa

ud fra Bladet. Under Brugen maa man have noget Vand ved Siden af sig, hvori man kan dyppe Kniven efter hvert Snit, da Honningen ellers ikke slipper. Billedet viser en Skrællekniv efter amerikansk Mønster.

23. Tavlesporen er et nyttigt lille Redskab til at sætte Kunsttavler fast med Jerntraad i Rammerne, saa at de ikke strækker sig og ikke falder af. Sporen overgaar langt det Side 44 omtalte Landhjul. Den ligner en Glasfæver, men dens Hjul er 1" i Diameter, kun $\frac{1}{8}$ " tykt og forsynet med fine Tænder. 3 Mammens Over- og Understykke stikkes 4 à 5 Huller i høert, hvorigennem trækkes sin, tynd Jerntraad (Staaltraad), som strammes godt, hvorefter en lille Træplak sættes i Hullet for at holde Traaden fast. Kunsttavlen lægges paa et Brædt, som er $\frac{1}{2}$ " tykt og saa langt og bredt som Kunsttavlen selv. Bræddet maa fugtes med Vand eller der lægges et Stykke Papir over det, for at Kunsttavlen ikke skal trykkes fast. Rammen med Staaltraaden læg-

ges ovenpaa Kunsttavlen (se nærmere S. 44). Sporens Hjul opvarmes enten ved Komfuret eller ved en Spirituslampe og trilles henad Staaltraaden, som derved trykkes ned i Kunsttavlen idet Bøjet smelter lidt om Traaden.

Stadernes Størrelse i Hedeegne.

Hvad Stadernes Størrelse i Hedeegne angaar, saa mener jeg, den vil være passende, naar Stedet indeholder 20 à 25 Nummer af Normalmaalet ($8\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{8}$ ") eller af det Maal, $9 \times 11\frac{1}{2}$ " udbendig, som bruges mest her paa Egnen, saant lige saa mange Dverbygnings-Nammer af 4" Højde. Det bliver omtr. 3000 Kvadrattommer Bortavle i hele Staaet, hvilket et normalt Folk under normale Trafikforhold vil kunne besætte i Løbet af Sommeren. Nogle vil mene, at det er for lille. Hertil vil jeg svare, at jeg ikke godt kan være med til at gjøre Staderne større. Min Grund er følgende: Man siger vel, jo større Stader des mere Udbytte i Forhold dertil, og der gives mange Tilfælde, hvor Staderne kan være for smaa, men i saadanne Tilfælde vil jeg heller anbefale min Maade, nemlig at „tappe“ Folket, d. v. s. jeg borttager en eller flere Tavler, fuldt belagte med moden Yngel fra de stærkere og indfatter dem i de svagere. De stærke Stader faar i Erstatning tomme Tavler eller Mellemvægge. Andre vil maasse mene, at Stedet er for stort, hvortil jeg vil svare: Jo større Folk, des mere Udbytte. Men denne Regel gælder dog kun med en vis Begrænsning. Saaledes vil rimeligvis en Del Biaulere foreslaa, at anvende Udslingsningsmaskinen og saa behøves saa store Stader ikke, hvortil jeg vil svare, at Plads i Staderne og Honning er to forskellige Ting, som ikke altid komme hinanden ved. Lad os f. Ex. tage et Stade, der er fyldt med Honning og jaaledes besat med Bier, at disse ikke kan være i Stedet, men maa pose, udslinges nu al den Honning, som kan udslinges uden at skade Yngelen, saa vil man saa at se, at Stedet efter Udslingsningen er lige saa overfyldt med

Bier, som før samme. Som Regel kan man sige: Giv Staderne Plads naar de mangle det, d. v. s. naar de yderste Tavler er stærkt belagte med Bier og tag Honningen naar den findes, men vær forsigtig mod Slutningen af Trækket og tag det ikke nærmere end at der er nok til Vinterforsyning.

J. Berg, Sahl.

Hvordan Bierne.

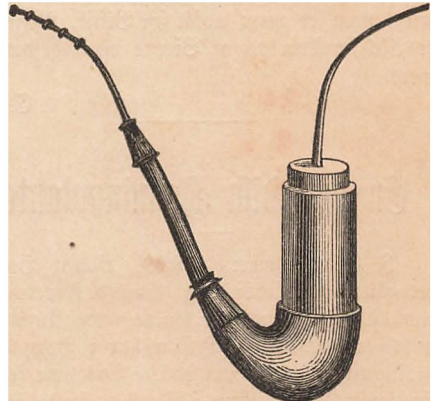
Den, der arbejder med Bier, maa være forberedt paa at faa et Bistif en Gang imellem, men gaar man frem med Besindighed og uden Frøgt, kan man let gaa fri; jo mere bange man er, desto flere Bistif faar man. Jeg gaar nu lige saa dristig til Arbejdet i min Bihave som i min Hønssegaard, men det har ikke altid været saa. I Begyndelsen skulde jeg altid have Vimaaske for Ansigtet og store Udvanter paa Hænderne og fik dog mange flere Stik end nu, da jeg hverken bruger Maske eller Vanter. Jeg anbefaler derfor rolige, befindige Bevægelser; man maa ikke støde til Husene eller slaa efter en Bi, som i Brede flyver imod En, da det giver 10 vrede i Stedet for 1. Ikke nok med det ubehagelige ved de mange Stik, men ved rolig Dytræden sparer man ogsaa mange Biers Liv, thi hvis man i Hast skal lægge Dækket over, lukke for dem o. s. v. kommer mangen Bi i Klemme og maa dø og man kan ogsaa erindre at enhver Bi, som har stukket og mistet Braaden, er hjemfalden til Døden. Jeg frelser enhver Bi, som det er mig muligt, at redde og naar Biavlerne blot ret vilde, kunde de aarlig frelse tusinder og atter tusinder flittige smaa Dyr, ikke blot paa deres egen Bistand, som jeg nu har talt om, men hos Kubeholderne, til deres egen store Fordel. Naar en Kubebidder fortæller mig, at saa og saa mange af hans Kuber skal affvoles, søger jeg at gøre ham det indlysende, hvor stort et Tab, det er for ham, at slaa sine Arbejdere ihjel om Efteraaret, som han kunde have Nytte af om Foraaret. Vil han alligevel ikke have dem for-

enet med de Folk, som skal overvintres, saa faar jeg i Almindelighed Lov at tage Bierne og jeg har god Brug for dem. Jeg har faaet mange tomme Huse befolkede derved, efter at have forsynet dem med fyldte Honningtavler, men hvis disse har manglet, har jeg forstærket mine svage Folk med de Bier, som ellers var faldet for Svoolpraasen. Paa den Maade har jeg opnaaet tre Ting: At frelse en Mængde Bier, at udvide og forbedre min Bistand og at vise Kubeholderne, hvor taabeligt de bære sig ad.

A. E. Haagenen, Samsø.

Pippen.

For Begynderen er særligt et godt Redskab af stor Betydning og ved Behandlingen af Bierne er det nødvendigt at kunne give Bierne nogen Røg, det beroliger dem og dæmper deres Stikkelyst. Til at ryge med benyttes enten Røgpuster eller Tobakspibe. Piben bør være med god Luft igjennem, da er den lettest at holde tændt og der bør være en Røgspejs

paa den, saa Biavleren er fuldt Herre over Røgen og kan føre den lige hen paa det Sted i Bistabet, hvor der er Brug for den. Uden Røgspejs gjør Røgen ikke ret megen Virkning. Vil man aabne for et Stade for at arbejde med det, giv det saa først nogle faa men stærke

Buſt Nøg inden Dæffet eller Binduet tages bort, ſaa kan man arbejde med det noget, kommer Bierne frem igjen, ſaa giv dem igjen nogle ſtærke Buſt. Ved at benytte en god Nøgpibe undgaar man mange Viſtifi. Vedſtaaende Billede er af en Nøgpibe ſaaledes ſom Drejer Raſmuſſen, Roſkilde laver dem; den blev præmieret i 1885, men er i Løbet af de 2 ſidſte Aar blevet forbedret en Del. Hovedet er til at vende, naar den ſkal benyttes af Jffe-Nøgere. Naar Hovedet er ſtoppet, lægges et Blikdæffe over Tobakken derefter vendes Hovedet om og tændes igjennem en ſtørre Abning i Blikket i Bunden. Naar Piben er godt tændt, ſaa vendes Hovedet om igjen med Piben nedad og Nøgpibſen ſættes paa, ſaa kan man holde Piben tændt ved nu og da at blæſe fra ſig. En ſaadan Pibe foretrakkes af mange Jffe-Nøgere fremfor en Nøgpuſter idet man ved at holde Piben i Munden ſtadig har lidt Nøg imellem ſit Anſigt og Bierne og det holder ofte en arrig Bi fra at ſtikke og ſaa har man begge Hænderne fri. Ved Nøgpuſterne er det ofte noget vanſkeligt, at ſaa dem rigtig tændte og naar de ſkal bruges, ſaa ſkal den førſt tages og man ſkal undvære den ene Haand til det Brug, man er mere udfat for Viſtifi, Nøgen ligger ikke imellem os og Bierne og Arbejdet gaar ſenere.

C.

En periodiſk Honningplante.

J Efterſommeren 1880, efterat Hvidløbvertrakket var forbi, og dermed Aarets Honninghøſt efter Sædvane ſkulde være ſluttet, begyndte mine Bier i Hornſlet i Begyndelſen af Auguſt et nyt Hovedtræk. Saaſnart jeg paa min førſte Fridag kom i Marken, fandt jeg den glædelige Anledning hertil, nemlig den lille Plante: Mark-Rødtop (*Odontites rubra*), der dette Aar i ſtor Mængde fandtes i Stubmarkerne efter den afhøſtede Sæd. Samtidigt indløb der fra flere Steder i min Kreds Foreſpørgſler til mig om, hvad det er for en Blomſt, der gav det uſædvanlige Honningtræk — hvor-

af det fremgik, at Trækket var almindeligt over en ſtor Del af Kredsſen. Det blev pr. Stabe en Tilgiſt af 15—25 Pd. Honning. Honningen er gul brun af en ſtærkt krydret behagelig Smag. Mark-Rødtop er en etaarig Plante, der almindelig forekommer i Kornagre, paa Græsmarker, langs Gadeſjær, i Landsbyer og paa høje Enge. Honningen affondres af en Kirtel under Frugtknuden. En mørk Plet paa et af Blomſtens Blade antyder for Bienen den eneſte Vej, ad hvilken den kan naa Honningen. Denne beſtyttes mod Regnvandets Indtrængen af Stovorganerne, der dække over Krørrpret. Mark-Rødtops Optræden i Kalvig-Kredsſen i 1880 er næppe noget eneſtaaende Fænomen; at den det Aar var talrigere paa Individider end almindeligt, er utvifſomt, om den tillige var honningrigere, tør jeg ikke afgjøre. Jeg anbefaler den herved til Bivenners Jagttagelſe.

J de Bemærkninger, De knytter til min lille Meddelelſe om Lupinen, omtaler de Biſſen, Gypelen og Guldbregnen, medens alle danſke Biſſearter og Gypelen ere honningløſe, er Forholdet hos Guldbregnen noget ejendommeligt, idet den vel ikke afſondrer Honning, men Støvvejen ved Grunden, der hvor de ſorte Linjer paa Bladet anviſer Inſektet Udgangen — er omgivet af ſaſtfuldt Væv, hvis ſøde rigelige, nektarlignende Saft flere Biarter efter Gjennem boring af Cellevævet udfuge.

Ulfborg i Maj 1877.

Zahrtmann.

Ogſaa i flere Egne af Sjælland har Rødtoppen i enkelte Aar, under gunſtige Forhold, givet et betydeligt Tilſtøb til Honninghøſten og den fortjener ſikkert Bieavlernes Opmærksomhed. Vi vilde meget ønske, at Hr. Apotheker Zahrtmann vilde ſamle ſin ſtore Erfaring og Indſigt i vore Biplanter i en tabellarisk Overſigt, ſom kunde afløſe de ældre, og danne Grundlaget for de næſte Aartiers Bienen paa dette Punkt. Vi har ſaa ſaa Autoriteter herhjemme, hvad Bieavlens Theori angaar, at vi ikke kan undvære nogens Arbejde.

„B. L.“ ſtiller Plads, og hvis ønskes et Tillæg, til Diſpoſition.

Red.

„De hvide Bier.“

Boymøllarverne ere nu i Tavlerne og lave deres Gange gennem Cellerne Bunde. Hvor de nu satte sig fast i Yngeltavlerne, der bliver de Sommeren over og ødelægge ofte en Masse Yngel. De holde sig skjult, saa de undgaar altfor ofte Biavlerens Opmærksomhed, medens den Skade de gøre, tilskrives andre Larvager, som Vejrlig, Bipest, daarlig Bimoder o. s. v. Jeg har temmelig ofte faaet det Svar af Biavlere, hvis Yngeltavler var fulde af dem, at Bierne var saa matte eller modløse o. s. v., uden at vedkommende vidste, hvorledes det hang sammen. Det optræder altsaa ligesom en Sygdom, der maa bekæmpes, hvis den ikke skal svekke Staderne, saa de selv i udmærkede Honningaar intet Udbytte give. Hvad jeg særlig her vilde henlede Opmærksomheden paa, er de saakaldte „hvide Bier“, som sidde i Cellerne uden Laag. De er sædvanlig helt hvide eller kun de to store Øjne er mørke. Undertiden kan de udvikles helt, men i Reglen blive de liggende saaledes og tørre ind, uden at deres Celler har været lukkede af Bierne.

Disse „hvide Bier“ er simpelt hen Bipupper, men de kendes ikke af Biavlerne, da Larverne jo ellers altid først forpuppe sig, efterat Bierne har lukket for Cellerne. De sidder i Tavler, der er saa stærkt angrebne af Boymøllene, at de er opgivne af Bierne. Yngelen forlades, der lukkes ikke for Cellerne, men en Del formaar dog endnu at forpuppe sig. Saaledes gaar det til, at Pupperne, som ellers aldrig, komme til at ligge i aabne Celler. I Reglen formaar de dog ikke at udvikle sig helt, men dø og skrump ind. Disse Ting er sikkert set ofte og til mange Tider, men uden at blive forstaaet. Hos os har Fotograf Worbeck opfattet Sagen rigtig. Med nogle indsendte Tavler fulgte en Beskrivelse, hvoraf her meddeles Brudstykker: „Jeg har lagt Mærke til, at hvor saadanne „hvide Bier“ sidde uden det sædvanlige Laag, der vil jeg kunne finde det store Boymøllelarve, den har sine Gange ved Tavlens Mellemvæg. Jeg anser det for en Lykke, at jeg har fundet, at naar Laaget mangler over

disse usuldfomne Bier, det saa er Møllarvens Skyld, thi mange har ment, at det var den milde Bipest. Saaledes kan vi altsaa lide af Boymøll uden selv at vide af det. Jeg er tilbøjelig til at tro, at disse Møllarver er os værst, medens de er smaa; enten fortære de den for Binyngelen bestemte Føde eller de suges Røring ud af de levende Larver, hvorved de forarmes. Slipper en og anden ud som Bi, saa er Bagkroppen kort og indskrumpen eller Ringer og Ben usuldfomne. Paa de hvide Bier ses ofte gulrøde Korn, der ligne 2—3 gule, gjennemfigtige, sammenvoiede Uebler.“ Disse gule Korn er ikke Snyltebier eller Svampe, som de saa ofte er blevet antagne for, men Ekstremiterne af de smaa Møllarver, som altsaa ogsaa maa have været tilstede i Tavlerne. Vi se altsaa, at Møllarverne kan være langt værre end det endnu almindelig antages og at deres Optræden har været nær ved at undgaa selv Mand som Worbeck. Der er derfor al Grund til at passe paa og undersøge Yngeltavlerne. Hvis man ikke selv vil eller kan ofre Tid derpaa, kan man indsende mistænkelige Tavler til os, vi undersøge dem gerne.

Herm. Worries.

Jun.

Maj har bragt rigelig Fugtighed. Hvor Staderne ikke havde nok med Forraad, har det været nødvendigt at fodre, da Bierne ikke fuldt ud har faaet Nytte af det rige Frugttrætrøf. Har man fyldte Honningtavler, skrælles Cellaagene af dem og de dypes i lunkent Vand, for at indhænges til Bisolkene. Det er en nem Maade at fodre paa og paa denne Maade kan man faa tømt sine udbyggede Tavler, saa at de ere parate for Bierne til at lagre Honning i, naar Hovedtrættet kommer. Man vedbliver med at indhænge Kunsttavler i Midten af Yngellejet efterhaanden som Bierne trænger til mere Plads, selv om der ogsaa først i Maanedebn stulde blive tomme Tavler nærmest ved Binduet. Kunsttavlerne skal benyttes i Yngelrummet, de udbyggede Tavler i Honningrum-

met. I Høststader, samt i de Trugstader, hvor der er skarp Adskillelse mellem Ingel- og Honningrum, bør der samtidig med at de tomme Tavler indhænges i Honningrummet ogsaa indhænges en Tavle med tildekket Ingel, for at faa Bierne til at tage Honningrummet i Besiddelse. Efter den rigelige Fugtighed maa man vente at Hovedtrækket bliver baade tidligt og stærkt. Man maa derfor følge sine Bisfolk nøje. Husk paa at en god Bifamilje kan paa et Par Dage indbære mange B. Honning, se derfor stadig efter og giv Plads i Tide. Saa længe Hovedtrækket staar paa gjælder det særlig om at passe Bierne godt, for at faa fuldt Udbytte af deres Arbejdsdygtighed. Bierne maa ikke komme i Tilfælde at bygge paa Binduet. Af Husene skal man sørge for at høste saa megen Honning som muligt. Naar Hovedtrækket begynder, bør Pakningen borttages. Skal et nyt Hus tages i Brug, maa man sørge for at det kommer til at staa lodret. Benyttes Kunsttavler til Sværme, saa jæst dem med Staalraad, da en eller anden af dem ellers gjerne falder ned. Det er bedst inden Sværmen sættes i Huset, at indhænge en Tavle med Honning, en Kunsttavle, en Ingeltavle, en Kunsttavle og en udbygget Tavle. Det er forbausende, saa megen Honning en Sværm kan indbære i de første Dage efter Kubningen, inden den faar Ingel at jøde. Sværme, som sættes i Kuber, maa, hvis Vejret ikke er rigtig godt, fodres i de første Dage. Vil en Sværm ikke gaa i Kube eller har den sat sig paa et Sted, hvor den er vanskelig at feje af, f. Ex. i en Tjørnehæk eller omkring en Træstamme, saa bind en udbygget Tavle fast i Kuben og anbring Kuben saa nær over Sværmen som mulig, saa gaar Bierne hurtig op. Læs mere herom S. 43 og 47.

N. S. Kristensen.

Smaating.

Naar Bien vil stinge, bær den ikke Braaden tilsynne først.

B. Møller: Egvind Skaldaspiller.

*

*

*

Jacob Libum, Forfatteren til den lille Bibog, som udkom i 10 Dplag fra 1835—51, boede i en Del Aar paa Bjerget ved Roskilde i Begyndelsen af dette Aarhundred. Han brugte Magasinstad er (efter Fleischer's Anvisning), sammensatte af runde Halmringe, 5" høje, 10" brede indv., og dækkede med et fladt Halm laag. Honningen høstede han, uden at dræbe Bierne, ved at borttage de øverste Ringe og tilfætte tomme Ringe forned. 1814 høstede han 332 B. rent Biværk af 17 Stader og i 1815 202 B. af 14 Stader, et ganske kjønt Udbytte af en Kubeavl.

*

*

*

Skjæbnens Ironi. Efterat man nu har set, hvor udansk „T. f. B.“ er blevet i Henseende til Sprog, Indhold og Billeder, hvorledes hele Nummere har været overjat fra Engelsk paa et daarligt Sprog og hvor lidet meget af dette engelske — som Bladet kun kjender af Læsning — passer for os, saa er det sørgeligt at se den Loffemad, der tilbødes i „T. f. B.“ Novbr. 1885, hvor det bl. a. hedder: „Foreningens Organs Indhold og Udstyrelse vil almindeligt blive betragtet som det bedste Vidnesbyrd om den danske (!) Biaavls Standpunkt.“ (!) Af, det maa staa sørgeligt til med den danske Biaavl — „Den danske Biaavlerforenings“ Regnskab for 1884 mangler endnu og det blev i det sidst afholdte Bestyrelsesmøde overdraget Præsidenten, om fornødent ad Rettens Vej, at fremtvinge dette Regnskab. Skjæbnen vil, at Gl. Roskilde Amts Biaavlerforenings lille Regnskab for samme Aar endnu ikke er aflagt.

*

*

*

Overfald af Bier. Vicekongen af Indien Lord Dufferin var for nylig i Kirke med et stort Følge. Da han netop var traadt ind i Kirken, blev Følget udenfor angrebet af en Biværm, (som havde ilaet sig ned der) og jaget paa Flugt. En Hest blev angrebet, saa den lagde sig ned og der maatte tændes et Baal for at drive Bierne bort. Til sidst gjorde Bierne Jagt paa de Kirkebesøgende, som blev spredt i en Hast for alle Vinde. Da Vi-

sefongen endelig driste sig til at forlade Kirken, fik han et Stik i Nakken.

* * *
 Vi-Forsikring. Londoner-Forsikringselskabet mod Ulykkestilsælde ubbetaler Præmier for Bistif. En Forsikret, som var blevet stukket, fik ifjor ubbetalt 108 Kr.

* * *
 Uventet Overraskelse. Den ny Kasserer i „den danske Viavlerforening“ berebte den 1ste April Medlemmerne en stor Overraskelse ved at forelægge Regnskabet for 1886 revideret allerede 3 Maanedes efter Aarets Udlob. De tidligere Regnskaber er som bekendt i de sidste Aar enten helt udebleven eller efter Aars Forløb erklærede for „ikke Regnskaber at være.“ Regnskabet viser et Overskud af 326 Kroner. Indtægten i 1886 var 2799 Kroner. Til Billeder i „T. f. B.“ blev anvendt c. 200 Kroner, hvad der er meget for dyrt betalt, efter Forholdene.

Spørgsmaal om Viavl.

Derunder optages og besvares Spørgsmaal om Alt Viavlen vedrørende, som har almindeligere Interesse. Indsendte Spørgsmaal ville blive besvarede i det følgende Nr., forsaavidt vi ikke maatte foretrække, at bede vore Læsere om Oplysning.

Ned. gjør udtryffeligt opmærksom paa, at Spørgsmaal, som kun have rent personlig Interesse kun besvares pr. Brev og kun saafremt 12 Dø i Frimærker medfølge. Spørgsmaal sendes til Viavler N. S. Kristensen, Himmelsø pr. Roskilde.

Nr. 30. Bygger Vjerne ret Tavlebygning i en Ramme, hvori der kun bliver paa-loddet en smal Strimmel af en Kunsttaale, naar Rammen bliver indhængt mellem udbyggede Tavler?

J. H.

Kun saafremt Huset og navnlig Rammen staar lodret eller de tilstødende Tavler er byggede lodret og hænge saaledes. Er én Tavle stav bliver de følgende ogsaa stave i Rammen, fordi Vjerne vil have $\frac{1}{2}$ Gang imellem, selv om de skulle afvige fra den lodrette Retning. En Ramme med en Tavlestrimmel bliver, naar den indhænges til en ældre Familie, i Reglen udfjeldt med Drone-poks. En Sværm forlængere derimod Strimlen med Arbejdsvoks, (som den selv udsæder) fordi den be-

høver Arbejdere. Strimler er altsaa kun anvendelige hos Sværme. Indhængt mellem 2 Indgeltaavler bliver den hurtigst og smukkest udbygget.

Nr. 31. Hvordan bør man behandle Viavstader nu i Foraaret, om hvilke man har Grund til at tro, at „Vipesten“ ved Indvintningen ikke var udryddet og kan det tilraades at indsatte Bier i nye Huse, (da de gamle er mangelfulde) eller er det bedst at vente dermed indtil man er sikker paa, at Sygdommen er fuldstændig hævet?

N. S. Fyland.

Lad Bierne blive, hvor de er. Giv dem dygtig med godt, sundt Foder, hvortil der, (hvis De synes saa) er tilsat en meget svag Portion Salicylsyre. Giv Foderet regelmæssigt indtil Hovedtræffet og paf Bierne ordentlig til, saa de sidde lunt og godt inden Døre i det mindst mulige Rum til langt ind i Maj — saa glemmer de nok Vipesten. Vjver de endda syge, saa gives intet andet Nedningsmiddel end at kassere de syge Folk. Vi beder Dem om Meddelelse, hvorledes Foraaret overstaes, ifald De sølger vor Anvisning!

Viavlermøder m. m.

Bekendtgjærelser om Viavlermøder optages uden Betaling og maa være Ned. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til: „Viavls-Lidends“ Redaktion
 Kjøbenhavn K.

Midtjællands Viavlerforening

afholder sammen med Ringstedegnens Landboforenings Dyrskue i Kjerelhave Tirsdag den 14de Juni en Udstilling af Bivoliger og Medstaber. Kl. 1 vil Fru Demant fra Kjøbenhavn holde Foredrag. Mulige Udstillere bedes henvende sig til Undertegnede senest den 11te Juni og det Udstillede maa være i Ringsted den 12te Juni.

Sønd pr. Ringsted 22de Maj 1887.

H. A. Doose.

Viavlerforeningen for Østherlæfinge og Omegn holder Møde hos Landpost L. E. Larsen, Besterherfinge Søndag den 26de Juni Kl. 2 Eftm.

Søren Madsen.

Kredsformand.

Svendborg og Omegns Viavlerkreds

holder Møde den 12te Juni Kl. 2 hos Omd Hans Kristensen Gjesinge paa Thorseng. Praktisk Viavl og Diskussion. Venner af Viavl indbydes.

H. B. Rasmussen.

Kredsformand.

Enderslev og Braaby Biavlerforening

lader afholde Foredrag om „Biavl“ i Braaby Skole Søndag den 12te Juni Kl. 3, efter Foredraget vil der blive arbejdet ved Bierne paa en Bi-pland nær ved Skolen.

S. Jensen.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforening

holder Møde hos Sognefoged Lars Jensen, Karls-lunde, St. Hansdag Kl. 3. Fru Demant er indbudt til at tale. Forskjellige Arbejder ved Bier i Kube og Huse vil blive udført. Enhver Ven af Bi-avlen indbydes.

Bekjendtgjørelser.

Mit 12^a „Valseværk“, er meget billig tilsalg, naar Handel kan ske snart, Anvisning til Fabrikation af Kunsttavler gives Kjøber.

Husk, at de billigste Kunsttavler og Bistader, faas hos mig. Se min illustrerede Prislister, som sendes gratis paa Forlangende.

Ø-Jølby pr. Nykjøbing Mors.

M. Boll.

Snedker og Biavler.

KUNSTTAVLER. Flere hundred Pd. af de forskjellige Maal haves færdige. Kunsttavlerne er forfærdigede af udmærket Bivoks og med bedste Præg. Prisen er 1,60 for enkelte Pd., i Partier billigere. Stort Forraad af Voks er sikret. Ordres ekspederes pr. omgaende. Staaltraad til at sætte i Rammerne medfølger.

N. S. Kristensen, Himmelølv, Roskilde.

Paa Jacob Erslevs Forlag er udkommet:

Fører i Biavl

af Hans Erslev. Pris hæftet 1 Kr. 60 Ø., indb. 1 Kr. 85 Ø. Bogen er udstyret med 89 oplysende Billeder.

Bipiber for saavel Røgere som Ikke-Røgere faas à 3 Kr. pr. Stk. hos Kunstrejer Rasmussen, Roskilde.

NB. Piben forsendes mod Efterkrav!

KUNSTTAVLER, de skarpest prægede og af meget sejt Kvalitet anbefales Biavlerne til 1 Kr. 75 Ø. pr. Pd. I større Partier 5—10—15 Procent Rabat. Voks forarbejdes til Tavler for 30 à 35 Ør. pr. Pd.

J. Andersen.

Gl. Soele pr. Hedensted.

TAVLESPORER faas à 60 Øre hos N. S. Kristensen, Himmelølv, Roskilde.

GODE Trugstader samt forbedrede Højstader af Zinglarsen's Maal haves tilsalg. N. S. Kristensen, Himmelølv, Roskilde.

KUNSTTAVLER faas til følgende Priser, frit tilsendt fra H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svendborg 1 Pd. 225 Øre, 2—4 Pd. à 190 Ø.; 5—9 Pd. à 180 Ø.; 10 Pd. à 170 Ø. Tavlerne laves kun af rent og uforfalsket Bivox.

Aargangen 1886 af „Biavls-Tidende“, indeholdende en Mængde gode Artikler saavel for Begynderen som for den ældre Biavler kan faas frit tilsendt, naar 1 Kr. indsendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Kjøbenhavn K.

KUNSTTAVLER til Rammen 12 × 10 og 9¹/₂ × 9¹/₂ faas hos Kjøbmand Fernando Møller samt hos Nørring, Ringstedgade, Roskilde.

KUNSTTAVLER af de Maal, der bruges mest paa Ringsted-Egnen faas hos H. A. Doose, Hømb.

Kunsttavler,

fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Apparat faas hos undertegnede.

Vox forarbejdes billigt til Tavler. Vox købes til høj Pris.

B. Bojesen. Systofte pr. Nykjøbing p. F.

Min Valsemaskine er paa Grund af Ansettelse til Salg for 50 Kr. Kunsttavler leveres til billigste Priser. Vox tages i Bytte. I. C. Olsen, Snedker, Ryde pr. Søllested (Lolland). Fra 1ste Maj er min Adresse: Hvilsted Fattiganstalt pr. Søllested.

Atter iaar anbefaler undertegnede sine i en lang Aarrække anerkjendte Biavlsredskaber til billige Priser (anerkjendte paa 33 forsk. Udstillinger med 2 Ærespræmier, 5 Sølv-, 6 Bronsemedaljer, som hænger i min Stue, 13. 1ste., 13. 2den, 6. 3dje Præmier og c. 20 Diplomer).

Ordre for Foraar og Sommer bedes snarest indgivne.

Min nye illustrerede Prislister sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg i Marts 1887.

Kristjan Pedersen.

Blavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Blavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

N. S. Kristensen.
Blavler.

„Blavls-Tidende“ } udgaar den 1ste i hver Maaned }
} koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. } bestilles paa ethvert Postkontor.

Betjentgjælder, Bidrag, m. m. adresseres til

„Blavls-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

All, den praktiske Blavl vedrørende, sendes til:

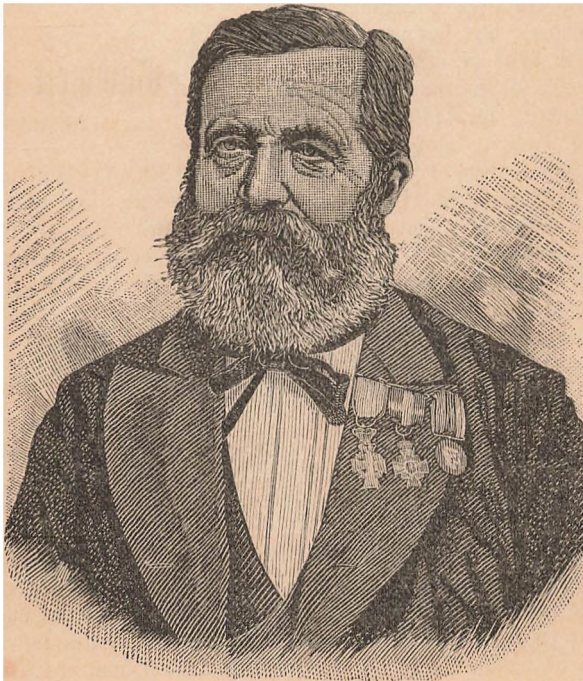
N. S. Kristensen, Himmeløw pr. Roskilde.

Indhold: N. C. Andersen (med Billede). — Gammelt og Nyt. — Til Begynderne — Dronningeavl. (Fortfættet). — Hvorledes man bedst sætter en Kube paa et Hus. — Blavlen i Danmark. — Juli. — Fra og til vore Læsere. — Smaating. — Fra Krediene. — Spørgsmaal om Blavl. — Blavleringøder m. m. — Bekjendtgjævelsr.

A. C. Andersen.

A min Fader var Biholder, lærte jeg allerede som lille Dreng at blive fortrolig med Bier og fik Interesse for at pleje og passe disse flittige Insekter. Af mine første Arbejder ved Bierne, kan jeg imidlertid kun erindre nogle enkelte.

Alt passe paa Sværme, var det første Arbejde, der blev mig betroet og jeg erindrer tydelig, hvilken Glæde, det vakte hos mig, naar der kom en Sværm, jeg lagde mig da ved Flyve-

hullet og morede mig med at se dem mylre ud, desuden vankede der en Skilling og jeg synes ogsaa, det var ypperligt, at vi saaledes paa nogle faa Dage kunde faa Bistanden foraget. Jeg fik meget tidlig fat i en Vibog, der gav Anvisning til Magasinbehandling og mit første Experiment bestod i, at jeg skar en Kube midt over med en Saugflinge, som i dette Djemed var fleben skarp, og disse to halve Kuber fattede nu hver paa sin Ring, men kun den ene Del lykkedes, saa jeg opnaaede ikke min Gen-

figt, at saa to Stader og da jeg saa en Mængde overflaarne Bier blive baaret ud, lovede jeg mig selv, ikke oftere at gjøre dette.

Noget senere vilde jeg en Gang fodre et lille Stade hvis Bieboere sad oppe i Epidfen af Kuben og var ved at omkomme af Sult. Jeg gav dem da Honning i en Hyldepind, hvoraf Marden var taget ud og som jeg stak ind ad Flyvehullet, men da det var tidlig i Aeroaret og meget koldt, var det jo ikke muligt for Bieene, at komme ned til Honningen, men det ansaa jeg for en Fornærmelse, at de ikke ville gaa til Bordet, som jeg havde dækket for dem. Jeg gav nu nogle ralle Slag paa Kuben, for at fornaa dem til at komme ned, hvad jeg da ogsaa fik dem til, men saa dem op igjen, det var ikke muligt og jeg har tusinde Gange tænkt paa, at det dog var besynderlig, at jeg ikke kunde komme paa den Tanke, at skjære et Hul oveni Kuben og give dem Foderet der.

Der gif nu mange Aar hen, hvori jeg kun havde meget lidt med Bivaal at gjøre.

I Krigen 1848, traf jeg i Slesvig en Gang paa nogle Bistader, som laa omvaltede i en Have, om det var gjort af tyske eller danske ved jeg ikke, men Bieene sværmede muntert omkring inellem hinanden, for at tilvende sig Honning af losrevne Tavler. Jeg satte dem da atter paa deres Plads, uden at faa et Stik, hvad der vakte Soldaternes Beundring, som holdt sig i behørig Afstand derafra, mere bange for Bieene end for Tjenden.

I 1857—1858, blev min Opmarksomhed paany henvendt paa Bivaalen, idet de første Stader med bevægelig Tavlebygning dukkede op paa forskellige Steder her i Landet og Hofjægermester Brun hidrog meget til, at denne Ryhed blev saa hurtig bekendt, navnlig ved en Artikel i Almenafsn.

Den første Forening, der stiftedes her i Danmark „Nordens Bievenner“ sluttede jeg mig straks til, men det var den Gang ikke muligt at faa den udbredt her i Danmark og den ophørte efter saa Lars Forløb sin Virksomhed.

Jeg kom da paa den Tanke, at arbejde hen til Dannelsen af en Bivaalerforening og jeg henvendte mig til mange Bivaalere, om at faa dem til at medvirke hertil, men der hen-

gif flere Aar inden jeg besluttede mig til at lægge Haand paa Værket. I Juni Maaned 1866, udfærdigede jeg da en Indbydelse, som jeg formaaede to Hadersmænd, som jeg vidste nød megen Agtelse og Tillid, til at underskrive og det lykkedes ogsaa den 5te Juli s. A., at samle et ret talrigt Møde, hvorved der dannedes en Forening for Byen (den nuværende Danmarks Bivaalerforening). Straks derefter, stiftede jeg, efter Opfordring, et lille Skrift „Tidskrift for Bivaal“, som jeg udgav for egen Regning i 4 Aar og derefter overgav til Bivaalerforeningen, paa den Betingelse, at jeg skulde redigere det.

Jeg virkede nu i ca. 16 Aar som Sekretær for Foreningen og Redaktør for „T. f. B.“, indtil jeg ved et Medlems snilde Manøvre blev frataget mit Blad og min Post som Sekretær og Kassierer for den Forening, hvorpaa jeg havde øjret saa megen Tid for saa daarlig Lon, at jeg ogsaa med god Samvittighed kan sige, at den har kostet mig mange Penge.

Gammelt og Nyt.

Af Filonella.

24. Naphthalin lugter som Kulkjære og er et Produkt, som vindes af Tjæreolien fra Gasværkerne. Det er fedtet at føle paa og sælges som et tørt Pulver, der bestaar af smaa glinsende Blade, der er „farveløse“, d. v. s. gjennemsigtig hvide. Naphthalinen bruges i Herbarier (Plantesamlinger) som det bedste Middel mod Insekter og Uøj og er kun halv saa dyrt som Kamfer. Jeg har benyttet det mod Mol i Tøj og Vortavler og anser det for det bedste, som høves. Vortavlerne maa indhænges i et lukket Rum, et Stab, en Kasse, Skuffe el. lign. og Naphthalinet drysses ud paa Bunden. Stabet o. s. v. maa slutte tæt, eller i modsat Fald klippes til med Papirstrimler, da Lugten ellers trænger ud i Værelset. Naar Tavlerne skal bruges, fjernes al Lugt i Kort Tid ved Udluftning. Naphthalin koster hos Meyer & Hensckel i Kjøbenhavn, 14 Ore pr. 20 Kvint, det kan vist faas hos alle Materialister.

25. Snyltehvepsene er Menneskets bedste Venner i Kampen mod skadelige Insekter. De lægger deres Æg i Insektlarverne, som saaledes kommer til at huse en eller flere Gjæster inde i Kroppen og tilfids maa lade Livet, naar Snyltehvepselarven er udvokset og borer sig ud af Værten. Saa talrige er de, at omtrent hvert Insekt har sin eller sine bestemte Snylttere, selv om de leve skjulte i Jorden eller i det indre af Træer eller i Bispladerne, som Voymøllene. Af det store Voymøls Pupper har jeg set to Slags Snyltehvepse, en slank, brun „Ichneumon“ (*Limneria* sp.) og en af de smaa guldglimsende „Metalhvepse.“ Snyltehvepsens Hun sværmer altsaa omkring Bifladerne, lister sig ind og op søger Voymøllarverne i Tavlerne. Har den fundet en, undersøger den, om den ikke allerede er stuet i Forvejen af en anden Snyltehveps — thi i saa Fald lader den den urørt — og hvis ikke, sænker den sin lange Læggebrød, der staar udenfor Kroppen, ned i Larvens Legeme idet den gjenemborer Huden. Ved Stiftet krymper Voymøllarven sig, men Smerten ophører strax og den fortsætter sin Vden; den har imidlertid ikke mærket det lille Æg, som gled ned gennem Brøden i Særet i det Øjeblik, Hvepsen stak den, men af Ægget kommer en lille Larve, som suger dens Blod i sig og vøjer raske til. Voymøllarven spinder sig kort efter ind og forvandler sig til Puppe. Da er Snyltehvepsen vøgen og gnæver sig ud af Puppelegemet, som samtidig dør. Biavleren faar ikke disse tre Venner at se, undtagen han samler Voymøllarverne og Pupperne i en Kasse og „slakker“ dem d. v. s. fodrer og passer dem, indtil Voymøllene selv — Nattevarmerne el. Lysfluerne — komme frem, da vil han se, at der af nogle kommer smaa slanke, fine Insekter i Steden, det er Snyltehvepsene, som desværre ikke er saa hyppige Gjæster i Staderne, som man kunde ønske.

Til Begynderne.

Fra J. N. K.

Af Læsning kan man i vore Tider faa rigelig, men at det ikke forslaar, vilde jeg gjerne

gjøre Begynderen indlysende ved det følgende. For 12 Aar siden fandt jeg min første Bifværm. Jeg havde den Gang i flere Aar læst Højværmester A. Bruns gode Bibo og funde gjøre Rede for, hvorledes man i alle Maader skulde behandle Bierne og hvis det havde været en andens Sværm, skulde jeg have været en sand Mester i at give gode Raad, men nu var det — min egen. Jeg var ikke blot bange for, at Bierne skulde flyve bort, men endnu mere for at blive stuet af dem og derfor gik det galt til Trods for mine store Kundskaber og mit Elør og mine Vanter. Kuben blev sat over Biflumpen, men Bierne vilde ikke røre sig af Pletten og for at bringe dem i Bevægelse trykkede jeg da paa Rlyngen med en Skarntyder o. d. Pludselig faldt jeg en Bi, som havde forvildet sig op i mit ene Skjortærme, og da jeg derved blev urolig og angstelig, stak den mig. Tak, skjønt jeg havde skjærmet mig paa alle Maader, blev jeg dog stuet! Armen hovenede med Smertes og jeg blev saa daarlig, at jeg maatte lægge mig et Par Dimers Tid, men det var uden Tvivl mest af Skræk. Imidlertid fik Bierne Lov at hytte sig selv og da jeg senere mod Aften tog Mod til mig for at se til Bierne (NB. paa Afstand), havde de været saa fornuftige, at kravle op i Kuben. Nu stod der altsaa kun tilbage, at faa den besørget den c. 300 Allen lange Vej til Standbrættet, hvad der foregik uden Uheld, men med den største Forsigtighed.

Det nu fortalte maa være nok til at vise, at selv om man har læst og ved en Del om Bierne, saa forslaar det dog ikke, naar der ikke ved Siden af kan ydes nogen praktisk Hjælp. Jeg vil ærlig tilstaa, at ikke alle Begyndere er saa angst og hjælpeløse som jeg var, men der findes mange saadanne, det har jeg ofte haft Lejlighed til at erfare. Det er derfor mit Raad til alle Begyndere i Biavlen: læs flittig i Bøger og Blade, men søg ogsaa, hvad der just ikke er saa vanskeligt nu for Tiden, at faa praktisk Undervisning og hør, hvad den erfarne Biavler siger. Agér ikke for tidlig selv „Opfinder“ af noget nyt, thi derved vil man Tid efter anden erhverve sig en Hoben Skramleri, hvori der stikker en Del Penge,

der maa betragtes som Lærepenge og dem kan man godt spare, for vi har tilstrækkelig med gode Ting paa Biavlens Omraade, naar de kun bliver anvendt paa rette Maade. Dermed vare langtfra sagt, at der ikke kan komme noget bedre, thi det kan der visseelig, men vi Smaafolk, der ikke har Raad til at affe ret mange Penge, maa sandelig ikke give en Dre ud til Forsøg, hvis Nytte kan være tvivlsom.

For Tiden har vi i Trugfladet en Stadsform, der svarer til Nutidens Fordringer og behandlet paa rette Maade kan give Udbytte som intet andet.

Dronningeavl.

I England har man tidligt lagt sig efter Raceavl af Husdyrene og endnu staar Engellmanden langt over alle andre Nationer i rationelt Tillæg. Stamtaavler over Tillægsdyrene af Heste og Køer er jo hos os først i de senere Aar begyndt at trænge igjennem. Har man været saa lange om at interessere sig for og indse Nytten deraf hos os, er det sandsynligt, at det endnu skal vare længe, inden Biavleren indfører Raceavl paa sin Bistand. Det er allerede saa nok, som ville have den Ulejlighed at føre Dagbog over Bistanden, men langt færre have Tid eller Evne til en Raceavl. Der behøves hertil egentlig ikke udenlandske Viracer, men kun et Udvalg af Tilleggs-Dronninger, gennemført efter et bestemt Princip af de forhaandenværende Dyr. Forud for dette maa selvfølgelig gaa en nøje Kontrol med de enkelte Stader og deres Dronninger, i H. t. Frugtbarhed og deraf følgende Folkeriødom og Honningudbytte. Selv om der ikke nu er Tale om, at ret mange ville eller kunne indlade sig derpaa, er det af Betydning, at Bibliadene give Meddelelser om, hvorvidt man er kommet andet Steds og hvilke Resultater der er naaet og hvilke Fremgangsmaader der anvendes. Der kommer da vel en eller anden Banebryder, som i dette som i andet, er forud for sin Tid. Det var i Tyffland, at man først begyndte med Indførelsen af

den gule italienske Bi, som hurtig blev en Modesag. Nogle Opdrættere tjente en Del Penge, men den store Mængde Biavlere satte til derved, fordi det blev en Forsængelighedsag at have „fremmede Viracer“ og der ofredes alt for meget paa at holde dem rene, hvad der i et tætbeholdt Land er en Umulighed. At benytte de fremmede Dyr til at avle en god Stamrace, blev der kun tænkt lidt paa. Senere har Amerikanerne taget Sagen op, hos dem blev det paa en betydelig mere praktisk Maade, thi Amerikaneren beregner alt for nøje alt i Pengeværdi, til at tage Hensyn til andet end Nytten, Udbyttet.

(Fortsættelse.)

Hvorledes man bedst sætter en Kube paa et Hus.

I „Biavls-Tidende“ har været omtalt som en Mangel ved at sætte en Kube paa Huset og lade Bierne bygge ned i Huset, at Laaget over Huset ikke kunde være paa i den Tid, Kuben staar derpaa. Over denne Mangel har jeg hjulpet mig paa en meget nem Maade. Jeg laver en løs Ramme til at sætte paa Huset under Laaget. Rammen maa passe efter Husets Størrelse og for at den tillige kan holde Laaget saa højt i Vejret, at Kuben kan staa derunder, befæster jeg paa Rammen et Par Binde, som gaar op i Laaget og ligeledes et Par Binde, som gaar ned i Huset til at holde Rammen paa sin Plads. Naar Kuben er paasat, sætter jeg Rammen over Huset og derpaa Laaget og det hele er færdigt. Kuben staar da indeni Huset, som er tæt for Regn. Til Rammens Endestykker bruger jeg 1“ og til Siderne 1/4“ tykke Brædder, saa der gaar næppe Materiale til en Ramme for mere end 10 Dre. Den kan laves paa 1/2 Time.

Distrup pr. Hobro den 11. Juni 1887.

Ehr. Olsen.

Biaulen i Danmark.

(Mebensaaende er et Uddrag af „Danmarks Statistik“, en Haandbog af Prof. B. Falbe-Hansen og Dr. Will. Scharling 2. Bind, S. 391.)

De 132,883 Bistader, som fandtes i Landet i 1881 maa navnlig tillægges Betydning som et heldigt fideordnet Erhverv for Smaa-folk, hvem de ofte ved omhyggelig Pleje kunne give et forholdsvis betydeligt pekuniært Udbytte ved Salg af Honning og de deraf tilberedte Produkter. Paa Øerne fandtes i 1881 52,919, i Jylland 79,964 Bistader, de største Antal i Ribe (13,881), Viborg (10,769) og Kongsbøbing 10,528 Amt. Mebens Jyllands udstrakte Lyngarealer skulde antages at gjøre Hedeamterne til særlige Hjemsteder for Biaulen, kan dette dog næppe siges at være Tilfældet i nogen meget fremtrædende Grad, idet f. Ex. det Amt paa Øerne, der havde det største Antal Bistader, nemlig Maribo Amt (8337), der er absolut blottet for Lyngheide, i denne Henseende staar i Højde med eller overgaar de fleste jyske Amt. Meget mere synes Biaulens Udbredelse at bero paa personlig Virksomhed, som udfoldes derfor af Foreninger og paa anden Maade. Den langt overvejende Del af Biaulen drives endnu efter den gamle Methode med Straakuber og Tilintetgjørelse af Bisolket ved Aftagningen og kun hos mere rationelle Biaulere finder man indført Methode, for hvilke Dzierzon er Repræsentanten og som gaa ud paa at bevare Bisværmen.

Juli.

De sidste Dage i Juni har givet megen Honning, hvor Bisfamiljerne har været stærke og der er kommet rigeligt med Sværme. Den gode Regn den 28. Juni vil i de Egne, hvor den faldt, bevirke, at Trækket vil holde ud i længere Tid. Bierne fordrer nu Blads daglig, har man ikke tomme Tavler nok at hænge ind til Bierne til Fyldning, maa man slynge de Tavler ud, som er godt halvt forseglede. Ved Kuben bør man søge at undgaa de mange smaa Efterværme, giv Blads og benyt Kasser

med Rammer og Kunsttavler til at sætte enten under eller over Kuben. Er Kassen til at sætte under, benyttes bedst de store Rammer (som er lig Ingelejet i Husene i Størrelsen), skal den derimod sættes over, saa maa man foretrække Halvrammer. Det kan ikke betale sig at have sine Bier hangende udenfor Huset og pose i Stedet for at bære en Mængde Honning hjem, om Arbejdet derved læses Side 47—48 og 52—53.

Hufft at indsnævre Flyvehullerne, naar Hovedtrækket standser, og undgaa at udslynge Honning og aabne for Staderne eller arbejde ved dem lige efter Hovedtrækket, da Noveri let fremmes derved. — Fra forskellige Egne af Landet klage Landmændene stærkt over Ufrugt, særlig Agerkaalen, som mange Steder er fuldstændig dominerende og sikkert giver Biauleren god Høst.

N. S. Kristensen.

Fra og til vore Læsere.

Jeg har ikke set, eller i alt Fald ikke ofte set, Salmiakspiritus anført som Middel mod Bistit. En lille Flaske med for 5 Ore Salmiakspiritus faas hos enhver Materialist eller Apotheker. Fingrene fugtes ubetydelig og struges over Stikket, som da ikke hovner. Jeg har prøvet det paa 4 forskellige Personer.

Marg.

Biauls-Udstillinger. Vi bringe vore Læsere følgende Udstillinger i Erindring:

1. Kjøge. — 29. 30. og 31. Juli. Anmeldelser inden 15. Juli til C. Andersen, Kjøbmand Schmelz, Roskilde. (se nærmere „B. T.“ S. 146).
2. Frederikstad (i Norge). — 12., 13. og 14. August. Anmeldelser inden 1. August til P. A. Young, Kristiania. („B. T.“ S. 133).
3. Nykjøbing p. Falster — 9., 10. og 11. September. Anmeldelser senest 24 Juli til F. Øst, Eremitagen pr. Sørfjøbing. („B. T.“ S. 162).
4. Stuttgart (i Tyskland). — 13., 14. og 15. September. Anmeldelser senest 15. August til Udstillingskomiteen, Gernerbehalle, Stuttgart. („B. T.“ S. 162.)

Smaa ting.

Udstilling i Tyskland. Den 32te Vandretorsamling af tyske og østrigske Biavlere vil finde Sted i Stuttgart den 13.—15. September 1887 og bestaar som sædvanlig af Møder og en Udstilling, der ordnes i Byens Gewerbehalle. Anmeldelser maa være indsendte senest den 15. August og Udstillingsgjenstande fra 1.—8. September d. N. til Udstillingskomiteén, Gewerbehalle, Stuttgart. Anmeldelsesblanketter faas fra Kjøbmand Alb. Bantlin, Königsstrasse 21, Stuttgart. Pladsen koster intet! Alle Lande kunne deltage. Sølv- og Bronce-medaljer, 1500 Mk. i Premier og Diplomer, samt Gæstpriser.

Middel mod Bistif. I England anbefales en Blanding af 1 Gram Cederolie og 1 Gram Olivenolie. I 1 2 Draaber gnides ud paa hver Haand, inden man begynder at arbejde med Staderne.

Prisen paa Voks. At Voks er dyrt at producere, meget for dyrt til at kunne betale sig med den nuværende Vokspris, er utvivlsomt, men man er endnu ikke færdig paa, hvor meget Honning der medgaaer til at danne Vokset. Efter Berlepsch's Forsøg har man nævnt 16—20 Pd. Honning for at frembringe 1 Pd. Voks; Vokset burde altsaa koste 6—8 Kr. pr. Pd. Efter nye, som det synes, korrekte Forsøg i Frankrig, skal Bierne kun bruge 6 1/3 Pd. Honning til hvert Pd. Voks.

Norges Storting har bevilget Hr. Juar S. Young 2000 Kr. som Rejsestipendium for at studere den praktiske Biavl i de nordamerikanske Fristater og Kanada.

Stykket ihjel af Bier. Bocksmann Spren Møller af N. Kongerslev mistede i F. Nørdbj. Hl. bl. Onsdag d. 22. ds. Livet ved at blive stukket ihjel af Bier. Han gik ude i sin Have og passede paa Bierne, som vilde sværme, og

var derved saa uheldig at vælte en Kube. Bierne faldt over ham i et Nu; det lykkes ham at naa sin Bolig, men trods den Hjælp, der ydedes ham, afgik han kort efter ved Døden.

Fra Kredse.

Maribo Amts Biavlerforening.

Lørdagen den 4de Juni afholdt Bestyrelsen et Møde i Særtjøbing, hvor følgende blev forhandlet og vedtaget.

- 1: Udstillingen i Almuekolens Gymnastiklokale i Nykjøbing p. Falster fastsattes til den 9. 10. 11. September dette Aar, den aabnes første Dag Kl. 10 Fmd. de 2 sidste Dage Afgang fra Kl. 9. Fmd. til Kl. 9. Aften. Medlemmer med Familie har fri Afgang ved Forrevisning af Medlemskortet. 3tte-Medlemmer erlægge en Entré af 1ste Dag, 50 Ore, 2den og 3dje Dag 25 Ore. Afgangskortet lydende paa Navn og gjældende for hele Udstillingen er 1 Kr.
- 2: Udstillingen inddeles i 5 Afdelinger.
  - 1te. Stader og Kuber med levende Bier.
  - 2den. Tomme Huse og Redskaber.
  - 3dje. Honning og Bog.
  - 4de. Forædlede Produkter.
  - 5te. Videnskabelige Hjælpemidler.
 Alle Landets Fabrikanter indbydes til at udstille.
- 3: Annonce til Udstillingen modtages af Kredsformændene senest den 24. Juli, hvorefter Kredsformændene sender det til Amtsformanden, senest den 1. August. Alle Fabrikanter udenfor Stiftet bedes sende Anmeldelsen til Under tegnede Amtsformand senest den 24. Juli.
- 4: At besørge de løbende Forretninger til Udstillingen, Anskaffelse af Carlsmer og Honningetiketter overdroges til Amtsformanden. Medlemmerne kan saa faa Honningetiketter i Sommerens Løb hos Formanden.
- 5: Til Ordningsskomiteén valgtes:

H. B. Mikkelsen, Højelsø.
Partikulier H. Bibbert, S. Taadstrup.
Bpder N. Jørgensen, Flintinge.
Lars Erikson, Ønslev.

 Disse i Forening med Formanden kan supplere sig med flere Medlemmer dersom det er fornødent, og endvidere tiltræder Amtsforeningens Bestyrelse.
- 6: Det vedtoges at uddele 50 Exemplarer af Bienen til Maribo Amts mindre bemidlede Medlemmer.

B. Jøste.
Gremittagen pr. Særtjøbing.

Nordjællands Biavlerforening.

For at fremhjælpe Biavl i den nordlige Del

af Frederiksborg Amt har Fru Demant fra Kjøbenhavn og H. Mortensen fra Doby i Dagene den 16.—19. Juni d. A. rejst paa forskellige Steder i Sognene: Pelsinge, Vejby, Blidstrup, Søborg, Gilleleje og Øredsted og tilfjet og behandlet Foreningens Bier. Af 100 Familjer som blev efterjet, er der udtrommet 12 af gammelt forældet Biværk, der er indtat 11 i Huse med bevægelig Tavlebygning og 1 i Kube, dels ved aaben, dels ved lukket Udtromning. Der er i Kredsen anskaffet Huse til omt. 150 Familjer. Foreningen har bestaaet fra 1. Januar 1887 og tæller nu 60 Medlemmer.

Grunden til, at Foreningen saa hurtig har kunnet udvikle sig, beror paa, Lærer H. Mortensens og Fru Demants Virksomhed, hvorfor Foreningen maa være dem megen Tak skyldig. Tidligere har særlig Fru Demant og H. S. Kristensen, Himmelsø virket meget ved Foredrag og praktiske Øvelser. Det vilde være ønskeligt, om mere formaande vilde støtte Foreningen, som bestaar af og virker til Gavn for de mindre godt fullede og uden Støtte vil den kraftige Virksomhed, som er begyndt iaar, ikke kunne vedligeholdes.

Underslev og Braaby Biavlerforenings

Møde den 12. Juni var besøgt af ikke saa Biavlere og deraf flere længere borte fra. Først blev et Par Bistande besøgt, paa den første besøgt blev et Trugstade efterjet og en Tavle med Vimoderen paa udtoges og vistes de Tilstedeværende, som med megen Interesse bestaa Vimoderen. Nagtet Stedet var meget folkestærkt saa Vimoderen ud til at være gammel, thi dens Binger var meget opslidte. Paa den anden Bistand var der et Stade, der var noget „i Vejen med“, ved et nærmere Eftersyn viste det sig, at det i Foraaret var blevet visertøst og derved var blevet folkesfattig, men at det selv havde opkalket sig en ny Vimoder (hvad der kunde ses af en smuk Bjer-celle, som nylig var aabnet) der lige var blevet befrugtet. Efter en Del Spørgsmaalss Besvarelse begav man sig til Stolen, hvor der blev talt om „Hvorledes Bier i Trugstader skal passes og hvad Fejl ved Pasningen Begynderen lettest begaar.“

Spørgsmaal om Biavl.

Herunder optages og besvares Spørgsmaal om Alt Biavlens vedrørende, som har almindeligere Interesse. Indsendte Spørgsmaal ville blive besvarede i det følgende Nr., forsaavidt vi ikke maatte foretrække, at bede vore Læsere om Oplysning.

Ned. gjør udtryffeligt opmærksom paa, at Spørgsmaal, som kun have rent personlig Interesse kun besvares pr. Brev og kun jaafrent 12 Øre i Frimærker medfølge. Spørgsmaal sendes til Biavler H. S. Kristensen, Himmelsø pr. Røstilde.

Nr. 32. I et Biavlsskrift anbefales det som heldigt, at Flyvehullet vender imod Øst, men de fleste Biavlere have det dog vendt imod Syd. Hvilket er det heldigste?

H.

Om Foraaret, naar der ligger Sne og er megen Blast og kaldt Vejr, løkker Solen med sin Varme (naagtet man stygger) til Bierne til at flyve af de Stader, hvis Flyvehul vender mod Syd og ofte taber de i Lobet af Foraaret mange Bier, saa de er ikke nær saa folkestærke som de, der har Udflugt til de andre Sider. Pladsen, Bierne staa opstillet paa, har jo ogsaa nogen Indflydelse paa hvad Side Flyvehullet bør vende. Øst anses for bedst. Men i Traktiden finder Bierne nok, selv om Flyvehullet vender mod Nord.

Nr. 33. Sidste Vinter var meget heldig for Bierne her paa Egnen, de overvintrede godt og brugte kun lidt Honning, saa jeg har borttaget en Del helt forseglede Honningtavler, som tilbels var krystalliseret og som jeg ikke kan slynge ud. Men hvorledes faar jeg nu Honningen ud uden at ødelægge Tavlerne?

H. J—L.

Naar Traktet paa Frugttrærne er standset, er der paa de fleste Egne vel ogsaa paa Deres, en lille Pause inden Agertaaen kommer i Blomst, hvor der kun er lidt Honning for Bierne at hente ude, afstræld saa Cellelaagene paa en Tavle og dyp den i koldt Vand et Øjeblik og giv en til hver Familie, det vil i høj Grad fremme Folkens Udvikling. Enkelte Biavlere bruger ogsaa at strabe Honningen og Cellerne af næsten ind til Mellemvæggen og saa benytte Mellemvæggen til Bierne at bygge paa Siden. Det afstrabede opvarmes i et Kar eller Fad i en Stegeovn og kan, naar Vokset, som kommer op ovenpaa, borttages, bruges enten i Husboldningen eller til at fodre Bierne med.

Biavlermøder m. m.

Bekjendtgjørelser om Biavlermøder optages uden Betaling og maa være Ned. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til: „Biavls-Tidendes“ Redaktion Kjøbenhavn K.

Svendborg og Omegns Biavlerfreds

holder Møde hos Vaandebugger S. P. Pedersen, Thorø den 3. Juli Kl. 2. Den 31. Juli Kl. 2 hos Træstemand H. Pedersen, Åverndrup Mark, begge Steder praktisk Biavl og Dis-tution. Venner af Biavl indbydes.

H. P. Rasmussen.
Kredsformand.

Til Biavls-Udstillingen i Kjøge

29., 30. og 31. Juli kan ikke alene de deltagende Foreningers Medlemmer, men enhver Fabrikant ægte Præmie i de for dem jærlig oprettede Klas-ser. Anmeldelsesblanketter faas efter 1. Juli ved Kommiss C. Andersen, Åbr. Kjøbmand Schmeltz, Roskilde, og de bedes tilbagejendt inden den 15. Juli i udfyldt Stand. Udstillingsgjenstandene bør jenefst 27. Juli være i Kjøge. Udstillingen aabnes Fredag den 29. Kl. 12 for Besøgende. Kl. 3 uddeles Præmierne, Lørdag Markedsdagen og Søndag aabnes Udstillingen Kl. 9 Form. Over Eftermiddag Kl. 2 vil der blive holdt Foredrag.

De deltagende Foreningers Medlemmer med Kone og ukonfirmerede Børn har fri Udgang. Entré for Besøgende: 25 Øre.

Bekjendtgjørelser.

Mit 12e „Valseværk“, er meget billig tilsalg, naar Handel kan ske snart, Anvisning til Fabrikation af Kunsttavler gives Kjøberne.

Husk, at de billigste Kunsttavler og Bista-der, faas hos mig. Se min illustrerede Prislise, som sendes gratis paa Forlangende.

Ø-Jølby pr. Nykjøbing Mors.

M. Boll.

Snedker og Biavler.

KUNSTTAVLER. Flere hundred skjellige Maal haves færdige. Kunsttavlerne er forfærdigede af **udmærket Bivoks** og med **bedste Præg**. Prisen er 1,60 for enkelte Pd., i Partier billigere. Stort Forraad af Voks er sikret. **Or-dres ekspederes pr. omgaende. Staaltraad til at sætte i Rammerne medfølger.**

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Paa Jacob Erslevs Forlag er udkommet:

Fører i Biavl

af Hans Erslev. Pris hæftet 1 Kr. 60 Ø., indb. 1 Kr. 85 Ø. Bogen er udstyret med 89 oply-sende Billeder.

Bipiber for saavel Røgere som Ikke-Rø-gere faas à 3 Kr. pr. Stk. hos Kunstrejer Rasmussen, Roskilde.

NB. Piben forsendes mod Efterkrav!

KUNSTTAVLER, de skarpest prægede og af meget sejg Kvalitet anbefales Biavlerne til 1 Kr. 75 Ø. pr. Pd. I større Partier 5—10—15 Procent Rabat. **Voks forarbejdes til Tavler** for 30 à 35 Ør. pr. Pd.

J. Andersen.

Gl. Soele pr Hedensted.

TAVLESPORER faas à 60 Øre hos N. S. Kristen-sen, Himmeløv, Roskilde.

GODE Trugstader samt forbedrede Højstader af Zinglarsen's Maal haves tilsalg. N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Aargangen 1886 af „Biavls-Tidende“, indeholdende en Mængde gode Artikler saavel for Begynderen som for den ældre Biavler kan faas frit tilsendt, naar 1 Kr. indsendes til

„Biavls-Tidendes“ Redaktion, Kjøbenhavn K.

KUNSTTAVLER til Rammen 12 × 10 og 9¹/₂ × 9¹/₂ faas hos Kjøbmand Fernando Møller samt hos Nørring, Ringstedgade, Roskilde.

KUNSTTAVLER af de Maal, der bruges mest paa Ringsted-Egnen faas hos H. A. Doose, Hømb.

Kunsttavler,

fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Ap-parat faas hos undertegnede.

Vox forarbejdes billigt til Tavler. Vox kjø-bes til høj Pris.

B. Bojesen. Systofte pr. Nykjøbing p. F.

Atter iaar anbefaler undertegnede sine i en lang Aarrække anerkjendte **Biavlsredskaber** til billige Priser (anerkjendte paa 83 forskellige Udstil-linger med 2 **Ærespræmier**, 5 **Sølv**-, 6 **Bronseme-daljer**, som hænger i min Stue, 13. 1ste, 13. 2den, 6. 3dje **Præmier** og c. 20 **Diplomer**).

Ordre for Foraar og Sommer bedes snarest indgivne.

Min nye illustrerede Prislise sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg i Marts 1887.

Kristjan Pedersen.

Blavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Blavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

A. S. Kristensen.
Blavler.

„Blavls-Tidende“ { udgaar den 1ste i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
{ koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Vejtjendtgjærelser, Bidrag, m. m. adresseres til
„Blavls-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt, den praktiske Blavl vedrørende, sendes til:
N. S. Kristensen, Himmelsø pr. Roskilde.

Indhold: Et Midtpunkt. — Lidt om Blavlen i Nord-Amerika. — Dronningeavl (fortsat; med Billeder). — Mere om Stadsformerne. — Brudstykker af et Foredrag, holdt af Fru Demant. — August. — Udstillingen i Kjøge. — Fra og til vore Læsere. — Smaaating. — Fra Krebsene. — Spørgsmaal om Blavl. — Blavlermøder m. m. — Vejtjendtgjærelser.

Et Midtpunkt.

At vore Blavlerforhold langt fra er saa praktisk ordnede som de kunde og burde være, er bekjendt, og det vilde vel næppe være af Vejen, om de Mænd, som se, hvor uheldige de er, vilde komme frem og sige, hvorledes de burde være ordnede. Efter de stærke Nyttelser, for hvilke „den danske Blavlerforening“ har været udsat, burde der følge en Tid, hvor alle tog sig sammen og hvor der blev gjort betydelige Fremskridt, thi uden dette begynder den gamle Skandian snart igjen og vi er lige vidt. Det vigtigste Spørgsmaal maa vist blive for Fremtiden: „har den danske Blavl et tidssvarende Midtpunkt eller ikke?“ Det naturlige Midtpunkt vil være Blavlerforeningen og Spørgsmaalets Beparelse vil afhænge af, om denne Forening kan virke paa rette Maade. Blavlerforeningens Program er ikke blevet synderligt udvidet i de senere Aar, det har aabenbart manglet paa praktisk Foretagelse saavidt i Foreningen. Lad os se bort fra Forretningsordenen og Regnskaberne og da spørge: hvor er Blavlerforeningen, hvor har den

sit Sæde? Udenfor staaende vil med Forundring høre, at for saa og saa mange Aar siden, var den i Nyborg, saa i Lerndrup, nu i Kalundborg (thi saaledes er det vel?) og ingen ved, naar og hvor den i Fremtiden vil være. Det er den danske Blavls Midtpunkt. Har den danske Blavl ingen andre Interesser end saadanne, som kunne taale at stifte Blads ved en hvilken som helst April eller Oktober?, som kunne findes repræsenterede lige saa godt i den ene som i den anden „Navnekrog“ af Landet? Skal alle disse Interessers Lyngdepunkt ligge i et Redaktionskontor, som — det ved vi alle — maa være overlæst med en Mængde, uensartede Forretninger? — Eller med andre Ord: har den danske Blavl kun Interesser indadtil? Man skalde tro, at en Samling af Producenter havde store og vigtige økonomiske Interesser i Fællesskab og at de, naar de en Gang har sluttet sig sammen, ogsaa vilde vide at varetage disse. Indadtil har de danske Blavlere deres Forenings Regnskaber og de har for saa vidt spillet en vis Rolle i de senere Aar, men udadtil har de — Udsættelsesforholdene! Det er tilstrækkeligt betegnende, at B. F. i sin Tid afviste nogle Med-

lemmer, som mente, at den burde sørge for at skaffe dem af med deres Lonning og sørge for en antagelig Pris. At Forholdet overfor Publikum er af en overordentlig Betydning og at Biavlerforeningen, hvis den vil følge med Tiden, ikke kan skyde den danske Biavls økonomiske Interesser udadtil fra sig, er endnu ikke kommet til almindelig Erkendelse. Saadanne Opgaver i et Program, som „at fremkomme med Henvendelser til Regjeringen“ vil ikke være tilstrækkelig i Fremtiden. Skal det med Tiden kunne blive til noget, maa B. F. have et fast Sæde og da helst i Kjøbenhavn, hvor der maa findes et Kontor, som ikke blot kan meddele Oplysninger, men varetage Foreningens og dens Medlemmers Handelsinteresser. Kan den faa en dygtig Mand hertil, kan det blive en Velstandstilde for den ved Siden af. Som Bevis paa, hvad der vilde kunne gøres, skal blot anføres, at Prisen paa Honning varierer fra 20—50 Dre pr. Pd. Landet over og at Prisen paa Vok varierer 25 Dre pr. Pd. hos to Kjøbmænd i samme Gade i en af vore Provinsbyer. I Femaaret 1872—76 udsætte vi et Overskud af 185,000 Pd. Vok. — Derefter er man vel berettiget til at spørge: „har de danske Biavlere ingen fælles økonomiske Interesser og agte de ikke at lade dem varetage i Fremtiden?“ — men hertil vil et Midtpunkt være absolut nødvendigt.

Tid om Biavlen

i Nord-Amerika.

Efter mange Aars Erfaring i Biavlen i Danmark besluttede jeg, ved min Ankomst til Amerika, at forsøge det her; men da der i Behandlingsmaaden af Bierne og Bistaderne er temmelig betydelig Forskjel, grundet tildels paa de forskellige Vejrforhold, idet Amerika, som bekjendt, har langt strengere Vintre end Danmark, tog det en Del Aar inden jeg erholdt den nødvendige Praxis i Fremgangsmaaden til at kunne sikre mig et godt Udbytte.

Hjemme stode Bierne altid ude om Vintren, men da jeg det første Aar forsøgte dette her, frøs de alle ihjel, og jeg maatte ved Foraarets Begyndelse kjøbe nye Stader. Disse udviklede sig godt i Somrens Løb og sværmede et Par Gange. Ved Efteraarets Komme tog jeg endnu mere Omsorg for Staderne, idet jeg ved at sætte Staderne ind i det nye Bihus, jeg havde bygget, udfyldte Rummet omkring dem med Klude og Savspaaner; men 3 Stader tog jeg ned i Husets Kjalder, for at forsøge, hvorledes de ville holde sig der. Disse 3 døde alle, grundet paa den fugtige og flamme Luft og den Støj, de idelig bleve forstyrrede af, ved Beboelsen af de ovenover værende Børelser. Af dem, der havde overvintret i Bihuset, fik jeg kun 5 nogenlunde velholdte Stader ud, og kjøbte derfor 6 nye til, saa at jeg ialt havde 11 Stader.

I Somrens Løb byggede jeg igjen et andet Bihus, med dobbelte Vægge, hvis Mellemrum blev fyldt med Savspaaner. Bierne trivedes godt og om Efteraaret talte jeg 21 Stader i Bihuset og de 6 gamle Stader bleve satte i en Kasse, hvor der blev pakket et 10 Tommer tykt Lag af Havreavner helt rundt alle Siderne paa dem, og ved Flyvehullet lavede jeg en lille Gang, der var 4 Tommer bred og 1 Tomme høj og som førte igjennem Avnerne, saa at Bierne kunde have frisk Luft og fri Udgang. Disse 6 Stader holdt sig alle godt hele Vintren over, og jeg tror denne Maade ubetinget er den bedste at opbevare Staderne paa, for dem, der kun holde faa Bier og ikke have Raad til at anlægge Biskjalder. Alle de 21 Stader, der havde overvintret i det nye Bihus med de dobbelte Vægge og Savspaanerne, vare frozne ihjel, hver en. Dette var den stränge Vinter 1885. Hvad skulde jeg nu gjøre, enten opgive Biavlen eller bygge mig en Biskjalder? Dog, da de 6 Stader jeg havde tilbage af 27, trivedes godt og jeg i Somrens Løb erholdt 8 Sværme mere fra dem, byggede jeg en Biskjalder ude i en Vassekstraaning i Haven og her satte jeg om Efteraaret alle 14 Stader ind, hvor de sjælden godt udstode Vintren. Sidste Sommer avlede jeg 856 Pd. Honning og 17 nye Sværme, altsaa over 60 Pd. Honning af

Dronningeavl.

(Fortsat.)

hver Stabe og besforuden af somme af dem, indtil 2 Sværme. Sidste Efteraar satte jeg altsaa 31 Sværme ind i Bisfjælderen og de befinde sig alle vel, uden at have lidt det mindste i Vintrens Løb. Den 19de Marts tog jeg dem ud for at de kunde erholde frisk Luft og rense sig i Solskinnet, og Dagen efter tog jeg dem ind igjen, da de maa blive inde indtil Vejret bliver mildt og stadigt.

De ere nu alle paa deres Standpladser og befinde sig i god Arbejdsstand, saa at jeg haaber iaar at faa en rig Høst.

For dem, der ønske at drive Biaul, ved jeg ikke noget bedre Raad, end strax at bygge et tørt og frostfrit Hus eller Kjælber, med Lufterør, der føre ud i det Fri, saaledes at al usund Luft, Fugtighed eller overdreven Varme kan trække ud deraf. En Kjælber under Beboelses-huset duer ikke, da der er for megen Støj, og ved Opbevarelsen af de mange forskjellige Ting, Madvarer og Grøntsager, som man i Reglen pakker ned i Kjælderen, udvikles der en meget usund Luft, som Bierne ikke godt taale. Biauln betaler sig langt bedre i Amerika end hjemme, hvis man kan træffe disse her omtalte Forholdsregler, thi der er langt rigere Ernaering for Bierne her at udvinde, baade i Skovene og paa Korn- og Kløvermarkerne.

Lars Ebbe.

Bakerville, Wis., April 1887.

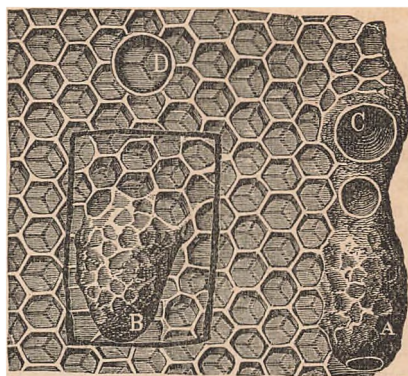
Lars Ebbe har boet i Tøkkerup ved Nysted, var vistnok Lollands største Biejer og drev en indbringende Biaul. I Aarene 1878 og 1880 høstede han for henholdsvis 592 og 680 Kroner Honning af sine Bier (se „L. f. B.“ 1878 Side 100 og 1881 Side 2). Hans Meddelelser om Biauln i Amerika, hvor han har opholdt sig i 5 Aar, maa have Interesse for vore Læsere og hans Meddelelser bekræfter, at Klimaet og Egner har en meget væsentlig Indflydelse saavel paa Voligerne som paa Driften.

Ved Høgfors i Midt-Sverig gaar den egenlige Vinter godt, der er det blæsende Foraar vansteligst at komme over (se „B. L.“ Side 99).

Hos Lars Ebbe i Nord-Amerika er det Vinterens Gaardhed der er værst for Biauleren.

Ned.

De sædvanlige Dronningeceller anlægge Bierne i Randen af en Tavle, hvorfra de hange lodret ned. Begyndelsen er som en lille Skaal, saaledes som det kan ses paa nedenstaaende Billede ved C. I denne aabne, i Bunden runde, Forbygning lægger den gamle Dronning et Æg. Naar Larven 3 Dage efter kryber ud af Æggeskallen, fodres den af Bierne og medens den tiltager i Størrelse i Løbet af den følgende Uge, udvides Cellen jævnt

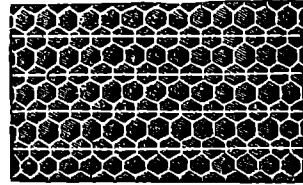

ved at der lægges ny Bogmasse paa, langs Skaalens Rand. Denne Viderebyggen foregaar mest paa den øvre Side og derfor kommer Dronningecellen til at dreje nedad og ender med at hange lodret. En saadan færdig Dronningecelle, hvoraf den unge Dronning allerede er gaet ud, ses ved A. Den er udenbendig ligesom pullet af smaa Forbygninger. Ved Dronningeavl benyttes ofte de lukkede Dronningeceller, naar man vil forsyne et Stabe med en ny Dronning. Cellen maa da udstøres med stor Forsigtighed tilligemed et Stykke af Tavlen, hvorpaa den sidder og indsættes i en ny Tavle, hvorefter et tilsvarende Stykke fjernes. Denne Fremgangsmaade er fremstillet paa Billedet ved B og er ved Hjælp af den let at forstaa. Den her omtalte Slags Dronningeceller er den sædvanlige, men under abnorme Forhold bygger Bierne en derfra noget afvi-

gende, som sidder paa Siden af en Tavle og er et sikkert Tegnet paa pludselig indtraadt Viserløshed i Ingletiden. Da Bierne i et saadant Tilfælde ikke vilde kunne faa en sædvanlig Dronningecelle belagt med Æg, griber de til den sidste Udvæj, der staar dem aaben: at bygge en Celle over Arbejdsryngel, være sig et Æg eller en Larve, og fodre denne op til en Dronning. Paa Sidefladen af en Arbejdsstavle gnaves nogle Celler af og paa deres Plads bygges en lille Staal om en enkelt Larve. Dens Bund er noget uregelmæssig som det kan ses ved D, men forøvrigt forlænges den paa samme Maade som en sædvanlig Dronningecelle.

Man skulde nu ikke tro, at det kunde have sænderlig Betydning for Biavleren at være bekendt med denne usædvanlige Slags Dronningeceller, thi de fremkomme kun sjældent. At de er et sikkert Bevis paa: 1) at Bierne ikke formaa at flytte Æg eller Larver fra en Celle til en anden og 2) at Arbejderne er Hunner, men ved at udbilles i den snevre Celle og ved tarveligere Føde blive „ufuldkomne Dronninger“ gjør, at de allerede forlængst fortjente større Opmærksomhed, men i den senere Tid har de tillige faaet en stor praktisk Betydning, idet en Amerikaner har fundet paa at benytte denne Gjenkommelighed hos Bierne til Masseopdrætning af Dronninger i nogle faa Stader. Denne Mand er Henry Alley, som i over 20 Aar har drevet Dronningeaavl som Næringsvej og for et Par Aar siden skrevet en Bog derom. Alley udvalgte sine Tillægsbyr fra de Stader, som er rene af Race, mindst stiklystne, slittigst og overvintre bedst. Disse udvalgte Dronninger indføres i smaa „Tillægs-Stader“ paa omtrent 4 Normalammer, som han holder meget folkerige og fodrer godt for at faa Dronningerne til strax at kunne belægge en Tavle, naar den indhænges. Han foretrækker til Æglagningen udbyggede Kunsttavler, hvori der har været ynglet 1 à 2 Gange. En saadan Tavle indhænges om Aftenen i hvert „Tillægs-Stade“, belægges med Æg inden 24 Timer, men faar, naar der ikke er Trang til stor Lov, Lov at hænge til den 4de Dag. I modsat Fald fjernes den, for at erstattes af en

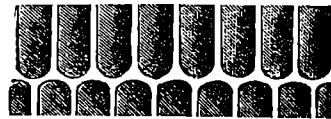
ny. De belagte Tavler bliver ikke udklækket i disse „Tillægs-Stader“, men hos store, kraftige Folk, som i Forvejen gjøres viseløse. De faar ikke en hel Tavle hver, men kun en Strimmel deraf, som de følgende Billeder skal vise. Naar Tavlen først udtages paa den 4de Dag, er der allerede smaa Larver i den og dette anser han for det bedste. Tavlen lægges paa et Bord og med en skarp Kniv skærer han den i Strimler, saaledes at han træffer hver-

anden Cellerække, hvorved der kun bliver en Række fuldkomne Celler paa hver Strimmel. I denne, midterste, Række påelægger han endda hveranden Larve med Hovedet af en Tandstik, saa der kun bliver faa Larver tilbage paa Strimlen, for at senere Dronningecellerne ikke skal komme hverandre for nær, men let kunne adskilles.

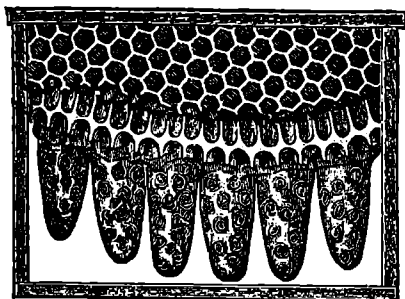

Endelig forforter han Cellerne paa den ene Side af Tavlestrimlen stærkt og klæber saa Strimlen fast ved den anden Side langs Underkanten af en Tavle med smeltet Bøx, som ikke er for varmt. Nabningerne paa de med Larver belagte og affortede Celler vender da nedefter, hvad der ses paa høstaaende Billeder, som viser Strimlen set fra Siden, medens den

paa de øvrige Billeder ses forfra. Strimlen fastklæbes noget buget, for at Dronningecellerne kan komme til at hænge noget længere fra hverandre og derved blive lettere at udfæse. Nu

er Tavlen færdig til at indhænges i det Stade, der skal opdratte Dronningerne og som er gjort viferløst 10 Timer forud og berøvet alt sit Rærk. Tavlen hænges midt i Stadet og paa hver Side flere Tavler med Honning, men uden mindste Spor af Ug eller Yngel. Bierne give sig strax til at ansætte Dronningeceller over de smaa Larver og naar de ere udbyggede, ser de ud som hosstaaende Billebe vifer. De maa kun blive i Stadet indtil den

7de Dag efter Indhængningen, og saa udføres for at anvendes. Man maa nødig lade mere end 25 Dronningeceller ansætte i hvert Stade, da deres Godhed ellers forringes.

Mere om Stadeformerne.

Af C. Jensen, Skimmebe.

I 1870 begyndte jeg paa Biavlens efter den nyere Methode, det var med Lavstabet, Rammen 10×10 indvendig Maal, man kjendte den Gang her paa Egnen ikke andre Stadeformer. Noget efter kom Højstabet hertil, det blev meget rosende omtalt, det havde mange Fortrin fremfor Lavstabet „det var nemmere at behandle og man kunde høste langt mere Honning af det.“ Jeg kunde ikke indse, at Højstabet havde alle de Fortrin, bets Venner gav det, men da jeg gjerne vilde bruge det bedste Stade, forespurgte jeg mig hos en Mand, der da blev anset for en af Danmarks dygtig-

ste Biavlere. Han svarede mig, at naar jeg var vant til at bruge Lavstabet, saa vilde han ikke raade mig til at bruge Højstabet, da man aldrig skulde være saa villig til Forandring af Staber og Rammer, at det forvildebe, særligt naar jeg kunde opnaa saa godt Udbytte ved Lavstabet (se „L. f. B.“ 1878 Side 98). Da Trugstabet begyndte, roste bets Venner det, ligesaa meget som forhen Højstabet var bleven roft. Højstademændene sagde at Trugstabet var et „daarligt Dvervintingsstade“ og det var en „meget slem Fejl ved det.“ Da det var let for mig at forandre fra Lavstade til Trugstade, da jeg kunde bruge de samme Rammer, saa lavede jeg mig nogle Trugstaber til 2 Familjer og dem har jeg brugt siden 1882. Det er jo langt hurtigere og lettere at behandle end Lavstaderne, da man kan aabne foroven og derfra omskifte Rammerne, men hvad Honninghøst og Dvervintning angaar, da kan jeg ikke mærke nogen Forskjel, min Dvervintning maa vist kaldes meget god, da jeg endnu aldrig har haft et dødt Folk.

Det Stade jeg tror, der bør fremhæves, er Trugstabet i Pavillon eller i halvtags Hus.

Men Udbyttet af Bierne beror mest paa Behandlingen af Bierne, langt mere end paa Stadeformen.

Brudstykker af et Foredrag,

holdt af Fru Demant.

Vi lever i en Tid, hvor Hensynet til hvad der kan betale sig er det overvejende. Biavlens betaler sig godt, naar den bliver drevet med Kjendskab og den fordrer ikke nogen stor Driftskapital. En Indtægt af 2 à 300 Kroner om Aaret af Bierne kræver ikke stor Anstrængelse at erhverve sig, men det kræver Kjendskab til Biernes Liv og Pasning. I ældre Tider og mange Steder holdes Bierne i Kuber og man dræber Masfer af dette nyttige Dyr, for at saa det daarlige Produkt, som næsten ingen vil købe. Vi kan ved Brugen af

Husene, Udslyngningsmaifinen, Kunsttauler komme Bierne til Hjælp og faa langt større Udbytte og faa god ren Honning som har Værdi saavel naar man vil sælge den, som naar vi selv bruger den i Husholdningen. Man bliver ikke strafs en dygtig Biauler, fordi man faar Bierne i et Bihus (som desværre mange tror), nej, der skal Tid til, der maa gjøres Erfaringer, og ofte betales Lærepenge, gaa derfor til Biaulsmøder og Udstillinger, læs gode Skrifter om Biaul og søg paa enhver Maade at faa saa megen Kjenndskab til Biaul som mulig. Enhver som vil begynde at holde Bier bør tage smaat fat, kun begynde med et Stade, og faa efterhaanden, som der vindes mere Indtægt udvide Aolen, at begynde for stort duer ikke, for det er til Tab baade for vedkommende Begynder som for Biaulen i sin Helhed. Begynderen kan let tage fejl og derfor enten intet Udbytte faa af sine Bier eller ogsaa Tab, og faa skyder han Skylden over paa Bierne, skjønt det er ham selv der ikke har forstaaet at passe dem.

At drive Biaul fordrer ikke mange Penge, men godt Kjenndskab til Bierne, og Bierne bør passes naar Tid er.

August.

I Øst-Jylland og paa Verne er Trækket nu næsten ophørt, Bierne flyver vel ud og søger forskellige Blomster, men de hjembringer af Honning kun enkelte Steder mere end til Stadets daglige Forbrug. Brugen af Kunsttauler bør ved det gode Træks Dphør være forbi og man borttager ved Lejlighed de overflødige tomme Tauler og indsnævrer Rummene. Slynger man Honning saa lad de Tauler være tilbage, som man synes passer bedst til Bierne at overvintre paa og hæng dem ind i Vinterlejet i den Orden vi senere vil have dem. Tag ikke Biernes Forraad for nær, ofte bruger Bierne i Efteraarssmaanederne ikke saa lidt Honning. Hæng de udslyngede Tauler længst fra Flyvehullet til Bierne at rense, inden Tavlen skal hængjemes.

Giv folkefattige Bisfolk Ingeltavler og giv Stader, der er fattige paa Forraad, fyldte Honningtauler. Hvis man arbejder ved Bierne og mærker at de begynder at røve, saa bør man holde op med Arbejdet. Spild ikke Honning eller læg Brødstykker af Tauler med Honning narved Bistaderne. Indsnævr Flyvehullerne efter Biernes Neshov. Er der Håndier i et Stade, saa er det maaske viserløst? Er det viserløst, saa foren Folket med et andet Stades Folk. Paa Egne, hvor der sælges „Biværk“, er det mau nu bør gjøre Indtægt af gode Kubebefolk, („Biværk“ koster i Reglen kun 20 D. P.) se B. T. S. 18. Kan man faa Bier frit for at tromme dem ud (eller skære dem ud) af Kuben hos Kubeholdere, saa er det ogsaa en god Maade at formere sit Stadeantal paa. 2 saadanne Tromlinger slaas sammen og gives dels halvtomme og dels fyldte Tauler til at overvintre paa.

N. S. Kristensen.

Udstillingen i Kjøge.

Gl. Roskilde Amts samt Ransø Lune Herreds Biaulerforeninger afholdt i Dagene 29. 30. 31. Juli en fælles Biauludstilling, Hotel „Prinsens“ Pavillon og Have i Kjøge. Der var ialt 54 Udstillere af Biaulere og Fabrikanter og hvoraf mange var mødt med store og smukke Samlinger, hvoraf særlig fremhæves Gaardbestyrer J. Larsen, Bødelov, Samling af Bihuse. Husflidslærer N. Sørensen Norup, Samling af Mjød, Frugtvin og Honningfager. Murmester Kindberg, Persølgø, Mjød, Honning, Syltetøj, Voks. Gartner Larsen, Villesborg, Skovfoged Rasmussen, Kragefkon, Dyrlæge D. Nielsen, Kjøge Samlinger. Gartner Wendt var mødt med en stor Samling af forskellige Biplanter og med Frø af Biplanter. Af Fabrikanter med store og smukke Samlinger bør nævnes: Pedersen, Tved, Bihuse og Maskiner, Bager Hansen, Roskilde, Honningfager, Aug. Andersen. Slagelse, P. A. C. Müller samt Salomon, Kjøbenhavn, Mjød. Udstillingen var meget smuk og lærerig men den blev kun godt besøgt den anden Dag 1. og 3. Dag var der kun saa Folk foruden Biaulerne men af dem var der mange endog langvejsfra. Samtidig talte Fru Demant om hvorledes man „bedst begynder paa Biaul“. Anden Dag

talte Lærer Erslev om „Bivokset“, 3. Dag 20-mander, Sverrig om „Biavlens Historie“.

Premierne tilfaldt følgende:

I. Afdeling: Levende Bier.

2den Præmie: Dyrsløge D. Nielsen, Kjøge, for et Bistade m'd levende Bier. Hædersdiplom: Ole Larsen af Jersil for et Observationsstade.

II. Afdeling: a. Bistader, Redskaber m. m.

1ste Pr.: Oddst. Jens Larsen af Bæddeløv, for forskellige Bistader. 2den Pr.: Gdejer Jacob Larsen, for et Trugstade. 3dje Pr.: Maskinbygger J. Sørensen, Birkebo, for et do. 3dje Pr.: Tømrermester Frandsen, Herfølge, for en Udslyngningsmaskine. 3dje Pr.: Oddst. Jens Larsen, Bæddeløv, for en Kube med oversæt. Hederlig Dmtale: Dyrsløge D. Nielsen af Kjøge, for en Udslyngningsmaskine. Dito: Kantor Erslev, Kallundborg, for en Tavlespore.

b. Til Fabrikanten:

1. Præmie: Fabrikant R. Pedersen, Tved, for et Trugstade. 2den Pr.: Smeder N. Larsen af Aashøj, for et Trugstade. 2den Pr.: Smeder M. Vøll, Øster Jølby, for et Trugstade. 3dje Pr.: Viltkøflager Halgreen, Kjøge, for en Udslyngningsmaskine. 3dje do.: R. Pedersen, Tved, for en Stralkniv. 3dje do.: R. Pedersen, Tved for Udslyngningsmaskiner.

III. Afdeling: Honning og Vø.

1. Præmie: Lars Larsen, Karrebæk, for Honning. 2den Pr.: Skovfoged Rasmussen, Krageskov, for do. 2den Pr.: Skovfoged Rasmussen, Krageskov, for do. 2den Pr.: Bødder Mads Nielsen af Tune, for do. 3dje Pr.: Jordbruger S. Sørensen, Kildebrønde for do. 3dje Pr.: Gartner Larsen, Vilsbørg, for do. 3dje Pr.: Fru Pouline Larsen, Nykjøbing p. S., for do. i Glaslokke. Hædersdiplom: Svend Larsen, Hjeverskov for Honning. Do.: Jens Andersen, Kaulstrup, for do. Do.: Bøver H. Andersen, Aashøj for do. Do.: Fabrikant Müller, Kjøbenhavn, for do. Do.: Murermester Rindberg, Herfølge, for do. Do.: Hans Jensen, Tune Bede, for Honning.

IV. Afdeling:

a. Forædlede Produkter.

1ste Præmie: Skovfoged Rasmussen, Krageskov, for Taffelmjøb. 1ste Pr.: Maltforpagter Andersens Hustru, Bredsløse, for Syltetøj. 2den Pr.: Doris Wamberg, Bredsløse, for Kirsebærvin og Citronlikør. 2den Pr.: Murmester Rindbergs Hustru, Herfølge, for Rager og Syltetøj. 3dje Pr.: Haagensen, Tranbjerg Samsø, for Taffelmjøb. 3dje Pr.: Fru Pouline Larsen af Nykjøbing p. Sjælland, for Ribsvin. 3dje Pr.: Frøken Nielsen, Kjøge, for Mjøb og Rager. Hædersdiplom: Lærer Schmidt, Hversted, for Mjøb. Stine Sørensen, Norup, for Honningfager.

b. Til Fabrikanten.

1ste Præmie. Aug. Andersen, Slagelse for Honning-Vrytmjøb. Som præmieverdigg er tilkendt en af Konditor Arnesen, Kjøge, indleveret Samling af

Honningfager. 2den Pr.: Fabrikant Salomon, Kjøbenhavn, for gl. Mjøb. 2den Pr.: Rager Hansen, Roskilde, for Honningfager. 3dje Pr.: Fabrikant Müller, Kjøbenhavn, for Honninglikør. Hædersdiplom: Rkud. Gottschalk, Holbæk, for Taffelmjøb. Do.: Jordbruger Sørensen, Kildebrønde, for Mjøb. Do.: Gaardbestyrer Jens Larsen, Bæddeløv for Mjøb. Do.: Fabrikant Müllers Hustru, Kjøbenhavn, for Honningfage. Do.: Husftidslærer A. Sørensen, Norup, for Honningfager. Do.: Ungkarl Ole Olsen, Jersil, for Syltetøj.

V. Afdeling:

Hjælpe midler.

1ste Præmie: Kantor H. Erslev i Kallundborg, for Fodringsapparat m. m. 1ste Pr.: Kunstgartner Frantz Wendt, Skt. Jørgensbjerg, for en Samling af Biplanter. 1ste Pr.: Vogholder Demant, Kjøbenhavn, for adskillige videnskabelige Hjælpe midler. 2den Pr.: Kunstgartner Wendt, Skt. Jørgensbjerg for en Samling Frø af Biplanter. 2den Pr.: Hans Jakobsen af Frøslev, for Tavlesporer. 3dje Pr.: Schmidt, Sofievej, Kjøbenhavn, for Kunsttavler. 3dje Pr.: Viltkøflager Halgreen af Kjøge, for Pipibe og Fodringsapparat. Hædersdiplom: Dyrsløge Nielsen af Kjøge, for en Vøgsamling om Bier. Do.: M. Vøll, Øster Jølby, for Kunsttavler. Do.: Biavlær N. S. Christensen, Himmelsø, for do. Do.: Rasmusen, Svendborg, for do. Do.: Cand. phil. Worries af Kjøbenhavn, for en Montre med Viffender. Do.: Fabrikant Chr. Pedersen, Tved, for Kunsttavler. Do.: Viltkøflager N. Pedersen, Brønderslev, for en Vøg-Mensmaskine og Penjeapparat.

Det bør fremhæves, at de udstillede Gjenstande kun vare mærkede med Nummer, saaledes at altsaa Dommerne ikke kjendte Udstillerens Navne.

Fra og til vore Læsere.

Midt-Jylland. Biavlens gaar hurtig frem her paa Egnen, men vil vist ligesaa hurtig gaa tilbage, da de fleste tage fat i den Tø: naar man blot faar Husene, har man 10—15 Kr. Indtægt p. Stade aarlig o. s. v." Det viser sig efterhaanden, at Regnestykket, uden behørig Kjendskab, slaar fejl og saa hedder det: „det kan ikke betale sig!“, saa opgives Husene og man tror, at man er narret.

N. W.

Smønting.

Vor Vørbjørsel. I 1886 er der i Kjøbenhavn udfileret omtrent 30,740 Vø.

* * *

Melinit er Navnet paa et Sprængstof, som er opfundet af to franske Officerer. Det er en Bædste, der ligner Honning og deraf er Navnet hentet, idet Honning paa Græsk hedder meli. Det skal være to Gange værre end det frygtebe Nitroglycerin. En Bombe med Melinit nøjes ikke med at sprænge et Hus i Luft, men pulveriserer det.

Fra Kredse.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforening

afholdt i Juni Maaned 2 Møder, paa begge var Fru Demant til Stede. St. Hansdag afholdtes det første hos Sognefoged Lars Jensen, Karls-Lunde, det var besøgt af ca. 60 Kvinder og Mænd, under Foredraget svarede et Stabe. Sværmen blev indfanget og sat i et Trugstabe. Søndag den 26de afholdtes det andet Møde i Skibby, Horns Herred, det var ligeledes godt besøgt. Efter Foredraget, som holdtes i Skibby Kro, blev Lømrer Jagds smukke lærerige Bistand besøgt. Biavlerne der paa Egnen ønskede et Møde i September med Foredrag „Om Indvintning“ og Indvintningen praktisk udført.

Spørgsmaal om Biavl.

Herunder optages og besvares Spørgsmaal om Alt Biavlen vedrørende, som har almindeligere Interesse. Indsendte Spørgsmaal ville blive besvarede i det følgende Nr., forsaavidt vi ikke maatte foretrække, at bede vore Læsere om Oplysning.

Ned. gjør udtrykkelig opmærksom paa, at Spørgsmaal, som kun have rent personlig Interesse kun besvares pr. Brev og kun saakent 12 Ore i Frimærker medfølge. Spørgsmaal sendes til Biavler N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Nr. 34. Hvesperne er meget slemme paa min Bistand, hvad skal jeg gjøre ved dem?

Kom en Pøgel togende Vand i en Trepartesflaske, smør med en Pennefjer noget Syltetøj inde i Flaestens Hals. Hvesperne søger det (Vierne ikke) og falder i Flaesten og drikner. Ved De hvor Hvespereden er, saa ryg med Deres Bipibe eller Høgpuster ind af Indgangen til Hvesperne, de bliver hurtig bedøvede af Røgen, saa de ikke kan flyve, grad saa ind til Reden og ødelæg den.

Biavlermøder m. m.

Besjæftigelses- og Biavlermøder optages uden Betaling og maa være Ned. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til: „Biavls-Tidendes“ Redaktion Kjøbenhavn K.

Svendborg Amts Biavlerforening

afholder i Faaborg i Oktober en Biavlsudstilling, hvortil foreløbig indbydes

Lyngs Stifts Biavlerforeningens Medlemmer.

Nærmere i næste Nr.

Kr. Pedersen.

Biavlerforeningen for Vesterhæsinge og Omegn afholder følgende Møder hver Dags Eftermiddag Kl. 2:

Søndag den 4de September hos Lømrer Søren Madsen, Gaastrup.

Søndag den 25de September hos Christen Pedersen, Søbye Lykker.

Begge Steder vil der blive givet praktisk Undervisning i Biavl og Diskussion om forskellige Biavls-spørgsmaal. Bivener indbydes.

Søren Madsen.
Kredsforsmand.

Besjæftigelses.

Paa Jacob Erslevs Forlag er udkommet:

Fører i Biavl

af Hans Erslev. Pris hæftet 1 Kr. 60 Ø., indb. 1 Kr. 85 Ø. Bogen er udstyret med 89 oplysende Billeder.

Bipiber for saavel Røgere som Ikke-Røgere faas å 3 Kr. pr. Stk. hos Kunstdrejer Rasmussen, Roskilde.

NB. Piben forsendes mod Efterkrav!

Aargangen 1886 af „Biavls-Tidende“, indeholdende en Mængde gode Artikler saavel for Begynderen som for den ældre Biavler kan faas frit tilsendt, naar 1 Kr. indsendes til

„Biavls-Tidendes“ Redaktion, Kjøbenhavn K.

Fra Redaktionen.

Klager over „Biavls-Tidendes“ Forsendelse maa indsendes til Postvæsenet og først naar dette ikke hjælper, til Bladets Redaktion. Enkelte Nr., som ikke er modtagne fra Postvæsenet, erstatte vi gerne.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
 cand. phil.

N. S. Kristensen.
 Biavler.

„Biavls-Tidende“ { udgaar den 1ste i hver Maaned }
 { koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. } bestilles paa ethvert Postkontor

Vetjenbtgjærelser, Vidrag, m. m. adresseres til
 „Biavls-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K.
 Alt, den praktiske Biavl vedrørende, sendes til:
 N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: Hold Biavls-udstillinger! — Gammelt og Nyt (med Billeder). — Indvindingen til vore Læsere. — Smaating. — Biavls-udstillinger. — Der praktiske Omker. — September — Fra og til vore Læsere. — Biavls-udstillinger. — Spørgsmaal om Biavl. — Biavlermøder m. m. — Bekjendtgjærelser. — Rettselse.

Hold Biavlsudstillinger!

Lokale Biavlsudstillinger afholdte af den (eller de) stedlige Biavlerforeninger har vist sig at være et udmærket Middel til at fremme Biavlen i den Egn, hvor de afholdes og den gævner Biavlen paa flere Maader.

Den henleder Opmærksomheden paa den tidsvarende Biavl, og afholdes den, hvad den bær i en Kjøbstad og den er godt og smukt ordnet og kraftig støttet ved Avertering saavel i Biavlsbladene, som særlig i de lokale Blade og ved Opslag af Plakater i Byen, saa er der gjort meget for at skaffe Besøg, men der kan gøres mere. Send gratis Udgangskort til Byens Lærere til de kommunale og offentlige Embeds- og Bestillingsmænd, en Del af dem kommer saa og besøger Udstillingen og bliver Biavlen en god Støtte. Lad Udstillingen være aaben en 2 à 3 Dage efter Omstændighederne og afhold den enten samtidigt med en større Markedsdag, Dyrefkedag eller lignende, som bringer mange Folk til Byen, saa faar Udstillingen i Nægle og ogsaa godt Besøg saavel af Biavlere som af Ikke-Biavlere.

A. En Del Kubebiavlere, som ellers ikke vilde komme til noget Møde trækkes med, og ved at se det udstillede faar de Djet op for, at den nyere Biavlsmethode dog vistnok har en Del Fortrin fremfor den ældre, og at det maa ske kunde „gaa an“ at begynde lidt ogsaa.

B. En Del ikke Biavlere kjøber af de udstillede smukke Sager for at have lidt med hjem fra Udstillingen, og Biavleren faar sig derved gode faste Kunder i Kjøbstæderne, som de sælger direkte til og til god Pris, og Mellemhandleren, og dermed den lave Pris for Honning undgaas.

C. Flere Biboliger og Medskader fremstilles samlet. Kritik øves, det tidsvarende og bedste kommer i Nægle til sin Ret. Ellers maa Begynderen ofte begynde med forældede og ofte meget upraktiske Hjælpebidler.

Altsaa meget vundet ved saadan en Udstilling.

Men et Spørgsmaal er, om alle lokale Biavlerforeninger kan sætte en saadan Udstilling i Scene. Jeg tror de fleste har Betingelserne for det!

Til en saadan Udstilling yder næsten altid den stedlige Landbosforening et Vidrag til

Hjælp, ofte bliver den ogsaa støttet af andre (Sparekasser og Nigmænd). Ved Henvendelse til de stedlige Redaktorer avertere disse enten helt frit eller ogsaa giver de en meget høj Rabat, altsaa en stor Støtte. Lokalet (der bør ligge bekvemt for Folk) kan i Meglen faas frit. Dekorationsfager, Flaegtøj og lignende kan ogsaa faas frit til Laans.

Bor kun et Par virksomme, arbejdsdygtige Medlemmer af Foreningen i eller bekvemt (Hernbanen) for Kjøbstaden og vil offere hver nogle Dage paa Udstillingen, saa lader en saadan Udstilling sig ordne uden stor Udgift og meget billigt og altsaa uden Udgift til Tab for vedkommende Biavlerforening, der jo i Meglen heller ikke har meget at sætte til af, men ofte giver Udstillingen endogfaa et lille Overskud.

Saadanne lokale Udstillinger burde der holdes langt flere af. Vi maa komme dertil, at de afholdes hvert andet eller tredie Aar i enhver Kjøbstad, Landet over. Tror man ikke, at de stedlige Biavlere har Lust eller Evne nok til selv at udstille tilstrækkeligt og fyldigt, saa kan jo et Par af de nærmeste Foreninger slaa sig sammen om en Udstilling. Saaledes har Gl. Roskilde Amts Biavlerforening gjort i flere Aar. Betingelserne for denne Samvirkning har været, at den Forening, der ordnede Udstillingen, selv bar Udgifterne og fik alle Indtægterne (som den lavede, saaledes havde den det) paa den Maade kommer der ikke saa let Rivninger frem. De deltagende Foreninger opgave deres Medlemsantal og i Forhold dertil yde hver Forening Tilskud til Præmier og vælger Dommere, paa den Maade kommer de deltagende Foreninger til deres fulde Ret. Selv om Præmierne er smaa, saa bør der følge et smukt Diplom med, for Diplomerne er for mange mere Værdi end en lille Pengesum. De Diplomer, der bruges hos os er meget nette og de koster en 25 Kroner 100, og af 100 er der nok til en 2 à 3 Udstillinger. Da Gl. Roskilde Amts Biavlerforening i 1880 holdt sin første lille Udstilling, talte den kun 15 Medlemmer. Kassens Indhold var ikke 10 Kroner og det vilde glæde mig meget om en eller anden Biavlerforening ved denne lille Opsats vilde tage kraftig og praktisk fat paa

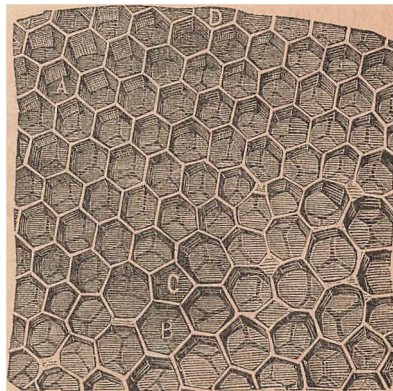
Biavlsubstillinger, ja, er sikker paa de faar nok Fremgang baade i Medlemsantal og i Kjøbere til deres Biavlsprodukter.

N. S. Kristensen.

Gammelt og Nyt.

Af Filomella.

26. Biernes Celler. Man mener, at Bierne ligesom deres nærmeste Slægtninge Humlebieerne en Gang har bygget udelukkende tøndeformede Celler, men i saa Fald har de deraf kun bevaret Dronningecellerne, thi de øvrige bygger de jo nu sekstantede, i Tavler med to Lag. Der er ogsaa andre Omstændigheder, der kunde tyde i samme Retning, saaledes er jo Dronningecellerne ikke byggede af Vog, men af Vog og Blomstertøv ligesom Humlebiernes, men i hvert Fald maa man indrømme, at Bierne nu ere Mestre over alle andre Insekter i Bygningskunsten. Buffon mente, at Grunden blot var den, at Humlereden er lille, men at Bistadet rummer mange Tusinder, hvorfor Husbierne var nødte til at indrette sig mere økonomisk baade m. H. t. Vogforbrug

og Plads end Humlebieerne behøvede. Det vil altsaa sige, at man, for at forstaa Cellebygningen, maa tage sin Tilflugt til de mekaniske Principper. Lad os f. Ex. fylde et stærkt Kar helt med Væter, hælde noget Vand

paa og luffe Karret godt til. Værtene, der repræsenterer smaa Kugler, bære da hverandre kun lidt med Overfladen, idet der lades rigelig Plads inellem dem. Nu indfuge de Vandet og poulne op, hvorved de søge at udvide sig, men Karrets Sider staar inod. De trykker da paa hverandre og da de nu tillige er bløde, give de gjensidig efter. Luffer vi da Karret op efter et Par Dages Forløb, er de alle blevet — sexfantede. Kun de Værtter, der laa yderst langs Karrets Vægge er flade paa den udadvendte Side. Dette giver os netop et Billede af en udbygget Tavle, hvor Cellerne er sexfantede, men langs Randen af Tavlen, foroven, forneden og langs Siderne er de ligesom affkaarne paa den ydre Side. Saadanne Celler ses paa Billedet ved D, det er dem, man kalder Hæsteceller, fordi Tavlen er fastgjort til Rammen ved Hjælp af dem. En Sexfant har 6 Sider og 6 Kanter og kan enten vende en Side eller en Kant opad. Har det da noget at betyde og hvilket har Bierne faa valgt? Som man kunde vente — det hensigtsmæssigste, nemlig en Kant opad, saaledes som de fleste Celler paa Billedet viser det, f. Ex. ved A, der betyder Arbejderceller. Trækker man i et Net med 6-fantede Masker, saa er det stærkere paa denne Led end paa den anden og Vortavlen skal jo ofte bære en betydelig Vægt i Honning og Ingel. Derfor bygge Bierne altid saaledes. Ser man en Tavle som den, der er afbildet Side 167 i forrige Nr., saa kan man være vis paa, at det er en udbygget Kunsttavle. Biavlerne pleje dog ikke at bryde sig derom, da de ikke har mærket nogen synderlig Forskjel i Tavlen's Styrke, om Kunsttavlen hænger paa den ene eller anden Led, men i Naturen bygger Bierne jo heller ikke i Rammer.

Al sexfantede Celler bygge Bierne jo 2 Slags, nogle mindre, som netop omslutte en Arbejdsbis Krop og nogle større, som netop kunne omslutte en Hanbis Krop. Disse Celler er fuldkommen ens byggede, blot Størrelsen er forskjellig. Naar Bierne er begyndt at bygge den ene Slags, kan de fortsætte med den anden Slags, men for at danne Overgangen, maa de først bygge nogle uregelmæssige, ligesom mis-

dannede Celler, paa Billedet ved C. Man kalder dem derfor Overgangsceller. Det er navnlig Bunden, der er saa uregelmæssig i dem, saaledes som det tydelig ses paa Billedet. Næderst har vi endelig Hanbicellerne, ved B.

Indvintningen.

Af K. Hansen, Videby.

Om Foraaret og For sommeren gjælder det for Biavleren om at faa opdrættet saa mange Bier som muligt. Om Sommeren skal der skaffes Rum til Bierne at fylde Honning i, samt høste Honning. Nu gjælder det om at indvintre vore Bier saa godt, saa vi ligesom Chr. Jensen i sidste Nr. af „N. T.“ efter 17 Mars Forløb kan sige: endnu er ingen døde ved Overvintningen.

Et Bisfolk dør ikke om Vinteren af Mangel. Grunden til, at de dør, er enten Sult, Bugløb, Uro, Fugtighed, Vandmangel, eller de er blevet viserløse.

Sulten, Mangel paa Foder, er en meget slem Bijende og den bortriver hvert Aar mange Bisfolk hos Kubbiavleren. „De gaar ud“, det vil sige dør af Mangel paa Honning. Et usejlsbart Midde herimod er, at ethvert Bisfolk har 16 à 20 Pd. Honning. Har de ikke saa meget, saa bør man give dem det.

Bugløb fremkommer enten deraf, at Bierne er blevet fodret for sent paa Aaret, saa det har været for koldt til at de har kunnet faa forseglet Foderet og det derfor er blevet fordærvet i utildækkede Celler, eller ved at Bierne er blevet fodret med fordærvet Honning. Bugløb kan Bierne ogsaa faa, naar de om Vinteren foruroliges eller naar de mangle Vand eller er viserløse.

Uro om Vinteren kan ske ved, at der arbejdes i Stadernes Nærhed, naar Jorden er frossen, eller ved at et Par Mus har taget Bolig i Bihuset, i eller over Ruben og Følgen deraf er enten stort Følketab eller ogsaa at hele Folket gaar til Grunde. Spørg derfor for No i Bistadernes Nærhed og tæt med Twist eller Net for Flyvehullet, saa Mus i Vinteren

ikke kan komme ind deraf. Sæt en Musfælde paa Vifstanden til at fange Musene i. Solen kan ogsaa om Foraaret i urette Tid lokke Bierne ud, ifyg derfor for Flyvehullet, naar de ikke skal ud.

Fugtigthed er ofte en flem Gjæst i mange Huse. Grunden dertil er fast, tæt Dække over Vinterlejet eller for tæt sammenstoppet Pakning og for indsnævret Flyvehul i Forhold til Folkets Størrelse.

Naar man indvintrer et Bifolk, læg saa lige over Rammerne et Stykke Kaffesækketøj, hvori er klippet et 2½" bredt rundt Hul. Læg over eller under Hullet et Stykke Staaltraadsnet, som er saa fint, at Bierne ikke kan gaa igjennem. Det er da udmærket til at fodre igjennem. Det dækkes til med et Lag Mos eller fint Hø, eller ogsaa kan man stoppe Mos, Tang eller fint Hø i en passende stærk Pose eller Madras og lægge over. Det er hurtigere og langt renligere. Flyvehullet maa være passende aabent, saa der kan være rigelig Udgang for frisk Luft. Naar dette iagttages, saa er vi sikker paa, at Biernes Uddunstninger ikke sætter sig paa Stadets Loft, men kan gaa ud igjennem det porpse Dække.

Vandmangel indtræffer særlig efter tørre Somre, da Honningen indeholder saa lidt Vand og krystalliserer i Tavlerne (bliver stenløben). Da Folket ikke kan til Stadighed flyve ud og hente Vand, fører det til dets Undergang og særlig naar Bierne tidlig paa Foraaret har faaet ansat megen Yngel, for der skal meget Vand til Fodervællingen. Sog ved Indvintringen de Tavler ud, der er mindst forsukket Honning i og er der ikke saa lidt forsukket alligevel, saa giv Stedet en 4 à 6 Pd. passende svær Sukkeropløsning som opfodres saa hurtig Bierne opbære det, bedst paa en 3 à 4 Aftener.

Viferløshed. Ethvert Folk, der om Efteraaret er blevet meget folkesfattigt eller som har Hanbier endnu, er i Neglen viferløst, ligesom Stader med gamle opslidte Dronninger ogsaa gaar til Grunde i Vinteren eller i Foraarets Lob. (Det kan mærkes paa Dronningens Uglægningssevne i den gaaede Sommer og ses paa hendes Udseende og slidte Ringer,

at hun er gammel.) Saa danne Stader bør enten forenes med et kraftigt Folk eller ogsaa bør man give dem en udtrommet Sværm ind. 2 svage Folk bør ogsaa forenes. Hellere 1 godt Folk til Foraaret end 2 svage eller døde.

Paa Indvintringen bør man begynde nu. Ordre Tavlerne i Huset, indsnævr Rummet og læg et tyndt Lag over Dækket, men dæk ikke for stærkt til, før Kulden tiltager.

Der praktische Imker.

Lehrbuch der rationellen Bienenzucht auf beweglichen und unbeweglichen Waben.

Von C. F. H. Gravenhorst.
Braunschweig 1887. Preis 4 Mk.

Af dette, den nyere tyske Bivislitteraturs Hovedværk, er nu 4de Udgave udkommet, forbedret og forøget. 280 Sider med 111 Træsnit. Disse sidste er i Udførelsen langt over, hvad Bøger ellers bringer. Det er dels Bivabler-Portræter, dels Billeder af Stader, Redstader, Maskiner og Biens Naturhistorie eller fremstiller Haandgreb ved Udførelsen af Biernes Røgt. Bogen er som skrevet paa Vifstanden. Man mærker, det er Resultatet af en Mands Liv, som har maattet kæmpe med store Vanskeligheder. Endelig en selvstændig Mand, der over og evner at gaa sine egne Veje, at forsøge noget nyt og føre det sejrrigt frem! Hvilken Forskjel paa denne Praxis og den tilførte og udførelse, som de mange andre byder deres Læsere! Gravenhorst er vel hjemme i Theorien, den danner Grundlaget for hans Praxis, men han stiller den ikke til Stue. Theori maa man tilegne sig, for at blive en dannet Bivabler, men Maalet er praktisk Dygtighed, det som saa mange andre tabe af Syne. Gravenhorst har en sjælden Evne til at forme Sproget, at sige netop det, han vil, med saa Ord, at sige alt og intet overflødigt — og det netop mest, hvor det gjælder om nøje at beskrive hans egen Fremgangsmaade og give Grundene for dens Berettigelse, saa den staar klar for enhver.

Nu følger mange ham, hans Venner er talrige baade i og udenfor Lyssland.

September.

Eftersynet paa Bierne bør finde Sted nu og det foretages saa tidligt, for at vi, hvis der er Overskud af Honning, endnu kan slynge en Del af den ud, inden den bliver for meget fast, og hvis der viser sig Mangel paa Honning, vi da kan erstatte den ved at fodre med Sukker, medens Bierne kan forsegle det. Der er ogsaa den Fordel ved at indvintre saa tidlig, at Bierne selv kan ordne paa Vinterlejet og Forraadet holder sig ogsaa bedre flydende. Begynderen bør erindre, at det er bedst ved 10 × 12" samt ved Normalnaalet at give ethvert Bisfoll 3 à 4 halvfylde smukke Arbejdsbitavler nærmest Flyvehullet, thi Bierne overvintre bedst paa halvfylde Tavler og bagved dem hænges 3 à 4 heltfyldte, velforsealede Honningtavler og med flydende Honning i. I 3 Stages-Højttader bør Tavlerne i den nederste Stage være næsten tomme, i den Stage heltfyldte og velforseglede. Men giv Bierne ikke mere Tavlebygning og Plads end der er nødvendigt. Mange Biavlere bruger at hænge et Par tomme Tavler bag de fyldte og det er en stor Fejl, thi det gjør Pladsen større, Huset koldere og forhindrer os fra at se ind til Forraadet gennem Vinduet. Ved Eftersynet begynder altid ved de bedste Stader for at man kan vælge, hvad Tavler vi vil bruge og hvilke vi kan raade over til mulig at støtte andre med. Har vi taget Bierne for nær ved Udflygning eller er Honningen allerede meget fornet, saa foder en 4 à 6 Pd. passende svær Sukkeropløsning op pr. Stade, dæk over Rammerne med Løj med Fodertøjet i og læg derover Mos eller gammelt Løj. Se efter, om Taget er tæt, Bierne kan daarligst af alt taale Vand ovenfra ned i Huset. Tavler, som slynkes ud, hænges om Astenen ind til et Stade for at renses for Honning og tages derefter ud; vi lader kun 1 Folk rense alle Tavlerne, for ikke at vække dem alle til stærk Udfløven.

Derefter efterses Tavlerne. Alle de, der er for gamle eller fulde af Huller eller tørt Blomsterstøv, er i Stykker el. lign. skæres ud af Rammen og smeltes. Biavleren bør ikke sælge Vosket til de Handlende, men enten sælge det til Kunsttavlefabrikanterne, som giver de højeste Priser eller til Foraaret bytte det bort og saa Kunsttavler i Stedet for. Derved faas de en Del billigere end ved Kjøb. De smukke gode Tavler efterses for Voskmøl og hvis der findes noget i, svesles de og hængemmes derefter bedst i en tæt Kiste, Skab eller Kasse hvori er lagt enten et Stykke Kamfer eller hvad der er billigere, noget Naphthalin.

Kuberne bør nu ogsaa efterses. En Sværm fra iaar med Kube bør veje over 22 Pd. for at være sikker paa, at den har Forraad nok. Ældre Kuber, som jo indeholder meget Snavs og gammelt Blomsterstøv og Dragkasser, bør veje ikke saa lidt mere. Vil man „optage“ Kuber, saa vælg dem af dem, der er for lette og har en gammel Vindoder og behold *Unden-Sværm* og Stader, der har afgivet Sværm iaar, thi de har unge Vimsdrene. Bierne bør ikke dræbes, men bør forenes med et Rabobisfoll paa en af de her i „*V. T.*“ omtalte Maader. Undersættere borttages hvis Bierne har fornøden tom Tavlebygning i Kuben. Har de ikke det, bør vi lade Undersætteren staa under til Foraarstærkningen. Kuber, der har været Oversættere over, bør man se godt efter, om de have Foder nok. Naar man giver en Kube Vinterforraad, saa ster det lettest ved at sætte en Dragkasse under den. Sæt deri om Astenen et Fad, hvori det lunkne Foder er og hvorpaa er strøet lidt Hakkelse eller maaske bedre lagt Brudstykker af en gammel Tavle, for at Bierne ikke skal drukne i det. Huff at give Kuberne en god Straafappe paa. Se efter om Bælene er gode og hvis Standbræddet er renet, giv dem saa et nyt. Bind Kuben godt fast, at den ikke blæser om og sæt et aaben Staaltraadnet eller ogsaa en Række Søm for Flyvehullet for at holde Musene ude.

N. S. Kristensen.

Fra og til vore Læsere.

Den 25de Juli flyttedes et Kubeftade, der vejede 14 Pbd. ud til en lille Baghvedemark. Den 28de August hentede jeg det hjem igjen, nu vejede det 26 Pbd., altsaa en Tilvæxt paa 12 Pbd. paa en Tid da der ellers intet Træk er. Fru L. har af 4 Bisfolk udslynget paa ganske faa Pbd. naar 200 Pbd. Honning og venter ved Gstersynet, som foretages om nogle Dage, at faa en Del mere, men hendes Bier er og; faa vaaset godt og er fodret med 20 Pbd. Sukker i Foraaret.

L. J. Nykjøbing p. Sj.

Jeg er meget glad for „Biauls-Tidende“ da jeg efter dens Anvisning har drevet det faa vidt iaar. at jeg har høstet 70 à 90 Pbd. Honning pr. Trugstade.

M. D. Frederiksværk.

Naar jeg arbejder med Bierne træffer det ikke sjældent, at jeg bliver stuet og det har altid hæmmet mig i en forfærdelig Grad. Jeg har brugt mange Midler, men de hjælpe ikke. I Foraaret stak en Bi mig paa Haanden, jeg rev Braaden ud, holdt faa Røgpiiben hen til og pustede en Del Røg ud, det hjalp ikke. Tre Gange senere har Bier stukket mig, jeg har brugt det samme Mittel, og det har ikke hjulpet.

S. J.

Smaating.

Frels Kuber's Bier og brug dem selv, lad andre Fejl være Dig en Fordel!

M. Leonhard.

Udstillingen i Kjøbenhavn 1888. Bestyrelsen for Landbrugsafdelingen af nævnte Udstilling har bevilget „Den danske Biavlerforening“ 1200 Kr. til Hjælp ved Udbredelsen af de med Biauls-Udstillingen forbundne Udgifter.

Hvem stikke Bierne ihjel? Næsten hvert Aar bliver et Menneske stukket ihjel af Bier her i Landet og man kan kun undre sig over, at ikke flere blive det, efter det ringe Kjendskab, der mange Steder er til Bier. Det er ikke de djærreste Biavlere, men nu beholderne og Ikke-Biavlere, som intet kjende

til at behandle, endfige at tæmme Bierne, og derfor bære sig ufornuftigt ad. Hvis de vilde beskytte Ansigtet med en Masse af Flor, dyppe Hænderne i Vand og vaskede at bruge Nøg, faa kunde de arbejde i Ro ved Bierne og have Magt over dem.

Hvor hurtigt flyver Bienen? En Humlebi har man set følge med et Jernbanetog, der løb 5 Mil i Timen og den sløj endda i en Vølgelinie. Honningbienen flyver knap faa hurtigt, men kan sikkert sættes til en Hastighed af 4 Mil i Timen.

Biauls-Udstillinger.

Biauls-Udstillingen i Nykjøbing p. J.

Maribo Amts Biavlerforenings Bestyrelse afholdt Møde Lørdag den 6te August d. A. og vedtog følgende:

1. Da den paatænkte Udstilling i Nykjøbing har faaet en tilfredsstillende Tilslutning, bestemte man dens Afholdelse som tidligere avtereret til den 9de, 10de og 11te Septbr.
2. Som Formand for Udstillingen valgtes Hr. Kammerjunker A. Leedorp, Pandbjerggaard, Næstformand B. Føste, Eremitagen pr. Søkjøbing.
3. Det overdroges Formanden for Ordningsskomiteen, H. P. Mikkelsen, Hasselø, at ordne de fornødne Vorde m. m. i Udstillingslokalet.
4. Udstillingsgjenstande maa være tilstede senest Tirsdag den 6te September; Gjenstande, som blive sendte pr. Jernbane, besørger Komiteen fra og til Nykjøbing Station; Udstillere, som besørge dem med egen Befordring, kunne aflevere disse i Udstillingslokalet den 6te September fra Kl. 9 til 12 Formiddag.
5. Gjenstande indsendes under Adresse: Biauls-udstillingen i Nykjøbing, Falster. Enhver anmeldt Gjenstand maa mærkes med det Nummer, som bliver Udstilleren tilsendt fra Amtsforeningens Formand.
6. Afgangstort til Udstillingen tilsendes frit til Stiftets Redaktør.
7. Medlemmer af Bestyrelsen og Ordningsskomiteen bære et Tegn med rødt og hvidt Bånd.
8. Under Forudtætning af Øvrighedens Tilladelse foranstaltes en Tombola; Gevinsterne bestaa i udstillede, af Bestyrelsen kjøbte Gjenstande.
9. Der valgtes 6 Dommere og en Opmand. Som Dommere valgtes Lærer Hoffmann, Højsmark, Bjødstrup, Græshave, Lærer Boje-

jen, Systoite, Gmb. S. Chr. Rasmussen, Naared, L. Eriksen, Dnslev, B. Sørensen, Bøtø, som Opmand B. Fjølle, Eremitagen.

10. Som Præmier uddeles et Beløb af 146 Kr. saaledes:

For Honning 6 Præmier: 10, 9, 8, 7, 6, 5 Kr.,
 " Bog 3 Præmier: 6, 5, 3 Kr.,
 " Mjød 5 Præmier: 10, 9, 8, 7, 5 Kr.,
 " Stader og Medstaber 3 Præmier: 10, 8, 5 Kr.
 " Levende Bier 1 Præmie: 10 Kr.,
 " Syltetøj og Honningkager 3 Præmier: 7, 5, 3 Kr.

Medlemmerne gjøres opmærksomme paa, at kun Medlemskort for 1887 give fri Afgang for Medlemmer og deres Familie.

Bestyrelsen.

Biaulsubstillingen i Faaborg

afholdes den 2., 3., 4. Oktober. Foruden Foreningens Medlemmer kan alle Biaulere i Jyds Stift deltage, samt Fabrikanter udenfor samme indbydes; til Husflidsarbejder bliver der taget særligt Hensyn.

Forjaavidd Midlerne kan straffe til, vil der blive uddelt Præmier og Diplomer. Anmeldelsesblanketter faas fra 1ste Septbr. hos Hr. Vandelsgartner Leonhardt, Faaborg, og maa være tilbagefendt samme 20de Septbr. For at kunne øfte Præmie fordres: af Honning 4 Pbd., Mjød 6 Fl. Rikører o. l. 4 Fl., Syltetøj 2 Glas, Bør i Vok 2 Pbd.

Gjenstandene maa være i Faaborg den 29de Septbr. Transport fra og til Jernbane og Dampstrib fri

Udstillingen aabnes den 2den Oktober Kl. 10 Form. Foreningens Medlemmer og andre Udstillere med Hustru og ukonfirmerede Børn fri Afgang. Afgangst. gn 25 Øre, Kort 50 Øre.

Biaulsubstilling i Kjøbenhavn.

Kjøbenhavns Amts Biaulforening afholder en Udstilling af levende Bier og Biaulprodukter m. m. i Formanden, Hr. N. S. Mikkelssens Høve ved Sortedamslund Søndagen den 11te September d. A. og 2 følgende Dage. Til denne Udstilling, med hvilken der muligvis vil blive forbunden en Tombola, staar Afgangen til at udstille ogsaa aaben for de Medlemmer af Roskilde Amts Biaulforening, der vare Udstillere i Rosensborg Høve i 1886, ligesom de ogsaa have fri Afgang til Udstillingen. Anmeldelser om Gjenstande, der ønskes udstillede, bedes sendte til Sekretæren, cand. pharm. P. S. Petersen, Falkonervælløen 27 Stuen, inden 4de September d. A.

Spørgsmaal om Biaul.

Herunder optages og besvares Spørgsmaal om Alt Biaulven vedrørende, som har almindeligere Interesse. Indsendte Spørgsmaal vilte blive besvarede i det følgende Nr., forjaavidd vi ikke maatte foretrække, at bede vore Læsere om Oplysning.

Red. gjør udtryffeligg opmærksom paa, at Spørgsmaal, som kun have rent personlig Interesse kun besvares pr. Brev og kun saafremt 12 Øre i Frimærker medfølge. Spørgsmaal sendes til Biaulere N. S. Kristensen, Himmeløvs pr. Roskilde.

Nr. 35. Ergul Sennop en Honningplante?

N. N. Linna.

Alle korsblomstrede Planter er gode Honningplanter, gul Sennop ogsaa, den dyrkes en Del Steder som Foderplante og for at høste Frø.

Nr. 36. Kan jeg flytte et Bistade nu 1/4 Mil?

N. N.

Ja De kan godt flytte det strax, hvorledes De har at forholde Dem dermed kan De læse i „B. T.“ Side 140 og 41.

Nr. 37. Hvor kan jeg faa Glas til Honning billigt?

J. P.

Fra Dønske Glasværk kan De faa meget smukke og passende store Glas til 1 Pbd. Honning, de koster 12 1/2 Øre Stk., men dertil kommer jo Udgift til Emballage og Forsendelse af Varer og Penge.

Nr. 38. Hvor tæt kan Bistaderne ftaa sammen uden Skade?

N. N. R.

Der bør være mindst 1 Alen imellem hvert Flyvehul og har De mange Stader, der er ens i Udseendet, saa er det heldigt, om der er mere Afstand. Paa Stader med 2 eller flere Folk, som har Flyvehul til samme Side, maa der slaas et bredt Brædt paa Kant fast imellem Flyvehullerne og saa er det bedst, at der om hvert Flyvehul er malet en særlig Farve, et rødt, et sort, o. s. v. Er Staderne og Flyvehullerne for tæt sammen, flyver ofte en Del Arbejdsbier ind eller kastes af Vinden paa et fejt Stade og bliver dræbt, og ved hjemkomsten fra Befrugtningsudflugter er de unge Dronninger ogsaa mere udsatte for at flyve ind i et fejt Stade og blive dræbt, naar Staderne staa tæt sammen. Er der 2 eller flere Familier i et Hus der har Flyvehul til samme Side saa gaar de endvidere let sammen om Sommeren, derfor bør Bræddet sættes paa, Bierne kjender bedre deres Flyvehul, naar der om det er malet en anden Farve end de andre har.

Nr. 39. Jeg har et Trugstade (Normalmaal), hvori jeg i Sommer har indskrænket Ingelrummet til 8 Tavler, det er affpærret fra Honningrummet ved et Træindskud, hvori der er Gjen- nemgange paa $\frac{1}{3}$ ", men Dronningen er flere Gange gaaet derigjennem og har fyldt den øvrige Del af Stedet med Ingel. Hvad er Grunden dertil og hvorledes skal jeg forhindre det?

A. N. K.

Til en kraftig Bimoder i et stort Folk under gode Forhold er 8 Normaltavler for lidt til Ingelrum, 12 Tavler er vist mere passende og da Pladsen har været Bimoderen for trang, har den søgt igjennem Affpærringsgittret og ind, hvor der var Plads. Nabningerne imellem Tremmerne i Gittret er ogsaa for store, $\frac{1}{3}$ " er mere passende. Allsaa giv mere Plads i Ingellejet til Bimoderen og lav Affpærringsgittret tættere.

Nr. 40. Her i Kirken fløj der for et Par Aar siden en Sværm Bier ind i Muren i en Nabning imellem Granitstenene og da jeg har faaet Tilladelse til at tage den, anbragte jeg en Kasse med Kunsttavler i saaledes, at Bierne ikke har anden Udgang end igjennem Kassen. Men Bierne vil ikke bygge i Kassen. Kan det paa nogen Maade lade sig gjøre at tage Bierne derfra og da hvorledes?

A. N.

Da der vel ikke kan være Tale om, at tage et Par Sten ud for at naa Bierne Opholdssted, saa maa det jo søges opnaaet paa en anden Maade. Den De har foresøgt, synes meget praktisk og mon Bierne ikke havde forslagt Ingellejet til Kassen, hvis De i Stedet for Kunsttavler havde brugt udbyggede Tavler og saa i det bedste Træk, sidst i Juni, havde anbragt et Par Tavler med Ingel i Kassen. Prøv det til næste Aar. Men hjælper det ikke, saa sæt et Vliksrør som et Kræmmerhus over Bierne's Flyvehul i Muren, den brede Ende vendes mod Muren og sættes fast og tættes, saa Bierne skal passere Røret. Spidsen af Røret bør rage 1" længere ud end Kassen's Flyvehul, som Bierne er vant at passere. I Spidsen maa være et lille Hul $\frac{1}{4}$ " bredt. Sæt den for, en Aftenstund. Bierne flyver næste Dag ud paa Arbejde igjennem Traktens Spids, men kan ikke finde Vejen tilbage og maa blive i Kassen, hvis det om Morgen tegner til godt Vejr saa anbring et Par Ingeltavler i Kassen. Naar De naar Aftenerne, har De næsten alle Traktbierne i Kas-

sen, der saa maa flyttes borti og behandles som en Ulægger. Paa den Maade kan De faa et Folk fra den hvert Aar.

Biaulermøder m. m.

Bekjendtgjørelser om Biaulermøder optages uden Betaling og maa være Ned. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til: „Biauls-Tidendes“ Redaktion
Kjøbenhavn K.

Svendborg og Omegns Biaulerkreds

holder Møde den 11te September Kl. 2 hos Rasmus Sjellønder, Brudager Støvning. Praktisk Esteraarsbehandling og Forklaring om Indvintning af Bierne, alle Bivener indbydes.

S. P. Rasmussen.
Kfmd.

Gl. Roskilde Amt og Tune Herreds B. F.

Søndagen den 18de Septbr. Kl. 4 præcis afholdes Biaulermøde hos Høfder Hans Nielsen, Herstev pr. Hedehusene. Fru Demant er indbudt til at tale. Egnens Beboere samt Medlemmer af ovennævnte Foreninger indbydes.

Biaulereforeningen for Vesterhæsinge og Omegn afholder følgende Møder hver Dags Eftermiddag Kl. 2:

Søndag den 4de September hos Tømmer Søren Madsen, Haastrup.

Søndag den 25de September hos Christen Pedersen, Søbye Lytter.

Begge Steder vil der blive givet praktisk Undervisning i Biavl og Diskussion om forskjellige Biaulspørgsmaal. Bivener indbydes.

Søren Madsen.
Kredsformand.

Bekjendtgjørelser.

1 à 200 Pd. Honning ønskes tilkjøbs af Carl Hansen, Roskilde-Materialhandel. Pris og mulig Prøve bedes tilsendt snarest.

Paa Jacob Erslevs Forlag er udkommet:

Fører i Biavl

af Hans Erslev. Pris hæftet 1 Kr. 60 Ø., indb. 1 Kr. 85 Ø. Bogen er udstyret med 89 oplysende Billeder.

Bipiber for saavel Røgere som Ikke-Røgere faas à 3 Kr. pr. Stk. hos Kunstdrejer Rasmussen, Roskilde.

NB. Piben forsendes mod Efterkrav!

Rettelse. Side 172 Spalte 1 staar „kogende Vand“, læs: „koldt Vand“.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

N. S. Kristensen.
Biavler.

„Biavls-Tidende“ $\left\{ \begin{array}{l} \text{udgaar den 1ste i hver Maaned} \\ \text{koster 1 Krone 14 Øre om Aaret.} \end{array} \right\}$ bestilles paa ethvert Postkontor

Betjentgjælder, Bidrag, m. m. adresseres til $\left\{ \begin{array}{l} \text{Alt, den praktiske Biavl vedrørende, sendes til:} \\ \text{„Biavls-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K.} \end{array} \right\}$ N. S. Kristensen, Himmelsø pr. Roskilde.

Indhold: Centralmødet i Silkeborg. — Gammelt og Nyt. — Besøg Ribeavleren. — Blomsterstøv i Distriktet. — Fjfte Bipeft. — Oktober. — Fra og til vore Læsere. — Smaa Ting. — Fra Kredse. — Fra Udlandet. — Spørgsmaal om Biavl. — Betjendtgjælder.

Centralmødet i Silkeborg.

Den 25de September 1887.

Der var mødt Præsidenten Gartner Fr. Wendt, Roskilde; Sekretæren Kordegn H. Erslev, Kalundborg; samt 12 Delegerede fra forskellige Biavlerforeninger, nemlig fra Sjælland: Lærer Smith, Bjergrød, Jyderup; Lærer Houliind, Boeslunde, Korsør; Tommermester Frandsen, Herfølge, Ballø og N. S. Kristensen, Himmelsø, Roskilde. Fra Fyn Skomager N. Lund, Vejstrup, Svendborg og Lærer Dyrholm, Brudager, Svendborg. For Jylland vare mødte Sadelmager Grønning, Vejrup; Stationsforstander Rambusch, Frederikshavn; Lærer Th. Pedersen, Rødskov; Lærer N. Jensen, Badstjer; Fotograf Vorbeck, Holstebro og August Larsen, Skindholme, Muldstrup.

Af Forhandlingerne hidrættedes følgende, som menes at have Interesse for vore Læsere.

Biavlsudstillingen i Kjøbenhavn i 1888 paa den nordlige Kunst- og Industri-Udstilling ventes afholdt i en halv Snes Dage

i den sidste Halvdel af Juli Maaned. Til Hjælp til Udgifterne ydes der „den danske Biavlerforening“ 1200 Kr. samt Sølv- og Bronzemedaljer og Diplomer.

Det Ud stillede deles i 3 Afdelinger med flere Klasser i hver Afdeling (ligesom i Kjøbenhavn i 1880). Til hver Afdeling vælges 3 Dommere og 1 Suppleant. Til Dommere valgtes: Dverbristsinspektør F. Møller, Aarhus; Vorbeck, Holstebro; N. Jensen, Badstjer; Smith, Bjergrød; Grønning, Vejrup; N. S. Kristensen, Himmelsø; Teglblænder Fjoste, Eremitagen, Sørfjøbing; Frandsen, Herfølge; Dyrholm, Brudager; Th. Pedersen, Rødskov; Lærer B. Bojesen, Systofte, Nyfjøbing p. F., Houliind, Boeslunde.

Til Ordning af Udstillingen valgtes Gartner Fr. Wendt, Kordegn Erslev, Fabrikant Kr. Petersen, Løed, Svendborg, Mjødfabrikant Müller, Kjøbenhavn, med Ret til yderligere at supplere sig.

Til Revisorer af Regnskabet 1887 valgtes Agent E. Kriegl, Aalborg og Murmester Rindberg, Herfølge, Ballø.

Angaaende Udsalg af Honning blev

der udtalt Ønsket om, at man kunde faa Handlende til at besøge Salget, særligt i de 3 store Byer: Kjøbenhavn, Aarhus og Odense, samt om at henvende sig til „Udvalget for Brygning af Frugtvin“ som Gartnerforeningen har nedsat, for om muligt ogsaa at kunne faa Njædbrygning forbunden dermed.

Foreningens Blad vil i 1888 udgaa til samme Pris som iaar, da et fra Vol-land-Falkster indgivet Forslag vilde gribe saa meget ind, at Centralforeningen ikke uden forudgaaet Besjæftigelse kunde vedtage det og da det nødvendigvis maatte bringe Forandring med Hensyn til Medlemsretten (1, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$). Der udtaltes særlig det uheldige i, at være 3 à 4 Bavlere om et Blad.

Gammelt og Nyt.

Af Filomella.

27. Hvorledes samle Bierne Blomsterstøv? Det er ikke blot en interessant, men en baade for Bier og Blomster i højeste Grad vigtig Omstændighed, at Bierne kun besøge samme Slags Blomst paa en Udflugt. For Bien sparer det Tid og for Planten vilde Støv fra andre Slags Blomster være til ingen Nytte. Man ser derfor kun én Farve af Støv ad Gangen i „Kurven“ paa Biernes Bagben, og med et Mikroskop kan man let overbevise sig om, at alle Støvkornene i en saadan Støvmasse ogsaa er ens i andre Henseender, d. v. s. stammer fra samme Plante. De forskellige Plantens Støv er saa forskjelligt i Form og Udstyr at man i de fleste Tilfælde vil kunne afgjøre af hvilken Plante en forelagt Mængde Støv hidrører, forudsat at man har det fornødne Kjenndskab til Sagen. Derimod gjør Bierne i Stedet ingen Forskel paa Støvet, men stampe de forskellige Slags sammen i de samme Celler og det viser os, at det kun kan være for at spare Tid, at Bien hver Gang kun samler paa en Slags Blomster. Blomsternes Indretning er meget forskjellig og hvis man nøjere iagttager Biens Bevægelser under Besøget af hver Blomst,

vil man se, at Fremgangsmaaden er forskjellig og tilpasset saaledes, at den med mindst Tidsspilbe kan faa den største Støvsmængde. Det bliver derudover vanskeligt at sige noget almindeligt om Jædsamlingsmaaden. I Blomster med tørt Støv, kan Bien ikke indsamle dette uden at oversprøjte det med Honning, hvorimod den i Blomster med klæbrigt Støv kun behøver at skrabe det sammen med Benene. Dens Bevægelser er saa hurtige, at det er umuligt tydeligt at se, hvorledes den bærer sig ad. I nogle Tilfælde benyttes maaske Munddelene, i andre ikke. Naar Støvknappe ikke har aabnet sig endnu, ser man Bien hvide dem op med Kæberne, saa Støvet vælter ud, men i Meglen benytter den vistnok alene Forbenene til Jædsamlingen. Dises Udstyr med Haar maa være beregnet herpaa. Fjerde Haar forekomme ofte og har vel netop Betydning med Hensyn hertil. Fra Forbenene føres Støvet sandsynligvis til Mellembenene og derfra til Bagbenenes Kuro, men hvorledes dette foregaar, er det ikke lykkedes mig at faa at se. At Støvet ofte er gjenstrængt af Honning er utvivlsomt, men naar det af sig selv er klæbrigt nok, behøves det næppe. De lange Haar, der omgive Forbygningen („Kurven“) paa Bagbenenes Skinneben udvendig egne sig fortrinlig til at fastholde Støvet, men hvad der hjælper end mere til at holde Støvmassen sammen, er den Omstændighed, at der udmunde en Mængde Svedkirtler i sine Porer paa Skinnebenet, hvor Kurven er og dets Overflade er derfor stadig glindsende og klæbrig. I mange Blomster pudres Bierne mere eller mindre til, paa Ryggen, Bugen o. s. v. og maa da pudse sig. Til dette Arbejde bruges den saakaldte „Børste“, som sidder indvendig paa det første, brede Forled paa Bagbenene og bestaar af omtr. 10 Tværrækker tæt stillede Børstehaar, der vende nedad. Det vilde maaske være rigtigere at kalde den „Karten“, da den netop karter Haarene og er glat den ene Vej, men ru den anden. Den Støvsmængde, som vindes ad denne Vej har mindre Betydning for Husbier, medens mange enligt levende Bier benytte den ubelukkende. At Bien belaster de to Bagben lige stærkt er en Selvfølge, da den ellers van-

skelig vilde kunne flyve og er ogsaa fastflaaet ved en Vejning af Støvmasken paa meget fine Vægte, som give Udslag ved en meget ringe Overvægt.

Besøg Kubebavleren.

Af K. Hansen, Lideby.

Nu er Slagningen af Bierne begyndt. Fra sidst i August Maaned og til Mikkelsdag ryger „Svovlpraasen“ næsten i enhver By i vort Land og bringer en Mængde Bisfolk Død og Undergang og skaffer Biernes Eier noget Voks og lidt uren Honning. Da en Mængde er krydet ind i de tomme Celler og i Abningerne i Tavlerne og tilligemed nogen Yngel og Blomsterstøv mases og kommer i Honningen, saa er det just ikke noget fint Produkt. Vi Dzierzonste Bavlere, lad os gaa til disse Kubebavlere og bede dem, om de vil lade os faa de Bier, de ellers vilde soovle af, saa vil vi til Gjengæld hjælpe dem med at faa et renere Produkt.

De fleste Kubebavlere siger vist ja.

Jeg tager helst fat paa et saadant Arbejde om Eftermiddagen, for at Bierne skal komme hurtigt til Ro efter Operationen. Ved Kuben, hvis Folk vi maa faa, blæser jeg nogle Buft Røg ind ad Flyvehullet, derpaa tager jeg Straafappen af, og er Vejret saaledes, at jeg kan vente at Bierne er til at udtromme, saa forsøger jeg derpaa, efter først at have givet dem lidt Suffervand for at de lettere skal gaa op. Men er det kolbt, lader de sig ikke udtromme, saa tager jeg med en Kniv og piller Spækningen imellem Kuben og Dragkassen af og imellem Kuben og Standbrættet og fejer saa rent for Smuds, som jeg kan, derpaa giver jeg atter et Par Buft Røg ind ad Flyvehullet og borttager saa Stadet og sætter det med Spidsen nedad i en Spand, der staaar en Snes Fod fra Standpladsen. Spanden er sat paa et Par Sække eller lignende, for at Bierne, der falder ned, ikke skal blive ødelagte paa Jorden. Tavlerne skæres løse fra Dragkassen, som derpaa borttages. Er Kuben

meget bred i Abningen og spids opad, saa kan man anvende den Side 68 anviste Maade, er den „snævret ind“, saa gjør man bedst i fra alle Sider at knuge Kuben lidt, saa Tavlerne kan brækkes løse ved Kanterne, med hvilke de er fastet til Kubens Sider. Derpaa slækkes med en Kniv Kuben imellem de to midterste Tavler næsten lige ned til Spidsen. En af de store Tavler i Midten skæres løs i Toppen paa Kuben og udtages og de paa den værende Bier høvstes af i en tom Kube, man har staaende ved Siden af. Den Del af Tavlen, der er Honning i, lægges paa et Fad, det tomme Voks, Stykker med Yngel o. s. v., lægges i et andet. Paa denne Maade vedbliver man med Arbejdet, men man sørge for ikke at brække Tavlerne over i Kuben ved Udtagningen, for saa faar man let „Søleri“, hvorved en Del Bier vil gaa til Grunde. Naar alle Tavlerne er udtagne af Kuben, høvster man de Bier, der er i den slækkede Kube, ned til de andre af Tavlerne fejede Bier. Paa Standpladsen hvor Kuben før stod, kan vi ogsaa ved Familjens Borttagelse sætte en tom Kube til de derhen flyvende Bier at samle sig i, de bliver ogsaa slaaet sammen med de andre.

Honningen er vanskelig at slynge ud saa sent paa Aaret, men ved at skære Tavlerne i Stykker og opvarme dem (ikke nær koge) saa kan Honningen klemmes fra igjennem et Dørslag eller grov Sigte. Vokset renses bedst paa den Maade, som læses „B. T.“ Side 37. Skal Bisfolket sættes i et Hus og forenes med en anden Familie, saa udtager jeg alle Tavlerne af Huset og høvster Bierne af Tavlerne ned i en tom Kube og stærker dem med en tynd Honningopløsning og ryster Bierne godt omkring.

Derefter ordner jeg Husets Vinterleje og jeg slaar saa først den fremmede Familie ned og derpaa den, der før var i Huset. De har aldrig slaaedes for mig.

Blomsterstøvet i Bistadet.

I Gravenhorst's Deutsche ill. Bztg. har den bekjendte Fysiolog Pastor Schönfeld for ganske nylig leveret to Artikler af betydelig Interesse, som fortjener at blive „Blavls-Tidendes“ Læsere bekjendt. Vi har tidligere meddeelt den Opdagelse, at Celleaagene over Ingelen bestod af en Blanding af Vøj og Blomsterstøv, som kunde tillade Luften at passere i Møbsætning til Vøjet over Honningcellerne. Den er gaaet gennem videnskabelige saavel som Blavler-Tidskrifter som en interessant Nyhed, og er blevet vel modtaget, kun Dzierzon gjorde Indvendinger. Pastor Schönfeld optog da Spørgsmaalet til fornyet Undersøgelse. Det var Dr. v. Planta, der var fremkommet med Opdagelsen, men han er Kemiker, ikke Blavler og kunde vel udtale sig om Ingellaagens kemiske Sammensætning, hvori han selvfølgelig har Ret, men om Betydningen heraf kunde han ikke let have nogen begrundet Mening. Materialet til Undersøgelsen havde han faaet fra en Blavler som kaffebrune Ingellaag, altsaa af gammelt Værk og at dette er fyldt med Blomsterstøvorn i Celleaag og Celleaag er intet Under, som det ogsaa viste sig ved Schönfeld's Undersøgelse: Mængden af Blomsterstøvet tiltager med Tavlen's Alder. Han lod en Sværm bygge friskt Vøj — der var nok af Støvorn deri; tilsidst greb han en Bi og traf de smaa Vøjblade mellem dens Bugskinner ud — af 15 Vøjblade var kun 4 fri for Blomsterstøvet! Videre kunde han ikke godt gaa. Da Vøjfirtlerne udsøndre Vøjet rent, maa man spørge om, hvorledes denne Forurenings af Vøjet med Blomsterstøvet og Resten deraf kan gaa til? Sagen er simpel nok. Bierne bære jo Masser af det ind, de blive selv indpudrede deraf i Blomsterne og senere ved at aflægge det i Celleene, ved at rense Hovedet, som de bruger til at stampe det fast i Cellerne med, ved at hente det ud igjen, naar det skal bruges o. s. v. Spredes en Mængde Støvorn over Værket og bliver hangende paa det bløde Vøj. Ved enhver Træfbi hænger der sikkert Støv-

orn, men man skal benytte Forstørrelsesglas for at se dem. Cellerandene er jo særlig udsatte for at strojse det af og naar disse nu senere bliver trukne ud til Laag, bliver Støvornene i dem. Støvornene selv er meget klæbrige, de skal jo hænge fast paa Arret af Støvvejen i Blomsten for at Befrugtningen kan foregaa. Den betydelige Mængde Blomsterstøvfalker i Ingeltaaler hidrører fra, at disse Staller ere næsten ufordøjelige og at Larverne, for Forpupningen, udtømmer Extremiteterne i Bunden af Cellen; Extremiteterne bestaa næsten udelukkende af saadanne Staller — da Larvernes øvrige Føde er let fordøjelig — og fylder stærkt op i Bunden af ældre Ingelceller. Hvis Dr. v. Planta havde undersøgt det øvrige Vøj i en ældre Tavle, vilde han saaledes have opdaget, at ogsaa Cellevæggene er stærkt fyldte med Blomsterstøv, men det forsumte han. Schönfeld paastaar nu at saavel Ingel- som Honning-Laag er dannede af det samme som Cellevæggene, af rent Vøj, saa rent som det kan haves i et Bistade. Heri maa man vel give Pastor Schönfeld Ret, da det er Resultatet af begge tænkelige Undersøgelsermaader — den mikroskopiske og den kemiske. Men naar Pastoren hører op her, maa vi tilføje: det var Stof, hvorefter Striden ganske vist stod, men er Laagens Bygning (Struktur) ikke forstjellig? Enhver Blavler, som har brugt sine Djne lidt, ved det, men hvorledes de er byggede, vil vist længe blive et aabent Spørgsmaal. Saa vidt kom man altsaa og mange, de fleste maa sige, er vel færdige dermed, men for en rastløs, tænkende Mand som Schönfeld's hører Vejen ikke op ved en Milepæl. Som bekjendt giver Bierne deres Ingel Honning og Blomsterstøv, som enten er rent eller i halvfordøjet Tilstand gylpes op til den. Af disse to Stoffer skal Bierne leve. Nu paastaar Kemikeren, at det dyriske Legeme væsentlig bestaar af Kvælstof og at der derfor selvfølgelig maa være et betydeligt Kvantum af dette Stof i et Dyrs Føde. Honningen indeholder meget lidt deraf, omtrent $\frac{1}{10}$ pSt., saa at Bierne maa have et andet mere kvælstofrigt Fødemiddel, og det har de netop fundet i Blomsterstøvet. Træffende

figer vor Fleischer (1777): Bierne maa have noget meeligt til Mæring. I Vintertiden, naar der ingen Yngel findes, opholde Bierne Livet ved Honning alene, men det er jo kun Begyndelsen af Vintren; i Januar, ofte allerede før, er der jo Yngel i mange Stader. Schönfeld opkaster nu det Spørgsmaal, hvorfra faar Bierne midt om Vintren Blomsterstøv til denne Yngel i Stader, hvor Forraadet er sluppet op om Efteraaret ved sen Ynglen? Det er sikkert, at mange Bisfolk kan leve Vintren over, og kan tilmed have sund Yngel i 6--10 Uger, uden at have det mindste Forraad af Blomsterstøv. Et af to maa være Tilfældet, enten behøver de det ikke eller de maa have en ubemærket Kilde derfor i selve Stedet. Da vi har set, at den første Slutning er forkert, maa det sidste være Tilfældet. Den gamle Fortælling om, at Bierne i uge-, ja maanedsviis i Mangel af Blomsterstøv kan nøjes med at tære paa det i deres Legeme ophobede Kvalstof, ligesom Bjørnen i Hiet lever af sit eget Fedt, gjælder selvfølgelig til Vandssæk. En Bis Ernæring gaar saa hurtig for sig, at den dor inden 36 Timer, hvis den ikke faar Honning og saa skalde den blot i ugens kunne yde den grådige Yngel sit Livs Kvalstof! Spørgsmaalet om den ubekjendte Kilde til Blomsterstøv i Stedet har jo en overordentlig praktisk Betydning og fortjener derfor en nøje Undersøgelse. Schönfeld anfører den velbekjendte Kjendsgjerning, at Folk med ung Bygning overvintrer daarligere end Folk med gammel Bygning, hvad man tidligere har forklaret saaledes, at det gamle Borg skalde være varmere, men han mener, at Sagen har en helt anden Sammenhæng, som lader sig forklare af det Resultat, han kom til med Hensyn til den med Tavlernes Alder stigende Forurensning med Blomsterstøv. Naarlig vil Larve-Ekstremiterne i Cellens Bund, som indeholder en Mængde usfordøjede Blomsterstøvkorn, være en god Tilflugt for Bier paa gammelt Værk. Kan Bierne i Sommertiden, naar der er knapt med Blomsterstøv, indsamle Brand og Røst paa Græsferne, Trækul, Avner fra Løen m. m., saa vil det gamle Blomsterstøv i Tavlerne være en Herrevet om Vintren! Schönfeld gjorde da nogle

Forsøg. To smaa Folk blev sat i hvert sit Forsøgsstade, det ene (A) med ganske nybyggede, det andet (B) med gamle Yngel-Tavler og maatte sulde i 2 Dage. Det maatte da anlages, at alt Blomsterstøv, som Bierne havde i Maven, maatte være fordøjet. Efter de to Dage fik hvert Folk en Tavle med 1 á 3 Dage gammel Yngel og 2 Tavler med en Sukkeropløsning. Efter fire Dages Forløb havde Ynglen i B Støvkorn i Maven, men i A intet Spor deraf. B's Bier havde i Maven Skaller af Støvkorn og en Mængde smaa sorte Legemer (Brybstykker af de gamle Tavler), A's Bier derimod fuldkommen ren og klar Mavevædske. Et andet Forsøg blev anstillet med to Tavler, en ung og en gammel, som hver især var besat med Bier og Yngel og omgivne med Staaltraadsgitter og saaledes indhængte i Yngelrummet hos et stærkt, flyvende Folk. Bierne paa de to Tavler var ved et ydre Gitter forhindrede i at komme i Berøring med Stadets Bier. De fik Sukkeropløsning, men intet Blomsterstøv. Efter 4 Dages Forløb havde Ynglen i den sorte Tavle Mave og Larm fyldt med Støvkornskaller og de smaa sorte Korn, medens Ynglen i den friske Tavle kun havde ren Mavevædske. Saaledes er det bevist, at Bierne kan hjælpe sig med de Støvkornrester, der findes i gamle Tavler og at de gjør det, naar Møden tvinger dem.

Schönfeld agter nu at fortsætte sine Forsøg med overvintrende Stader og beder Kolleger om at støtte sig i disse Forsøg. Der maa sidst i Oktober anbringes et Folk paa lutter ny, hvide Tavler uden Spor af Blomsterstøv og et andet paa lutter gamle Yngeltavler. Som Foder benyttes bedst fyldte Dronetavler, da der jo aldrig kommer Støv i dem. De maa anbringes i Dømingrummet over et stærkt Folk og han beder sig da tilføjet en Tavle af hver med Yngel til Undersøgelse i Slutningen af Februar næste Aar.

Ikke Bipeft.

Af K. Hanjen, Lideby.

Tidligt paa Maret (Februar, Marts, April) er der ofte mange Dage efter hverandre med meget smukt Vejr; Bierne arbejde rask, hente Vand og Støv og udvider Ingellejet meget stærkt; efter det gode Vejr følger en meget stræng Estervinter med Frost og Sne. Følgen deraf er, at Bierne ofte maa forlade en eller flere af de yderste Ingeltavler og al den deri varende Ingel tildækket eller utildækket gaar til Grunde og dør af Kulde. Vandbæringen, som Bierne i det gode Vejr havde faa travlt med, standser for lang Tid. Af Forraadet i Huset er ofte meget forfulkret; vi har jo tit mange Bisfolk, som dør af Torst, men der er langt mere Ingel, som ikke kan udvikles og dør i Cellerne af Mangel paa passende og tilstrækkelig Næring. Udtager vi en saadan Tavle, ere Cellerne næsten tørre og Larverne ser daarlige og indstrumpne ud; Ingelen dør rundt om i Cellerne, ikke af Bipeft men af Mangel paa Foder. Ofte gaar ogsaa mange Bier tabt om Foraaret ved stærk Vind eller Bygeveji og Følgen deraf er, at Ingelen kommer til at lide under det.

Har først Nøden fundet Vej til Ingelen, saa lider Folket meget ved det og har ofte svært ved at rejse sig igjen. Ikke alene Tabet af en Del af Ingelen, men ogsaa Arbejdet med at faa den døde Ingel ud, svækker det og saa synes det som om et saadant Bisfolk fuldstændig har mistet Nøden. Jeg har Exempler saavel fra sidste Sommer som fra foregaaende, at Ingelen er død i Bistaderne paa Derne af Mangel endog sidst i Juni Maaned og i Nylund i Juli Maaned. En Del Biavlere synes vel det lyder utroligt, at Ingelen dør af Mangel paa Næring og i Juni, Juli, hvor Naturen er rundelig, men de fleste har ofte selv set, hvorledes Bierne i et viserløst Folk kan forsømme en til dem indhængt Tavle med utildækket Ingel og hvorledes Ingelen deri gaar til Grunde ved at blive forsømt, og er et Folk først bleven forknøgt, saa kommer det ikke ved lidt Fodring eller egen Hjælp op igjen.

Giv om Foraaret intet Folk flere Tavler end de kan besætte; hold Stedet lunt og varmt ved Pakning og sørg for at der altid er passende og rigelig med Næring til Ingelen, saa undgaaar mange Skrækken for Bipeft.

Oktober.

Nattefrosten har allerede enkelte Nætter indfundet sig. Bierne trække sig nu sammen paa de halvsylbte Tavler og kun paa enkelte, solrige Dage flyve de ud. Fodring med flydende Foder til Bierne bør nu ophøre, da de nu herefter næppe er i Stand til at forsegle det paa Grund af Kulden og uforseglet Foder giver let Bugløb. Vorttag de tomme Tavler, der er indhængt til Rensning og dæk over Døklærredet med et jævnt, tyndt Lag af Møs eller lign. og sørg for, at der ikke er Gjennemtræk i Staderne. Den egentlige Winterpakning foretages først senere.

N. S. Kristensen.

Fra og til vore Læsere.

I disse Dage indvintres jeg mine Bier. Med Honninghøsten er jeg ikke helt færdig endnu, men Udbyttet bliver kun lille iaar, jeg tror ikke over 12 Pd. pr. Stade og saaledes er det overalt herovre. Alle klage over, at der ikke er stort at tage fra Bierne.

Den 31. August 1887.

A. G. H. Samso.

Uagtet den tørre Sommer, har Bierne her dog givet et tilfredsstillende Udbytte. Her er høstet 70 Pd. Honning af 2 Bifamiljer i Trugstader.

Årskjælland. J. K.

Nord-Vest-Sjælland, 27de September.

Jeg har nu sat mine Bier i Winterstilling saa at jeg kan meddele Udfaldet af min Høst. Det har været c. 500 Pd. Honning af 22 Staber.

Chr. J.

Øst-Sjælland.

Jeg har høstet godt med Honning iaar og har allerede udsolgt til en Pris af 50 Øre pr. Pd.

J. J.

Nord-Jylland.

De fleste paa min Egn har kun høstet lidt iaar, jeg har faaet 35 Pd. Honning pr. Stade af mine. Mine Trugstader har givet nogle faa Pd. Honning mere end Høstaderne.

R. T.

Smaating.

Kong Georg af Grækenland skal ifølge det italienske Biblad „Apicoltore“ vare i Færd med at skrive en Bog om Bierne paa Bjerget Hymeltus. Den er saa fremskreden, at den med det første skal i Trykken. — Denne Amd har været længe under Vejs. Den fandtes første Gang i „British Bee Journal“ for flere Aar tilbage og gif den Gang bl. a. oer i „T. f. B.“ herhjemme.

* * *

Stader af Pappmasse Ved den norske Biaulsubstilling i Frederiksstad havde Hr. Adf. Hansen udstillet Stader af Pappmasse, som var malet udvendig. Staderne er varme, lette og billige og af et tækkeligt Dre, men om de vil vise sig praktiske bliver et andet Spørgsmaal.

* * *

Amerikansk Biaul. Ifølge Meddelelse fra Hr. Joar S. Young af 5te Septem-ber d. A., der for Tiden er paa Rejse i Ame-rika for at sætte sig ind i Biaulforholdene der-ovre, produceres i Staten New York alene aar- lig 1,500,000 Pd. Hvidløver- og Lindeblomst- Honning. Der findes omtr. 200 Biaulere, der udelukkende leve af Biaul. Den største Vi-stand har den bekendte Biauler, Kaptejn He-therington med c. 1400 Stader. En halv Snes Biaulere har mellem 100 og 1000 Sta-der. Hver Vistand har kun 2—300 Stader, de større Biaulere har derfor deres Stader for- delte paa flere Vistande.

Fra Kredseene.

Frederiksborg Amts Biaulereforening.

Biaulereforeningen i den nordlige Del i Frede-riksborg Amt, har kun bestaaet i et Aar, men tæl-

ler dog 70 Medlemmer og har cirka 200 Bifa- miljer, hvoraf kun 150 i Høststader og Trugstader. Der er udtrommet en Mængde gamle Klubstader, som ikke vilde spørme og som stod til ingen Nytte. Ved at de har faaet Kunst-Tavler og anden Hjælp har flere af dem givet ikke saa lidt Honning. Der er ialt høstet ca. 2000 Pd. Honning og Briesen i vor Egn er 66 Dre pr. Pd., hvad der repræsenterer en Kapital stor 1320 Kr. Fra en Mand's Bier i Ud- s- holdt er der høstet 320 Pd., som altsaa giver en Indtægt af 211 Kr. 20 Ø.

Der er ogsaa forbrugt en Mængde Kunstta- vler, saa det viser sig at der er Lust og Interesse for Sa- gen, naar kun der var bedre Hjælp til Dplysning. Man vilde derfor gjerne tillade sig at anmode bedre stillede Mænd og Kvinder, om at støtte den gode Sag, da det er nærmest mindre formuende Folk, der helst skulde drive Biaul.

Hesbjerg i Septbr. 1887.
Niels Rielsen.

Til Maribo Amts Biaul-Udstilling

der afholdtes i Nykjøbing paa Falster havde Nykjøbing Byraad ydet 50 Kroner samt frit Lokale. Udstillingen afholdtes i Borger skolens Gymnastiksal, der var meget smukt pyntet med Grønt, Blomster og Flag og tog sig meget godt ud. Udstillingen aab- nedes den 9de September Kl. 10 af Udstillingskomiteens Formand, Kammerjunkeren Tesdorpf til Pandehjerggaard.

Premierne tilkendtes for Honning:

- 1ste Pr: Møller L. Boesen, Nadsleb.
2den Do.: Gaardmand N. Peteresen, Vyskov.
3die Do.: Ungkarl Julius Jensen, Hælselv
4de Do.: Snekter N. Hansen, Højreby.
5te Do.: Snekter J. C. Olsen, Hvilested.
6te Do.: Parcellist P. Sørensen, Bøtp.
7de Do.: Løjtnant L. Grifsen, Ønslev.
8de Do.: Lærer Bojesen, Systofte.
9de Do.: Gmd. Chr. Norme, Laars ved Søkjøbing.
10de Do.: Skovfoged N. Mortensen, Dronningehaven.
11te Do.: Lærer Hoffmann, Højsmark.
12te Do.: Gæstgæder Christensen, Egehuset.

For Bø:

- 1ste Pr: Grmd. C. Rommes Enke, Ralsø.
2den Do.: Gartner Hansen, Drebygaard.
3die Do.: Lærer Bojesen, Systofte.

Bier:

Pr.: P. Mikkelsen, Hælselv.
Stader og Redskaber:

- 1ste Pr.: L. Grifsen, Ønslev.
2den Do.: Kavethmager Højstrup, Græshave.
3die Do.: P. Mikkelsen, Hælselv.

Smaaredskaber:

Værdig til 1ste Pr.: Grslev, Kallundborg.

Mjøb m. m.:

Værdig til 1ste Pr. for Mjøb: Salomonsen, Rjøben- havn.

Værdig til 2den Pr. for Honning-Bin: Andersen Nyborg.

Værdig til 2den Pr. for Balhallamjød: Müller, Kjøbenhavn.

Værdig til 2den Pr. for Bunsch: Andersen, Slagelse.

2den Pr. for Mjød: Fjoste, Eremitagen.

2den Do. for Do: Fjergensen, M. Ulsklev.

3die Do. for Litør: Larsen, Søholt.

Syltetøj o. L.:

Værdig til 1ste Pr. (Syltetøj): Fru Andersen, Slagelse.

2den Pr.: Gartner Sørensen, Nysted.

3die Do.: Wibbert, Taastrup (Syltetøj).

4de Do.: Haslings Enke, Kjettinge.

Græs præmien, en Sølvpokal, skænket af Kammerjunker A. Leisdorpf, tilkendtes Teglværksbestyrer Fjoste, Eremitagen, pr. Særljøbing, for udmærket Virksomhed for Biavlens Fremme i Maribo Amt.

Der holdtes en halv Snes Foredrag ialt af de indbudte Talere, Gartner Fr. Wendt, Roskilde, Gartner N. E. Andersen, Nyborg og Fru Demant, Kjøbenhavn.

Udstillingen var rigtig godt besøgt og om Urdagen var der saa mange Folk, der kunde rummes.

Lombolaen blev godt besøgt og det ventes at Udstillingen vil give Overskud.

Fra Udlandet.

Amerika. Ifølge Meddelelse til os fra en i Kalifornien bosat Danstør Wm. Math-Rasmussen (Independence, Inyo Co., Cal.), som lever af Biaul alene, har Aaret i hele Landet været temmelig daarligt for Bierne. Prisen paa Honning er derfor steget en Del og han ventede sig et godt Udbytte, uagtet han ikke fuldt naaede de beregnede 10,000 Pd. Honning. Hans Honning har erhvervet sig et saa godt Ry, at man i hans nærmeste Kjøbstad „slaas om at faa den.“ Et Tilbud fra Philadelphia om Leverance af 40,000 Pd. (2 Jernbanevogn-Ladninger) maatte han afslaa. Fr. Rasmussen påser sin Vistand alene, kun nu i Høsttiden har han havt en Medhjælper.

Spørgsmaal om Biaul.

Nr. 41. Hvorledes hvulser man Tavler, som man formoder, at der er Boksmpl i?

B. N. N.

Sæt Tavlerne under et tont Kar eller, hvad der er bedre, i en tom Kasse, der kan dækkes tæt til, men har et Hul nærved Bunden. Noget Svool lægges i en linned Klud, som ruller sammen og an-

tændes; den holdes da ind ad Hullet og det gjentaes nogle Gange, indtil Kassen er godt fyldt med Svoolrøg.

Nr. 42. Ved Efterfyn af mit Trugstade, hvori jeg satte en Sværm den 20de Juni og hvor næsten hele Yngellejet er udbygget, fandt jeg vel en stor Mængde Bier, men ingen Tavle helt fyldt med Honning. I de fleste var der kun Honning paa de 2—3 Tommer for oven. Hvorledes kan det være og er de heldige til at indvintre Bier paa?

L. D.

Grunden til, at der kun er 2 à 3" Honning foroven i Tavlerne, er den, at De er vedblevet med at hange Kunsttavler ind til Sværmen. Naar der er gaaet c. 3 Uger efter at Sværmen er sat i Hus, begynder unge Bier at komme frem af de første lagte Eg og der bliver derved mange tomme Celler. Da Træffet til den Tid paa mange Egne er næsten helt forbi, saa skal der standes med Jndhængning af Tavler og Bierne maa fylde de Tavler, de har. Nu er der ikke andet at gjøre end at De udsøger 6—7 af de smukkeste og bedst fyldte Tavler og hænger dem i Vinterlejet (nærmest ved Flyvehullet). Derefter sættes det løse Jndskud ind, som ikke maa naa Bunden af Stadet og med en Kniv stralles Cellaagene af saa mange Tavler, som De anser fornøden til Biernes Vinterforraad, og de indhænges mellem Jndskuddet og Vinduet. Bierne vil da selv flytte Honningen om. Der tages da Honning ved Udflytningen, men det er dog bedre end at lade Bierne sidde paa alle de halvfylde Tavler, hvor de vil gaa til Grunde i Vinterens Løb.

Bekjendtgjørelser.

Ved Biauls-Udstillingen i Kjøge blev der tilkjendt „Snedker Jens Jensen af Ramsømagle, Hæderlig Omtale for en Udslyngningsmaskine“ det var glemt i den offentliggjorte Præmieliste.

N. S. Kristensen.

Nogle hundrede Pd. Honning kan sælges. Kjøberne anvises af N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde. NB. Salg af Honning averteres frit i „Biauls-Tidende“.

HVID Honning tilsalg hos Parcelist Holger Rasmussen, Karlslunde, Taastrup.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

N. S. Kristensen.
Biavler.

„Biavls-Tidende“ { udgaar den 1ste i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor
{ koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Betjendtgjærelser, Vidtrag, m. m. adresseres til } Alt, oen praktiske Biavl vedrørende, sendes til:
„Biavls-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K. } N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: Tavle-Fyldeapparat (med Billede). — Gammelt og Nyt. — Spmrammen (med Billede). — Indtægten af Bier. — Yngelberegning. — Fra og til vore Læsere. — Smaating. — Fra Kredse. — Spørgsmaal om Biavl. — Biavlermøder m. m. — Betjendtgjærelser.

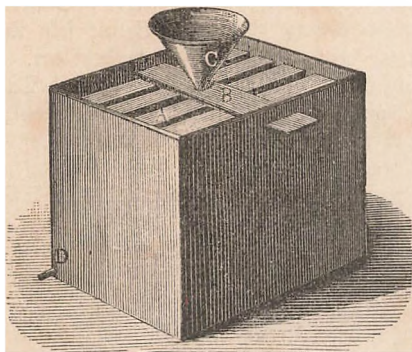
Tavle-Fyldeapparat.

Af N. Alberti.

Fodringen med fyldte Tavler er i mange Tilfælde at foretrække for enhver anden Fodringsmethode. Især frembyder den Fordele paa Tider, hvor man paa Grund af den kjolige Temperatur maa skaffe Foderet nært til Biernes Opholdssted, saaledes f. Ex. ved Nødfodring tidlig paa Foraaret, ligesom senere hen hos spage Bisfolk. Fodringen gennem et Hul i Toppen af Bistadet, kan ikke anvendes ved alle Slags Stadesformer, f. Ex. Lavstaden, Patent-Stadet o. fl. a. Men selv om dette ogsaa var Tilfældet, saa lader der sig dog ikke saa godt paa denne Maade give større Kvantiteter paa en Gang, som ved fyldte Tavler. I det knappe Aar 1882 har jeg i Særdeleshed i Efteraaret lært at skatte Tavlen som Foderapparat. Det drejede sig den Gang om, fra Midten af September, i Løbet af ca. 8 Dage, at give over Halvdelen af Vinterfoderet til næsten alle Bisfolkene paa Bistanden. Saaledes maatte jeg næsten til ethvert Etape give 8—10 Pd. Kandisukkeropløsning, og hertil maatte jeg have

brugt et større Antal store Foderkaale, dersom jeg ikke ved hurtig Fyldning af Tavler i mit Tavle-Fyldeapparat havde været i Stand til at kunne benytte denne af Bierne selv skabte og derfor hensigtsmæssigste Foderbeholder. Om Dagen fyldte jeg saa et større Antal Tavler og hengte dem om Aftenen ind til Bierne, i Forhold til som de trængte til det. Den næste Morgen vare de hver Gang tomte, selv naar jeg paa en Gang havde sat 4 á 5 Tavler ind til dem, medens der ved andre Fodringsmaader især i kjolige Nætter, hyppigt bliver Rejer tilbage, som man maa varme op igjen til Brug den næste Aften. Det er næppe heller til at undgaa, at Bierne tiljole sig med Foder, og gaa til Grunde derved, især naar Foderet er blevet koldt. Mange ser endnu den næste Dag ud, som om de vare pudrede, have haarde Sukkertumper paa Bingerne og falde ned foran Stadet, naar de ville flyve bort. Alt dette forekommer enten slet ikke eller dog kun i langt ringere Grad ved Fodringen med Tavler. Nu lader denne Fodringsmethode sig rigtignok kun anvende med Fordel i Tilfælde af, at man enten har fyldte Honningtavler, eller er i Stand til hurtigt og

let at fylde Tavlerne med Foder. Hertil tjener netop Tavle-Fyldeapparatet, som jeg her i Korthed vil beskrive. Dyrper man en Tavle hurtigt ned i en Bædse, idet man holder den lodret, saa vil kun saa eller ingen Celler blive fyldte, fordi den i Cellerne værende Luft ikke kan undvige, og derfor ikke tillader Bædseken at trænge ind. Dyrper man derimod Tavlen ganske langsomt ned, saa fyldes allerede et større Antal Celler; Bædseken løber nemlig ind ved den underste Rand af Cellen, medens Luften træder ud ved dens øvre Rand. Dette Forhold finder endnu Sted ved en Sukkeropløsning, som indeholder noget mindre end Halvdelen Vand, naar dette er lunkent og naar man i Forvejen har fugtet Tavlen med en Svamp eller en Bedugger, for at modvirke Bædseks Behængen. Da imidlertid den langsomme Neddrypen af Tavlen i Bædseken dog ikke lader sig fuldbyrde saa regelmæssigt, at samtlige Celler fyldes, saa har jeg ladet mig lave en Blikkasse, i hvilken jeg kan indsatte 4 Tavler (A) lodret saaledes, at der er Mellemrum mellem dem af Knap en halv Tomme. Ovenover

Tavlerne stydes en Slaa (B), for at de ikke ved Fylningen skulle kunne stige opad. Midt paa Slaaen er der anbragt en Trag (C) med en Udløbsaabning af ca. $\frac{1}{4}$ Tommes Gjennemsnit. Ere de befugtede Tavler nu indsatte, saa holder jeg lunkent Sukker- eller Honningopløsning igjennem Tragten. Paa Grund af dennes snævre Udløbsaabning, stiger Bædseken i Kassen saa langsomt og regelmæssigt, at Cellerne næsten alle fyldes paa den angivne

Maade. Desuagtet tager Fylningen kun ca. en 5 Minuters Tid. Efter Aafylningen tapper man den mellem Tavlerne værende Bædse tilbage til den første Beholder ved Hjælp af Afløbsrør ved Kassens Bund, der hidtil holdtes tilluftet med en Prop; naar man ikke vil fylde mere, kan man ogsaa lade Tavlerne dryppe af, ved simpelt hen at vende Fyldekassen om, og lade det overflødig løbe af inden den bæres hen til Bistanden. Vil man fylde flere Tavler, saa trækker man de fyldte ud, og stiller dem ind i en Trækasse, der er tæt eller i en anden Beholder, hvis Bund er belagt med smaa Lister, for at Tavlerne kunne dryppe fuldstændigt af. I Fyldekassen blive de baare hen til Bistanden, for at der ikke under Vejs skal gaa Foder tabt. Det er indlysende at Dronetavler bedre egne sig til Fylning end Arbejdetavler, dog kan de sidstnævnte ogsaa godt bruges. Kun bør man ikke glemme, at tage Foderet lunkent, og at befugte Tavlerne i Forvejen.

Gammelt og Nyt.

Af Filomella.

28. Dronerne paa Blomsterne. Man er saa vant til at betragte Dronerne, Hanbierne, som Dovenkroppe, der intet foretage sig for at underholde Bifolket, ja end ikke selv søge deres Føde, at det vist vil undre mange Biavlere at høre, at de undertiden kan ses særdes paa Blomsterne. De har altsaa ikke helt glemt deres oprindelige Natur, da de selv maatte skaffe sig Føden ved at suge Honning i Blomsterne. Det er dog kun sjældent, at man ser dem her og det er jagtens enten paa Hjemvejen fra en Parringsudflugt eller forjagne fra Staderne, at de slaa sig ned paa Blomsterne. For den sidste Antagelse taler blandt andre Omstændigheder den, at de kun fanges paa Blomster sidst i Juli og først i August, altsaa paa den Tid „Droneslaget“ i de fleste Egne finder Sted. I Omegnen af Horsens fangedes de fra 24de Juli til 7de August, særlig paa

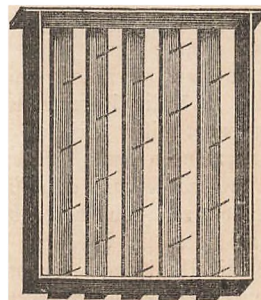
Blomsterstandene af en stor Skjærnplante, Kvanner (Angelica silvestris). At de suge Honning, er ikke iagttaget, men højst sandsynligt. Dels vilde de vel næppe flyve til Blomster, naar de ikke søgte Føde, brevne af Sulten, men kunde slaa sig ned hvor som helst og dels er det paafaldende, at de særlig søgte til Blomster som have aabent liggende Honning og derfor besøges af Fluer og andre Insekter med kort Sugesnabel. Dronernes Sugesnabel er jo netop meget kort.

29. Musene begynde nu at søge til Staderne, hvorfor man skal sørge for at lukke Flyvehullet med Jerntraad el. lign., som kan forhindre dem i at trænge ind. I Træstaderne kommer de dog vistnok langt sjældnere end i Kuberne og her gjør de ogsaa mest Skade. Hvis Kubernes Straafappe naar Jorden, kan man være vis paa at der snart kommer Mus i Stedet, da de derved ligesom løkkes op til Stedet. Mange Steder ser man, at Flyvehullet i Kuben lukkes med en Lerklump, som der træffes en Pind igjennem, saa der kun bliver en smal Abning i Leret og det er ikke nogen daarlig Indretning. Et saadant indsnævet Flyvehul maa dog af og til renses for ikke at blive tilstoppet indefra. Derimod behøver man ikke at være bange for at Bierne skal kvæles, thi om Vinteren behøver de overmaade ringe Luftvejel, naar de blot har det tilstrækkelig lunt og ordentligt Foder. I Polen, Rusland, Egne af Nord-Amerika o. s. v. graver man om Vintren Bierne ned i Sneen og de overvintre udenmærket. I mange af disse Egne vilde de ikke kunne holde Vinterkulden ud paa anden Maade. Man fortæller, at Musene indrette sig Nedar i Bunden af Stedet og fortære det nedfaldne Smuld. Det er meget muligt, i hvert Fald kan jeg ikke benægte det, men tror dog, at det hører til Undtagelserne. Naar det kommer til Stykket, er det nok i Reglen slet ikke Musene, men Spidsmusene, der søge ind i Kuberne om Vintren. De ligne rigtignok Musene meget, men ere iøvrigt ikke meget i Slægt med dem. Musene er Gnavere, der leve af al Slags Føde (Affald), medens Spidsmusene er Insektædere og nærmest beslægtede med Muldvarpen og Pindsvinet. Naar man imellem Bund-

falidet i Stedet finder de nedfaldne Bier tilbudte, saa er det Spidsmusen, der har været der, Musene æde ikke Bierne. Spidsmusen æder Brystdelen, men bider Hoved, Ben og Baakrop af og det er disses Nester man finder. Det har Interesse at lægge Mærke hertil, fordi Spidsmusen kan klemme sig gennem en Abning, der ikke er meget bredere, end at en Drone kan passere, medens den almindelige Mus er langt tykkere.

Sømrammen.

En Sømramme er let at lave. Man tager 5 Lister af samme Slags som til Rammer, slaar i Midten af Breddesiden nogle 1" Tommes Søm med et Mellemrum af $1\frac{1}{2}$ å $1\frac{3}{4}$ ", hvorefter Listerne fasthænges paa den ene Side af en Ramme, efter Længden.

Paa Staalmaskinen var det let at slinge Honningen ud af Tavler, der var brækkede fra Tavlebereren og af Tavle-Brudstykker, saavel fra Hufe som Kuber, men det er ikke saaledes med Cylindermaskinen, hvor Brudstykker af Tavler glide fra Soldet og ud i Maskinen. Ved Brugen af Sømrammen kan man udslynge selv det mindste Tavlestykke. Naar Cellelaagene er skaaret af, sættes Brudstykket fast paa Sømmene, hele Rammen sættes ned foran Soldet i Cylindermaskinen og Honningen kan nu udslynge ligesom af en sædvanlig Tavle. Ved Anvendelsen af denne Ramme kan Kubebavleren ogsaa udslynge sin Honning i Cylindermaskinen og saaledes faa den hurtig og ren fra Boret. Ogsaa den bzierzonste Bavler vil

ofte have Brug for en saadan Namme, i det mindste har jeg ofte haft Trang til at benytte den.

Obsrver.

Indtægten af Bier.

Af N. C. Haagenen, Samsø.

At Indtægten af Bier er saa overmaade stor, som den undertiden er gjort til, tror jeg ikke, men at den kan være en god Biindtægt ved Siden af en anden Bestjæftigelse, det er ganske vist. De, hvem denne Biindtægt helst skulde komme tilgode, er Smaakaarsfolk, men desværre er det ikke let for dem at faa en Bistand med Huse befestet, naar Vedkommende ikke er lidt fingernem og selv kan lave sine Bihuse gode og akkurate. Desværre ere mange af de selvlavede Huse noget daarligt Kram, som det ikke er godt at arbejde med, forbi det ingen Steber passer rigtig og Behandlingen af Bierne derved besværliggøres meget. Af denne Grund bliver mange kjede igjen af at have med Bierne at gjøre og holder op, hvis de ikke kan faa synnderlig Udbytte strax. Ogsaa i andre Henseender stiller Bisagen sig vanskelige for Smaamanden end for den bedre stillede, denne har saa let ved at anskaffe sig Huse og Medskabere derfra, hvor de er bedst og billigst at faa, kjøbe sig Vibøger, holde Tidskrifter, rejse til Udstillinger for at høre og se noget, hvor det bedste paa Biavlens Omraade samles. Som man let vil se, staar alle disse Forhold netop i Forbindelse med den Indsigt og Hjælp, som der kan anvendes paa Biavlens og derigjennem paa Indtægten deraf. Jeg for mit Vedkommende var hverken rig eller fattig, men havde dog temmelig let ved at gjøre Ud læget, thi da jeg begyndte med Husene, gjorde jeg den Regning, at Bierne selv skulde arbejde sig op til en Bistand (min Tanke var 20 Huse) og det er ogsaa gaaet efter Bestemmelsen hidtil. Ifjor var jeg naaet op til 19, men saa kom der et Uheld, som satte mig noget tilbage. Der er jo saa tit gjort Beregninger for os om, hvor megen Nettoindtægt hver Familie giver om Aaret i Gjennemsnit, lige fra 10 og op til 30 Kroner, men selv om vi satte det

normale Udbytte til 10, højt regnet 15 Kr.; saa er det dog al Værd. Jeg formoder, at der nok er dem, der driver det meget højere op, navnlig i gode Biegnie, men her paa Den, hvor alt, saa at sige, er opdyrket, er Bierne udelukkende henviiste til Busk- og Frugttræblomstringen, Algerfaal og Hvidløver. Naar dette ophører, har vi ikke mere Træk af Betydning, især i tørre Sommere. Jeg har dog et enkelt Aar (1884) høstet rigtig godt. Da havde jeg 6 Høstader, hvoraf jeg høstede 380 Pd., alt-saa 60 Pd. pr. Hus, men de to sidste Aar (1885 og 1886) derimod kun 16 Pd. af hvert, saa man maa ikke gjøre sig altfor store Tanker om Udbyttet af Biavlens, men en god Biindtægt er det alligevel. Til Slut vil jeg anbefale enhver Smaakaarsmand, som det paa nogen Maade er muligt, at anskaffe sig en Bishværm i Kube, og hvis man kan overkomme strax at anskaffe sig et Hus at satte den i, da saa meget desto bedre. Man bør lempe sig frem, søge at faa Undervisning i at behandle Bierne og dernæst holde et godt Bibrad eller anden god Læsning om Biavlens.

Engelberegning.

For at staffe sig Underretning om, hvor meget Forraad et Bistolk har, maa man veje alle de Tavler, hvori der findes Honning i Stadet. Da det sædvanlig ikke kommer an paa saa stor Nøjagtighed, udføres det let ved at veje hver enkelt Namme i Haanden, idet man tager den ud og efter nogen Øvelse lærer man snart at vurdere Vægtten temmelig nøje paa denne Maade. Den ældre Biavler ved af Erfaring saa god Bested om sine Tavlens Indhold, at han ofte kan nøjes med et flygtigere Skjøn, idet Tavlens Vægt og Cellelaagernes Antal er ham en Vejledning. Kommer det derimod an paa, at beregne Mængden af Engel i et Stade, saa bliver det nødvendigt at gjøre et Overslag over Antallet af Celler i hver Tavle. Desværre er det næppe saa mange Biavlere, der ved noget nøjere Bested om, hvor megen Engel der til enhver Tid fin-

des i deres Stader og dog er det af ikke ringe Betydning for Driften at følge Ingeludviklingen nøje. Hvor mange Stader komme nu ikke for sent med deres Arbejdskraft til at udnytte Hovedtræffet og hvor megen Honning gaar ikke netop tabt derved? Hvilken Forandring vilde det ikke være for adskillige Bistande, om deres Gjer vidste lige saa god Bested om Biernes Tillæg som de andre Husdyr? Ingelberegningen har flere andre Sider, som have Interesse, f. Ex. til Bedømmelsen af Dronningernes Frugtbarhed, opechovedet til en rigtig Forstaaelse af, hvorfor dette eller hini Stade har mere Honning end de andre og det er netop i saadanne Erfaringer, at Fremskridtet i en Biavlens Dygtighed væsentlig bestaar. Den blotte tekniske Øvelse i at omgaaas Bierne er dog kun Begyndelsen til at blive en dygtig Biavler; til at blive en intelligent Biavler, hører der mere.

Naar her nedenfor meddeles en Oversigt over de forskjellige Maal og Antallet af Celler m. m. i hver Kamme, saa er det ikke Meningen at tilskynde til Beregninger og Spekulationer, men simpelt hen at vise Biavleren, hvor meget hans Kamme tager og give Anledning til at han tænker lidt nærmere over Betydningen heraf, og maaske endog lærer Tallene, saa at han har dem i Hovedet paa Bistanden.

Der findes jo 2 Slags Celler i Tavlerne: Droneceller („Danvog“) og Arbejderceller („Hunvog“). Paa hver Kvadrattomme gaar der 30 Arbejderceller og 16 Droneceller, altsaa paa begge Tavlesider tilfammen, henholdsvis 60 og 32 Celler. Maalt paa tværs gaar der paa en Tomme 5 Arbejderceller, men 4 Droneceller. Denne Forskel er ikke saa stor endda, men naar man tager Maalet baade paa tværs og paa langs (en Kvadrattomme) bliver der kun omtrent halv saa mange Droneceller som Arbejderceller. Af denne Grund er det, at Bierne bygge Dronetavlerne saa hurtigt og med mindre Vozforbrug. Ønster man altsaa at beregne Cellerne Antal i sin Kamme eller sit Stade, multipliceres Kammens indvendige Maal med 60 (Arbejderceller) eller 32 (Droneceller). I et Trugstade med 20 Kammer af 10×12

(indvendig Maal) har altsaa hver udbygget Table 120 Kvadrattommer Voztavle og
 $10 \times 12 \times 60 = 7200$ Arbejderceller eller
 $10 \times 12 \times 32 = 3840$ Droneceller

Stammen:	Hofens Maal (Galvrammen)	Brunns Maal	Normalmaal	Den gamle Kamme Kvadrattommerammen
Indvendig Maal	8 × 7"	8½ × 7½"	8 × 13⅜"	10 × 12"
Kvadrattommer Voztavle	56	64	107	120
Arbejderceller	3300	3800	6400	7200
Droneceller	1800	2000	3400	3900
Hjorte Karles Honning i Ho.	3—3½	3½—4	6—6½	7—8
30 Kammer Voz i □" og Celler	1680 □" 99,000 Celler	1912 114,000	3200 192,600	3600 216,000
				4320 259,000
				8½—9
				4600
				8600
				144
				12 × 12"

Har Ingekrummet f. Ex. 12 Kammer, da kan det rumme $12 \times 7200 = 86,400$ Arbejdere (som Vg, Karver eller Pupper), fraregnet Blads til Blomsterstov og Honning, som her altid findes noget af. Man kan let beregne Inge i Tavler, som gives andre Stader til Forstærkning o. s. v. Naar en Tavle ikke er helt fyldt, bliver Beregningen et Skjøn, hvis Rigtighed vil bero paa vedkommende Bivavlers Øvelse.

Det forekommer mig, at den her foreslaaede Beregning af Stabets Tavle-Areal har Betydning ved Bedømmelsen af Stader, navnlig paa Udstillinger. Det kommer dog mindre an paa Raasens Kubindhold end paa Arealet af Tavleslade for Bivavlerens Vedkommende, hvorimod det første mere angaar Stadefabrikanten. Hvor der tales om Staders Størrelse burde der altsaa ikke navnes Rumfanget, som i forskjellige Stader kan være det samme, selv om Arealet af Tavleslade i dem er en Del forskjelligt. Disse to Størrelser bør netop nærme sig saa meget til hinanden som muligt og ved Bedømmelsen af Stader burde der tages Hensyn her til, overfor Stadets Pris, dets Godhed som Overvintringsstade o. s. v.

Herm. Borries.

Fra og til vore Læsere.

Sønderjylland 23de Oktober.

Vi maa regne Udbyttet af Bierne for Middelføst, af 5 Høststader har jeg høstet 120 Pbd. Honning. En Familien var i Foraaret visserlæs, men hvilken Fornøjelse var det dog for mig at følge „B. T.s“ Vejledning og saaledes faa mig en ny Dronning stæffet tilveje. I Foraaret lavede jeg mig 2 Trugstader efter Vorbecks Mønster og i Sommerens Løb har jeg ogsaa faaet Sværme deri.

C. J.

Vest Sjælland.

Jeg har i flere Aar brugt, naar jeg indvintrede mine Bier, at lægge en fyldt og god Honningtavle oven over Kammerne; jeg mener derved at opnaa at Bierne har lettere ved at komme fra Tavlegang til Tavlegang hvis Forraadet, de har i de lade (9") Høststadetavler, hvorpaa Bierne sidder, istulde slippe op, mens det endnu er haard Vinter.

L. P. S.

Her paa Egnen har Bierne givet temmelig godt

Resultat fra Huseene, vi har høstet 35 Pbd. pr. Stade. Kubebivavleren har næsten slet intet faaet.

R.

Syd-Sjælland.

Honninghøsten her paa Egnen har iaar været daarlige, jeg har faaet godt 100 Pbd. af 5 Stader, men 5 gav intet Udbytte.

R.

Nord-Vest-Sjælland.

Smanting.

Bierne i et Stade er et Folk og de maa regjeres efter deres egne Love.

Filomella.

*

*

Bier i en Tønde. I Hjerpsted have, ifølge „Dannev.“ to Biværme, som sluttede sig sammen i Juni Maaned, valgt en gammel Sirupstønde til Bolig. Ejeren af samme har fornøylig kunnet høste 57 Pbd. Honning af dette ejendommelige Stade.

*

*

Et daarlige Honningaar. Fra alle Kanter, saavel i Europa som Amerika lyder Klager over den forløbne Sommer. Det har i Reglen ikke manglet paa Blomster, men de har ingen Honning haft, hvad der rimeligvis maa tilskrives Tørken og Blæsten.

*

*

Naaden Inge. I England skrives der for Tiden meget om denne „Sygdom“, men kun meget lidt deraf har blivende Vard. Det er Mr. Cheshire, som har gjort Sygdommen populær ved at tale og skrive om de smaa Bæsnere, Bakterier, der skal være dens Smittstof. Uheldigvis kjender man i England for lidt til den tykke Litteratur og Bivavl til at vide, at det er gamle Ting, Mr. Cheshire serverer sit Publikum, og at de Spørgsmaal, her foreligge, kun vil kunne løses af Videnskabsmænd, ikke af Dilletanter. De engelske Bivavlere indsende Naaden-Inge-Tavler til Undersøgelse og faar da Underretning om, hvorvidt det er „Bacillus Gaytoni“ eller „minor“, der findes i Inge, thi det er sjældent den rigtige flemme

„Bacillus alvei“, som den forlængst kjendte Bipeft-Bakterie derefter er blevet dødt.

Fra Kredseue.

Blaa- og Udsættelsen i Faaborg

aabnedes den 2den Oktober af Lømrer Kr. Pedersen, Løved, der bød Forsamlingen velkommen. Derefter holdtes Foredrag af Gartner A. C. Andersen fra Nyborg.

Taleren anbefalede de fuyfte Baaere at slutte sig sammen og søge at faa afholdt en aarlig Udsættelse i en af de fuyfte Kjøbstæder. Det skulde nok gaae Sagen, naar disse Udsættelser bleve fortsatte. Der blev endnu gjort alt for lidt for den gode Anvendelse af vore Vireprodukter, navnlig burde der arbejdes mere paa at frembringe en god Honningvin.

Derefter foretog Lømrer Kr. Pedersen Præmieuddelingen. Følgende blev tilkendt Præmie:

Klasse A. Videnskabelige Hjelpe midler.

1. Præmie H. Rasmussen & Ko., Gravvænget pr. Svendborg, for Kunsttavler.
2. Pr. Snekker Petersen, Svanninge.

Klasse C. Stader.

1. Pr. Lømrer Kr. Pedersen, Løved pr. Svendborg, for 1 Trugstade, 10 Gange 12 Nummer.
2. Pr. Samme for Trugstader till Dronning-avl.

3. Pr. Samme for Trugstader, 8 Gange 13³/₈ Nummer.

5. Pr. Lars Henningsen, Svanninge, for et Trugstade (Sussflidsarbejde).

Diplom: P. Frederiksen, Sørup, for et Trugstade (Sussflidsarbejde).

Klasse D. Redstaber.

1. Pr. Lømrer Kr. Pedersen, Løved pr. Svendborg, for to Udsættelsesmaskiner.

2. Pr. Snekker Petersen, Willerslev pr. Højby, for samme.

3. Pr. Lømrer Kr. Pedersen, Løved pr. Svendborg, for samme.

Diplom: Lærer C. E. Hansen, Besterfjerninge, for en Vognmellem, og Kr. Pedersen, Løved pr. Svendborg, for en Samling Redstaber.

Klasse E. Honning i Glas. Tavler.

I. Hvid Honning.

1. Pr. H. Rasmussen, Gravvænget pr. Svendborg.

1. Pr. H. P. Rasmussen, Sortebjergvænget pr. Svendborg.

2. Pr. Strader H. Hansen, Korshavn.

2. Pr. Mejeribestyrer Hansen, Nallykkaard pr. Odense.

3. Pr. Gartner Leonhard, Svanninge.

3. Pr. Karethmager N. Kristoffersen, Tryggeløv, Humble.

3. Pr. Lømrer Kr. Pedersen, Løved pr. Svendborg.

4. Pr. Lømrer Søren Madsen, Haastrup.

4. Pr. J. Hansen, Larsen, Horne.

4. Pr. Stibstømrer A. Jensen, Skoolyst, pr. Svendborg.

4. Pr. K. Jørgensen, Besterfjerninge.

Diplom: Lærer C. E. Hansen, Besterfjerninge, og Gaardbestyrer H. J. Hansen, Østerfjerninge.

II. Mørk Honning.

1. Pr. Gartner Leonhard, Svanninge.

2. Pr. Mejeribestyrer Hansen, Nallykkaard pr. Odense.

3. Pr. Lømrer Søren Madsen, Haastrup.

Diplom: Klobsemager J. P. Larsen, Besterfjerninge.

Klasse F. Vogn.

1. Pr. H. Rasmussen & Komp., Gravvænget pr. Svendborg.

2. Pr. Lærer C. E. Hansen, Besterfjerninge.

Diplom: Lømrer Kr. Pedersen, Løved pr. Svendborg

Klasse G. Mjød. Honningvin.

1. Pr. Hjulmand P. Pedersen, Horne, for Mjød.

2. Pr. H. Rasmussen, Gravvænget, pr. Svendborg, for Mjød.

3. Pr. Gartner A. C. Andersen, Nyborg, for Honningvin.

Klasse H. Sultetøj.

1. Pr. Gartner Leonhards Hustru, Svanninge.

2. Pr. Marie Pedersen, Løved pr. Svendborg.

3. Pr. Lars Jørgensen, Besterfjerninge.

Diplom: Hansine Bentzen, Jorbløse Mølle.

Rager.

1. Pr. Vager B. Hansen, Odense.

2. Pr. Vager Jensen, Faaborg.

3. Pr. Lærer C. E. Hansen, Besterfjerninge.

Diplom: Vager Zingleren, Demie.

Præmierne vare mindre Bengebøls, ledsagede af Diplomer. De uddeltes til Udstillere, saavel fra Amtet som udenfor samme. Udstillingen var i de 3 Dage den var aaben, ikke stærkt besøgt, men forløb dog heldig, saa at den er frit for Understud.

Spørgsmaal om Bivaal.

Nr. 43. I Vinterens Løb vil jeg forstaae mig i det mindste 1 nyt Bihus, men da det er et gammelt Bihus jeg har, som snart ikke duer længere (det var gammelt da jeg købte det med en Sværm i) og det er meget uheldigsmæssig indrettet, saa har jeg tænkt mig samtidig at vælge et andet Maal i mine fremtidige Bihuse. Jeg vilde jo helst have det altsammen J. N—B.

lerbedste. Hvilket af de 3 Maal $13\frac{5}{8} + 8''$, $10 + 12''$ eller $12 + 12''$ er det bedste?

$12 + 12''$ Maalet er ikke meget brugt og anbefales nu ikke mere. Hvilket af de 2 andre Maal, der da er bedst, kan jeg ikke bestemt afgjøre, begge ere gode. De maa helst vælges det af de to Maal, der bruges mest paa Deres Egn af følgende Grunde:

a. Ved Indkjøb af Tavler kan flere Bavlere kjøbe i Fællesskab og de kan emballere sammen og faar dem derved billigere og den ene Bavlere kan hjælpe den anden med Tavler, Rammer m. m.

b. Ved Salg eller Kjøb af befolkede Stader, er det af stor Værdi, at Maalet, man bruger, er tilbudsvarrende og af det brugte paa ens Egn.

Nr. 44. J Svar paa Spørgsmaal Nr. 23 ser jeg at der ved den brede Ramme anbefales, at vende Kanten af Rammerne mod Flyvehullet, altsaa kold Tavlebygning, hvori- mod naar Tavlerne vender Fladen til, den kaldes varm?

J. N—B.

Naar Kanten af Rammen vender til Flyvehullet saa forstoppes Flyvehullet ikke saa let om Vinteren af døde Bier og Boksmyld og frisk Luft kan lettere finde ind i de forskjellige Tavlegange.

Nr. 45. Kan man udslynge Honning af Tavler med tildækket Yngel uden at fabe denne?

C. S. Nordflæsavig.

Naar det er en godt fyldt Tavle, som der er et lille Parti tildækket Yngel i, saa slynger man den ofte ud, og det stader ikke den tildækkede Yngel ret meget, saafremt Soldene er stivede godt af, saa Tavlerne ikke kan brydes, under Udslyngningen. Man bør dreje langsomt paa Maskinen. Tavler med util- dækket Yngel bør ikke udslynkes; da Yngelen bliver ødelagt (mør eller mindre) ved Udslyngningen og Honningen taber i Godhed ved at blive iblandet Jorderaft.

Nr. 46 Jeg har et Klubestade, hvori der endnu er Droner, kan det vintres over eller hvad skal jeg gjøre ved det?

H. F. H.

Det vil kun være Tab at prøve paa at over- vintre Stadet, da Folket enten i Vinter eller senest til Foraaret gaar tilgrunde. De bør derfor straks give Bierne til et andet Folk og selv benytte Hon- ningen, der er i Ruben. (Se „B. T.“ Side 183).

Nr. 47 Jeg har i Sinde at bygge mig et Halvtagshus til mine Bistader, luftet bagtil og i begge Ender, men helt aaben frem imod Solen, dog saaledes at Kasserne kan staa i

Styggen, kan det gaa an at tække med Tag- pap, som jo skal tjarres, thi det giver jo en slem Lugt. Straatag vilde jeg nødigt have for det er saa brandfarligt og man skal jo tit rive Tændstikker af?

C. J. F.

Et saadant Halvtagshus er ganske fortrinligt og skal nærmere blive omtalt i „B. T.". Straatag er meget brandfarligt. Men Tjærepap er ogsaa det bedste og billigste til Tag, det stader ikke Bierne, her er det brugt til Viboliger i flere Aar; det bør faltes om Sommeren.

Nr. 48. Kan det lade sig gjøre at hen- gjemme Honningtavler, som er udtagne for nyt- lig og indhænge dem til Bierne i Foraaret, hvis, hvorledes skulde de saa bedst hængjem- mes.

En Begynder.

Tavlerne gjemmes bedst paa et Sted, hvor de ikke er udsat for Frost eller Fugtighed, men Hon- ningen i Tavlerne forsviktes al tid. Inden De til Foraaret hænger Tavlerne ind til Bierne, bør De strække Celleragene af og sætte Tavlerne langsomt ned i lunkent Vand, derved fyldes de tomme Celler med Vand og Honningen optimes noget.

Bavlermøder m. m.

Bavlermøder i Holbæk Amt

afholdes den 11te November Kl. 6 i Fjernløse Forsamlingshus. Den 12te November Kl. 2 i Dndløse Skole og Kl. 6 $\frac{1}{2}$ i Uggerløse Kro, og den 13de November Kl. 2 i Mærløse Kro og Kl. 6 paa Tølløse St. Paa alle Møderne vil der blive forevist gode Bavlkræftstaver og holdt Foredrag af N. S. Kristensen.

Bekjendtgjørelser.

Honning tilsalgs.

60 Pd. Iysegul Honning er tilsalgs hos P. Nielsen, Braskov pr. Præstø.

75 Pd. hvid Honning er tilsalgs, 45 Øre Pd. hos Kristen Østergaard, St. Ramsing, Skive.

Hvid Honning er tilsalgs à 50 Øre Pd. hos Bi- avler Chr. Jensen, Skimmede, Tølløse Station.

112 Pd. hvid Honning à 45 Øre Pd., og 115 Pd. gul Honning à 35 Øre Pd. i Tønder er tilsalgs hos Postbud I. P. Larsen, V. Hæsinge pr. Odense.

Blaavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Blaavler.

Udgivet og redigeret af

Herm. Borries.
cand. phil.

N. S. Kristensen.
Blaavler.

„Blaavls-Tidende“ { udgaar den 1ste i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor
{ koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Bekjendtgjærelser, Vibrag, m. m. adresseres til
„Blaavls-Tidende“'s Redaktion, Kjøbenhavn. K.

Alt, den praktiske Blaavl vedrørende, sendes til:
N. S. Kristensen, Himmeløvej pr. Roskilde.

Indhold: Til Læsere. — Bemærkninger om Meloë variegatus. — December. — B. Bojesen. — Prisen paa Honning. — Fra Bornholm. — Til Julen. — Fra Redaktionen. — Blaavls-Tidende. — Blaavlsudstillingen. — Blaavlermærker m. m. — Anvertissementer.

Til Læsere!

Næsten to Aar er gaaet siden „Blaavls-Tidende“ begyndte at udgaa, den tidsvarende Blaavl er i den Tid gaaet fremad, smaat men sikkert, og fra mange Begyndere har vi faaet Meddelelser, der vidner om, hvilken god Kjendskab til at drive en betalbar og lønnende Blaavl, der er blevet udbredt mange Steder, i Stedet for den forsalbede og næsten værdiløse Kubeblaavl. Grunden til, at „B. T.“ den Gang fremkom var kun for at Smaaakaarmanden der vil drive Blaavl og Blaavls-Kredse kunde faa et godt, smukt og billigt Blad. „B. T.“ har arbejdet med god Vilje og faa godt som Tid og Lejlighed slog til. Har „B. T.“ fyldt Bladets ud? Vi tror det! Og at Blaavlerne har paaskjønnet det fremgaar ikke alene af de indkomne Breve fra alle Egne af Landet, men ogsaa af det stærkt stigende Abonnementsantal, der har ført det med sig, at „B. T.“ iaar har været langt smukkere udstyret end det første Aar. „B. T.“ har ikke arbejdet for at bringe Penge i Kassen, paa Blaavlernes Beføstning, men kun for at fremme sit Maal og stadigt vil det

indkomne blive anvendt til Blaavlens Fremme paa forskjellig Maade. Vi bede enhver af vore Læsere benytte en eller to Aftener nu i December til at virke for „B. T.“'s Udbredelse ved at søge at formaa Blaavlere og Biholdere i deres Egn til at holde det. For jo flere Abonnenter desto smukkere og billigere Blad. Til næste Aar har „B. T.“ allerede en Del smukke Billeder og udmærkede Artikler liggende færdig. Vi bede ogsaa vore Venner gjøre hvad de kan, for at indføre „B. T.“ ogsaa i Kredse. Naar „B. T.“ bestilles hos Red. koster den kun 1 Kr. 6 Øre for næste Aar og naar 10 Numre bestilles paa en Gang kun 1 Krone; i de Kredse hvor Medlemsbidraget er 2 Kroner ialt, er der altsaa 1 Kr. tilbage til Blaavlskredsen selv at arbejde med og hvert Medlem har sit Blad. Thi for de fleste Blaavlere er det heldigst at have Bladet med sin Vejledning ved Haanden til enhver Tid. Begjær Prøvenumre hos Redaktionen, de blive straks frit tilsendte til enhver som enten ønske dem selv eller vil uddele dem og husk at ved at udbrede „B. T.“ skaffer man sig ikke alene selv et bedre Blad men hjælper ogsaa sit til at fremme Blaavlen. Det vi paa det hjærteligste takker enhver, som har støttet

„B. L.“, enten ved Bidrag eller ved at holde Bladet i det forløbne Aar ønske vi alle vore Læsere en glædelig Jul!

Bemærkninger om Meloë variegatus.

Af Hoffjægermester A. Brun.

Foranlediget ved en Artikel med Under-
skrift Wo . . . i „L. f. B.“ Nr. 15, (1887)
har Hr. Kandidat Borries taget til Gjenmæle
i Tidsskriftets Nr. 17, og siger blandt andet
i dette Gjenvar: Desværre besidder jeg ikke
„Bienenzeitung“ (et berømt tytsk Tidsskrift for
Biaavlere) for 1860, hvor denne Jagttagelse,
(nemlig om Meloë variegatus) skal være med-
delt, og vilde være taknemmelig for nærmere
Meddelelse om Artiklens Indhold.*

Da jeg holder og har holdt „Bienenzei-
tung“, denne udtømmelige Kundskabskilde for
de Biaavlere, der forstaa det tytske Sprog, siden
1853, glæder det mig at være i Stand til at
estertkomme Hr. Cand. Borries's Anmodning,
og jeg har tilstillet ham, ikke blot Aargang 1860,
hvor findes to Artikler om denne Biffjende,
nemlig en af Libor Morbitzer (i Nr. 15) og
en af George Greer Stosch, (i Nr. 18 og 19),
— men ogsaa Aargang 1858, hvor der i Nr.
17 findes 2 Artikler, en af Røpf, og en af
den berømte Værde og Naturforsker
v. Siebold. Desuden maa jeg gjøre opmærk-
som paa et udmærket Værk om Bierne og Bi-
avlen, „Die Honigbiene, af F. W. Vogel,
1880“, hvor Pag. 360 ogsaa Meloë varie-
gatus omtales og erklæres for en slem Bi-
ffjende.

Jeg beklager at Hr. Borries ikke før har
kjennt disse Udtalelser, særlig dog v. Siebolds,
da hans Dmtale af dette Insekt saa sikkert
vilde have lydt helt anderledes. Jeg skal til-
lade mig at gjøre nogle Bemærkninger til det
af Hr. Borries Anførte.

I Tidsskriftets Pag. 154 siger han:
„Denne Meddelelse, (nemlig af Hr. W.), kunde
let forlede til at tro, at dette Insekt er en me-

get farlig Biffjende, hvad der dog, navnlig
hos os, ingenlunde er Tilfældet.

Herimod maa jeg anføre, at det, som af
det følgende vil ses, er konstateret, at det i det
mindste i Tyskland er optraadt som en meget
farlig Biffjende, og at, naar det endnu ikke
er bevist her i Danmark, saa er dette sand-
synligvis kun Tilfældet af Mangel paa nøjag-
tige Undersøgelser; thi Bierne gaa her hos os
undertiden til Grunde i store Mængder og under
just de samme Lidelses-Symptomer, som ere be-
skrevne i de, af mig til Hr. Borries overfendte
Skrifter. Jeg er overbevist om, at de to, ofte
af tytske Forfattere, omtalte gaadefulde Syg-
domme, „Die Tollkrankheit“, og „die
Frühjahrkrankheit“ slet ikke er andet end
Angrebene af Meloë Larverne, men da jeg,
idet jeg skrev min „Vejsledning i Biaavl“ 1884
delte den Tro, at Fremtoningen var en Syg-
dom, har jeg deri ikke omtalt Meloë som no-
get særlig farligt Insekt.

Denne store Dødelighed hos Bierne om
Foraaret, uden Forskjel om de ere unge eller
gamle*) er kun altfor ofte observeret, og saa
hos os, og da det just er i den Tid, da Bi-
ernes Virksomhed er størst og derfor hver enkelt
Bis Liv er af største Værdi, er dette Syn i
høj Grad pinligt at have for Øje. Bierne løbe
i feberagtig Hast og med udbredte Binger om
paa Stadets Bund og endelig ud af Flyvehul-

*) I den senere Tid er det bleven Mode at advare
imod at have gamle Bier. Tanken kan
have sin Berettigelse, men Faren er ikke stor,
thi det er ikke med Bierne som med os, at de
saa Gigt og blive stive i Lemmerne. Biernes
Allder viser deres Binger; naar de er op-
slidte og sløvsede saa er Bien gammel, saa mis-
ster den Flyveevnen og gaar til Grunde. Ogsaa
den Ibe synes at grundfæste sig hos vore Bi-
avlere, at Arbejdet er strængt delt imellem
unge og gamle Bier, saa de unge gjøre ude-
lukkende Anmægjerning i Stadet, og de gamle
udelukkende Arbejdet i Skov og Mark. Ogsaa
denne hører til de theoretiske Sætninger, der
glide ned som Sukkerbrød, men som meget let
kan modbevises. De unge Bier flyve i deres
Livs første Dage ikke ud forbi deres Legeme
ikke endnu er hærdet nok dertil, og de
gamle Bier pleje Yngelen lige saa vel
som de unge.

let, ville flygte, men kunne ikke mere flyve. De falde til Jorden og løbe hastigt omkring indtil Kræfterne forlade dem og de dø. Ofte ser man dem ligge paa Nyggen og snurre rundt uden at de kunne rejse sig. Jorden omkring Staderne kan være bedækket med døde Bier, og for et Par Aar siden bleve alle mine Stader meget stærkt svækkede herved, og Honninghøsten blev derefter.

Man har gjættet op og ned ad Bæggene for at finde Grundene dertil; navnlig have visse Blomster været mistænkte, endog saa den blaa Kornblomst, som dog er en af Biernes bedste Honningkilber. Jeg selv har en Tid lang troet, at den saakaldte Guldgrenn, *Cytisus laburnum*, hvis Bark, Blade og Frø ere meget giftige, var Skyld i denne Ulykke, som just viste sig i dens Blomstringstid, og hvis Blomster søges stærkt af Bierne, men Guldgrennen blomstrer her stærkt hvert Aar og Eggdommen viser sig dog ikke hvert Aar hos Bierne; den kan altsaa ikke hidrøre derfra.

Da nu de angrebne Biers Fremfærd er ganske saaledes, som det er beskrevet ved *Meloë variegatus*'s Angreb, mener jeg at have god Grund til at antage, at det er dennes Larves Angreb, som bærer Skylden, og den skal fremtidig være Gjenstand for mine mikroskopiske Undersøgelser.

Hr. Borries siger endvidere, at *Diebüllens* Larver ere henviste til at leve af visse, ensomt levende Jordbiers Larver, og at de ikke kunne trives i Bistaberne, etc., at de leve af denne Jordbiss Egg, Larver og Honning, at de vel ogsaa klatre sig til Arbejdsbiene, men kun af en Feltagelse, og at de her maa gaa til Grunde fordi Arbejdsbiene ikke lægge Egg.

Jeg maa hertil bemærke, at Hr. Borries vist i Djebliffet ikke har hullt paa, at Arbejdsbiene under visse Forhold i Stedet lægge Egg, (og dette er endog temmelig hyppig Tilfældet), af hvilke Egg der, som bekendt, dog alene fremkomme Hanbier; — dernæst at dette slet ikke er fornødent for disse Larver, thi kunne de med en saa stor Behændighed hæfte sig paa Biernes Krop fra de Blomster, hvor de sidde og lure paa dem, saa ville de jo ogsaa lige saa let kunne forlade dem

igjen og smutte ned til de Egg, som i tusindvis findes i Bistabernes mange Celler, henover hvilke Biernes Brimmel hele Dagen igjennem bevæger sig i alle Retninger! — Men alligevel er hidtil hverken af mig eller de mangfoldige mig bekendte Biavlere, selv de berømteste, som Dzierzon, Berlepsch, Busch, Kleine etc. nogen sinde funden nogen Larve af *Meloë variegatus* i Biernes Celler, hvor de dog paa Grund af deres Størrelse og sorte Farve umuligt vilde undgaa at blive bemærkede. Paa Vidronningens Krop er den dog funden lige saa vel som hos Arbejdsbienen selv. Da hun nu ikke flyver ud undtagen til Parring og Sværming, og aldrig besøger nogen Blomst, er dette jo et Bevis paa, at disse Larver flytte sig fra en Bi til en anden.

Ogsaa *Bilufen*, *Braula coeca*, findes hyppigt paa Vidronningen. Det er dog nu mange Aar siden jeg observerede den, men jeg skal ikke glemme det Løfte, jeg har givet Hr. Borries, at sende ham Exemplarer af den naar den viser sig.

Hvorledes skal da nu disse sorte *Meloë*-Larvers Tilværelse hos og paa Biene forklares?

Hr. Borries omtaler særlig *Engelen* af *Meloë proscarabæus*, hvis Egg og Larver ere gule, og det er vel klart, at det af ham beskrevne Forhold kun passer paa dem; de hænge sig ogsaa fast paa Biene, men gaa derved til Grunde, da hverken vor Arbejdsbi eller dens *Engel* er tjenlig til Føde for dem, men naar han mener, at det forholder sig med denne *Arts* *Engel*, som med *Engelen* af *Meloë variegatus*, saa tager han formentlig fejl. Dennes *Engel* findes især i Kløverarternes Blomster, hvorfra den hurtig hægter sig fast med dens skarpe og krumme Kløer til de Bier (og andre Insekter) der besøge disse Blomster*) og søres saaledes til Stedet. Men disse Larver, som ere glindsende sorte, flade, og forsynede med skarpe Spiseredskaber, ernære sig ikke af Bæggene og Bilarverne, men af Biernes Krop. De bore sig i de allerfleste Tilfælde ind imel-

*) Selbdivis er vor almindelige Kløver, *Rødkløveren*, dog ikke farlig, da Biene ikke besøge den.

lem Ringene paa Biernes Bagkrop, og det saa dybt, at de ofte slet ikke kunne ses, omendskjønt deres Længde er $1\frac{1}{4}$ Linie, og v. Siebold har jaagar flere Gange truffet 3 saadanne Plageaander frem under Bugringene af en enkelt Bi! — v. Siebold mener dog, at de ikke bibringe Bien noget egenligt Saar, men at den utaalelige Pine og Irritation, der frembringes ved deres Nær-værelse inde imellem Bugringene, fører til det samme Resultat, nemlig Biens Død.

Da der imidlertid intet sjer i Skabningen uden nogen fornuftig Grund, kan jeg ikke bekvemme mig til at tro, at dette sker blot for at pine Livet af Bierne, men jeg tror at Grunden maa søges anden Steds. Derfor det virkelige er Tilfældet at disse Larver, som dog børe sig saa dybt ind i Biernes Krop, ikke derved bibringe dem Saar, eller dog udfuge Biernes Blod, saa ligger en anden Tanke nær, nemlig: Da det er samme Sted, nemlig under Bugringene, at Bierne udsøndre Voypladerne, som jo ere yderst tynde og i Forftningen vistnok bløde, kunde det jo være, at disse Larver nære sig af dette nydannede Voy; nogen nærmere liggende Grund for deres Nær-værelse, netop paa dette Sted, synes mig ikke at kunne være; men dette foregaar saa skjult, at det vil være svært at bevise. Meloë Larverne vilde i alle Fald ikke være ene om at have Smag for Voy, Voymållene, Voymidterne o. fl. dele denne Smag.

Saavidt jeg kan forstaa af det som foreligger, er den videre Udvikling af disse Larver til det forholdsvis store Insekt, endnu ikke fuldstændig bekendt. Det er at formode, at naar deres Gjerning er gjort, naar de have naaet et nyt Forvandringsstadium paa den Bi, de have bestegget, saa overføres de atter af Bien paa Blomster, og snylte saa atter videre paa anden Maade, — at deres Ophold paa Bien altsaa er et Overgangsstadium. Jeg formoder derfor at alle de Larver, hvis Plejemødre, Bierne, paa Grund af deres Nærgaaenhed dø, og falde til Jorden, enten selv gaa til Grunde, eller i Nærheden af det Sted hvor Bien har udaandet, finde passende Forhold for deres videre Udvikling. At mange af Larverne omsomme i selve Staderne, hvor de saa findes

iblandt de nedfaldne Smuler og Affald er observeret, — skulde det ikke være paa Grund af at Bierne ikke i rette Tid have befordret dem ud og videre paa Livets Bane?

Jeg skal i Fremtiden have min Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold, og det skulde være mig meget kjært om Hr. Borries efter disse mine Bemærkninger yderligere her i Bladet vilde udtale sig om Sagen, og navnlig meddele os Bavlere hvad man ved om Meloë-Larvernes videre Udvikling. Da selve Insektet er saa stort, er det saa ufatteligt, at Larven i en saa tidlig Livsperiode kan gjøre saa stor Skade, at Tanken uvilkaarligt bliver henført paa os, om her ikke foreligger en stor Fejltagelse og vi have at gjøre med et helt andet Insekt.

I Grunden har Sagen kun naturhistorisk Interesse, thi det er klart, at naar Sagen forholder sig som oven anført, kan Bavlerne ikke paa nogen Maade forhindre Larvens Anfald, han staar fuldstændig hjælpeløs lige saa vel som Bierne.

A. Brun.

December.

De stille, varme Dage først i November Maaned benyttede Bierne til at rense sig i, saa nu kan de lettere udholde en lang Vinter uden at faa Bugløb. Arbejdet ved Bierne selv indskrænker sig til at Bierne faar Lov til at nyde deres Vinterris usforstyrret og man bør særlig i strengt Frostvejr være forsigtig og ikke arbejde i Stadernes Nærhed. For Fugle bestyttes maaste Staderne bedst ved at man sætter et Staaltraadsnet op foran Flyvehullerne. Se efter at Flyvehullerne ikke forstoppes af Voy-smuld, nedfaldne døde Bier eller Jordfug. Mens det saa ud med en højet Staaltraad.

Nu er der i Reglen Tid til at se Birevstaberne efter, lave ny Huse eller istandsætte ældre, lave Kasser, ordne Volkset m. m. for naar Foraaret og Sommeren kommer er der i Reglen nok andre Steder at bestille.

N. S. Kristensen.

B. Bojesen.

Den 10de Januar 1834 fødtes B. Bojesen i Sommersted Sogn i Nordflensvig, hvor hans Fader ejede en Bondegaard. Allerede i sin Barndom nærrede han Interesse for Bivavlen og havde ofte Lejlighed til at se Bjerne paa nært Hold i sin Fødegaard, da der i Aaret 1849 blev opstillet et af de den Gang

saar velbekjendte Nutt's Luftningsstader, som det var ham en stor Glæde at iagttage. Gjennem 3—4 Ruder af Glas, ikke ret store, kunde man se Bjernes Virksomhed i Stadet. Det var udstyret med Indskudsrammer, saa at det allerede viste Betydningen af den bevægelige Tavlebygning. Da Bojesen i Aaret 1861 selv for første Gang fik et Bistade, blev han hurtig en ivrig Tilhænger af den nyere Bivavls-methode og virkede for dens Udbredelse blandt Befolkningen. Der førtes i de Aar en hæftig

Strid mellem Bivavlerne om, hvilket Stade, der var det bedste og i denne Strid deltog Bojesen med stor Interesse og paa en frugtbringende Maade. Han deltog i det hele meget i denne Periodes Debatter, da Systemer og Metoder brødes og Grunden blev lagt til den Udvikling, som senere er fulgt. Det er næppe for meget at sige, at der tilfalder ham Æren for at have banet Vejen for flere af vor Bivavls betydeligere Fremskridt. Bojesen var den første her i Landet, der med Jær kastede

sig over Kunsttaalefabrikationen, hvad der i høj Grad bidrog til, at Kunsttaavlen kom saa hurtig ind hos os, et væsentligt Middel til at hjælpe Udbyttet af Bivavlen op og dermed til dennes Udbredelse. Dgfaa Afspæringsgiltet har han indført her i Landet, men denne Opsindelse fik ingen blivende Betydning.

Ved sine mange Artikler i Bi-Bladene gennem en Række og ved sin „Veiledning til Bivavl“ 1870 ydede han værdifulde Bidrag til den almindelige Udbredelse af Kundskab om Bjerne, nye Stadesformer og Driftsmetoder, Wiens Sygdomme *c. s. v.* Et Aar var han ogsaa Medredaktør af „*T. f. B.*“. Han leverede endvidere Bidrag til Tugen's Haandbog i Husdyrbrug og skrev endelig Smaa-bøger til Brug i Almue-skolen, som forøvrigt ikke vedkomme os her.

I de senere Aar har B. Bojesen indtaget en mere tilbagetrukket Stilling paa Grund af offentlige og private Hverv, der ikke have levet ham Tid

til at syse med sin Yndlingsbeskæftigelse saa meget som tidligere, sjønt Interessen er usvækket. Vi ønske, at han ogsaa i Fremtiden vil bevare den, saa at vi atter vil kunne saa Lejlighed til at bringe vore Læsere Bidrag fra hans Haand.

Prisen paa Honning.

Prisen paa Honning er meget forskjellig efter hvad Landsdel eller hvad Egn vedkommende Biavler bor i. I ikke saa Egne er Honningen i en Pris af 60, 70 à 80 Øre pr. Pbd., endog i større Vægt, ja der er endog en Egn her paa Sjælland, hvor man endnu ligesom i gamle Dage regner 1 Pbd. Smør og 1 Pbd. Honning lige og bytter lige op. Men der er paa andre Egne Biavlere, der sælger den smukkeste hvide Honning for 35 à 40 Øre Pbd., det er en meget betydelig Forskel paa Prisen og det endog paa samme Kvalitet af Honning, men ogsaa i en og samme Egn er der i Regelen en Del Forskel paa Prisen. De Biavlere, som først er kommet i Nye for at føre gode Raver, faar særligt naar de bor i eller tæt ved en Landsby eller Kjøbstad, hurtig, ofte altså hurtig udsolgt, og en Følge deraf er, at de fleste af dem tager en højere Pris, ofte endog 10 à 15 Øre mere for Pbd. af deres Honning. Det „gode Nye“ Honningen fra vedkommende Biavler har, gjør at han kan tage en saadan Pris og dog hurtig saa udsolgt. Men naar man ikke selv har, hvorfor saa ikke kjøbe af andre Biavlers gode Honning for at tilfredsstille Efterspørgslen?

Det er en Selvfølge, at den hvide, fine Honning samlet af Ugerfaal eller Hvidfløver samt den lysegule Lindehonning skaar højt i Pris, herefter følger den lysegule Honning af Bitter, Knopurt og Voghvede. Mørkest og lavest i Pris er Lynghonningen. Da hvert Hovedtræk falder paa sin Tid, saa burde alle Biavlere slynge enhver Slags Honning ud for sig selv og ikke lade den fine Honning blandes med den simple Honning saa den hvide Honning faar Smag af Lynghonning til Ets., hvorved dens Finhed meget forringes. Men det ser ud til at et stort Tal af vore Biavlere endnu ikke har naaet til rigtig at sortere sin Honning. Kun ganske enkelte Biavlere slynger Honningen inden den er rigtig moden; den almindeligste Fejl er at lade Honningen sidde i Huset og kun slynge ud en Gang i August Maaned og hvilket Tab?

Det er en Selvfølge, at Biavlerne bør se at saa saa stor Indtægt af sine Bier som muligt, og det opnaas ved bedre at sortere Honningen og ved at sælge sin Honning til den højst mulige Pris. Men naar der er Biavlere, der sælger ekstrafin Honning til 35 Øre Pbd. i Partier, saa er det virkeligt altså lav en Pris; under 50 Øre Pbd. burde sin Honning ikke sælges i Partier. At sælge til 35 eller 40 Øre for sin Vare er kun at skade sig selv og andre Biavlere og berige den Handelende, for den Handelende (Kjøbmand) sælger ikke en ekstrafin Vare under 60 à 70 à 80 Øre Pbd. og det er for høj en Avance at give ham. Gul maa paa flere Egne sælges lidt billigere end den hvide, men den gule foretrakkes dog af mange Folk paa Landet, fordi den er mere kraftig i Smagen end den hvide.

Lynghonningens Pris er jo lavest og ofte bydes der af de Handelende kun 25 à 30 Øre for Pbd. af den, men hvorfor saa ikke prøve at brygge Mjød paa noget af den; til Mjød egner Lynghonning sig jo udmærket og paa den Maade kan man jo med Liden saa den ordentlig betalt, naar Mjøden kun er velsmagende. Eller prøv paa at brygge Æl af den!

Kunde Biavlerne ikke passende sætte Priserne paa god hvid Honning i enkelte Pbd. til 60 à 65 Øre og ikke saaledes som nu stadig underbyde hverandre!

Dg huff „B. T.“ averterer frit Salg af Honning.

N. S. Kristensen.

Fra Bornholm.

Bierne havde iaar god Lejlighed til Rensning. I Februar var der kun saa døde Bier og der var Honning i Mængde. I Marts var Rejret koldt og blæsende saa det kun var enkelte Dage Bierne kunde flyve ud og da som Regel kun ubetydeligt. Mod Slutningen af Maaned begyndte det allerede at knibe med Vinterfoderet mange Steder; i mit Nabolag indtraf en Hungerstorm den 24de April. Ejeren var meget glad over den tidlige Sværmning

og „Bornholms Avis“ bekendtgjorde det som en Mærkelighed og fortalte „hvor særdeles vel den lille men flittige Sværm“ befandt sig. Men desværre hjalp denne gode Berømmelse ikke, og heller ikke de store Stykker Randis som dens Ejer stak ind til den — den døde. I Maj blev det endnu værre end i April, Vejret vedblev at være vintercoldt, skyfuldt og stormende. Fruattræerne blomstrede usædvanlig rigt, men Bierne fik kun saa lidt Lejlighed til at besøge dem, derimod røvede de en Del fra hinanden. Saa kom Juni, Agerkaalen gulnede Marterne, men Vejret vedblev at være daarligt, endnu den 20de Juni maatte jeg nødfodre mine Bier. Det var en Tilstand som vi ikke har kjendt saa daarlig herovre siden i 1867, men nu var ogsaa Nøden forbi, Vejret blev varmt og solrigt og Bierne kunde bruge hver Dag til sidst i Juli, da en 14 Dages Standsning indtraadte, som atter blev efterfulgt af et længere Træk i August. Dog blev Udbyttet ikke stort, Tørken forringede Træffet meget, Agerkaalen var omtrent afblomstret, da det begyndte, saa der væsentlig kun var Hvidkløveren tilbage. Bierne sværmede i Tiden om 1ste Juli, men indsatte i en tom Kube var det kun de første og kraftigste af dem der formaade at skaffe sig selv Vinterforraad.

Biaalen er ubetinget gaaet meget tilbage her paa Bornholm. For 30 Aar siden var her Folk, der, saa vidt jeg kan bedømme, stod i Højde med Biaalerne andre Steder, men senere ere de ikke fulgte med og kun en ganske enkelt har Anelse om Nutidens. Nu ere Bierne herovre som Regel henviste til et sandt Nomadeli v. I Sværmetiden flytte de fra den ene Ejer til den anden, efter deres eget urolige Hoved. Derfor ser man iaar Bier mange Steder hvor der ingen var isjor og omvendt. Det saakaldte „Biværk“ sælges ikke her. Honningen bliver her udpresset fra Bokset gennem en seig, tynd, spids tilløbende Lærredspose, der bliver ophængt i et Neb og trykkes ovenfra og nedad af to Mænd med to stærke runde Stokke, det kalder vi at „kryste Honning“.

Nikolaj Riis.

Til Julen.

Atter iaar vil vi bringe „B. T.'s“ Læsere Opfriist til en særdeles velsmagende „Honningkage“ til Julen.

4 Eggeblommer røres med $\frac{1}{3}$ Pb, Pu-derfukker og 1 Bægl Honning og 10 Kvint fint skaaret Pommerantsfal, 10 Kvint Sukat, Ingefær efter Smag, $\frac{1}{2}$ Pb. Mel, $\frac{1}{2}$ Thestefuld Hjortetakalt og tilsidst de pidskede Hvider. Den bages i Form med løst Bund. Formen maa helst beklædes med Papir, som er smurt i Smør. En Husnoder.

Fra Redaktionen.

Titelblad og Indholdsliste til Aargangene 1886 og 87 vil følge med Nr. 1 for 1888. De af vore Læsere der ikke holder „B. T.“ næste Aar kan saa det tilsendt, naar de efter 1ste Januar indsender Begjæring derom til Redaktionen.

Alle, som mangle Nummere af „Biaals-Tidende“, hvad enten fordi Postvæsenet ikke har leveret dem eller fordi de senere er bortkomne, anmodes herved om at meddele Red. det, da de vedkommende Nr. saa straks vil blive tilsendt gratis.

„Biaals-Tidende“

er Nordens smukkeste udstyrede, indholdsrigeste og billigste Vjblad og vil i Aaret 1888 blive endnu smukkere udstyret end hidtil og kan i Norge, Sverige, Finland, Slesvig og Danmark bestilles paa ethvert Postkontor for

1 Kr. 14 Ore om Aaret.

Naar „Biaals-Tidende“ bestilles hos N. S. Kristensen, Simelev, Roskilde koster den kun 1 Kr. 6 Ore og naar en Kreds bestiller 10 Exemplarer paa en Gang kun 1 Kr. for Danmarks Vedkommende. Da Januar Nr. udkommer 1. Januar bedes „Biaals-Tidende“ bestilt snarest. Prøve Nr. sendes frit!

Biaalsudstillingen

ved Ballø Station den 7., 8. og 9. Oktober 1887.

Atter iaar afholdt Præstø Amts Landboforening en Frugt- og Biaalsudstilling, hvortil Ballø

Stifts Bivaterforening og Enderstæv-Braabys Bivaterforening vare indbudte. Fra førstnævnte Forening var indleveret Udstillingsgjenstande fra 19 Udstillere med 120 Numre, fra førstnævnte Forening 2 Udstillere med 9 Numre, samt 5 Udstillere udenfor Foreningerne med 15 Numre.

Udstillingslokalet afgav et tiltalende Skue ved sin Udnyttning af Potteplanter og Blomster mellem de forskellige Udstillere, hvis gode Sager var gjort meget indbydende ved sin smukke Udstyrelse, i hvilken Retning kunde spores god Fremgang fra forrige Aar. Igeledes var der fra mange Udstillere fremvist Anvendelse af Honning saavel til Mjød som Syltning af Frugter og til Honningkage, hvilke sidste det var en Glæde at høre Besægtende af, som alle udtalte deres Tilfredshed med. Med Hensyn til den udstillede Honning udtalte Dommerne, at den langt overvejende Del var særdeles god. Bihuse og Nedstaber vare mindre godt repræsenterede, kun en Støbefabrikant havde udstillet 2 Trug- og 1 Højtade, men derom maa ogsaa siges, at disse foruden at være smukt og godt samt hensigtsvarende for Bierens Ophold tillige vare billige. Der var udstillet flere Cylindermaskiner, nogle smukke Bogforme, Høgpustere og Vipibe. Af levende Bier var kun udstillet 1 Trugstade, hvilket jo grunder sig paa den fildige Mærtdid da Bierne let kan bestadiges ved at flyttes og forstyrres.

Udstillingen var godt besøgt de to første Dage og den sidste om Søndagen særdeles godt.

Efter fleres Ønske afholdt Fru Demant, Fredag og Lørdag og Søndag Foredrag om Bivaten, og dens store Nytte.

Dommerne vare:

Fru Karen Demant, Kjøbenhavn,
Dyrlæge Nielsen, Kjøge og
Murmester N. S. Kindinger, Hørsfølge.

Bedsømmelsen faldt som følger:

1ste Pr. 5 Kr.:

Stovfoged Rasmussen, Kragefjov for Honning, Bog, Mjød og Delinger. Fru Killisch, Sunderup for Hanning og Honningkage. Distriktsjæger Mühlendorff, Ballø for Syltetøj, Honningkage og Eggehonning. Murer N. Kindinger, Hørsfølge for en Samling Biproducter. Smeder N. Larsen, Næshøj for Bihuse.

2den Præmie 4 Kr.:

Gartner Larsen, Billesborg for Syltetøj Stovfoged Andreassen, Taagerød for Honning og Honningkage. Gmd. Jørgen Nielsen, Rolighedshuset for Honning og Syltetøj. Stovfoged Moes, Alnissøvang for Honning. Smed Jens Jensen, Enderstæv for Honning.

3die Pr. 2 Kr.:

Lømrer N. Hansen, Stofagerhuset for Honning og honningsfyldte Tavler. Baver G. Andersen, Næshøj for Honning og Bog. Kaminfeier Nielsen, Ballø for Honning.

Præmierordig.

Lømrer J. King, Bedstjulle for Honning. Lømrer

mermester Frandsen, Hørsfølge for Honning. Fister Hans Nielsen, Strøby-Egede for Honning. Distriktsjæger Mühlendorff, Ballø for levende Bier.

Hædrende Omtale.

Stovfoged Diksen, Lellinge for Honning og Bog. Ledvogter G. Petersen, Svansbjerg-Overdrev for Honning. Lars Christianen, Klovang for Honning og Bog. Lømrer Moes, Sæbder for Honning og Tavler. Gmd. Hans Christianen, Tøsebjølle for Honning. Blikkenslager Halgren, Kjøge for Bivaterforening.

Bivatermøder m. m.

Esvendborg og Omegns Bivaterkreds

holder Generalforsamling den 18de December Kl. 2 hos Vertshusholder N. Hansen, Esvendborg. Regnskabet fremlægges og Bestyrelse vælges, alle Medlemmer bedes at møde.

G. B. Rasmussen.
Kredsformand.

Gl. Roskilde Amts Bivaterforening

afholder sin aarlige Generalforsamling i Hotel „Brindsen“, Roskilde, Onsdag den 28de December Kl. 12.

1. Valg.
2. Regnskabet fremlægges.
3. Foreningens Virken for 1888 bestemmes.
4. Et Andragende.

talrigt Møde ventes!

Midtjællands Bivaterforening

afholder sin Efteraarsgeneralforsamling — Onsdag den 21de December Kl. 11 — hos Gæstgiver Karl Nielsen, Ringsted. Nærmere af de lokale Blade.

G. Doose.

Besjæntgjørslser.

„Bivater-Tidendes“ Aargange 1886 og 87 med Titelblad og Indholdsliste faas hos Redaktionen for 1 Kr. 50 Øre. Stærkt indbunden koster den 2 Kroner.

100 Pd. god Hvidkløver eller Lindehonning i større eller mindre Vægt ønskes tilkjøbs af N. S. Kristensen, Himmeløvej, Roskilde.

C. 70 Pd. hvid eller gul Honning ønskes. Prøve med Pris sendes til Overportør Sievers, Nr. Sundby.

Bivaterne erindres om at sende deres Vox til Forarbejdning til Konstavler helst inden 1ste April 1888. Priserne som sidste Foraar.

Til Foraaret leveres ogsaa Dronevoxtavler tykke og tynde, samt Delingstavler meget tynde med smaa Celler. Delingstavlerne koste 1 Kr. pr. Pd. i Forarbejdning.

Andkjær ved Odder, den 20. Novbr. 1887.

N. Jacobsen.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen.

3.—4. Aargang.

(1888—89).

Med 1 Portræt og 28 Illustrationer.

Kjøbenhavn.

L. A. Jørgensens Bogtrykkeri.

1889.

Indholdsfortegnelse.

- Maret 1887. 208.
 Maret 1888. 301.
 Umindelig Røn 247.
 Amerikansk Anvisning 229.
 April 234, 329.
 August 267, 362.
 Bemærkninger angaaende Træ-
 forhold 367.
 Bemærkninger til Hr. Kr. Peberjens
 og P. Stefansens Udtalelser. 328.
 Biavlens Grundtræk. 261.
 Biavl paa Verdensudstillingen i
 Paris 1889. 390.
 Biavlens Standpunkt ved Aarhus-
 bredets Begyndelse. 359.
 Biavler-Gamen. 346.
 Biavlermøder (i hvert Nr.).
 Biavlsubstillingen i England 1889.
 322.
 Biavlsubstillingen i Kjøbenhavn
 1888. 369.
 Biavlsubstillingen i Kjøbenhavn 31.
 Aug.—4. Sept. 1889. 380.
 Biens Sindsstemninger. 369.
 Bierne og Musviten. 222.
 Bistand. 237.
 Blomster Kalender for Biavlere af
 Hans Ersklev. 253, 277.
 Blodsoppristning og Viracer. 240,
 248.
 Borago officinalis. 336.
 Brandforsikring for Biavl 371, 387.
 Brug Honningen 247.
 Centralmødet i Kjøbenhavn (d. 31.
 Juli 1888). 265.
 Centralmødet i Odense (d. 29. Sep-
 tember 1889). 373.
 December 298.
 Den brede Tavlebærer (med Billede)
 216.
 Den Danske Biavllitteratur 365,
 374.
 Den nordiske Industri- Landbrugs-
 og Kunst-Udstilling i Kjøbenhavn
 1888 213.
 Den nye Kunsttavle 256.
 Den store Gødehamns, Vespa crabro
 (med Billede) 312.
 Der bør fodres stray (med Billede)
 272.
 Det nye Biavlsblad 213.
 Det store Bogmøl 352.
 Efterretninger fra Udlandet 220,
 243, 283.
 Ein kleiner Beitrag zur Förderung
 der Bienezucht 368.
 En amerikansk Bibog (med Billede)
 325, 377.
 En Biavler i Arbejdsdragt (med
 Billede) 305.
 En Selvvender (med Billede) 304
 Et Brudstykke af en Diskussion 334.
 Et Eldorado for Bierne 306.
 Februar 219, 314.
 For Begyndere 223.
 Fra Amerika 282.
 Fra Krebsene 211, 234, 251, 268,
 283, 315, 322, 388, 392.
 Fra og til vore Læsere 211, 250,
 274, 283, 298, 307, 322, 339,
 372, 386.
 Fra Nordamerika 232.
 Fra Norge 360.
 Fra Spanien 295.
 Fra Udlandet 227, 323, 331, 379.
 Fra Vorheds Bog 270, 288.
 Fugle som Biffjender 244.
 Gammelt og Nyt 206.
 Gjensvar til P. Stefansen (med
 Billede) 313.
 Gjøre Bierne Skade paa Vindruerne?
 320.
 Hasjelbusten 319.
 Heddon Stadet (med Billede) 296.
 Hermaphroditer blandt Bierne 374.
 Hjørneklodsene (med Billede) 264.
 Honningens Afstæning 386.
 Honningtage 210.
 Honning som Helbredelsesmiddel 319.
 Hvidkøveren 240.
 Hvor stor er den engleste Kamme?
 279.
 Januar 210, 307.
 Juli 256, 354.
 Juni 248, 345.
 Køerhs Table 305.
 Kubebavl 266.
 Kunstig Befrugtning 281.
 Kunsttavlen med Dvergangsceller
 (med Billede) 384.
 Kæmpe-Trugstabet 207.
 Lidt om Bihufes Forarbejdelse 215.
 Lidt om Honningsalg 218.
 Lidt om Trugstabet 239.
 Læge Dretunge 362.
 Maj 241, (med Billede) 337.
 Marts 226, 320.
 Mere om Centralmøderne 309, 335
 Mere om Fugle som Biffjender 311.
 Middel mod Bistit 363.
 Mjød og Honning i gamle Dage
 246, 255, 262.
 Musvitten og Bierne 263.
 Nordamerikas Biavlerforening 302.
 November 291.
 Nye Bibøger 379, 385.
 Nye Opfindelser 238.
 Oktober 283.
 Oksebillerne som Biffjender (med
 Billede) 217, 230.
 Om at gjøre Jagttagelser over Bi-
 planterne 333, 341, 349.
 Om Biernes Overvintring 289.
 Om Bistit 328.
 Om Centralmøderne 293
 Om de nye Hjørneklods 327.
 Om Indfangning af Sværme 386.
 Om Indførelstolden paa Biavlens
 Produkter 285.
 Om Krydsning og Indavl 317.
 Om mine Kammer 303.
 Om Overvintringen 381.
 Om Overvintringen i Midt-Sverige
 271.
 Om Raademygel 206.
 Om Rammemaalene 221.
 Oversættelseskassen (med Billede) 336.
 Parthenogensis eller Somfrugtelse
 215.
 Patent-Honning-Udtrækkeren (med
 Billede) 390.
 Præmierne ved Biavlsubstillingen i
 Kjøbenhavn 275.
 Ribsbusten 238.
 Søljen 225.
 Selstabet „De fjernte Bivenners“
 Bistand 237.
 September 273.
 Stjør-Pil 311.
 Slaaebusten 265.

Smaating 210, 226, 242, 250, 257,
274, 283, 292, 298, 307, 321,
330, 338, 363, 372, 387, 382.
Snebærbufsen 255.
Sølvjelmelteren 210.
Spørgsmaal om Biaul (i hvert Nr.).
Staf Dien sig ihjel af Banvare?
263.
Svar til Hr. Wood 245.

Svar til Hr. Pedersen 320.
Til „Biauls-Lidende“ Læsere 205.
Til Julen 297.
Til Læseren! 389.
Trugstabet til 2 Familier (med
Billebe) 233.
Udstillingen i Ringsted 284.
Udstillingsprogram 388.

Venderammen (med Billeber) 224.
Vend Hjørneklodsene saaledes! (med
Billeber) 280.
Von Kruschka (med Billeber) 208.
Portræt 225.
Vorbecks nye Trugstade (med Bil-
lebe) 264.

Forfatterne.

Boll, M. 239.
Borries, Herm. 205. 206. 217. 221.
229. 230. 246. 253. 262. 277.
281. 285. 333. 341. 349. 352.
365. 374.
D, J. S. 237.
Ebbe, Lars 232.
Ericsson, C. 271.
Erstlev, S. 335.
Filomella 215. 246. 255. 262. 270.
286. 369.
H. 216. 223.

S, M. C. 371.
Kruschka, von. Portræt S. 225.
Gaagensen, M. C. 210. 263. 311.
Gansen, R. 245. 305. 313.
S. 241. 248. 256. 267. 289. 291.
298. 307. 314. 320. 329. 337.
345. 354.
Kvistensen, N. C. 224. 227. 263.
293. 309.
Leonhard, M. 207. 215. 218.
M. 298.
Magimo 240. 248.

Møller, J. 357.
O. 386.
P, N. 222. 225. 238. 240. 247.
255. 265. 266. 294. 311. 319.
336. 362.
Pedersen, Kr. 313. 327.
Riis, N. 322.
R, N. 386.
— s. 317. 358. 381.
Stefansen, P. 303. 320.
— x — 360. 372.

Biauls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biauler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmelv, Roskilde.

„Biauls-Tidende“ } udgaar den 1ste i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
} koster 1 Krone 14 Øre om Aaret.

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biaul, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biauls-Tidendes“ Redaktion, Himmelv, Roskilde.

Indhold: Til „Biauls-Tidendes“ Læsere! — Gammelt og Nyt. — Om „Raaden Engel“. — Ræmpe-Drugstabet. — Aaret 1887. — von Gruschka. — Solvøksmølleren. — Januar. — Hønningtager. — Smaating. — Fra og til vore Læsere. — Fra Kredsen. — Biaulermøder m. m. — Bekjendtgjørelser.

Til „Biauls-Tidendes“ Læsere!

Da min Tid ikke længere tillader mig at varetage Redaktionen af Bladet, er denne fra Nytaar af overtaget af N. S. Kristensen alene, medens jeg fremdeles vil være Medarbejder ved Bladet, saa at der i denne Henseende ingen Forandring indtræder. Om de Erfaringer, med Hensyn til Ledelsen af et dansk Biblad, som jeg i det sidste Par Aar har haft Lejlighed til at gjøre, skal jeg senere engang nærmere udtale mig; her vil jeg (idet jeg trækker mig tilbage fra den mere direkte Deltagelse i Arbejdet for Biaulsagen), benytte Lejligheden til at gjøre Biaulerne bekendt med mit Forhold til „T. f. B.“ i sin Tid, en Forklaring, som vel kommer sent, men dog maaske ikke for sent.

I Oktober-November-Hæftet af „T. f. B.“ for 1884 kom mit Navn pludselig paa Titelen som Redaktør, samtidig med en Meddelelse fra den daværende Præsident angaaende denne Forandring. Da jeg i Aarets Løb havde leveret en meget væsentlig Del af Bladets Indhold, og ved Mødet i Rjødbyhavn i Oktober 1884 blev opfordret til at indtræde i Redaktionen, imøde-

kom jeg denne Opfordring, idet jeg mente derved at kunne bidrage yderligere til Bladets Forbedring og i den Overbevisning, at Sagen vilde blive forelagt og godkjendt paa det førstkommende Centralmøde. Det skulde imidlertid gaa helt anderledes, end jeg havde tænkt mig.

Fra Hjørringkredsen, som ikke har anset denne Forandring for lovlig, indkom kort Tid efter en Bepværing. Om denne Bepværing blev jeg holdt i Uvidenhed i over et halvt Aar og vilde maaske slet ikke have faaet noget at vide om den, hvis jeg ikke i Juli 1885 ganske tilfældig havde erfaret noget derom. Ganste vist afholdtes Centralmøde allerede den 22. Marts 1885, men Referatet kom først i Maj- Nr. Jeg blev ikke lidt overrasket ved aldeles ikke at finde mit Navn nævnt deri, men da jeg ikke stod i Forbindelse med noget af Centralforeningens Medlemmer og jeg ingen Meddelelser modtog fra min Medredaktør Hr. Nielsen, erfarede jeg intet om Grunden dertil. Som nævnt fik jeg tilfældig at vide 4 Maanedes efter at Mødet var afholdt, at den nævnte Bepværing angik mig og tilskrev da straks Præsidenten.

Fra denne modtog jeg Bepværingen til Gjennemsyn og da jeg havde gjort mig bekendt

med dens Indhold, anmodede jeg uopholdelig Præsidenten om, at mit Navn maatte blive fjernet fra Bladet's Titel. Trods min gjæntagene Protest blev det staaende Aaret ud. Da jeg ingen Indflydelse havde paa Bladets Redaktion, bærer jeg intet Ansvar for dets Ledelse. For mit Arbejde til Bladet i 1885 har jeg intet som helst Vederlag modtaget: At kunne anvende min Arbejdskraft, paa den mest frugtbringende Maade til Biaulslagens Fremme, var det, jeg attraaede og ikke kunde opnaa. At mit Arbejde har været uegennyttigt, vil „Biaulslidende“ to første Aargange vist vidne om, idetmindste har jeg ingen Omhu sparet for at gjøre Bladet saa godt og smukt som muligt, samtidig med at hele Indtægten er bleven anvendt til dets Forbedring.

Herm. Borriés.

Som det ses af ovenstaaende er Hr. cand. phil. Herm. Borriés ved dette Aars Begyndelse frattraadt Redaktionen af dette Blad; den egentlige Ledelse har i den Tid, det er udgaaet, væsentligt været hans, og han har ofret megen Tid og Arbejde paa det. Hr. Borriés vil som hidtil yde Bidrag til „B. L.“ og vil vedblivende være fast Medarbejder, saa Forstjellen er egentlig kun at Samlingen, Ordningen af Bladet nu er mit Arbejde.

Den Mand og Retning, hvori „B. L.“ hidtil er redigeret, vil fremdeles være den samme „B. L.“ er ogsaa iaar lovet Bidrag fra mange af Nordens fremmeste Biaulere, saa jeg haaber, at det vedblivende vil staa som et godt Blad, hvis Indhold saavel den begyndende som den ældre Biaulere trygt kan stole paa.

N. S. Kristensen.

Gammelt og Nyt.

Hans Hervig's Bibog, udgivet i Roskilde 1. December 1649, er en udmærket skrevet og meget interessant Bog at læse. I Indledningen „til Læserne“ skriver han blandt andet: Endog der haver mange fornemme og lærde Mænd skrevet om Bier og det i adskillige Sprog, saa

har jeg endnu ingen set, som paa danff Tunge-maal har skrevet noget af egen Erfarenhed, men den ene har taget og skrevet ud af den anden „Autoritets“ Skrifter, hvilken „Autoritet“ har levet i fremmede, langt bortliggende varme Lande, saa det paa samme Steder langt anderledes har sig med alting, end her i disse nordiske kolde Lande. Hvorfor deres Lærdom at efterfølge her hos os ingenlunde vil angaa, derfor den gemene Mand en ringe Gavn af saadanne Skrifter kan have“.

Hans Hervig saa, at hvert Lands Biaulsdrift bør have sit Særpræg efter Klima og Plantevækst, men desværre for vor Biaul er det Syn ikke gaaet op for Alle endnu.

Endnu er der langt fra kommet den Fasthed og Støthed i Biaulsdriften, som det var at haabe, efter saa mange Aars opofrende og iherdige Arbejde, snart er det en lille Kamme, snart en meget stor, der er Maalet, snart en høj og smal, snart en lav og bred, ingen naarat blive gennemført, men bliver paa Vejen fortrængt af en nyere. Saa Honningtaavler ved Enden, saa over, saa ved Enden og siden saa begge Steder, saa ovenover Ingelkammene igjen, snart med smaa og snart med store Kammer. Et er fastslaaet: Trugstabet med løst Honningrum over Ingellejet har ikke alene Nutiden, men ogsaa Fremtiden for sig. I Tydskland fortrænges Høj- og Lavtaderne af Træ snart af Gravenhorst's Bogenstylper, som næsten kan kaldes et Straastade. Naar Bogenstylperen vendes paa Hovedet, saa er det ogsaa til at arbejde med ligejom et Trugstade.

Om „Raaden Yngel“.

Af Herm. Borriés.

Efter at jeg i „Deutsche Illustrierte Bienezeitung (von Gravenhorst)“ fornylig har udtalt mig i samlet Form om de af mig i „Biaulslidende“ til forskjellige Tid hævdede Anskuelser angaaende „Raaden Yngelen“ og „Bipesten“, har jeg haft Lejlighed til at læse et Par ældre Artikler om denne Sag i „Bienezeitung“ for 1860, som foranlediger føl-

gende nye Indlæg. I den nævnte Aargang udtaler Professor Dr. Leuckart sig paa følgende Maade: „Sjovrigt skulde jeg næsten formode, at Navnet „Naaden-Engel“ (Faulbrut) saaledes som det hidtil er blevet brugt af Biavlerne, er et temmelig omfattende Fællesnavn og maaske betegner flere forskellige Sygdomsformer, som kun have det tilfælles, at de optræde som Epidemier, angribe Viernes Engle og i Reglen ere dødbringende“. Da Professor Leuckart ikke er nøjagtig kjendt med den praktiske Biavl, har han ikke ført dette Blik paa Sygdommen videre ud, men det er den eneste Udtalelse i denne Retning, som jeg endnu har kunnet finde i Kiavls-Litteraturen, og af denne Grund fortjener den at anføres. Sjovrigt er det den almindelige Anskuelse, at det kun er en Slags Sygdom. Rigtignok har Dzierzon og efter ham adskillige Andre skjælnet mellem „den milde“ og „den ondartede“ Grad, uden nærmere at oplyse, i hvilket Forhold de staa til hinanden, men dette er, som man let indser, kun at gøre Sagen endnu mere uklar. Hvis man skal komme til Bunds i denne Sag, er det først og fremmest nødvendigt, at finde Aarsagerne til Sygdommen, altsaa at gøre Jagttagelser. Dzierzon kjendte kun „Havanna-Hønning“ som Aarsagen til den Sygdom, der hærgede hans Vistand, men umuligt er det ikke, at den for en væsentlig Del skyldtes (som jeg har set udtalt etsteds, jeg erindrer nu ikke hvor) den Omstændighed, at han for at avle Dronninger stykkede sine Stader ud i smaa Folk, som ikke kunde holde Varmen. Maaske forholdt det sig paa lignende Maade med den Naaden-Engel hos Smedermester J. Nielsen i Kjøbenhavn, som der den Gang blev diskutert saa meget om. Naar jeg har benyttet Udtrykkene „Naaden-Engel“ og „Bipest“ i forskjellige Mening, da var det i Haab om derved at kunne begrænse den saaledes, at „Bipest“ kun anvendtes om den smitsomme Sygdom, der skyldes et Smittestof; „Naaden-Engel“ om de Tilfælde, hvor Kulde, Mangel paa Pasning, usundt Foder osv. medfører Biavgelens Død. I denne Forbindelse har jeg navnlig hævdet, at „Naaden-Engelen“ er den hos os almindelige Form og at dens Frem-

komst meget ofte skyldes Biavleren selv.

Med Hensyn til de saakaldte „hvide Bier“, der har jeg lige i „Bztg.“ for 1860 fundet en meget velklevet Artikel af Pastor Kleine, som viser, at Sagen forlængst har været kjendt og at ogsaa Aarsagen dertil — Rogmøllarverne i Ingeltavlerne — for længe siden er iagttaget. Der omtales i den nævnte Artikel en Ting, som jeg har glemt at nævne, nemlig, at B pupperne ligge nøgne (uden Spind) og at Larverne altsaa have forpuppet sig uden at indspinde sig. Dette viser, at disse ikke kunne indspinde sig, hvad enten denne Mangel skyldes at Cellebunden er gennemgnavet og Bagtropspidsen er tilspundet, saa at de ikke kunne dreje sig (Betingelsen for at kunne spinde), eller at Larvefoderet undbrages dem ved Møllenes Gnaven i Tavlerne. At de ligefrem udsuge Bilarverne, maa jeg bestemt modsigte.

Der vil nu i Foraaret sikkert mange Steder blive god Lejlighed til nærmere at undersøge disse „Sygdomstilfælde“ og det vilde da være i alles Interesse om Biavlerne vilde meddele deres Jagttagelser her i Bladet, saa at Sagen kan blive nærmere oplyst og diskutert.

De „Kure“ som der fra Tid til anden meddeles i Bibladene, tillader jeg mig at advare imod. Disse Artikler ere ofte skrevne med ringe Erfaring og Kjendskab, og fremkomme ofte, for at give „Stof“ i Bladet. Det eneste korrekte forekommer mig at være, at paa sine paa sine Bier, behandle dem vel, ikke spare paa Indpakning og Foder, i Stedet for at sætte Lid til værbiløse eller ligefrem skadelige Recepter. De anbefalede „Midler“ ere altid antiseptiske (som forhindre Forraadelse og dræbe Bakterierne), men kunne i mange Tilfælde gøre mere Skade end Gavn.

Kæmpe-Trugstaden.

Som Svar paa tidligere Meddelelse i Novbr. 1886 om mit Kæmpetrugstade, da kan jeg nu meddele Følgende. Mine 15 Høj- og Lavstader afgave iaar ikke en Sværm; et Stade lod jeg forblive paa sin Indvintning, for at saa

dem til at afgive en Sværm, men opnaaede ikke andet derved, end at Bierne dovnede; Sværmingen udeblev, saa der var ikke noget Andet at gjøre, end at udvide Pladsen for det. Jeg havde en lille Eftersværm fra 1886, som jeg overførte i Stedet og lodrede det noget, for at fremme Yngelansætningen, og ved med passende Mellemrum at udvide Ansejlet, fik jeg det hurtigt op til et kraftigt Stade, der befatte 16 Kammer og 4 i Honningrummet og afgav 61 Pd. udslinget Honning og 25 Pd. til Indvintning. En Afstrøning indsattes bagved det indvintrede Stade med eget Flyvehul, adskilt med et tyndt Skillerum og 20 Pd. Honning til Forraad. Til April eller Maj er det min Mening at forene begge Familier, som da, under nogenlunde gunstige Forhold, maa kunne give et større Udbytte. Udbyttet af mine ældre Stader er 60 Pd. pr. Stk., det daarlige Stade 40 Pd.

M. Leonhard.

Aaret 1887.

Udbyttet af Bierne blev ikke nær saa godt, som det var at vente efter den udmærket gode Dvervintning; vel begyndte der paa mange Egne et meget stærkt Hovedtræk, lige inden St. Hansdag, men det hørte snart op paa Grund af den usædvanlig længe vedvarende og stærke Tørke, som i meget høj Grad forringebe Honninghøsten. Efter de indkomne Beretninger, er Udbyttet af Bierne størst paa Nerne og i Øst-Jylland, hvor Hovedtrækket falder tidligt, der er Udbyttet mindst en Middelhøst. Paa Lyngegne med kun sildigt Træk, som Vest-Jylland, er Udbyttet noget under Middelhøst. Prisen paa Honningen er som i de senere Aar, men Kvaliteten synes at være en Del bedre, paa Grund af bedre Behandling, og de fleste Biavlere har allerede for lang Tid siden udsolgt deres Honning.

Der er arbejdet meget paa at fremme Biavlen rundt om i Landet, af de lokale Biavlerforeninger er afholdt en Mængde Møder, saavel med Foredrag som med praktisk Vejledning; i flere Amter er der afholdt over et Duzin Møder, ligesom ogsaa den danske Biavlerforening har ladet afholde en Del Foredrag.

Landboforeningerne og landøkonomiske Selskaber har vist i intet Aar støttet Bisagen saa meget som iaar; det er sket paa flere Maader, enten ved at lade afholde Foredrag om Biavl eller ved at præmiere Biavl ved deres Dyrskuer, men de fleste Steder ved at støtte den stedlige Biavlerforening med et Pengebidrag, i Reglen med fra 25 til 100 Kr., en stor Hjælp for de fattige Biavlerforeninger. Ogsaa Venstreforeningen i Holbæk Amts 1. Valgkreds har ladet afholde 5 Foredrag for at fremme Biavlen. Af Biavlsudstillinger er der afholdt 4 paa Sjælland, hvad der tyder paa en meget stærk Virksomhed, saavel for at fremme Biavlen, som ogsaa et Bevis paa udmærket gode og kraftige Foreninger; der er ogsaa afholdt en Udstilling i Nykjøbing paa Falster og en i Faaborg og et Par i Jylland.

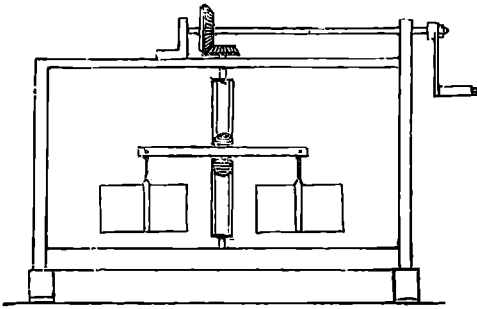
von Hruschka.

Opfinder af Udslingsmaskinen.

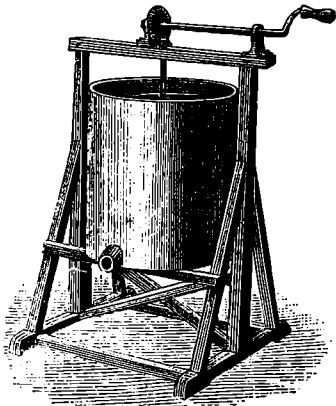
Medens Dzierzon og Langstroth gjorde Biavlerne store Tjenester ved at opfinde den bevægelige Tavlebygning, henholdsvis 1845 og 1852, saa manglede der ikke alene meget i at Staderne havde en god og praktisk Form, saavel for Bier som for Biavleren. Men hvorledes skulde man faa Honningen af Tavlerne, uden at ødelægge dem? At prikke Honningtavlerne Celle for Celle med en Pind, for at faa Honningen af, blev nok anbefalet, men var dog et meget sent Arbejde, og heller ikke de andre Maader var praktiske. von Hruschka var østerriksk Pladsmajor i Legnano i Italien den Gang han opfandt Slingsmaskinen, og han fuskede i sine Fritimer meget med Bierne og gjorde en Mængde Jagttagelser og Forsøg. Det var hans Maal at ville have Biavlen til et højere Standpunkt og dette Maal har han fuldstændig naaet ved sin udmærkede Opfindelse af Udslingsmaskinen og han er herved blevet en af de Mænd, der har gaaet Biavlen mest. Han har faa at sige sat Kronen paa den nyere Biavl og bragt den til et forhen ikke anet Standpunkt, og derfor bør hans Navn mindes af alle Biavlere, der driver Biavl med bevægelig Tavlebygning.

Paa den 14de Vandreforsamling af tyffe Bivavlere, afholdt 12te til 14de September 1865, holdt von Gruschka Foredrag over sin Opfindelse, fremviste en Tegning og Model, og beviste ved Prøve med sin Model at Honningtavler kan tømme ved Hjælp af Slyngekraft. Desværre traf von Gruschka, allerede kort efter at han havde gjort sin Opfindelse, sig tilbage fra alt Samarbejde med andre Bivavlere og kommer hverken til Møder eller skriver til Bivladene.

von Gruschkas Opfindelse blev hurtig bekendt Verden over og der er fremkommet en Mængde Former; vi vil omtale 3 af de almindeligste.

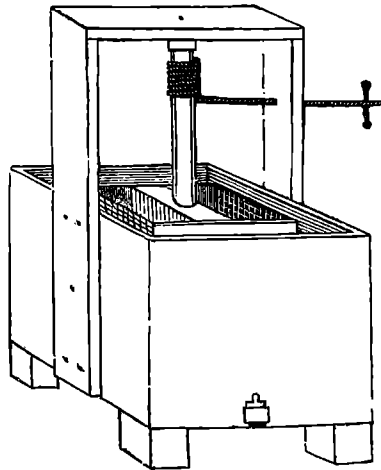

Ovenstaaende Billede viser Skaalmaskinen; den har jo i sin Tid været almindelig brugt her i Landet, den er en kraftig Udslynger og egner sig særligt til mindre Tavler, paa Binde og til Tavlebrudstykker; men paa Grund

af den store Plads den optager, og den Frygt, man har for at Staalene skal ramme Nogen ved Brug af den, gjør, at den allevegne fortrænges af Cylindermaskinen.

Paa Bivavlsubstillingerne træffes ikke mere nogen Skaalmaskine og enhver maa indbrømme' at Cylindermaskinen, naar kun Kjedelen har tilstrækkelig Omfreds (16 å 18" i Gjennemsnit for Egne med tidligt Træt, 24" i Lyngegne) og den ellers er godt konstrueret og forarbejdet, saa gjør den sit Arbejde baade let og godt; og ved Hjælp af Sømrammen kan der ogsaa tømme Tavlebrudstykker paa den. Den er jo ligesaa prisbillig som Skaalmaskinen, hvorfor den ogsaa af den Grund kan foretrækkes. Mange

En skidsmand har lavet sig selv en Udslyngningsmaskine og dermed „hjulpet“ sig godt; Billedet her viser den. Den er slaaet sammen af Brædder og er indvendig vokset over, for at Honningen ikke skal faa Smag af Træ. Soldenes Stilling i Maskinen er saaledes, at de er 1" længere fra Kjedelen foroven end for neden for at Sællerne, der sraar lidt opad i Tavlen, kan komme til at vise lige ud, naar Tavlen lægges op mod Soldet. I Soldet bør være 4 Træde pr. løbende Tomme. Denne Maskine trækkes ved en Snor, men kan jo ogsaa forsynes med Hjul.

Gulvoksmelteren.

Efter at jeg i „B. L.“ Nr. 1. for 1887 havde set Tegningen til Gulvoksmelteren, lod jeg straks en lave derefter, paa det nær, at jeg lod min Basse lave som en Halvcylinder efter Dr. G. W. Demares Anbefaling i „American Bee-journal“. Jeg kan ikke noksom anbefale den til enhver Biavler, som den letteste og bedste Maade at faa sit Voks rensket paa; men tillige tror jeg ogsaa at den gjør overordentlig Nytte paa et andet Omraade, nemlig inod Nøveri hos Bierne. Jeg skulde naturligvis prøve den saa tidligt i Foraaret, som det kunde tænkes at Solen kunde smelte Vokset. Jeg begyndte sidst i Marts, da vi fik nogle smukke Dage med Solskin og havde straks den Fornøjelse, at se at den var praktisk, og efter som Vokset var smeltet fra, rensede jeg Bassen for Affaldet, og lod det ligge ved Siden af Maskinen, hvor da alle Røvbier trak til, som netop i Foraaret og først paa Sommeren ere meget paatrængende; jeg har flere Gange været i en slem Knibe med dem, og har prøvet alle Raad og Kunstner, for at blive dem kvit, og saa endda kun tildels, men efterat jeg lod Affaldet ligge fra Voksmelteren, har jeg aldeles været fri for den Ulempe, da Røvbierne naturligvis lokkes af Honning og Vokslugten fra Affaldet. Mine Bier har jeg paa 2 Bladser i Haven, cirka 30 Alen fra hverandre, saavidt mulig i Skygge af højtstammede Frugttræer; der midt imellem anbragte jeg Voksmaskinen paa en solbelyst Plads. Efter den Erfaring, jeg har gjort med Voksmelteren iaar, tror jeg den kan henregnes til et Fremskridt paa Biavlens Omraade.

A. C. Haagen sen.

Januar.

Arbejdet ved Bierne er nu kun at sørge for at deres Vinterro ikke bliver forstyrret, men at de i Fred kan hvile Vinteren over; jo mere Ro, jo bedre overvintre de; hvoergang de forstyrres, fortære de mere af Forraadet og de Bier,

der forlader Klyngen, stivne straks af Kulde og de Dste, naar Solen skinner paa Flyvebrættet, lokker den Bierne ud, selv om det er meget koldt; beskyt derfor Flyvehullet ved at stille et Brædt foran det, Brættet beskytter tillige Stedet mod Spætterne og Musvitternes Angreb.

Honningkager.

Nürnbergers Beberkager. 4 Pd. Honning koges i 5 Minutter og affjøles i 5 Minutter, hvorpaa der blandes saa meget Mel deri, at det kan forarbejdes til en Dejg, der hensejtes i nogle Timer. Derpaa bearbejdes Dejgen med 5 hele Æg til den bliver glat og fin og tilføjes $\frac{3}{4}$ Pd. grovt staaarne Mandler, 1 Lod stødt Kanel, 1 Lod Nelliker, 1 Lod Kardemomme, $\frac{1}{4}$ Lod stødt Ingefær, 1 Lod i Kom opløst Potasse og blandes godt. Paa et Bord, der er bestrøet med Mel, udrulles $\frac{1}{4}$ Tomme tykke Plader, der udfjæres af et Kortblads Størrelse, sættes paa et hvidt Papirstykke af samme Størrelse og belægges med sin reven Citronskal. Stykkerne sættes paa en med Mel bestrøet Plade og bages hurtigt ved stærk Varme. Naar de ere kolde, overstryges de med en vaad, blød Børste og tørres ved svag Varme.

Smaating.

Eksemplet af Fremgang i et Arbejde virker mere til dets Fremme, end al Skriiden derom, men ogsaa dette bidrager til at holde Opmærksomheden ved Live.

D. C. L. Dahm.

* * *

Bien stikker! er det eneste, de fleste Mennesker vide om disse Dyr, og denne meget indskrænkede Kundskab, bearbejdet af Fantasien og Mangel paa medfødt Mod, hindrer Mangen i at egne sig til en Gjerning, hvis mindre eller større Udbytte han godt behøvede.

D. C. L. Dahm.

„Er De nu ogsaa vis paa, at det var en Vi, som stak Dem?“

„Ja aldeles vis, jeg tog den selv med Fingrene, da den stak og saa paa den, og den lignede aldeles saadan en Gedehamms!“

„Ja, men saa var det jo ingen Vi, naar den lignede en Gedehamms!“

„N—ej, det kan nok være; det har De vel nok Ret i, at det ikke var en rigtig Vi!“

Fra og til vore Læsere.

Hos Husmand N. Nielsen Ulstrup ved Ruds Bedby blev der i Foraaret sat en folkestærkt Kube over et af mine Trugstader. Bierne byggede ned og der høstedes ialt 84 Pd. Honning af det.

P. C.

Midt-Sjælland.

Den 4de og 5te November var mine Bier noget ude af Staderne og holdt Rensning, hvad jeg anser for meget heldig da de saa bedre i No kan holde en mulig lang Vinter ud. Et Stabe, der var viferløst og som jeg havde givet en ung Bifer i Lejet, havde megen Yngel og jeg saa en 5 å 6 der kom ligesom med lyfegule Sotter paa Benene.

N.

Fra Kredsjene.

Ramsø-Tune Herreds Biavlerforening afholdt den 11te December sin aarlige Generalforsamling hos Gdb. Ole Knudsen, Snoldelev-Hastrup. Foreningen havde iaar 63 Medlemmer med et aarligt Medlemsbidrag til Foreningen af 1 Kr.; den lokale Landboforening havde hvedt Foreningen et Bidrag af 35 Kr. Regnskabet viste en Indtægt paa 101 Kr. 17 Øre og Udgiften var 109 Kr. 17 Øre (men deraf var over 60 Kr. brugt til at dække et Rasketab fra 1886 med). Der var i Sommer afholdt 3 Møder med Foredrag og praktisk Veiledning og Foreningen havde deltaget i Biavlsubstillingen i Rjøge.

Af ny Sogneformand valgtes Lækkemand Ole Kristensen, Karlslunde og Højer Ole Nielsen, Solrød. Det blev bestemt at afholde 4 Møder, deraf de 2 sidst i Maj og de 2 i Juni Maaned; Møderne afholdes i Karlslunde, Daudrup, Hvielse og Rildebrønne. Et Forslag om at anvende næste Aars Dverstud til Indkjøb af Huse eller Våbærme, til billigt Salg til Smaaqaarsfolk, fandt livlig Tilslutning, men det vedtoges at udsætte dets Betagelse til et senere Møde.

Midt-Sjællands Biavlerforening

afholdt Onsdag den 21de December 1887 sin ordi-

nære Generalforsamling hos Gæstgiver Karl Nielsen i Ringstød.

Formanden gav en Oversigt over Foreningens Virksomhed i det forløbne Aar, hvoraf det fremgik, at der var holdt 3 Møder med Foredrag, foruden Generalforsamlingerne og 4 praktiske Møder. Foreningens hidtilværende Sekretar, Forvalter Jørgensen, Østergaard, fratraadt, og da han ikke søgte Gjenvalg, valgtes i hans Sted Gaardejer J. Nielsen, Glumshøj og Lærer Jensen, Lyngsø. Fra Jens Hansen, Snekkerup, var fremkommet Forslag til Forandring i Lovens § 2. Da Forslaget var fremkommet for sent, kunde det ikke behandles før ved næste Generalforsamling, men Forsamlingen fortolkede § 2 saaledes, at Medlemskontingentet var 86 Øre og det stod hvert Medlem frit for, om de ville holde „B. T.“ eller ikke. Dagsordenen var hermed udtømmet og Mødet hevedes.

Paa Gl. Roskilde Amts Biavlerforenings Generalforsamling i Onsdags fratraadte efter Tur Formanden, Gartner Fr. Wendt. Ved skriftlig Afstemning faldt ligemange Stemmer paa Gartner Fr. Wendt og Skovrider Kann Lindholm; ved derefter foretagen Lodtrækning valgtes Gartner Fr. Wendt til Formand for de næste 3 Aar. Af nye Sogneformand valgtes Gaardejer Mads Pedersen, Bredsløfse, Husejer Jens Mortensen, Østykke, Smed Fr. Pedersen, Gårvinge, Husmand Sprensen, Søby og S. Hansen, Nerlev.

Virksomheden i 1888 bestemtes at skulde bestaa i Afholdelsen af en Rkke Biavls møder, at afholde i Nykro, Smørum, Søby, Hørslev, Dusted Kirkebjerg, Østykke, Røhøj, Jerte og i Trægaardsøen ved Roskilde; ved Møderne skal saavidt muligt afholdes saavel Foredrag som gives praktisk Vejledning i Biavl.

Det vedtoges med alle Stemmer at anvende indtil 150 Kroner til Indkjøb af Bihuse og Maskiner, der udsælges til Smaaqaarsfolk for to Tredele af Indkjølsprisen, den ene Tredele (3/4 Kr. for et Hus, 6 Kr. for en Maskine) betales ved Modtagelsen og den anden Tredele inden 1. Juli 1889. For at komme i Betragtning maa Vedkommende enten være eller indmelde sig som Medlem i Gl. Roskilde Amts Biavlerforening. Kontingentet er 2 Kr. om Aaret, „Biavls-Lidende“ frit. Indmeldelse modtages af Sogneformændene samt af Foreningens Sekretar.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforening

vil iaar selge endel Bihuse og et Par Maskiner til Smaaqaarsfolk, som enten er eller indmelde sig som Medlem af Foreningen; Husene og Maskinerne sælges mod en Tredele af Udbetaling ved Modtagelsen, den anden Tredele inden 1. Juli 1889. Dem, der ønsker at komme i Betragtning, bedes snarest at henvende sig til Foreningens Sekretar, N. S. Kristensen.

De Bihuse, Gl. Roskilde Amts Biavlerforening vil indkjøbe til Vortlodning, skal enten være af Kamme-

maalet. 12×10 eller Normalmaal og bygget omtrent som Tegningerne i „B. T.“ Side 119 og 128 vises; Møstakkerne skal kunne udslynge begge førnævnte Tavleførrelser. De af Foreningens Medlemmer, der ønske at forarbejde og levere Noget, bedes henvende sig til Foreningens Sekretær N. S. Kristensen.

Selskabet „de fynske Bivener“

afholdt den 1. Januar 1888 sin aarlige Generalforsamling. Formanden Vager Zingleren oplyste, at Foreningen i 1887 havde haft ialt 104 Medlemmer og Medlemsbidraget var 1 Krone, med Indtagten af Selskabets Bistand med mere var hele Indtagten 124 Kroner, Udgiften var ialt 143 Kroner, deraf var 32 Kroner anvendt til Hold af Bivlahe og Byger og 52 Kroner var anvendt til at betale Gjæld med hidrørende fra Udstillingen i 1886. 2 Kr. var anvendt til en krans til at lægge paa et afdød Medlems Grav. Selskabet optager frit Smaaarsfolk uden Kontingent der ønske at indtræde i Selskabet. Foreningen havde sidste Aar holdt ialt 8 Møder med praktisk Undervisning paa Bistandene og paa nogle af dem tillige Foredrag. Det vedtoges at Kontingentet skulde opkræves ved Aarets Begyndelse og enhver, der ikke inden hvert Aarsaar udmeldte sig af Foreningen betragtedes som Medlem for næste Aar. Af Bestyrelsen gjenvalgte Vager Zingleren til Formand, Gartner Demant til Sekretær og Mejeribejrer Hansen samt i Stedet for Husejer Madsen Højby der ikke ønskede Gjenvalg, Husejer P. Jensen Højby.

Biaxlermøder m. m.

Bekjendtgørelser om Biaxlermøder optages uden Betaling og maa være Red. i Hænde inden den 24. i hver Maaned for det følgende Nummer.

De adresseres til: „Biaxler-Tidendes“ Redaktion Himmelsø, Roskilde.

Maribo Amts Biaxlerforening

afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag den 14. Januar Kl. 10 Fmd. paa Hotel Dania i Nykjøbing.

Ved dette Møde kan hvert Medlem deltage i Afstemningen; Medlemmer, som ønske et Forslag til Forhandling maa indmelde det til undertegnede Formand senest 4 Dage før Mødets Afholdelse.

Forhandlingsgjenstandene:

- 1) Udstillings- samt Aarsregnskabet fremlægges.
- 2) Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer, samt Revisor istedetfor Lærer Wojesen, G. Chr. Rasmussen, Karetmager Bjødstrup og Lærer Carstensen, som efter Tur fratræder.
- 3) Valg af Delegerede og Suppleanter til Hovedforeningen.
- 4) Foreningens Virksomhed m. m. for 1888 bestemmes.

Da der vil fremkomme Forskjelligt angaaende sidste Forhandlingspunkt, bedes Medlemmerne

at give talrigt Møde, for, saa vidt muligt at alle Kredse kunne deltage i Afstemningen.

H. F. Øste.
Amtsformand.

Vesterhøvsinge-Kredsen

holder Møde Søndagen den 22. Januar Eftermiddag Kl. 2 i Vesterhøvsinge Kro.

Valg af en Formand, Regnskabet og Kredsen's Virken for 1888 diskuteres.

Talrigt Møde ventes.

Søren Madsen,
Kredsformand.

Bekjendtgørelse.

Trugstader saavel do'belte som enkelte samt Udslyngningsmaskiner faas hos Hjulmand H. Nielsen Skibby Old Skibby.

Honning til Salg.

80 Pd. Honning hos Skræder S. Jagd, Skibby.

80 Pd. Honning hos Skovrider Kann, Lindholm, Roskilde.

80 Pd. Honning hos Lars Jensen, Hovby, Fakse.

HVID Honning hos P. Sørensen, Bakkendrup, Philipsdal.

VOKS kjøbes og modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejds løn. Svind beregnes ikke.

N. S. Kristensen, Himmelsø, Roskilde.

21 Bifamiljer i Huse er tilsalg, paa Grund af min Sygdom.

Jens Olsen, Sneglerup, Holbæk.

„Biaxler-Tidendes“ Aargange 1886 og 87 med Titelblad og Indholdsliste faas hos Redaktionen for 1 Krone 50 Øre. Stærkt indbunden koster den 2 Kroner.

Brevkasse.

C. S. Nordslesvig! Opgiv Redaktøren Deres Postadresse!

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmeløv, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ } udgaar den 1ste i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
} koster 1 Krone 14 Øre om Aaret.

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Himmeløv, Roskilde.

Indhold: Den nordiske Industri-Landbrugs- og Kunst-Udstilling. Parthenogenese eller Somfrufødsel. — Bidt om Bihuses Forarbejdelse. — Den brede Tavlebarer. (med Billeder). — Diebillerne som Biffender. (med Billeder). — Bidt om Horningsalg. — Februar. — Fra Redaktionen. — Efterretninger fra Udlandet. — Bekjendtgjørelser. — Rettelser. —

Den nordiske Industri-, Landbrugs- og Kunst-Udstilling i Kjøbenhavn 1888.

Som temporær Udstilling under Udstillingens Landbrugsafdeling afholdes fra 29de Juli til 31te August en **Biavls-Udstilling**.

Udvalget bestaar af: Kunstgartner Frantz Wendt, St. Jørgensbjerg, Roskilde (Formand); Rantor Erslev, Kalundborg (Sekretær); Vistade-Fabrikant Kr. Pedersen, Tved, Svendborg; Rjødofabrikant P. A. E. Müller, Kjøbenhavn, og Teglværksbestyrer B. Fjæste, Eremitagen, Saksfjølbing.

Reglement.

1. Biavls-Udstillingen omfatter: Videnskabelige Hjælpe midler til Biavlens Fremme, Biavls-Nedskaber, Stader med og uden Bier, Produkter af og for Biavl.

2. Anmeldelser af Udstillings-Gjenstande indsendes til „Udstillings-Bureauet, Kjøbenhavn B.“, eller til Sekretæren — og skulle være Bureauet eller Sekretæren i Hænde inden den 15de Maj 1888.

3. Anmeldelser modtages kun paa de dertil udstedte Blanketter, der fra den 1ste Januar 1888 kunne faaas ved Henvendelse til Udstillings-Bureauet eller til Sekretæren og som skulle indsendes i to Exemplarer.

Anmelderne ville seneft den 1ste Juli 1888 modtage Udvalgets Svar paa, hvorvidt og i hvilken Udstrækning de af dem udstillede Gjenstande kunne modtages paa Udstillingen. De særlige Udstillings-Mærker, hvormed hvert Kollo mærkes (se § 4) udleveres paa Forlangende fra Bureauet eller Sekretæren. De Lister over Indholdet, som skulle ledsage ethvert Kollo (se § 5), ville fra Udvalget blive tilføjede Udstillerne samtidig med Svaret paa Anmeldelsen.

4. Alle Kollu, som indeholde Udstillings-Gjenstande, skulle saavel indvendig som udvendig være tydelig mærkede med Udstillerens Navn og Adresse og desuden være forsynede med det særlige Udstillingsmærke, som ovenfor er omtalt.

5. Ethvert Kollo skal være ledsaget af nøjagtig udfyldte Lister over Indholdet med vedføjede Salgspriser, udfærdigede i tre enslydende Exemplarer. Kun de af Komiteen udstedte Lister maa henpites hertil.

6. Udstillings-Gjenstandene sendes for Ud-

stillerens Regning og Rijiko til Biaulsudstillingen, Udstillings-Bureauet, Kjøbenhavn B., og modtages paa Udstillingspladsen i Tidrummet fra 24de Juli Morgen til 27de Juli Middag. Forsendelser, for hvilke Fragten ikke er betalt, modtages ikke. Saafremt Udenbys-Udstillere paa Anmeldelses-Blanketten fremsætte Ønske om, at Udvalget skal lade Udstillingsgjenstandene bringe fra Kjøbenhavns Jernbane eller Havn til Udstillingspladsen, der lade dem udpakke og opjulle, samt efter Udstillingens Slutning atter tilbagebringe og hjemsende — vil dette blive besørget af Udvalget for Udstillerens Regning, dog uden at Udvalget bærer noget Ansvar for Uheld ved Transporten eller Opstillingen.

De Gjenstande, der ikke paa denne Maade ere henviste til Udvalgets Forsorg, og som ikke ere udpakke og opstillede af Udstilleren eller af en af ham til Udvalget anmeldt Befuldmægtiget senest den 27de Juli, ville blive magafinerede for Udstillerens Rijiko.

7. Paa Anmeldelses-Blanketterne maa meddeles:

- a) Udstillerens fulde Navn og Adresse,
- b) Størrelsen af den Plads, der kræves paa Bord eller Skranke,
- c) Størrelsen af den Vægflade, der ønskes, Længde og Højde,
- d) Størrelsen af den Gulvflade, der kræves, i Længde og Brede,
- e) I hvilken Gruppe og Klasse det Anmelbte henhører og ønskes bedømt,
- f) Om Gjenstandene ønskes udstillede fra 29de Juli til 5te August eller fra 29de Juli til 31te August,
- g) Naar og hvor Gjenstandene før have været udstillede. Om de have erholdt Præmier og da hvilke,
- h) Antallet af befolkede Stader (særskilt nævnt i Straakuber for sig og i Stader med bevægelige Tavler for sig), som Udstilleren har udvintret den 1ste April 1888.

8. Af de anmeldte Produkter, der ønskes bedømte, maa indsendes mindst følgende Mængder: Af Honning 4 Pbd., af Voks 2 Pbd., af Kunsttavler 1 Pbd. og af Honningvine og Vjød (Drifkevarer) 6 Glasfer.

9. Ingen Gjenstand kan tage Del i mere end én Præmiering.

10. Bræddeslader til Opstilling af de udstillede Gjenstande leveres gratis af Udvalget. Særegne Beholdere eller Montre kan Udstilleren selv tilvejebringe.

11. Som Præmier uddeles Medaljer samt Pengepræmier m. v.

12. Salg af de udstillede Gjenstande kan ske ved Udvalgets Medvirkning mod 2 pCt. af Salgssummen. De solgte Gjenstande maa dog ikke borttages før den Tid er udløbet, for hvilken de ere udstillede.

13. Alle Breve og Telegrammer til Udvalget adresseres enten til Udstillings-Bureauet, Kjøbenhavn B., eller til Udvalgets Sekretær, Ersklev i Kalundborg.

14. Udvalget forbeholder sig Ret til at ændre og supplere foranstaaende Bestemmelser.

Biauls-Udstillingen

inddeles i følgende Klasser:

Gruppe 1. Raastoffer af Biaul.

- Klasse a. Udslyngtet hvid og gul Honning.
 — b. Udslyngtet brun Honning.
 — c. Lavlehonning i Delinger, Rammer eller Kloffer.
 — d. Voks i Blokke.

Gruppe 2. Fabrikata af Biauls-Produkter.

- Klasse a. Vjød og Honningvine.
 — b. Lixør og Limonade.
 — c. Honning-Ol og Honning-Eddike.
 — d. Honning-Rager.
 — e. Honning-Eyltetsøj og Saft.
 — f. Voks i Form af Kunsttavler eller paa anden Maade forarbejdet.

Gruppe 3. Hjælpe midler for Biaulere.

- Klasse a. Videnskabelige Samlinger af Dyr eller Planter.
 — b. Literære Hjælpe midler, saasom Bøger, Kort, Tegninger o. l.
 — c. Befolkede Bi-Boliger,
 — d. Lomme Bi-Boliger.
 — e. Redskaber til Biernes Behandling (Foder-Redskaber, Vipiber, Nøg-pustere m. m.)
 — f. Redskaber til Produkternes Behandling (Udslyngningsmaskiner, Voks-Rensere o. l.).

I Biavlsubstillingen paa „Den nordiske Industri-, Landbrugs- og Kunst-Udstilling“ kan alle Biavlere deltage, hvad enten de ere Medlem af nogen Biavlerforening eller ikke. Vi tillade os at opfordre saavel de fritstaaende Biavlerforeninger, som alle „B. L.'s“ Læsere til at gjøre deres Bedste til at Biavlsubstillingen kan blive saa smuk og alsidig som mulig og jo flere der vil udstille jo bedre, fyldigere og smukkere bliver Udstillingen. Vel tror vi ikke, at der vil blive rivende Afstøtning paa Bihuse og Biavlsredskaber for Udstillerne i Almindelighed og heller ikke for de andre Biavlsprodukter nærer vi Forhaabninger om stort Salg; men maaske det kan blive bedre end vi tror. Der vil jo komme stort Besøg af Biavlere fra hele Norden og langt større Besøg af Publikum og det er jo indlysende, at jo bedre Biavlsubstillingen er repræsenteret jo mere Interesse faar de Besøgende for Biavl og for Biavlsagen.

Red.

Parthenogenetis eller Jomfrufødsel.

Parthenogenetis kaldte Prof. Siebold i 1857 det af Dzierzon opdagede Forhold at Dronerne (Hanbierne) fremkomme af ubefrugtede Æg eller med andre Ord, at enhver Jomfrubi er istand til avle Afkom, men kun Hanner. Ordet „Jomfrufødsel“ er derfor ret betegnende. Skjøndt der endnu findes Videnskabsmænd, som ikke vil tro paa, at dette er Tilfældet, saa er det dog nu almindelig antaget af alle intelligente Biavlere. Maaske kunde vi se et Øjeblik, om man senere har fundet noget hos andre Insekter, som kan bekræfte det, thi ellers maa man være berettiget til fremdeles at betvivle det. Ja, man har allerede i mange Tider vidst, at noget lignende fandt Sted hos Sommerfugle og nu maa man tro, at det er en almindelig Regel hos de fleste Insekter. Men kommer der Hanner af de ubefrugtede Æg? Nej! det er mærkeligt nok kun en Undtagelse med Bienen, ellers bliver de ubefrugtede Æg sædvanlig til Hunner! Dette gjør maaske Sagen endnu ubegribeligere. Men

i de senere Aar er man kommet videre. Af Bladhøppe, som man har holdt i flere Kulde efter hinanden fuldstændig affondrede uden at der var Mulighed for Baring, fik man hos nogle Arter kun Hanner, hos andre kun Hunner og hos enkelte baade Hunner og Hanner af ubefrugtede Æg, fra samme Individ! og disse Hunner forplantede sig videre uden Befrugtning, men efterhaanden blev Kuldene mindre og tilsidst vilde Æggene ikke mere udville sig. Nu ved vi fra de Insekter som kaldes Bladlus ligeledes fra senere Aar, at der hos disse avles hele Kækker af Kulde, uden Befrugtning i Sommerens Løb og at først mod Efteraaret fremkommer Hanner og Hunner. Det har vist sig, at dette Forhold kan frembringes kunstigt ved Kulde eller Sult. Mangel af Varme eller Føde har altsaa her den afgjørende Indflydelse paa Kønnen. Man kommer til at tænke paa Dronningen, som kun ved et bedre Foder faar et saa forskjelligt Ydre og Indre fra en Arbejdsbi — og et helt andet Instinkt, hvad der er endnu mærkeligere.

Filomella.

Tid om Bihuses Forarbejdelse, af M. Leonhard.

Naar Biavleren om Vinteren er fri for Arbejde ved Bierne, er der Tid til at tænke paa Udviklingen af sin Vistand ad Aare, men saa kommer Spørgsmaalet gjerne, hvorledes faar man billigt Bihusene? Skal man købe dem færdige eller lave dem selv: Hvorledes faaes de bedst og billigst? — jeg troer ved at lave dem selv! Hvad koster Materialet til et godt, rummeligt Stabe? Nu, for Tiden er Træet ikke saa dyrt og ikke heller saa vanskeligt at faa, som man vil have det; man kan faa det i hvilken Lykkelse og Brede man vil og faa det skaaret paa Saugværkerne i Kjøbstæderne, som man vil have det, men køb grundigt tørt Træ, da man ellers til Sommeren vil opdage flere Udgangstæber, end ønskelig er! Og utætte og skæve Stader er en Uting, der ikke burde træffes paa nogen Vistand; der hvor

saadanne Stader benyttes, regner jeg vedkommende Bivnlere for nogle Kluddere, der staar langt tilbage endnu. Utsaa, naar man laver Bihuse skal de være solidt og godt forarbejdede og konstruerede, ellers skal man hellere kjøbe den hos Fabrikkerne.

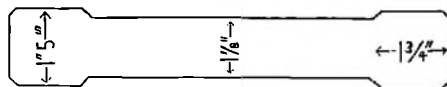
Selv har jeg af tidligere Erfaring mærket Følgerne af Fejl ved Bihusene, især ved at lave Bunden af et Brædt paa Stadets Længde, Træet har da udvidet sig om Vinteren, saa at Kammerne kunne falde ned i den ene Side i Stadet, ikke at tale om, at Jndstød og Binduer aldrig passede. Bundbrædderne bør lægges paa tværs under Sideræggene (læs „B. I.“ Side 119). Et godt Trugstade med Plads til 18 hele og 18 halve Normalammer, koster mig 3 Kr. 68 Øre, heri iberegnet 35 Øre til Palm eller Nør, 17 Øre til Lagpap, 40 Øre til Søm og Zinklister, 50 Øre til Maling. Enhver maa indrømme, at Materialerne ere billige. Stadets indvendige Side ere af $\frac{1}{3}$ “ tykke Brædder, Bund og alt Udvendigt er $\frac{1}{2}$ “ tykt Træ, sammenpløjet. Bund og Sider er beklædt med Langhalm eller fine Nør. Kammerne kjøber jeg og de koster mig i Forhold mest, nemlig 5 Øre pr. Stk. for 36 Kammer, altsaa 1 Kr. 80 Øre. Men naar man selv laver Kammerne, saa bliver de jo meget billigere.

Naar man selv vil lave Bihuse, bør man have et Trugstade fra en af vore dygtige Fabrikker at lave efter. Og det vilde vist være heldigst, om alle Foreninger havde et saadant Bihus til Udlaan, og da af Normalmaal.

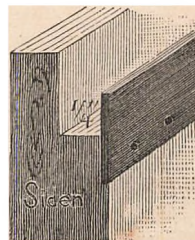
Den brede Tavlebærer.

Beditaaende Billede viser en Tavlebærer, som jeg vil anbefale at bruge i Trugstader. Den er af samme Bredde i Enderne som Afstandsflodserne ere lange og kan derfor dække som et Loft ved begge Stadets Sider, og dermed forhindre Bierne i at fylde den Plads med Klæbofs, som findes imellem de smalle Tavlebæreres Ender.

Denne Tavlebærer har en Fordel til, som ogsaa nok er værd at lægge Mærke til. Naar man bruger Trugstadet som Dobbeltstade, saa skal man være meget paapasselig med at saa dækket rigtig til, ved den Ende af Tavlebæreren, som vender ind imod Husets Skillevæg, særligt naar

man bruger Tæpper til at dække over Bierne med, og det antager jeg, de fleste Bivnlere gjør nu for Tiden, som har Bierne i Trugstader; men ofte gaar Bierne sammen, saa man istedetfor to kun faar en Familie; bruger man den brede Tavlebærer, hender det ikke, idet den dækker selv over $1\frac{1}{2}$ “ nærmest ved Stadets Side.

Til disse Tavlebærere bør bruges Metallister (tyndt galvaniseret Baandjærn), som er lagt ind i Husets Sidevæg og gaar $\frac{1}{4}$ “ højere op end Falsningen, saa kan Kammerne let skydes frem og tilbage. I „B. I.“ Side 129 stod anbefalet, at bruge Zinklister i Falsen, baade under og for Enden af Tavlebæreren; det Slags passer ogsaa bedst til de smalle Tavlebærere. Den brede Tavlebærer har været brugt her til Lands for mange Aar siden, før vi kjendte Trugstadet i sin nuværende Form, altsaa i Høj- og Lavstaderne, og er blevet kasteret. Men de, der dengang brugte den brede Tavlebærer, kunde ikke bruge den med den Fordel, som vi nu kunne. Jeg haaber, at Læserne ville kunne forstaa, hvad Nytte de brede Tavlebærere er til og at det ikke er nok at vi ved, at der ere mange

og gode Hjælpe midler til, men at vi ogsaa maa bruge dem, naar vi vil høste nogen Fordel af dem.

H

Oliebillerne som Biffjender.

Af Herm. Borries.

Efterat Hr. Proprietær Woldsen i sin sidste Artikel har tiltraadt de af mig gjorte Indvendinger mod Udtalelserne om Oliebillerens nære Forhold til Bistaderne i hans første Udtalelse (se „A. f. B.“ 1887. S. 140, 154 og 167) ere vore Meninger saa overensstemmende, at der nu kun hersker Uenighed mellem os om dette ene specielle Punkt: hvorvidt *Meloë variegatus* kan kaldes en farlig Biffjende eller ej. Hr. W. henholder sig alene til Omtaalen i v. Berlepschs Bog. Denne hidrører fra et Par Artikler i „Atzg.“ for 1858 og 1860 (om nogle Tilfælde, hvor denne Bille's Larver gjorde betydelig Skade) og da jeg i Mellemtiden ved Hr. Hofjægermester N. Brun's Velvilje er blevet sat i Stand til at gjøre mig bekendt med disse Rilder til alt, hvad der fortælles om disse Larvers Skadelighed, kan og skal jeg i det følgende indbegaa dem og dermed ogsaa Hr. W's Autoritet, v. Berlepsch. Imidlertid er Hr. Hofjægermester Brun i sin Artikel „Bemærkninger om *Meloë variegatus*“ ogsaa traadt i Stranden for dette Insekts Skadelighed og har, støttende sig til de bedste Autoriteter, fremført saa vægtige Paastande, at de ikke bør forbigaaes i Tavshed. Ogsaa herpaa skal jeg svare, men da jeg har indset, at det at tale halvt kun fremkalder Misforstaaelser og Sagen i sig selv har saa stor Interesse, at den fortjener en mere udførlig Drøftelse, skal jeg begynde med at give en Oversigt over, hvad der vides om Larvernes Levevis for Tiden, derefter gaa over til at omtale de i Tyskland iagttagne Tilfælde og endelig indbegaa de fremkomne Udtalelser. Til en Begyndelse et Par orienterende Bemærkninger. Oliebillerne ere i deres Livsforhold aldeles ikke knyttede til Hus-

bien, det er ikke deres Larvers Bestemmelse at skulle føres ind i Staderne og udvikles der, ja de kunne overhovedet slet ikke trives i dem. Der findes hos os adskillige vilde, ensomt levende Bier og blandt disse ikke saa, som grave et Bo i Jorden, saakaldte „Fordbier“, som anbringe Foder af Honning og Blomsterstøv til deres Yngel i jmaa Rum eller Celler.

Til disse hører en Bi, der er laaden som en Humlebi og af Menigmand ikke kan skjælnes fra en saadan, den bærer Navnet Anthophora. I denne Bies Celler udvikler Oliebillerens Larver sig og om Foraaret komme Oliebillerne frem sammen med Bierne af deres Næder. Hvorledes deres Larver atter kommer derind skal nu blive omtalt.

Naar Oliebillerne ere komne frem om Foraaret, parre de sig og derefter begynder Hunnen strax at søge for Eggene passende Anbringelse. I dette Øjemed udgraver den en Fordybning i Jorden og lægger i denne en Klump Æg, hvorefter Nabningen lukkes til med den udgravede Jord. Den første, som har iagttaget dem, er Goedart (allerede 1667), som talte 2000 Æg i en saadan Klump. Hunnen lægger endnu 2 à 3 Ægklumper, der dog for hver Gang aftage i Størrelse, saa at hver Huns Afkom kan anslaaes til 4 à 5000. Efter omtrent en Maanedes Hvile komme Larverne ud af Eggene og søge op ad de omkring staaende Planter — de klatre let og behændigt — for at skjule sig i disse Blomster og der oppebie Ankomsten af en Bi.

Da de ikke kjende Forskjel, hørte de sig til laadne Fluer og andre Insekter, foruden adskillige Bier, — hvoriblandt Honningbien —

til Trods for at de kun kunne ubivfles videre i en Anthophora's Nede. Af denne Grund gaa de alle til Grunde paa ganske saa nær, som det lykkes at naa deres Bestemmelsessted. Den meget lille Larve, hvoraf høstaaende Billede giver en stærkt forstørret Fremstilling, har et tydeligt Hoved med Øjne og Følehorn, 3 Par Ben, som ende med stærke Klør o. s. en lang Bagtrop, tæt besat med stive Pørster, hvoraf 4 i Spidsen af Bagtroppen særlig udmærke sig ved deres Længde. Uagtet Goedart (1667) og senere De Geer (1771) fortælle, at de have set dem komme ud af Diebillernes Æg og afbilde begge Dele, bleve Larverne af Linné og efter ham af mange andre — beskrevne som *Bilus*, altsaa som en egen Slags Insekter.

Først i 1851 viste Newport atter, at de virkelig komme frem af Diebillernes Æg og saaledes ere disses Larver; men hvorfor de klatrede sig til Bierne og hvorledes de blev til de store Diebiller, kunde han ikke oplyse. Da en nærbeslægtet Bille (*Sitaris*) har en ganske lignende Larve, om hvilken man længe havde vidst, at den snyltede i en Anthophora's Nede, udtalte Latreille den Formodning, at det forholdt sig paa lignende Maade med Diebillernes Larve. Dette blev endelig i 1856 bekræftet ved Fabres Undersøgelser, idet han fik Lejlighed til at se, hvorledes Diebill-Larven krøb ned paa Ægget i det Djeblit, Bien lagde det paa Honningsforraadet i dens Celle.

Larven æder Ægget og liagende i den tomme Æggefæl, som flyder paa Honningen, forvandles den til en blød Maddise, idet den afkaster sit faste Hudpanser, med Ben, Øjne, Følehorn o. s. v.

Den æder nu Honningen, der var bestemt for Biens Larve og voxer til den betydelige Størrelse, Diebillerne have, i Løbet af nogle faa Uger.

Efter flere mærkelige Forvandlinger, bliver den endelig til Diebille næste Foraar. Nu ved man at hele den Familie, hvortil Diebillerne og bl. a. ogsaa den velbekjendte (selv hos os ej sjældne) „spanke Flue“ høre, har saadanne Larver, uden at man endnu kjender deres videre Udvikling, undtagen for nogle enkelte Vedkommende. Blot en enkelt Ting maa

endnu omtales, nemlig om den ovennævnte *Sitaris* som bærer sig lidt anderledes ad end Diebillerne. Denne lægger sine Æg i Gangen foran selve Biens Nede om Efteraaret; Larverne komme ud af Æggene, men blive liggende rolig uden at faa Føde i 7 Maaneder (indtil April). Bierne loffes nu frem af Barmen og Larverne klatre sig i Mængde til dem. Disse første Bier ere imidlertid kun Hanner og naar Hunnerne, en Maaned senere, krybe ud — ere Larverne alle borte; dog slippe de ikke deres Kjender, thi i det Djeblit, Hannen parres med Hunnen, løber Larverne ned paa denne og kunne nu naa deres Bestemmelse, at hage sig fast paa Ægget, naar Hunnen lægger det. Hos Anthophora'en lever ogsaa Larven af en *Snyltebi*, der ligeledes er laaden; den gaar ind i dens Nede, æder dens Æg og lægger sine egne i Stedet. Den aner dog ikke, at der paa dens Ryg lurar en lille Larve (som har antaget den for en Anthophora) og derfor kryber ned paa dens Æg og nu til Gjengjæld æder dette! — Dette vil forhaabentlig være nok til at give et orienterende Billede af disses Larvers Levedis.

Hvad nu særlig angaar de hos os kjendte Diebillers Larver, da ere de fleste gule og disse fæste sig paa Brystdelens Bagside af Bierne, uden at gjøre dem nogen Skade. Kun *Meloe variegatus*'s Larve er sort og den har tillige den for vore Husbier uheldige Bane, at gemme sig mellem Buqskinnerne paa Bagtroppen. Hos Anthophora'en er den vel saaledes bedst beskyttet og den skader den ikke; kun Honningbien, som udsunder Voks, har en meget fin og derfor ømsindlig Hud paa dette Sted og saaledes kommer den lille Larve saa at sige af en Fejltagelse til at volde den Kalamitet, som hele Sagen her dreier sig om. (Fotf.)

Titid om Honningsalg.

Ved M. Leonhard, Faaborg.

Naar Høsten er endt og Krukkerne ere fulde, saa maatte man jo egentlig være tilfreds, men saa formørkes let Manges Afsyn igjen, naar de

skal til at spekulere i at finde Af sætning for de rare søde Ting, og det er jo ogsaa mangen Gang ikke saa let for dem, der bo langt fra Kjøbstaden; til saadanne vil jeg sige, hvad jeg af egen Erfaring ved, at det af mig ordnede Honningubsalg har en stor Betydning for vort Honningbrug og Salg. Anvend først Honningen i Familien i Stedet for Empir, den nydes med Glæde af de fleste Børn og Vorne, og jeg tror at den baade er sundere, mere nærrende og billigere, og anvendt til Rødgrød og Brodsuppe overgaar den Sukkeret i Velsmag.

Med en større Handlende i Byen har jeg aftalt om kun at forhandle Honning fra Foreningens Medlemmer til 50 Øre pr. Pbd. mod 10 pCt. Rabat; han leverer da Glasene frit, hver Mand sætter saa sit Navn paa Etiketten og ved Afleveringen modtager han da straks Halvparten af Pengene, Resten naar Honningen er solgt eller ogsaa kan Vedkommende saa Varer leveret for Halvparten straks. Denne Maade har flere gode Sider; først faar den Mand, der afleverer sin Honning, — Penge, — befries for at gaa Dør for Dør og sælge Honningen under Værdien, dernæst bliver det honningforbrugende Publikum sikret ved kun at faa ren udslyngt Honning og ikke Roderiet fra Kubebavlere, der just ikke altid behandler den med Glacéhandiker. Ved at have Udsalgstæd, hvor der kun modtages Honning fra Biforeningens Medlemmer, tvinges flere og flere til at indgaa i den stedlige Forening og dermed støtter Sagens gode Sider og mangen en Kubebavler vil overgaa fra Oldtidens Tro til Nutidens Videns og Forbedringer. Paa denne Maade er Foreningen Herre over den stedlige Markedspris paa Honning. Inden Nytaar er Honningen udsolgt, og der har dog været flere hundrede Pbd. og saa indse det let at her ingen Træng er til Mjødproduktionen. Her paa Eggen er endnu de fleste Kubebavlere, deres Udsalg gaar til en Mand, der fabrikkerer Mjød deraf og betaler 12 à 15 Øre pr. Pbd.; egentlig Skade gjør disse Bislagtere jo ikke. De bo under samme Forhold som jeg, men naar jeg avler 60 à 70 Pbd. pr. Stabe, saa avler de kun 20 højst 30 Pbd. Biværk og mangen Gang kun 8 à 12 Pbd.

Kunde jeg blot fremme Interessen mere her paa Eggen hos Kubebavlerne for bevægelig Tavlebygning, vilde jeg anse det for at have udrettet noget godt.

Februar.

Vedbliv at skygge for Stadernes Flyvehul, saa at Solen ikke skinner ind ad det, og se efter at det ikke bliver tilstoppet. Sørg for, at Biernes No ikke bliver forstyrret. Er der et Stabe, som der daglig flyver Bier ud af og Folket brusser stærkt, saa mangler de Vand, (Honningen er forstjælet i Tavlerne) giv dem da lunkent Vand i et Glas, som overblandes med 3 à 4 Dag af Lærred, saa at Vandet ikke kan dryppe igjennem og smør lidt Honning paa for at Bierne bedre kan finde Vandet. Vend Glasset og sæt det over Biernes Sæde. — Vinteren har endnu været mild, og da Jorden er fri for Sne, er der Udsigt til, at vi i denne Maaned faar saa godt Vejr, at Bierne kan holde Mensning. Indtræffer en saadan Dag, saa borttag Skyggebræderne, for at de ikke skal være Bierne uejne. Jorden om Staderne bestrøes med Halm eller belægges med Maatter, fordi der sætter sig mange Bier i Stadets Nærhed for at de ikke skal blive forkomne paa den kolde Jord. Er der smaa Vandpytter eller Sne i Nærheden af Staderne, saa strø Halm derover. Se efter hvorledes det staar til med Honningforraadet (hvert Stabe burde have mindst 8 Pbd. igjen;) er der Folk, som ikke har ret meget Forraad, saa giv dem straks samme Aften, de har renset sig, nogle Pbd. tyktslydende lunkent, Jøder af Demerara eller Kandis, som enten gives dem ved Glas eller hældes i Tavler og gives Bierne. Kuben som mangle Forraad fodres igjennem et Hul i Spidsen paa Kuben. Tillader Vejret og Tiden det, saa rens Snavset ud af Staderne, men udspr Arbejdet hurtigt, for ikke at kjøle Stadet og Bierne af. Ligger der mange Honninghorn paa Bunden af et Stabe, saa mangler det Vand og bør have det straks. Dæf Staderne omhyggeligt til, for nu tager Ungelandsætningen stærkt til og Bierne sidder ikke saa tæt i Klynge som før, og naar der indtræffer Efter-

vinter kan Folkene ellers let lide meget. Noter ethvert Stades Tilstand saasnart det er efterset, det vil faa Vardi for de efterfølgende Arbejder ved Staderne.

Fra Redaktionen.

Der bliver trykt saa stort Oplag af „Biavls-Lidende“ saa Enhver i Aarets Løb tiltrædende Holder kan faa de først paa Aaret udfomne Nr. af Bladet.

Klager over Ubeblivelse af Bladet rettes skriftlig til vedkommende Posthus, hjælper det ikke faa meddel Redaktionen det.

I Næste Nr. haaber vi at kunne bringe Billedet og Beskrivelse af et Bihus til 2 Familier, Normalmaal.

Efterretninger fra Udlandet.

Amerika. James Heddon mener at Hovedgrunden til Bugløb hos Bierne fremkommer ved at Bierne naar Temperaturen er naaet under et vist Punkt, fortærer af det i Cellerne værende Blomsterstøv, hvilket ved længere Indsiddens forarsager en fortidlig Trang til Mensning. Han paastaar at til Vinterfodring er Sukker bedre end Honning. Han bruger 3 Pd. Vand til 10 Pd. Kandis, foger det under flittig omrøring, kommer 1 Teslesfuld Cremortatari i en Kop Vand, rører det ud og kommer det i Oplosningen; giver Bierne det lunken, men ikke for varmt. Hvert Folk faar 18 à 25 Pd. Foder i 5 Langstroth Kammer, (9 + 17") som er fri for Blomsterstøv. Fodringen begynder saasnart Trættet er forbi og Yngelen er løbet ud og det overflødige Num pakkes. Ved god Overvintring bruger Bierne vel kun 2 à 5 Pd. fra de flyve sidst om Efteraaret og til Foraarsrensningen, men det er heldigst at de fra Efteraaret bliver forsynet for hele den træfløse Tid. Har man simpel Honning faa fodres med den om Foraaret naar Bierne kan flyve ud og hente Støv.

Honning til Salg.

(Gratis Avertering for enhver Biavler, der har Honning til Salg).

100 Pd. extra hvid Honning og 50 Pd. gul do. hos Murmester Chr. Christensen Ørsted. Højbjerg pr. Naarup.

BIAVLERNE anbefales atter iaar mine solide og billige Bistader, Redskaber og Kunsttavler og da jeg nu selv har anlagt Savskjæveri og anskaffet mig et af de bedste amerikanske Valseværk for Kunsttavler, kan jeg garantere mine ærede Kunder baade smukt og godt Arbejde.

Ved Udstillingen i Kjøge i 1887 blev mine Bistader tillkjendt 2den Præmie og Kunsttavlerne Hædersdiplom. Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Ø-Jølby, Nykjøbing, Mors, Januar 1888.

M. Boll,

NB. Et godt 12" Valseværk til Kunsttavler er billigt tilsalgs.

VOKS modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejds løn.

Svind beregnes ikke. **N. S. Kristensen, Himmeløvej, Roskilde.**

KUNSTTAVLER. Mine flere Gange præmierede Kunsttavler tillader jeg mig atter at tilbyde D'hr. Biavlere til meget billige Priser. Desuden leverer jeg ogsaa meget tynde **Delingstavler** med smaa Celler. Prøve og Prisliste franko. **Voks** tages i Bytte mod 35 Øre pr. Pd.

R. Schmidt.

26. Januar 1888, Sofievej 26, Kjøbenhavn V.

NB: Efter April Flyttedag er min Adr: Nylandsvej 4, Frederiksberg I.

Bier i Kuber kjøbes af Lærer K. Jensen, Tyvelse, Ringsted, til hvem Sælgeren bedes om at henvende sig ved Brev.

21 Bifamiljer i Huse er til Salg, paa Grund af min Sygdom.

Jens Olsen, Sneglerup, Holbæk.

Biavlerne erindres om at sende deres Voks til Forarbejdning til Kunsttavler helst inden, 1ste April 1888. Priserne som sidste Foraar.

Til Foraaret leveres ogsaa Dronevokstavler tykke og tynde, samt Delingstavler meget tynde med smaa Celler, Delingstavlerne koste 1 Kr. pr. Pd. i Forarbejdning.

Andkjær ved Odde d. 20. Novbr. 1887.

N. Jacobsen.

Rettelse. Paa Generalforsamlingen i Roskilde 28. December 1887 blev Gaardejer P. Hansens Datter, Sidse Hansen af Rerslev valgt til Distriktsforstander for Rerslev og Omegn.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmelov, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ { udgaar den 1ste i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
 { koster 1 Krone 14 Øre om Aarét. }

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Himmeløv, Roskilde.

Indhold: Om Rammemaalene. — Bierne og Masvitten. — For Begyndere. — Venderammen. (med Billeder). — Seljen. — von Gruschka's (Billede). — Marts. — Smaaing. — Fra Udlandet. — Fra Redaktionen. — Bekjendtgjørelser. —

Om Rammemaalene.

Af Herm. Borries.

Som Redaktør af „L. f. B.“ har Hr. Cantor Erlev i de senere Aar gjentagende Gange udtalt sig om Rammemaalene („L. f. B.“ 1886, S. 53, 1887, S. 49) og atter nylig (se „L. f. B.“ 1888, S. 17) i en Artikel, hvis Hensigt er en dobbelt, dels at yde Begynderne Vejledning i dette Spørgsmaal, dels at fremkalde en Discussion om Sagen. Hr. E. skriver saaledes: „Alligevel møde vi stadig Misforstaaelser i denne Sag, og da det særlig for alle nye Begyndere i Biavl er af ikke ringe Vigtighed straks at komme ind paa Benyttelsen af et helbdigt Maal, skulle vi paa ny omtale denne Sag“, og endvidere: „Det er os bekjendt, at flere af vore dygtigste Biavlere ikke ynde Normalmaalet — — — Vi indbyde disse vore Modstandere til at fremkomme med deres Indsigelser imod Normalmaalet. Vi skulle da bestrebe os for af bedste Evne at forsvare det lave Normalmaal [d: den engelske Ramme], som vi [d: Hr. Erlev] nu benytte i et stort Antal af vore Stader, og vi

tvivle ikke om, at andre Biavlere ville forsvare det høje eller andre Maal. Lad den Strid blive udfjæmpet, thi det er en vigtig Sag, som nu snart kan blive et brændende Spørgsmaal. Det kan da afløse Spørgsmaalet om Trugstade eller Højstade, som vi nu betragte som afgjort“. Til denne sidste Udtalelse slutter jeg mig ganske, men m. H. t. Hr. Erlevs øvrige Indlæg i Sagen, da tror jeg ikke, at de er skiftede til at fremme en saglig Drøftelse, hvorfor jeg af Interesse for Sagens videre Fremme, vil fremdrage nogle Urigtigheder, jeg har fundet i Artiklen.

Den engelske Ramme betegnes som „endnu kun prøvet af saare faa hos os“ (nemlig væsentlig af Hr. E selv), desuagtet regnes den nogle Linjer længere nede udtrykkelig blandt „de 4 nu almindelig benyttede Rammemaal hos os“. En højt mærkelig Modsigelse. Ikke mindre paafaldende er følgende Udtalelse om den: „I Udlandet det almindeligste af alle Rammemaal“, thi i Virkeligheden er det kun i England, (og til dels i Amerika) at det er et hyppigt Maal, som der bruges ved Siden af flere andre.

I Tilfælde af en Discussion om Rammemaalene, vilde det være helbdigt, om man blev

enig om bestemte Betegnelser. Hr. E. angiver dem snart som Højde + Bredder, snart som Bredder $\times$ Højde; Normalmaalets Højde angives som: „14“ eller egentlig $14\frac{1}{8}$ “ men Maalene maa fremfor alt være bestemte; for en Redaktion (der skal vejlede andre) maa det være en Pligt, at være bestemt og konsekvent. Jeg anbefaler at holde sig til Vorbecks Angivelse: $8\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{8}$ “

Hr. E. plejer at regne Maalene udvendig paa Rammerne, (man maa ikke lade sig vilbiede af, at de paa de medfølgende Tegninger staar indvendig), men er geraadet i en, for en Redaktion højt uheldig Fejltagelse ved den Sammenligning, som Hr. E. anstiller mellem nogle forskellige Rammemaal. Hr. E. skriver følgende: „For de Biavlere som benytte andre Rammemaal, kan det næppe volde nogen Vanskelighed at beregne Bygningsmængden efter disse: Normalmaalet rummer $121\frac{1}{4} \square$ „ 10×12 “, Rammen rummer $120 \square$ „ og 12×12 “ Rammen rummer $144 \square$ “. Det ses saaledes, at af de 4 nu almindelige benyttede Rammemaal hos os ere de 3 at betragte som aldeles lige store nemlig høj Normal, lav Normal og 10×12 “.

Med denne Beregning af Maalene forholder det sig paa følgende Maade. Normalmaalet rummer ikke, som angivet, $121\frac{1}{4} \square$ “, men derimod $120 \square$ “ (da $8\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{8}$ er = 120) hvorved Udtrykket „aldeles lige store“ først bliver berettiget. Med denne lille Rettelser kunde for saa vidt alt være i Orden. Men der en anden Ting, som viser sig at være Hr. E. ubekjendt, nemlig, at Maalene 10×12 “ og 12×12 “ regnes indvendig. Vil man sammenligne dem med Normalmaalet, maa dette følgende ligeledes beregnes indvendig og bliver da $107 \square$ “ eller $14\frac{1}{4} \square$ “ mindre end af Hr. E. angivet. Som man ser ophører imidlertid dermed hele Ligheden mellem Maalene og selvfølgelig — hele Meningen. Sandheden er altsaa, at vore Rammemaal ere ulige store, noget som maa antages endog at være mange af Begynderne bekjendt, i det mindste fra en Biavls-Udstilling.

Det er atter den engelske Ramme, som her er paa Spil og har loffet Hr. E. paa Glatis. Af den tilfældige Omstændighed, at dens Maal er det omvendte af Normalmaalet, har Hr. E. allerede en Gang før ladet sig lede til en skæbnesvanger Begrebsforverling af en Ramme og et Maal. Ved at kalde den „lavt Normalmaal“ vil Hr. E. nu fuldstændig forvirre Begyndernes Begreber om, hvad Normalrammen virkelig er.

Hvad nu den Discussion angaar, som Hr. E. har i Sinds at føre om den engelske Ramme, saa maa man erindre, at denne Ramme er saa godt som ukjendt her i Landet, at Hr. E. næsten er den eneste, der benytter den, og at den derfor i Virkeligheden kun har Interesse for Hr. E. selv. Den burde derfor aldrig være draget ind i Discussionen om danske Rammemaal, som vi allerede i Forvejen kan have Vanskelighed nok med at blive enige om. Vi have jo desuden en hel Række hyppige Maal, som Hr. E. ikke nævner og maatte heller ikke kjender.

Det Standpunkt, under en kommende Discussion at ville „af bedste Evne“ forsvare en Ramme, der kun benyttes af den selv og ikke angribes af nogen, synes mig at være for ensidigt for en Redaktion, hvis den ønsker overlegent at kunne lede en uhildet og oplysende Discussion om Rammespørgsmaalet.

Bierne og Musvitten.

I de fleste Skrifter om Biavl bliver Musvitten i Almindelighed omtalt som en slem Bifjende, og det tilraades gjerne at træffe mere eller mindre kraftige Forholdsregler sigtende til at beskytte Bierne mod denne Fugl, jeg har saaledes et Sted endog set anbefalet at nedskyde Musvitterne. Er Musvitten nu virkelig meget farlig for Bierne? Ja, paastaes der, den sætter sig paa Flyvebrædtet og banker paa med Næbet, hvilket har til Følge, at Bierne komme frem, hvorefter Musvitten fortærer dem og fortsætter paa denne Maade, indtil den er mæt. Ingen vil nægte, at det er en meget

snebig Fremgangsmaade af Musvitten, men mon denne Fremstilling af Musvittens Vjagt nu ogsaa stemmer fuldstændig med Virkeligheden? Jeg tillader mig foreløblich at tvivle derom. Skulde det muligsviis ikke være en indvandt tydsk Historie, som vi have optaget uden nogensomhelst Kritik? I og ved min Vjstand forekommer Musvitten meget hyppigt, og da jeg har mine Bier staaende tæt udenfor Dagligstueinduerne, har jeg daglig saavel Musvitter som Bier for Hje, men til Trods for at jeg har gjort mig megen Umage for at iagttage Musvittens Vjagt paa overnævnte Maade, er det endnu ikke lykkedes mig. Ganste vist har jeg hyppigt set Musvitten tage Bier, men vel at mærke kun døde Bier. Er en død Bi saaledes faldet ud paa Flyvebrædtet, har jeg ofte set den blive bortført og fortæret af en Musvit og det samme er slet med de paa Jorden nedkastede døde Bier; er der mange døde Bier som for Exempel efter Droneflaget, synes det, som om Musvitten bliver kjed af denne Kost, og man kan da ofte i længere Tid se de døde Bier ligge urørte af den. Men naar Fjoden bliver knap for dem, tage de dog til Takke med de døde Bier, selv om disse i længere Tid have hengillet paaagtede. At Musvitten muligsviis tager nogle levende Bier, vil jeg dog ikke bestemt benægte, skjøndt jeg, som sagt, aldrig har set det, men hvis denne Fugl i det Hele taget gjør Jagt paa levende Bier saa tror jeg, at det kun er et meget lille Antal Bier, der ødelægges paa denne Maade. Om Vinteren afsøger Musvitten Staderne, navnlig Rubestaderne, meget omhyggeligt og kan mulig komme for Skade at forurolige Bierne lidt, dog vil dette næppe ske saa ofte, at det har videre Betydning, men jeg har aldrig bemærket, at Fuglene søge Staderne for at fange levende Bier, men de søge efter de i Halmhætterne overvintrede Insekter og Pupper, og det er vel snarere til Gavn end til Skade. Under alle Omstændigheder tror jeg ikke, der er nogen Grund for Bivlerne til at forfølge Musvitten, det er jo ikke vanskeligt at forhindre den i at tage Bierne i Vintertiden, det kan man opnaa ved at anbringe Skærme for Flyvehullerne, og det kunde jo være, at man ved nær-

mere Estertanke kom til det Resultat, at Musvitten i en overvejende Grad er nyttig for Bivlen. Den er nemlig en af vore nyttigste Fugle, og især er den af Betydning for Frugttræerne som den renser for alle Slags skadelige Larver og Kryb, og naar vore Frugttræer staa fulde af Blomster, og Bierne faa en rig Høst, saa vil jeg bede Bivlerne huske paa, at Musvitten har en væsentlig Andel heri, idet den har gjort sit til, at Larverne ikke have fortæret baade Frugttræerne Blomster og Blade.

N P.

For Begyndere.

Naar disse Linjer blive læste af Bivlerne, haaber jeg, at der er temmelig godt Liv i Bierne, naar de da ikke er forkomne af Mangel paa Næring. Derfor vil jeg henlede Begyndernes Opmærksomhed paa, at det er efter Rensningsudflugten, at der maa gøres noget for Bierne, hvis man vil have noget Udbytte af dem til Honninghøsten, eller hvis man ønsker Sværme; men til begge Dele ved vi jo, at der skal stor Folketraft til, hvis det skal blive noget af Betydning. Dette er imidlertid noget, som Bivlerne selv raade for ved de Stader, der ere funde og friske, og hvor Forraadet endnu ikke er sluppet op kan man ved passende Fodring opnaa et glimrende Resultat, hvis der kommer et godt Hovedtræk, hvilket plejer at komme de fleste Aar. Der er jo rigtignok dem, som indvende herimod, men dem vil jeg svare, at det maa være paa Grund af, at de have for lidt praktisk Kjendskab til Bivlen. For at naa dette Maal er det ikke nok at lade Bierne passe sig selv (som saa mange af dem, der ikke have Kjendskab til Bivlens mene), men dertil hører baade Kjendskab, Pasning og Fodring, hvilken sidste dog bør finde Sted i rette Tid. Nødfodring bør indføres samme Dag som Bierne have holdt Rensningsudflugt (læs „B. T.“ Side 137 og 138). For rigtig at fremme Angelansætningen skal man i Reglen helst begynde Fodringen midt eller sidst i April Maaned, alt efter Vejfor-

holdene og de forskjellige Egne, eller efter som Hovedtrækket plejer at komme tidlig eller sent, for at Bierne kunne have tilstrækkelig Tid til at udvikle sig og blive folkestærke, inden Hovedtrækket begynder. Sammen med Fodringen hører selvfølgelig Udvidelse af Ingellejet, der som dette har været indsnævret i Foraaret, hvis ikke, komme de sjælden til at mangle Plads i den nærmeste Fremtid. Dette gjælder naturligvis kun for dem, der have bevægelig Tavlebygning, da man ikke kan anvende meget af den Slags ved Kuberne, hvis man ikke har lidt af den fornødne praktiske Kjenndskab til Bivæden.

Den største Fejl, Begynderne begaa ved deres Bier, er i Almindelighed, at der gives dem altfor stor Plads, eller, hvad vi kan kalde det, Lejlighed, og en anden den, at mange Begynderne slet ikke pakke deres Bier til om Vinteren eller om Foraaret, og som Følge heraf dø mange, og af dem, der ikke dø, blive sjælden ret mange til noget før helt hen paa Sommeren, og saa er det gjerne for sent for dette Aar. Det, at Bierne virkelig have Forraad nok, kan ikke nytte, hvis de ikke have nok Varme hos sig, thi saa vil det gaa meget langsomt med Ingelansætningen, især hvis det er tidlig paa Foraaret. Er der for stor Plads om Vinteren, gaar det ud over Forraadet, for at tilvejebringe den fornødne Varme, og derfor tære de mere. Det er ikke, som saa mange Kubevædlere af den gamle Skole, pleje at sige: „Jo koldere det er, desto bedre overvintre Bierne, fordi de ligge i Dvale, og saa tære de slet ikke“, men det er en stor Vildfarelse, for det er lige det modsatte. Biernes Natur er jo ligesom andre Skabninger, hvis Legeme altid skulle holde en bestemt Varmegrad for at holde Livet. Om Foraaret har jeg flere Gange hos Bivædlere truffet, at Bierne have siddet uden at være pakkede til, og oven i Kjøbet havde de en 4—5 Gange saa stor Plads, som de behøvede. En anden Mlempe, som gjerne følger med den store Plads, er at Honningen paa de Steder, hvor Bierne ikke opholde sig, krySTALLISERER, (stenløber), ja undertiden kan den endog være helt besat med Mlug og Stimmel og derfor uskikket til Føde for Bierne, og hvis

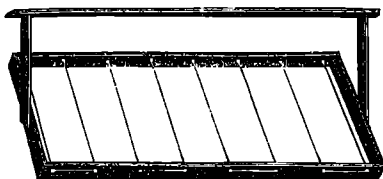
det saa sker paa en Tid, hvor de ikke kunne flyve ud, ere de temmelig sikre Døden vis, der som de ikke saa Hjælp med det første.

Frederiksberg i Februar 1888.

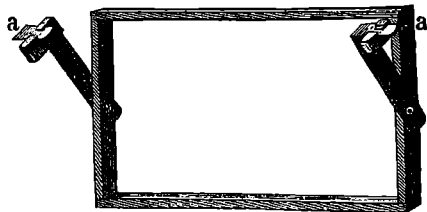
H.

Venderammen.

I Amerika drives Bivæden som Hovedsag hverv af mange. Dette fører med sig, at der stribig gjøres en Mængde Forsøg, dels for at lette Bivædlere Arbejdet og dels for at bringe større Udbytte ud af Erhvervet eller begge Dele. Venderammen er et saabant Forsøg. De her afbildede Rammer er af det lave, lange Maal, som vi oftere har omtalt og som bruges en Del i Amerika og England.

Den her afbildede Ramme er helt af Træ, hvorledes den er lavet ses let af Billedet; der er i Rammen isat fortinnet Traad til at trykke ind i Kunsttaabterne for at Taabterne ikke skal vække sig eller falde ned. Rammen forned er forsynet med Metalender (a—a) for at Bierne ikke skal klæbe Rammen fast til Falsen i Huset, samt med Metalafstands-klobse.

Venderammen er endnu ikke prøvet her i Landet. Der oure fra lyder Dommen forskellig over Venderammen, men der er jo ogsaa stor Forskjel paa af hvem og hvorledes

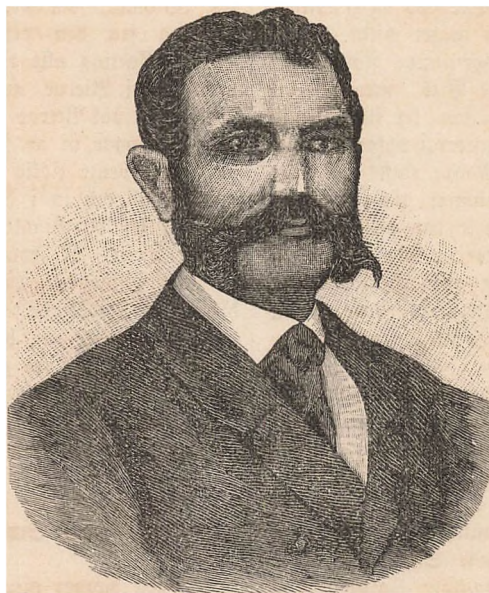
den bliver brugt. Amerikanerne er gaaet endnu videre end til at prøve Venderammen; James Heddon har lavet et Stude til at vende om med Kammer og alt, men det er vist for meget paa en Gang.

Seljen.

(*Salix capræa*).

Seljen, ogsaa kaldet Vidjepil eller Skovpil, er en ubmærket Biplante. Allerede i det

af at fornævnte Plante er særdeles sjovrig, ere Bierne ofte helt overdryste med det smukke, gule Blomsterstøv; Træet har tilmed en stor Rigdom paa Blomster, og da disse i Reglen ere fuldt befatte med Bier, frembyder det hele et særdeles interessant og underholdende Skue. Biavlere kunne derfor have megen Fornøjelse af at plante dette Træ. Seljen har baade Han- og Hunblomster i Rafler, men paa forskjellige Træer (Læbo). I April bryde Raflerne frem, de ere lodne og kaldes i Folkesproget „Gæslinger“. Hanplantens Rafler søges, som før nævnt, stærkt af Bierne og afgive rigeligt Blom-

von Hruschka.

Opfinder af Udslyngningsmaskinen.

tidlige Foraar (April) blomstrer dette Træ og besøges da flittigt af Bierne, det er dog kun Hanplanterne Bierne bryde sig om, men disse blive til Gjengjæld ogsaa stærkt besøgte. Det er en stor Fornøjelse at iagttage Biernes travle Virksomhed i et saadant Træ paa en smuk Dag i det tidlige Foraar. Under en livlig Summen arbejde Bierne da ihærdig, og som Følge

størstøv og Honning, og det paa en Tid, hvor Bierne ellers paa de fleste Steder kun finde sparsom Føde i Naturen. Ofte danner Seljen kun en Bust, men undertiden kan den dog vokse op til et ret anseeligt Træ. Grenene ere graa eller brunlige, Bladene brede, rundagtige og glatte paa Overfladen. Til Jordbunden stiller Seljen ikke store Forbringere, den kan vokse paa

meget sur Jord, ligesom den ogsaa kan trives paa en temmelig tør og mager Jordbund. Paa nogenlunde tør Jord vokser Seljen temmelig hurtig og kan, ved Hjælp af nogen Bæstæring, i Løbet af saa Aar blive et pænt lille Træ, som ingen Bievler vil fortryde at have plantet i sin Have eller nærved sin Bolig, men man maa drage Omsorg for, at man kun anskaffer sig Hanplanter, da kun disse have Betydning for Bievne. Hanplanterne ere ogsaa de smukkeste, navnlig i Foraarsstiden, naar de ere rigt besatte med store, gule Kæfler. Ere Træerne saa plantede paa et mod Vinden nogenlunde beskyttet Sted, skulle Bievne nok vide at indfinde sig, for at høste Blomstestøv og Honning, selv om Vejret just ikke er meget mildt. Seljeplanter faas i enhver nogenlunde stor Planteskole, til en meget ringe Pris, men det vil muligvis ikke altid være saa let kun at faa Hanplanter. Man kan forøvrigt ogsaa selv meget let paa en anden Maade skaffe sig unge Planter, nemlig ned Stiklinger; disse affæres i Marts men vel at mærke kun af Hanplanter. Stiklingerne maa være en Alen lange og nedstikkes, saasnart de ere affaarne, i fugtig Jord, saasom Mosejord, eller i Kantene ved en Dam, de ville da i Reglen villig slaa Rødder henad Foraarsstiden.

De maa anbringes saa dybt, at kun den halve Længde rager op over Jordsmønet. Efterat Stiklingerne have dannet Rødder, kunne de omplantes, ved hvilken Lejlighed en rigelig Vanding maa anvendes, i Særdeleshed hvis Jorden paa det nye Plantested er noget tør. Heldigst er det dog at lade Stiklingerne staa Sommeren over i den fugtige Jordbund og først i Efteraaret plante dem andet Steds, saa kan man snarere være sikker paa, at de gro.

N. P.

Marts.

Saalange Vejret ikke tillader Bievne at flyve ud for at rense sig, maa man gjøre alt for, ved at holde „Ro“ i deres Nærhed og ved at anbringe Skærme for Stedet at hindre Solen

i at skinne paa det for at holde dem inde. Men Marts bringer ogsaa solrige Dage med 7 à 8 Graders Varme og stille Vejr, lad saa Bievne flyve ud og borttag Skærmene. Rens alt Snavs ud af Stedet og sørg for Jorder til de Stader, der vil komme til at mangle Honning og huff, at Bievne bruge mere Honning i Marts end i de 3 sidste Maanedes, og at Jorderet maa være tykflydende. Er der krySTALLiseret Honning, giv saa Bievne Vand i Tavler eller i Glas. (Med tyndflydende Sukker- eller Honningvand bør der endnu ikke jordes). Rens Stedet for Koks-smuld og bøde Bier, da det sparer det kraftige Folk for meget Arbejde og frier det svage for Voksmal, som ellers vilde ubivkles i Smuldet, og fra den pestagtige Lugt fra de bøde Bier. Borttag alle tomme Tavler, gjør Rummet, hvori Bievne opholde sig, saa lille som muligt og pak Bievne rigtig godt og varmt til, derved opnaar vi at faa megen Dngel, saa at vi kunne vente tidlig at faa vore Bifolk kraftige, hvad der jo i Særdeleshed har stor Betydning for de Bievlere, der bo paa Egne med tidligt Træk. I Foraarsstiden blæser der ofte en stærk Østenvind, der volder mange Arbejdsbieers Død, idet de blive fastede til Jorden, naar de trætte og belæsjede komme hjem fra Marken og ville ind gennem Flyvehullet. Herimod beskyttes Bievne ved, at man oprejser en 2 à 3 Alen høj Skærm ved den nordre og østre Side af Bistanden.

Smaating.

Bien gavner meget og koster lidt; thi intet Kreatur betaler bedre sit Husly.

(Gammelt Ordsprog, Peder Syn.)

* * *
Bievlere, som agte at udstille i Kjøbenhavn, bør, saavidt det staar i deres Magt, hurtigst mulig ordne det, som de vil indsende, thi om Sommeren tager Hovedhvervet (3: Landbruget) mere Tid og Biehvervet (3: Bievne) skal ogsaa passes.

* * *
Den danske Bievlerforening er til-

staaet 500 Kr. til Præmier paa Biavlsudstillingen i Kjøbenhavn aa.

At Hr. * S. B. Rasmussen og Hr. M. Dyrholm have Tillidsposter i deres Forening, er mig en Borgen for, at ogsaa de efter bedste Evne ville fremme den tidsvarende og lønnende Biavlstræft blandt Smaarfaarsfolk; paa det Punkt ere vi altsaa enige, det der er os imellem er Maaden hvorpaa eller ved hvem det skal ske. De lægger særlig Vægt paa Hovedforeningen. Jeg lægger derimod al Vægten paa de lokale Kredse. Lad os rolig overveje Spørgsmaalet, maaske det kan bringe os et Skridt nærmere til Maalet.

Med hvad har Hovedforeningen i de senere Aar gaaet Biavlskredse og de Biavlere, som ere Medlemmer af disse? Jeg tager til Udgang Roskildekredsen, det ligger nærmest for mig at skrive om den. Den blev stiftet den 4. September 1880 og begyndte sin Samvirksomhed ved at sende en Repræsentant til Foreningsraads mødet 18. Septbr. f. A.; senere har den sendt Repræsentanter til mange Forenings- og Centralmøder, naar indgribende Spørgsmaal har været oppe, ja der er trods alt anvendt Sparommelighed udgivet en hel lille Kapital (et Aar omtrent 100 Kr.), altsaa har Samvirksomheden paa dette Punkt kostet Kredsen mange Penge, og der er anvendt megen Tid derpaa, og hvad har Kredsens Biavlere vundet derved?

Hvilke Goder har Kredsen da nydt af Hovedforeningen? Et Aar havde Kredsen laant Hovedforeningens Stadesamling til Fremvisning, vi betalte Fragten, men Medlemmerne vare kjede derover, fordi ikke et af Hulene var tidsvarende, men alle af ældre Former.

I 1883 fik Kredsen 20 Kr. til Hjælp til Afholdelse af 4 Møder og i 1885 holdt Hovedforeningens Formand og Redaktør paa Gjenrejse hver et Foredrag i Roskilde. Endelig blev der i 1886 afholdt et Biavlermøde af Hovedforeningen hos en Herregaardsforpagter ved Borup, Mødet var averteret i Kredsens Navn uden at Kredsebestyrelsens Tillidelse var indhentet.

Kredsen har til Gjengjæld i 1884 ydet

30 Kr. til Hovedforeningens Virksomhed. Kredsens Medlemsantal steg fra 15 i 1880 i Løbet af 5 Aar til 250, og alle Medlemmerne holdt Hovedforeningens Organ (hvad der gik for sig i Novbr. 1885, vil jeg her forbigaa), men Nytten af Bladet og Samvirksomheden har ikke været efter Forventning, thi der var almindelig Misfornøjelse, som gav sig Udslag saavel i Breve som paa Møderne. Kredsen holder selv sine Møder (12 om Aaret) med Foredrag eller praktisk Undervisning i Biavl, ved den forbindes Biavlerne, den opvækker de slumrende Kræfter, hjælper Begynderen og fører den Viderekomne endnu videre frem. Altsaa hviler alt Arbejdet paa Kredsen, og derfor bør saamange af Medlemmernes Penge som muligt ogsaa gaa til Kredsens Kasse. Kun ganske faa Penge skal gaa til Hovedforeningens Kasse, for derfra som Naadens Krummer igjen at glide ud til deres Ophav, Landets Biavlskredse og Biavlere.

I 1885 blev jeg valgt paa 3 Aar som første Repræsentant her for Kredsen og er det endnu; jeg har været opfordret til at deltage i Centralmøderne, og jeg har tilladt mig at betragte mig som Dommere, valgt for en af Landets største Biavlskredse (Gl. Roskilde B. F.). Udstillingen er jo ikke for Hovedforeningens Medlemmer alene.

M. S. Kristensen.

* Kapitelstaxt paa Honning for 1887 pr. Pot, Ribe Amt 78 Øre, Vejle Amt 89 Øre, Ringkjøbing Amt 61 Øre.

Fra Udlandet.

Sverig. I flere Aar er der blevet indført Kubefolk fra Nordtysklands Heder til Sverig. Sværme af dem er omtrent dobbelt saa dyre som af de svenske Bier, men flere af de Biavlere, der har faaet tybeste Hebebie, paa staar ogsaa, at de er dobbelt saa gode. (?)

„Östergötlands Distriktsforenings Cirkulär“ er Ravnset paa et nyt Blad, som udgaar i Linköping i Sverig og nærmest skal være Organ for Biavlere i Östergötland. Enhver som indtræder i denne Bi-

avlerforening, hvor Medlemsbidraget er 2 Kr. aarlig, faar ovennævnte Blad frit tilsendt. Bladet indeholder Artikler af Bivavler B. A. Johanssen fra Linköping, som vel er dets Redaktør (har før redigeret „Östergötlands B. T.“) og H. Lohmander, Hlad. Det er at haabe, at Bladet vil kunne bidrage til at fremhjælpe Bivavlen og samle Bivavlerne i Østsvetig.

Norge. Den aarlige Bivavlsudstilling vil blive afholdt i August Maaned i Christianssand.

Fra Redaktionen.

Billedet af Trugstaden til 2 Familjer naaede desværre ikke at blive færdig til nærværende Nummer, men skal komme i næste. Derimod se vi os i Stand til at bringe vore Læsere et Billede af von Gruschka, Udslingsmaskinens Opfinder.

Bekjendtgørelser.

Honning til Salg.

2 à 300 Pd. Honning á 45 Øre Pd. hos Smed Johan G. Jensen, Østby, Skibby.

100 Pd. Honning hos Landmand I. Mortensen, Vixnæs pr. Saxkjøbing.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber, anbefales Forbrugere; (fabr. 3000 Stader). Illustreret Prislister sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

KUNSTTAVLER af uforfalsket Bivoks, leveres atter iaar af H. Rasmussen & Co. Gravvænget, pr. Svendborg, til følgende Priser, under 5 Pd. 1,75 Ø. 5—10 Pd. 1,65 Ø. 10 Pd. og derover 1,55 Ø. pr. Pd. Voks forarbejdes for 30 á 35 Ør. pr. Pd.

KUNSTTAVLER. Da jeg iaar har udviklet det min Fabrik med flere ny Maskiner, ser jeg mig i Stand til at tilbyde større Forbrugere, Foreninger og Handlende mine forskjellige Vokstavler til særdeles billige Priser; især naar Overenskomst ordnes inden 15de April.

Andkjær ved Odder, den 20de Februar 1888.

N. Jacobsen.

Trugstader saavel til to som til en Familie, samt Udslingsmaskiner faas hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old, Skibby.

Kunsttavler valsede af udmærket Bivoks og med bedste Præg anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til meget billige Priser. Prøver sendes paa Forlangende frit. Bestillinger bedes indgivet snarest. Vox forarbejdes for 40 Øre pr. Pund. **Svind beregnes ikke.**

N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

KUNSTTAVLER. Mine flere Gange præmierede Kunsttavler tillader jeg mig atter at tilbyde D'hr. Bivavlere til meget billige Priser. Desuden leverer jeg ogsaa meget tynde **Delingstavler** med smaa Celler. Prøve og Prislister franko. **Voks** tages i Bytte mod 35 Øre pr. Pd.

R. Schmidt.

26. Januar 1888. Sofievej 26. Kjøbenhavn V.

NB: Efter April Flyttetag er min Adr: Nylandsvej 4, Frederiksberg I.

BIAVLERNE anbefales atter iaar mine solide og billige Bistader, Redskaber og Kunsttavler og da jeg nu selv har anlagt Savskjæreri og anskaffet mig et af de bedste amerikanske Valseværk for Kunsttavler, kan jeg garantere mine ærede Kunder baade smukt og godt Arbejde.

Ved Udstillingen i Kjøge i 1887 blev mine Bistader tilkjendt 2den Præmie og Kunsttavlerne Hædersdiplom. Illustreret Prislister paa Forlangende.

Ø-Jølby, Nykjøbing, Mors, Januar 1888.

M. Boll,

NB. Et godt 12" Valseværk til Kunsttavler er billigt tilsalgs.

Bivavlerne erindres om at sende deres Voks til Forarbejdning til Konsttavler helst inden 1ste April 1888. Priserne som sidste Foraar.

Til Foraaret leveres ogsaa Dronevokstavler tykke og tynde, samt Delingstavler meget tynde med smaa Celler, Delingstavlerne koste 1 Kr. pr. Pd. i Forarbejdning.

Andkjær ved Odder d. 20. Novbr. 1887.

N. Jacobsen.

70 Pd. hvid eller gul Honning ønskes tilkjøbs. Prøve med Pris sendes til Overportør Sievers, Nr. Sundby.

Hedebivavlskuber i lüneburger Originalkurve fra 12 til 16 Mark. Ital. Bivavlskuber i lüneburger Originalkurve fra 18 til 22 Mark anbefaler Bivavlen af **C. Burgdorf jun. Dungeibeck** ved Peine, Proviinds Hannover, Tyskland.

Prisfortegnelse i det tyske Sprog gratis og franko.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmeløv, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ { udgaar den 1ste i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor
 { koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Bidrag, Bekjendtgørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Himmeløv, Roskilde.

Indhold: Amerikansk Anvisning. — Oliebillerne som Biffender (med Billebe). — Fra Nordamerika. — Trugthabet til 2 Familjer (med Billebe). — April. — Fra Kredene. — Spørgsmaal om Biavl. — Bekjendtgørelser.

Amerikansk Anvisning.

J American Apiculturist for Marts d. 11. giver Henry Alley en ægte amerikansk Anvisning i Biavlen, hvoraf jeg nedenfor leverer et lille Uddrag, frit gjengivet:

Begynderne

skulle tage fat med 2 à 3 Stader, og efterhaanden lære af egen Erfaring og andre, kyndigere's Vejledning. For at kunne producere megen Honning maa de lære at

gjøre Staderne stærke i rette Tid, om Foraaret. Hertil er rigelig Foder-Forsyning for Bierne først og fremmest nødvendig. Men for at Bierne kan frembringe Varme nok til en rig Yngeludvikling, maa fremdeles

Pladsen indskrænkes

det mest mulige, idet alle overflødige Tavler udtages. Dernæst maa Staderne undersøges m. H. t. Folkemængde. Smaa Folk forenes med andre, da det ikke betaler sig at holde dem hver for sig. Det samme er Tilfældet med

viserløse Folk,

som benyttes til at forstærke smaa Folk, der

have en god Dronning. Naar der saaledes ikke længere findes smaa Folk, men kun stærke og middelstærke, sørger man for at gjøre

alle Folk lige stærke,

idet man tager Yngeltavler fra de stærkeste og giver dem rigelig Foder og ny tomme Tavler i Steden. Den, der vil spare paa Foderet, faar intet stort Udbytte af sine Bier. De gamle, overvintrede Bier dø nu og skal helt erstattes af nye, unge Bier i de første Foraarsmaaneder. Til Trækket maa der altsaa findes

en hel ny Besætning

af unge Bier i Staderne. Men unge Bier koster det Foder at opdrætte; hvis 2 Pbd. Foder giver 1 Pbd. Bier (à 3000 Stk.), kan enhver regne ud, hvor godt Foderet bliver ham betalt, naar Høsten kommer. Giv derfor rigelig Foder og

opdræt unge Bier.

Det er en gammel Visdom, at man ved Biernes Behandling skal have Øjet aabent for det Tidspunkt, da Blomstringen falder for de

vigtigste Honningplanter

i sin Egn. Det tager 6 Uger at bringe et Bifolk saaledes op, at det kan gjøre sit bedste paa et givet Honningtræk, derfor maa man indrette

sin Drift i Overensstemmelse med Tiden for Træffet. At begynde for tidlig, er at have en Masse Bier løbende om og vente paa Høst-Arbejdet, at begynde for sent, vil sige at opdrætte „Forbrugere“ i Stedet for „Skaffere“. Dog — alt afhænger af

en god Dronning

og derfor maa Bivleren stadig søge at lægge de bedste Dronninger til, store, kraftige Dronninger af god Race. Naar der er en daarlig Dronning, hjælper intet. Man kan rigtignok ved intet Middel tvinge Bierne til at yngle stærkt, men man kan tilskynde dem dertil ved at sørge vel for deres Befindende om Foraret, ved at holde dem varme og rigelig sørge for deres øvrige Forpdenheder. For at kunne passe dette, maa man af og til holde et

Eftersyn

af alle Stader og notere deres Tilstand i en Bog eller paa et Stykke Blik paa Stedet, som Rettefnor senere hen. Staderne renses samtidig, tomme Tavler fjernes o. s. v., dernæst passes paa

Udstopningen,

som kan være blevet fugtig. Erstattes da med nyt, friskt Materiale (Mos, Klude, o. s. v.) og over Udstopningen over Rammerne lægges en gammel Avis eller et Stk. varmt Tøj til at holde Varmen tilbage. Særlig maa man passe paa,

naar Yngelen tiltager,

da Bierne saa trænge til mere Varme end hele Vintren. Deri begaas saa ofte Fejl; Bierne udbrede deres Yngel videre, end de formaa at holde den varm, naar koldt Vejr indtræder. Der kommer da „Raaden Yngel“ i Staderne. Den ældre Bivler kan forsøge Biernes Yngel-leje ved

at sprede Ynglen,

noget som man kun kan lære ved Maadeholdenhed, thi det er en let Sag paa denne Maade at ødelægge Bierne. Begynderne maa ikke foretage den, ligesom det maa tilraades dem i Foraarstiden saa lidt som muligt

at forstyrre Bierne

for maaske blot at tilfredsstille Nysgjerrigheden. Vælg altid til Stadernes Undersøgelse en varm Dag,

saa at Bierne kan flyde under Behandlingen. Pas godt paa, hvor stor Plads Bierne indtage, naar de skal have den større og enhver Forandring i Stedet maa noteres i en

Note-Bog

som ovenfor sagt. Det vil i høj Grad støtte Bivleren i at passe paa, at intet forsømmes, som kan bidrage til at gøre hans Bivl til, hvad den bør være, nemlig en god

Indtægts-Rilde.

Herm. Borries.

Oliebillerne som Biffender.

Af Herm. Borries.

(Sluttet).

Som jeg har nævnt, kan man se bort fra de af vore Oliebiller, hvis Larver er gule, og i det Følgende alene holde sig til *Meloë variegatus*. Se vi nu hen til Arternes Forekomst her i Landet, da viser det sig, at Arterne med de uskadelige, gule Larver enten ere almindelige eller idetmindste i visse Egne optræde stærvist, hvorimod *Meloë variegatus* vel findes over hele Landet, men overalt træffes meget sparsomt, i Reglen enkeltvis og aldrig i større Antal paa et enkelt Sted. Naar vi hertil søger, som før omtalt, at *Meloë*-Larverne ikke særlig efterstræbe Husbien, men klatrer sig til alle Slags laadne Insekter, saa er det klart, at Sandsynligheden for et Angreb paa vore Bistader ikke er stor.

Imidlertid bør vi ogsaa se, hvorledes det forholder sig med *Meloë variegatus*'s Skadelighed i Tydskland, for bedre at kunne bedømme, hvorvidt den overhovedet kan kaldes en farlig Biffende efter de hidtil foreliggende Jagttagelser. I Østrik skal den optræde i større Mængde, og det eneste Tilfælde af Betydning er da ogsaa iagttaget her. Det var paa Bivler Köpf's Bistand, at dens Larve i 1857 og 1858 viste sig i saadan Masse „at det vrimlede af dem i Stadernes Bund. De krøb ind under Bugskinnerne, mellem Hoved og Bryst, Bryst og Bagtrop til

den bløde Hud. Bierne var som bedøvede og døde under convulsiviske Trækninger i Løbet af nogle faa Timer. Larverne saas i 3 Uger".

Dernæst omtaler Grev Stofsch i „*Bienen-Zeitung*" for 1860 en italiensk Dronning, som var befængt med en Meloë-Larve og deraf var synlig svækket, men naar Greven fremhæver „at den havde afholdt Dronningen fra at foretage sin Befrugtnings-Udflugt" (og saaledes bevirket, at den kun lagde Droneæg), da fremgaar dette ikke med Sikkerhed af hans Jagttagelser, som derfor ikke kan tillægges nogen større Betydning.

Under Indtrykket af disse, fort i Forvejen indtrufne Tilfælde skrev v. Berlepsch sin Bog, hvad der giver os Forklaringen til hans Udtalelser om Meloë-Larvens store Skadelighed. Men man maa ikke glemme, at vi nu, siden da, har 30 Aars Erfaringer for os, og at der i dette Tidrum, saavidt mig bekjendt, hverken i Østrik eller andetsteds er forefaldet noget lignende Tilfælde. Det er derfor ikke underligt, at Udtalelserne hos v. Berlepsch nu ikke længer kunne tages bogstaveligt. I de senere Aar omtales Meloë-Larverne kun i Bi-Bøger af naturhistorisk kyndige Forfattere som Vogel, Bollmann o. a., medens de i rent praktiske Arbejder, f. Ex. Gravenhorst's „*Der praktische Imker*" (1887) ikke nævnes med et Ord.

Man kunde nu spørge om Meloë-Larverne da ikke kunne udvikle sig videre i Bi-staderne og paa denne Maade gjøre Skade. Dette kan imidlertid, efter at vi ovenfor have lært deres Levevis hos *Anthophora*'en at kjende, heldigvis bestemt benægtes. Bierne Celler vilde være altfor smaa for dem, og desuden lægge Bierne jo ikke deres Æg ovenpaa et stort Forraad, men i en tom Celle, som efterhaanden forsynes med Foderstoff. Der er kun en eneste Gang iagttaget Larver, formentlig af vor almindelige *Oliebille*, *Meloë proscarabæus*, i Cellerne af et Stade. Det var Dr. Afsmuss, som fandt dem (se „*Die Parasiten der Honigbiene*" Berlin 1865. S. 19 og 23). Da denne Forfatter ikke er paalidelig og ovenikjøbet selv er i Tvivl om Larverne (som fandtes i et af Raaden-Yngel ødelagt og af Bierne næsten forladt Stade), kan man vist

se bort fra denne Meddelelse som meget tvivlsom. Det har muligvis været Larver af andre *Biller*, som her ikke vedkommer os.

Af det foregaaende tør vi vistnok slutte, at den Stade, Meloë-Larverne gjør (bortset fra enkeltstaaende Tilfælde i Egne, hvor de optræde i anderledes store Mængder end hos os), er forholdsvis ringe. Der mangler hos os Jagttagelser til Bedømmelse af, hvor stor Skaden kan anslaaes at være.

Endelig skal jeg imødegaa en Del af Hr. Hoffjægermester A. Brun's Artikel „*Bemærkninger om Meloë variegatus*". Denne Artikel vilde, hvis den var fremkommen før Opklaringen af Meloë-Larvens Udviklingshistorie, have udøvet en til Estertanke og Undersøgelser vækkende Indflydelse i denne Sag. Da Spørgsmaalet imidlertid nu er løst for andre Meloë-Arter's Vedkommende (hvorom man maa søge Oplysning i den videnskabelige Literatur), og der ingen Grund er til at antage, at vor Art, *Meloë variegatus* skulde i nogen Henseende afvige derfra, bortfalde nogle af Hr. Hoffjægermesterens Indvendinger imod mig. Om nogle andre maa det være mig tilladt i al Korthed at udtale min Anskuelse.

Symptomerne for de under Navnene „*die Tollkrankheit*" og „*die Fühjahrskrankheit*" bekjendte Sygdomme kunde m. H. t. Tiden og Raaden stemme med Meloë-Larvernes Optræden, men disse Momenter ere dog ikke tilstrækkelige alene, og de Undersøgelser, man har anstillet, og som skulde bekræfte denne Anskuelse, have tværtimod vist, at Larverne ere uskyldige. Grunden til disse Sygdomme maa, ifølge Professor Münster, søges i en Svamp. Hr. Hoffjægermesterens Udtalelse, at *Meloë variegatus*-Larven ernærer sig af Biens Krop (noget lignende siger ogsaa Hr. Proprietær Woldsen), skyldes vistnok et uforfigtigt Udtryk hos v. Berlepsch (i min Udgave, den første, findes det ikke). Det maa nemlig erindres, at fordi Larverne krybe ind mellem Bugtfinnerne, bore de sig ikke „dybt ind i Biernes Krop", men skjule sig kun under en Hudfold paa Legemet. Professor v. Siebold siger udtrykkelig, at de ikke frembringer noget Saar, hvad der jo heller ikke vilde

nære helbigt for deres videre Levens; han siger endvidere, at den Omfindtlighed, som Husbienen udviser, tilstrækkelig beviser, at Meloë-Larven hos den er en tilfældig Bifjende — hvis den irriterede Anthophora'en paa samme Maade, vilde den jo netop forsejle sit Naal, rolig at kunne oppebie det Øjeblik, da Ægget skal lægges og forspilder den dette Øjeblik, er den fortabt! At den irriterer Husbiens overordentlig fine Voghud stærkt, er ikke underligt; Larven af den „spaniske Flue“, som er den meget lig, er endnu mindre men fremkalder dog en stærk Kløe, naar den kravler paa et Menneskes Haand! At Meloë-Larven ikke behøver at æde Voghbladene i sit første snyltende Livsaffnit, beviser den omtalte Sitaris-Larve, som ikke tager Føde til sig i 7 Maanedes og her er jo kun Tale om Dage.

Meloë variegatus.

Da vore Meloë-Arters Udvikling ikke er nøjere kjendt, som allerede bemærket, slutter jeg med at opfordre Bievlerne til at passe lidt paa dem og at samle Materiale af Biller, Æg o. s. v. Sendinger til mig bedes adresserede: Herm. Borries. Zoologisk Museum. Kjøbenhavn. K.

Fra Nordamerika.

(Om Bifjædere.)

Da jeg tror, at det vilde være til stor Fordel for Bievlerne i Danmark, at de til Overvintring af deres Bier havde en Bifjælder eller et frostfrit Bihus, hvilket man nu

billigst eller bedst kan indrette sig, vil jeg skrive et Par Ord til gamle Bivener i Danmark, haabende, at det maasinde Optagelse i „B. T.“

Jeg har nu i 3 Vintre haft mine Bier i Kjelder, og jeg er saa vel tilfreds med denne Overvintringsmethode, at jeg vil anbefale den til alle Bievlerne. Vel kan det indvendes, at det er i Amerika og ikke i Danmark, men hvis jeg, da jeg var i Danmark, havde haft den Kjendskab til at overvintre Bier, som jeg har nu, vilde jeg ubetinget have bygget mig et frostfrit Bihus, thi for det første spares der megen Honning, naar Bierne sidde lunt og tørt og ikke lide under Vejrforandringer, ja de bruge i Følge min Erfaring ikke engang halvt saa meget Honning, som naar de sidde i Kuber eller Stader udsatte for Slud og Kulde. Desuden kan man ogsaa sikkert overvintre de smaa Sværme og Familier, man har eller kan faa om Efteraaret; naar de kun blive satte ind i et frostfrit Bihus, skulle de nok klare sig Vinteren over, selv om der ikke er flere Bier end af en knyttet Haands Størrelse. At saadanne smaa Sværme satte jeg i Reglen to eller tre sammen, medens jeg var i Danmark, for at have stærke Folk, dette var ogsaa nødvendigt for at modstaa Vinteren. Har man derimod en frostfri Kjelder eller et frostfrit Hus, bliver det noget helt andet. De smaa Sværme kunne i dette Tilfælde mange Gange blive lige saa gode som de store, derpaa har jeg haft flere Exempler. Nu sætter jeg aldrig to Familier sammen, uden naar den ene har mistet sin Bimoder. Kjelder egner sig udmærket til at overvintre Reservebimodre i.

Men sæt ikke de smaa Familier for tidlig ud om Foraaret; tag dem ud paa en smuk og solrig Dag i Marts eller April, for at de kunne rense sig, og flyt dem derpaa igjen ind i Kjelderen og lad dem blive der, indtil det bliver stabigt og godt Vejr, og til Nætterne ikke ere for kolde.

Den skarpe Norden- og Østenvind skaber om Foraaret Bierne meget i Danmark, her i Amerika have vi et mere mildt og behageligt Foraar.

Lars Ebbe,

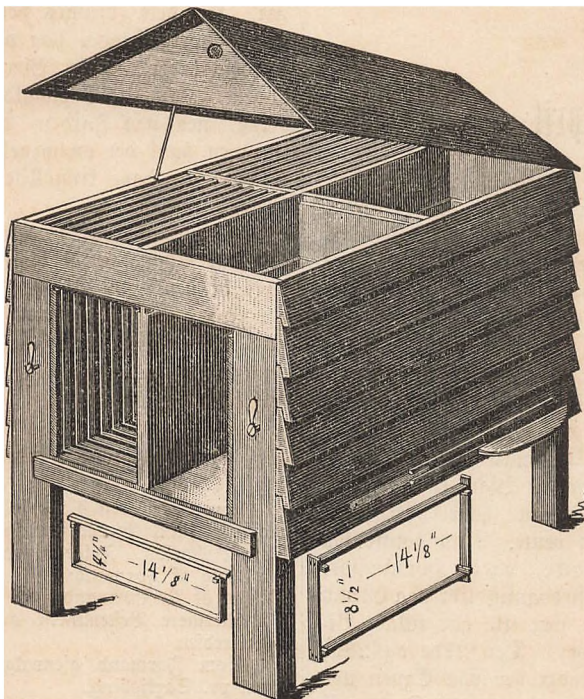
Bakerville. Wood Co. Wis.

Trugstadet til to Familjer.

(Normalmaal).

Der bruges jo mange Steder Bistader til et eller flere Folk, men hvilket er nu det bedste? Det er Stadet til én Familie. Trugstadet bør i det højeste være til to Familjer, da det ellers fører mange Ulemper med sig. Den eneste virkelige Binding, der er ved et saadant Stade til 2 Familjer, er, at det kan laves ca. $\frac{1}{3}$ billigere pr. Familie, end naar Stadet kun er til et Folk, men dette har ogsaa stor Betydning for Smaafaaersmanden.

Stadet er, som Billedet viser, forsynet med Ben, der gaar op i Højde med Sidevæggene. Bunden bestaar af Bræder 25" lange ($\frac{1}{2}$ " tykke er nok, naar der er to Lag), som pløjes sammen. Imellem den ydre Beklædning og Stadets Sidevæg bør være $2\frac{1}{2}$ " = Benenes Bredder. Sidevæggen optager $\frac{1}{2}$ ". Imellem Sidevæggene og Mellemvæggen, der har en Tykkelse af 1", maa være netop 1". Der bør faltes ned til Pløjningen (mindst 2") i Bunden og Forvæggen udfor Sidevæggene og Mellemvæggen, for at Bierne ved Træets Indtørring ikke skulle gaa sammen. Sidevæggens Højde er 15" regnet fra Bunden af Stadet til Falsen, som bærer Rammerne. Mellemvæggen maa bestaa af sammenpløjede Brædder og være af samme Højde som Sidevæggene. I dens øverste Kant pløjes en Fure, hvori nedsættes et $\frac{1}{2}$ " Brædt, den

derved fremkomne $\frac{1}{4}$ " brede Kant benyttes til at hænge Rammerne paa. Stadet maa være akkurat 30" langt indvendigt Maal. Forvæggen bør helst ogsaa være dobbelt, da Solen om Sommeren ellers varmer for stærkt paa Stadet. Flyvehullerne anbringes ikke som i Enkelt-Stadet paa den forreste Side, thi derved komme de for tæt sammen, men derimod, som paa Tegningen vist, i Sidevæggen tæt ved Forvæggen. De bør være 10" lange og $\frac{1}{3}$ " høje,

samt forsynede med

Styker, saa at de kunne indsnævreres.

Den ydre Beklædning kan laves paa flere Maader, Formaalet med den er jo at gjøre Stadet lunt, samt at beskytte dets Indre mod Fugtighed.

Hvilende paa Stadets Ben er der mellem Sidevæggene og den ydre

Beklædning et Brædt, som dækker over det $2\frac{1}{2}$ " brede Pakrum. Oven om Stadet anbringes en Krands af 1" Brædder, som gaar 5" op over Sidevæggene (se Tegningen). Dette Rum benyttes til Honningrum og deles

for hver Familie ved et Brædt, 1" tykt, hvori er en $\frac{1}{4}$ " dyb Fure foroven, i 2 lige store Dele, saaledes at Halvrammer kunne anbringes paalangs af Stadet i 2 Rækker. Der bliver derved Plads til 2×8 Halvrammer til hver Familie. Disse Halvrammers Højde er $4\frac{1}{4}$ " (Længden er $14\frac{1}{8}$ " i udvendigt Maal og deres Afstand fra Rammerne i Indrummet er $\frac{1}{4}$ ". Rammerne der ere $14\frac{1}{8}$ " høje ($8\frac{1}{2}$ " brede udvendigt Maal) og deres Afstand fra Stadets Bund er $\frac{7}{8}$ ".

Til Taget, som maa være aldeles vandtæt, benyttes enten Brædder uden Knafter eller ogsaa tækkes med Tagpap eller Zink. Taget bør med Hængsler være fastgjort til Stadet saaledes, at det kan lukkes op. Det bringer flere Fordele at indrette Stadet paa en saadan Maade, at det ogsaa kan lukkes op bagtil.

Under Stadet er paa Tegningen anbragt en hel Normalramme samt en Valvramme, ved hvilken sidste Tavlebæreren bør være $1\frac{1}{2}$ " bred.

April.

Marts Maaned bragte Masser af Sne, Bistaderne staa og bør da ogsaa staa, i Haver og hvor der er Læ, men her samler Encen sig især. Det gjorde den ogsaa i den forløbne Maaned, saa at Bistaderne paa mange Steder har været dækket af 10 à 12 Fod Sne, hvorfor det har været meget vanskeligt at faa fastet Sneen bort fra dem. Paa flere Bistande har man maattet flytte Bierne bort fra den gamle Plads hen, hvor der var mindre med Sne.

Hvorledes gaar det med Bierne, er det stadige Spørgsmaal imellem Biavlerne. Bierne synes næsten allevegne at have overvintret bedre, end det var at vente. Kun ganske faa Folk er gaaet til Grunde, og af Hønningforraadet er der brugt usædvanlig lidt paa Grund af den stadige Vinter, som ikke har tilladt Bierne at yngle ret meget. Den 27de og 28de Marts var mange Stader her paa Egnen ude at rense sig, men trods al anvendt Omhu gik der mange Bier tabt i Sneen og i de mange Vandpytter. Vejret tillod kun en delvis Rensning og et flygtigt Efterblik af Staderne. Arbejdet i April vil bestaa i Efterblik af Staderne, Borttagning af tomme Tavler og grundig Udrensning af al Urenlighed, ogsaa Kubernes Standbrædt bør renses. Rødfodring bør begynde, inden vedkommende Stade har helt opbrugt sit Forraad og der maa fodres enten med sylbte Hønningtavler eller tykflydende Sukkeropløsning. At anvende Spekulationsfodring for

at faa Bierne til at yngle stærkere, for at de kunne blive et kraftigt Folk inden Hovedtrækket, kan tilraades, men man bør ikke begynde paa den, før Vejret bliver saa godt, at Bierne daglig kunne slyve ud at hente Blomstestøv. Pakningen om Bierne bør fornyes, hvis den er bleven fugtig, og Bierne maa pakkes til, saa at de sidde rigtig lunt og godt for Udviklingens Skjld. Ved Fodringen bør man passe paa ikke at spille Foder udenfor Staderne, ligesom man heller ikke maa fodre Bierne i det Fri, thi dels bringes det meste Foder hjem til de stærke Stader paa de svages Bekostning og dels lærer det let Bierne at røve fra hinanden. Kast ikke Bogmuld, der renses fra Staderne, ned paa Jorden, det lokker let Myrer til, men saml det omhyggeligt og rens det. De Stader, der have krystalliseret Hønning i Tavlerne, gives Vand.

Frugtbuße og Frugttræer vil mange Steder sent komme til at blomstre, det vil derfor være at vente, at Bierne i April vil bruge meget Foder.

Man bør plante gode Biplanter saasom Frugttræer og Frugtbuße og faae Hvidkløver, Alfiske og Biffer.

Fra Kredsene.

Løverdagen den 3 Marts afholdt Bestyrelsen for Maribo Amts Biavlerforening et Møde paa Hotel Søro i Maribo. Følgende var til Forhandling:

1. Valg af Formand.
2. do af Næstformand.
3. Nærmere Bestemmelse om Biavlslærere her i Amtskredsen.

Som Formand gjenvalgtes B. Fjæste, Eremitagen pr. Sagtjøbing.

Som Næstformand blev Gaardejer S. Chr. Rasmussen, Gaaret pr. Maribo valgt.

Endvidere vedtoges, at hver Kreds selv vælger sin Biavlslærer, og at Kredsforsmanden derefter besørger den videre fornødne Korrespondance med vedkommende Biavlslærer og efter Møderne meddeler Amtsforsmanden Resultatet af dem for at Biavlslæreren kan faa godtgjort sine Diæter og Rejseudgifter hos Amtsforsmanden. Dog kunne Kredsene ogsaa henvende sig til Amtsforsmanden angaaende en Lærer, naar de ønske det.

Bestyrelsen.

Midtjællands Biavlerforening

afholdt den 27de Marts sin ordinære Generalforsam-

ling, hvor Regnskabet fremlægdes og enstemmig godkjendtes. Forslag til et Medlem om Forandring i Lovens § 2 blev ordnet saaledes, at Medlemsbidraget blev sat til 1 Kr. Bestyrelsens Forslag om at afholde en Udstilling i Ringsted den 22de og 23de September vandt udeit Bifald. Det besluttedes at anvende ca. 80 Kr. til Præmier ved denne.

Til Dommere i de forskjellige Afdelinger valgtes:

1. Afdeling. Levende Bier: Gaardejer Konrad Petersen, Brangstrup og N. S. Kristensen, Himmeløvn.

2. Afdeling. Tomme Stader og Redskaber: Tømrer Hans Kristensen, Valsstrup og Husbestyrer Jens Hansen, Snekkerup.

3. Afdeling. Honning og Voks: Fru Demant, Rjøbenhavn og Kaptajn Andersen, Rjørup.

4. Afdeling. Forædlede Produkter: Gaardejer Hans Hansens Hustru, Valsstrup og Lærer Jensens Hustru, Hømb.

5. Afdeling. Videnskabelige Hjælpemidler. Gaardbestyrer H. M. Doose, Hømb og Gaardejer B. J. Madsen, Bringstrup.

Til at tiltræde et Ordningssubvalg udnavntes Stomager D. Hansen, Ringsted, Gmd. H. Larsen, Torped, Forvalter Jørgensen, Østergaard, Tømrer Hans Kristensen, Valsstrup, Smed Anders Petersen, Valsstrup, Møller Mathiesen, Venløse og Smed Henrikken, Rjørup. Det vedtoges at opfordre Sorø Amts Bøvlerforening til at udbylle i Forening med Midtjællands og forsøge Samvirksomhed.

NB. Paa Generalforsamlingen den 21de December 1887 valgtes Ordejer J. Nielsen, Glumsø og Lærer Jensen, Lyvelse til Revisorer og til Sekretær Ordejer Peder J. Madsen, Bringstrup.

Spørgsmaal om Biavl.

Nr. 49. Under et Par af mine Stader (der ikke ere pakkede ret meget til) har jeg i længere Tid daglig fundet en Del Bier liggende livløse, men flere af dem ere dog komne til Live igjen, naar jeg bragte dem ind til Varmen i Stuen. Gaa Bierne ud af Stedet, naar de paa Grund af Alderdom ere nær ved at dø, eller hvorfor?

B. N.

I ethvert Stade findes der enkelte Bier, der søge ud, og naar der ligger Sne, sætte de sig paa denne og sidde straks af Kulde, men naar de bringes til Varmen komme de fleste til Live igjen (se „B. L.“ Side 116). Biernes Vinger opslides ved Brug, og det er den væsentlige Alderdomspagthed hos Arbejdsbien. Derfor gaar denne til Grunde ude i det Fri.

Grunden til Biernes Udflyven nu maa søges enten i, at de mangle Vand, fordi de have begyndt at yngle, eller paafønde Foder, eller i at de have Trang til at rense sig m. m.

Nr. 50. Jeg har 6 Højtader, 3 Etages, mon det ikke var bedre, at jeg til Foraaret lod Bierne begynde i den nederste Etage alene i Stedet for at lade dem beholde baade 1ste og 2den Etage, thi Husene ere indrettede saaledes at jeg ikke kan give Bierne mindre end en Etage ad Gangen?

Deres Kammer ere vel 8" høje og 9" brede, saa det er kun en meget lille Kamme, men jeg tror dog, at De staar Dem bedst ved kun at have Bierne i nederste Etage fra Foraaret af og først, naar Pladsen i den er fuldt besat med Yngel og Bier, tage anden Etage i Brug. Men bedst vilde det være at bruge Helrammer som naar over de to nederste Etager, thi Yngelansætningen gaar meget stærkere for sig i de store Kammer. Lav Vinduerne (et Vindu) til at skyde ind, saa at De efter Behov kan indlævre Pladsen (Læs „B. L.“ Side 46). Hele Ugiften pr. Folk til den Forandring vil næppe koste 1 Kr. og det er vel anvendte Penge.

Bekjendtgjørelser.

Honning til Salg.

(Gratis Avertering for enhver Biavler, der har Honning til Salg).

50 Pd. fin, hvid Honning hos Peder Olsen, Adr. Bødker N. Jensen, Løve, Slagelse.

VOKS forarbejdes eller tages i Bytte mod Kunsttavler for 35 Øre pr. Pd. Kunssttavler pr. Pd. 1,70 Øre. I Partier betydelig Rabat. Tynde Delingstavler 2 Kroner pr. Pd.

M. Boll.

Ø-Ølby, Nykjøbing, Jylland.

TRUGSTADER saavel med 10×12" Rammer som Normalmaal haves til Salgs. Ordre bedes indgivet snarest.

N. S. Kristensen.

Himmeløvn, Roskilde.

Mine mange Gange præmierede **Bistader** og **Redskaber** anbefales Biavlerne til det kommende Bjaar.

Kunsttavler af 1ste Sort kunne om ønskes, leveres.

Gaardbestyrer **Jens Larsen.**

Strandgaarden Roskilde.

NB. En Mængde **Bihuse** i forskjellige Former samt **Maskiner** haves færdige.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for det mindre Jordbrug, Havebrug, Kvægavl, Biavl, Hønsehold, Frøavl m. m. udgaar den 1ste og 15de i hver Maaned og koster kun 50 Øre Fjerdingaaret, Postpenge iberegnet. Det kan bestilles ved Postbudet.

NB. Prøvenumre sendes gratis fra Redaktionen, Nærum pr. Holte.

For at fremme Biavlssagen

er jeg villig til at holde Foredrag om Biavl, hvor som helst. Jeg forlanger intet Vederlag, kun min Rejse godtgjort; skriv mig snart til. Svar skal da strax følge.

Med venlig Hilsen til alle Biavlens Venner.

Karen Demant.

Nyhavn Nr. 25—3. Sal, Kjøbenhavn K.

Kunsttavler indtil 14" brede, fabrikerede paa en fortrinlig ny amerikansk Maskine anbefales Biavlerne til godt Kjøb. Voks tages i Bytte. Prøve med Prislister gratis. En brugt Maskine er billig til Salg. Hvilsted pr. Sølsted.

J. C. Olsen, Snedker.

Kunsttavler af eget Fabrikat leveres efter Maal i alle Størrelser, Voks modtages til Forarbejdning til billige Priser.

Hmd. Lars Henningsen & Snedker H. Pedersen. Svanninge Mark pr. Faaborg.

Kunsttavler fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Apparat faas hos undertegnede.

Voks forarbejdes billigt til Tavler. Voks kjøbes til høj Pris.

B. Bojesen, Systofte, Nykjøbing p. F.

KUNSTTAVLER af uforfalsket Rivoks, leveres atter iaar af H. Rasmussen & Co. Gravvænget, pr. Svendborg, til følgende Priser, under 5 Pd. 1,75 Ø. 5—10 Pd. 1,65 Ø. 10 Pd. og derover 1,55 Ø. pr. Pd. Voks forarbejdes for 30 å 35 Ør. pr. Pd.

KUNSTTAVLER. Da jeg iaar har udviklet det min Fabrik med flere ny Maskiner, ser jeg mig i Stand til at tilbyde større Forbrugere, Foreninger og Handlende mine forskellige Vokstavler til særdeles billige Priser; især naar Overenskomst ordnes inden 15de April.

Andkjær ved Odder, den 20de Februar 1888.

N. Jacobsen.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber, anbefales Forbrugere; (fabr. 3000 Stader). Illustreret Prislister sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Trugstader saavel til to som til en Familie, samt Udslyngningsmaskiner faas hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old, Skibby.

Kunsttavler valsede af udmærket Biavox og med bedste Præg anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til meget billige Priser. Prøver sendes paa Forlangende frit. Bestillinger bedes indgivet snarest. Vox forarbejdes for 40 Øre pr. Pund. Svind beregnes ikke.

N. S. Kristensen, Himmelv, Roskilde.

KUNSTTAVLER. Mine flere Gange præmierede Kunsttavler tillader jeg mig atter at tilbyde D'hr. Biavlere til meget billige Priser. Desuden leverer jeg ogsaa meget tynde **Delingstavler** med smaa Celler. Prøve og Prislister franko. Voks tages i Bytte mod 35 Øre pr. Pd.

R. Schmidt.

26. Januar 1888. Sofievej 26. Kjøbenhavn V.

NB: Efter April Flyttedag er min Adr: Nylandsvej 4, Frederiksberg I.

BLAVLERNE anbefales atter iaar mine solide og billige Bistader, Redskaber og Kunsttavler og da jeg nu selv har anlagt Savskjæveri og anskaffet mig et af de bedste amerikanske Valseværk for Kunsttavler, kan jeg garantere mine ærede Kunder baade smukt og godt Arbejde.

Ved Udstillingen i Kjøge i 1887 blev mine Bistader tilkjendt 2den Præmie og Kunsttavlerne Hædersdiplom. Illustreret Prislister paa Forlangende.

Ø-Jølby, Nykjøbing, Mors, Januar 1888.

M. Boll.

NB. Et godt 12" Valseværk til Kunsttavler er billigt tilsalgs.

Biavlerne erindres om at sende deres Voks til Forarbejdning til Kunsttavler helst inden 1ste April 1888. Priserne som sidste Foraar.

Til Foraaret leveres ogsaa Dronevogstavler tykke og tynde, samt Delingstavler meget tynde med smaa Celler, Delingstavlerne koste 1 Kr. pr. Pd. i Forarbejdning.

Andkjær ved Odder d. 20. Novbr. 1887.

N. Jacobsen.

70 Pd. hvid eller gul Honning ønskes tilkjøbs. Prøve med Pris sendes til Overportor Sievers, Nr. Sundby.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmelsø, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ } udgaar den 1ste i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
} koster 1 Krone 14 Øre om Aaret.

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Himmelsø, Roskilde.

Indhold: Selskabet „De fynske Bivener“'s Bistand. — Nye Opfindelser. — Ribsbuften. —
 Lidt om Trugstader. — Blodopfriskning og Viraker. — Hvidkølveren. — Maj. — Smaating. — Fra Ud-
 landet. — Spørgsmaal om Biavl. — Biavlermøder. — Bekjendtgjørelser.

Selskabet „De fynske Bivener“'s Bistand.

Dette Selskabs Bistand er dannet paa Aktier á 4 Kr., hvilke bleve udbudte til Selskabets Medlemmer, der efter Ønske kunde tegne sig for en eller flere. For den saaledes tilvebragte Kapital blev der derpaa indkjøbt Bier, Bihuse, Kunsttavler og Medslaber, samt opført et Hus til Opbevaring af de forskellige Bistanden vedrørende Gjenstande, samt til at slynge Honning ud i, og for at Medlemmerne ved Møder i ugunstigt Vejr kunde komme under Tag. Aktierne forventes af Selskabet, og for Overskuddet udtrækkes Aktier, saa at Selskabet paa denne Maade efterhaanden bliver Ejer af Bistanden. Indtægten af denne gaar derfor i Selskabets Kasse. For Tiden bestaar Bistanden af Højtader og Trugstader med 10 × 12" Rammer og Magasin, af hvilke et er et Luksusstade, udvendig bygget i Villastil. Formaålet er, at tilvejebringe en Bistand i Byen, hvor Medlemmerne kunne samles og se praktisk Biavl og altid have Udgang, hvilket alt jo er til ikke saa ringe Nytte saavel

for Medlemmerne, der bo i Byen, som for dem, der bo paa Landet, da selv den mere erfarne Biavler ofte kan faa et eller andet nyttigt Bin, og Mundhelbet siger jo, at man lærer saalænge man lever. Desuden kunne Medlemmer, som ikke selv have Plads til Bier, faa disse anbragte paa Selskabets Bistand i Haven uden Wederlag, naar de derom henvende sig til Formanden.

Det har ogsaa været paatænkt at anskaffe andre Viracer, men paa Grund af, at Medlemmerne kunne sætte Bistader i Haven, og det saaledes ikke er let at holde Placerne rene, hvad de paa en saadan Bistand maa være, er Sagen foreløbig stillet i Bero. Paa Bistanden findes i Neglen forskellige tomme Bihuse, som Medlemmerne kunne gjøre sig bekjendt med og, naar de ønske det, faa til Kjøbs.

Bistanden er særdeles heldig beliggende i Odense Slotshave ikke langt fra Banegaarden i Nærheden af en meget besørgt Sti til denne.

Alt Bistanden og Haven ere naaede faavidt, de ere, skyldes for en stor Del den Forfærlighed og Interesse, Formanden, Bager N. Ringlerfen, nærer for den, og at en saa dygtig Biavler som Mejeribestyrer L. Hansen,

Nalyffegaard, gratis leder den. Bistanden har heller ikke alene bragt Selskabet de nævnte Goder, men ogsaa iaar givet 10 pCt. af Aktief. petalen i Udbytte.

J. S. D.

Det er, med Hensyn til den Gavn en Forening gjør, af stor Betydning, at den har et Centralpunkt, hvor Medlemmerne kunne samles eller komme, naar de have Lejlighed dertil, at se virkelig lønnende og tidsvarende Bivæltsdrift, samt gode Etader og Redskaber. — Moskildeforeningen, der har havt en saadan Bistand hos Gartner Meyer, mærker, nu den ikke har den, hvad Værdi en helbig beliggende Bistand har for Oplysningen og Samarbejdet i Foreningen. Vi ville derfor paa det kraftigste raade til Oprettelse af lignende Bistande, hvor ingen saadanne findes; at de bør være beliggende enten i Kjøbstad, ved Jernbanestation eller andet Sted, hvor Omegnens Beboere især færdes, er en Selvsølge.

K e d.

Nye Opfindelser.

Paa Biavlens Omraade er der i de sidste Menneftaalbre stadig gjort en Mængde Forsøg paa at forbedre og udvikle Hjælpebidlerne for Biavlerne, for at disse med mindst muligt Arbejde kunne naa at faa det størst mulige Honningudbytte. Men en stor Del af disse Forsøg føre ikke til det ønskede Resultat og Erfaringen belærer os om, at det ikke var saa godt, som det antoges i første Øjeblik, da det havde Nyhedens Interesse.

Nu er der kommet Nyheder frem fra Tyskland og tildels fra Sverige, og maa man haabe at disse maa svare til de Forhaabninger der ventes af dem.

1. H. Koerbs, Bad Berka, Tyskland, læste i 1884 i Gravenhorst „Der praktische Zimker“ „saafnart Dronningen havde lagt Æg paa den ene Side af en Tavle, gif den strag om paa den anden Side af Tavlen og belagde de tilsvarende Celler dær med Æg.“ Koerbs gjorde derefter en Mængde Forsøg for at fremstille en

Kunsttafle, som Bimoderen ikke belagde med Æg, og paaftaar nu at have naaet Maalet.

Hans Tavle har paa den ene Side en tynd, glat Blikplade og paa den anden en Vopplade, der er præstet ligesom alm. Kunsttavler. Denne Kunsttafle fastes til Rammens Overstykkets ene Side, saaledes at Voret vender ind i Rammen. Bierne trække hurtig Voret ud og forlænge Cellerne til den almindelige Tavletykkelse, altsaa blive de 1" dybe. Opfinderen meddeler, at det kun en Gang er fset, at Bimoderen under Udbygningen af Tavlen har lagt Æg paa den. Bimoderen lægger ikke Æg i disse Tavler, dels fordi der kun er Celler paa den ene Side og dels fordi Cellerne, naar Tavlen er udbygget, ere over 1/2" dybe, saa at Bimoderen ikke kan fæste Æggene paa Cellerens Bund.

Disse Tavler kunne tages i Brug under Hovedtrækket og indsættes i eller ved Ingellejet; de blive hurtig udbyggede og fyldte med Honning og synes altsaa med mere at gjøre det ubehagelige Afspærringsgitter overslødigt, samtidig med at være en ubmærket ny, ren Tavle, der kan taale Udslyngningen.

(Fortsattes.)

Ribsbunken.

(Ribes Rubrum).

I Foraarsstiden yde de forskjellige Arter af frugt bærende Buske Bierne megen Næring, og da Dyrkning af Buskfrugt, navnlig Ribs, sandsynligvis har en Fremtid for sig her i Landet, idet det ved Udførselsforsøg, som ere foretagne gennem „Foreningen til Udførsel af Havesager“, har vist sig, at danske Ribs have vundet Opmærksomhed i England paa Grund af deres gode Beskaffenhed, turde der vist være Anledning til særlig at henlede Opmærksomheden paa Dyrkning af Ribs. De danske Ribs ere større og af en bedre Kvalitet end de der i Almindelighed tilføres England fra Lande med mildere Klima, og der er derfor Rimelighed for, at vi med Held kunne tage Konkurrencen op med fremmede Bær paa det engelske Marked.

De danske Ribs have da ogsaa opnaaet lønnende Priser der. Forbruget af Ribs er i England uhyre stort, og kunne de danske Ribs opnaa og bevare et godt Navn i dette Land, vil der kunne affættes meget store Partier der og være Sandsynlighed for, at Ribsdyrkingen vil blive meget lønnende. Naar Ribs dyrkedes i større Udstrækning, vilde Bierne med det samme faa en rigere Arbejdsmarkt, hvilket har et forøget Honningudbytte til Følge.

Ribsforbruget her i Landet er forholdsvis heller ikke ringe og navnlig vilde Ribsene være lette at affætte for Folk, der bo nær Ribsstadene.

Ribsen lader sig meget let formere ved Stiklinger, disse skjæres bedst i Oktober og udplantes strax i en veltilberedt ikke for tør Jord, dog kan man ogsaa plante Stiklingerne i Foraarsstiden. De bør være 7—8 Tommer lange og ved Plantningen anbringes saa dybt i Jorden, at kun 2—3 Tommer rager op over denne. Hvis man ikke planter Stiklingerne paa deres fremtidige Plads, kunne de fattes meget tæt, nemlig med 6—7 Tommers Mellemrum, og der kan saaledes plantes en Mængde Planter paa et lille Stykke Jord og uden nogen Udgift af Betydning.

Naar man vil vente at faa et godt Udbytte af Ribsdyrkingen, maa man ikke forsømme at udtynne Buskene og løsne Jorden omkring dem, ligesom man ogsaa forøger Udbyttet meget ved at betænke Buskene med Gødning.

Foruden i Buskform kan man ogsaa dyrke Ribsen i Espalierform opad en Væg, hvorved man kan frembringe meget store Vær, og som et laastammet Træ, hvilket kan tage sig meget smukt ud, men giver vist ringere Udbytte end den røde Buskform.

Der gives flere Ribsvarieteter, saavel hvide som røde, men i økonomisk Henseende vil uden Tvivl den store, røde, spanske Ribs være at foretrække.

N. P.

Titel om Trugstaden.

Da det nu er paa Tide, at Bavlerner tænke paa Stader og Egenende til Foraarsbrug, vil jeg her, da jeg som Stadesfabrikant har Erfaring i den Henseende, fremsætte min Mening om, hvorledes et godt Trugstade maa være. Først og fremmest maa det danne et lunt og sundt Opholdssted for Bierne om Vinteren og dernæst om Sommeren give rigelig Plads for den indsamlede Nektar og være forsynet med Ventilcr, for at der om Sommeren ikke skal blive saa varmt i Staden, at Bierne drives ud af dette. Udmærkede Rammemaal til Overvintring ved vi af Erfaring, at den høje Normal ($8 \times 13\frac{1}{2}$) samt 10×12 Rammen ere. Hufene maa kunne rumme 20 à 24 Rammer i Hovedrummet og desuden have Smaarammer ovenover. Disse Smaarammer, enten i $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ Størrelse, bør enten hænge paa Falske eller være forbelte i Smaakasser. Er Staden saaledes indrettet, vil det i de fleste Egne være stort nok selv for en meget kraftig Familie. Mellem de dobbelte Vægge maa være Plads til $2\frac{1}{2}$ Udstopning. Alt Træ, som Bierne komme i Berøring med, maa være af blød Bestaaffenhed (Grantræ egner sig godt hertil) og skaaret paa en fin Sav, saa at det er jævnt og smukt, da Bierne lettere passere dette end haardt og glathøvlet Træ.

Det er ingenlunde vanskeligt at rense Snavset ud af et saadant Stade, naar Træet blot er virkeligt fint og jævnt skaaret.

De ydre Dele af Staden bør være af Fyrettræ. Siderne laves som Jaloufier, der falske c. $\frac{1}{2}$ " ned over hinanden. Tagets enkelte Brædder maa ligge mindst 1" over hverandre, for at Regnen ikke af Vinden skal piffes op mellem dem og derved danne Fugtighed indvendig i Staden. Et saadant Stade, godt malet, er baade smukt og varigt. Man kan jo ogsaa, hvad der er mere holdbart, forsyne Taget enten med Tagpap eller med Zink, men det forbyrer Staden en Del og er ikke nødvendigt, naar man passer at male Taget en Gang om Aaret.

Om Staden har enkelt eller dobbelt Bund,

har ikke noget at betyde, jeg og flere bruge kun enkelt Bund og ere tilfredse dermed. At beflade Stadet undernedet med Halm anser jeg for upraktisk, da det næsten er umuligt at forny den, naar man har Bier i Stadet.

At der er de rigtige Afstande imellem Kammerne og Stadets Sider er aldeles nødvendigt, thi er Pladsen for stor, bygge Bierne der, og er den for lille, klæbe Bierne Kammerne fast til Stadets Sider, og saa bliver der et udmærket Ynglested for Bogmøllet. — Under Kammerne maa man let kunne komme til for at rense. Indflugt og Vinduer bør passe, saa at ingen Bier kunne smutte igjennem, uden dog om Vinteren at bulne ud, saa at det næsten er umuligt at flytte dem.

M. Boll.

Blodopfriskning og Biraser.

(Efter J. G. Kanitz. Frit oversat af Maximo.)

Ligesom ved andre Dyr, saaledes er det ogsaa Tilfældet ved Bierne, at naar de unge Dronninger Aar efter Aar blive befrugtede med Droner af deres egen Familie, saa udarter Esterkommernes Egenstaber, og bliver jo længere jo mere ufuldkommen. Denne Udartning kan allerede i en Menneskealder, — „hvilket i Biernes Generationer betyder Aarhundreder —“ opnaa en meget høj Grad. Rigtig nok stræber Naturen at udjævne eller forhindre dette Onde, idet Dronning og Drone fra to forskellige Bistande, der tidt ligge $\frac{1}{4}$ Mil hjærne fra hinanden, kunde træffe hinanden paa Parringsudflugter og derigjennem bringe en Blodopfriskning i Stand.

Men tidt uddanne sig enkelte Bistande (ved deres lokale Beliggenhed og udelukkede fra fremmed Befrugtning) med Henyn til Wover og Organer meget ensidige f. Ex. En Stand svarmer meget og giver lidt Honning, en anden har det omvendt. Selv paa en og samme Stand træffer man ofte det Tilfælde, at et Stade bringer overordentlig meget, et andet overordentlig lidt Udbytte. Disse Egenstaber, gode og daarlige, nedarver sig videre paa Af-

kommet paa den Maade, at Dronerne overføre deres Stades Egenstaber paa Arbejdsbierne og Dronningen ved den Dronning, som de befrugter, og Dronningen overfører sin Slægts Egenstaber paa de Droner, som hun avler.

Men nu er det jo ved den nyere Biavl en Hovedsag, at modarbejde en stærk Formering af Droner, og tidt lykkes det ved Hjælp af Kunsttavler saa godt, at de selv ved meget stærke Stader ere tilstede i et saa ringe Antal, at der skulde stort held til, at en Dronning blev befrugtet af én af dem. Derimod lader man tidt af Ligegyldighed et Stade, af hvilket man dog ikke antager at opnaa noget Udbytte, bygge sig Droneceller, hvorfor de hyppigt ere tilstede i det største Antal ved det daarlige Stade. Bliver nu Dronningen befrugtet af en Drone fra et saadant Stade, kan man med temmelig Sikkerhed gjøre Regning paa, at hendes Yngel af Arbejdsbier og Dronninger ville faa de samme daarlige Egenstaber. Derfor sørg for, naar et Stade udmærker sig ved gode Egenstaber, at forplante disse til de øvrige Stader, og sørg for at det jaar mange Droner, og indsvænk Droneantallet i de andre Stader til det mindst mulige og Du vil tidt have det held, at Dronningen parrer sig med en Drone fra det ønskede Stade, og en Forbedring af Slægten er naaet. (Fortfættets.)

Hvidkløveren.

(Trifolium repens).

Naar jeg her omtaler Hvidkløveren, er det for at lægge et godt Ord ind for den hos de Biavlere, som ere Jordbrugere. Et er at dyrke en Plante med det ene Formaal, at den kun skal tjene til at afgive Næring for Bierne, det vil vist kun i saa Tilfælde lønne sig, men noget andet er, at Biavlerne søge at forbedre Trækket ved at dyrke lønnende Økonomiplanter, der tillige indeholder Næring for Bierne, og i denne Retning kunde der med Henyn til Hvidkløveren nok gjøres noget mere end Tilfældet er. Hvidkløveren er nemlig en meget næ-

ringsrig Foderplante, der gjerne rebes af Røerne, naar man blot passer paa, at den ikke bliver for gammel, før den afgræsses, thi lader man den staa, til den har sat Frø, vrage Røerne den i Regelen. Da den, som nævnt, er meget næringsrig, bidrager den til, at Mælken affætter megen Fløde, ligesom ogsaa Smørret bliver af udmærket Kvalitet. Derimod giver den ikke saa stor en Fodermængde som saa mangen andre Foderplanter, men til Gjengæld er den meget varig, navnlig naar Stænglerne saa Lov at brede sig henad Jorden, de danne da Klodder og paa denne Maade kan Hvidkløvereren holde sig i en længere Aarrække. Paa Grund af at Hvidkløvereren, som foranævnt, ikke giver nogen stor Fodermængde, bør man kun udsaa to eller nogle faa Pund Frø pr. Tønde Land. Men dette maa heller ingen biavlsdrivende Jordbruger forsomme, da Hvidkløvereren nemlig paa mange Egne danner det egentlige hovedtræk, idet den saa at sige blomstrer hele Sommeren og afgiver, naar Vejret ikke er alt for tørt, megen Honning. Hvidkløverfrø er i Reglen dyrt, for godt Frø har Prisen i de senere Aar været henved 1 Krone pr. Pund, men da det ikke er vanskeligt at avle Frø af Hvidkløvereren og da den tilmed giver en stor Mængde Frø, er der Sandsynlighed for, at det vilde lønne sig at dyrke den til Frøavl. I det mindste bør man avle det Frø, man selv har Brug for. Der findes flere Varieteter af Hvidkløvereren, den bedste Varietet anses den hollandske for at være, den udmærker sig fremfor den tyffe Afart ved mere anseelig Størrelse, stærkere Jorgrening og kraftigere Bladfylde. Det er imidlertid ikke saa let at skaffe sig ægte Frø af denne Varietet, og derfor vil man tidt, hvis man hvert Aar kjober Frø, være udfat for at saa mindre godt Frø. Har man derimod en Gang skaffet sig godt hollandsk Frø og saa hvert Aar avler heraf saa meget man behøver, kan man være sikker paa altid at have paalideligt Frø og dette er af stor Betydning. Jorden, hoori man avler Hvidkløverfrø, maa være ren og velbehandlet. Udseelsen kan anslaaes til omkring 10 Pd. pr. Tønde Land. I denne kan det lade sig gjøre at blande lidt italiensk Rajgræsfrø, hvorved

man opnaer, at Hvidkløvereren ved at støtte sig til Rajgræsset bedre vil kunne holde sig oprejst under Væksten. Hvidkløverfrøet modnes i Slutningen af Juli, hvilket kjendes paa, at Blomsterne blive brune, og at Frøet antager en bleggul Farve. Naar Frøkløvereren er slaaet, vil den under gunstige Forhold hurtig kunne hjembringes (i Løbet af 1—2 Dage og tørres da straks, hvorefter Frøhoveberne opbevares paa et tørt Sted, hvor der er Træk, og omvøres hver Dag, indtil de ere fuldstændig tørre. Den videre Behandling opsættes da til Vintere, paa hvilken Tid Frøhoveberne igjen tørres for at bringe Frøet ud af Vælgene, og til Slut renses Frøet saa grundigt som muligt.

N. P.

Maj.

Da Værten er noget sildig i Aar, ville flere af April Maanedes Viplanter blomstre ind i Maj, saasom Føljob, Hvidris (en lav Pil, som vozer mellem Lyngen og paa Grøstevolde) og andre Pilearter m. fl. Blaaber vozer mange Steder paa god Høde og giver godt Træk i denne Maaned. I de lange Engstrækninger langs Strømløbene i Heden saavel som paa de ofte mindre kultiverede Agre begynde mange Slags Blomster at komme frem. Bierne kunne langvejs fra finde disse, saa at de, selv om Biavleren bor paa en Sandbanke og tørt Hødestrøg, dog kunne have et godt Træk. I Havenne blomstre Stikkelsbar og andre Frugt- og Sirbuske, Paaste- og senere Pinksellie, samt en Del Lægedoms- og Kryderurter, allesammen til Gavn for Bierne, saa at en ubvidet Blantning heraf er ønskelig, saavel med Hensyn til Biavl som i andre Djeved. Ogsaa Frugttræer blomstre i denne Maaned. I mange gode Hødeegne kunne flere Sorter Æbler, Kirsebær og Blommer, dyrkede med Forstand, godt trives, hvad flere Aars Jagtageliet have overbevist mig om; de give et udmærket Træk, og Bierne have Indflydelse paa deres Frugtbarhed.

I Haven er det nu paa Tide at faae Sommerblomster, som Bierne ville benytte i

Sommerens Løb. Selv i smaa Haver er det Brug at have om end kun enkelte Blomster for Skjønhedsansens Skyld og dette kan paa det Bedste anbefales, da Bierne ogsaa kunne have nogen om end ikke altid megen Nytte deraf. Man bør saae Neseba, Phacelia, Borrage, Eschscholtzia, Linaria, Clarkia o. m. fl., hvilke faaes hos de fleste Gartnere, hos Mørkøv ved Støvring Station findes i hans Prisliste en særlig Rubrik opført med Biplanter.

I Marken vil Biavleren, der som oftest ogsaa er Landmand, kunne bidrage ikke saa lidt til godt Træk, naar han, til sin egen store Fordel, følger den nyere Landøkonomies Lære og dyrker rigelig med Foderplanter. I Græsmarken faaes saaledes Hvidkløver paa høiere og Alfike paa lavere Jord; Staldfodringsplanter som gul Sennop, Boghvede faaes til flere Aider, første Gang i Maj og derefter indtil først i Juli; den værdifulde Serrabela er ogsaa en god Biplante og bør snarest faaes.

Der bør nu nøje lægges Mærke til Biernes Honningsforraad, da Stader ofte gaa til Grunde i denne Maaned af Mangel, thi Yngelen forærer meget. Slipper Honningen op, maa der strax fodres med Honning eller Kandis, efter- som man har, helst bør der dog fodres inden Mangel indtræder. Den, som har mange Stader, kan undertiden tage Tavler med Honning fra dem, der have Dveflob, og sætte disse ind til de Stader, der mangle. Iøvrigt anbefales meget Spekulationsfodring for at fremme Yngelansætningen og derved Miantallet, for at have mange Bier til det gode Træk indtræder, men begynder man hermed, maa man blive ved, til Hovedtrækket begynder. Maj er en af de glædeligste Maaneder for Biavlerne, men ogsaa den, der kræver mest Opmærksomhed.

Bed Stikkelsbærbusens Blomstringstid og hvis Vejret er godt, kan man begynde med at indhænge Kunsttavler, en ad Gangen, til de kraftigste Bifolk midt i Yngellejet. De ville da hurtig blive udbyggede og belagte med Ueg. Svagere Folk kunne derimod først senere gives Tavler paa denne Maade. Naar den først indhængte Kunsttavle er udbygget, kan der hænges én ind paany o. s. v., men ikke stærkere, end at Bierne ere i Stand til at følge

med. Efter saadan Indhængning af Tavler eller efter andet Eftersyn maa Bierne pakkes godt til, saa at de sidde lunt og godt.

Bil man forstærke svage Staber, hvad der jo maa tilraades, kan tages en tilbækket Yngeltavle fra et folkestærkt. Dette kan dog ikke foretages før sidst i Maaned og maa ske hurtigt og helst i varmt Vejr. Sidst i Maaned kunne Kuben med stærke Folk sættes paa Trugstader eller Undersæt, hvori, til at begynde med, er indhængt 4 à 5 Kunsttavler, Bierne bygge saa ned deri; Kubens Flyvehul stoppes og Bierne bringes til at benytte Stadets. Dog kan dette slaa fejl, ved at Bierne sværme, naar de allerede havde beredt sig dertil. Jeg har ogsaa i Juli, naar det har vist sig, at de ikke ville sværme, sat dem paa Undersæt, i hvilken de har bygget ned og samlet nok til Overvintringen. Om Høsten tages den fyldte Kube bort og Bierne drives ned i Stadet. Ved Kuben, som ikke ville sværme, men doone, burde dette ske hyppigere, end Tilfældet er. Indsnæv Flyvehullerne, om Eftermiddagen, i den Tid Løvetanden blomstrer, thi denne Plantes Blomster ere kun aabne for Bierne om Formiddagen, hvorfor de Bier, der om Formiddagen har søgt dem, om Eftermiddagen intet Træk har.

Her paa Egnen begynde Bierne at sværme i Juni, men de fleste Sværme falde dog i Juli Maaned. Ved god Fodring og Pasning kunne de i mange Tilfælde bringes til at sværme tidligere til stor Fordel for Biavleren, da Eftersværmene hyppig kun bringe liden Fordel, ja ere undertiden til megen Skade, naar de komme sent.

Bestyrelsen.

J.

Smaaating.

Den Sygdom, som ødelægger de fleste Bier, er Hunger og Mangel.

Hans Hervigt (Roskilde 1649).

De samvirkende Sogneforeninger (Husmandsforeninger) yde ikke alene Sogneforeninger gratis Foredrag men have ogsaa anskaffet en Samling tidsfærende Bihuse til

Fremvisning paa Møderne, samt andre udmærkede Rebstaber til Haver, og Mejeribrug.

Endnu kan faas Anmeldelsesblanketter til Biavlsubstillingen i Kjøbenhavn. Men husk paa at de skulle være udfyldte og indsendte inden den 15 Mai enten til Kantor S. Erslev, Kalundborg eller til Udstillings-Bureauet, Kjøbenhavn. B.

Fra Udlandet.

Norge. Bestyrelsen for de norske Jernbaner har besluttet at anvende 500 Kroner til Indkjøb af Bier og Viboliger til Banepogtere og andre ved Banen ansatte lazt lønnede Folk.

Palestina. I Raffa bor 5 Brødre Bahlen-sperger, som have tilsammen 680 Stader paa én Bistand. De vandre med Staderne paa Kameler, hver Kamel bærer 8 Stader, altsaa behøves 80 Kameler ialt. En stor Plage derovre er Gede-hamsene, som optræde i stor Mængde og ere meget paa-trængende paa Bistandene. Paa den nævnte Bistand drabtes i September—Oktober gennemsnitlig 400 Stk. om Dagen. 13,000 i en Uge.

Spørgsmaal om Biavl.

Nr. Jeg har endel Kunsttavler fra ifjor som ere helt skimlede og skøre, hvad skal jeg gjøre for at faa dem gode?

B. P.

Hold hver enkelt Tavle et Døjblik over en Kjedel eller Gryde med Vand der koger eller læg alle Tavlerne forsigtig ned i et Kar med lunken Vand efter faa Minutters Forløb ere Tavlerne bløde som ny og Skimmelen forsvunden, derefter lægges Tavlerne paa et Brædt for at tørres naar Vandet er bortdam-pet gennem Tavlerne til de skal bruges.

Biavlermøder m. m.

Bestyr-Hæstinge Biavlerforening afholder Møde Søndag 13. Maj Eftermiddag Kl. 2 hos Gaardmand Sørensen Hansen, Øster-Hæstinge Mart.

S. P. Larsen,
Formand.

Ramsø-Thune Herredens Biavlerforening holder Møde den 13de Maj i Karlskonde og den 27de Maj i Haudrup.

Begge Steder holdes Foredrag og gives praktisk Undervisning i Biavl af N. S. Kristensen.

NB. Nærmere af de lokale Blade.

Bestyrelsen.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforening vil Lørdagen den 26 Maj Kl. 10. „Eregaardene“ ved Roskilde udbelle 10 Bihuse samt 2 Maskiner til Smaataarsfolk som er Medlemmer af Foreningen. De besatte Huse og Maskiner bør derfor til den Tid være tilstede paa Mødestedet. Sogneformændene bedes møde for at bedømme Genstandene samt tage Bestemmelse om Ansøgningerne

Foredrag holdes af Lærer S. Erslev.

Medlemmerne med Familie samt enhver som har Interesse for Biavlsagen bedes give Møde.

Befjendtgjørelser.

Udkommet er

Blomster-Kalender for Biavlere.

af Hans Erslev. Pris 40 Øre.

indeholder Oplysning om 286 Planters Værdi som Honningplanter. Tilsendes frit naar 40 Ø. i Frimærker sendes til Erslev i Kalundborg,

Paa Jacob Erslevs Forlag er udkommet:

Fører i Biavl

af Hans Erslev. Pris hæftet 1 Kr. 60 Ø., indh. 1 Kr. 85 Ø. Bogen er udstyret med 89 oplysende Billeder.

30 Pd. extra-fin, lysegul Honning er til Salgs hos P. Nielsen. Broskov. Præstø.

DEN NYE Kunsttavle, hvori der kun atsættes Honning, men ikke Yngel, faas ogsaa hos N. S. Kristensen, Himmelvø, Roskilde.

Bier i Kuber kjøbes af Lærer K. Jensen, Tyvelse, Ringsted, til hvem Sælgeren bedes om at henvende sig ved Brev.

Slesvig Kunsttavler fabrikerede paa er amerikansk Maskine af bedste Slags anbefales til følgende Priser:

1 Pd. 7 Pd. (Postpakke) 20 Pd. 50 Pd.
à Mk. 2,00 à Mk. 1,80 à Mk. 1,75 à Mk. 1,70
Prøver gratis og franco.

Koerbs Patent Kunsttavle til Fabrikspriser naar Bestilling gjøres inden 15de Maj.

H. A. Madsen. Broager.

KUNSTTAVLER af de Maal, der bruges mest paa Ringsted-Egnen faas hos H. A. Doose, Hømb.

70 Pd. hvid eller gul Honning ønskes tilkjøbs. Prøve med Pris sendes til Overportør Sievers, Nr. Sundby.

Koerbs nye Kunsttavle

faa hos Under tegnede. Vøxtavler med Præg paa den ene og glatte paa den anden Side til almindelige Priser. Vøxtavler, prægede og fast-loddede paa Blikplader, koste til Normalrammen 60 Øre pr. Stk. og til □ Fods Rammen 75 pr. Stk. Andre Størrælsers Priser i Forhold hertil.

Andkjær ved Odder d. 5. April 1888.

N. Jacobsen.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biholger og Redskaber, anbefales Forbrugere; (fabr. 3000 Stader). Illustreret Prislister sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Mine mange Gange præmierede Bistader og Redskaber anbefales Biavlerne til det kommende Bjaar.

Kunsttavler af 1ste Sort kunne om ønskes, leveres.

Gaardbestyrer Jens Larsen.
Strandgaarden Roskilde.

NB. En Mængde Bihuse i forskjellige Former samt Maskiner havees færdige.

VOKS forarbejdes eller tages i Bytte mod Kunsttavler for 35 Øre pr. Pd. Kunstsstavler pr. Pd. 1,70 Øre. I Partier betydelig Rabat. Tynde Delingstavler 2 Kroner pr. Pd.

M. Boll.

Ø-Ølby, Nykjøbing, Jylland.

KUNSTTAVLER af uforfalsket Bivoks, leveres atter iaar af H. Rasmussen & Co. Gravvænget, pr. Svendborg, til følgende Priser, under 5 Pd. 1,75 Ø. 5—10 Pd. 1,65 Ø. 10 Pd. og derover 1,55 Ø. pr. Pd. Voks forarbejdes for 30 å 35 Ør. pr. Pd.

KUNSTTAVLER. Da jeg iaar har udviklet det min Fabrik med flere ny Maskiner, ser jeg mig i Stand til at tilbyde større Forbrugere, Foreninger og Handlende mine forskjellige Vokstavler til særdeles billige Priser; især naar Overenskomst ordnes inden 15de April.

Andkjær ved Odder, den 20de Februar 1888.

N. Jacobsen.

Kunsttavler indtil 14" brede, fabrikerede paa en fortrinlig ny amerikansk Maskine anbefales Biavlerne til godt Kjøb. Voks tages i Bytte. Prøve med Prislister gratis. En brugt Maskine er billig til Salg.

Hvilested pr. Søllested.

J. C. Olsen, Snedker.

Kunsttavler af eget Fabrikat leveres efter Maal i alle Størrelser, Voks modtages til Forarbejdning til billige Priser.

Hmd. Lars Henningsen & Snedker H. Pedersen.
Svanninge Mark pr. Faaborg.

Kunsttavler fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Apparat faas hos undertegnede.

Voks forarbejdes billigt til Tavler. Voks kjøbes til høj Pris.

B. Bojesen, Systofte, Nykjøbing p. F.

Kunsttavler valsede af udmærket Bivoks og med bedste Præg anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til meget billige Priser. Prøver sendes paa Forlangende frit. Bestillinger bedes indgivet snarest. Voks forarbejdes for 40 Øre pr. Pund. Svind beregnes ikke.

N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

KUNSTTAVLER. Mine flere Gange præmierede Kunsttavler tillader jeg mig atter at tilbyde D'hr. Biavlere til meget billige Priser. Desuden leverer jeg ogsaa meget tynde Delingstavler med smaa Celler. Prøve og Prislister franko. Voks tages i Bytte mod 35 Øre pr. Pd.

R. Schmidt.

26. Januar 1888. Sofievej 26. Kjøbenhavn V.

NB: Efter April Flyttedag er min Adr: Nylandsvej 4, Frederiksberg I.

BIAVLERNE anbefales atter iaar mine solide og billige Bistader, Redskaber og Kunsttavler og da jeg nu selv har anlagt Savskjæreri og anskaffet mig et af de bedste amerikanske Valseværk for Kunsttavler, kan jeg garantere mine ærede Kunder baade smukt og godt Arbejde.

Ved Udstillingen i Kjøge i 1887 blev mine Bistader tilkjendt 2den Præmie og Kunsttavlerne Hædersdiplom. Illustreret Prislister paa Forlangende.

Ø-Jølby, Nykjøbing, Mors, Januar 1888.

M. Boll.

NB. Et godt 12" Valseværk til Kunsttavler er billigt tilsalgs.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for det mindre Jordbrug, Havebrug, Kvægavl, Biavl, Hønhold, Frøavl m. m. udgaar den 1ste og 15de i hver Maaned og koster kun 50 Øre Fjerdingaaret, Postpenge iberegnet.

Det kan bestilles ved Postbudet.

NB. Prøvenumre sendes gratis fra Redaktionen, Nærum pr. Holte.

Brevkasse.

Flere Holdere fra Fuglehjergeggen.

Vi indse det rigtige i Deres Fordring og skal gjøre, hvad vi kan, for at imødekomme Deres Ønske.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

A. S. Kristensen. Himmelsø, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ } udgaar en Gang i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
} koster 1 Krone 14 Øre om Aaret.

Bidrag, Bekjendtgørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Himmelsø, Roskilde.

Indhold: Svar til Hr. Wood. — Njød og Honning i gamle Dage. — Almindelig Røn. —
 Brug Honningen. — Blodopfriskning og Viracer. — Juni. — Fra og til vore Læsere. — Smaating. —
 Spørgsmaal om Biavl. — Biavlermøde. — Bekjendtgørelser.

Svar til Hr. Wood.

J „L. f. B.“ Nr. 6. har den nysvalgte Formand for Nyborgkredsen leveret et Uddrag af Kredsens Forhandlinger den 31. Marts d. A., hvori han bl. A. skriver: „Andersen tilbød sit Blad „Bien“ gratis til de nuværende Medlemmer, imod at der blev betalt 50 Øre for hvert nyt Medlem. Men alle hans Tilbud bleve afslaaede.“ Jeg synes, at det var saa udmærket et Tilbud, som vel kan tænkes, og jeg vilde ønske, at Andersen vilde gjøre alle Landets smaa Biavlerkredse et lignende, thi vel er „Bien“ kun et lille og simpelt udstyret Maanedssblad, men jeg tror dog ikke, at nogen virkelig Biavler, der har læst Bladet, vil benægte, at det i Aarets Løb bringer mange gode Bink for Begynderen, og hvad „Bien“ indeholder er aldeles ikke unyttigt eller skadeligt for Biavleren. Desuden er der jo Hundreder af Kredsmemmer, som intet Biblad holde. Men Sagen er vist den, De Hrr. kjenner ikke Forholdene Landet over!

A. C. Andersen skal ikke alene have Væren af at være den, der først dannede en Biavlerkreds her i Landet, men ogsaa æres for, at

han, da der ved Biavlen med bevægelig Tavlebygning blev gjort Fejl paa Fejl, og da mange tabte Troen paa denne Methodes Brugbarhed, saa for egen Regning og Risiko begyndte at udgive „L. f. B.“ og da Bladet i Tidens Løb vandt Tilslutning, lod han det blive „den danske Biavlerforenings“ Ejendom. I 16 Aar redigerede han det for en ringe Løn.

Hvor mange Møder har Andersen ikke holdt, hvor mange Rejser har han ikke foretaget, for at fremme Biavlen og hvor megen Tid har han ikke ofret paa denne Sag og arbejdet ihærdigt og samvittighedsfuldt. A. C. Andersen er kommet af Smaaafarvsfolk og har saa godt han har ennet, arbejdet paa at udbrede lønnende og tidsvarende Biavl blandt disse. Hvem her i Landet har virket saa meget for Biavlen som han? — Hr. Wood ikke!

Forði A. C. Andersen som ethvert Menneske ikke er fuldkommen, men har sine Svagheder, bør ingen kaste Snavs efter „vor gamle Veteran“. Det passer mig ikke for danske Biavlere, thi dertil skylde vi A. C. Andersen for meget.

R. Hanjen, Lideby.

Mjød og Honning i gamle Dage.

(Ved Filomella).

Der henvises af Bavlernerne saa ofte til de gamle Dage, da Mjød og Honning var almindelig brugte og højst beskattede hos os, men saa have vi nu egentlig en rigtig Forestilling om, i hvilken Udstrækning de anvendtes i Hus-holdningen. For at give et Billede heraf, kan man næppe gjøre noget bedre end at meddele, hvad Troels Lund siger herom i sin „Danmarks og Norges Historie i Slutningen af det 16de Aarhundrede. 5. Bog: Tjædemidler. Kjøbenhavn 1883“.

Som en Indledning siges om det Folk, som i den yngre Stenalder beboede Danmark og væsentlig levede af Kvægavl, at det havde tre Drikke: Mælk, Øl og Mjød. „Mjød var ligesom Øl en Fæstdrink, altsaa en kostbar Drink, der selv hos de Rige ikke vankede til daglig. Vel maatte der under Datids Forhold kunne indvindes en betydelig Mængde Honning, da kun en ringe Del af Landet var virkelig opdyrket, medens Resten laa hen i Skovbund og Dverdbred, som et milevidt Blomstertæppe, men ikke al Honningen lavedes til Mjød, en stor Part nydes uden Lovl raar eller anvendtes, som i en langt senere Tid Sukkeret, som en Nødvendigheds-Artikel til Madlavningen“.

Naar vi da springer over til det 16de Aarhundrede, skal blot erindres om den Umaalighed i Spise og Drikke, baade hos Høj og Lav, som den Gang fandt Sted, og som man nu næppe tror mulig, for at Brugten af Honning og Mjød ikke skal synes mere overdreven end den i Virkeligheden var. Krydderierne var den Gang nye Ting og blev ligesom Honningen „væltet“ i al Maden, Mændene overdrev med Beber, Kvinderne med Honning og Sukker. Dette sidste trængte mere igjennem, men i hele det 16de Aarhundrede vedblev Honningen at spille en betydelig Rolle ved Madlavningen ved Siden af Sukker. Alle mindre Bemidlede holdt sig ubelukkende til Honningen, men selv blandt de Rigeste, Kongen ikke und-

tagen, var der næppe nogen, der ophørte at anvende den. Den havde jo ogsaa Aarhundreders Hævd og var dertil et hjemligt Produkt, let at faa og umuligt helt at affkaffe, saa længe Mjød og Vordlys endnu bleve brugte. Ifølge Riber-Ret skulde den, der overbevistes om at have forfalsket Honning, straffes paa Livet, og Honningen brændes. Selv om dette strenge Lovbud forlængst var ophørt at blive anvendt, saa viste dog Honningens vedvarende Betydning sig i den Omhu, hvormed Regjerinden omsatte den. Gjentagne Gange udstedtes der Udsørelsesforbud for Honningens Bedkommende, da den ansaas for en Nødvendigheds-gjenstand, der ikke maatte forbyres for Menigmand. Hvilket Omfang Bavlern har haft, fremgaar af Beholdninger som disse: 3, 4 Læster Honning o. s. v., der oftere forekomme. Aar 1624 berettes det om en Kjøbmand i Ribe, at han købte levende Bier for 117 Daler i Datids Penge og fordelte dem paa Bistaber paa to forskjellige Steder. Aar 1598 forekommer som Post i en Kjøbmands Regnskab: Honning for 2800 Kr. Det var da ikke blot ved Fester i Aarhundredets Slutning, at Honning anvendtes. Om et Bryllup i Skaane 1502 høre vi, at der medgik en halv Tønde til Madlavning og desforuden en Mængde Mjød. Endnu i Aaret 1580 forskrev Frederik den 2den, da han ventede Gæster, ikke mindre end 3 Tønder Honning. Ifær til Syltetojer, Kvæder, Jordbær o. s. v. ansaas Honningen for bedre end Sukker. Aar 1578 „indsyltedes“ der Wildbrad *) til Johan den 3dje i 5 Pd. Fuglefær, 4 Pd. Nellikker, 11 Pd. Peber og 1 Tønde Honning. Det synes tidligere at have været Brug, at overhælde Vælgryden med Honning, men Sukkeret fortrængte det. Grød bestrøede man med „Honningpubber“, d. v. s. smaat støbte tørre Honningfager, men det var næppe almindeligt til daglig Brug.

*) Wildt og Fugle syltedes ofte i Honning.

Almindelig Røn.

(*Sorbus anenparia.*)

Den almindelige Røn findes vildt vogende i Skove og Krat og navnlig forekommer den hyppigt i de med Rødbelle bevogede Moser i Stovene, hvor det ofte findes vogende paa Ellestødene, ja man kan endogsaa, men rigtignok langt sjældnere, træffe smaa Rønneplanter vogende i Toppen paa gamle stævnede Bile (saakaldt „flyvende Røn“) hvilket skyldes Fuglenes, særlig Kramsfuglenes, Virksomhed idet de besørger Forplantningen til slike Steder og disse Fugle bidrager meget til Rønnens Udbredelse. Den almindelige Røn er et særdeles smukt Træ, og burde dyrkes mere end Tilfældet er, som Allétræ eller plantet i Haver og ved Boliger til Forskjønning; det er et meget nøjsomt Træ der kun stiller ringe Fordringer til Jordbunden, ligesom det ogsaa er vindstørt, hvor Løforholdene blot er nogenlunde taalelige. Det kan derfor meget godt anvendes som Allétræ, hvor man ikke ønsker en Allé af meget store Træer og en saadan Allé af Røn tager sig overmaade godt ud, navnlig i Foraarsstiden, naar Træerne staar i Blomst, men dog i Særdeleshed i Efteraarstiden, naar Rønnen pranger med en Rigdom af smukke røde Frugter, de saakaldte Rønnebær, da er en Rønneallé pragtfuld.

Enkelte fritstaaende Rønnebærtræer i Haver tager sig ogsaa smukt ud og er meget dekorative og mange fremmede Sirtræer kan ikke i Skjønhed maale sig med den almindelige Røn. Rønnen udmærker sig ved tidlig Løvspring og dens Løv er meget smukt og firligt (Rønne-mai) og gjør i det tidlige Foraar fortrinlig Virkning. Blomstringen begynder sidst i Mai eller først i Juni; de talrige hvide Blomster er samlede i store Halvkjærne, der besøges flittigt af Bierne og det er ikke alene Bierne, der søger Rønneblomsterne, men man kan se disse næsten fuldstændig befatte af alle slags Insekter, der gjør sig tilgode med Blomsternes Nektar. Rønnebærtræet burde derfor skjænktes nogen Opmærksomhed af Bavlterne og plantes mere almindeligt. Senad Efteraaret antager Frugterne en skinnende rød Farve og de bliver fib-

dende paa Træet længe efter at Bladene er faldne, ja ofte langt hen paa Vinteren, forudsat at de ikke bliver taget af Fuglene, der ynder dem meget og navnlig udgjør Rønnebærrerne en væsentlig Del af Føden om Vinteren for flere Kramsfugle-Arter.

N. P.

Brug Honningen.

Nektaren i Blomsten er det fineste og bedste af Plantevæxtens Frembringelser. En Brøddel af Nektaren hjembare Bierne og anbringe den i Cellerne, inddampe den og tilføtte en Draabe Myresyre til hver Celle, inden denne forsegles. God, ren, veibehandlet Honning, udslyngt af passende forseglede Taoler er derfor ogsaa et udmærket, naturligt og billigt Middel imod mange Sygdomme, det er ikke alene som forebyggende Middel, at Honningen anbefales, men i mange Tilfælde optræder Myresyren som helbredende. Honning bruges med Held for Trøstle hos Smaa børn. Ved Rydelse af Honning kvæles begyndende Goste, Snue, Katarrh, Strubehoste, Difteritis, idet Honningen ødelægger Bacterier og Svampebannelser. Den er ogsaa et udmærket, lindrende Middel for Folk, der lide af Sten eller Myregrus og kan ogsaa anbefales mod Svønløshed. Endvidere er Honningen et brillant Middel mod Frosstfæde og sprutne Hænder.

Utsaa kan Honningen betragtes som et Slags Universalmidde og benyttes baade som forebyggende og helbredende imod en Mængde Sygdomme, og at den staar langt over de i Bladene averterede Universalmidler, behøver vel næppe at tilføjes, da disse ofte indeholde skadelige Tilfæringener. Honning er i sig selv saa fin og ædel, at den ikke ved Kunst kan gjøres ædlere, men derved snarere taber i Finhed og Velsmag. Kun lidt gjøres der nu og da for at henlede det store Publikums Opmærksomhed paa Honningen som Sundhedsmidde. Bavlterne burde gjøre langt mere for at vække Interessesen for deres udmærkede Vare og ogsaa selv benytte den langt mere, end de gjør.

(Bedes optaget af Dagbladene.)

Blodopfriskning og Biracer.

(Efter J. G. Kanihe. Frit oversat af Magimo.)

(Sluttet.)

For nu at forbedre vor hjemlige Biracer, har man i de sidste 20—30 Aar til Krydsning indført Bier fra alle mulige Lande, fra Italien, Egypten, Cypern, Kaukasien, o. s. v. Der er dermed gjort et meget stort Fejlgreb, mange Penge ere derved bortkastede, og idag er denne, imorgen hin Race, bleven anbefalet som den fortrinligste, og derigjennem bleven bragt til en Mode- og Handelsartikel.

J Theorien have disse Bier bragt megen Nytte, meget som var uklart er derigjennem bragt til uomstridelig Faktum, men desto mere Skade have Nogle havt i Pragis, ja man kan dristigt sige: at blot dem, der have solgt Dronninger til de høje Priser, have høstet Fordelen derved. — Jeg har kastet over 300 Kr. ud, idet jeg italiiserede min store Stand og drev Biaul i 12 Aar med Italienerne, for et godt Efteraar at kaste dem alle bort igjen.

Jeg har ogsaa anstillet omfattende Forsøg med Hede-Krainer og tilsidst med Vanaterbier, og er kommen til det Resultat, at vor brune Bi er den bedste af dem alle. Efter hvad jeg har lært, sét og selv erfaret om Bierne fra de sydlige Lande, saa have de deres eneste Fortrin i deres brogede Klædning, og jeg siger af fuldeste Overbevisning med v. Berlepsch; „De er ikke en Bibe Lobak værd.“ Derfor kjære Ven! giv ikke en Øre ud derfor, gjør ikke Moden med: at have brogede Bier paa Din Stand, men lad mine Lærepenge ogsaa være betalte for Dig.

Det eneste hvad jeg har funden var: at de unge Dronninger af Bjerg-Kraineren have en paafaldende Styrke, og at disse Dronninger parrede med vore hjemlige Droner indtil 3die eller 4de Led give udmærkede Bier. At de ævner mere end de brune Bier skal jeg lade være usagt, men de lade til at overvinde bedre, og det er meget værd. Den ægte Krainer er for Pragis ikke noget værd, vil Du forsøge dermed, som jeg ikke vil tilraade Dig, saa aul unge Dronninger og drøb alle Dronerne af

dem, altsaa sørg for Krydsning med vore egne Bier.

Ønsker Du Dine Bier mere honningriste eller spærmedygtige, saa besørg blot en Blodopfriskning gjennem en anden Stamme af vore hjemlige Bier. De honningrige finder Du i flade lerede Egne, de spærmedygtige i Skov-egnene. Enten kjøber Du et Par Familier eller Du bytter et Par med en Ven. Det Efteraar, da jeg omdannede min italienske Vistand til brune, bortbyttede jeg alle mine italienske Dronninger imod brune, og fit paa denne Maade Bier fra alle Landets Egne paa min Stand. Derved opnaaede jeg at faae meget dygtige Bier. Rigtig nok har jeg ogsaa senere kjøbt eller byttet et Par Stykker. Gjør det ligesaa, og Du vil høste Glæde deraf, thi den Tid kommer nok, da vor nordiske Bi bliver indført til Syden, og det tror jeg vilde være til stor Nytte for den derværende Biaul.

Juni.

Træffet er godt i denne Maaned, særlig i Slutningen af den, det gjælder da om at benytte det med størst mulig Fordel. I den første Del af Juni blomstre Frugttræer, Ryn, Åhorn, Gebeblad o. fl. og i den sidste Del Hvidkløver, der giver udmærket Træk og ofte her (Bestjylland) kommer frem af sig selv paa gode Agre og Enge, den gaar da under Navnet „Smæver“. Paa sandede Agre voger ofte en lav Form af Kjællingetand (Lotus) med store gule, lidt rødligge Vikkeblomster. Først i Juni maa Boghveden saaes, den blomstrer saa i Juli og August. Det var helbigt, om man vilde lægge sig efter at saae den til flere Lيدر. Bi her paa Egnen have ofte saadet den først i Juli, hvorved opnaaes, at den blomstrer ind i Septbr. Maaned. Det er fordelagtigt at anvende den til Grøntfoder, af hvilket den giver en stor Mængde, naar Jorden er godt gjødet. Den kan godt saas i Jord, som i samme Sommer har givet en grøn Afgrøde af Spergel el. desl. I Haven kan endnu saas af de i forr. M. omtalte Sommerblomster til Efteraarsflor og Træk for Bierne.

Her paa Egnen, saavel som paa mange Steder i Jylland, veyle Alger, Eng og Hebe hyppig, saa at Træffet ikke afbrydes, da der hele Tiden findes Blomster. Stade at Vejret her ikke er saa gunstigt som paa Dorne og i Østjylland; Havgusen kan nemlig komme paa varme Dage og forvandle disse til folde.

I Staderne vedbliver man at indhænge Kunsttavler midt i Yngellejet, efterhaanden som det gjøres behov. Dronevoget borttages fra Yngelrummet, om det findes. Udbyggede, smukke Tavler anvendes i Honningrummet, hvorimod gamle, med Blomsterstøv belagte Tavler indsmeltes. Man maa slittig gennem Vinduet se paa den bageste Tavle, hvor vidt Bierne ere med Honningindsamlingen, og sørge for at det ikke kommer saavidt, at der bygges paa Rinduet. Som forbelagtigt i flere Henseender tilraades at rykke Tavlerne i Honningrummet lidt fra hverandre, c. $\frac{1}{4}$ " ad Gangen, saa at de blive fra $\frac{1}{2}$ til 1" tykkere; Dronningen lægger saa ikke Æg i dem.

Koerbs nye, ensfede Kunsttavle prøves af dygtige Biavlere, og disse bedes fremkomme med deres Erfaringer i Aarets Løb, Begynderne staa sig i Reglen bedst ved kun at bruge Ting, som gennem Arrakter ere fastslaaede som gode og nyttige, dette ville de have ligesaa stor Interesse af, som den fremskredne Biavler har af at prøve det allernyeste.

Naar det gode Træk er begyndt og Varmen tilstrækkelig, borttages Pakningen, og der lægges Vordug med den glatte Side nedad over Kammerne; Bierne klæbe ikke Vordugen fast, hvilket er en stor Behagelighed, naar man vil se til dem. — Er der ikke et Stof, der kunde gjøre samme Nytte og som er billigere eller som Smaafolk selv kunde tilvirke, da Vordug jo koster en Del?

Sidst i Maanedebn er det Tid at formere Staderne. Man bestemmer forud, hvormange man vil lægge til, hvorved man dog maa tage Hensyn til Sommerens Karakter, da Tillægget foregaar paa Honningdbyttets Bekostning, ligesom man heller ikke maa lægge flere til end man pasfe. Fremgangsmaaden ved kunstig For-
mering ere mangfoldige, saa at der her ikke

er Plads til at omtale dem, men vi maa hen-
vise til tidligere Afhandlinger herom. Biav-
lerens Forhold kan give snart en snart en
anden Fortrinet

Med Sværmingen ere Biavlerne bedre
fortrolige. Den, der begynder at drive Biavl
i et Stade, gjør bedst i at anbringe en god
Sværm i Stadet, hvilket gaar let for sig.
Naar Sværmen er i en tom Kube, bringer
man om Aftenen denne hen til Stadet og hol-
der den over eller bagerst ved Kammerne. Ved
en kort og stærk Kysten falder Visklyngen ned,
hvorpaa Laaget lukkes til. Man udstyrer
Stadet med Halvdelen Kunsttavler og Halv-
delen udbyggede Tavler, der skifte med hiraan-
den; har man en Yngeltavle og en Tavle med
Honning i at sætte ind tillige, er det til stor
Gavn. Kunsttavlerne maa sættes godt fast, da
de ellers let løsnes ved Biernes Vagt. Vil
man spare, kan man nøjes med at anbringe
smalle Stimler paa 1 eller flere Tommer for-
oven i Kammerne. Undlades dette, bygge
Bierne paa Kryds og Tværs af Kammerne.
Det maa erindres, at en Sværm den første
Sommer, især i den første Tid, kun bygger
Arbejderceller, hvorfor man først maa forsyne
sine ældre Stader med hele Tavler og saa
se, hvad man faar til de nye Folk.

Stadebiavleren kan ofte om Østeraaret faa
Lov til at udtromme de dødsdømte Bier hos
en Kubeholder, og med dette for Dje lader han
kun sine Bier give sig af med at samle Hon-
ning og ikke lade dem sværme eller afgive
Uflæggere, hvilket ogsaa betaler sig bedst.

Indtraffer der koldt Vejr i længere Tid,
maa de Stader, der ikke have Forraad nok,
fodres; Yngelansætningen maa ikke standses.
Har nogle Stader fyldte Tavler, hvis Honning
de ikke kunne fortære, fordeles denne mellem de
trangende, da det ikke lønner sig at opbevare
den.

Naar der i de første Dage efter, at en
Sværm er anbragt i et Stade, indtræffer usta-
digt Vejr, maa man fodre den.

Vestjylland.

J.

Fra og til vore Læsere.

Hjælstaby, Sverige. Jeg takker Dem meget for den gode „Biauls-Lidende“ og vil, saa godt jeg kan, søge at udbrede den. En Hindring er, at Folk her i Almindelighed ikke godt kunne læse det danske Sprog. Send mig Prøvenumre, jeg skal paa bedste Maade uddele dem.

J. E.

Sydfyn. Sidste Sommer byggede en Sværm i en Stærkase i Dyrborg Skov og en anden i en gammel Tjærebøtte, der i nogle Aar ikke havde været i Brug, den blev haaret 2 Mil bort og sat i Vihus.

L.

Sønderjylland.

I Vinteren 1886 fik jeg lavet mig et Dobbelstade af Borbeck efter en Tegning i „L. f. B.“ og om Foraaret fik jeg en Kube med Bier, som gav tre Sværme, hvoraf de to kom i Stadet og den tredje tilbage til Kuben igjen, denne Sværm havde tre Dronninger med sig. Dette Aar gav kun lidt Honning, hvorfor de alle maatte fodres i Efteraaret. Tillsige fik jeg et Enkelstade besat med Bier fra Kuben, som skulde dræbes og jeg fodrede dem med 14 Pd. Kandisjucker. De overvintrede godt alle fire og i Foraaret bleve de fodrede saaledes, at hver fik omtrent 2 Pd. Sukker ovenfra i Maltkirupsglas, hvorefter de ynglede og byggede saa stærkt, at jeg næsten ikke kunde følge med ved at sætte Kunsttafler ind, og da Hovedklovertækket kom, fyldte de næsten hver tom Gelle med Honning. Jeg høstede omtrent 180 Pd. Honning tilligemed 2 Sværme, som indsattes i et Dobbelstade. C. D. her i Byen havde 8 Stader, af hvilke han fik et lignende Udbytte pr. Stade. Af Kubebiaavlere er der nogle her i Byen, hvis Bier sværmede stærkt, og nogle af Sværmene fløj helt bort, og desuden gavede de kun lidet Udbytte. Disse Folk have stillet sig tvivlende overfor vore ny Vihuse og saakaldte ny „Kunster“, men da de nu saa vort gode Udbytte iaar, have nogle af dem faaet Lyst til at faa Vihuse. Det kunde jo være godt at faa en Biaavlerforening sat i Gang her, men endnu er der ikke Haab om at finde Tilslutning til den, og desuden mangler vi Fjere dertil. Til næste Aar har jeg 5 Vihuse i Trugstader og vil for det første blive staaende derved, da jeg er Landmand og af den Grund ikke har Tid til at passe flere og Biaavlens maa dog kun være et Bierhverv.

N. P. N.

Med „Biauls-Lidende“ er jeg særdeles godt tilfreds. Jeg har hidtil holdt 2 Exemplarer og ladet det ene Exemplar cirkulere blandt omboende Kubebiaavlere, hvoraf en Del nu ere stemte for at begynde paa det nye System. Naar man begynder smaat, og naar viderkomne Biaavlere ville hjælpe Begynderne til Rette, skal Sagen nok vinde Fremgang.

J. E.

Fra Samsø. Mine Bier have holdt sig godt endnu. Jeg har 3 Familier, som jeg fodrer med Kandis, og de ere saa folkestærke, at det er en Lyst. Ude i Haven fodrer jeg ogsaa med Formel, der anbringes paa forskjellige Steder. Bierne ere saa begjærlige efter det, at jeg næppe er kommen ud i Haven med det, førend Tavlerne ere helt sorte af Bier. De mangle rimeligvis Blomsterstøv, her er da heller ikke andre Blomster end Fjlsod og enkelte Havelomster, og det giver ikke ret meget. Honningtrækket kommer tilbigt i Aar, men saa haabe vi, at det, naar det kommer, vil blive des bedre.

6. Maj.

A. C. S.

Den første Basse til Kunsttafler, der har været brugt her i Landet, er vistnok lavet af Kjøbmand P. Larjen i Englerup ved Holbæk i Begyndelsen af Firtserne. Han maatte gjøre det paa egen Bekostning, da den stedlige Biaavlerforening ikke vilde afholde Udgifterne. For kort Tid siden havde jeg Lejlighed til at se saavel Bassen som det Arbejde den præfereede. Den arbejdede meget hurtigt og Tavlerne vare langt smukkere og havde dybere Præg end de paa Greves Præseplader frembragte. Havde P. Larjen, strax efter at være bleven færdig med sin Basse, gjort Beklame for sin Opfindelse, kunde han have skaffet sig et Navn, der længe vilde blive mindet blandt de danske Biaavlere, og haft en betydelig Indtægt ved Salg af Basser. Nu er hans Basse jo overfløjet af Amerikanerne Pelham og Root's m. fl. s. snildere indrettede Basser.

Smaating.

Megen Honning gjør lad Vi.
(Gammelt Ordsprog. Bøder Syn.)

*

*

*

Bjergvoks smeltes nu ogsaa i Stykker ligesom Bivoks og gaar i Handelen, og da det i Udseende og Farve aldeles ligner dette kan Forhandlere og Kunsttaffelabrikantene ofte blive narret naar de ikke kjende det. Det kjen-des lettest fra Bivoks ved at det har en vis petroleumagtig Lugt, samt ved at det er noget fedtet at føle paa. Røfjes en Traad med Bjergvoks bliver den ikke saaledes overdraget som af Bivoks.

Spørgsmaal om Biaul.

Spørgsmaal 51 a. Da vil udvide mig mit Distand har jeg tænkt paa at bygge jeg

en Bipavillon enten 8-kantet eller 4-kantet og faa stor, at der inde i den er Plads til 14 Familjer; er en saadan Pavillon henfigtsmæs-fig?

b. Kunne Bistaberne, der skulle staa i et saadant Hus ikke laves enkeltvæggede og af tynde Bræder?

c. Hvad kan der gøres for, at Bierne og unge Dronninger kunne finde hjem?

d. Hvad er bedst til Tag?

N. B. N. Sønderjylland.

En saadan Bipavillon skal ligge meget i Sø, altsaa enten i en tørvedokset Høve eller i Ly af Hørmaatter eller Plankeværk, der ere oprejste uden om den i en Afstand af ca. 4 Alen og af en passende Højde, da Vinden med stor Kraft virker herad og paa en saa stor Flade, og derved frembringer let Træf gennem Flyvehullerne. En anden Ulempe er, at der ofte ved Behandlingen af Staderne komme Bier ind i det indre Rum af Pavillonen, de kunne da ikke finde ud igjen, men flybe mod Vinduerne og arbejde sig hurtig ihjel. Guberne ved Pavillonen er, at man i den kan arbejde med Bierne uden at afskjule Bærket, om ogsaa det blæser eller regner, og uden at generes af Bierne fra de andre Stader, og at man har sine Nebstaber saa rart i en Samling paa selve Arbejdspladsen. Boligerne blive ogsaa billigere pr. Familie, da Kasse(r): (hest Trugflader med Honningrum foroven) kunne laves af gennemstaarne Bræder. De sættes paa 2 Rækker Hylber over hinanden, og naar Kasserne er 30" lange og anbringes med Siden mod Husets Væg, saa bliver der med et 10" langt Flyvehul, 20" mellem hullerne, sættes da et Brædt paa Kant mellem disse, tager Bierne ikke fejl. Til Tag benyttes bedst Tagpap eller maaske Zernblit.

Fra Kredfene.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforenings Møde den 26de Maj var besøgt af c. 80 af Medlemmerne, efterat det fremstillede var bedømt af Sogneformændene blev 3 Udflyngningsmaskiner og 8 af Husene udbelte til Smaataarsmænd af Foreningen. To Huse have i Behold som der ingen Ansøgere var til. Efter Uddelingen af Husene holdt Lærer H. Erslev et meget belærende Foredrag om „Smaareb- staberne“ og deres Benyttelse ved den nyere Biavl.

Biavlermøde.

Vester-Hafinge og Faaborg Biavlerforeninger afholder Møde Søndag den 8de Juli hos Husmand Niels Johansen, Kæmpehuset, Kirtrup's Stovhuse. Forhandling om Honningubtalget i Faaborg.

Betjendtgjærelser.

Honning til Salg.

50 Pd. hos Parcellist Holger Rasmussen, Karlslunde, Taastrup.

Udkommet er

Blomster-Kalender for Biavlere,

af Hans Erslev. Pris 40 Øre.

indeholder Oplysning om 286 Planters Værdi som Honningplanter. Tilsendes frit naar 40 Ø. i Frimærker sendes til Erslev i Kalundborg.

Paa Jacob Erslevs Forlag er udkommet:

Fører i Biavl

af Hans Erslev. Pris hæftet 1 Kr. 60 Ø., indh. 1 Kr. 85 Ø. Bogen er udstyret med 89 oplysende Billeder.

Kunstattavler til Rammen 10 × 12" og til 9 1/2 × 9 1/2 faas hos Kjøbmand Fernando Møller, Roskilde.

Kunstattavler af de Maal der bruges paa Kjøge-egnen faas hos Snedker N. Larsen, Aashøj.

Kunstattavler. De bedste og billigste Kunsttavler faaes hos Undertegnede Enkelte Pd. a 1,65 Ø. 5 Pd. a 1,60 Ø. 10 Pd. a 1,50 Ø. pr. Pd. Forhandlere og Foreninger yderligere Rabat. Ogsaa Dronetavler faas hos mig sidst i Maj. Voks forarbejdes for 30 a 25 Øre pr. Pd. efter Partiets Størrelse. Prøver paa Forlangende.

Gl. Sole pr Hedensted.

J. Andersen.

DEN NYE Kunsttavle, hvori der kun afsættes **Honning**, men ikke Yngel, faas ogsaa hos **N. S. Kristensen**, Himmelø, Roskilde.

Slesvig Kunsttavler fabrikerede paa et amerikansk Maskine af bedste Slags anbefales til følgende Priser:
1 Pd. 7 Pd. (Postpakke) 20 Pd. 50 Pd.
à Mk. 2,00 à Mk. 1,80 à Mk. 1,75 à Mk. 1,70
Prøver gratis og franco.

Koerbs Patent Kunsttavle til Fabrikspriser naar Bestilling gøres inden 15de Maj.

H. A. Madsen. Broager.

KUNSTTAVLER af de Maal, der bruges mest paa Ringsted-Eggen faas hos **H. A. Doose, Hømb.**

70 Pd. hvid eller gul Honning ønskes tilkjøbs. Prøve med Pris sendes til Overportor Sievers, Nr. Sundby.

Koerbs nye Kunsttavle

faa hos Undertegnede. Vøxtavler med Præg paa den ene og glatte paa den anden Side til almindelige Priser. Vøxtavler, prægede og fast-loddede paa Blikplader, koste til Normalrammen 60 Øre pr. Stk. og til □ Føds Rammen 75 pr. Stk. Andre Størrelsers Priser i Forhold hertil. Andkjær ved Odder 5. April 1888.

N. Jacobsen.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber, anbefales Forbrugere; (fabr. 3000 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Mine mange Gange præmierede **Bistader** og **Redskaber** anbefales Biavlerne til det kommende Biaar.

Kunsttavler af 1ste Sort kunne om ønskes, leveres.

Gaardbestyrer **Jens Larsen.**

Strandgaarden Roskilde.

NB. En Mængde **Bihuse** i forskjellige Former samt **Maskiner** haves færdige.

VOKS forarbejdes eller tages i Bytte mod Kunsttavler for 35 Øre pr. Pd. Kunsstavl pr. Pd. 1,70 Øre. I Partier betydelig Rabat. Tynde Delingstavler 2 Kroner pr. Pd.

M. Boll.

Ø-Jølby, Nykjøbing, Jylland.

KUNSTTAVLER af uforfalsket Bivoks, leveres atter iaar af H. Rasmussen & Co. Gravvænget, pr. Svendborg, til følgende Priser, under 5 Pd. 1,75 Ø. 5—10 Pd. 1,65 Ø. 10 Pd. og derover 1,55 Ø. pr. Pd. Voks forarbejdes for 30 å 35 Ør. pr. Pd.

Kunsttavler indtil 14" brede, fabrikerede paa en fortrinlig ny amerikansk Maskine anbefales Biavlerne til godt Kjøb. Voks tages i Bytte. Prøve med Prisliste gratis. En brugt Maskine er billig til Salg.

Hvilested pr. Søllested.

J. C. Ølsen, Snedker.

Kunsttavler af eget Fabrikat leveres efter Maal i alle Størrelser, Voks modtages til Forarbejdning til billige Priser.

Hmd. **Lars Henningsen & Snedker H. Pedersen.**
Svaninge Mark pr. Faaborg.

Kunsttavler fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Apparat faas hos undertegnede.

Voks forarbejdes billigt til Tavler. Voks kjøbes til høj Pris.

B. Bojesen, Systofte, Nykjøbing p. F.

Kunsttavler valsede af udmærket Bivox og med bedste Præg anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til meget billige Priser. Prøver sendes paa Forlangende frit. Bestillinger bedes indgivet snarest. Vox forarbejdes for 40 Øre pr. Pund. **Svind beregnes ikke.**

N. S. Kristensen,
Himmeløv, Roskilde.

KUNSTTAVLER. Mine flere Gange præmierede Kunsttavler tillader jeg mig atter at tilbyde D'hr. Biavlere til meget billige Priser. Desuden leverer jeg ogsaa meget tynde **Delingstavler** med smaa Celler. Prøve og Prisliste franko. **Voks** tages i Bytte mod 35 Øre pr. Pd.

R. Schmidt.

26. Januar 1888. Sofievej 26. Kjøbenhavn V.

NB: Efter April Flyttedag er min Adr: Nylandsvej 4, Frederiksberg I.

BIAVLERNE anbefales atter iaar mine solide og billige Bistader, Redskaber og Kunsttavler og da jeg nu selv har anlagt Savskjæreri og anskaffet mig et af de bedste amerikanske Valseværk for Kunsttavler, kan jeg garantere mine ærede Kunder baade smukt og godt Arbejde.

Ved Udstillingen i Kjøge i 1887 blev mine Bistader tilkjendt 2den Præmie og Kunsttavlerne Hædersdiplom. Illustreret Prisliste paa Forlangende.

Ø-Jølby, Nykjøbing, Mors, Januar 1888.

M. Boll.

NB. Et godt 12" Valseværk til Kunsttavler er billigt tilsalgs.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for det mindre Jordbrug, Høvebrug, Kvægavl, Biavl, Hønseshold, Frøavl m. m. udgaar den 1ste og 15de i hver Maaned og koster **kun 50 Øre** Fjerdingaaret, Postpenge iberegnet.

Det kan bestilles ved Postbudet.

NB. Prøvenumre sendes gratis fra Redaktionen, Nærum pr. Holte.

 Hermed følger et Tillæg.

Tillæg til „Blavls-Tidende“.

1888.

Prisliste

over

Biboliger og Medskaber

fra

Lømrer og Blavler Kristjan Pedersen.

Lved pr. Svendborg.

Premierede paa Udstillingerne i

Horsens 1869. 1ste Pr. For 1 Maskine. Middelfart 72. 2den Pr. 1 Redstabskasse. S. Dmt. 1 Maskine. 1ste og 2den Pr. Spjstader. Aalborg 73. S. Dmt. 1 Maskine, 1 Redstabskasse. S. Dmt. Understet. Aarhus 74. 1ste Pr. 1 Maskine, 1 Redstabskasse. Rjbenhavn 74. 1ste Pr. 1 Maskine. S. Dmt. Stader. Svendborg 74. 2den Pr. Stader. 2den Pr. 1 Maskine. Odense 76. 2den og 3die Pr. Stader. S. Dmt. 1 Maskine. Berritsgaard 79. 2den Pr. 1 Maskine, Redstaber. S. Dmt. Stader. Ryborg 79. 1ste Pr. Trugstader. 2den Pr. 1 Maskine. Rjbenhavn 80. 3dje Pr. Stader. S. Dmt. dito. Aarhus 81. Jydske Landboforeningers Vrespr. (Sølvbæger). Stader. S. Dmt. dito. Maribo 82. Sølvmdl. Stader. Broncemdl. dito. Sølvmdl. 1 Maskine. Broncemdl. Redstaber. Svendborg 82. 1ste og 3dje Pr. Stader. 1ste Pr. Redstaber. Middelfart 82. S. Dmt. 1 Maskine. Landskrona 83. 2den Pr. Stader. Aalborg 83. Sølvmdl. Stader. 2den Pr. dito. 2den Pr. 1 Maskine. Rjbenhavn 84. Høstjægermesler Bruuns Vrespr. 1 Maskine. 2den Pr. Stader. Ulstrup 84. S. Dmt. Stader. Rudkjøbing 84. Sølvmdl. Stader, 1 Maskine. Viborg. 85. Sølvmdl. Stader, Redstaber. Kristiania 85. 2den Pr., Broncemdl. 1 Maskine. Broncemdl. Trugstader. Hjørring 85. 1ste Pr. 1 Maskine. 1ste Pr. Trugstader. Odense 85. Broncemdl. Stader. Roskilde 85. 3dje Pr. 1 Maskine. Varde 85. 1ste Pr. Stader. 2den Pr. 1 Maskine. Ulstrup 85. Broncemdl. Stader. Rjbenhavn 86. 1ste Pr. Stader. 3dje Pr. 1 Maskine. Diplom. Stader. Diplom. Redstaber. Diplom. Kunsttavler. Hjørring 86. 1ste Pr. Stader. Tønsberg 86. 3dje Pr. 1 Maskine. Diplom. Stader. Slagelse 85. Diplom. Stader. Horsens 86. Diplom. Stader. Rjgge

87. 1ste Pr. Trugstader. 3dje Pr. 1 Tavlekniv. 3dje Pr. 1 Maskine. Diplom. Kunsttavler. Faaborg 87. 1ste, 2den og 3dje Pr. Trugstader. 1ste, 3dje Pr. 1 Maskine. Diplom. Redstaber. Rjbenhavn 87. 1ste Pr. Trugstader. 1ste Pr. 1 Maskine.

For Produkter er tilkjendt.

5 1ste Pr.; 12 2den Pr.; 2 3dje Pr.; 1 5te Pr.; 12 S. Dmt.

Trugstader.

Nr.	Enhedsmaalet.	Ram. 8" bred $\times$ 13 $\frac{3}{8}$ " inddo M.	Rr. Ør.
1.	Enkeltstade med 20 Ram., i Hovedrummet 16 Stkr. 3 $\frac{3}{4}$, høje R., Træ, 1 Glasindstikud, IøS dobbelt Forvæg, Dør bagtil, Taget hængt, 3 Gange malet, med Ven (se Fig. 1)	11	"
2.	Enkeltstade, som Nr. 1, 5 Ram. størrer	12	"
3.	Enkeltstade, som Nr. 1, undtagen Maling, Magasin-R. og Ven	8	"
4.	Husmandsstade, dobbelt Forvæg, Plads til Magasin eller Delinger, 13 Stkr., 1 Træindstikud, Tag, uden Maling (se Fig. 2)	5 50	"
5.	Dobbeltstade, som Nr. 1	18	"
6.	Dobbeltstade, som Nr. 2	20	"
7.	Trillingstade, som Nr. 1	24	"
8.	Trillingstade, som Nr. 2	26	"
9.	Trugstader (Ram. 10" br $\times$ 12" inddo M.). Enkeltstade, som Nr. 1, 3 Magasiner (se Fig. 3)	11	"

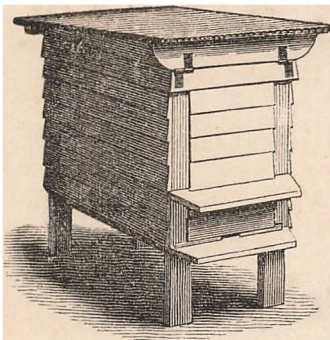

Fig. 1.

	Nr.	Ør.
10. Enkeltstade, som Nr. 2.....	12	"
11. Enkeltstade, som Nr. 3.....	8	50
12. Husmandsstade, som Nr. 4.....	5	"
13. Dobbeltstade, som Nr. 9.....	17	"
14. Dobbeltstade, som Nr. 10.....	18	"
Trugstader (Ram. 12 × 12" indv. M.).		
15. Ræmpestade med 34 Ram.....	14	"
16. Trugstade, som Nr. 1.....	11	"
17. Trugstade, som Nr. 2.....	12	"
18. Trugstade, som Nr. 3.....	8	50
19. Husmandsstade, som Fig. 2.....	5	"
20. Grålevs Stade (13 ² / ₈ × 8") med Zinktæg.....	11	"
Vinterpafning og Tæpper til pr. En- keltstade koster.....	2	50
Med Zinktæg ere alle Enkeltstader skr. 1,40 dyrere.		

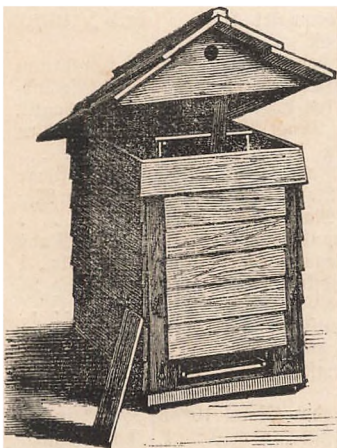

Fig. 2.

Flade Tæge som Nr. 1, dækket med
Tægpap, er saumte Pris som med Bred-
detæg.

I alle Trugstader, Nr. 4, 12, 19
undtagen, ere Zinkfæse, der hindrer
Jæstfikning.

Et Stade af Nr. 1 i $\frac{1}{3}$ Størrelse
til Brug ved Skoleundervisning.....

6 "

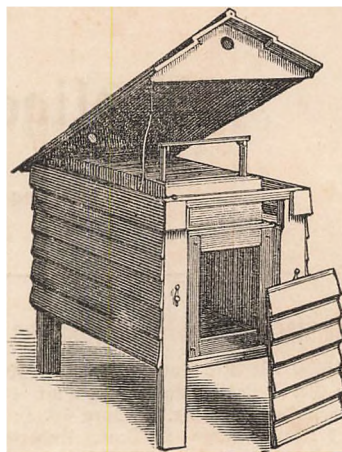

Fig. 3.

Kubeundersæt.

Nr.	Nr.	Ør.
21. Undersæt med 8 Ram., Enhedsmaal, Glasindsfud.....	2	60
22. Undersæt med 8 Ram., 10 × 12", Glasindsfud.....	2	60
23. Undersæt med 8 Ram., 12 × 12", Glasindsfud.....	2	65
24. Undersæt med 7 Ram., 7 ¹ / ₂ × 8 ¹ / ₂ ", Glasindsfud.....	2	35

Højstader.

Nr.	Nr.	Ør.
(Ram. 7 ¹ / ₂ " høj × 8 ¹ / ₂ indv. M.).		
25. Enkeltstade, 10 Rammer i hver af de 3 Stager, Glasindsf., dobb. Bund, 3 Gange malet, med Ven.....	11	"
26. Enkeltstade med 15 Rammer i hver Stage, eller som Nr. 25 (se Fig. 4 og 5)	12	50
27. Dobbeltstade, som Nr. 25.....	17	"
28. Trillingstade, som Nr. 25.....	22	"
29. Firdobbeltstade, som Nr. 25.....	27	"

Fig. 4.

Nr.		Kr.	Ør.
30.	Enkeltstabe uden Ven, Tag, Maling, 24 Kammer, Stjerne tækkede med opretstående Palm.....	6	"
31.	Kammer af Enhedsmaal, eller som Nr. 25	11	å 12 "

Naar Enkeltstaber leveres uden Maling, faas de 1 Kr. billigere; dobbelte Trillingstaber uden Maling leveres 1 Kr. 25 Ør. billigere.

Alle Staber ere lavede helt af Trae med dobbelte Vægge og Plads til 2° Pakning. Som Tegningerne vise, kan Band ikke trænge igennem denne Beflødning.

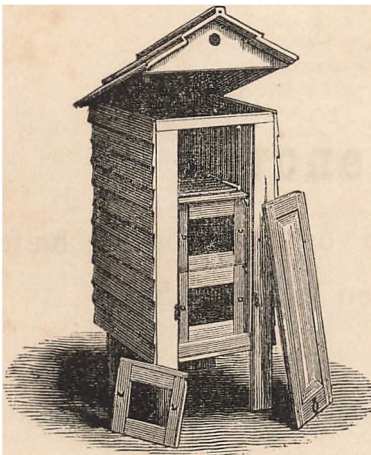

Fig. 5

Redskaber.

Nr.		Kr.	Ør.
32.	Cylinder-Udtømningsmaskine til 4 □ Fods Tavler, malet, lateret, lydløs Gang (se Fig. 6)	36	"
33.	Cylinder-Udtømningsmaskine uden Maling	28	"
34.	Cylinder-Udtømningsmaskine, 2 Tavler, uden Maling, dobbelt Sold	20	"
35.	Cylinder-Udtømningsmaskine, 2 Tavler, uden Maling	17	"

De 4 første Nr. laves til □-Fods Kammer, eller 10 × 12", eller Enhedsrammer efter Ønise, Maskinen til □-Fods Kammer kan ogsaa udflynge alle mindre Tavlestørrelser. Ligeaa de

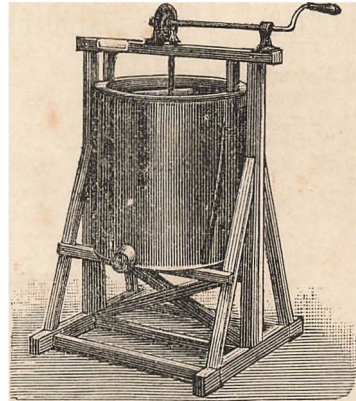

Fig. 6.

andre. Naar mindre Tavler skulle behandles deri, maa der hugges Huller i Soldene for Hjørneklobjerne, saa Tavlen staar tæt til Traadnettet.

Soldene ere af galvaniseret Jernvæst; galvaniseret Vaandjern til Afstivning i Soldene. Naar Kranen over Cylinderen udelades, da 1 Kr. billigere. Cylinderne ere fortinne Jernplader.

36.	Transport-Redstabskassen indeholder 3 forstjellige Knive, 1 Tang, Bundrensler, Bibehætte samt Bestøringsbakke. Til 5maa Kammer	8	"
37.	Transport-Redstabskassen uden Redstaber, med Bakke. Til store Kammer	5	50
38.	Fangtaske til Indfangning af Sværme (Høstadebrug)	2	"
39.	Vi- og Rejsepibe	3	"
40.	Vipibe (Grønningss)	3	"
41.	Røgpuster	3	"
42.	Tavletang til Høstader	1	"

Nr.	Kr. Ør.	Nr.	Kr. Ør.
43.	Lavlekniv (Woods Model).....	1	"
44.	Kniv til Brug i Trugstader.....	"	65
45.	Rillerenser til Afrensning af Kit paa Børelister og Riller.....	"	60
46.	Foderapparat til Høfstader.....	"	75
47.	Foderapparat til Høfstader.....	"	50
48.	Foderapparat til Trugstader.....	"	50
49.	Foderapparat til Kuber.....	"	50
50.	Apparat til Paalodning af Kunsttaavler	2	50
51.	Afspærringsgitter af Træ til Høfstader	"	25
52.	Afspærringsgitter af Træ til Trugstader efter Størrelse 30 à.....	"	35
53.	1 Rande til Paalodning af Kunsttaavler	"	45
54.	Pibehatte til at sætte ud- eller indvendig paa Riben.....	"	35
81.	100 M. Rammelister, 11" br., 3" tykke.....	1	15
62.	100 M. Rammelister, 10" br., 3" tykke.....	1	"
63.	100 Hjørnelodser, 10 Stk. udgjøre 14 1/4", 3/8" □.....	"	20
64.	1000 Hjørnelodser.....	1	80
65.	Opstaaet, pudset og prikket Træ samt Klodser til 1 □-Fods R.....	"	4
66.	Opstaaet, pudset og prikket Træ samt Klodser til 1 Enhedsramme eller 10 × 12" Ram.....	"	3 3/4
67.	Opstaaet, pudset og prikket Træ samt Klodser til 1 Høfstade-Ramme.....	"	3 1/2
68.	Støbegods til en Maskine.....	1	50
69.	1 Sæt Bold til en Maskine.....	1	20

Rammer, Lister, Klodser.

55.	100 Rammer, Enhedsmaal.....	5	50
56.	100 Rammer, 10 × 12".....	5	50
57.	100 Rammer, 12 × 12".....	6	"
58.	100 Rammer, 7 1/2 × 8 1/2.....	5	"
59.	100 M. Rammelister, 11" br., 3/8" tykke.....	1	35
60.	100 M. Rammelister, 11" br., 4" tykke.....	1	25

Selvlavede og amerikanske 1 Pd's Delinger à 6 D. have altid paa Lager.

Kunsttaavler af rent Vøj fra H. Nassmussen & Co., Gravvænget, til Fabrikspris føres altid paa Lager i de til Staderne påsende Størrelser. Stader og Redstader af andre Maal og Former leveres billigt. Hvor Emballage er nødvendig, beregnes den billigt. Alt frit leveret til Svendborg Jernbanestation, Dampstrib eller Posthus. Naar der tages Stader for 100 Kr. ad Gangen, gives 10 pCt. Rabat.

Alt imod kontant Betaling eller mod Efterkrav.

Tved pr. Svendborg, i Martz 1888.

Kristian Pedersen.

„Biavls-Tidendes“

1ste og 2den Aargang med Titelblad og Indholdsliste hæftet i godt Omslag kan faas hos Redaktionen for Kr. 1,50.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

A. S. Kristensen. Himmeløv, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ } udgaar en Gang i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
} koster 1 Krone 14 Øre om Aaret.

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Himmeløv, Roskilde.

Indhold: Blomster-Kalender. — Mjød og Honning i gamle Dage (fortsat). — Snebærbuxten. — Den nye Kunsttaale. — Juli. — Smaating. — Spørgsmaal om Biavl. — Fra Kreflene. — Bekjendtgjørelser.

Blomster-Kalender

for Biavlere af Hans Erslev. Kalundborg 1888.

Den foreliggende lille Bog giver paa 31 Sider en Sammenstilling af den vigtigste Kundskab om Planternes Betydning for Bierne. Den begynder med at omtale Forholdet overhovedet mellem Blomster og Insekter (S. 3—11), idet den efter en kort Redegjørelse for Blomstens Dele, deres Benævnelser og Hjem, gaar over til at omtale Bestøvningen: Overførelsen af Støvet paa Arret. Denne Overførelse af det hanlige Element i Blomsten paa det hunlige maa nødvendigvis gaa forud for den egentlige Befrugtning, hvis Resultatet bliver, at Eggene udvikles til Frø. For at Planterne kunne sætte rigelig Frø, er det altsaa ønskeligt, at Bestøvningen bliver saa rigelig og sikker som mulig. Naturen har sørget herfor paa forskjellig Vis i de forskjellige Blomster, hos nogle er Støvet let og tørt og Arrene store, ofte endog forgrenede og hos disse kan Vinden udføre Bestøvningen, man kalder dem „Vindbestøvere“ og som et velbekjendt Exempel derpaa kan nævnes vore

Kornsorter. Hos Flertallet af Blomsterplanterne er det imidlertid Insekterne, som bære Støvet — der her i Reglen er „flæbrig“, idet de enkelte Støvorn let hænge sammen indbyrdes og ved Insekternes Legeme — fra den ene Blomst til den anden. „Selvbestøvning“ har Naturen herved saavidt mulig undgaaet, da den, som Forsøg let vise, giver saa eller ingen Frø og et svageligt Afkom, medens Krydsning giver rigelig Frø og kraftigt Afkom. Selvbestøvning svarer til Parring af nærbeslagte Dyr og man forstaaer derved i snevrere Forstand Bestøvning af Arret med Støv fra samme Blomst, i videre Forstand Bestøvning af Blomster paa samme Plante-Individ. Insekterne, som kunne flyve umiddelbart fra den ene Blomst til den anden have jo retop gode Betingelser for at kunne bringe Støvet fra en Blomst til en anden, fra den ene Plante til den anden, altsaa hurtigt og sikkert udføre, hvad vi kalde for „Krydsbestøvning“, som giver det bedste Udbytte af Frø og det kraftigste Afkom. Naturligvis er det kun Planter af samme Art (Ridderpore med Ridderpore, Valnuc med Valnuc o. s. v.), hvor Krydsbestøvningen giver Udbytte og det

er da sædvanlig ogsaa saaledes, at et Insekt ikke besøger alle Slags Blomster, men holder sig til ganske faa eller en enkelt Slags; i modsat Fald vilde Insekternes Arbejde gaa tabt, da Støv fra en Midterpore ikke kan befrugte en Ralmue o. s. v. En Undtagelse fra denne Regel gjælder navnlig vor Honningbi, der besøger, som man ved, et temmelig betydeligt Antal Blomster, som Biavleren derfor kalder „Honningplanter“. Men paa hver Udflygt holder Honningbien sig til en enkelt Slags Blomster og derved ophæves paa en Maade denne „Undtagelse.“ Netop fordi Honningbien kan besøge saa mange forskellige Slags Blomster —, skjøndt paa hver Tur kun én bestemt — bliver den mange Gange nyttigere for Bestøvningen end de fleste andre Insekter. Grunden til den forøvrigt saa vigtige Omstændighed, at den ikke flyver fra en Slags Blomst til en anden, hvorved dens Arbejde blev unyttigt i Naturen, maa vel søges deri, at den sparer en betydelig Tid ved at holde sig til en enkelt Slags hver Gang og Wiens hele Liv er indrettet paa at spare Tid og Arbejde, hvad vi jo se saa fuldendt gennemført i dens Bygning. Blomsterne have indrettet sig efter Insekterne og antaget forskjellig Form og Bygning, det vilde derfor sinke Bien betydeligt at flyve fra en Smørblomst til en Urteblomst o. s. v. En opmærksom Jagttager vil netop se, at Bien maa gjøre en hel Række Bevægelser, der ere fuldkommen ensartede for hver Slags Blomst og naar den holder sig til denne alene, kan den gjøre dem rent mekanisk. Dette er Arbejdets Deling og hvad dette har at sige, ved vi jo bedst fra vor egen Industri; ved Hjælp heraf kunne f. Ex. 10 Arbejdere daglig levere 48,000 Knappenaaole; men skulde hver for sig gjøre hele Aaale færdige, vilde de ikke kunne frembringe 200 til sammen.

Insekterne ere derved knyttede til Blomsterne, at de — naar vi se bort fra de langt færre Rovinsekter — her søge deres Livsophold ved at æde af Blomsterstøvet og suge Honning. Det er altsaa af denne Grund, at Blomster, som bestøves af Insekter, have saa rigelig Støv og i mange Tilfælde udsøndre en Sukkersaft „Nektar“ eller „Honning“. Disse „Lokke-

midler“ ere imidlertid ikke nok, thi de virke ikke paa Afstand og af den Grund have Blomsterne i Neglen tillige „smukke Farver“ og „Duft“ — til at virke paa Insekternes Syns- og Lugteorganer.

At disse Organer ere overordentlig fint fornemmede, at Insekterne have Farvesans, at nogle have Forfjærlighed for forskjellige Farver, andre slagre efter Glands o. s. v., ere Forhold, som spille en betydelig Rolle. Blomsternes Farver og Duft ere saaledes ikke bestemte for Mennesket, men for Insekterne, hvad der dog ikke forhindrer os i ogsaa at nyde godt af dem.

Paa Grund af at Honningbien er en saa alsidig og dygtig Blomsterbejstøver faar den, som allerede omtalt, en særlig Betydning blandt Insekterne. Denne forøges end mere derved, saaledes som enhver let kan iagttage, at den altid holder sig til de Blomster, der ere i størst Mængde, som kunne give rigeligt Udbytte for den. Da hertil netop hører, som naturligt er, en Mængde Planter, som vi dyrke i Have eller Mark, faar Honningbien en særlig økonomisk Betydning ved Siden af sin Betydning som Husdyr. Dette bør vi fremhæve for og forklare Landmanden og Gartneren, da Biavleren her mødes med dem i Interesser, hvor der kan være Tale om Gnsdekommnen til gjenfribig Forbel. (Erslevs Bog S. 12—13). Hvor forskjellige Planter, Bien besøger, viser Bogens sidste Afsnit (S. 16—24), der er en Fortegnelse over 286 Biplanter med Angivelse af Tiden for Blomstringen og deres Værbi som Yder af Honning, Blomsterstøv („Pollen“) og Klæbevoik, betegnet med Tallene 1, 2, 3 og 4 som relative Værdier. Bogen slutter med nogle „Særegne Bemærkninger“ (skulde vist hedde: „sarlige“) om Biplanter blandt Foderurterne og et Register.

I det hele taget kan man om den lille Bog sige, at den vil være skiftet til at give Biavlerne, for hvem den er bestemt, et Begreb om den her omhandlede Sag. Der findes S. 14 en lille Bemærkning saalydende: „Vi ville dog gjøre opmærksom paa, at dette er det første Forsøg paa Udarbejdelsen af en „Blom-

ster-Kalender" for danske Viavlere, og vi haabe, at denne Omstændighed maa blive taget i Betragtning ved Bedømmelsen af dette Forsøg."

Ganske vist er Hr. Grøsløvs Forsøg det første som fremtræder i Skikkelse af et selvstændigt Hæfte, men det er paa ingen Maade den første Oversigt over vore Biplanter. Vi have fra Inspektør F. Møller og Apotheker Zahrtmann i sin Tid faaet Oversigter, grundede paa egne fleraarige Erfaringer over danske Biplanter.

I deres praktiske Ordning maa de siges at staa en hel Del over Hr. Grøsløvs, om end fremtrædende i en fordringsløfere Skikkelse, som Artikler i „Tidskrift for Viavl“. F. Møller har anvendt en let overskuelig tabelarist Form, Zahrtmann med Omhu angivet den Rækkefølge, hvori Bierne besøge de Blomsterne. Efter i omtr. 15 Aar at have benyttet Langes Haandbog — hvorfra Hr. Grøsløvs har hentet sine Angivelser om Blomstringstiden — efter atter og atter i Aarets Forløb at have fulgt Bierne i Marken og derved kunnet prøve de to nævnte, udmærkede Oversigter, kan jeg kun beklage det som et Misgreb, at lægge Langes Haandbog til Grund for en Oversigt over vore Biplanter. Heri ligger Bogens svage Punkt og Grunden til, at dette sidste Forsøg paa en dansk „Biflora“ ikke kan betegnes som et Fremstrid.

Herm. Borries.

Mjød og Honning i gamle Dage.

(Ved Filomella.)

Mjøden var i hele det 16de Aarhundrede endnu fremdeles en højt anset Drik i Norden. Ved Slagsmaal var det dog sjældnen Mjøden, der havde gjort Parterne hede i Hovedet. Vel begyndte Vinen stærkt at fortrænge den fra Hæderspladsen, men Mjøden blev foreløbigt blot trængt noget til Side. Grunden til denne Mjødens sikre Stilling laa, foruden i dens Velsmag, tillige i andre Forhold. Endnu var der en svag, ubevist Estervirkning til Stede fra den hebenste Dlbitt. Saa mærkeligt det end ly-

der, var de hebenste Stikke langt fra helt affstafede. I mange Egne kunde endnu fremdeles ved Juletid Drikkehornet blive taget frem og, trods alle kristne Bøgere og Kruse, fra Højsfædet gaa Raden rundt. Paa Svandholm fandtes saaledes Aar 1534 „et Horn, som vi plejede at drikke af om Julen“. Hvilken anden Drik end Mjøden sømmede sig vel hertil? Christi Skaal maatte, som forudm Odins, tømmes i den æbleste Drik. Selv paa rent kristelige Fester sjenkedes der Mjød for hele det svenske Hof. Aar 1548 f. Ex. to Lønber. Foruden ved disse dybere, skjulte Nødder, var den gamle Drik grundfastet i Datidens Levevis ved friske, stærke Virkeligheds-Forhold. Hvo kunde tænke paa at affstafte Mjød, saalænge Bistaberne i Smaahaverne foran Huset hele Landet over forsynede Hvermand med Honning til Madlavning og med Vøj til Festlys? Heril kom, at Mjød paa en Maade var den mest folkelige af alle Drikke, ikke i den Forstand, at den nødes hyppigst, thi i saa Henseende stod den langt tilbage for Ol; men for saa vidt den nødes af alle, Høje og Lave, og saa godt som ubelukkende tilberedtes i Hjemmet. Det var dette Mjødens nationale Præg, der bragte den danske Regjering paa den Tanke, ved Hjælp af denne Drik at føre et Slag mod den overhaandtagende Nydelse af Vin og Lystøl. Aar 1548 forbød Christian den 3dje al Udsjrsel af Honning med det udtrykkelige Formaal for Dje, at Honningen saa maatte blive arvendt til Mjød og formindste Indsørselen af fremmede Drikke, Forsøget mislykkedes som bekendt. Da Striden længe efter blev afgjort, var det de fremmede Drikke, der havde sejret, og Mjøden der var bleven fortrængt.

Snebærbusken.

(Symphoria).

Til vore bedste Biplanter hører Snebærbusken, af hvilken der gives flere Arter, idet denne Busks kun lidet anseelige Blomster ere meget rige paa Nektar og derfor meget flittig søges af Bierne.

Blomstringstiden er lang, idet den stræk-

fer sig over et Tidrum af 3 å 4 Maaneber; i Juli—August fremkomme de smaa, blegvøde Blomster, og henad Efteraarstiden pranger Snebærbusken med en Rigdom af de isjnefaldende, store, hvide Bær, der ofte blive siddende paa Busken efter Vinterens Begyndelse, og som, paa Grund af deres ydre Lighed med smaa Sneflugter, have skaffet Busken det danske Navn.

Med Hensyn til Bøgestedet er Snebærbusken ikke fordringsfuld og trives godt, selv om den overskygges af større Træer, den kan derfor plantes næsten hvor som helst. Som Hegnspilante om Haver kan den dog ikke benyttes, da den vilde yde for liden Modstand mod Kreaturers Forsøg paa at trænge igjennem den.

Den affætter en rigelig Mængde Rodskud og formeres lettest paa denne Maade, dog kan den ogsaa formeres ved Stiklinger, men den første Maade er dog den sikreste og bedste.

N. P.

Den nye Kunsttavle.

Koerbs Kunsttavle kan af Bivleren selv laves paa følgende Maade. Til hver Tavle bruges et tyndt Stykke Blikplade, der har samme Størrelse som Rammens udvendige Maal, samt en Kunsttavle, der bør have samme Størrelse som Rammens indvendige Maal. Blikpladerne lægges i Solen til de bliver påsende varme (man prøver sig frem med et lille Stykke Kunsttavle) saa lægges Kunsttavlen ovenpaa Blikpladen og ved Blikpladens Varme smeltes den nederste Side af Kunsttavlens Cellerkanter, saa den fastnes til Blikket; den bringes strax hen i Skyggen. Naar Tavlen skal bruges fastnes den med smaa Spn til Rammens Kanter, med Voget vendt indad i Rammen. Naar Ingelrummet i Trugstader ikke bliver begrændset, saa faar man ofte Ingel i næsten alle Tavlerne i Hovedrummet, man bruger derfor Affpærring, enten ved et Zink- eller Trægitter eller ved et Træindskud, som ikke naar Bunden, men lader en Plads aaben til Bierne at passere paa $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{2}$ ", men det sker dog

alligevel nu og da at Dronningen gaar igjennem Affpærringen og lægger Æg, men en Ting er man altid vis paa og det er at jo skarpe Affpærring jo mindre Honningudbytte. Koerbs Kunsttavle kan man maasse bedst hænge paa det Sted, hvor man ellers vilde skyde Affpærringen ned. Er den ny Tavle saa god som mange antager, saa vil det være rigtigst ikke at benytte andre Tavler end Koerbs i Honningrummet, ellers bruges meget ofte udbyggede Tavler, hvori der har været ynglet en eller flere Gange, fordi de bedre kan taale Udslyngningen end ny udbyggede Kunsttavler, men de ældre Tavler, som har været anvendt til Ingel er der noget Blomsterstøv i og dette i Forbindelse med Efterladenskaber fra Ingelen gjør at Honningen ikke er saa fin som af en ny Tavle.

Bivlere fra Egne med Lyng bør prøve Koerbs Tavle med Dronevog, da det er lettere at slynge Honning ud af Dronetavler end af Arbejdsbitavler.

Følgende Goder kan altjaa ventes af den nye Kunsttavle

1. Ingen Affpærring og dog Ingellejet begrændset.
2. En Tavle der kan taale endog stærk Slynkning.
3. Fin Honning fri for Blomsterstøv og Snavs.

Juli.

Denne Maaned er i mange Egne den bedste for Bivlen, idet udmærkede Biplanter, som Hvid- og Miskelløver, da blomstre; i Hebeegne giver Boghveden og i gode Egne Lindetræet det bedste Træk. Vedigblevne Jordstykker er det fordelagtigt at besaa med Boghvede, Sennep eller deal, idet derved opnaas, at Bjerne flere Steder, hvor Naturen ellers kun vilde have givet et maadeligt Træk, saa godt Træk.

I Hebeegne vil Sværmingen hovedsagelig finde Sted i Juli, i alt Fald har jeg til Dato (20de Juni) ikke set eller hørt, at der er falben nogen Sværm, her paa Eggen, men der-

for kunne disse, saa vel som Bisfollene i det hele, dog blive gode, da Lyngen har det tilfælles med andre fleraarige Planter, at den i Aar blomstrer sent, men i længere Tid.

Ligesom Landmanden nu kan se Udfaldet af sine Bestræbelser ved Behandlingen af sin Jord, saaledes kan ogsaa Bavlaren paa sin nu begyndende Honninghøst se Frugten af sit Arbejde med Bierne. Dette Udbytte vil i høj Grad svare til den Omhu, hvormed disse ere passede i de foregaaende Maaneder, ligesom enhver Forsømmelighed vil føles.

Er Vejret og Trækket godt, gjælder det om at skaffe Plads dels ved at indhænge tomme Tavler og dels ved at udslynge den modne, forseglede Honning og derefter atter indhænge disse Tavler. Smaarammer og Delinger sættes ovenpaa, over Ingalrummet. Under det gode Træk kan et kraftigt Bisfoll hembære mange Pund daglig, hvorfor Mangel paa Plads blot en Dag kan medføre et Tab af flere Kroner pr. Foll. Da man jo i denne Tid har Tankerne meget henvendt paa andre Ting, turde det være rigtigt her at fremhæve dette. Det var heldigt, om Kvinden lagde sig efter at behandle Bier. Dette vilde især for Husmanden være en stor Fordel, idet han, der jo maa arbejde for Andre den største Del af Dagen, ikke har Tid til at behandle sine Bier tilfredsstillende. Det mindre Arbejde, som Mælken paa Grund af de nu talrige Andelsmejerier, kræver, burde være en Tilskyndelse for Kvinden i den Retning.

Har Bavlaren, hvad han jo bør stræbe hen til, arbejdet sine Bisfoll op til at være store og kraftige, maa han ogsaa have rummelige Stader. Er Pladsen i et Stade bleven for lille, tag saa Tavler med Ingel fra dette Stade og indhæng dem i et svagere Stade eller maaft til nye eller sildige Sværme og indsæt i den borttagne Ingeltavles Sted en Kunsttavle.

Til Ruber, som helt ere optagne af Honning og Ingel, kan, enten Bierne have spærmet eller ej, sættes en Kasse med Rammer indeholdende Kunsttavler eller tomme Vortavler, og denne Kasse kan efter Omstændighederne sættes under eller ovenpaa Ruben. Vil man overvintre Bierne i Ruben er den sidste Maade

den bedste. Gaves ingen saadan Kasse, maa man sætte Straaringe til Ruben forneden i Stedet for at lade Bierne dovn af Mangel paa Plads.

Dronevoget, som Bierne holde af at bygge her, maa fratages dem om Efteraaret, og da er det heldigt at have anbragt et Brædt eller en Plade af Træ, Straa eller lign. med fornøden Abning i, for med Lethed at kunne fragte Ringen.

Under Udslyngning af Tavler, og ellers naar man behandler Honning, maa man passe paa at hindre Bierne i Røveri, som hyppigst finder Sted under en Pave i Trækket, man maa bruge Morgen- og Aftentimerne eller en kjølig Dag til sine Operationer og ikke have Staderne aabne længere end nødvendigt. Flyvehullerne maa ogsaa af Hensyn til Røveriet, indsnævers under Pauser i Trækket, og i Særdeleshed naar Hovedtrækket standser.

Naar Begynderen vil arbejde med sine Bier, maa han gaa til dem med Sindsro og med Tankerne samlede, saa at han hurtigt, og dog med en vis Besindighed og Ro, kan udføre, hvad der behøves. Det er dette, der gjør, at den øvede Bavlere haandterer med sine Bier uden Slør eller deklige uden at blive stultet; dette til Overvejelse for Begyndere.

Dronningskifte sfer bedst i denne Maaned. At kifte Dronning principmæssig, fordi den er saa og saa gammel, er mindre heldigt. Bedre er det, efter hvad dygtige Bavlere have erfaret, at lægge Merke til, naar den er mindre virksom, end den efter Omstændighederne burde være, og da kassere den uden Hensyn til Alder. Man indsætter derpaa efter 24 Timers Forløb en moden Dronningcelle af god Stamme, eller ogsaa lader man Bierne selv bygge disse, hvilk: efter 10 Dages Forløb eftersees og borttages paa den bedste og smukkeste nær.

Vestjylland.

J.

Smaating.

Udslyngningsmaskinens Opfinder Major von Gruschka er den 11te Maj d. A. afgaaet ved Døden i Venedig.

Det var i 1865 at han gjorde sin Opfindelse og samme Aar ved Vandreforsamlingen af tyske og østrigiske Biavlere i Brünn (i Mähren) at han offentliggjorde den, saa at Alle kunde høre Fordel af den. Hvor mange vilde vel have gjort det uden ifødetfor at have søgt egen Fordel ved en saa betydningsfuld Opfindelse?

Et sent og koldt Foraar har det været iaar over hele Europa og Nord-Amerika, hvorfra det nu hedder: „It has been a very cold and backward spring.“ (Det har været et meget koldt og sent Foraar.)

Biens Nytte paa Napsmarken skal ifølge tyske Jagtagelser ikke indskrænke sig til Bestøvningen, men den skal endog bortjage fra Blomsterne den lille Bille, „Glimmerbøsse“ kaldet (Meligethes æneus), som gjør saa stor Skade paa Naps, Raal o. s. v. Hvor vidt det nu ogsaa holder Stik, maa staa hen; hos os dyrkes Naps jo nu næsten slet ikke mere og Blomstaalen, som den nævnte Bille hos os mest skader, besøges ikke af Bierne, saa her i Landet have vi ikke stor Interesse af Sagen.

En Sværm satte sig fornylig i Marpingen (en lille By i Tyskland) i en Biavlere Skjæg. Han havde sat sig hen for at passe paa om Bierne vilde sværme, faldt i Søvn og under Søvnens sværmede Bierne og satte sig i hans Skjæg. Ved Biernes Summen blev han vækket og opdagede forstrækket Bisværmen. Ved hans Raab kom Folk til og ved Hjælp af en Sax faldt da hans store Fuldskjæg med samt Bierne kort efter ned i en tom Kube.

Biavlsubstillingen. Hvad der skal udstilles skal være i Rjøbenhavn senest den 27. Juli Morgen. Udstillingen aabnes Søndag den 29. Juli Kl. 2 og den egentlige Biavlsubstilling varer til 5. August. Der er anmeldt fra 193 Udstillere, hvoraf en Del er fra Sverrig og Norge og der findes mange store Udstillere, saa Udstillingen vil blive den mest fylbigste og smukkeste af dem, der endnu er afholdt i Rjøbenhavn. Biavlerne bør benytte

Tiden og besøge Udstillingen og de dermed forbundne Foredrag og Forhandlinger, for der vil være meget at se og høre, saavel for Begynderen som for den viderekomne Biavler, som siden vil bringe Nytte og Fordel.

Jaar bør man paa Grund af det kolde Vejr og den megen Regn ikke formere sin Bestand ret meget, hellere saa kraftige end mange smaa Bisfolk. Den Dzierzonske Biavler bør støtte sine Sværme ved at give dem mindst et Par Tavler med Honning, for at de kan saa tilstrækkelig med Honning samt blive Bistærke. Naar der er gaaet 3 Uger efter at Sværmen er sat i Hus maa den ikke gives flere tomme Tavler. Kubebavleren bør ikke modtage smaa eller sildige Sværme, de bringer kun Tab og ingen Fordel, lad dem gaa tilbage til Moderstaden og giv Plads ved at sætte en Kasse med Rammer og Tavler i enten over eller under Kuben. I Kassen over Kuben benyttes bedst Halvrammer, i Kassen under Kuben helst Helrammer. Rammerne kjøbes vist bedst fra Fabrikterne, Kasserne kan laves af enhver haandsnål Biavler, som har en Model at lave efter. Følg med ved de ældre Stader og giv Plads men tag ikke Honningen fornær fra dem, vi ved ikke naar Trækket standser.

Honningen bliver dyr iaar.

Spørgsmaal om Biavl.

Spørgsmaal 52. Ved hvilken Legemsde l bør man gribe Dromningen, naar man vil fange den?

C.

Man maa hverken gribe den ved Bagkroppen eller ved Bingerne, men ene og alene ved Brystskjæft. Forøvrigt advares man mod ved denne Handling at være for fremfusende, thi dette har vist alle rede skaffet mangen en af med en Dronning.

Nr. 53. Hvad er Grunden til, at Bierne paa varme Dage klumpe sig sammen under Flyvebrættet, naar der i det vedkommende Stade ikke findes Biferelle, og hvorledes forebygger man dette? Der var Plads nok i Huset.

R.

Naar Bierne have Plads nok (hvad de paa gode Trækbage hurtigt komme til at mangle), saa er Grunden til, at de klumpe sig sammen, den, at de have det for varmt ind i Stedet. Den megen Nektar, som et kraftigt Folk nemlig hjembarer paa gode Dage i Hovedtrækket, i Forbindelse med Vejrets Varme bevirker, at det bliver meget kvalmt i Stedet, saa at Bierne ikke kunne faa Luft nok gjennem det ofte meget snævre Flyvehul. Man bør derfor sørge for frisk Lufttræk i Stedet. Er det et Høstade, sker det lettest ved i hvert af de 2 øverste Vinduer med et Centrumsbør at bore et Par Huller og sætte sin Staaltraadstvist for, for at hindre Bierne i at passere der igjennem. Et Par Huller kunne ogsaa bores i Stadets Dør. Ved Trugstadet lægger man kun et tykt Læppe i et dobbelt Lag over Kammerne, hvorhos man, hvis der ikke findes Ventiler i Gavlene, helst tillige maa løfte Taget $\frac{1}{6}$ " op bagved, saa at Luften kan komme ind. Er Huset tækket med Tagpap, bør det hvidtes med Kalk.

Nr. 54. Flyver en Drone $\frac{1}{4}$ Mil fra sit Stade for at søge Parringsakt med unge Dronninger?

J. B. K.

Erfaringen har vist, at naar unge Nacedronninger har fløjet ud i det Fri og blevet befrugtet, saa er Utkommet, trods al anvendt Omhu blevet Blandinger, selv om ogsaa der var over $\frac{1}{2}$ Mil til nærmeste Bistand med vor hjemlige Vi.

Nr. 55. Er en Ramme af Maalet 11×11 " at anbefale?

J. B. K.

Nej den bør ikke anbefales, da det vilde være et Rammemaal flere og derved bringe endnu mere Forvirring og Stade, og ingen Fordel føre med sig. Til Trugstader bør særligt anbefales Normalmaalet samt 10×12 " Rammen.

Nr. 56. Hvilket Stade kan man vente størst Udbytte af og hvilket er det heldigste for Dørvintringen af de 3 Rammemaal, Normal, 10×12 og 12×12 naar Familierne er lige kraftige og har unge og gode Dronninger?

B. J. K.

De 3 Rammemaal anses for at være lige gode saavel til at overvinde Bierne paa som til at høste Honning af, dog er det særligt Normalmaalet og Rammen 10×12 , der vinder Fremgang. Galbrammer over Yngellejet i Hovedtrækket maa særligt anbefales.

Fra Kredse.

Nordsjællands Biavlerforening har iaar allerede afholdt 8 Møder med Foredrag og praktisk Vejledning paa Bistandene. Følgen af Virksomheden er at Foreningen efter kun at have bestaaet i $1\frac{1}{2}$ Aar tæller 103 Medlemmer. En Udstilling agtes afholdt i Sommerens Løb i Helsingø.

Ramsø-Thune Herredets Biavlerforening holdt Søndagen den 24de Juni sidstleden Møde i Kildebrønde Kro, hvor Fru Demant fra Kjøbenhavn holdt Foredrag om „Biernes Natur og Bygning og deres Behandling“.

Efter Foredraget befaas en nærliggende Bistand, hvor Bimoderen fra et Stade blev fremvist for de tilstedeværende Biavlere, et andet Sted blev en Biscelle bortskaaet, for at forhindre Sværmning.

Mødet var, sjønt kun besøgt af ca. 30 Mennesker, vellykket.

Paa Gl. Roskilde Amts Biavlerforenings Møde 1. Juli, blev der af Slagter C. Sørensen, Dusted Kirkehjerg, bragt Forslag om at oprette et Mjød- og Frugtvinbrggeri. Efter en længere Forhandling blev det besluttet, at hvis Honninghøsten iaar blev nogenlunde god, saa skulde Virksomheden allerede begynde efter Høsten. Det blev overdraget Husflidslærer N. Sørensen, Norup ved Lejre, at ordne det videre Forløb samt at forestaa Brggeriet.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforening.

De to Bihuse, som af Mangel paa Ansøgere ikke blev udbudte paa Mødet i „Trægaarden“ kan af Smaakaarsfolk af Foreningen faas paa de før ommeldte Betingelser. Ansøgninger bedes indgivet inden den 25. Juli til N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.

Befjendtgjørelser.

Honning.

Tilbud om Levering i større Partier af virkelig god og smuk Honning modtages af **Alfred Benzon**.

Ny Østergade Nr. 4. 2. Sal,
Kjøbenhavn K.

Ægte befrugtede, italienske Dronninger kan faas først i Juli for 6 Kr., sidst i Juli 5 Kr. og i August 4 Kr. Stykket, hos **P. J. Knudsen**,

Andsager, Varde.

Udkommet er

Blomster-Kalender for Biavlere, af Hans Erslev. Pris 40 Øre.

indeholder Oplysning om 286 Planters Værdi som Honningplanter. Tilsendes frit naar 40 Ø. i Frimærker sendes til **Erslev** i Kalundborg,

Paa Jacob Erslevs Forlag er udkommet:

Fører i Biavl

af Hans Erslev. Pris hæftet 1 Kr. 60 Ø., indb. 1 Kr. 85 Ø. Bogen er udstyret med 89 oplysende Billeder.

Slesvig Kunsttavler fabrikerede paa er amerikansk Maskine af bedste Slags anbefales til følgende Priser:
1 Pd. 7 Pd. (Postpakke) 20 Pd. 0 Pd.
à Mk. 2,00 à Mk. 1,80 à Mk. 1,75 à Mk. 1,70
Prøver gratis og franco.

Koerbs Patent-Kunsttavle faaes til Fabrikspriser naar Bestilling gjøres inden 15de Maj.

H. A. Madsen. Broager.

Koerbs nye Kunsttavle

faa hos Undertegnede. Vøxtavler med Præg paa den ene og glatte paa den anden Side til almindelige Priser. Vøxtavler prægede og fastloddede paa Blikplader, koste til Normalrammen 60 Øre pr. Stk. og til □ Fods Rammen 75 Ø. pr. Stk. Andre Størrelsers Priser i Forhold hertil. Andkjær ved Odder 5. April 1888.

N. Jacobsen.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3000 Stader). Illustreret Prislister sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

VOKS forarbejdes eller tages i Bytte mod Kunsttavler for 35 Øre pr. Pd. Kunstsavler pr. Pd. 170 Øre. I Partier betydelig Rabat. Tynde Delingstavler 2 Kroner pr. Pd.

M. Boll.

Ø-Ølby, Nykjøbing, Jylland.

Kunsttavler fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Apparat faas hos Undertegnede.

Voks forarbejdes billigt til Tavler. Voks kjøbes til høj Pris.

B. Bojesen, Systofte, Nykjøbing p. F.

Kunsttavler af eget Fabrikat leveres efter Maal i alle Størrelser, Voks modtages til Forarbejdning til billige Priser.

Hmd. Lars Henningsen & Snedker H. Pedersen. Svanninge Mark pr. Faaborg.

Kunsttavler indtil 14" brede, fabrikerede paa en fortrinlig ny amerikansk Maskine anbefales Biavlerne til godt Kjøb. Voks tages i Bytte. Prøve med Prislister gratis. En brugt Maskine er billig til Salg. Hvillested pr. Søllested.

J. C. Olsen, Snedker.

Kunsttavler valsede af udmærket Biavox og med bedste Præg anbefales saavel Foreninger som den større eller mindre Forbruger til meget billige Priser. Prøver sendes paa Forlangende frit. Bestillinger bedes indgivet snarest. Vox forarbejdes for 40 Øre pr. Pund. Svind beregnes ikke.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

KUNSTTAVLER. Mine flere Gange præmierede Kunsttavler tillader jeg mig at tilbyde D'hr. Biavlere til meget billige Priser. Desuden leverer jeg ogsaa meget tynde **Delingstavler** med smaa Celler. Prøve og Prislister franko. Voks tages i Bytte mod 35 Øre pr. Pd.

R. Schmidt.

26. Januar 1888. Sofievej 26. Kjøbenhavn V.

BIAVLERNE mine solide og billige Bistader, Redskaber og Kunsttavler og da jeg nu selv har anlagt Savskjæveri og anskaffet mig et af de bedste amerikanske Valseværk for Kunsttavler kan jeg garantere mine ærede Kunder baade smukt og godt Arbejde.

Ved Udstillingen i Kjøge i 1887 blev mine Bistader tilkjendt 2den Præmie og Kunsttavlerne Hædersdiplom. Illustreret Prislister paa Forlangende.

Ø-Jølby Nykjøbing Mors Januar 1888.

M. Boll,

NB. Et godt 12" Valseværk til Kunsttavler er billigt tilsalgs.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for det mindre Jordbrug, Høvebrug, Kvægavl Biavl, Hønseshold, Frøavl m. m. udgaar den 1ste og 15de i hver Maaned og koster kun 50 Øre Fjerdingaaret Postpenge iberegnet.

Det kan bestilles ved Postbudet.

NB. Prøvenumre sendes gratis fra Redaktionen, Nærum pr. Holte.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

A. S. Kristensen. Himmeløv, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ $\left\{ \begin{array}{l} \text{udgaar en Gang i hver Maaned} \\ \text{koster 1 Krone 14 Øre om Aaret} \end{array} \right\}$ bestilles paa ethvert Postkontor.

Bidrag, Bekjendtgørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m. sendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Himmeløv, Roskilde.

Indhold: Biavlens Grundtræk. — Rjød og Honning i gamle Dage. — Musvitten og Bierne. — Staf Bien sig ihjel af Vanvare? — Vorbecks nye Trugstade (med Billede). — Hjørneklobsene med Billede). — Centralmødet i Kjøbenhavn. — Slaaenbusten. — Klubbiaal. — August. — Fra Kredse. — Biavlermøder. — Bekjendtgørelser.

Biavlens Grundtræk.

Af A. S. Vorbeck.

(Danmarks Biavler-Forenings Smaaskrifter.
Nr. 4.)

Kalundborg 1888. 52 Sider. 50 Øre.

Endelig have vi faaet en længe savnet Fremstilling af Biavlens med specielt Hensyn til Trugstaden og det tilmed af den Mand, som faa overmaade mange se op til som deres Lærer, som vor anerkjendt første Praktiker og som den fornemste Forkjæmper for Trugstaden. Hvem kunde bedre være istand til at skrive os en saadan Bog og af hvem skulde vi hellere ønske den skreven? Vi skyde „den danske Biavlerforening“ dens Tilblivelse, idet Vogen er fremkommen som Besvarelse af en af Foreningen udsat Prisopgave; den foreligger nu i et samlet Hæfte paa 52 Sider, rigtignok uden Titelblad og i en Udstyrelse, hvorom man maa sige, at Papir, Tryk og Billeder omtrent staa paa Højde med hverandre. Der har været forekrevet Forfatteren et bestemt Omfang, som

ikke maatte overskrides, et Baand, som Forf. gjentagne Gange maa henvise til. Saaledes er Vogen blevet en, ganske vist værdifuld, Forøgelse af vor allerede temmelig store Piece-Litteratur, medens det, vi først og fremmest trængte til, det, som Forfatterens Dydighed og Biavlerforeningens Evne kunde lade os vente, det, som vilde have faaet en ikke ringe Betydning for vor Biavls Udvikling og det endelig, som her burde have foreligget, var — et Hovedværk i vor Biavllitteratur, en „Haandbog“ eller „Lærebog“ i Trugstadets Behandling, som kunde stilles i Række med Fleischers og Bruns Bøger. Fleischers brugte Magasinstad, Brun Højtad, Vorbeck Trugstaden; tages disse tre Navne som billedlig Betegnelse for tre Stadier i vor Biavl, da kan det ikke nægtes, at den foreliggende lille Bog ikke er tilstrækkelig for „Fremtidens Stabeform“. Vorbeck henviser Læreren til at følge med i Bibradene og det kan jo ogsaa være meget godt, men til at lære Biavlens af, maa Begynderen have en udførlig Bibog og netop helst undgaa de højst forfjæl

lige, ofte tarvelige eller endog vilblevende Anvisninger, hvoraf en periodisk Presse altid har nok. Det, som vi alle føle Savnet af, er jo netop noget samlet, helstøbt, Sprungen lige ud af en fremragende Mand's Praxis, som bærer Præget af Personligheden og Selvstændigheden.

En Bogs Brugbarhed afhænger ikke blot af selve Indholdets Værdi, men maaske nok saa meget af Fremstillingen og denne har i Vorbeds Bog, som man kan tænke sig, lidt under den knappe Plads, den falder noget i Stumper og Stykker og mangler indre Sammenhæng. Bogen er derved blevet en Samling Anvisninger under en Række Overskrifter, der angive de vigtigste Arbejder i Viavlen. I disse Ordning savner man, navnlig i den første Del af Bogen, en bestemt Plan. En Bedømmelse af de enkelte Anvisninger skal jeg ikke indlade mig paa i denne Anmeldelse, den vil en gammel Praktikus bedre, og med større Vægt end jeg, kunne udtale sig om. Det engleste Forbillede med Hensyn til Udgivelsen af „Smaaskrifter“ kunde Viavlerforeningen vist følge helt ud, saaledes at disse hver kun behandle et specielt Emne af en speciel Kyndig, derimod ikke almindelige Anvisninger. Men lad os haabe at den lille Bog vil være til Nytte saaledes som den er, i nogle Aar og at vi saa maa faa en ny Udgave med en livlig og udførlig Fremstilling, større Omfang og bedre Udstyrelse; da først ville vi faa fuld Glæde og Udbytte af Hr. Vorbeds Erfaringer og Dygtighed.

Herm. Borries.

Mjød og Honning i gamle Dage.

(Ved Filomella.)

Ville vi med et Par Exempler oplyse, hvad vi her have set angaaende Mjødens Anseelse i det 16de Aarhundrede, saa kunne vi lige let hente disse fra Aarhundredets Begyndelse og dets Slutning. Knud Rub mistede saaledes paa Korsørgaard og Vedbygaard under Grevens Fejde ialt 18 Tdr. Mjød. Aar 1541 fandtes der paa Hald i Jylland 27 Td.

og 5 Fjerbinger Mjød, og paa Den Kloster 1554 16 Td. Aar 1551 fastsattes det i Odense i Bødkernes Sagstaa, at Resterstykket blandt andet skulde bestaa i Forsærdigelsen af 3 gode Mjødtpønder, og i et Overlag fra en lidt senere Tid over, hvad der vilde medgaa til „et Bryllup paa 300 Heste“, ansloges Gæsterne til at ville drikke 12 Td. Mjød. Endnu mere oplysende er maaske, hvad der er blevet bestilt til kongelige Beholdninger og Fester, idet vi herved lære at kjende, hvad der var anset for det fineste i Døblisset, og hvad der i lange Tider afgav Rettefærd for Adelsens og det øvrige Folks Smag. Aar 1548 bestilte Christian den 3dje hos sine Lensmænd ialt 66 Tdr. Mjød. Samme Aar var Gustav Basa's Mjødbeholdning alene paa Gripsholm lidt over 64 Td., af ældste Aargang (fra 1542) var kun en Fjerding tilbage. Til Festsighederne i Odense 1580 forstreges 18 Tdr. Mjød og endnu Aar 1590 lod Megjeringsraaderne sende til Koldinghus, hvor man antog, at Prinsesse Elisabeth's Bryllup skulde holdes, 24 Td. Mjød. Som Exempel paa, hvorledes Mjød nydes ogsaa til daglig, kan anføres en Scene fra Ribe, der som alle af den Art endte paa en og samme Vis: med Slagsmaal. Hos en af Byens „Herbergererster“, Eline Hans Skræders, sad et Selskab og nydedes med den bestednere Drik M. Lidt efter kom nogle Spinner af Byens velhavende Borgere ind og forlangte Mjød.

Da Peder Dyes Karl Aar 1567 havde bragt et kongeligt Brev til Skjellsør, viste Dyrigheden sin Erkjendtlighed ved at byde ham Mjød. Han drak 3 Potter. Skjønt Mjøden var sødlig nok og ikke godt kunde indblandes med Honning eller Sukker, trængte den dog efter Datidens Smag til en Tilfætning. Ved Extra-Lejligheder iblandedes derfor Safran, Nelliker, Muskat og andet. Med en saadan vammelig Velkomstdrik modtog f. Ex. Raadmand Niels Mule i Odense paa Byens Vegne en Gang to Udsendinge fra Lybæk. Den lader til at have smagt disse. Der blev drukket for 3 Kr. i Nutids Penge og da Mjød kostede omtrent 20 Øre Potten, svarer dette til 15 Potter. En ganske besynderlig Blanding, der brugtes i det mindste i Sverige, var at helde Mjød

paa N. I Danmark nød den fynske Mjød Ky som den ubetinget bedste. Det var derfor ogsaa fra Odense, at der bestiltes Mjød til de kongelige Fester, ja helt ned til Sachsen til Kurfyrstinde Anna forsendtes den. Vil man tro en tyff Rejsende, saa havde fynsk Mjød ligeledes fundet Vej til Stockholm, hvor den dog kjæmpebe med den lithauiske om Prisen. I Sverige synes overhovedet Mjød at have været fuldt saa yndet som i Danmark.

Honningen benyttedes endelig ogsaa til at blande i Vinen. Voget anvendtes bl. a. til Vozfigurer til „Skueretter“ paa Bordene, en Dekoration, som f. T. er optaget igjen ved det danske Hof og der bragt til stor Fuldkommenhed.

Musvitten og Bierne.

I „Diavls Tidende“ Side 222 forsvarer „N. B.“ Musvitten og vil hævde, at den ikke er en Biffende, hvilken Anskuelse jeg som Biven ikke kan tiltræde, da jeg netop betragter Musvitten som en af vore værste Biffender. Om Vinteren, naar det kniber for den at skaffe Føde til sig, kan den være meget paatrængende. Den flyver fra det ene Flyvehul til det andet, ja undertiden trænger den sig ind under det for Flyvehullet anbragte Skraabræt og banker paa dette saalange, indtil der kommer Bier frem, hvilke den strax fortærer. Ogsaa de Bier, der, blandede af den paa Jorden liggende Sne, ere sløjne ned paa denne og stivnede af Kulde, har jeg, som ofte stillede mig paa Post for rigtig at iagttage dens Færd, seet Musvitten tage. Dette Spil har den drevet i saa stor Udstrækning, at jeg er bleven helt ærgerlig derover. Vel sandt, at den Bi, der falder paa Sneen, ikke ved egen Hjælp kan frelse sig, og at Arbejdet for at redde saadanne Bier er meget nøjsommeligt, men jeg har dog gjort det tit og derved frelst Tusinder af Bier. Ikke alene om Vinteren men ogsaa om Sommeren kan Musvitten være farlig for Bierne, men da lægger man ikke saa meget Mærke til den. Jeg blev opmærksom paa den, da jeg sad i min Bihave og passede paa en Sværm, jeg ventede. Det var sidst i Juni Maaned. Jeg lagde nu Mærke til 2 Musvitter, som skiftevis hen-

tede en Bi og derpaa sløj bort med den ad samme Vej, mellem 2 Bygninger og derefter over en Have. Dette blev mig paafaldende, da Musvitten jo ellers plejer at fortære Bienen strax efter at være sløjet op i et Træ, og efter den Maade, de bare sig ad paa, formodede jeg, at de maatte have en Nede i Nærheden med Unger i. Efter Tiden at regne, der forløb fra den sløj bort med en Bi til den kom igjen (c. 2 Minuter), kunde jeg tænke, at denne Nede ikke kunde være langt borte. Ved at følge efter dem fandt jeg da ogsaa Neden i et Stengærde. Da jeg undersøgte denne fandt jeg ikke mindre end 8 flyvefærdige Unger, saa at der skulde en stor Del Bier til at ernære denne talrige Familie. Det er sikkert, at Musvitterne skilte mig af med flere Hundrede Bier daglig. Disse ere jo, naar de komme hjem fra Marken og af Træthed falde ned paa Jorden foran Stadet, et let Bytte for dem.

N. E. Haagen sen.

Stak Bienen sig ihjel af Vanvare?

Da der Mandagen den 9. Juli d. N. aabnedes for et Bistade paa Gaardejer Holms Bistand paa Samsø, henvendtes min Opmærksomhed paa én fra Stadet udflyvende Bi paa Grund af dens besynderlige Udfærd. Ikke alene hvislede den meget stærkt, men den stak i Blinde paa selve Bihuset. Efter et Øjeblik forløb saa jeg den rulle sig i Sandet, hvor den indtog en underlig sammennullet Stilling. Jeg tog den da op, og saa til min store Forundring, at den havde stukket Braaden ned fra ind gennem Kjæben og helt ind i Hovedet. Med et kraftigt Tag drog den pludselig Hovedet af sig, saa at det kun var forbundet med Kroppen ved en fin Stræng, c. 1/4" lang. I denne Tilstand laa den derpaa og gispede nogle Minuter, men da jeg saa gif med den ind i Huset for at anbringe den i Spiritus, viklede den Braaden ud af Saaret. Foruden mig var tilstede Gaardejer Holm og Sønnen og N. E. Haagen sen, Tranbjerg.

Stak den rasende Bi sig ihjel af Vanvare eller fordi den ikke kunde saa Hævn?

N. E. Kristensen.

Vorbecks nye Trugstade.

Under Udstilling Nr. 183 havde Hr. Fotograf N. H. Vorbeck, Hølstebro, udstillet et Trugstade af Normalmaal, dets indvendige Sider og Gænder var lavet af 1" brede Lister 1/4" tykke (ligesom til Tavlebærere) der var flaaet paa 2 a 3" brede Lister foroven og for-
neden; udvendigt var Huset beklædt af Lister i Bredden som Tagspaan. Stadets Bund bestod af 2" Kammer, hvorpaa paa begge Sider var flaaet 1" Li-

ster og derimellem var pakket. Til Huset hørte 2 Kasser med Halvrammer. Husets Bygning ses let af Billedet. Vi vil her tillade os at bruge Hr.

Vorbecks egne Ord om Huset.
"Den egenlige Bibolig er en maskinpresset Straaring som indvendigt er beklædt med saa

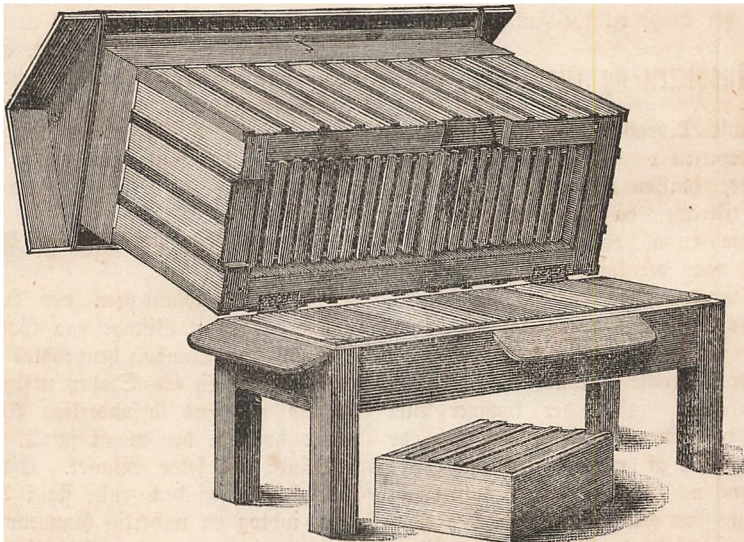
smalle Trælister at det næppe kan svinde generligt. Biboligen er saaledes nærmest en Straabilig. Biboligen kan væltes bagover, Joden samt Stadets Bund skal blive staaende, Bivalleren kan da beskue Tavlerne nedendra, samt bedømme hvorledes Bifolket belejrer samtlige Tavler, hvilket særligt ved Foraars- og Efteraars-Estersyn har stor Betydning for at kunne bedømme Folkets virkelige Styrke. Et saadant Estersyn er hurtigt gjort og Bedømmelsen kan gøres sikrere, fordi den kan gøres førend Bierne faar Tid at sprede sig, dertil behøver

man ikke at røkke en Tavle." Bunden er til at vende, saa den er let at rense for Møl.

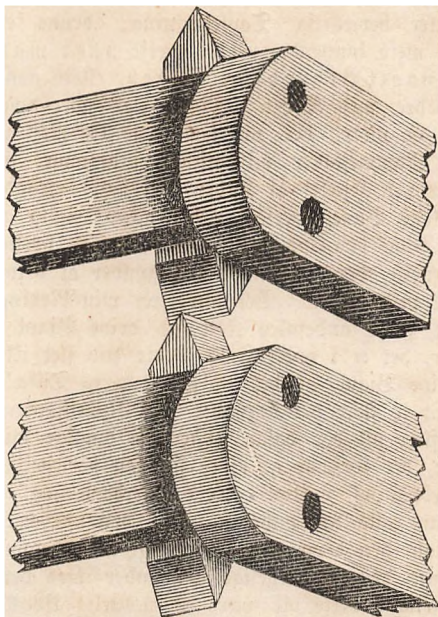
Hjørneklobsene.

Paa Bivavsubstillingen i Kjøbenhavn er der udstillet et Par Trugstader af Bødker Th. Nielsen, Djgob, Jylland. Disse Stader ere godt forarbejdede (det ene af dem blev ogsaa tilkjendt Sølvmedalje) men hvad der særligt

udmærkede dem var Hjørneklobsene. Medens endel Bivallere bruge Søm til Afstand imellem Kammerne istedet for Hjørneklobse for at Bierne ikke skal fitte Kammerne sammen med Klæbvog — saa bruger Th. Nielsen Hjørneklobse, de stivner Kammen saa udmærket og holder den i Vinkel, men

for at Bierne ikke skal klæbe Hjørneklobsene sammen, saa har Th. Nielsen spidset Hjørneklobsene saaledes til at de kun berøre hinanden med et lille Stykke. Billedet viser paa hvad Maade han laver sine Hjørneklobse og at det er praktisk indser enhver Bivaller; det er mærkeligt at ingen før har fremstillet det, nu vil det ikke vare længe, inden det er almindeligt Landet over.

De nye Hjærnefløffe.

Centralmødet i Kjøbenhavn.

(Den 31. Juli 1888.)

Der var mødt ialt 29 Delegerede, et saa stort Antal har aldrig før været samlet. Grunden til at saa mange var mødt maa særligt søges i at der nu kun findes 25 Medlemmer for at sende en Delegeret (før 50) hvorfor ogsaa mange Smaaforeninger var repræsenteret, dels ogsaa i at der samtidigt afholdtes en stor Udstilling.

Det vedtoges at udsende Brevsklærere i i Lighed med iaar saaledes at der holdes c. 4 Møder i hver Amt.

Ungaaende Smaafkristerne blev det bestemt at de skulde trykkes i saa stort Dplag at Brevsklærerne kunde faa dem til gratis Uddeling paa Møderne. Af de gamle Tidsskrifter kan herefter enhver Brevsklæbers faa nogle Expl. til deraf til oprette et Bibliothek.

Forslaget om Anskaffelsen af en Fane fandt ingen Tilslutning. Et Forslag fra en

Dame om at Kvinderne forærede Foreningen en Fane vandt ikke Stemning for sig paa Grund af at Foreningen kun holder Udstilling og samles hver 6te Aar og ingen Lejlighed havde til at bruge Fanen.

Tidsskriftet var foreslaaet nedsat til Kr. 1,25 om Aaret, 11 stemte for det. Det vedtoges endelig med 12 Stemmer at forblive ved den gamle Pris 2 Kr. igjennem Postvæsenet, samt at kun 2 maatte være sammen om Bladet.

Regnskabet 1887 godkjendtes.

Regnskabet 1884 og 85 var til Forhandling, det overlades til Bestyrelsen at søge det ordnet.

200 Kr. til blev det besluttet at yde Sekretæren paa Grund af forøget Skrivearbejde ved Udstillingen.

Med Lodtrækning afgik Præsidenten og Sekretæren, begge blev ved skriftlig Afstemning gjenvalgte.

Slaaenbuxken.

(Prunus spinosa.)

Slaaenbuxken træffes almindelig vildtvogende i Krat og Lund samt paa Volde og i levende Hegn, men nu til Dags dog ikke i den Udstrækning som i gamle Dage, da den mere uhindret fik Lov til at brede sig. Efterhaanden som Jordens Værdi steg og bedre Driftsmaader indførtes, blev meget Slaaenkrat ryddet, hvilket ogsaa fuldstændig var paa sin Plads. Derimod er der næppe nogen Grund til helt at udrydde Slaaenbuxken, især naar den findes paa Steder, der ikke egne sig for Dyrtning, saasom paa Volde og i Hegn. En Grund for Biværen til at slaane den er, at den giver et godt Træk for Biene, og desuden er den for Landmanden til ikke saa lidet Nytte, idet den beboes af mange insektlevende Smaafugle, der udøve en for Landmanden vigtig Virksomhed ved at udrydde skadelige Larver.

I Maj blomstrer Slaaenbuxken — Blomsterne fremkomme før Bladene — og hele Planten er da i Regelen fuldstændig overjaaet med hvide Blomster, saa at den ser ud paa

Afstand som om den var overbrystet med Enc. Afslægger man en mild Foraarsdag et Besøg i et Slaenkrat i Blomstringstiden, vil man hurtig blive overbevist om: Slaenbuffens Betydning for Bierne, og i alt Fald for en Biavler vil Besøget være interessant og underholdende. Naar man narmer sig Krattet hører man en ualmindelig livlig Summen af Bier, og er man nær ved Buslen, undgaar man ikke at fangles af det travle Lid, Bierne her udfolde. Næsten hver Blomst har Besøg af en Bi, der er travlt beskæftiget med at høste saa megen Nektar og Blomstertøv som muligt, og det Hele danner et Stuespil saa smukt, at Jagttageren næppe kan løsrive sig derfra.

N. P.

Kubebiaul.

Det hænder ikke saa sjældent at Kubebiaulen bliver noget haanligt omtalt i Biaulskrifter, ja man har endog forsøgt at klassificere Biavlerne saaledes, at den, der drev Biaul med bevægelig Tavlebygning blev tillagt Bencævnelser „Biauler“ medens Kubebiauleren blev betegnet som „Biholder“, denne Overlegenhed, der her giver sig tilkjende er næppe heldig for Sagen, skjønt jeg gjerne vil tro at det ikke er saa ilde ment endda og snarest er vel slikt udsprunget af Begejstring for den bevægelige Tavlebygning store Fortrin frem for Kuben, alligevel tror jeg ikke, det er gavnligt at dele Biavlerne i Klasser eller at foragte Kuben. I en Bog om Biaul har jeg læst følgende: „Den ubevægelige Bygning maa ikke forcastes, men alene den bevægelige Bygning maa anbefales. Jeg er nu af den Mening at den ubevægelige Bygning ogsaa maa anbefales, derfor mener jeg ikke, at den bør stilles paa Hvide med den bevægelige Bygning, jeg er fuldt overbevist om den bevægelige Bygningens Fortrin, men Forholdet er jo nu en Gang saaledes, at ingen tødes som Mester; jeg har begyndt Biauln med Kuben og jeg tillader mig at tro, at det samme har været Tilfældet for det langt overvejende Antal Biavleres Vedkommende, efterhaanden som man faar Erfaring og Kjendskab til Bierne

forlader man Kuben, i hvert Fald tilbels, og benytter bevægelig Tavlebygning; denne er langt mere lønnende, vel at mærke naar man har noget Begreb om Sagen, ellers gaar det bedre med Kuben. Mange af vore dygtigste Biavlere, der nu har stort Udbytte af deres Rammestader vil vistnok indrømme, at det er ved Hjælp af Kuben de har betraadt Biaulens Bane, derfor er det næppe rigtig at kaste Brag paa Kuben eller give dem en særlig Betegnelse, der som uerfarne begynder at drive Biaul med Kuben. Det kan efter min Mening meget godt anbefales Folk at drive Biaul i Kuben, det er i hvert Fald bedre end slet ikke at drive Biaul, og det vil sikkert være Tilfældet, at jo flere der begynder som Kubebiaulere des flere vil der ogsaa ende som dygtige Biavlere, der forstaa at gøre sig den bevægelige Tavlebygning nyttig. Min Overbevisning er at man rolig kan anbefale saavel den ubevægelige som den bevægelige Bygning, man begynder med den ubevægelige og ender med den bevægelige; dette vil være en naturlig Udvikling for mange Biavlere særligt i Egne, hvor der ikke kan ventes god og praktisk Vejledning for Begynderen; efterhaanden som der læres at kjende til Bier og Biaulskrift, gaar man mere og mere over til den bevægelige Tavlebygning.

Saa er der en anden Side af Sagen; Smaafolk der særlig kan trænge til den Fordel Biauln kan give har ofte ikke Raad til at anskaffe sig blot et Rammestade, hvorimod det lader sig gjøre med et Kubestade; naar saadan en Mand nu ikke har Raad til at anskaffe sig et Rammestade, vilde det saa ikke være heldigst at denne Mand drev Kubebiaul til han fik nogen Erfaring og Raad til at købe sig et Rammestade for de ved Kubebiauln (Salg af Sværme) tjente Penge? Jeg mener jo! Og derfor bør saavel den bevægelige som den ubevægelige Bygning anbefales til videst mulig Udbredelse.

N. P.

August.

(For Hedeblavlere.)

I disse Dage er det ret Boghvedens Blomstringstid og hvis Vejret tillader det kan Bierne indbære en Mængde. Foruden flere Kløverarter blomstrer endnu: Campanula (blaa Kloffe), Scabiosa, Succisa pratensis (Djævelbid), som voger paa muldsandede Græsmarker, ofte i saa stor Mængde, saa Marken er helt blaa af dem i Blomstringstiden. Lupinen blomstrer ogsaa nu, den yder meget Støv, medens Seradellen er en fortrinlig Honningplante. Klokkelyngen har allerede blomstret endel i Juli, medens den almindelige HedeLyng først blomstrer nu. Blicher Vejret godt kan der paa Heedeegnene indsamles en stor Mængde Honning i denne Maaned, og der er jo mange Bier i Staderne iaar, saa der maa efter gode Trækdage gives Plads. Honning udslynges og Tavler indhænges igjen til Fyldning. I Slutningen af Maanedten bør man ved Udslyngningen tage Hensyn til Vinterforraadet og ikke komme dette for nær, den efterfølgende Tid kan blive ugunstig og give ringe Træk, saa Bierne kunde tære mere end paaregnet, man slaaner derfor de smukkeste og mest passende Tavler til at overvintre Bierne paa og hænger dem nærmest Flyvehullet.

Endnu i denne Maaned falder her paa Egnen endel Sværme, de silbige Sværme anbringes bedst i Stader og gives fyldte Tavler fra andre, da de næppe selv kunne samle tilstrækkeligt. Smaa Sværme maa helst gives tilbage til Moderstaden. I Heedeegnene maa man i denne Tid se Kuberne efter om de mangle Plads og hvis saa er tilsatte Kasser med Nammer.

Med aftagende Træk indtræder Drone-flaget, som dog her paa Egnen næppe sker før ind i Sept. (Hvor der ikke er Lind, Boghvede eller Lyng sker det i Neglen i Juli). Biernes Instinkt bringer dem til at kassere Dronerne som unyttige. Vebbliver der at være Hanbier i et Stade efter at de er lagt øde ved de andre, er det Tegnet paa Biserløshed eller at det har en usugtbar Vimoder. Det bør i saa

Tilfælde forenes med et andet Stades Folk. Lejligheden er her givet til at forstærke smaa Folk.

Samtidig med at Hovedtrækket ophører vaagner Biernes Rovlyst, Flyvehullet bør derfor indsnævers og se efter at der ikke findes andre unødvendige Abninger (særligt ved Kuberne). Forsigtighed med Honningens Udslyngning og Behandling bør iagttages og det fravaades at lade Nebfaber m. m. slikke rene af Bierne.

Vestjylland.

J.

*

*

*

Paa frugtbare Egne indsamle Bierne ikke ret meget nu, Flytning af Staderne til sandede Egne med Boghvede eller Lyng giver ofte stor Fordel. Bisfolkene ere meget folkestærke, men der er kun lidt Honning i Staderne, borttag tomme Tavler, hæng smukke Arbejdsbitavler halvfylde med Honning hen hvor Vinterlejet skal være, udtag gode Tavler fra ældre Folk og giv Sværmene. Først i Sept. naar Ingelen er løben ud af Tavlerne stræl saa enten Sellaagene af alle de Tavler Bierne ikke skal overvintre paa og lad Bierne flytte Honningen ind i Vinterlejet, eller slyng Honningen ud og foder med Sukker; Demerara eller Kandis kogt og tilsat lidt Cremortatere, kog det saa dei i Sværhed er ligesom ny udslyngt Honning. Giv 3 a 4 Pd. Foder lunken hver Aften til det Stade man foder, hvert Stade bør have 16 a 20 Pd. Honning i 6 a 8 Tavler for at være godt indvintret. Rubebavlere bør ikke svoolde kraftige, fattige Folk af, men sæt en Dragkasse under Kuben, sæt et Fad med Foderet derind, læg i Fadet en Flyder eller Haffelse. Foder om Aftenen. Et Stade bør være affodret paa 4 a 5 Aftener ellers ansætter Bierne igjen megen Ingel og der gaar formegent Foder til.

Der bydes allerede 60 Dre for Pd. af hvid Honning i 100 Pd.

Reb.

Fra Kredse.

Erst Bavlforening blev stiftet i Sept. 1887 paa et Møde der afholdtes hos P. S. Hansen, Tranterup og der indmeldte sig strax 14 Mand af de forskjelligste Livsstillinger. For at fremme Bavl-sagen saa meget og saa hurtigt som muligt er der allerede iaar afholdt 5 Møder med praktisk Behandling af Bierne til Vejledning for de mindre erfarne Bavlere og derefter er afholdt Diskussion og besvæ-ter Spørgsmaal. Nu tæller Foreningen 40 Medlemmer. Et Møde til Ital afholdes efter Høst hos Snekter P. Olsen, Graahøje, hvor „Indvintringen“ vil blive vist og diskuteret. I Nise og Tranterup Sogne er Trugstaden næsten eneherstende, i Bregnebe Sogn har der indtil iaar kun været Høststader, men i Sommerens Løb har der sneget sig nogle Trugstader (10 + 12“) ind. En enkelt Fabrikant af Bihuse her paa Den har iaar solgt over 20 Trugstader og kun 1 Høststade, men det synes ogsaa at Trugstader og Høststader her fra Den kan staa ved Siden af det Bedste andre Steder fra, thi ved en Udstilling som i November blev afholdt i Værstskjøbing og som omfatte Landbrug, Industri, Hnsflid og Bavl blev begge 1ste Præmierne her paa Den, her er ikke alene flere Snektere der laver Bihuse, men mange Bavlere laver fine Huse selv.

Midtjællands Bavlforening

afholder Udstilling i Ringsted Lørdag den 22. (Mar- kedsdagen) og Søndag d. 23. September d. A. Der udstilles i 5 Afdelinger: 1) Levende Bier, 2) Tomme Stader og Høststader, 3) Honning og Bog, 4) Forædlede Producter og 5) Videnskabelige Hjelpemidler. Bavlere, Fabrikanter eller andre, som ønske at udstille, behes sende Anmeldelse derom, med Opgivelse af Gjenstandenes Art, til undertegnede Formand senest den 7de September. Gjenstandene adresseres til Bavlsubstillingen i Ringsted og maa være tilfede senest den 20. September.

Samtlige udstillede Gjenstande ville blive be- dømt og Diplomer uddelte, men kun Foreningens Medlemmer kunne erholde Præmie.

Hømb pr. Ringsted d. 25. Juli 1888.

P. Doofe.
Formand.

Vester-Hæsinge Bavlforening

afholder Møde Søndag den 2den September først-

kommende, Eftermiddag Kl. 2 hos Postbud J. P. Larsen, Vester-Hæsinge. Medlemmerne af Honning- udsalget i Faaborg behes indtrængende om at give Møde personlig eller i det mindste give en anden Fuldmagt.

J. P. Larsen,
Formand.

Gl. Roskilde Amts Bavlforening

holder Møde Søndag d. 16. Sept. Kl. 2 hos Husmand Jens Sørensen, Sæby Huse. Arbejde ved Biernes „Indvintring“ og Foredrag „om Indvintring“.

Bejendtgjørelser.

Honning.

Tilbud om Levering i større Partier af virkelig god og smuk Honning modtages af **Alfred Benzon**.

Ny Østergade Nr. 4. 2. Sal,
Kjøbenhavn K.

Ægte befrugtede, italienske Dronninger kan faas først i Juli for 6 Kr., sidst i Juli 5 Kr. og i August 4 Kr. Stykket, hos **P. J. Knudsen**,

Andsager, Varde.

Udkommet er

Blomster-Kalender for Bavlere,

af **Hans Erslev**. Pris 40 Øre.

indeholder Oplysning om 286 Planters Værdi som Honningplanter. Tilsendes frit naar 40 Ø. i Frimærker sendes til **Erslev** i Kalundborg.

Paa **Jacob Erslevs** Forlag er udkommet:

Fører i Bavl

af **Hans Erslev**. Pris hæftet 1 Kr. 60 Ø., indb. 1 Kr. 85 Ø. Bogen er udsyret med 89 oply- sende Billeder.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3000 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen,

Ligesom hvert Aar, saaledes vil jeg ogsaa i Aar atter udstille til Salg et stort Antal Hedevisværme i Slutningen af September og Begyndelsen af October.

Prisen er for en Hedevisværn til en Vægt af

1 Pd. Bier med unge befrugtede Dronninger Mk. 2,50.

2 " " " " " " " 3,40.

2 1/2 " " " " " " " 4,00.

foruden Indpakning, som jeg beregner til egne Omkostninger med 50 Pfg.

Ordres udbedes betids.

Dungelbeck ved Peine
Prov. Hannover.

Bavlervlenligst
C. Burgdorf, jr.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

A. S. Kristensen. Himmelv, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ } udgaar en Gang i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor
} koster 1 Krone 14 Øre om Aaret.

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Himmelv, Roskilde.

Indhold: Biavlsudstillingen i Kjøbenhavn. — Fra Vorbeds Bog. — Om Overvintringen i Midt-Sverige. — Der bør fodres strag (med Billede). — September. — Smaating. — Fra og til vore Læsere. — Præmierne ved Biavlsudstillingen i Kjøbenhavn. — Spørgsmaal om Biavl. — Biavlsudstilling. — Bekjendtgjørelser.

Biavlsudstillingen i Kjøbenhavn.

Fra Banegaarden, gennem Tivoli, over Broen, forbi Smørvævsfabrikken „Samlet“ mellem Hunde eller Fjertræ ned bag Vindmotorerne gik Vejen til Biavlsudstillingen. Pladsen og Brædestuerne havde lige til det sidste Øjeblik været benyttet til Dyrskue, saa Ordningsskommiteen kunde først tage fat op ad Dagen den 26. Juli og den 30. skulde Udstillingen være ordnet til Aabning. Raafene blev flaaet ned, Vorde og Overbygning imellem et Par Træhuse blev lavet, medens det ene Læs efter det andet af Ræsser og Bihuse fjørte ind paa Pladsen, der blev pakked ud, flyttet og pyntet og Arbejdet gik rask fremad i et Velte af Bløse og Vand og Spndag Formiddag blev Pladsen gruset og om Middagen stod det hele saa nogenlunde færdigt og det hele saa efter Pladsen meget godt ud. Præsidenten, Gartner Fr. Wendt, Roskilde, aabnede Udstillingen og bragte Udstillerne, særligt de norske og svenske, en Tak fordi de var mødt og derved havde

bidraget til at Udstillingen, uagtet det var saa daarligt et Aaar, dog var bleven en af de største om ikke den største Biavlsudstilling, der endnu var afholdt her i Landet. Han haabede, at Udstillingen maatte hjælpe til at flere og flere drev den forbedrede Biavl. Pastor Wulff, Sverige, takkede paa de svenske Udstilleres Vegne og haabede næste Gang Biavlerne samledes til Udstilling, at det da blev i Sverige.

Udstillingen var meget righoldig, der fandtes saaledes omtrent 90 tomme Stader, som stode opstillede i 2 aabne Stuer, af disse var 11 Højtader, en halv Snes særdeles udmærkede Kuber, hvoraf nogle efter C. Fleischers (1777) System. Resten var Trugstader i forskjellige Former, som vi ved Lejlighed senere skal komme tilbage til. En Højtadepavillon til 24 Folk var udstillet fra Charlottenbergs Biavlskole i Sverige. Systemet havde været udmærket i Højtadernes Glansperiode, nu ikke til at anbefale. Ved den søndre Side af den egentlige Udstillingsbygning var en indhegnet Vigaard med 16 Bifolk i forskellige Slags Bøliger. 1 stærkt Folk var udstillet af Grønning, Vejrup, og 1

af Uhrmager W. Frandsen, Roskilde, et befolket Hæddonstade af Stålhammer, Østeborg, 1 Tærningstade af Lærer Lindelof, Harte, Kolding samt et Par Lyncborgerkubestader fra Sverige og et Dronningavlstade med Italienerne af Gartner Leonhardt, Faaborg.

Inde i Udstillingen lige for Indgangen var opstillet en Mængde store og dejlige Kager fra Bagerne, de fleste af Honning og de Besøgende lagde særligt Mærke til en dejlig stor „Villa“, som desværre ikke vedblivende kunde modstaa det fugtige Vejr og Regnstønkene, som trængte ind til den. I Baggrunden var store Opsatser af Drikkevarer fra Mjød-Fabrikanterne P. A. C. Møller og H. S. Salomon, Kjøbenhavn samt fra Aug. Andersen, Slagelse og det er glædeligt at kunne meddele, at der var langt mere udstillet af Drikkevarer fra Biaulerne end paa de foregaaende Udstillinger. Fru Demant, Kjøbenhavn, havde udstillet en dejlig Samling Syltetøj, hvoraf en Del var flere Aar gammelt. Apotheker Zahrtmann, Ulfborg, havde udstillet en meget smuk Samling af tørrede Biplanter. Red. Stålhammer, Østeborg, havde fremsendt en Solvoxfmelter, som paa en Dag havde smeltet 16 Pd. Vøj af, m. m. Dejlig Honning i Glas var der ikke saa lidt af, men ikke nær saa meget som anmeldt, det daarlige Aar viste sig ved, at Honning i Spande og Lønner var der ingen af. Kunsttavler var der mange af, et Parti Tavler fra Sverige udmærkede sig ved sine særdeles dybe Celler. Af Bivog i Blokke fandtes der kun saa rigtig gode Stykker, men særligt lagde de Besøgende Mærke til en smukt udført Kube i fuld Størvæls af smukt Vøj fra Gartner L. Sørensen, Kongens Lyngby. Desuden henlaa paa Bordene en Mængde Medfæber, Literatur m. m. m. Bag et af Bordene var Slynngmaskinerne henfat, der var over 30 deraf, flere udmærkede Maskiner, men der var mange daarlige, en af de almindeligste Fejl var ved Sol-dene, nogle vare ikke ordenligt affivede, andre vare for tætte i Rættene, indtil 12 Traade pr. løbende 1" (skal være 4 Traade) andre nøjedes med 1 Traad pr. løbende 1". Af nyt var en Maskine, der selv vendte Rammen, men som den var fremstillet, havde den ingen

Fremtid for sig, den var for sên og for tung at arbejde med. En 3 a 4 Maskiner til liggende Rammer var udstillet, paa dem skulde Tavlen kunne slynges ud paa begge Sider paa en Gang, men det viste sig ved Prøve, at de ikke vare praktiske.

Alt i alt kan der siges om den nu sluttede Biaulsudstilling, at den paa alle Omraader, Honning undtagen, var den mest righoldigste og alsidigste Udstilling, der endnu har været afholdt, men Skade at Vejret ikke var bedre og at Udstillingen havde faaet en saa uheldig og skjædes liggende Plads.

Fra Vorbecks Bog.

(Af Filomella.)

I det Følgende skal jeg forsøge at fremdrage en Række Smaating af Interesse fra Vorbecks Bog; der er deriblandt Spørgsmaal, som det vist kan interessere Læseren at se nærmere omtalte og erfare hvorledes Vorbeck stiller sig til dem. Overalt, hvor der er Anførelsestegn, er det Citater af Vogen.

Grovkornet Honning. Det har tidligere (S. 11) været meddelt her i Bladet, at man kan faa Honningen til at krystallisere fint ved at komme noget finkornet Honning i den, naar den skal til at stivne. Vorbeck lærer os nu en anden, nok saa nem og maaske lige saa praktisk Maade, at opnaa det samme paa: „Før Honningen stivner, bliver den uklar (lige som mælk), det er da den rette Tid at hælde den om i en anden Beholder; ved den Bevægelse forstyrres Dannelsen af grove Krystaller, derved faar Honningen en bedre Smag og er en bedre Handelsvare.“ Jeg henviser tillige til Kristjan Pedersens Anvisning i dette Blad S. 67.

Bienes Stikkelyst. Vorbeck anbefaler at omgaaes Bjerne forsigtig og ikke bringe dem i Krigshumor. Bjerne glemme ikke en Jorncærmelse saa hurtig, de synes tvertimod at have en stærk Hævulgt og at bevare den længe. „Bjerne vedblive gjerne den Sommer at være arrige, naar de først én Gang have været ophidsede.“ Denne Hævulgt synes at være

knyttet til Følelsen af at tilhøre et Samfund, den ophører, naar dette opløses: „Jeg indrømmer villig, at har man først forværmet et Bisfolk, da har dette ikke let ved igjen at blive fromt, uden at man deler Folket.“ Jeg har selv været i det Tilfælde, at moatte behandle en andens Bier, der overfaldt mig som rasende, da jeg nærmede mig Staderne; man fortalte mig, at de en Gang havde faaet for meget Røg og siden den Tid havde de været aldeles ustyrlige. Ved samme Lejlighed har de formodentlig ogsaa drevet Eieren paa Flugt, hvad der gjør dem ustyrlige. Her hjælper det altsaa at dele Folkene. Vintren over glemme Bierne Hænnen, ligesom deres Standplads o. s. v.

Nammemaal. Vorbeck holder sig til Normalmaalet (udvendig $14\frac{1}{3}$ højt, $8\frac{1}{2}$ bredt og bruger som Honningrammer $14\frac{1}{2}$ Bredde, $4\frac{1}{4}$ Højde, saaledes at to af disse indtage samme Plads i Slynngmaskinen som 1 Normalramme. Vorbeck anbefaler dog ogsaa 12×12 og 10×12 Rammen. „Alle andre Maal (for Yngellejet) burde helst forsvinde i Tidens Løb.“ De Krav, som Vorbeck m. S. t. Nammestørrelsen anser for de væsentligste og som tilfredsstilles af de 3 nævnte Rammer ere følgende: a) at Bisfolket faar det bedst mulige Vintervæde, saa at det kan have sit Honningsforraad. for selve Vinteren over sig, og at det kan holde Varmen; b) at Yngelvirksomheden ogsaa i den kolde Tid kan udfolde sig fuldt ud efter Behov; c) at Arbejdet kan gaa hurtigt og let fra Haanden.

Stadets Størrelse. „Mindre end 22 Normalrammer med 10 à 12 lave Honningrammer over (Honningtauber beregnet paa omtrent 2" Tykkelse) er ikke tilraadelig. Forfatteren har Stader med 25—30 indtil 40 Rammer pr. Folk foruden de lave Rammer.“ Beregnet efter Tavleskaben (Normalrammen = $107 \square$ “, se B. L., S. 193) bliver det Vorbeck'ske Stade $27 \times 107 = 2890 \square$ Wortavle, med $172,800$ Arbejderceller. — (Med 40 Rammer og lave Nam-

mer bliver det $6400 \square$ Wortavle, med $385,000$ Arbejderceller. — (Til Sammenligning hermed kan vi tage et Højtstade med 30 Rammer af Brun's Maal (udvendig 9×8), der har $1920 \square$ Wortavle, med $114,000$ Arbejderceller. Vorbeck's mindste Stade har saaledes omtr. $900 \square$ Wortavle med omtr. $60,000$ Arbejderceller mere end nævnte Højtstade. Hvilken Arbejdsraft kan et saadant Stade ikke sende ud paa Træk, holde vedlige ved Tillæg og hvilken Plads for Honning i et fortløbet, stærkt Træk? Vorbeck taler ikke om de frugtbare Egne med mere jævnt Træk, men ogsaa der vil han vistnok anbefale de store Stader.

(Fortsattes.)

Om Overvintringen i Midt-Sverige.

(Af C. Eriksson, Røfors.)

I mange Aar har Biernes Overvintring her i Midt-Sverige været uden væsentlige Tab, saa at det for mange Bavlere næsten var blevet til en Troesartikkel, at det var omtrent ligemeget hvorledes Bierne indvintredes, saa levede de nok Vinteren over alligevel, naar blot Honningsforraadet var tilstrækkeligt. Ja jeg kjender Bavlere, som ansaa det for aldeles unødvendigt at pakke om sine Bisfolk om Efteraaret med varmholdende Stoffer „Thi Bierne taaler meget af Kulden“, sagde man. Desværre er saadanne Udtalelser ofte bleven troet og de fleste saa daarligt behandlede Bisfolk er i Vinterens Løb gaaet under.

Den sidste Vinter, hvis Lige i Strænghed og Længde det siges ikke at have været i det sidste hundrede Aar, har paa en kostbar Maade vækket Bavlerne til mere Eftertanke om, hvorledes Bierne bedst skal indvintres, thi Tabene sidste Vinter har i Almindelighed været meget store og paa en Del Bistande er endog over Halvdelen af de indvintrede Bisfolk gaaet tabt og de overvintrede vare blevene meget folkefattige.

Foruden den haarde og langvarige Vinter

har ogsaa flere Omstændigheder (hvoraaf særligt maa nævnes Ukjendskab og Ligeegyldighed) bidraget til dette sørgelige Resultat, men for en Del kan Uarsagen maasse søges i at det forrige Aar var saa daarligt et Honningaar. Her var nemlig under Midtsommeren en usædvanlig stærk og iholdende Tørke, just da Tiden for det egentlige Hovedtræk var inde. Hovedtrækket begyndte meget godt, men da man bedst var i Færd med at udslynge Honning og troede at være i den første Halvdel af Hovedtrækket saa ophørte det pludseligt. Man ventede at det skulde begynde igjen, men der blev ikke siden indbaaret mere end til Biernes daglige Behov. Følgen deraf blev først en stærk Ungelansætning og i August Maaned havde man bistærkt Folk med ringe Honningforraad. Ved Indvintringen havde man mange Bier og mange Tavler i Husene med „lidt“ Honning i hver Tavle. Mange Biavlere gav Bierne for stor Plads (for mange Tavler) for at de kunde saa nogenlunde tilstrækkeligt Vinterforraad.

Paa Eftervinteren, da Kulden var bleven aller strengest og her ikke blev afbrudt af Løvejr, havde Bierne fortæret Honningen i deres Vintersæde, men var tæt omgivne af Nimfrost og Is paa alle Sider og saaledes fuldstændigt afspærrede fra sine øvrige Forraad (hvis de havde noget?) og de fik ynkneligen omkomme af Sult. Thi mange Bisfolk brugte usædvanlig megen Honning særlig paa Grund af daarlig Indpakning.

Det er værd at lægge Mærke til at endog ret smaa Bisfolk, som indvintredes paa passende Tavler og med ikke for stor Plads og var fornuftig indpakkede, har kunnet udholde en Kulde af 25 Gr. Celsius og mere i flere Maaneder uden at gaa under, et godt Bevis for at endvidere under de aller strengeste Vintre Bierne kunne holdes vedlive, naar blot Indvintringen gjøres med Omsorg.

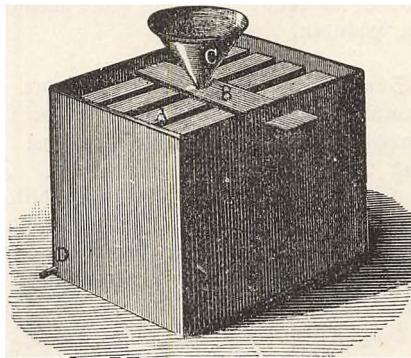
At den almindelige hjemlige Brace overvintret bedst kan der ikke være Tvivl om, thi af dem tabte jeg ikke noget Bisfolk helt og holdent, men mange af dem blev svage. Være gif det med de gule Bier, Italienerne og Cypriske, af hvilke omtrent hverandet Folk døde. Især

de Cypriske Bier have saadanne Egenskaber som man under alle Forhold maa kjende til, om man skal have Held med dem, dog overvintrede flere Folk af dem overraaskende godt, men hvor smukke, interessante og udmærkede end disse Bier kan være om Sommeren, saa vil jeg dog ikke tilraade nogen „heroppe“ formeget at lægge an paa den, thi det er vanskeliggere at faa dem overvintret, i Særdeleshed under en saadan siberisk Vinter som den sidste, da Bierne her har sidde indespærrede i 6 Maaneder.

Den sidste Vinter har givet os en skarp Tilrettevisning og Advarsel for Fremtiden til bedre at iagttage Reglerne for en tidssvarende og god Indvintring.

Der bør fodres strax.

Sidste Vinter udmærkede sig ved sin Længde og det Tab af Bisfolk og Bier den bragte Bivallerne Norden over. Sommeren har bragt Kulde og Regn, Regn og Kulde og næsten ikke andet fra Midten af Juni til midt i August, i den Tid, da man skulde haft det bedste Træk. Følgen af dette uheldige Vejr har været, at kun ganske faa Bisfolk og det kun paa særligt gode Egne har givet Overskud af Honning, de fleste Bisfolk kan ikke føde sig selv Vinteren over. Der maa og der bør fodres, ellers dør igjen en Mængde Bisfolk af Sult inden vi naar Foraaret og Fodringen skal ske snarest og i denne Maaned, mens der er lidt Varme i Vejret, at Bierne kan faa

forseglet Foderet, for bliver det ikke forseglet paa Grund af at det er saa koldt, at Bierne ikke kan svede Bogs, saa bliver det i Vintrens Løb fordarvet og Bierne kommer til at lide af Bugløb.

Lad lave en Kasse af Blik eller ogsaa flaa en sammen af Bræder, den bør være tæt, mal den indvendig og den bør være saa stor, saa den lige rummer 3 eller 4 Kammer, se Billedet (læs B. T. Side 189) sæt Kammer med udbyggede Tavler ned i den Brug til Fodring Demerara eller Randsisgræs, kog det, tilsæt Cremortatari, naar det er næsten koldt bør det i Sværhed være ligesom Honning, der lige er udslynget, er det frt tyndt bliver det fordarvet og det maa ikke være saa svært, saa det bliver fast. Helt Foderet langsomt ned i Kassen, Luften faar saa Tid til at undvige af Cellerne og Foderet trænger ind i Cellerne; naar Tavlerne er fyldt til Tavlebæreren, tages de op, sættes lidt paa et Fad eller Bafte for at rinde af, ved Afstentid hænges man en 3 a 4 faadanne Tavler ind til Bierne. Har et Folk Trang til det, saa giv det kun en 3 a 4 Tavler ad Gangen, dette er den letteste og bedste Maade at fodre paa. Husk hver Familie bør have 20 a 24 Pd. Honning eller Foder i Tavlerne. Se efter om de forreste Tavler i Husene ikke er fyldte med Blomsterstov og ingen eller næsten ingen Honning. En Familie med 10 × 12" eller Normalrammen skal have 5 a 7 Tavler efter Styrken til at overvintre paa $\frac{2}{3}$ fyldte. I Højtstedet i 3 Etager skal Tavlerne i midterste Etage være helt fyldte med Honning. Naar et Stede ikke skal fodres mere borttag saa Bogbug, Dæksbræder eller Glasjet over Kammerne, læg lige over Kammerne et Par $\frac{1}{4}$ " tykke Pinde $\frac{1}{2}$ " fra hinanden (Vintergang til Bierne) læg derover Saffarred, Kaffeaffetøj eller lignende, dæk over med Mos, Enghø, tørt Tang eller Halmaatter i et tyndt Lag.

Kuberne trænger ogsaa haardt til at fodres, særligt alle de der har givet Sværme, fodre dem med store Portioner 3 a 5 Pd. om Afstenen, og fodrer hver Afsten til de faar nok. En Sværm i Kube uden Drag-

kasse bør veje mindst 24 Pd., et ældre Kube-stade mindst 32 Pd.

Husk at fodre med passende svært Foder og fodre strax!

September.

I den første Halvdel af August var Rejret meget ustadigt, saa Bierne fik ikke indsamlet ret meget, noget bedre var det i den sidste Halvdel af Maaneden; men paa Grund af Jordens Jugtighed og Planternes silbige Udvikling og Væxt vil flere af de i forrige Maaned nævnte Planter og enkelte Andre blomstre et godt Stykke ind i Sept. Den i Begyndelsen af Juli saae Boghvede blomstrer nu til den ødelægges af Natt-frost eller nedpløjes. Silbig saet Sennep blomstrer ogsaa hele Maaned ja Oktober med. Lyngen vil endnu give noget Træk; men Blomstene indeholder nu langt mindre Honning end tidligere paa Aaret. Bierne indsamle nu Klæboog af Træernes Knopper til at formindste eller ganske at tilkline enhver overflødig Nabning, Bivablerne bør komme Bierne tilhjælp og tæne mulige Nabninger samt indsnævre Kuber og Husenes Flyvehul. Husene bør, naa de er godt tørre, efterses og kittes samt males og er Taget belagt med Pap overstryges det paa en varm Dag med Asphaltpæ.

Flere af de i forrige Nr. (af Neb.) nævnte Arbejder udføres og iagttages af Hebebiavleren i denne Tid, saaledes Honningudslynngning, Indretning af Vinterfvarteret, Fodring, Paapasfænde mod Roubier m. m. Lynghonningen er sejt at udslynge, men er sund for Bierne, hvorfor disse bør have en god Portion heraf til Vinteren, saa meget mere som den er til lavere Pris i Handelen end den øvrige Honning. Vinterforraadet bør være imellem 20 til 30 Pd. Honning for at være sikker paa at de ikke kommer til at mangle. Forbruget beror dels paa Bisolkens Størrelse, Bivablers Maade at overvintre paa, samt paa hvad Slags Honning der indvintres paa. Den mindre erfarne Bivabler maa hellere give for megen Honning end for lidt, men ikke for stor

Blads. Det maa dog være Dygaven, ja For-
dringen for den dygtige Viavler at forstaa og
kunne overvintre Bierne med saa lidet et For-
brug af Honning som mulig. Stadeformene
er jo efterhaanden blevet meget forbedret og
Larvdom og Kundskab om Bierne flyder saa
rigelig nu.

Nu er Tiden forhaanden at redde en Del
af de til Optagning bestemte Bier hos Kube-
biavleren til sin egen Fordel og til Kubebiav-
lerens med, for paa den Maade naar han let-
test Dvinene op for Husenes Fortrin. De fleste
Viavlere kan vist faa saadanne dødsdømte
Bier i deres Nærhed, jeg kan saaledes faa
flere end jeg har Brug for. — Man kan med
saadanne Bier forstærke sine svage Folk eller
ogsaa danne ny Stader med dem, men da bør
man helst faa 2 eller 3 Folk sammen. Mang-
ler man Huse og har i Øjeblikket ikke Raad
og Lejlighed kan man komme over det paa
flere Maader. Jeg har saaledes med Held og
Fordel indrettet Blads i Trugstaden bag de
andre Bier efterat disse ere ordnede til Vin-
ters og lavet et Flyvehul paa Siden af Huset
og kun haft Indskudsbrættet imellem Folkene,
men det maa passe saa godt at de ikke kan
komme sammen, Folkene nyder godt af hinan-
dens Varme og selv smaa Folk kunne paa denne
Maade overvintres godt, langt bedre end i
eget Hus. Næste Foraar kan man faa flytte
dem over i selostændige Boliger som jo i
Reglen lettere kunne anskaffes i Vinterens Løb.
Smaaafolk overvintres selostændige for at have
deres Bimoder i Reserve til at give til Folk,
som i Vinterens Løb er bleven viskerløse. Man
kan ogsaa danne Smaaboliger af pløjede
Brædder med ikke stort mere Blads end til
Bierne. Disse Kasser optage ikke ret megen
Blads og kunne overvintres godt, naar man
sætter flere af dem tæt sammen eller ovenpaa
hverandre, og fylder det mulige Mellemrum
imellem dem med sin, løst og tør Lørvejord
(Morjord) og lægger et Lag heraf udenomkring
Kasserne og udenom igjen lægges et Lag tørre
Lyngtørv eller Sjøer, som atter belægges med
et Lag Spjer for at kunne „skyde“ Regnen.
Sjøerne kunne gjerne være vaade og nylig
graveede, det hele har Form af en Lørvestaf.

Til Boligerne at staa paa kan man lave en
Jod enten af Bræder eller ogsaa af god tør
Jord, for at Bandet og Fugtigheben ikke ned-
fra skal trænge ind i Kasserne; paa denne
Maade er Kasserne udmarktet besyttede for
Frost og Regn. Nabning ind til Bierne kan
jo let laves. Denne Hensætning bør dog ikke
ske før i Oktober eller først i November,
Smaaboligerne kunne til den Tid være dækkede
med Græs eller Lyngtørv ligesom Kuberne.
Næste Foraar omflyttes Bierne til almindelige
Huse. Tomme Tavler, som ikke kasseres og
indsmeltes, gjemmes i Kasser eller Kister, hvori
nedlægges et Stykke Kamfer; frygter man for
Møl saa svovles Tavlerne først inden de
gjemmes.

Vestjylland.

J.

Smaating.

De Bisfolk som har tilstrækkelig med Hon-
ning over sig i de Tavler, de sidder paa og er vel
indpakkede, overvintret godt, selv under 6
Maaneders Indespærring.

C. Eriksjon, Nøfors.

Et Bevis paa danske Viavlere's Godmodig-
hed og Useløstændighed var, sagde en Nord-
mand: „at Biavlsudstillingen var lagt paa
saadan en affides Plads og holdes i Skure,
som lige var forladt af Køer og Kalve.“ Men
for at dømme retfærdig i en Sag maa man
kende Forholdene til Bunds.

Fra og til vore Læsere.

Bakerville, Nordamerika i Maaj.

Ogsaa i Aar have Bierne overvintret udmarktet
i min Vitkjalder. — Nu er Vejret desværre blevet
meget daarligt, idet det regner næsten hver anden
Dag. Honningtrækket begyndte her allerede i April
og vil være ved med forskjellige Planter til sidst i
August. Hovedtrækket er særlig Hvidløver og Lind.
Delinger, Smaarammer, 4" paa hver Ved, bruges en
Del; de koste pr. Pd. 15 à 20 Cent (56 à 75 Øre).
Den udslyngede Honning kun 10 Cent pr. Pd (37
Øre), da den kun finder ringere Afsetning, idet
Mange mene, at den er forfalsket.

Lars Ebbe.

Søndag 4. Sept. 1888.

Hos mig er det meget daarligt med Bierne iaar, da jeg kom hjem fra Udstillingen i Kjøbenhavn gik jeg alle Staderne igjennem og satte Indtub ind i Midten for at faa Bierne til at samle den Honning de havde hen i den ene Ende af Huset, for at faa gode og vaskende fyldte Tavler at indvintre paa. Bierne har nu ogsaa godt lystret Ordre, men nu jeg efterer dem har de kun fra 12 til 20 Pd. Honning hver, saa det bliver en smal Hans de selv har samlet til at overvintre paa. Jeg har 4 Familier, som ikke engang har saa meget, dem vil jeg forene 2 og 2. Jeg har 20 stærke Bisfolk og høster ikke saameget som et Pd Honning, men har Udfigt til storartet Nødsfordring til Foraaret.

A. E. S.

Premierne ved Biavlsudstillingen i Kjøbenhavn.

blev den 1ste August uddelt til følgende:

Sølvmedalje.

Handlende Johanson, Ristmandsbo (30 Kr.); Lømrer L. P. Larsen, Langaa, Nyborg (20 Kr.); Fabrikant H. Rasmussen, Gravvænget, Svendborg; Frøken Agnes Rotnæs, Marsnæs, Norge; alle for Honning. — Materialist Aug. Andersen, Slagelse (30 Kr.) for rød Honningvin; Fabrikant P. A. E. Müller, Kjøbenhavn (20 Kr.) for Graabrødre Kloster-Mjød; Fabrikant H. S. Salomon, Kjøbenhavn, for Rosen-Mjød, Kjøbmand L. M. Andersen, Vibbjerg, Herning, for Mjød; Parcellist Peter Hansen, Ulfersb, for Frugtvin. — Vager Bald. Albecks Efterfølger, Kjøbenhavn; Lærer Houlinds Hustru, Bostunde; Murermester Rindbergs Hustru, Herfølge; alle for Honningkager. — Gaardejer N. Jacobsen, Andsjær (20 Kr.); Urmager J. E. Madsen, Broager; begge for Kunsttavler, og Raalunds Sævefabrik, Rolding, for Honning-sæbe (sidstnævnte Præmie udfat af Fabrikant P. A. E. Müller, Kjøbenhavn). — Sabelmager Grønning, Vejrup (20 Kr.) for levende Bier. — Vpdrer Th. Nielsen, Alsgod (20 Kr.); Smeder J. F. Nielsen, Alsdrup, for Bihuse.

Broncemedalje.

Revierjæger Jensen-Tusch, Frijsenborg (15 Kr.); Ungkarl Peter Frederiksen, Srup, Svendborg (10 Kr.); Fru Sofie Jensen, Badsjær, for Honning; Kjøbmand Emil Venander, Allingsaa, for hans Virksomhed for Honningens Afsetning. — Landbrugare A. Hansson, S. Sandby, Lund, Sverige, for Boks. — Landmand Carl Erikken, Engshølyst, Klampenborg (15 Kr.); Husmand N. Sepstrup, Hammerum; Lærer C. E. Hansen, Søndermark, for Mjød. — Fru Karen Demant, Kjøbenhavn, for Honningkager og Syltetøj; Konditor Zingleren, Odense, for Honningkager. — Fa-

brikant H. Rasmussen & Co., Gravvænget (10 Kr.); Instrumentmager A. Schmidt, Frenninge, Sverig, for Kunsttavler. — Urmager B. Frandsen, Nosskilde, Redaktør Stålhammar, Gøteborg, for levende Bier og for en Sølvkøsmøler. — Fabrikant P. D. Berg, Lørring (15 Kr.); Jens Larsen, Strandgaard, Veddelø (15 Kr.); P. Olsson, Væstra Emtervik (10 Kr.); Urmager Rasmussen, Grenaa; A. Sørensen, Norup; Husmand P. Pedersen, Sejler, Skovby; Smeder N. Larsen, Næshøj, Handelsgartner M. Leonhardt, Faaborg; for Bihuse — Redaktør Ivar S. Young for en Samling Redskaber og for en Udsllynger.

Pengepræmie (3die Pr.)

Husmand N. Sepstrup, Hammerum; Urmager Rasmussen, Grenaa; for Honning. — Fabrikant H. Rasmussen & Co., Gravvænget, for Boks. — Kjøbmand Edmund Kriel, Aalborg, for Mjød. — Materialist Aug. Andersen, Slagelse, for Honning-Punsch. — Fru Sofie Jensen, Badsjær, for Syltetøj. — R. Schmidt, Rylandsboej, for Kunsttavler. — Kantor Erslev, Kalundborg, for hans 2 Væger „Fører i Biavl“ og „Honningen og dens Anvendelse“ samt for „Den fuldkomne Foderer“; P. Olsson, Væstra Emtervik, Sverig, for hans „Undervisning i Bistøtstel“. — Lærer Andelof, Harte, for levende Bier. — Lømrer Kr. Pedersen, Tved, for et Modelstade. — Fabrikant P. D. Berg, Lørring, for en Udsllynger.

Høderådipлом (4de Pr.)

Redaktør Stålhammar, Gøteborg; Gaardejer N. Larsen, Stavnsholte; Handelsgartner M. Leonhardt, Faaborg; Lærer Severin, Sønderby; Lærer H. Rasmussen, Ellede; Lømrer Kr. Pedersen, Tved; Kjøbmand D. J. Møller, Lemming; Gaardejer P. Frandsen, Taastrup; Landmand Erikken, Engshølyst; Parcellist P. Hansen, Ulfersb; Skovfoged H. P. Rasmussen, Sortehjergaenge, Svendborg; Lærer Hoffmann, Højsmarke, Sekretær B. Michal, Linløping; Greve W. Hamilton, Varhelücks Gaard; Husmand N. Jversen, Lund, Horsens; Murer Rindberg, Herfølge, for Honning. — Urmager B. Frandsen, Nosskilde, for udsllyngtet Honning og Tavlehonning; Ungkarl P. Frederiksen, Srup, Svendborg, for Tavlehonning. — Husmand N. Sepstrup, Hammerum; Gartner N. P. Larsen, Billesborg; Mjød-fabrikant P. A. E. Müller, Kjøbenhavn, for Boks og for Honning-Punsch. — Fru Bouline Larsen, Nykjøbing S., for Mjød og Forbær-Litør. — Fru Charlotte Andersen, Slagelse, for Syltetøj. — Smeder J. E. Olsen, Hvilested, Søllested, for Kunsttavler; Instrumentmager Wilhelmsson, Løvsørd, for Kunsttavler og Bihuse, Sekretær N. Michal, Løvsørd, for Kunsttavler. — Apotheker Zahrtmann, Ulfborg, for en Samling Biplanter. — Danmarks Biavlsforening for en Samling Smaafrukter om Biavl; Redaktør Stålhammar, Gøteborg, for

hans „Lærebok i Biskötsel“ og 2 Plancher. — Handelsgartner M. Leonhardt, Faaborg, og Greve M. Hamilton, Barcebäck's Gaard for levende Bier. — Snekter M. Voll, D. Røstby, og Tømrer C. P. Erikfen, Ønslev, for en Udsllynger; Lærer Lindelof, Parte, for Bihuse. — Tømrer Nr. Pedersen, Tved, for en Udsllynger. — Vinestfer J. Berg, Petersholm; Barcellist P. Hansen, Åskjærd, og Snekter J. F. Nielsen, Åskjærd, for Udsllyngere. — Landhandlande Lindqvist, Hærslöv, Sverig, for en Tavlepressje.

Dommerne ved Biavlsudstillingen vare: (saavidt os bekendt) for Gruppe 1: Honning saavel udsllyngget som i Tavler, samt Bø. Lærer N. Jensen, Badsfjar. Fotograf Borbeck, Hølstebro Mjød-Fabrikant Müller, Kjøbenhavn og Gartner Larsen, Billesborg. For Gruppe 2: Mjød. Honningvin, Eddike, Honningfager, Sylteøj samt Kunsttavler. Lærerne Smith, Bjergsted, Dyrholm, Brudager. Houlind, Boeslunde. Th. Pedersen, Badsflov og Tømmermester B. Frandsen, Hærsløge. I Gruppe 3: Tomme Biboliger, Pastor Wulff, Sverige, Krafiftskøf Møller Aarhus, Sadelmager Grønning, Nejrup. Teglværder Fjeste, Eremitagen og N. S. Kristensen, Himmelsø. Ved c: Besøffede Bøliger var istedet for Grønning og Fjeste Jvar S. Young, Norge.

a. h. Samlinger af Insekt og Planter samt literære Hjælpemidler blev bedømt af Wulff, Møller, Grønning og Fjeste.

Spørgsmaal om Biavl.

Spørgsmaal 57. Hvor meget behøver Tavler og Bier i et Stade at veje om Efteraaret for at ernære sig selv til April n. Aar?

J. P.

Mindst 24 men helst 30. Pd for at være sikker paa en god Overvintring.

Nr. 58. Behøver et Stade, der er meget rigt paa Bier, mere end et, der er mindre folkestærkt?

J. P.

Et stærkt Folk frembringer megen mere Barme end et svagt og begynder derfor ogsaa meget tidligere paa Aaret at yngle og forbruger derfor ogsaa mere Honning.

Nr. 59. I et af mine Stader findes der enkelte Steder imellem Yngelen de saakaldte hvide Bier, hvorefter kommer det og hvad er herved at gjøre?

J. P.

Enten har De udvidet Yngellejet for stærkt, saa Bierne ikke fuldstændigt har kunnet bedække Yngelen for Kulden eller ogsaa har De Bognøpl i Deres Tavler, Bejret tillob jo ikke tidlig Pensning af Stavernes Bund i Foraaret. Lad ikke Bierne have

mere Plads end de kan besætte og giv Bierne gode Tavler fra iaar at overvintrere paa (gamle er altid mest angreben af Møl); Svool de Tavler, De tager ud af Huset og vil overgjemme. Efter at de er svoolt sætter De Tavlerne ned i en tæt Kasse eller Kiste og lægger for en 5 Øre Kamfer eller lidt Naphthalin ned til dem, saa er Tavlerne beskyttet for Møl.

Biavls-Udstilling.

Midtsjællands Biavlerforening afholder Udstilling i Ringsted Lørdag den 22. (Markedsdagen) og Søndag d. 23. September d. A. Biavlere, Fabrikanten eller andre, som ønske at udstille, bedes sende Anmeldelse derom, med Opgivelse af Gjenstandenes Art, til undertegnede Formand. Gjenstandene adresseres til Biavlsudstillingen i Ringsted og maa være tilstede senest den 20. September.

Hjælp pr. Ringsted.

H. A. Doose.
Formand.

Bekjendtgjørelser.

Honning.

Tilbud om Levering i større Partier af virkelig god og smuk Honning modtages af **Alfred Benzon** Ny Østergade Nr. 4. 2. Sal, Kjøbenhavn K.

40 Pd. hvid eller gul Honning fra sidste Høst ønskes tilkjøbs. Prøve med Pris sendes til

H. P. Jensen, Bidsinge, Stege.

Udkommet er

Blomster-Kalender for Biavlere,

af **Hans Erslev**. Pris 40 Øre.

indeholder Oplysning om 286 Planters Værdi som Honningplanter. Tilsendes frit naar 40 Ø. i Frimærker sendes til **Erslev** i Kalundborg.

Paa **Jacob Erslevs** Forlag er udkommet:

Fører i Biavl

af **Hans Erslev**. Pris hæftet 1 Kr. 60 Ø., indb. 1 Kr. 85 Ø. Bogen er udstyret med 89 oplysende Billeder.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3000 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Rettelse. I August Nr. 1 Side, Spalte 2, 5 Linie fra ned staar „Læreren“ læs „Læseren“.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmeløv, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ { udgaar en Gang i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
 { koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Bidrag, Bekjendtgørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Himmeløv, Roskilde.

Indhold: H. Erslevs „Blomster-Kalender for Biavlere.“ — Hvor stor er den engelske Kamme? — Vend Hjørneklobene faaledes (med Billede) — Kunstig Befrugtning. — Fra Amerika. — Oktober. — Fra og til vore Læsere. — Udlandet. — Smaating. — Fra Krebsene. — Udstillingen i Ringsted. — Bekjendtgørelser.

H. Erslevs „Blomster-Kalender for Biavlere“.

Af Herm. Borries.

„Vi ville dog gjøre opmærksom paa, at dette er det første Forsøg paa Udarbejdelsen af en „Blomster-Kalender“ for danske Biavlere, og vi haabe, at denne Omstændighed maa blive taget i Betragtning ved Bedømmelsen af dette Forsøg.“ I Anledning af denne Udtalelse gjorde jeg i min Anmeldelse af nævnte Bog („B. T.“ S. 253) Forfatteren opmærksom paa, at der i Forvejen forelaa to Blomster-Kalendere, af de Herrer Trajtschef F. Møller og Apotheker Zahrtmann. Rigtigheden heraf indrømmer Forfatteren i et Gjensvar („L. f. B.“, 15. Aug. d. A.), hvor han ændrer ovenstaaende Udtalelse faaledes: „Som en Bog, der søger at angive alle vore „Biplanter“'s Værdi som saadanne, tror jeg at være berettiget til fremdeles at kalde den „det første Forsøg“. Hr. Erslev lægger altsaa nu hele Vægten over paa Værdiangivelserne

ved Planterne. Til Trods for denne meget væsentlige Indskrænkning i den oprindelige Udtalelse, kan jeg endnu ikke erkjende den for korrekt. Det maa nemlig fremdeles være undgaaet Hr. E's Opmærksomhed, at Hr. Zahrtmann i sin Blomster-Kalender (allerede i 1879) leverede en udførlig Værdiangivelse af Planterne m. H. t. deres Honningrigdom, Støvrighed og Forekomst. Dette sidste Hensyn er af stor Betydning, da adskillige Biplanter, endog blandt de bedste, kun ved massevis Forekomst blive til, hvad de ere. Som Udtryk for Værdien er anvendt Tallene 1—10, og i det hele ere Værdiangivelserne udarbejdede med stor Omhu og Skjønnsomhed. Spørgsmaalet bliver da, om Værdiangivelserne spille en saa fremragende Rolle i Hr. Erslevs Bog og om de ere saa praktisk indrettede, at de i og for sig kunne give Bogen en Værdi, der svarer til den Vægt, Hr. E. nu tillægger dem, og da navnlig i Sammenligning med Hr. Zahrtmanns.

Hr. E. har anvendt Tallene 1—4 for at angive Værdien af Planterne som Ydere af Honning, Blomsterstøv og Klæbvo. Hertil kan strax bemærkes, at disse Tal ere for saa, thi

det er næppe muligt praktisk at indordne vore Biplanter, efter deres Værdi, under kun 4 Klasser. Der er mindst Brug for det dobbelte Antal, hvis ikke Følgen skal blive, hvad den da ogsaa for Hr. E's Bedkommende er bleven, at Planter af i Virkeligheden meget forskjellig Værdi, gode, middelmaadige og tarvelige, have faaet samme Værdiangivelse. Men derved tabe jo saadanne Værdi-Oplysninger netop deres Værd, hvad der let kunde være undgaaet ved en større Trinfølge. Nu kommer hertil, at Hr. E's Vurdering af Planterne i mange Tilfælde er ret uheldig. Man forundres ved at se, at den højeste Udmærkelse (4) „fortrinlig Værdi som Honningbyder“ tildeles Planter som: Hørsilke, Fodervikke og Edelgran, den næsthøjeste (3) „meget god Værdi“ bl. a.: Ralskygge, El og Fyr. De tre førstnævnte skulle, efter Hr. E's Mening, have samme Værdi for Bavlere som Hvidkløver og Lind, de tre sidstnævnte samme Værdi som Lyngen. Danmarks Bistande ville i Fremtiden samle sig om de jydsk Planter af Fyr og Edelgran — naar Hr. E's Værdibestemmelser træde i Kraft!

En saadan Betskaffenhed af Værdiangivelserne gjør det til en ringe Fordel for Hr. E., at have Værdier ved flere Planter end Hr. Zahrtmann, som mangler dem ved Foraarsplanterne. Hr. E. har 286 Planter. Ikke heller opvejer dette store Antal Savnet af vor vigtigste Biplante — Algerkaalen. Den har Hr. E. glemt. Jeg kan ikke se rettere, end at enhver Berettigelse for Hr. E. til at overse sine Forgængere hermed maa bortfalde. Jo større Vægt Hr. E. vil tillægge disse Værdiangivelser, der hverken spille nogen fremtrædende Rolle i Bogen eller kan have kostet stor Besvær at nedskrive, desto ringere maa jo Bogens Værd som Helhed blive. Vurderer Hr. E. mon ikke sit Arbejde for højt, naar han siger: „hvis disse (Værdiangivelser) blot nogenlunde er lykkedes ved min lille Blomster-Kalender, da kan den dog maasse kaldes et virkelig Fremskridt paa dette Omraade.“?!

Der er dernæst et andet Punkt, som Hr. E. tager til Gjenmæle imod, idet jeg har anset

over Angivelsen af Blomstringstiden. Bogen angiver 1 eller 2 Maanedere ved hver Plante, til Trods for, at de fleste Planter ikke blomstre nær saa længe og Hr. E. henviiser i saa Henseende til, at disse Angivelser ere hentede fra Prof. Langes „fortrinlige“ Haandbog. Hvor fortrinlig denne Bog end kan være, saa er denne Henviisning næppe fyldestgjørende, da en botanisk Haandbogs Djemed er noget helt andet end en Bavlere-Kalenders. Desuden har Prof. Lange for en Del Planter Bedkommende, og med Rette, en nøjagtigere Angivelse end Hr. E. Hvad angaar de egne Erfaringer, som Hr. E. har nedlagt i Bogen, da siger han, at de „næsten paa alle Punkter stemme overens med de af Prof. Lange angivne Tider.“ I Hovedsagen bekræfte de altsaa kun disse, for en Blomster-Kalender lidet brugbare Angivelser. Hvor Angivelserne derimod bestemt afvige fra Langes, maa vi vente at træffe Hr. E's egne Erfaringer. Nogle af disse ere saa mærkelige, at de fortjene at ansøres og sammenlignes med de ved Landbohøjskolen i en Mærkelig iagttagne Blomstringstider: Bæretvæet angives at blomstre allerede i April (1) (i Danmark tidligst 18. Mai), Sortpoplen i April (i D. tidligst 1. Maj), Stikkelsbær i April—Maj (i D. tidligst 1. Maj), Robinien i Maj—Juni (i D. tidligst 24. Juni), Birken i Juni—Juli (i D. tidligst 14. Juli). Hvilken Tiltro kan man skjænke en Bog, som opviser Fejl af den Art, tilmed paa Omraader, hvor Forfatteren næppe kunde undgaa selv at gjøre og ogsaa vil have gjort egne Jagttagelser, her i Landet?

Som jeg ovenfor antydede og som enhver let indser, er en saa vid Angivelse af Blomstringstiden i det hele værdiløs for Bavlere. Lad os tage et Exempel: Stikkelsbær angives til April—Maj, det er 61 Dage, men i Virkeligheden blomstrer den kun i 14 Dage, nemlig i første Halvdel af Maj. Det har derimod den største praktiske Interesse, af Kalenderen at kunne se, i hvilken Orden Planterne blomstre efter hverandre. I denne Henseende har man en let Oversigt i Hr. Møllers og Hr. Zahrtmanns Kalendere, fordi disse Bøger ere indrettede

med dette særlige Hensyn for Pje og bl. a. af denne Grund, er den Anerkjendelse, de have vundet, fuldt berettiget. Ogsaa jeg betragter en Blomster-Kalenders Brugbarhed som væsentlig afhængig af, hvor praktisk dens Forf. har forstaaet at ordne en saadan Oversigt og hvor dygtige og paalidelige Sagttagelser, han har grundet den paa. Hr. Erskov har nu virkelig ogsaa forsøgt at levere sin Plante-Liste i Rækkefølge efter Blomstringstiden og det kommer altsaa an paa, hvorledes den er udarbejdet. Herpaa beror Bogens praktiske Værd langt mere end paa Værdiangivelserne. Jeg antog tidligere, at Langes Angivelser, der staa bag ved Planterne, vare benyttede ved denne Ordning, men det har vist sig ved nøjere Eftersyn, at disse Angivelser tværtimod staa i Modstrid med Rækkefølgen. Hvilken af Delene er da forkert og hvorledes er da Rækkefølgen fremkommen? Der spores helt igjennem Listen Brudstykker af en alfabetisk Ordning, som maa være hentet fra en Kalender, hvor Planterne have været ordnede i Grupper efter hver Maaned og indenfor hver af disse atter alfabetisk. Disse maanedlige Oversigter har Hr. E. ladet løbe i ét og paa nogle Steder indskudt Planter, som have manglet i den oprindelige Kilde. Rækkefølgen er saaledes „hverken Jugl eller Fift“, hverken i alfabetisk Orden eller i den Orden, hvori Planterne virkelig blomstre. Det er da næppe uberettiget at spørge: Hvilken Værdi har en Blomster-Kalender, hvor Planterne staa i en saameningsløs, forvirret Orden og kun have en tilhøjet Angivelse af 1—2 Maaneder som Blomstringstid?

Til at levere en paalidelig Oversigt over Planterne i den Orden, hvori de blomstre, behøves noget ganske andet, nemlig en „nøjagtig Blomstringstingsstid“ eller en „Middelblomstringsstid“. Den kan man ikke finde i Langes Haandbog, men der maa man gaa den af Hr. E's Forgængere anviste Vej: at gjøre selvstændige Sagttagelser i Naturen i denne bestemte Retning. Dette har Hr. E. saa lidt indset, at han endog siger, at en „nøjagtig Blomstringsstid“ for det første er „umulig at angive“ og for

det andet har „underordnet Betydning for vore Biavlere“ (m. m. *) og fordi de nævnte Herrer have benyttet denne ene rette Vej, kalder Hr. E. deres Lister for videnskabelige, hvorved han — da deres Læsere vel maa være de samme som Hr. E's — underkjender deres praktiske Brugbarhed. Men her har Hr. E. højlig Urret. Det, som Hr. E. bebrejder de forf. maade Forgængere er netop det, ganske vist langvarige og møjsommelige Arbejde, Hr. E. selv ikke har forstaaet, endfjeldige formaet. Hr. E. er sluppet Lettere fra sit „første Forsøg“, men maa af denne Grund ikke tillægge det saa meget større Værd.

Ved de for enhver synlige Fejl, der ikke bidrage til at hæve Læsersens Forestilling om den under Udarbejdelsen anvendte Flid og Omhu, skal jeg opholde mig.

Sluttelig vil jeg bede Læseren gjøre sig bekendt med F. Møllers Blomster-Kalendere i „L. f. B.“ 1869, S. 49—64 og 1878, S. 10—14, sammes interessante og højt lærerige Udvikling af Træforholdene i „L. f. B.“ 1879, S. 3—7 og Zahrtmanns Blomster-Kalender i „L. f. B.“ 1879, S. 50—51, 58, 66, og 74.

Hvor stor er den engelske Ramme?

I Danmark, Norge og Sverig har man optaget det tykke Normalmaal, saa at de germaniske Lande mere eller mindre stræbe hen imod et og samme Rammemaal som Fremtidens Enhedsmaal. Der er kun ét Land i Europa, foruden disse, hvis Udvikling i Biavl, vi have større Interesse af at følge, nemlig England. Forholdene ere derovre i flere Retnin-

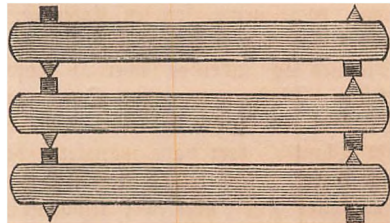
*) Det maa bemærkes, at der ved en „nøjagtig Blomstringsstid“ (med bestemte Datoer), som Hr. E. omtaler, selvfølgelig kun kan forstaaes en „Middelblomstringsstid“, da Udtrykket ellers i sig selv er meningsløst. Hr. E. har ikke gjort sig dette klart og kommer derved til at gjøre sig skyldig i en Begrebsforveksling. Det, der er „umuligt at angive“ kan overhovedet ingen Betydning have for nogen, fordi det ikke kan angives. Det usynlige kan ikke ses o. s. v.

ger afvigende fra Fasklandets, i Henseende til Stader, Maal og Biaulsdriften, i hvilke tre Forhold der er en vis indbyrdes Forbindelse. Det Enhedsmaal, Engellsknændene stræbe hen imod og som blev vedtaget som saadant for nogle Aar siden, kaldes „the Association standard frame“ eller „the british standard frame“ og er ubvendig $14 \times 8\frac{1}{2}$ engelske Tommer. Rammens Bredde er større end Højden, en Façon, som til den nyeste Tid var fuldkommen fremmed herhjemme. $14''$ er altsaa Bredden, $8\frac{1}{2}''$ Højden og Bærestykket er $17''$. Tykkelsen af Træet kan variere, men de ubvendige Maal ere altid de samme. For at forstaa, hvorfor Engellsmanden foretrækker dette Maal, maa man erindre, at en meget yndet Stabeform derovre bestaar af firkanterede Kasser uden Bund, som kunne stables ovenpaa hverandre, saaledes som det er afbildet og beskrevet „B. T.“ S. 51. Hertil er en saa bred Ramme uundværlig, men den har desuden sin Berettigelse i Driften, idet Hovedvægten lægges paa at høste Tavlehøning i Smaarammer og der bruges en forceret Foraarsbehandling. Grunden til, at man har sat Højden af Rammen netop til $8\frac{1}{2}''$, er af en ret ejendommelig Art. Bredden af de Planter ($9 \times 3''$) som indføres i England bevirkede, at man helst ikke maatte gjøre Stabets enkelte Kasser mere end $9''$ høje, hvis man vilde opnaa at kunne lave sine Stader med det mindste Materiale og med saa faa Omstændigheder, som mulig. Rammen kunde da ikke blive mere end $8\frac{1}{2}''$ høj. Som bekendt er det tykke Normalmaal valgt af ganske andre Hensyn og man kan bl. a. heraf se, hvor forskjellige den tykke og den engelske Ramme maa være, til Trods for at de, i det mindste tilsyneladende, have samme ubvendige Maal ($14 \times 8\frac{1}{2}''$). Naar man hos os har stillet disse to Rammer sammen, ja endog har udtalt, at Maalene paa dem vare ganske ens, da har man overset, at selv om man angiver Normalrammen som $8\frac{1}{2} \times 14$ (i Stedet for $8\frac{1}{2} \times 14\frac{1}{8}$, som er det rigtige) er den engelske Ramme udtrykt i engelske Tommer. Forskjellen mellem disse og danske er ikke stor, men dog saa meget, at den engelske Ramme i dansk Maal kun rummer $112 \square''$

imod Normalrammens $120 \square''$, eller med andre Ord er $8 \square''$ mindre end vor Normalramme. Som man heraf vil se, er en Ligestilling af disse to Rammer utillabelig, baade i Retning af deres Maal (der kun stemmer overens, saalænge den ene angives i engelske, den anden i danske Tommer) og i Henseende til deres Anvendelse.

Vend Hjørneklobsene saaledes!

Efter Biaulsstillingen i Ringsted at bømme synes de ny Hjørneklobse hurtig at have vundet Indgang og sikkert er de ogsaa et Skridt fremad og bør ikke savnes i noget nyt Bistade, da de ikke alene ofte vil lette Biauleren Arbejdet, men ogsaa vil spare mange Biers Liv. Thi særlig af Hjørneklobsene forneden i Rammen bliver der tidt om Sommeren i et fylt Stade klemt Bier ihjel.

For at Rammen kan vende hvilken af Siderne indad, man vil have, er det nødvendigt at Hjørneklobsene er anbragt modsat i Rammen, saaledes som paa Billedet er vist, og vi foreslaar at alle Landets Biaulere og Fabrikanter vender Hjørneklobsene i Rammen saaledes, at i venstre Side af Rammen vender begge Hjørneklobsene (saavel den øverste som den nederste) med sin skarpe Kant vandre fremad. I den højre Side af Rammen vender begge Klobsene sin skarpe Kant lodret fremad, saaledes som paa Billedet er vist. Vi bede alle som lave eller bestille Bihuse, at lade Klobsene vende saaledes; derved vilde opnaas, at hvem vi end fik Huse og Rammer fra, saa skar Klobsene hinanden, som de skal gjøre, og vi fik paa dette Punkt ingen Forkludring,

saalebes som vi desværre har saavel med Rammemaal som med Bihusene.

Kunstig Befrugtning.

Under denne Overskrift har Hr. R. C. R. i „T. f. B.“ for 15. Septbr. d. A. meddelt Udbyttet af et Forsøg paa kunstig at befrugte unge Dronninger. Forsøget, der blev gjort i afsvigte Sommer, foretoges med 2 Dronninger under nøje Jagttagelse af alle de tidligere („T. f. B.“ for 1. Marts d. A.) efter Profesør Mac Lain i Nordamerika angivne Regler. Efter den formentlige Befrugtning afklippedes Ringerne, for at undgaa en senere Befrugtningsubflugt. Efter c. 3 Ugers Forløb viste begge Dronninger sig som Dronemødre, idet der var fuldt op af Droneæg i Staderne. Af dette Udfald af Forsøget er Meddelelsen kommen til den Overbevisning, at denne kunstige Befrugtningsmaaade er den rene Humbug. Herimod kan med Rette indvendes, at et enkelt Forsøg ikke kan anses for tilstrækkeligt til at kuldfaste den kunstige Befrugtning, naar man betænker, at Sagen ikke kan være saaa ganke let og at der derfor maa høre en Del Øvelse og Erfaring til, inden man kan opnaa et heldigt Udfald. Man er navnlig efter Prof. Mac Lain's egne Udtalelser ikke berettiget til at vente, at strax det første Forsøg skulde lykkes; baade denne og Mr. Baldwin have maattet forsøge sig frem og ere komne til det Resultat, at Befrugtningen kun kan lykkes, naar man vælger de rette Droner og det er nok heller ikke saa lige jern at forstaa at vælge disse. Meddelelsen tilføjer, at det skulde interessere ham meget at vide, om andre, der muligen have prøvet det, skulde være kommet til et bedre Resultat. Dette er Tilfældet med Hr. P. D. Berg, Lørring pr. Lemvig, som i „T. f. B.“ for 1. Maj d. A. har meddelt sine Erfaringer i denne Retning, hvortil Red. kunde have henvist, da det maa være overset af Hr. R. C. R. Hr. P. D. Berg synes at forstaa Sagen og har allerede anvendt Metoden i 2 Aar, saaledes: „Jeg har brugt den Frem-

gangsmaaade: at gribe Dronen, naar den vil flyve ud for at finde en paringslysten Dronning; da er efter min Mening Dronen særdig til Paringsakten og jeg griber da saa mange, som jeg har Brug for. Ved derpaa at tage Dronningen om Ringerne med venstre Haand, bøjer hun Bagkroppen ind efter Brystkasjen og aabner Eeden, som tydeligt kan ses. Saa tager jeg Dronen med højre Haand om Bryst og Bagtrop, holder Rjønsebelene sammen og klemmer med højre Haands Tommel- og Pegefinger med Dronens Bryst og Bagtrop. Der-ved udføres Befrugtningen, og i Løbet af 15 til 20 Minuter har hun gjort sig fri for den døde Drone. Hun er da befrugtet. Jeg har prøvet i 3 Aar Sommer med 4 Dronninger, og det gik godt, og Aaret i Forvejen med 6, som ligeledes gik godt.“ Uden selv at have forsøgt det, er man næppe berettiget til at benægte Muligheden af en Befrugtning ved Hr. P. D. Bergs Methode, men paa den anden Side lades Læseren ude af Staud til at bedømme, hvorvidt Hr. P. D. Berg har taget saadanne Forsigtighedsregler, at al Fejltagelse udelukkes. Der nævnes ikke det mindste i saa Henseende og dog ligger netop Hovedvekten her paa. Vi have saa ofte set anerkjendt samvittighedsfulde Jagttagere tage Fejl. Til Trods for, at Hr. P. D. Bergs „Befrugtning“ synes at være udført paa den fornødigste Maaade og hans Meddelelse derfor har en ganke anden Sandsynlighed for sig end de amerikanske, maa der dog fordras 1) at re anvendte Dronninger tages, middelbart eller umiddelbart, fra lukkede Dronningeceller, og 2) at Dronningen strax efter Forsøget anatomeres og Eedblæren befindes fyldt med Eed (ved Mikroskopets Hjælp.) — for at vi skal kunne skjænke Sagen vor fulde Tiltro.

Naar man kjender af Selvsyn Bygningen af Biernes Rjønorganer, baade de mandlige og de kvindelige, sætter man maasse mindre Lid til en saadan kunstig Befrugtning, fordi man da vanskeliggere kan fatte, hvorledes Virksomheden af disse meget sammensatte Organer under Bianslerens plumpe Hænder skulde gaa saa let for sig, naar den i Naturen er underkastet mange Vanskeligheder. De nævnte

amerikanske Meddelelser („*L. f. B.*“ for 1. Marts 1888) gaa ud paa, at man kun skal anbringe det aggehvideagtige Emne (den mandlige Sæd), som trænger frem, naar Dronens Parringslem udskræges, paa det sidste Led af Dronningens Bagkrop. Vædsken skal da blive „ivrigt indsuget“. Ganste vist bestaar Sæden af smaa, jelsbevægelige Sædsim, men at disse af sig selv skulde vandre ind i Sædblæren gennem den haarfine Sædgang (der udmunder langt inde i Skeden) naar Naturen hertil behøver et yderst sammensat, for hver Insektart forskjelligt og indtil de mindste (ofte mikroskopiske) Detaljer ejendommeligt Parringsapparat — er i højeste Grad usandsynligt. Der er noget, der ligger den funde Fornuft langt nærmere, nemlig, at de amerikanske Fortællinger ere Humbug*). Til denne Mening kan man vist rolig slutte sig med Hr. R. C. R., og kun beklage, at Redaktionen optager saadanne Meddelelser uden at tage tilbørlig Afstand derfra eller idetmindste vejlede Læseren lidt til den rette Forstaaelse; det faar ellers let Udseende af, at Redaktionen selv tror paa dem. Den, der har gjort sig bekendt med de utallige Anvisninger og Opdagelser, der træffes i mange udenlandske Bibrade, vil vide, hvor meget der jages efter nye, interessante og opsigtsvækkende Meddelelser. De se i Reglen saa simple og naturlige ud, saaledes som denne „kunstige Befrugtning“, men vise sig som oftest ubrugelige eller skadelige. I denne Henseende excellere

Amerikanerne, som bekendt, men de kjende vist nok ogsaa deres egne Fugle bedre end vi. Der har engang tidligere hos os (i *L. f. B.* Juni 1880) været advaret mod saadanne ved deres loffende Udseende farlige, fra Ulandet, kritiskøst importerede Anvisninger og dog var der maaske dengang mindre Grund dertil i Sammenligning med nu.

Herm. Borries.

Fra Amerika.

For omtrent 8 Aar siden gik der gennem de europæiske Blade en Historie fra Amerika, som viste Yankee'ns store Opfindsomhed: man havde derovre fundet paa at lave Honningtavler („Delinger“) ved Kunst, Tavlen var af Jordvov, Indholdet Sirup; de lavedes fabriksmæssig og lignede skuffende de agte. Denne Meddelelse, som stammede fra et meget læst, videnskabeligt, amerikansk Blad fandt let Tiltro og skadede den amerikanske Bivavl, da Folk ikke vilde kjøbe Tavle-Honning af Frygt for Forsælfkningen. De amerikanske Bivavlere ophød alt for at overbevise Publikum om det umulige i at ville fremstille Honningtavler ved Kunst og om at Meddelelsen derfor var usandsfærdig. A. I. Root i Medina, Ohio, udsatte endog en Pris paa 1000 Dollars (3700 Kr.) til den, der kunde vise ham et Stykke kunstig Honningstavle og opgive ham, hvor Fabrikken fandtes. Forgjæves, der meldte sig ingen. Derfor døde imidlertid ikke Troen paa de kunstige Honningtavler og i de amerikanske Bibrade dukker Historien stadig op fra „troende“ blandt Bivavlerne og dette skal selvfølgelig ikke bidrage til at berolige Publikum. Endnu for et Par Aaraar siden søgte en virginisk Bivavler, Evans i et Landboblade at paavise, at der virkelig fabrikeredes Honningtavler og i den Anledning blussede Striden op paany, saa at man tilsidst trængte ind paa Dypaasmanden til den Artikel i det nævnte amerikanske Blad, som først havde bragt Meddelelsen. Artiklens Forfatter, Kemikeren, Professor Wiley i Washington, maatte da ud med, hvor han

*) Som Exempel paa den Uvidenhed, Hr. Baldwin lægger for Dagen, maa det være mig tilladt, at anføre noget af, hvad han siger om Vanskeligheden ved at finde de „rette“ Droner: „Jeg har imidlertid opdaget, at der er 3 Slags Droner; Først dem, som, naar de trykkes, vise tilsyneladende tørre Rjønseble. For det andet Droner, som vise en Rigdom af et gulagtigt Emne. Med disse to Slags er det ikke lykkes mig at befrugte en eneste Dronning.“ (!) Troeligt nok. Ved den første „Slags“ er Parringslemmet kun udskrænget halvt (hvad der ofte sker) og af den sidste Slags som rimeligvis kun — Excrementerne. „Jeg har lefrugtet omtrent 200 Dronninger med kun saa uheldigste Sommer, efter at jeg ud fandt Forskellen mellem Dronerne“ (!)

havde den fra. Det var en Ven fra Boston, der havde fortalt ham Historien, han havde ikke troet paa den, men syntes, at det var en ret morsom Anekdote og havde derfor skrevet derom. De amerikanske Billaade dable i stærke Udtryk Professorens ubefindelige Skriveri for at tjene et Par lumpne Dollars og fremhæve den betydelige Skade, denne Noisand har gjort Ufsætningen af Honning i Amerika. Selv i dette Tilfælde, hvor det er lykkedes at paa-vise Historiens Oprindelse, vil det maaske være vanskeligt, at faa Umyndigheden til Jorden og de kunstige Honningtavler spøge nok videre hos det store, mindre vel underrettede Publikum.

Oktober.

Nu er Nøtterne lange og kolde og Natterfrosken har allerede begyndt i Sept., Bierne er gaaet til No, flyver kun sjældn ud og flytter ikke Foderet som der gives dem og vil man jobre ved at indhænge Tavler fyldte med Sukkeropløsning, saa skaber det kun, for Bierne kan ikke forsegle Cellerne. Har man ikke ordnet Vinterlejet for, saa bør det nu ske snarest. Vorttag tomme Kammer samt Glas og Vordug. Lad Folkene beholde 5 a 8 Tavler (Frugttade-maal) til at overvintre paa. Over Kammerne lægges et Dække af Løj; er man bange for at Bisfolket har for lidt Foder, saa læg lige ovenpaa Kammerne nogle Pd. Kandis og læg en passende stor Staal over det, saaledes at Sukkeret fylber Staalens Hulhed. Staalene lægges over Sukkeret for at samle Fugtigheden, for ellers kan Bierne ikke opløse Kandissen. Notér hvormeget det antages at ethvert Folk har og Folkets Styrke. Pak ved Døren, Siderne samt over Kammerne med et jævnt Lag af tyrrret Tang, Møs eller fint Hø. Spørg for at Kuben og Huse staa godt fast. Naar der er Nabning i Epibsen af Kuben gives den ogsaa helt Kandis ovenfra og dækkes tæt til med en Staal; læg derover gammelt Løj og giv Kuben en god Straakappe paa.

Fra og til vore Læsere.

Jeg er kun en Begynder i Biavl og har haft megen Nytte af „Biaavls-Tidende“. Honninghøsten er tarvelig. Her i det nordøstlige Fyn er det saa, at hvem der har stærke Folk, de høster lidt, de der har svage Folk høster intet. Jeg har høstet 66 Pd. af 2 Folk.

H. H.

Udlandet.

I Bryssel afholdtes i Dagene fra den 11te til den 23de August d. A. en stor international Biaavlsudstilling.

Ved Biaavlsudstillingen i Christianssand i Norge fik af danske Udstillere P. A. E. Müller, Kjøbenhavn, en 1ste Præmie for en Samling Mjød og Lifer og H. S. Salomon, Kjøbenhavn, en 1ste Præmie for 12 Fl. gammel Mjød mærket A.

Smaating.

N. B. Eckerstrøm, Sverige fik den 25. April et tykt Hebebisfolk i Kube, i Sommerens Løb har han faaet 7 Sværme efter det. Han skriver den 14. August Nr. 1: Den gamle Moderkube er tung og Viseret. Nr. 2 første Sværm kom d. 21. Juni. Nr. 3 anden Sværm kom 3. Juli. Nr. 4 tredie Sværm kom 10. Juli, disse 3 Sværme blev indsat i Halm-tuber. Nr. 5 første Jomfrusværm af Nr. 2 den 25. fattedes i Hus gaves 6 Pd. Honning. Nr. 6 anden Jomfrusværm 3. August i Hus gaves 8 Pd. H. Nr. 7 tredie Jomfrusværm 7. August fattedes i Kube med 16 Pd. H. Nr. 8 fjerde Jomfrusværm 12. August fattedes i Hus til 12 Pd. Honning. Bojesen skrev: „For meget Sværmeri ødelægger saavel Bier som Menneſter“ og det kommer Hr. E. til at be-tjende, hellere 1 god Sværm end 7 haarlige, hvoraf ingen kan høde sig selv Vinteren over.

Fra Arebseue.

I Gl. Roskilde Amts Biaavlsforening har der i den sidste Tid været afholdt 4 Møder med praktisk Vejledning i Biernes Indvintning og med Foredrag og Diskussion om „Indvintningen“, da der i Aar

er særligt Træng til at give Vejledning paa dette Omraade, da Mæret har givet saa lidt Honning, saa det er at frygte, at mange Bifolk vil dø af Sult inden Foraaret, hvis de ikke bliver fodret. Møderne er afholdt i Herslev, Ishøj, Ølstykke og i Søby og Møderne har været besøgt af fra 20 til 40 Bavlere.

Udstillingen i Ringsted.

Midtjællands Bavlforenings første Udstilling i Ringsted, afholdtes i et Hotel, der ligger ved Byens Torv, hvor Markedet holdtes. Indgangen til Udstillingen var smukt pyntet med Flag og Grønt og øverst oppe saas det gamle Bavl's Symbol en Kube, under Kuben stod med store Bogstaver „Bavls-udstilling“. Inde i Salen saa der rigtig net ud. Bihujene viste at Udstillerne tog alle Hensyn for at følge med, blandt andet var $\frac{1}{2}$ af de udstillede Hule forsynede med tilspidede Hjørnekloffe og Jens Hansen, Snekerup, viste ved sit Hus hvorledes at Klobsene skal vendes i Rammen. Det udstillede af Honning og Syltetøj saa altsammen saa godt ud som kun sjældent ses paa nogen Udstilling og det samme maa siges om Voks.

Udstillingen aabnedes af Formanden S. A. Doose, Hømb, der mindede de forsamlede om at Foreningen endnu kun var $\frac{1}{2}$ Aar gammel og derfor trængte til Overbærenhed og særligt da der paa Grund af det daarlige Honningaar kun var udstillet saa lidt, men han haabede at det besøgende Publikum samt Bavlterne vilde tage tiltakke med det der var kommet.

Udstillingen var ret godt besøgt begge Dage.

Følgende Udstillere fik Præmie:

For Levende Bier. Præmieværdig: Stomager D. Hansen, Ringsted.

Bihuse. 1ste Præmie. Husbestyrer Jens Hansen, Snekerup. 2. Pr.: Sneider M. Vøll, Øster-Jølby, Mors. 2. Pr.: N. S. Kristensen, Himmelø. 3. Pr.: Lønner Kristian Pedersen, Tved, Svendborg. Præmieværdig Banevogter Steffensen, Hulegaard.

Redsta ber. 1ste Præmie: Smed Anders Pedersen, Ballstrup, for en Udslyngningsmaskine. 2. Pr.: Lønner Kr. Pedersen, Tved for en Udslyngningsmaskine. Præmieværdig: Husbestyrer Jens Hansen, Snekerup, for en billig (20 Kr.) og praktisk Savmaskine til at flæse Vifter til Rammer paa. Præmieværdig: Kunstdrejer Rasmussen, Roskilde for en Vipibe Præmieværdig: Kristian Pedersen, Tved, for en do. og for en Skrallekniv, og Bliffenslager N. Pedersen, Brønderslev, for Paalaadnings-Kamper og Rander til Brug ved Kunsttavlers Fastlodning.

Kunsttavler. 1ste Præmie: Kristian Pedersen, Tved. 2. Pr.: Rasmussen, Gravvænget, Svendborg.

Honning. 1ste Præmie: Gaardbestyrer S. A. Doose, Hømb. 2. Pr.: Handegartner Leon-

hardt, Faaborg. 3. Pr.: Fr. Rasmussen, Farringløse. 4. Pr.: Lønner Hans Kristensen, Ballstrup. Præmieværdig: Konrad Pedersen, Brangstrup og N. S. Kristensen, Himmelø. En 3. Pr.: blev tilkendt Frn Demant, Rjebenhavn for en Flaske med udbyggede Honningtavler.

Voks. 1ste Præmie: Konrad Pedersen, Brangstrup. 2. Pr.: S. A. Doose, Hømb. Præmieværdig: Bæver Ole Nielsen, Farringløse og Aug. Andersens, Slagelse

Produkter. 1ste Præmie: Hans Kristensen, Ballstrup, for Syltetøj. 2. Pr.: Konrad Pedersen, Brangstrup, for Mjød. 3. Pr.: S. A. Doose, Hømb, for Syltetøj. 4. Pr.: Handegartner Leonhardt, Faaborg, for Syltetøj. Præmieværdig: Aug. Andersens, Slagelse, for Honningpunsch og Vager Madjen, Ringsted, for Honningfager.

Bidenskabelige Hjælpebidler. 1. Præmie: Frits Demant for 3 Montre. 2. Pr.: N. S. Kristensen, for literær Virksomhed paa Bavlens Omraade.

Velkendtgjøreiser.

Prima fin hvid Honning

ønskes tilkjøbs. Prøver bedes tilsendt Roskilde Apotheke.

God lys Honning ønskes tilkjøbs. Prøve med Pris bedes tilsendt Kommis C. Andersen, Roskilde.

70 à 80 Pd. god, lys Honning ønskes tilkjøbs af Øster Jølby Brugsforening, Nvkjøbing, Mors.

40 Pd. hvid eller gul Honning fra sidste Høst ønskes tilkjøbs. Prøve med Pris sendes til

H. P. Jensen, Bidsinge, Stege.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biholiger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3000 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Svensk Bi-Tidning,

Organ för Centralforeningen för Sveriges Bavlere, giver Anvisning til Bavl, Jordbrug, Havebrug og Fjerkræavl. Redaktør H. J. Stållhammar, Göteborg. Pris 2 Kr. pr. Aar. Udkommer en Gang maanedlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus. Sidste Kvartal af dette Aar kan som Prøve faas til 50 Öre.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmeløv, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ { udgaar en Gang i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
 { koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Himmeløv, Roskilde.

Indhold: Om Indførselstolden paa Biavlens Produkter. — Fra Vorbeds Bog (Sluttet). — Om Biernes Overvintring. — November. — Smaating. — Spørgsmaal om Biavl. — Bekjendtgjørelser.

Om Indførselstolden paa Biavlens Produkter.

Af Herm. Vorries.

I Overensstemmelse med den fremragende Rolle, som Biernes Produkter i tidligere Tider spillede i det daglige Liv, finde vi dem optagne paa Listen over de Gjenstande, hvoraf Kongen eller Staten tog Told og Consumption (Accise). Der var Forskjel paa de forskjellige Produkter i denne Henseende, saaledes betaltes der af Viværk ingen Told, men kun Consumption (ved Indførsel fra Landet til Kjøbstæderne). Det havde sandsynligvis ingen Betydning som Ind- og Udførselsgjenstand, men kjøbtes op af Kjøbmændene i Byerne til at „blande“ Mjød af. Honingkager og Vorelys vare Indførselsgjenstande, hvorpaa der var Indførsels- og Transittold. Paa Honning, Vore og Mjød, Biavlens tre Hovedprodukter, var der saavel Indførsels-, Transit- og Udførselstold som Consumption. Fra Toldregnskaberne for Ribe By i det 16de og 17de Aarhundrede ved vi, at Udførselsens fire fornemste

Varer bestod i Flæsk, Smør, Vore og Honning saa at Biavlensprodukterne dengang spillede en Rolle i Ind- og Udførsel, og dermed i Toldindtægterne, som vi nu vanskelig gjøre os en Forestilling om. At Voret i den Henseende kom til at staa lige med Honningen, kom af, at der i den gamle Biavlsdrift høstedes langt mere Vore end Landet selv havde Brug for. I Forordningerne om Told og Consumption i Danmark og Norge for 26. Novbr. 1768 og 1ste Febr. 1797 findes Tarifer med Specification af disse forskjellige Varer og hvor meget der af hver Sort skulde betales. Den sidste af disse Forordninger er i dette Aarhundrede bleven afløst af Toldloven af 4. Juli 1863, ved hvilken al Udførselstold ophævedes og to Aar senere ophævedes ogsaa Transittolden (af Varer, som indføres, for atter at udføres til fremmed Land) ved Lov af 11. Marts 1865. Vi have saaledes siden 1863 kun Indførselstolden tilbage og for denne gælder endnu Tarifen i Loven af 4. Juli 1863, da det ikke er lykkedes at gennemføre noget af de mange Told-Lovforslag, der nu i en Mærkelig ere udarbejdede. Manglerne ved den gamle Tarif ere imidlertid bleve saa

følelige og Toldbevægelsen er i de senere Aar blevet saa stærk, at der næppe kan gaa mere end et Par Aar, inden vi ville have en ny Toldlov.

Da en eventuel Forhøjelse eller Nedsættelse af Tolden paa enten Vøj, Honning eller Mjød kunde komme til at indvirke ikke ubetydeligt paa vor Biaul, synes Djebløkket passende til en Dvervejelse af, hvorledes Biaulens Produkter ere stillede i Forhold til Toldafgiften og Toldtarifsen i den nu gjældende Lov og hvorledes vi kunde ønske, at deres Stilling i den nye Lov maatte blive. Ved at klare os Forholdene i Tide, kunde vi maasse selv give Stødet til en Forandring til noget bedre eller i hvert Tilfælde forebygge en Forandring til det værre. En Toldlov ændres kun med mange Aars Mellemrum, det er derfor raadeligt at passe paa og „sige til i Tide og siden tie stille.“

I den gjældende Tarif for Indførselstold (af 1863) findes de forskjellige Varer opførte under 271 Positions-Nr. og af disse anføres nedenfor dem, der direkte vedrøre Biaulens:

Pos.-Nr.	Vægt el. Maal.	Told, i Skilling.
11.	Biværk	frit.
31.	Mjød, paa Flaster	1 Pot . . 5 St.
32.	do., ellers	Brutto 1 Pd. . 1/2 St.
45.	Dyr (hvoriblandt Bier)	frie.
133.	Borlys	1 Pd. . 6 St.
229.	Sukker, Mallas og Sirup, simpelt mørkt Sukker, samt hvid Sirup og hvid Honning m m.	1 Pd. 3 1/2 St.
230.	Mallas, alm. brun Sirup, brun Honning og det saakaldte Munketroe-Væske	1 Pd. 1 3/4 St.
269.	Vøj, animalsk og vegetabilsk	1 Pd. . 3 St.
270.	do., Arbejder af Vøj (som ikke jærfilt ere taxiferende)	1 Pd. 16 St.

Anm. Ved Pos.-Nr. 229, 230 og 269 beregnes Thava, i Fointager 10 %. For forarbejdet Vøj kan flere Pos.-Nr. komme til Anvendelse, f. Ex. Nr. 16 kunstige Blomster, men de spille en aldeles underordnet Rolle. Vøjbug kommer ikke i Betragtning, da der her til ikke længere anvendes Vøj. Mjøden er fritaget for Krigsskatten, som paahviler de øvrige Drifkevare, foruden Tolder.

I den ovenstaaende Oversigt findes ikke hele det nødvendige Materiale til en rigtig Burdering af Spørgsmaalet om, hvorvidt vor Biaul vilde blive berørt af en Forandring i Toldsatzen og i saa Fald, hvorledes. Der til behøvedes bl. a. endnu en Oversigt over vor Ind- og Udførsel af de nævnte Produkter for et længere Aaremaal. En saadan vilde i det hele have en betydelig Interesse, særlig naar den bearbejdes særskilt for Vøj, Mjød og Biværk; jeg har én under Udarbejdelse og den vil med Tiden følge efter, men her maa jeg nøjes med at benytte mig af en Oversigt for Aarene 1872—84, hentet fra „Statistisk Tabelværk“ (3. Række, Ind- og Udførsel.), hvori det statistiske Bureau stadig bearbejder de fra Toldstederne aarlig indsendte Oplysninger. Disse Oplysninger ere affattede i Overensstemmelse med Tarifens ovenstaaende Positioner og da Honningen i disse er forenet med Sukker, Sirup o. s. v., er Folgen den, at vi efter 1863 intet kan oplyse om vor Ind- og Udførsel af Honning. Før 1863 var Honningen opført særskilt, men da havde man mange flere Pos.-Nr. end nu og i de nye Lovforslag foreslaas, af praktiske Grunde, langt færre Positioner end i den nu gjældende Tarif, saa at man med stor Sikkerhed kan forudsige, at Honningen ikke mere vil blive udført. Da det netop er af saa stor Bigtighed for os, at vide Besked om vor Honning som Handelsvare, vilde det være meget ønskeligt om f. Ex. Biavlerforeningens Bestyrelse kunde faa det ordnet saaledes, at Honningen opføres særskilt i Toldstedernes Indberetninger. Det kan da, i denne Henseende, være ligegyldigt, hvor Honningen bliver af i den nye Tarif. Den nye Tarif vil bevirke, at Indberetningernes Positioner i det hele taget maa ændres og det vil da være en gunstig Lejlighed til at faa den her omtalte Forandring indført. Senere vil den næppe lade sig gennemføre.

I „T. f. B.“ for Marts 1886 er der givet en Oversigt over vor Ind- og Udførsel i Femaaret 1880—84, med dertil knyttede Bemærkninger. I disse siges bl. a. : „Vor Hon-

ning-Indførsel aftager, og dette tør antages for en glædelig Følge af Viavlens Udvikling her. Af samme Grund have vi nu (siden 1883) begyndt at udføre Honning, om end i ganske forsvindende Mængde." Dette beror paa en Fejltagelse, thi det, der her betegnes som „Honning“, er i Overfisgten anført som „Biværk“, hvad det i Virkeligheden ogsaa er. Det staar udtryffeligt fremhævet i selve Overfisgten, at der intet kan meddeles om Honningen, da den ikke findes opført særstilt i Toldstedernes Indberetninger. Jeg behøver saa meget mindre at opholde mig ved de øvrige Migtigheder, den nævnte Artikel indeholder.

Jeg skal nu gaa over til at omtale den Indflydelse, som en eventuel ny Toldlov vil kunne have paa Omsætningen af vore Biavls-Produkter — efter min Opfattelse. Maaſke kan det give Anledning til, at andre, mere sagkyndige, ville give deres Mening tilkjende. Hvad Biværk angaar, da ind- og udføres det kun fra og til Hertugdømmerne, og har her lige saa lidt Betydning som levende Bier eller Børglys. Interessesen knytter sig udelukkende til Honning, Vø og Mjød.

Honningen er delt i gul og brun Honning og hver af disse Sorter er indordnet under en Position sammen med Sukkerstoffer. Da disse sikkert have langt større Interesse som Handelsvarer end Honning, vil der ved en Forandring i Tolden blive taget Hensyn til Sukkerstofferne, ikke til Honningen. Indførselstolden paa Honning vil derfor afhænge af, hvor høj Told, der vil blive lagt paa Sukkeret, og denne Told har maaſke Udsigt til at blive forhøjet, for at beskytte den indenlandske, temmelig betydelige, Industri. Da den nye Toldlov vil saa meget færre Positioner, maa de nuværende forenes i en betydelig Maalestok og Pos.-Nr. 229 og 230 kunne da næppe undgaa at smelte sammen. Da Toldtatsen for disse er ikke lidt forskjellig, er allerede dermed givet, at der maa ske en Forandring. Hvis de simplere Sorter (Pos.-Nr. 230) blive satte op, lige med de finere, vilde vort Honningmarked vistnok bedres en hel Del. Det urene og ufunde Produkt, som under Navn af Hon-

ning indføres i store Partier over Hamborg og næsten udelukkende anvendes i Kontitorier og Bagerier her i Landet, vilde blive ramt af en saadan Toldforhøjelse, og da Prisforskjellen mellem dette og den danske Honning f. T. ikke er ret mange Dre pr. Pd., vilde vore ringere Honningsarter derved blive i Stand til at konkurrere med de indførte. For de finere Honningsarter vilde vi da faa et større Marked og en højere Pris. Det maa tilfalde Biavlerforeningen at indhente de fornødne Oplysninger og fremskaffe det statistiske Materiale, for at forberede Sagens Fremlægelse paa rette Sted. I Forbindelse med en Henvendelse fra et Par Tusind Biavlere, hvis Interesser Sagen stærkt berører, vilde det maaſke kunne fore til et godt Resultat. I Tyskland lykkedes det Biavlerne for et Par Aar siden, ved en saadan energisk Optræden, at faa en Beskyttelseslovd paa Honningen. I 1884 („T. i. B.“ S. 29) gjorde jeg Biavlerforeningens Bestyrelse opmærksom paa den uheldige Statedoptælling, og skjøndt det, der var at foretage i den omtalte Sag, var en Dagatel, toges den først op, nogle Maanedere efter at den næste Optælling (i 1886) var afholdt. Det var den afgaaende Bestyrelses sidste Værk. I den her omtalte Sag haaber jeg, at den nye Bestyrelse fremdeles vil vise sin Føer for at varetage Biavlernes Interesser.

Vøet vil hos os med Tiden kun blive en Indførselsvare, idet Udførslen har været i Aftagen, medens Indførslen omtrent har holdt sig. Der kan derfor næppe være Tvivl om, at det uforarbejdede Vø helst maa være toldfrit, hvis der skal ske nogen Forandring. En Forhøjelse af Tolden vilde forbyrte Kunsttavlerne; Dzierson-Biavlerne vilde komme til at betale og de eneste, der kostede Fordel deraf, var Klubholderne.

Mjøden er en betydelig Indførselsartikel; i Aarene 1865—84 (endog indenfor hvert Hemaar) har Indførslen holdt sig dobbelt saa stor som vor Udførsel: der er altsaa Udsigt til, at den vil holde sig. Vi maa have en højere Told paa Mjøden og derefter faa mere Liv i Mjødbrygningen herhjemme. Vi faa vor Mjød fra Hertugdømmerne, England og

Sveig og udføre kun til Island og Norge. Maaffe kan oventaaende henlede Biaulernes Opmærksomhed paa Toldsagen og tilskynde til en nøjere Overvejelse.

Fra Vorbecks Bog. (Sluttet.)

Vandfodring. Vorbeck fodrer i to Tilfælde med lunkent Vand, naar Bierne i Vintertiden lide af Tørst, og naar Bierne have Stenhonning i Tavlerne, som de ikke kunne opløse. Selv i Foraarsstiden giver Vorbeck Bierne lunkent Vand i en Tavle sammen med overgjemte Honningtavler, naar disse ere frystalliserede. „Gives intet Vand, da gaar maaffe mere end Halvdelen af Honningen tabt. Det betaler sig saaledes ypperligt at give Vand, især naar der tages Hensyn til, at en Mængde Bier i koldt Vejr gaar tabt under Forløbet paa at hente Vand.“ Vandfodring om Foraaret fort ente sikkert at være langt almindeligere end nu er Tilfældet, hvor man ikke fodrer med tynd Sufferopløsning.

Sufferfodring. Det synes jo nu i det hele at være almindeligt at fodre med Suffer, selv til at overvintre paa, og af mange anses Sufferfoder i denne Henseende endog for at være bedre end flere Slags Honning. Det samme mener Vorbeck. „Af alle Sufferforter til Bifoder finder jeg, at Kandis af Mellemfarve er den. Bierne foretrakke, og de overvintre udmærket paa vel tilberedt Foder deraf, langt bedre end især paa mørk Honning. Bedste Sort Demerara-Suffer skal være ligesaa godt, dog holder jeg mig altid til Kandis eller rettere Kandisgrus, der er billigere og koster næppe 2 Dre mere pr. Pd. end bedste Demerara.“ Vorbeck bruger Sufferfodring frem for at give Honningtavler, vist i alle Tilfælde. Vorbeck bruger Sufferet ikke blot til Fodring af Sværme i daarligt Vejr og til Spekulationsfodring, men til udtømmende Bifolk om Efteraaret at overvintre paa: „har man ikke passende Honningtavler, da bruger

man Sufferopløsning, det er langt bedre at overvintre paa end Honning“, og om Foraaret i fortyndet Tilstand; „jo længere jeg kommer hen paa Foraaret desto mere fortynder jeg Foderet med Vand forerved at afholde Bierne fra selv at hente Vand i slet Vejr, fordi det Arbejde kræver alt for mange Biers Liv.“ Sufferfodring kommer saaledes til at spille en fremragende Rolle i Driften og navnlig m. H. t. at tilskynde Bierne til at yngle o. s. arbejde, er denne Fodring uvurderlig. Kunde Vorbecks Anvisning blive fulgt paa de overmaade mange Distrikter, hvor det nu anses for Luxus at give Bierne en Smule Suffer, vilde der komme mere Fornuft i Bienes Behandling, hvorved mangfoldige Bifolk vilde reddes fra Hingredybden og mange Pd. Honning kunne indbæres af kraftige Bifolk. Fodringen berører Biauldriften i saa høj Grad, at denne Sag udført paa en fornuftig Maade er en af de vigtigste Midler for at gjøre Biaulen betalbar.

Formering. Naar man læser, hvad Vorbeck skriver herom, kommer man til at mindes de mangfoldige Anvisninger, som der tidligere serveredes for Begynderne i Biaulen. Det kom den Gang an paa Mængden, man spekulerede stadig nye Metoder ud. Der var lovende Titler som denne: „24 forskjellige Metoder, hvorefter Distrikter kunne formeres med Kunst“ o. s. v. Hvor meget flere kan Begynderen ikke nu formere, naar han blot vil følge de dyretjøbte Erfaringer, andre have gjort for ham. Vorbeck skriver: „Den ældre Maade: at gjøre et Folk til to foraaedes; thi deraf faar man gjerne et, om ikke to, svage Folk, som i en mindre gunstig Sommer kan blive lidt nok værd.“ Det anbefales, at danne Aflæggeren ved at samle Yngeltavler og Bier fra de forskjellige Stader og give den en Tavle med ganske spæd Yngel eller Eg. Den fodres godt en Uges Tid og opdrætter sig selv en Dronning. Paa den Maade formerer man uden at svække sine Bifolk i nogen mærkelig Grad, naar man da har et nogenlunde Antal Stader.

Store Bisfolk. „Store Bisfolk ere at ligne ved Folk, der foruden at have deres Ejendom gjældfri ogsaa have Penge paa Rente. Smaa Bisfolk ere oftest at ligne ved den For-gjældede, der kun under særdeles gunstige Forhold kan klare sig.“

Trugstaden. „Den største Simpeltid i Konstruktion, forbunden med det mest praktiske, er jo den største Dyb. I saa Henseende henviser jeg ubetinget til Trugstaden, som tillige har det Fortrin at være det bedste Overvintringssted, det staar i saa Henseende langt over Straakuben, der jo dog i den Retning har staaret langt over Kunststaden. Hvor Bivokserforeningen rigtig har kunnet virke, der har Trugstaden sejret; inden ret mange Aar vil der kun blive fabrikeret saadanne.“

Om Biernes Overvintring.

Et Aar som iaar, da mange Bier kun have lidet Forraad kunde det være værd at henvende Opmærksomheden særligt paa Overvintringen, da mange Bivoklere fristes til at overvintrere med lidet Forraad, og det er muligt at der gives Maader der muliggjør dette med Held, hvilket Erfaringen fra flere Eider bekræfter. Betingelsen herfor er at Voligen er saa lun, at Bierne ikke behøve at anstrænge sig og tære paa Forraadet for at holde Frost og Kulden ude, eller at Matricialet, som omgiver og beskytter dem, ved sin egen Væske er istand hertil; dernæst er Klo en væsentlig Betingelse. Enhver vil kunne danne sig en Mening herom ved at betragte Kuldens Virkning paa det menneskelige Legeme. For at holde Varmen vædlig maa der Jøde og Klæder til; ere de sidste knappe og simple, maa der endnu mere til af det første. Der maa da ofte gøres Anstængelser med Lemmerne for at frembringe den nødvendige Varme, men denne er i Reglen ellers unyttig og befordstelig og Varmen tilbageholdes ved Betlædning anderledes billig. Anvendes dette paa Bierne kunne vi forstaa, at den Varme som hos disse skal

skaffes til veje ofte er meget dyr, idet det sker paa Beføstning af deres Arbejdskraft eller Livskraft, idet de nødvendigvis maa ælbes tidligere ved dette unaturlige og unødvendige Arbejde. Biens Natur om Vinteren er at sidde i Hvile og dyb No, og Omgivelserne maa være afpasset efter at tilbageholde Varmen, som Bienen fremkalder omkring sig i sin Bolig. Denne Varme frembringe Bierne ved deres Andedragt alene, altsaa i en Hviletilstand.

Overvintring i frostfrie Lokaler tror jeg derfor vil anderledes tilfredsstillende Fordringerne. Selv i velindrettede Bihuse vil de store Vejrforandringer omspænde Biernes Kræfter altfor meget. Vil i en tom, men iøvrigt velpakked, Bolig, ikke Temperaturen synke under Frysepunktet, naar man har en 10 Gr. Frost? Bierne maa frembringe Opvarmningen ved for meget Forbrug. Heller ikke kunne Bierne sidde i den No som i en mørk Kjalder. Naar Væsten farer hvinnende omkring Voligen eller naar Hagl og Regnens tunge Draaber slaar paa Voligens store Overflade og Lyden forstærkes ved Ekkoet i et stort Rum bag Bierne kan dette ikke andet end forurolige disse der ere meget forsomme for enhver liden Lyd.

I „B. T.“ 166 og 232 findes interessante Meddelelser af Lars Ebbe om Overvintring. Han er meget tilfreds med denne i Kjalder, som han har brugt i 3 Vintre i Amerika. Ved Hensyn til B.ugen heraf i Danmark, hvis Forholde han kender saa godt som nogen af Erfaring, skriver han: „Hvis jeg, da jeg var i Danmark, havde haft den Kjerdiskab til at overvintrere Bier som jeg nu har, vilde jeg ubetinget have bygget mig et frostfrit Bihus, thi for det første spares der megen Honning naar Bierne sidde lunt og tørt og ikke lide under Vejrforandringer, ja de bruge i Folge ens Erfaring ikke halvt saa megen Honning, som naar de sidde i Kuber eller Stader udsatte for Slud og Kulde.“ Han omtaler endvidere at smaa Folk overvintrere her meget sikkert og har haft flere Exemplar paa, at de ere blevne lige saa gode som de store, men de maa ikke sættes ud før Vejret er stadigt godt. „Kjalder egner sig ubestemt til at overvintrere Reservemødre i“, skriver han.

Kjældere under Beboelseslejligheden egner sig ikke til Bier, men særegne Boliger kunne indrettes paa flere Maader; Lokalteterne ere jo forskjellige i de forskjellige Egne og hos den enkelte Bøvler. Tænker vi os i Nærhed af store Hødebanke, da er her den gunstigste Lejlighed. Her kan graves en Hule ind i Banken, med i Reglen faste Vægge paa 3 Eder, foroven lægges gammelt Træværk dækket med tørre Spjær som Lag med passende Skræbhed og dækket med et Lag Jord, der kan holde Frostens ude og den 4de Eide med Jndgangen helst paa søndre Side indrettes ligeledes paa passende Maade. Gaves ingen Dækker kan der laves et Hus af Jord over Jordoverfladen eller ogsaa halvt eller mere ned i Jorden, naar Stedet er tørt beliggende. Væggene over Jorden laves i Alen tyk af tørre Spjær og under Eartningen af disse bruges løs Jord til at udfylde Smaaabningerne med. Vil man gjøre det solidere og mere bekoftelig kan man mure med Mursten og uden om et Lag Jord af behørig Tykkelse. En anden Maade med en blot foreløbig Jorddækning er omtalt i forrige Nr. af „B. T.“ Jeg troer ikke at Hødebiavleren vil frygte for Ujærligheden ved Jndretningen af en saadan Bistadebolig, som kun koster Arbejdet og i Reglen ikke en Øres kontant Udgift, og som kan vare i mange Aar; heller ikke finder jeg at Arbejdet med Jnd- og Udflutning af Bierne er mere end let overkommeligt og det opvejes rigeligt af de dermed forbundne Fordele. Ruber kan ogsaa sættes ind her, men frygter man for Mus, som let kan gjenne-gnave Straaet, bør de omgives med et fint Jerntraadsnet: Duffer man dem yderligere dækket, som kunde være til Gavn for de i Reglen tynde Straavægge kan Pakningen anbringes mellem Traadnettet, der kan sættes som en Cylinder rundt om Ruben et Par Tommer fra den, og ovenpaa kan dækkes med samme Net eller et Trælaag. Bierne, som her sidde i en god No og tære kun lidet, behøver ingen Nensfelsesudflugt, som ellers anbefales og bruges, førend Foraaret er saa gunstig at de kunne flyve ud uden at omkomme af Sene og Kulde.

En egen Fremgangsmaade kan maasse anbefales. Bisolfket sættes over i smaa hertil indrettede Kasser i Septbr. og Oktober, hvori

de overvintrer til om Foraaret, da man flytter dem om i større Sommerboliger, der kunne være billige og simple, og de kunne være større og mindre efter Folkenes Kraft og Størrelse; Arbejdet hermed kan ikke regnes for noget, da de skulle efteres alligevel. Disse Smaaboliger ere nemlig lettere at flytte med, tage mindre Plads og ere lette at omgive med et Lag tør Jord o. lign. De forsynes med et Laag, der giver Plads til nogle Tommers Pakning, og der boves et Hul med Centrumshor i hver Ende, der beslaas med Metalnet. Pakning i begge Ender kan ogsaa anvendes.

Den ved den omhandlede Overvintringsmaade vundne Beparelse af Biernes Kræfter og af Honningsforbruget vil komme Bierne tilgode ved Jngelsættningen om Foraaret, idet det gode Forraad, rigtigt anvendt kraftig vil fremme denne og gjøre Bierne stærke om Sommeren og rigelig lønne Bøvlerens Arbejde.

Nogle Regler bør især iagttages: 1) Man vogter sig for Fugtighed fra oven og fra neden, som kan trække op ved Haarrørskræften. 2) Passende Lufttilgang 3) at Lokalet er anbragt paa et Sted, hvor der er liden eller ingen Færdsel, da Lyden kan forplante sig i lang Afstand med Jorden. 4) Boliger med tynde Vægge, især hos smaa Folk omgives med en passende Pakning, helst løs tør Tørvejord, der kan regulere Varmen; denne kan jo ogsaa udstraale vel stærk til den omgivende kolige Luft i Rummet. Jaar er der Grund til at forsøge med nogle Bisolf paa hver Bistand med denne Overvintringsmaade.

Til at bekræfte ovenstaaende være det mig tilladt her at fremføre følgende Udtalelser, fundne paa forskellige Steder.

„B. T. f. B.“ Nr. 3 omtales et Forsøg med Nedgravning af 6 Bisolf i tør Jord. De nedgravedes d. 10. Novbr. og vejedes, og optoges d. 4 April og vejedes igjen. Tabet paa hvert Stede var $1\frac{2}{5}$ Pd som det mindste og $2\frac{1}{5}$ Pd. som det største Tab; altsaa et meget ringe Forbrug. „Næste Vinter vil jeg nedgrave alle mine Bier“, tilføjer Meddeleeren.

B. Bojesen, Systofte skriver i 1883. „Derfor er en tør muret Kjælder i Grunden det bedste Overvintringslokale man kan ønske sig.“

„I andre Egne har man forsøgt at ned-

grave Bierne i Jorden. Saafremt denne er tør og Boligen noget aaben vil Overvintringen baade blive god og billig, idet der kun vil blive fortaeret en ringe Mængde Honning; men det modfatte bliver Tilfældet, naar Boligen er for tæt eller Jorden for fugtig. Bierne ville nemlig i saa Fald lide Mangel paa frisk Luft, fordi den med Fugtighed mættede Jord bliver et næsten lufttæt Dække omkring hele Stedet."

"At nedgrave Stader i Kuler i Jorden, saaledes at Luften har Udgang til dem, er en meget god, men temmelig vanskelig Fremgangsmaade. Nyttens af Indsættelsen bestaar i den derved mulige Beskyttelse mod stævk og skjærende Kulde, Beskyttelse mod Forstyrrelse, i det mindre Forbrug af Honning og i Muligheden af længe at kunne holde Bierne i deres Vinterro." (Biavlens Katekismus af J. W. Lotter.)

"Ned Slutningen af November kunne Staderne tages ind. Bierne kunne, naar de have fuldkommen Ro, holde ud paa denne Maade i 4 Maaneder, eller til Udgangen af Marts uden at flyve ud. Der gives ikke saa Biopdrættere, som slet ikke billige Indsættelsen af Staderne i et eget Lokale. Men af Grunde, hentede fra Theori og Erfaring, er det fordelagtigt. I mange Egne, som i Galizien og Podolien plejer man at bringe alle Staderne fra et Sted sammen i en Slags fælles Jordfjælder eller Hule i Jorden." (Efter Dzierzons Vejledning, oversat 1859 af P. C. Jensen.)

Sagen bør vel endnu mere afhandles og betragtes, men det kan ikke nægtes, at den kræver nogen Opmærksomhed, som Fremtiden formodentlig ogsaa vil bringe, og saa ville solide Erfaringer ogsaa komme frem.

Vestjylland.

J.

November.

Vinteren er maake nær, Bierne bør derfor have fuldstændig Pakning, naar man har anden Gjærning at passe, kan maake et eller andet ved Biernes Indvintring være forsemt,

det bør rettes strax. Det bedste at bruge til Pakning er udstoppede Madrasjer, som lægges ovenpaa og bag Biernes Vintersæde. Madrasjerne er meget bekvemmere at arbejde med end løs liggende Mos, Hø o. lign. Nu i de lange Vinteraftener er der Lejlighed til at lave Madrasjer og udstoppe dem med Mos, tørrer Tang, Enghø eller Avner eller hvad andet som haves for Haanden. Gjør ikke Madrasjerne for tynde, selv om det kun er en Sæt der er udstoppet er den god, naar den bredes jævnt ud og slutter godt overalt. Kuberne bør ogsaa dækkes mere almindelig end det sker, en Del undlader at dække Kuberne til, fordi de mene at have erfaret, at de har „staaet sig godt" Vinteren over alligevel. De har ikke taget i Betragtning at der er fortaeret langt mere Honning end det var nødvendigt til Biernes Overvintring, naar Bierne havde været mere passende tildækkede. Enkelte bruger at sætte en Tønde eller Kasse over hver Kube, og ordne en Flyvekanal igjennem den og derefter udstoppe Rummet mellem Kuben og Kassen med Haffelse eller Hø og sætte et Tag over af Brædder eller Græstørv for Regnen.

Indtræffer der endnu gode Solstiksdage flyver Bierne ud og det er heldigt, vi ved ikke hvorlænge der er til de kan holde Foraarsrensning.

Det er nu Tid at plante Frugttræer og Buske samt andre Træplanter som foruden at fremme andre gode Djemed ogsaa giver Næring til Bierne. Duglo Haven, som jo i Nægen er Biernes Blads, med et Hegn af Hviltjørn, som er det bedste Hegn og de plantes næsten altid bedst paa flad Jord. Kan Planterne ikke faas førend til Foraaret, saa kan man ved Gravning og Gjøbning tilberede Jorden hertil nu. (Naaletræer bør ikke plantes før Foraaret). Søg Raad og Vejledning hos den Plantningskyndige. Frø af flere Slags Sommerblomster kan nu faas særligt paa let Jord, de vil komme tidlig i Blomst til Sommeren, Gartneren kan vejlede i den Henseende. Benyt de lange Aftener til Læsning af Blade og Bøger om Biavl og om Plantning og Havevæsen. Naturvidenskaben er det ogsaa af stor Betydning at sætte sig noget ind i, det er en

god Støtte ved Udførelsen af det praktiske Arbejde.

Bestyrelse.

3.

Smøring.

Bianlerforeningen for Felsted og Omega afholdt ifølge „Dul“ forleden et „Honningbal“, hvorved der serveredes med Mjød, Kaffe og Honningkage, og derefter The, Kage og Brød med Honning; til Slutning Honningspunsch.

Spørgsmaal om Biavl.

Nr. 60. Kan man uden Skade anvende Mofkus som Middel mod Røveri, da den stærke Lugt, Mofkus har, jo maa gjenstrænge Bierne, Voligen og Honningen?

M. C.

At anvende Mofkus i anførte Hensigt stader atbeles ikke og hjælper ogsaa, naar det angrebne Folk ikke er for vaagt, men endnu kan forvare sig og tillige bør man stille en Glasplade eller et Spejl op for Flyvehullet efter at have formindstet dette, der ved opnaaes ogsaa at forhindre Røveriet, naar dette ikke allerede har taget for stærkt Overhaand. Er dette derimod Tilfældet, er der ikke andet at gjøre end snarest at bortkjærne det angrebne Folk fra Bistanden eller anvende Flyvetragten.

Bekjendtgjørelser.

Prima fin hvid Honning

ønskes tilkjøbs. Prøver bedes tilsenåt Roskilde Apothek.

Honning.

Tillbud om Levering i større Partier af virkelig god og smuk Honning modtages af **Alfred Benzon**

Ny Østergade Nr. 4. 2. Sal,
Kjøbenhavn K.

200 Pd. hvid eller gul Honning ønskes tilkjøbs. Kjøberens anvises af

Red.

25 Pd. god Honning ønskes tilkjøbs af Fru Steirmann, Aarhus.

70 à 80 Pd. god, lys Honning ønskes tilkjøbs af Øster Jølby Brugsforening, Nykjøbing, Mors.

40 Pd. hvid eller gul Honning fra sidste Høst ønskes tilkjøbs. Prøve med Pris sendes til

H. P. Jensen, Bidsinge, Stege.

Trugstader saavel til en som til to Familier, samt udmærkede Udslyngningsmaskiner faas hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old, Skibby.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Bibliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3000 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

„Bigaarden“

Tidning for biskøtere; udkommer i 1889 den 15 i hver Maaned. Koster kun en Krone pr. Aar. Kan bestilles paa alle Posthuse. Forlang Prøve-numre, de sendes gratis. Udgives af B. Michal, Linkøping, Sverige.

Svensk Bi-Tidning,

Organ för Centralforeningen för Sveriges Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug og Fjerkræavl. Redaktør Hj. Stålhammar, Göteborg. Pris 2 Kr. pr. Aar. Udkommer en Gang maanedlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus. Sidste Kvartal af dette Aar kan som Prøve faas til 50 Öre.

„Landmanden“ er et godt og praktisk Landboblod, det redigeres af Landbrugskandidat H. Iversen, Yddinggaard ved Roskilde, det udgaar 1. og 15. i hver Maaned koster 75 Öre Kvar-talet. Bestilles hos Landposten.

Brevkasse.

Hr. I. P. M. Enhver Meddelelse om Biavl-sdrift, Honningudbytte o. s. v. modtages med Tak.

Red.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmeløve, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ { udgaar en Gang i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor
 { koster 1 Krone 14 Øre om Aaret }

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidendes“ Redaktion, Himmeløve, Roskilde.

Indhold: Om Centralmøderne. — Fugle som Biffjender. — Fra Spanien. — Heddon Stadet (med Billeder). — Til Julen. — December. — Fra og til vore Læsere. — Smaa Ting. — Biavlermøder. — Fra Redaktionen. — Bekjendtgjørelser.

Om Centralmøderne.

Af N. S. Kristensen.

Den 26. Marts 1882 afholdtes det første og konstituerende Centralmøde i „den danske Biavlerforening“ for at ordne Forholdet, inden de nye Love med Amtsinddelingen m. m. skulde træde i Kraft. Lovforandringen var meget indgribende, ingen Kreds kunde efter de ny Love sende nogen Delegeret (Repræsentant) uden at den havde mindst 50 Holdere af „L. f. B.“ og yderligere 1 Delegeret for hver 50. Bestyrelsen skulde vælges af og blandt de Delegerede. Før var det saaledes, at hver Kreds, enten den havde kun 5 Medlemmer eller 300, havde ens Indflydelse paa Hovedforeningens Møder, idet Kredene kun kunde sende en Delegeret. Til Bestyrelsesmedlem kunde vælges enhver, som var Medlem af Biavlerforeningen. I 1887 blev der foretaget nogle Ændringer i Vedtægterne fra 1882; den væsentligste var, at der kun fordrebes 25 Holdere i en Kreds for at have Ret til at sende en Delegeret, ellers er det igrunder som dengang Centralforeningen traadte i Kraft den 1ste April 1882. Kort

efter at de ny Love traadte i Kraft, afgik Trafikchef F. Møller fra Formandsposten efter i over 12 Aar at have udfyldt denne ansvarfulde og besværlige Post og omtrent samtidigt afgik Sekretæren, Redaktør N. S. Andersen efter at have besat disse Poster i 16 Aar. Ved Nytaar 1886 blev der atter stiftet Formand og Sekretær & Redaktør og de nuværende valgte. Dette som vejledende Bemærkninger.

Paa Centralmøderne i de første Aar blev der vaaget meget skarpt over

1. at hver enkelt Kreds havde det Antal Medlemmer, saa den havde Ret til at vælge det Antal Delegerede, den havde sendt. Holdere i Amtet, som ikke er Medlem i Amtsforeningen, kan ikke regnes med,
2. at den Delegerede havde Medlemsliste og Valgbrev med, underskrevet af sin Kredsformand.
3. at ingen andre end de Delegerede og Bestyrelsen fik Adgang til Centralmøderne.

Med hvilken Strenghed, der blev vaaget over Overholdelsen af de 3 anførte Punkter bevijer det, at i 1885 i Fredericia blev der nægtet en Kredsformand, som var valgt til Delegeret for en Kreds paa 80 Medlemmer,

som manglede nogle i de lovbefalede 50 Holdere af „L. f. B.“ Stemmeret. Manden var rejst mange Mil i god Tro til Centralmødet og kun ved Afstemning af de Delegerede fik han Lov til at overvære Centralmødet uden Ret til at tale.

I 1882 blev en Delegeret afvist, han var lovligt valgt og havde for i mange Aar været Kredtsformand, var en af vort Lands ældste og mest agtede Bialvere, var fjendt af alle, blev afvist, fordi han ikke havde Valgbrev med, undertegnet af sin Kredtsformand. I Fredericia 1883 blev en Kredtsformand bortvist og fik ikke Lov til at overvære Centralmødet. Dette som Bevis paa „hine Tidens Strenghed.“ Holdes disse Lars gamle Regler i Hævd endnu? Nej! for Tiden „mildner Sæderne“. Men det synes mig som om Forretningsgangen er bleven slappet i en al for høj Grad paa Centralmøderne, saa det kommer til at virke hæmmende paa deres Autoritet og Arbejdskraft. Se vi nu hen til sidste Centralmøde, saa var det langt fra gammel Regel, der var mange ikke alene af Bialvermen ogsaa tilfældige Udstillingsgjæster tilstede, som var blandede imellem de Delegerede og man gif saa langt fra „gamle Regler“ at Jfke-Delegerede talte og stemte. Denne Afvigelse fra tidligere brugt Forretningsgang viser en saadan Demoralisation, at det ikke kan stydes ind under lokale Forhold. Nej „lokale Forhold“ og „Tilfældigheder“ bør ingen Rolle spille ved Centralmøderne, dertil er Centralmøderne for kostbare. Vi maa have Regler at gaa efter, kan vi ikke længere bruge de gamle, saa bør Centralforeningen lave nogle „nye“ og de skal følges!

Skal Centralmøderne være offentlige eller skal de holdes for lukkede Døre, saa kun de Delegerede samt Hovedbestyrelsen har Udgang? jeg tror at det er heldigt, at det Spørgsmaal bliver udførligt drøftet i Bladene og afgjort paa næste Centralmøde. Noget taler for at holde Møderne offentlige, men kun de Delegerede have Ret til at tale og stemme, alle andre Mødende skalde nøjes med at se til, høre til og tie: for naar der ikke samtidigt holdes en Bialvs-

Udstilling, kommer der vist kun et ringe Antal Bialvere tilstede fra den lokale Kreds og enkelte Nysgjerrige samt nogle af de Delegeredes Venner og Bekjendte, saa Mødet for aabne Døre bringer efter min Mening ingen stor Fordel med sig. Jeg tror derfor, at det er bedst, at Centralmøderne holdes for lukkede Døre; vi maa huske paa, at det baade er vigtige og kostbare Møder og jo tættere sluttet og fri for Afbrydelse fra Omverdenen de Delegerede er, desto mere Udbytte kommer der ud af Mødet til Held for Bialverforeningerne og for Bialverne. Men Bialverne har Ret til at fordrø noget mere for de Penge, der er anvendt til Rejser til Centralmødet end en kortfattet Meddelelse om, hvilken Post, der er vedtaget og hvilken der er forkastet og de kan ikke engang nøjes med at naa dertil igjen at der, meddeles om en Post, om den er vedtaget med alle Stemmer eller kun med 17 Stemmer mod 16. Nej vi maa snarest naa dertil, at der optages et ordentligt, men kortfattet Referat om, hvad hver Delegeret udtaler om den foreliggende Sag, saa at enhver som læser et Blad deraf kan se, hvorledes Spørgsmaalet er drøftet, saa han deraf kan tage sin Stilling til Sagen; derved vilde alle komme til at følge Forhandlingernes Gang og derfra saa Syn for hvad Mening der laa til Grund for den vedtagne Bestemmelse og hvad Hensigten var og se hvorledes de forskjellige Delegerede stillede sig til de paa Dagsordenen staaende Sager, jeg tror at derved vilde Mængden, hvis Interesse Centralforeningen skal varetage, komme til at følge med og tage Del i Forhandlingerne og det var vist den bedste Maade at gøre Møderne offentlige paa og det vilde være til Gavn saavel for Bestyrelsen i Hovedforeningen som i Amtskredsene og for Bialvsagen og alle Bialvere.

(Bebes optaget i „L. f. B.“.)

Fugle som Biffender.

Jeg er Hr. A. C. Haagenen meget taknemlig for hans Indlæg om Musvitten og

Bierne i „Biavlens Tidende“ Nr. 8 ikke just fordi jeg deraf er bleven overbevist om Musvittens store Stadelighed for Biaulen, men fordi Hr. S. giver sin Mening tilkjende og drøfter Sagen paa en fuldstændig upersonlig Maade, dette er noget jeg sætter megen Pris paa og derfor takker jeg Hr. S. skjøndt jeg er tilbøjelig til at tro, at vi næppe bliver Meningsfæller med Hensyn til Spørgsmaalet om Musvitten som Biffjende.

Forsikmand og Frugttædnyrkere vil gjen-nemgaaende erkjende at Musvitten er en over-maade nyttig Fugl for Trævæxten og derfor bør efter min Mening Biaulerne nødig erklære denne nyttige Fugl Krig og navnlig ikke for det tilfulde er konstateret, hvilken Vædelæggelse Musvitten anretter blandt Bierne, man kan nemlig ved en mindre grundig Undersøgelse let komme til et fejlagtigt Resultat. Til Belys-ning af denne Paaastand skal jeg her tillade mig at anføre et Par Beretninger som jeg har læst i forskjellige Blade og som viser at en Fugl just ikke uden videre kan erklæres for en udpræget Biffjende, fordi den til sine Lider tager Bier. Hr. Jægermester A. Bruun skriver saaledes blandt andet i et Hefte af Tidsskrift for Landøkonomi 1858. „Tjørnestaden (Lanius-spinitorquus) anses ofte for en slem Fjende af Bierne. Jeg lod en saadan møtte sig med Bier og skjød den derpaa. Ved Undersøgelsen fandt jeg, at dens Kro vel var fyldt med Bier, men da det var lutter Hanbier, saa maa jeg snarere anse denne Fugl som nyttig end som skadelig for Biaulen.“ „Da det var en ung uerfaren Fugl, er det mere end beundrings-værdigt at se, hvorledes Instinktet sagde den, at Hanbierne ikke ere forsynede med Braad.“

J. „Evenska Trågårdssöreningen“s Tids-skrift læses følgende om Svaler og Bier:

„Om Sommeren, især i August og Sep-tember, kan vi let iagttage, at Svalerne fodrer deres Unger med Bier. Jeg antog dem af den Grund for Fjender af Bierne og foresatte mig at fordrive dem fra mine Bygninger. In-den jeg imidlertid skred til at udføre dette mit Forsæt, iagttog jeg dem i nogen Tid og blev overrasket ved at finde, at de af Svalerne fan-gebe Bier endnu levede ved Fodringen og først

bleve dræbte af Ungerne. Da Sagen interesserede mig, stillede jeg en Stige op til en af Svalerejerne og skyndte mig op strax efter at de gamle havde været der, for i umiddelbar Nærhed at se efter, om ikke de spæde Unger blev stukne af Bierne. Det lykkedes mig ofte at rede de Bier som var bestemt til Føde, men hvor glad overrasket blev jeg ikke, da jeg fandt, at det udelukkende var Droner! Ar-bejdsbier fandt jeg ingen af. Denne Op-dagelse bestemte mig selvsølgelig til at fkaane Svalerne og saa meget som mulig beskytte dem, fordi de efter min Mening er nyttige for Bi-aulen, idet de befrier Staderne for saadanne Individer, der kun duer uden at arbejde.“

De her anførte Tilfælde vidner tilstrækkeligt om at det er nødvendigt at anstille en meget nøje Undersøgelse, hvis man vil undgaa at fælde en fejlagtig Dom over Fugle som Biffjender, det er saaledes næppe urimeligt at antage, at det er Dronerne det gaar ud over naar Musvitten, som af Hr. Haagensen anført, fodrer sine Unger med Bier om Sommeren, men for at faa fuld Klarhed i dette Spørgsmaal, vilde det være tjenligt at udtage en Musvitunge af Neden, naar man finder en saadan under de af Hr. Haagensen anførte Forhold, og underkaste Kroens Indhold et nøje Eftersyn, først da kan der siges noget bestemt herom. Men om Vinteren kan det da ikke være Dronerne det gaar ud over! Man maa jo sige, nej det er det sikkert ikke, men saa skal jeg sige „B. L.“s Læsere, hvorledes de skal bære sig ad: naar Vinteren er stræng og Musvitterne plages af Sult, bør der anbringes et lille Stykke Talg eller Klæk i et Træ, Musvitterne holder sig saa med Glæde til den for dem udsatte Føde og lader Bierne være i Fred. Jeg er Hven men jeg er ogsaa Fugleven og jeg tror fremdeles ikke at det er nødvendigt at føre Krig mod vore mest nyttige Smaaafugle for Biaulens Skyld.

N. P.

Fra Spanien.

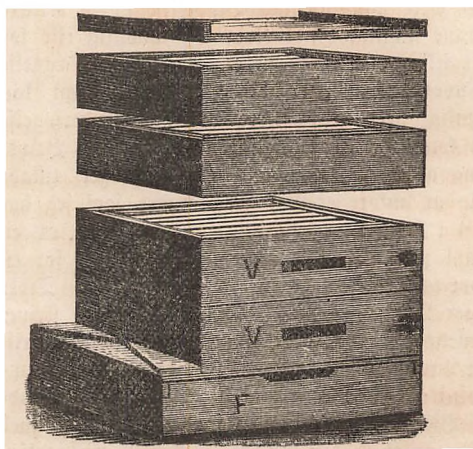
J. Spanien begynder den rationelle Biaul først nu at udbredes, saa langt

er dette Land tilbage i Biaulen. For-nylig er der begyndt at udgaa et spansk Bi-blad, Revista apicola, der udgives af Francisco F. Andreu og udkommer en Gang hver Maaned. Det er et beskedent lille Blad paa 8 Sider. Spanien har nu længe været bag-efter andre Lande i Retning af Biaul, skjøndt det's Flora er rig og der kunde være produceret Masser af Honning, som i Henseende til God-hed og Aroma kunde filles ved Siden af den bedste. Hidtil har Utkjendtskab og Fordomme forhindret Indførelsen af en forbedret Drist, men i den senere Tid har nogle velstaaende Landmænd taget Sagen op og indført Stader med den engelske Namme; enkelte ogsaa det amerikanske Dadant's Stade. Hele den tykke Udvikling er saaledes ikke naaet til Spanien og de saa rimeligvis adrig Højtstader at se. Den mest læste Bibog har været den franske Overtættelse af Cowan's Guide-Book (den samme som Ersler's „Fører i Biaul“), som nu er udkommen paa Spansk i Overtættelse af Mercader-Belloch. (Barcellona 1888.) Oven-nævnte F. F. Andreu er ældste Søn af F. C. Andreu i Port Mahon paa Minorca. Denne D, som ligger i Middelhavet ud for den spanske Kyst, er beboet af en Bi, som skal være meget from at behandle og meget frugtbar. F. C. Andreu har nu to store Bistande med denne Bi og har allerede i Juni 1886 forsøgt at sende Dronninger til England. Den Gang gif det uheldigt, da de døde paa Rejen, i denne Sommer er det imidlertid lykkedes og den bekjendte engelske Biauler Mr. Abbott (Grundlægger af Br. Bee-Journal) har dem nu paa sin Bistand. Andreu har i det hele gjort meget for Forbedringen af Biaulen, men hans Søn vil gjøre endnu mere, ikke blot ved at udgive Revista apicola, men ved rundt om i Landet at indrette Udsalg af Stæder, Medstæder, osv, hvorved Anstæffelsen af disse bliver let og Kjendtskaben til den nye Biaul udbredes blandt Landbefolkningen.

Heddon Stadet.

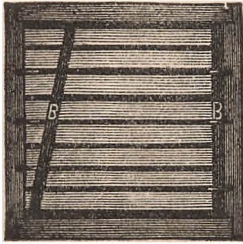
For omtrent 3 Aar siden konstruerede den bekjendte amerikanske Biauler James Heddon et

Stade, som fik Navn efter ham; dette Stade har siden faaet en ikke ubetydelig Udbredelse ikke alene derovre, men ogsaa paa flere Stæder i Europa, hvad der ikke er saa underligt, da Stadet føres frem af en saa almindelig bekjendt og dygtig Biauler. Heri Norden er Stadet vist blevet mest bekjendt ved den Strid, som for næsten et Aar siden førtes om det imellem Red. af norsk „Tidskrift for Biskjøtsel“ og Red. af „Svensk Bi-Tidning“. Hr. Red. H. Stålhammar, der i sit Blad „S. B. T.“ ud-mærket forsvarede Stadet og selv har brugt det i omtrent 2 Aar, havde i Kjøbenhavn

udstillet et befolklet og et tomt Heddon Stade. Bedstaaende Billede viser Stadet med 4 vend-bare Kasser, saaledes som Stålhammar bruger det. F er Foden, som er et Brædts Brede i Højden og foroven er dækket af Brædder, som danner Stadets Bund. De to Kasser V V danner Yngelrummet, hver af disse Kasser er 14 1/2" indvendig paa hver Led og 5 3/4" høj og med Blads til 10 Yngeltavler. Kammerens Sideskuffer ere 5 1/3" (14 cm) lange og 1 1/3" (3.15 cm) brede, da de ligesom Hjørneklobsene i Trugstaderne skal bestemme Afstanden imellem Tavlerne. Kammerne hænger ikke, men staar paa 2 Lister, der er fastgjorte ved Kassen's Underkant, der er 1/4" Rum under Kammerne i Kassen. Foroven i Kassen kan Kammerne fastgjøres ved 2 smalle Baandjernslister B B som ses paa Billedet af den enkelte Kasse.

Listen til venstre Side af Billedet vises halvt oplukket, Listen til højre Side er fastgjort ved at begge dens Ender er skudt ind i en savet Nille i Kåssens Sider og der ses paa Kåssen 3 Staaltraadsfroe, som holder Listen fast paa

En Kåsse af Heddon Stabet set fra oven.

Midten. Er>Listerne borttaget kan Kammerne udtages ligesom af Trugstabet, men er begge>Listerne skudt ind, saa er Kammerne fastgjorte og Kåssen kan da, den er jo uden Laag og Bund, vendes med hvilken Nabning opad man ønsker. De to øverste Kåsser benyttes til Honningrum, de er i samme Størrelse som Ingelkåsserne, men de indeholder kun 8 Kammer hver. Kåssens Sideslykker er hver $1\frac{3}{4}$ " ($4\frac{1}{2}$ cm) brede for lettere at faa Cellerne forængede saa Bimoderen ikke lægger Æg siden. Det følger af sig selv at man til en lille Sværm kan nøjes med en Kåsse (V) til Ingelrum og til et stærkt Folk med frugtbar Bimoder kan bruge 3 Kåsser, ligesaa med Honningrummene. Den øverste Kåsse dækkes med et Lag af Bræder (?) eller ogsaa med et Tæppe og derover sættes Taget.

I Heddon Stabet, saaledes som det ellers bruges, er Kåsserne forsynede med Træstruer til at tvinge Kammerne sammen med, at de kan blive paa deres Plads naar Kåssen vendes, dette har Stålhammar kaseret og benytter de omtalte Baandjernslister istedet, hvad der er meget praktisk da Træstruerne næppe er til at bruge paa den fugtige Tid af Aaret. Hvorvidt Stabet virkelig med Tiden vil kunne blive et Fremstrid er ikke til at vide, for Døblisset er der vist ingen dansk Trugstade-Biavl der vil begynde med det. Nægtes kan det ikke, at det har flere gode Sider, t. Ex.

det er i det stærke Træk let at udvide Stabet ved at sætte en Kåsse til, det er let at faa Bierne til at bygge Kammerne helt ned og faa Bierne til at forsegle alle Cellerne i Kammerne ved at vende Kåssen om o. s. v. Men paa den anden Side saa kan Stabet ikke i Længden staa ube uden at være beskyttet mod Vejrliget og Kammerne har en for os uvant Form at arbejde med og overvintre paa. Red. Stålhammar er vi Tak skyldig, fordi han udstillede Stabet, det var et af de Former, der mest afveg fra det sædvanlige.

Til Julen.

Uagtet det iaar er meget smaat med Honning hos mange Biavlere, tillader vi os dog at bringe et Par gode Opstrifter til „Honningkager“ til Julen i Haab om at en stor Del af Læserne endnu har en lille Part Honning tilbage.

Franske Honningkager. $\frac{1}{2}$ Pbd. Honning gives et Dpfog og tilsættes $\frac{1}{4}$ Pbd. Sukker, $\frac{1}{2}$ Pbd. Mel, 8 Lod fintfkaarne Mandler, 4 Lod fintfkaarret, kandiseret Citronskal, lidt stødt Kanel, Nelliker, Kardemomme og Koriander, samt æltes sammen. Der tilsættes 1 Dvintin Potasse opløst i Rom; Måssen udrulles i $\frac{1}{4}$ " tykke Plader, skæres itu paa et Korts Størrelse, sættes paa en med Mel bestrøet Flade og bages ved middelmaadig Varme Naar de komme ud af Ovnen glasseres de med Citronglassur og sættes lidt ind igjen for at tørres.

Baseler Peberkager. 2 Pbd. Honning gives et Dpfog, tages af Jlden, tilsættes 2 Pbd. stødt Sukker og saa meget Mel, at det kan bearbejdes til en Deig der staar i 24 Timer. Derpaa gjennemøltes Deigen med 5 Æg, 1 Lod Kanel, 1 Lod Nelliker og $\frac{1}{2}$ Lod stødt Kardemomme, samt den revne Skal af en Citron, fint fkaarret, kandiseret Citronskal og Pommerantsfal, 1 Pbd. grovt stødt Mandler og 2 Lod Potasse, der opløses med lidt Vand. Deigen udrulles som den foregaaende og skæres i firkantede Stykker, der sættes tæt ved Siden af hinanden paa en med Mel bestrøet Plade,

samt bages ved stærk Varme. Medens de bages, koges $\frac{1}{2}$ Pd. Sukker til 3die Grad og naar Beberfagerne komne ud af Ovnen stryges dette Sukker med en Pensel over dem.

December.

Arbejdet med Bierne er nu omtrent oplyst, desmere kan der være Anledning til at minde om ikke at lade sig optage af andre Arbejder og Interesser saaledes, at man glemmer at se til Bierne engang imellem, om alt er vel. Vær vis paa, at ingen Mus har eller kan tage Ophold i Stabet. Fastgør Staberne, saa Stormen ikke kan vakte dem eller rive Taget af dem. Naar man ser til Bierne bør det ske med Forsigtighed, for ikke at forstyrre deres Ro, som det gjælder om at bevare. Stader og Kuber kunne endnu indfattes i Vinterlokaler. Kommer en mild Solffinsdag, lad Bierne benytte denne til Rensningsudflugt, de have næsten ingen holdt i November.

Er Haandens Arbejder nu ubetydelige, er Aandens Arbejder derimod desto flere og betydningsfuldere. Man er nu mere end om Sommeren oplagt til Tænkning og aandeligt Arbejde og Tiden maa derfor benyttes hertil. Alt hvad man har erfaret og oplevet i det forløbne Aar gaes igjennem, og idet man ser hvori man har handlet mindre rigtig eller fejlet og i hvilke Ting man har baaret sig bedst ad, lægger man solide og gode Planer for det kommende Aars Arbejder; naar disse ere omhyggeligt gjenomtænkte, noteres de op, saa gaar deres Udførelse let og hurtig for sig, naar Tiden hertil kommer. Bejligheden er nu gunstlig for Begynderen til at besøge den erfarne Tavler og høre hans Raad, han vil være villig til at afsaive disse, han har jo selv i sin Tid maattet søge efter Belæren og Rundsaber. Den, som besidder nogen Erfaring, som han tror kan komme Tavlen i Almindelighed tilgode, gjør vel i at nedskrive disse og sende dem til „B. L.“, dets Udgiver tager vist gjerne imod dem og Du behøver ikke at være ængstelig om Du ikke er vant til at udtrykke dig skriftlig, thi om ogsaa der er nogle Fejl i

Nedskrivningen, saa bliver de nok rettede, saa den gode og sunde Mening kommer frem.
Vestjylland.

J.

Fra og til vore Læsere.

Her paa Egnen afgiver Agertaaalen det egentlige Hovedtræk, som tager sin Begyndelse i Midten af Juni og vedvarer til Begyndelsen af Juli. I Aar kom Hovedtrækket paa Grund af det sildige Foraar fjorten Dage senere, og det ugunstige Vejr holdt rigeligt ud tilligemed Hovedtrækket. Det var kun enkelte Dage paa hvilke Bierne kunde drage i Marken og det endda kun enkelte Timer, saa hvad der i denne Tid blev bragt hjem, gif for Størstedelen med til Yngelen. Samtidig med Hovedtrækket vandt og saa mit Haab paa i Aar at saa nogen Honninghøst af Betydning, jeg vidste nemlig ikke at der i Nærheden af min Bistand fandtes Boghvede i ikke ringe Mængde, som i Modsatning til hvad der de fleste Steder er Brug ikke blev afstjret i den bedste Blomstringstid, men fik Lov til at staa og bære Kjærne. Og det er denne Marsag jeg stylder Takken for, at jeg i Aar har faaet en god Honninghøst. Hvidtkløveren dyrkes ikke i saa stor Mængde paa denne Egn, at det kan have nogen væsentlig Indflydelse paa Honninghøsten. Af tre Staber har jeg i Aar høstet 146 Pd. Honning. Jeg benytter Trugstader og har i Aar for første Gang gjort et Forsøg med Smaarammer ($3\frac{1}{2}$ Tomme høje) over Yngel-lejet og kan ikke andet end give dem min bedste anbefaling. Der er flere store Fordele ved disse Smaarammer, men jeg skal indskrænke mig til at nævne to. for det første bliver Honningen meget tidligere moden og altsaa tjenlig til Udflygning i disse end i almindelige Tavler, og ligeledes er man fuldstændig fri for Yngel i Smaarammerne, naar der da ikke findes Dronevog, for gjør der det, da kan man ogsaa være temmelig sikker paa, at Dronningen nok skal faa dem belagt med Æg, før Bierne faa affat Honning, vel at mærke naar Sællerne ikke ere forlængede, saa de af den Grund ere ustiftede til Yngel. Foruden de tre omtalte Staber havde jeg tillige et Kubestabe, som var tre Aar gammelt, og som jeg af den Grund ikke vilde overvintré. Det afgav to Sværme, hvoraf jeg imidlertid gav Efterværmen tilbage til Moderstabet. Nogen Tid efter, da jeg vidste, at al Yngelen fra den gamle Dronning var udløsen, og den ny Dronning endnu ikke havde begyndt at lægge Æg, udtrommede jeg alle Bierne af Stabet og satte dem i et Trugstabe, hvori der var udbyggede Tavler, paa denne Maade fik jeg et kraftigt Stabe. Kuben gav mig 8 Pd. Honning, jeg høstede altsaa ialt 154 Pd. Honning.

Fuglebjerger.

M.

Fra Lolland meddeles, at der iaar kun har været meget lidt Træk, kun enkelte Dage paa Agerfaal eller Lindeblomster, hvor de sandtes. Der er derfor kun høstet ganske lidt af Honning og den er næsten ikke til at opdrive, selv til Priser af henved 1 Krone Pd. Mange Bisfolk er indvintret paa et for lille Forraad, men endel Folk er ogsaa indvintret paa 20 à 25 Pd. Honning som de selv har samlet. Forsensøegnen.

Honninghøsten her har været daartig iaar, jeg havde kun 44 Pd. af 2 Etaber imod 110 Pd. ifjor af de samme Folk. S. P.

Smaa ting.

„L. f. B.“ der for 3 Aar siden blev stærkt angreben af Læring, skal efter sikkert Forlydende atter være i god Vædring.

Brenduer og Bier. I den lille By Hamur i Lyffland har man i Sommer anstillet et ejendommeligt Forsøg. En Bievler paaftod nemlig, at i smukt Vejr vilde hans Bier kunne flyve om Kap med Brenduer paa en Strækning af en Mil. Dette Væddemaal blev afgjort den 25. Juli Kl. 4 Efterm. Tolv Brenduer og tolv med Mel overdryssede Bier (fire Droner og otte Arbejdsbier) blev transporteret til et Sted der laa en Mil borte og de blev paa samme Tid sat i Frihed, Resultatet blev at en af Bierne, en Drone, ankom fire Sekunder før den første Due, samtidig med den anden Due mødte de tre andre Droner.

Skorpionolie er et udmærket Middel mod Bistik, smører man Stedet hvor Bienen har stukket med den, efter først at have revet Braaden ud, saa ophører Smertterne strax. Skorpionolie kan faas paa ethvert Apothek.

Bievlermøder m. m

Maribo Amts Bievlerforening afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag den 29. December 1888, Kl. 10 Fmd. paa Hotel „Du Nord“ i Sagtjøbing.

Forchandlingsgenstande.

1. Regnskabet fremlægges.
2. Medlemsantal samt Virksomhed i 1888 meddeles.
3. Valget af 4 Bestyrelsesmedlemmer ifjor S. Sjørgensen Nørby, S. Andersen Ollehølle, L.

Griffen Pnslev og B. Jøste, som efter Tur fra-træder.

4. Valg af en Skriftfører for 1889.
5. Virksomhed i Foreningen for 1889 bestemmes. Forslag til Forhandling ved Mødet er indgivet af Lærer Hoffmann Højsmarke.
1. Medlemsbidrag til Amtsforeningen og Kredsene er aarlig 1 Kr. som deles ligeligt mellem: Amtsskole og den stedlige Kreds med 50 Øre til hver.
2. Amtsforeningens Bestyrelse bestaar af Delegerede, valgte af Kredsene saaledes at 1 Kreds under 15 Medlemmer vælger 2, fra 30 til 44 vælger 3 o. s. v., 1 for hver 15 Medlemmer. Disse Delegerede afgjør alle Amtsforeningens Anliggender uden for hvad der bliver bestemt paa den aarlige Generalforsamling ved skriftlig Forhandling og Afstemning. De vælge 1 Formand, 1 Næstformand, 1 Skriftfører til at varetage Foreningens Interesse baade ind og udadtil og besørge dens Forretninger, men hver enkelte særlige Hverv bliver nærmere bestemt paa Generalforsamlingen.
3. Hvor der i en Kreds ikke kan blive 10 Medlemmer af D. V. F. kunde disse ved Henvendelse til Skriftføreren erholde „L. f. B.“ til 1.⁵⁰ Ør.
4. Det forøgede Medlemsbidrag anvendes foruden til praktiske Møders Afholdelse om Sommeren ogsaa til Foredrag og Forhandlingsmøder om Vinteren, samt til Subscription og Cirkulation blandt mindre bemidlede Medlemmer af forskellige Skrifter vedrørende Bievler, og til Anskaffelsen af Bøger til Udlaan i Amtsforeningen. Som det ses er der anmeldt meget vigtige og gribende Forandringer i Amtsforeningens Vedtægter, Medlemmerne bedes derfor fra alle Kredse at møde saa talrigt som muligt.

P. B. B.
B. Jøste.

Besterhøisinge Bievlerforening

holder Møde Spndag 23. December Eftermiddag Kl. 2 i Besterhøisinge Kro, alle Foreningens Medlemmer maa endelig give Møde for at blive tegnet, hvem der ønsker at faa Foreningens Organ til nebsat Pris, samt vælge en ny Formand.

S. P. Larsen.

Gl. Roskilde Amts Bievlerforening

afholder sin aarlige Generalforsamling Lørdag den 29. December Kl. 12 hos S. Hansen, Hotel „Prindsen“ Roskilde.

1. Valg af Næstformand, samt Suppleringsvalg af Sognformænd.
  2. Regnskabet fremlægges.
  3. Foreningens Virksomhed i 1889 bestemmes, (deriblandt Forslag om Udstilling i „Trægaard“ den 11. Sommer).
- Talrigt Møde ventes.

Gra Redaktionen,

Alle, som mangle Nummere af „Biavlstidende“, hvad enten fordi Postvæsenet ikke har leveret dem eller fordi de senere er bortkomne, anmodes herved om at meddele Red. det, da de vedkommende Nr. saa straks vil blive tilsendt gratis.

Margangene 1886—87 paa 204 Sider med 5 Portrætter og 30 Billeder faas hæftet for Kr. 1,50.

Margangen 1888 paa 96 Sider med 17 Billeder faas hæftet for Kr. 0,75.

„Biavlstidende“

er Nordens smukkeste udstyrede og billigste Bibrad og kan i Norge, Sverige, Finland, Slesvig og Danmark bestilles paa ethvert Postkontor for kun

1 Kr. 14 Øre om Aaret.

Naar „Biavlstidende“ bestilles hos Red. koster den kun 1 Kr. 6 Øre pr. Exemplar og naar en Kreds bestiller 10 Exemplarer paa engang kun 1 Kr. pr. Exemplar. Bestilles endnu flere Exemplarer paa engang faas Bladet endnu billigere. „Biavlstidende“ bedes bestilt snarest. Prøve-Nr. sendes frit.

Januar-Nr. udgaar 1 Januar.

Bekjendtgjørelser.

Honning kjøbes.

af Meyer & Henckel, Kjøbenhavn. Kun aller bedste Varer kan bruges. Prøver og Pris ønskes.

Honning tilsalgs.

60 Pd. særdeles velmagende Honning, lys af Farve er tilsalgs hos Skovrider Kann, Lindholm, Roskilde.

40 Pd. fin gnl Honning er tilsalgs hos Mads Kristian Klavsen, Hovborg, Holsted.

VOKS modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejlsøn. Svin d beregnes ikke.

N. S. Kristensen, Himmeløv, Roskilde.

Trugstader saavel til en som til to Familier, samt udmærkede Udslyngningsmaskiner faas hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old, Skibby.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3000 Stader). Illustreret Prislister sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

„Bigaarden“

Tidning for biskötare; udkommer i 1889 den 15. i hver Maaned. Koster kun en Krone pr. Aar. Kan bestilles paa alle Posthuse. Forlang Prøvenumre, de sendes gratis. Udgives af B. Michal, Linköping, Sverige.

Svensk Bi-Tidning,

Organ för Centralföreningen för Sveriges Biavlere, giver Anvisning til Biavl, Jordbrug, Havebrug og Fjerkræavl. Redaktör Hj. Stålhammar, Göteborg. Pris 2 Kr. pr. Aar. Udkommer en Gang maanedlig. Kan bestilles paa ethvert Posthus. Sidste Kvartal af dette Aar kan som Prøve faas til 50 Øre.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for det mindre Jordbrug, Havebrug, Kvægavl Biavl, Hønseshold, Frøavl m. m. udgaar den 1ste og 15de i hver Maaned og koster kun **50 Øre** Fjerdingaaret Postpenge iberegnet.

Det kan bestilles ved Postbudet.

NB. Prøvenumre sendes gratis fra Redaktionen, Nærum pr. Holte.

Bøger til nedsat Pris.

Vejledning i den nyere Biavlsmethode efter Dzierzon ved Th. Thorson, 1859. 81 Sider. Pris 75 Øre.

»Den danske Bive« 1860—61 af Th. Thorson, 600 Sider. Pris i Kr. 50 Øre.

Den italienske Birace, ved Th. Thorson, 1863. 24 Sider. Pris 25 Øre.

Praktisk Vejledning til Biavl af B. Bojesen 1873. 162 Sider med 40 Billeder. Pris 1 Kr.

Faas i de fleste Boglader samt hos Forlæggeren

Rudolph Klein.

Pilestræde 40, Kjøbenhavn K.

Biaavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biaavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmeløv, Roskilde.

„Biaavls-Tidende“

{ udgaar en Gang i hver Maaned }
{ koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

bestilles paa ethvert Postkontor.

Bidrag, Bekjendtgørelser, Spørgsmaal om Biaavl, Begjæring om Boglaan m. m.
sendes til „Biaavls-Tidendes“ Redaktion, Himmeløv, Roskilde.

Indhold: Aaret 1888. — Nord-Amerikas Biaavlerforening. — Om mine Rammer. — En Selvønder (med Billede). — En Biaavler i Arbejdsdragt (med Billede). — Koerbs Tavle. — Et Eldorado for Bierne. — Januar. — Smaating. — Fra og til vore Læsere — Fra Redaktionen. — Bekjendtgørelser.

Aaret 1888.

Sidste Vinter var en af de længste og strangeste vi i mange Aar har havt. Vistaberne blev mange Steder fuldstændig dækket til af Sne og Bierne, der sad lunt og roligt, fortærede ikke ret meget. Da Sneen tæde sank den sammen og blev tæt og bestadige de derved mange Biboliger, og hvor Sneen ikke blev kastet væk pdelagde den endel Bisfolk. I mange Bihaver gif Sneen ikke af før ind i Maj Maaned. Bierne, der trængte til Mensningsudflugt, holdt den dels i de sidste Dage af Marts og dels først i April og da der dengang var megen lys Sne og meget Vand gif mange af de udflývende Bier tabt og mange Bisfolk blev derved meget fattige paa Bier. Ved god Indpavning, kraftig Foraarsfødring samt passende Yngelspredning, naaede mange Biaavlere at faa kraftige Bisfolk før det saa sent kommende Hovedtræk begyndte (Plantærten var 2 á 3 Uger senere end almindeligt), men allerede i Midten af Juni begyndte der daglig at komme Regn tillige med kjøligt Vej, og det vedblev til langt ind i August. Honningudbyttet paa

de frugtbare Egne blev kun ringe og tillige gav Lyngen paa Hebeegnene heller ikke noget godt Udbytte; Honning kunde derfor kun høstes af de kraftigste og velpassede Bisfolk paa de bedre Kiegne, paa Egne med daarligt Træk og med mindre Bisfolk naaede man kun til at faa birige Folk, men intet Honningudbytte. Honningen er ogsaa steget næsten til det dobbelte i Prisen (1 Krone Pd.) og er næsten ikke til at faa at kjøbe. En Mængde Bisfolk har ikke naaet at samle tilstrækkelig til deres eget Vinterforbrug og mange Biaavlere har derfor i Efteraaret maattet nødfodre deres Bier og gaar drifstig Vinteren ind, men en Del, særligt Kubbiaavlere have ikke fodret, vi maa derfor haabe paa en god Vinter, med tidligt Foraar, for ellers vil mange Kubestaber døe af Sult. Aaret maa betragtes som et af de daarligste om ikke daarligste Aaar, der har været siden den Dzierzonske Biaavl blev indført her i Landet.

For at udbrede bedre Kjendskab til „tidssvarende“ Biaavl er der afholdt flere Møder end de foregaaende Aar, der er saaledes i flere Aar afholdt over en halv Snes Møder, de fleste med Foredrag tillige med praktisk Vejledning.

„Den danske Bivlerforening“ fik langt større Tilskud af Benge end forhen og har derfor kunnet lade afholde henved 100 Møder fordelt over hele Landet og har derved faaet en Del Egne bedre med, som før kun kjendte lidt til Nutidens bedre Bivlsdrift. De mange afholdte Møder i Forbindelse med Bivlsbladene der bringer let Udgang til Kjendskab til Biernes Pasning, vil vist bevirke at det daarlige Aar ikke vil bringe saa stort et Tab af Bifolk som ellers.

Aarets største Begivenhed var Bivlsudstillingen paa den nordiske Industri-, Landbrugs- og Kunst-Udstilling i Kbhvn., der uagtet den megen Mægn, den lavtliggende og affides Udstillingsplads og mindre passende Lokaler, dog maa kaldes for at være meget vellykket, den Masse af Guse, Nebstaber og Hjælpebidler der var udstillet, gjorde den meget alsidig og belærende og Forhandlingsmøderne, der vel ofte kan siges at være noget vildeledende for Begynderen, er for den noget videre Komme meget belærende. En smuk Krebs-Udstilling blev afholdt i Ringsted, samt en lille i Sortedamslund ved Kbhvn., en i Odense, samt et Par i Sjælland.

Nord-Amerikas Bivler-Forening.

Den nordamerikanske Bivler-Forening afholdt sin 19de aarlige Sammenkomst i Dagene fra den 3. til 5. Oktober d. A. i Columbus, Ohio. Paa Grund af det daarlige Aar, var der kun mødt 50—60 Medlemmer, hvoriblandt 13 Damer. Forhandlingerne begyndte med Meddelelser af forskjellige Tilstedeværende, angaaende deres Erfaringer fra den sidste Sommer. Frøken Dema Bennett havde modtaget en Mængde Indberetninger fra Bivlere og næsten alle gif de ud paa Tab. Dr. Tinker meddelte, at Hvidkløveren næsten ingen Honning havde givet. Derimod havde den gule Boppel givet en mægtig Honning, som af mange var blevet forvejlet med Honningdug. Professor Cook havde fra Iowa faaet tilsendt en stærkt duftende Honning af Stedmodersblomst. N. L. Taylor's Abhytte var som andres meget

ringe; han havde 5 Pd. i Dverfud pr. Stade; hvis han havde vandret 5 (danske) Mil bort med sine Bier, kunde han have høstet 25,000 til 40,000 Pd. Fru Marie Mc. Pherson er nærede sig og sine Burn ved Bivl og Sjerkræavl; af 32 Stader havde hun kun høstet 800 Pd. Tavlehonning. J. J. Detwiler fortalte om den Skuffelse, Aaret havde bragt Floridas Bivlere; han havde haft 1200 Pd. af 40 Stader. — Ved Mødets Gjenoptagelse om Eftermiddagen, gjorde man en Forandring i det sædvanlige Program ved Aflyngelsen af „Bivlernes Festsang“, der var forfattet af Eugene Secor og sat i Musik af Dr. C. C. Miller, hvorefter Forhandlingerne begyndte igjen. Det første Spørgsmaal, der forelaa, var: „Hvilken Alder maa Bierne helst have, naar de gaa i Vinterkvater?“ Dr. Tinker foretrak unge Bier, som kun havde fløjet én Gang. Dr. C. C. Miller mente, at det gif med Bier som med Menneker, at Vinteren var værst for de gamle og de unge. Skjøndt han ikke var helt uenig med Dr. Tinker, mente han dog ikke, at man behøvede ganske unge Bier; naar der var Bier af alle Aldre, døde nogle før, nogle senere, og hvis det var muligt, ansaa han det for fordelagtigt at blive af med alle de Bier, som vilde dø inden Foraaret. N. L. Taylor havde født sine Bier sidst i en varm Oktober-Maaned, og der var Inge i Staderne først i November og de unge Bier overvintrede usædvanlig godt. C. R. Root meddelte, at han i Vinteren 1886—87 havde overvintret 200 Stader uden Tab og at de næsten alle havde haft gamle Bier. Dr. Mason foretrak Bier, som havde bygget en Smule Bærk og Prof. Cook mente, at der burde yngles til Udgangen af September. Derefter begyndte en Diskussion om, hvor tidligt i Foraaret Bierne skulde begynde at yngle. Om trent Halvparten af Medlemmerne mente, at 2 Maanedes før Kløverblomstringen var tidligt nok, de øvrige vilde have Bierne til at begynde tidligere. Prof. J. W. Webster oplæste derpaa en interessant Beskrivelse af „Floridas Honningsplanter“ og fremhævede den fortrinlige Palme- og Mangrove-Honning. Efter Foredraget sang Dr. Miller en Sang, hvori han

efterlignede Tyfernes Udtale af det engelske Sprog, til stor Fornøjelse for Forsamlingen. I Discussionen om det rette Tidspunkt for Indvintningen, sagde Dr. Mason, at han stillede sine Bier i Kjældere den 19. Oktober f. A. og Forbruget var 6—7 Pd. pr. Stade. E. R. Root's Bier brugte gennemsnitlig 12 Pd. pr. Stade. Prof. Cook, som havde foretaget et betydeligt Antal Vejninger, fandt, at Forbruget var 15 Pd. i det frie og 8 Pd. i Kjælder. — Mr. Chase fortalte om en Mr. Shane, der havde to Bistaber; paa den ene bleve Bistaberne pakke ind om Foraaret forinden Bierne begynde at yngle, paa den anden ikke. De indpakke Bier gav altid det bedste Udbytte. — Et Brev fra L. L. Langstroth blev derpaa læst op, hvori denne beklagede ikke at kunne give Møde paa Grund af en stærk Forkjølelse, han havde paa draget sig.

Prof. Cook fortalte om „Forsøg i Biavlens“ og meddelte, at „Michigan landøkonomiske Anstalt“ var den eneste, som gav sig af dermed. Af de Forsøg, som foretog, nævntes „Krydsning af forskellige Bi-Varieteter“; Anstaltens Bier ere f. T. en Krydsning mellem syriske og Krainer-Bier, og de syntes at forene begges gode Egenskaber. Dernæst Forsøg over „Værdien af særlig Plantning for Bier“ og endelig om „Hønningens Forsalfkning“. Prof. Cook søgte sig overbevist om, at Hønningen hverken blev forsalfket af Biavleren eller Groz-fisterne; han troede ikke, at Kemikerne kunde fortælle noget positivt om Hønningforsalfkning, men der maatte anstilles Forsøg med, hvorledes man, om muligt, kunde opdage saadan Forsalfkning. — Dr. Miller havde høstet en stor Mængde Hønning af en Mark paa 200 Acres med Agurker, i hans Nabolag. — R. F. Holtermann holdt et interessant Foredrag om „Værdien af sælles Forsøg i Biavlens.“ Han paaviste, at de største Tab hidvørte derfra, at man var altfor hurtig til at optage nye og store Ideer, som loffede. Undertiden forførte en enkelt Sommers Forsøg os til at tro, at vi havde gjort en storartet ny Opdagelse, som vi derfor bekjendtgjorde og forsvarede, men som kun førte os selv og andre paa Afveje. For at faa størst Nytte af Erfaringerne, skulde disse

fangvinste og selvske Tilbøjeligheder holdes i Afskær, og alle arbejder i Fællesskab efter et vedtaget „Forsøgs-Udkast.“ Lad os vedtage et Arbejds-Udkast for det kommende Aar og i nogle Retninger, ville vi i Løbet af ét Aar, gjøre større Fremskridt end tilforn i ti! Saadanne Fælles-Forsøg kunde angaa Overvintningen, Fodring o. s. v.

Endelig blev Foreningens Organisation og Love tagne under Overvejelse, og man vedtog en Indstilling derom fra den forrige Aar nedsatte Komité. Hr. Newman havde indledet Sagen ved forrige Aars Møde. Organisationen blev nu i Hovedsagen omdannet efter „den engelske Biavlforening“s Mønster. Det blev blandt andet vedtaget at uddele Diplomer til Biavlslærere, som afslagde en Examen. Diplomerne deles i 3 Klasser, ligesom i England. Ligeledes danne et „Hønning-Selskab“, som skal bestaa af en Komité paa 5 Medlemmer, til at oprette „Indkjøbs- og Udsalgsskeder“ af Biavlens Produkter. Den nyorganiserede Forening antog Navnet „The international American Bee Association“ og afholder sit næste Møde i Brantford, Ontario, Canada med Dr. Mason som Præsident og J. N. Holtermann som Sekretær. —

Om mine Rammer.

Af B. Stefensen.

Paa Biavlsubstillingen i Ringsted havde jeg udstillet et Par Bihuse, som kun blev tilbedt Præmierordig. Dommerne bemærkede i deres Kritik at Rammerne ikke var almindeligt brugt Maal, samt at Rammerne manglede Fremspring paa Underlisten, saa at hvis Rammerne blev skjæve saa hængte de imod Husets Sidevæg ved den ene Side og gav for stor Plads ved den anden Side; jeg synes mine Rammer er heldige og vil i det følgende belyse de Grunde, som taler derfor.

Rammerne jeg benytter paa min Bistand ere 19" høje og 8" brede indvendigt Maal, i Midten af Rammerne findes en Spross, saa

ledes at hver af Tavlerne egentlig kun ere 8" brede og $9\frac{3}{8}$ " høje. Ved dette høje Kamme-maal opnaar man at indvintre Bierne paa saa Kammer, derved bliver Stedet varmere, hvilket igjen har tilfølgende, at Honningen ikke saa let forsvulkes (vi ere vel enige om, at det er ved Bejrligets Indvirkning at Honningen forsvulkes). Jeg bruger ikke at lade de neberste Kammeestykker rage $\frac{1}{5}$ " udenfor Kammen, thi det er kun til Ulempe baade for Bier og Bi-avler og efter min Mening til ingen Nytte. Lav Dem en Kammeform ligesom jeg har den, saa den passer nøjagtig i Kammerne, er bestemt i Vinkel og kan gaa $\times \frac{1}{2}$ op i Kammen. Om denne Form lægger jeg Kammen og indeni Kammen lægger jeg en Kunsttaale, som er skaaret til saa den passer som den skal; derpaa lødder jeg Tavlen fast og derpaa hanger jeg Kammen ind i Stedet og jeg er da sikker paa at Kammen passer, forudsat at jeg har mit Stede i Vinkel, og har Bierne først udbygget Kammen behøver man ikke at være bange for at den gaar ud af Vinkel. Var det Kamme-maal det gangbare, var næppe saa mange Bifolk gaaet tilgrunde i de sidste Vintre som der er gaaet!

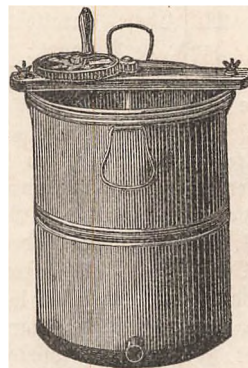
Bed at læse Spørgsmaal Nr. 43, 55 og 56 i „B. T.“, er anført nogle af de Grunde, der taler for kun at anbefale 10 $\times$ 12" og Normalmaalet, at Bierne ogsaa overvintre godt paa Deres Kammer følger af sig selv. Det maa i Almindelighed tilraades altid at lave Kammeunderstykker med $\frac{1}{5}$ " Frem-spring, vist i „B. T.“ Side 129, eller ved at slaa et Spun i Underlisten, saa det slaa $\frac{1}{5}$ " frem; naar Kammen er udbygget træk det saa ud. Ikke alle behandle deres Kammer saa praktisk, ofte ses de ligge henkastede et eller andet Sted aldeles skjæve.

Ned.

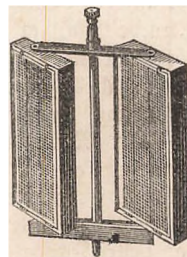
En Helvønder.

I England, Amerika og flere andre Lande er en Cylindermaskine af Form og Udseende som Billedet viser, meget i Brug. Da der ikke er noget Træværk uden om Kjedelen, saa bør denne være af meget sværere Jernblik end der ellers bruges til Udslyngningsmaskinerne. Foroven paa Kjedelen er ved et Par Volte fast-

gjort enten et Jern, støbt eller smedet, eller som paa Billedet er vist, en Trælist helst af fast Træ. At Hjulene, der er anbragt paa dette Øverstykke, ligger vandrette, er en Fordel for Svinget med sin Axl, og Opstandere som vi ellers bruger, behøves ikke og denne Maskine gaar, naar Hjulene ere forsynede med fine Kamme, langt mere rolig og lydløs.

Stadig har man søgt at opfinde nyt for at gjøre Biavleren Arbejdet saa hurtigt og let som muligt, man har derfor allerede for en Del Aar siden opfundet en Maskine, som selv vendte Tavlerne, saa man behøvede ikke at tage dem ud af Maskinen for at vende dem.

Det lille Billede her viser den lodrette Axl, som er udtaget af Maskinen med sine 2 Arme. Kammerne eller Karmen, som de skrællede Honningtaavler sættes ind i, er paa Midten af sit Under- og Øverstykke ved en Bolt hver Sted fastgjort til Armene, saa de ere lette at dreje rundt og kan passere forbi Axelen. Kammerne er forsynet med et Sold paa hver Side,

hvoraf det ene er fastgjort til Rammens nederste Kant, foroven fastgjøres det til Rammen ved en Skyder, naar den fyldte Tavle er indjat og skal udslynges. Naar Maskinen sættes igang indtager Tavlerne ved Omdrejning en Stilling, saa den ene Flade noget skraal vender imod Cylinderen; naar den Side er slynget saameget ud som vedkommende synes, saa standses Maskinen næsten og man drejer til den anden Side, Rammerne og Tavlerne kommer derved til at vende den anden Side ubad, som derpaa udslynges. Er der ikke slynget rent nok ud af den første Side, saa standser man næsten atter Maskinen og trækker til den modsatte Side. Cylinderen eller Kjedelen til en Selvender skal være betydelig stor, da Rammerne skal have megen Plads til at vende, skal den t. Ex. udslynge 10×12 " Rammen kan Kjedelen ikke være under 30" i Gjennemsnit og Maskinen synes at være for dyr i Forhold til sin Brugsverdi. I Kjøbenhavn var udstillet en Selvender, men den var meget tung at trække og synes ogsaa at kunne være lavet en Del lettere og smidere.

En Biauler i Arbejdsdragt.

Nedenstaaende Billede viser en Biauler af den ældre Slags, der skal ud at arbejde med sine Bier, som efter hans Dragt at dømme er i Kuber; at Bierne ogsaa vil behandle ham

tvivler vist ingen om. „B. L.“ bringer Billedet som et Slags Juleknaas, der mulig kan mere nogle af Læserne, Billedet viser slaaende hvilken Besyttelse (Dækning) den stائفels Mand bruger og det maa være en sand Tortur for ham at arbejde med Bierne, se hans laadne Løj, hvor maa han ikke svebe en varm Sommerdag og at Bierne ogsaa vil give ham en Masse Stik, hvor godt han end er dækket, er let at forstaa, for alt hos ham viser Kjendskab til Bierne.

Hvor anderledes let er det ikke, naar man arbejder med Bierne at tage en Hat paa med et Stykke Flor om og saa ved nogle saa og kraftige Pust Kog af Bipiben eller Røgpufteren at holde Bierne i Aev.

Koerbs Tavle.

Af K. Hansen, Lideby.

Der klages fra alle Sider over at Koerbs Tavle ikke svarer til Forventningen. Snart lyder Klagen, at Bierne ikke har udbygget Tavlen ordenligt, men har i større eller mindre Pletter bidt Kunsttavlens Bog fra Blikpladen og udbygget de tilbageværende Partier af Tavlen og fyldt dem med Honning og Tavlen har været saa uregelmæssig udbygget, saa den har lignet en Tavle, der var gnavet i Stykker af et Bifolk, der var død af Sult, og Følgen deraf var, at Tavlen var meget besværlig at strælle og kun indeholdt lidt Honning. Andre Klager over, at Bimoderen har belagt Tavlen med Hg inden den blev helt udbygget, og igjen belagte den med Hg, saa snart den første Yngel var udløben, saa man opnaaede ikke, hvad man tilsigtede med Tavlen. Saaledes lyder Klagerne saavel fra Udlandet som her hjemme fra. Vi har faaet samme Resultat ved Brugen af Koerbs Tavle. Det lyder nu fra flere Sider at det Hele kun var Reklame for at tjene Penge eller rettere Humbug. Nej saaledes maa der ikke dømmes saasnart. Sidste Aar var ikke et Aar der gav Honning, vi saa hvorledes det mange Steder gik med Smaarammerne over Yngellejet i Trugstabet og med

Kammerne i Honningrummet i Højtaderne, enten blev de ikke besatte af Bierne eller Bimoderen lagde Æg i dem. Havde det været første Aar vi havde brugt dem, havde de heller ikke været til Hensigten og var bleven bedømt fejl, og mange havde faaet Mistillid til dem. Lad os derfor ogsaa prøve Koerbs Tavle i 1889, lad os se, hvad den duer til inden vi fælde nogen Dom, jeg tror den svarer til Hensigten; sidste Aar kan ikke regnes med, for hvor kunde Bierne have Trang til at bygge en Tavle ud, der kun egnede sig til Opbevaring af Honning og hvorledes lunde de fylde den med Honning, naar de næsten ingen Honning bar hjem?

Et Eldorado for Bierne.

Den Anskuelse, at Danmark skulde have færre Betingelser for et godt Udbytte af Bivaalen end andre Lande, er vi jo efterhaanden bleve befrieede for. Høstjægermester Brun har vist os, at der i sydlige Lande optræder alt Slags Kryb til stor Skade for Bierne og i en Maalestof, som vi ikke gjøre os nogen Forestilling om. Vort Klima er jo meget mildt i Forhold til Landets Veligheden; baade mod Nord, Øst og Syd er Vinteren strengere. Hovedvanskeligheden ligger i vort ustadige Vejrlig. Et Land, som i mange Henseender kan sammenlignes med vort, men som dog synes at være gunstigere stillet, er Holland. Af en Meddelelse om Bivaalen i dette Land af van der Ham i Gravenhorst's „Deutsche ill. Bieneztg.“ giver jeg her et Uddrag, der vil vise, hvor rigt Bivaalen efter den nyere forbedrede Methode maatte kunne betale sig, naar den blev indført. Bierne holdes endnu i Kuber, ligesom i Lüneburger Heiden, men Behandlingsmaaden er vidt forskjellig. Ved Slutningen af Boghvedetrækket omtrent den 15. August, trommes Bisfolkene ud i tomme Kuber. Værket i de aftrømmede Kuber brækkes ud og Bisfolkene bringes i de ny tomme Kuber ud paa Heiden. De bygge da her nyt Værk, omtrent halvt, lidt mer eller mindre, efter Aaret. Saadanne halvt udbyggede Kuber affvoles og

opbevares Vinteren over. Stamstaderne, med gamle Dronninger, lader man ikke sværme, men trommer ud om Foraaret, d. v. s. i Begyndelsen af Juni. 1 Pd. Bier med den gamle Dronning trommes ud af dem og kastes disse i de opbevarede Kuber med halvt Værk („Aflæg-gere“). „Moderstaderne“ giver derefter Sværme med unge Dronninger og de affværmene Stader søger man snarest muligt at give en Dronning igjen. Henimod den 10. Juli bruge mange atter at tromme Folkene ud af Aflæggerne og Moderstaderne og ombytte deres Kuber, saa at Aflæggerne saa Moderfolkene Kuber og omvendt. De bringes alle ud til Boghvedemarkerne, hvor de, som sagt, udtrommes ved den 15. August. Naar dette kan lade sig gjøre, maa Landet virkelig kaldes et Eldorado. Om Efteraaret er det ikke Skik at forstærke Stamstaderne, (man trovler Bierne af de halvudbyggede Kuber, for at have disse Kuber med Tavlebygning om Foraaret), da man mener, at stærke Bisfolk fortære meget og Staderne alligevel ikke blive folkerigere om Foraaret. I sidste Sommer gav Boghveden kun lidt, Lyn-gen var bedre; de affvoledede Kuber vejede 16—26 Pd; van der Ham tilføjer, at han bestandig undrer sig over den megen Umage, man i Tyskland gjør sig med Overvintringen, i Holland frembyder den ingen Vanskeligheder. Efter Boghvedetrækket udvælges Stamstaderne; Hovedvægten lægges paa, at de have nyt Værk, unge Dronninger og 25—37 Pd. Vægt. De staa roligt til i Oktober, da klines overalt med Kalk mellem Kube og Brædt og Flyvehullet indsnævres med det samme Stof. Paa Kuben lægges 2 à 3 Straamaatter. Indtil Marts n. A. lader man da Kuberne roligt staa, kun i Snevejrlukker man Flyvehullerne til med en Træklods. Bierne overvintre udmærket, Tab kjendes ikke; i det højeste bliver et enkelt Stade visjerløst. Naar Bierne overvintres paa Hebe-honning alene gaar det dog ikke godt; de faar da alle uden Undtagelse Buglød. At give Bierne Vand, falder det ingen ind, det behøves ikke. (?) En god Lagb (Vistand) har 125 Stamstader (Leib-immen). Med dette Antal begyndes om Foraaret og formeres til 300 Stykker. Efter Trækket paa Boghveden, bringes Tallet atter

ned til 125, af de øvrige bræktes Bæret ud. „Med denne Drift kjende vi ikke til et daarligt Aar“. Til denne Fremstilling følger Gravenhorst følgende Bemærkninger: At Viavlerne hos Dem om Foraaret udtrommer samtlige Folk og sætter dem i de overgjente, halvudbyggede Kuber, er meget godt og denne Driftsmaade tør sikkert anbefales, forudsat at man har saadanne Kuber. Men netop her synes der mig at ligge et svagt Punkt, da Udbygningen af Kuberne med Tavler af en Haands Længde, ikke vil lykkes hvert Aar, fordi Lyngen i det mindste her i Tyskland, ikke giver Honninghøst nok og det vil se daarligt ud, naar der er Mangel paa saadanne Kuber. Men maaste udvæjner hos Dem et extra godt Lyngtræk et andet Aars Fejlslagning ved at de fleste Kuber da bygges helt ud eller endog fylbes med Honning. Mislig forekommer mig dog Udtromningen midt i August. Under alle Omstændigheder vil der, hvis Boghvedetrækket ikke har været aldeles kolossalt, saa at Yngelen er bleven indskrænket til en forsvindende Mængde, i de udtrommede Honningstader endnu findes megen Yngel, som gaar tabt, fordi den maa bræktes ud med. I Sandhed, hvor en saadan Viavlsdrift lader sig gjenemsjøre med Udbytte, der maa Trækket paa Boghvede og Lyng være godt!

Januar.

Bierne sidder nu i dyb Ro og denne maa man stræbe at holde vedlige. Det er heldigt at sætte et Brædt op foran Flyvehullet, paa skraas mod Stedet staaende enten paa Jorden eller paa Yderkanten af Flyvebrættet; dette forhindrer Solstraalerne i at skinne ind og lokke Bierne ud og tillige beskytter det ogsaa noget mod Væstens Indtrængen. Indtræffer en Solstemsdag med stille Vejr og 6 a 8 Gr. Varme, helst naar der ikke ligger Sne paa Jorden, bør man ved at bruse eller stænke lidt lunken Honningvand ind af Flyvehullet lokke Bierne til at holde Mensningsubflugt; en saadan Dag havde vi ifjor i Januar. Er der et Stade man frygter for ikke har Forraad nok,

læg saa et Par Pd. Randis lige ovenpaa Tavlerne og dæk det til med en Staal, udfør Arbejdet hurtigt at Stedet ikke bliver for køldt. Flyvehullerne, (der aldrig burde være højere end $\frac{1}{3}$ "), hvorved det beskyttes mod Indtrængen af Muis og Bierne bedre kan forsvare sig mod Kloobier) indsnævres i Forhold til Folke's Styrke og Indpakning. Et stærk, velindpakket Folk, et 5 a 6" langt Flyvehul, et svagt Folk, kun saa en Vi kan passere. Man undersøger nu og da Flyvehullet med et frummet Styrke Staaltraad og udrenser døde Bier o. d. l. Man kan forhøre om Biernes Tilstand, ved at lægge Dret til Flyvehullet. Skulde der falde megen Sne, saa Staderne ere dækkede endda af nogle Fod Sne, da er dette ingen Skade til, men derimod til Gavn. Bierne sidde her lunt og i god Ro, bliver de derimod dækkede af flere Alen Sne og Jord kan dette have sine Ulemper og det bør fastes bort saasnart Løvejr indtræder.

Vestjylland.

J.

Smaating.

Stryggejærn blive glatte ved at indgvides med en Blanding af Bivox og Salt.

Mod Revner i Hestenes Hove laves en god Hovsmørrelse af lige Dele af Honning og Bivox, der ved en svag Ild — ikke stærkere, end den netop behøves for at gjøre det flydende — smeltes og blandes godt sammen. Hoven renses omhyggeligt overalt med lunken Vand, hvorefter Salven paasmøres med en Pensel, saa at alle Revner fyldes dermed. Dette gjentages nogle Gange, men for hver Gang maa Salven opvarmes lidt. Hoven vil da snart blive sund igjen.

Fra og til vore Læsere.

Den Egn jeg bor paa er vistnok meget god for Bier efter det Udbytte at dømmes jeg har haft af dem; da maaste „B. L.“s Læsere kunde have lyst til at vide, hvormeget jeg har høstet hidrætted her

min Døgtgjørelse. I Sommeren 1885 lattede jeg et Kubeflokk over det første Hus og lod Bierne bygge ned, men de blev knapt vinterfærdige. Aaret efter (86) lavede jeg selv et Hus og behandlede Bierne som i 85 og det blev et meget godt Winterstade. I 87 og 88 har jeg ogsaa lattet et Hus hvert Aar, men i disse har jeg sat Sværme og tillige givet dem to Ungeltavler fra Nr. 1, som efter mit Eksempel er endog rigtig stærk.

Honningudblyttet har været i 1886 af Nr. 1 = 52 Pbd., i 1887 af Nr. 1 = 130 Pbd., 1888 af Nr. 1 = 62. Honningudblyttet i 1887 af Nr. 2 = 100 Pbd., i 1888 af Nr. 2 = 48 Pbd. Af Nr. 3 i 1887 = 30, i 1888 af Nr. 3 = 32 Pbd., Nr. 4 i 1888 = 16 Pbd. Falt høstet 470 Pbd. Honning. Esp-Byland. R. K. K.

En meget kold, regnfuld og solfattig Sommer har det været, Sværmene kom her meget sent og mange Stader sværmede slet ikke; man troede det skulde blive bedre, men Dage gif og blev til Uger og Honning saa man ikke til og Resultatet blev intet Udbytte. Da nu Efteraarssmønstningen kom viste det sig at det var nødvendigt at fodre, ja ikke engang gamle Stader, der ikke havde sværmet, kunde overvinde sig selv; kun 7-8-10-12-14 Pbd. Honning fandtes hos dem og af Sværmene var flere meget fattige. Jeg købte 50 Pbd. Kandisjucker til 40 Penning (36 Øre) Pbd. og dermed har jeg fodret 10 Stader. Til hver 2 Pbd. Sukker brugte jeg 1 Pbd. Vand, jeg hynes at det blev et passende svært Foder. Det blev altsaa Udbyttet iaar! men da jeg er en ældre Viavler saa opgiver jeg ikke Haabet, der har været og kommer nok ogsaa gode Viavar igjen.

Slæsvig.

Ringkjøbingegn.

C. J.

Jeg er glad ved at læse „B. L.“, hvoraf der kan læres meget; noget er af Interesse for den Uldre og erfarne Viavler og andre Ting for den Yngre og Begyndende. Noget maa jeg lægge mange Viavlere paa Sinde og det er, at man, naar Bladet er læst, ikke maa kaste det bort som gamle Aviser, men derimod hefte dem sammen, naar man har en eller flere Aargange, det er en Bog, som i kommende Aar kan være til Nytte for en selv og andre. Der forekommer her saamange Artikler, der indeholder Værdomme, der gjælder for bestandigt. At det er Arbejdet fra forskjellige Forfattere gjør det mere interessant at læse end Lærebøger skrevne af Enkeltmand.

R. J. S.

Til Redaktionen.

Vi bede enhver Ven af „Viavls-Lidende“ om at støtte Bladet og det kan let gøres, enten ved at sende Bidrag og Meddelelser om Viavl og Viavlsnøder til Bladet eller ved at

skaffe Bladet flere Holdere, for jo flere Holdere jo smukkere og bedre udstyret Blad, hurtig paa, at al Indtægten anvendes til Bladets Udstyrelse.

Februar-Nr. udgaar 1. Februar.

Bekjendtgjørelser.

Honning kjøbes.

af Meyer & Henckel, Kjøbenhavn. Kun aller bedste Varer kan bruges. Prøver og Pris ønskes.

VOKS modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejds løn. Svind beregnes ikke.

N. S. Kristensen, Himmelsvej, Roskilde.

Trugstader saavel til en som til to Familier, samt udmærkede Udslyngningsmaskiner faas hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old, Skibby.

Since siden 1869 præmierede og anerkjendte Bibliogier og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3000 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

„Bigaarden“

Tidning för biskötare; udkommer i 1889 den 15. i hver Maaned. Koster kun en Krone pr. Aar. Kan bestilles paa alle Posthuse. Forlang Prøvenumre, de sendes gratis. Udgives af B. Michal, Linköping, Sverige.

Bøger til nedsat Pris.

Vejledning i den nyere Viavlsmethode efter Dzierzon ved Th. Thorson, 1859. 81 Sider. Pris 75 Øre.

»Den danske Bive« 1860-61 af Th. Thorson, 600 Sider. Pris i Kr. 50 Øre.

Den italienske Birace, ved Th. Thorson, 1863. 24 Sider. Pris 25 Øre.

Praktisk Vejledning til Viavl af B. Bojesen 1873. 162 Sider med 40 Billeder. Pris 1 Kr.

Faas i de fleste Boglader samt hos Forlæggeren

Rudolph Klein.

Pilestræde 40, Kjøbenhavn K.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmeløv, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ { udgaar en Gang i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
 { koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidende“s Redaktion, Himmeløv, Roskilde.

Indhold: Mere om Centralmøderne. — Mere om Fugle som Biffender. — Stjør-Bil. — Den store Gedeham (med Billede). — Gjenbar til P. Stefenen (med Billede). — Det nye Biavlsblad. — Februar. — Spørgsmaal om Biavl. — Fra Kredse. — Fra Redaktionen. — Bekjendtgjørelser.

Mere om Centralmøderne.

(Af N. S. Kristensen.)

Til min Artikel „Om Centralmøderne“ har Redaktør H. Erslev i „L. f. B.“ søjst følgende Bemærkninger:

„Naar man gennemlæser ovenstaaende Artikel, skulde man rigtignok iro, at der herseede stor Misforståelse med DBF.'s nuværende Ledelse, thi man maa vel erindre, at Foreningens virkelige Styrelse, det er netop Centralmøderne. Hvorledes kunne vi hermed rime det sammen, at vi i de senere Aar have modtaget og endnu næsten daglig modtage Udtalelser af Tilfredshed med DBF. og dens Virksomhed? Er det denne ene Klager, der har Ret, og de mange Hundrede tilfredse, der har Uret? Foreløbig ville vi endnu glæde os med de mange glade over, at DBF. er gaaet fremad paa alle Punkter og ikke mindst i Samarbejde mellem de enkelte Kredse og Bestyrelsen.

Hvad de enkelte Klagepunkter angaa, da skulle vi gjerne udtale vor Anskuelse om dem:

1. Hr. K. fortæller jo selv, at Centralmødet i Fredericia d. 29. Novbr. 1885 vedtog,

at Møderne skulde være offentlige. Dette maa altsaa gjælde, saa længe indtil et nyt Centralmøde bestemmer anderledes. I Kjøbenhavn var Lokalet til Mødet for lille, derfor fremkom den paapegede Ulempe, men næppe i en saadan Udstrækning, at den fik Betydning; thi den eneste Sag, i hvilken Stemmerne stode næsten lige, var om Tidsskriftets Pris. Men her svæver Hr. K. i en Bildfarelse, thi han antager nok, at simpel Majoritet kunde have gjort Udslaget i den Sag, medens vore Love kræve $\frac{2}{3}$ af de mødte Stemmer, altsaa i dette Tilfælde 20 Stemmer, til en Lovændring. Naar kun Lokalet er rummeligt nok, tro vi ikke, at Mødernes Offentlighed skader.

2. Centralmøderne have hidtil været refererede saaledes som Bestyrelsesmøder, idet Medlemsbladet kun har givet en Udskrift af DBF.'s Protokol. Dette har hidtil været anset for tilstrækkeligt. Sekretæren er ved de Møder saa stærkt optaget, at det næppe vil være muligt for ham at nedskrive Diskussionen. Vil et kommende Centralmøde bestemme, at der tillige skal være en Referent til Stede for at give et saadant fylldigt Referat, da skulle vi gjerne indrømme, at dette maasse kunde være

ganffe heldigt. Vi skulle dog bemærke, at vi hidtil ikke have mærket den store Misforståelse med de korthattede Beretninger om Centralmøderne.

Det er dog heldigt, at Medlemmerne med Hensyn til Referater have faaet Erstatning i andre Retninger fra Mødet i Kjøbenhavn; thi var end Referatet af Centralmødet fort, saa har sandelig Referatet af Biauls-Udstillingen været langt, og det er ingenlunde færdigt endnu. Havde vi haft en Referent ved Forhandlingsmøderne der, vilde vi let kunne have fyldt med disse Forhandlinger en hel Aargang af „Tids-skrift for Biaul“, skjøndt dette Blad nu er bleven i høj Grad udvidet.“

Saaledes lyder den første Udtalelse i det af mig rejste Spørgsmaal om Centralmøderne. Som man vil se, fjærner dette Indlæg sig temmelig meget fra det, Sagen drejer sig om og naar næppe at berøre Sagens Kjerne, derimod behandler det Ting, som ikke ligge for, hvad enhver, der med lidt Opmærksomhed har læst min Artikel, let vil have bemærket. I min Artikel, er anket over den Maade, hvorpaa det sidste Centralmøde er blevet ledet, idet det, ganffe modsat de tidligere, er afholdt som offentlig Møde, hvor Besøgende have deltaget i Forhandlinger og overværet Afstemninger om Foreningens private Anliggender, medens disse Møder oprindeligt kun ere bestemte for og tidligere strængt have været forbeholdte de Delegerede fra Kredsen. Det er herom Sagen drejer sig og jeg troede at jeg havde udtalt mig tilstrækkelig tydeligt til ikke at blive misforstaaet. Desuagtet giver Hr. Erslev det strax i Indledningen Udseende af, at min Artikel er en Klage over Biavlerforeningens Ledelse. Hr. E. paaستاar „at Foreningens virkelige Styrelse, det er netop Centralmøderne.“ Men skjøndt Hr. E. saaledes tillægger Centralmøderne som Foreningens „virkelige Styrelse“ Ansvar for Ledelsen, vægrer han sig dog ikke ved at modtage de „næsten daglige Udtalelser af Tilfredshed med DBF. og dens Virksomhed“ paa egne, ikke paa Centralmødernes Vegne. Nej! den virkelige Styrelse er

Foreningens Præsident og Sekretær, det er dem, der have Ledelsen af Foreningen, medens Centralmødet vedtager Lovændringer og afgjør vigtigere Spørgsmaal, der blive det forelagte for hvert Møde.

Hr. Erslev imødegaar derefter min Artikel paa 2 Punkter: 1. Centralmødernes Offentlighed og 2. Referater af disse Møder. Under det første Punkt skriver Hr. Erslev: „Hr. Kristensen fortæller jo selv, at Centralmødet i Fredericia d. 29. Novbr. 1885 vedtog, at Møderne skulde være offentlige. Dette maa altsaa gjælde, saalænge indtil et nyt Centralmøde bestemmer anderledes“. Men dette har jeg slet ikke fortalt, thi i min Artikel staar: „i 1885 i Fredericia blev der nægtet en Kredsforsand, som var valgt til Delegeret for en Kreds paa 80 Medlemmer, som manglede nogle i de lovbefalede 50 Holdere af „T. f. B.“, Stemmeret. Mønden var rejst mange Mil i god Tro til Centralmødet og kun ved Afstemning af de Delegerede fik han Lov til at overvære Centralmødet uden Ret til at tale.“ Hr. Erslev mener altsaa, at, naar en ikke lovlig valgt Delegeret, efter at have rejst mange Mil til Centralmødet, faar Lov til at overvære det, saa er dermed alle efterfølgende Centralmøder gjort til offentlige Møder. Dette er saa stor en Fejltagelse, som jeg troede det var umuligt nogen kunde gjøre sig skyldig i, allermindst et Medlem af Centralforeningen. En saadan Vedtagelse maatte Biavlerforeningens Sekretær desuden helst vide ikke har fundet Sted og det kan ikke være tilstrækkeligt, at det er hans private Mening „at, naar kun Lokalet er rummeligt nok, tro vi ikke, at Mødernes Offentlighed skader“, og at „I Kjøbenhavn Lokalet var for lille til Mødet, derfor fremkom den paapegede Ulempe“, thi fraset, at det hverken har gammel Sædvane eller Lovene for sig, saa har en Stemmes Overvægt tidligere for en Række af Aar forandret Ledelsen af Foreningen og de Delegerede maa kunne overveje og udtale sig om Foreningens Anliggender i bedre No end det er muligt i et offentligt Møde, hvor Folk kommer og gaar. Afstemningen blev med Rette tidligere anset for en saa vigtig Sag, at man noterede, hvorledes den faldt ud og for

flere Centralmødbers Vedkommende meddelte det i Bladet, men nu undlader man det.

Med Hensyn til det andet Punkt, da indrømmer Hr. G., at det „maaske kunde være ganske heldigt“, om der blev givet et fylbtigt Referat af Centralmødberne. Da Biavlerforeningens Sekretær ikke kan overkomme at optage Referatet, vil et tilstedeværende Medlem sikkert kunne bestride det. Naar Hr. G. synes om et fylbtigt Referat, indser jeg ikke Grunden til, at at han vil overdrive bagefter ved at sige, at et Referat fra Udstillingen i 1888 (vel med Diskussionsmødberne med) „vilde let kunne have fyldt en hel Aargang af „T. f. B.“, skjøndt dette Blad nu er bleven i høj Grad udvidet.“ Hvis Bladet ikke havde udstyktet Referatet af Udstillingen paa 1 à 2 Spalter i hvert Nr. vilde det ikke være truffet saa længe ud, „at det endnu ingenlunde er færdigt“, og Biavlerne vilde have faaet det, medens de endnu havde Nyhedens Interesse for det. Dette er vel Redaktionens, ikke Referatets Skyld.

Hvad selve Sagen om Centralmødberne angaar, da har jeg tydeligt nok udtalt min Mening, saa at jeg nu ikke behøver at komme tilbage dertil og vil kun ønske at ret mange ville læse den og udtale deres Mening om Sagen.

Mere om Fugle som Biffjender.

Jeg vil ogsaa takke Hr. N. P. for den Maade, hvorpaa han drøfter Spørgsmaalet „Musvitten som Biffjende“ og for de Bink som gives mig og som jeg agter at følge, nemlig at undersøge, hvad Musvitten har maadet Ungerne med, om det atter skulde ske, at jeg kom i et lignende Tilfælde, som det af mig Side 263 i „B. T.“ omtalte. Det kan dog være, at det ikke er saa vanskeligt for os at blive Meningsfæller i dette Spørgsmaal som Hr. N. P. mener, da jeg er af dem, der nok vil lade mig overbevise, men jeg vil dog helst først selv undersøge Fuglenes Kro førend jeg tror det, da det var saa paafaldende klart for mig, at det var Arbejdsbier og ikke Droner Musvitterne tog og jeg har heller ikke nogen-

finde set Dronerne falde ned foran Staberne, naar de komme flyvende og vil ind i Stadet, undtagen i Droneflaget, hvorimod det meget ofte sker, at Træebierne, naar de kommer hjem fra Marken falder ned foran Flyvehullet og bliver siddende lidt. Hvad det angaar med at fodre Musvitten med Talg om Vinteren, da er det noget jeg har brugt lidt, men jeg tror, at jeg derved har lokket alle Musvitterne i en stor Omkreds til min Bistand; jeg har nemlig ofte talt dem i sneveis, de søger ganske vist til Talgen og jeg har moret mig meget derved, det er saa morsomt at se dem hænge og slaas om at komme til, men naar der er saa mange Musvitter paa engang, saa er der altid nogle som undersøger Flyvehullerne og foruro-liger Bierne.

Hvad Hr. Fægernester N. Brun skriver om Tjørnsladen, da har jeg tidligere læst det, men jeg har aldrig haft Ulemper af den, den findes kun meget sjældent paa Samsø.

Spalderne har jeg tidligere haft mistænkt som Biffjender, men er forlængst kommet derved og vilde glæde mig til at det samme kunde blive Tilfælde med Musvitten.

Skulde Hr. N. P. have lyst til at brevvegle med mig, da er det mig kjært, derved kunde vi maaske drøfte Sagen nærmere.

N. G. Haagensen,
Tranebjerg, Samsø.

Skjor-Pil.

(Salix fragilis.)

Skjorpilen er et fortrinligt Træ for Bierne, det er rigt paa Nektar og Blomsterstøv, men da Skjorpilen er tvebo, hvad forøvrigt gjælder om alle Pilearterne, giver Planterne kun Støv, medens Hunplanterne giver Honning. Blomstringstiden falder i Regelen i Maj, men med mildt Vejr kan Blomstringstiden allerede tage sin Begyndelse i Slutningen af April. Bierne søger Blomsterne meget stærkt og en udbredt Dyrkning af denne Pileart vilde være meget gavnligt for Biavlen.

Det er jo sjældent at man finder andre

Træarter end Poppel plantet ved Vejene, men det vilde være meget heldigt, om Skjerpilen kunde blive anvendt til dette Brug og Bjaavlerne bør agitere for at Plantning af Skjerpil ved Vejene kan blive almindeligt. Dette Træ har nemlig gode Betingelser herfor, det kan formeres ved Stiklinger og grov meget villigt selv i sumpel Jord. De to her nævnte Egenskaber ere nødvendige Betingelser for en Træart, naar der skal være Tale om at den skal vinde almindelig Udbredelse som Vejtræ; Poppelens store Udbredelse beror jo netop her paa, men i de senere Aar har det flere Steder vist sig at Plantning af Poppelen er aldeles mislykket, navnlig paa saadanne Steder, hvor der før har været plantet Trær af samme Slags, men dog ogsaa paa Steder, hvor der ikke før har været plantet Poppel, om det er en Følge af Vejrtilaget eller af en eller anden Sygdom, eller hvad Grunden er til, at Poppelen ikke nu trives som før, kan jeg ikke afgjøre, men faktisk er, at Poppelen ikke groer med saa stor Sikkerhed som tidligere, og det er ikke umuligt, at Forholdene vil føre det med sig at man nødsages til at se sig om efter en anden Træart til Plantning ved Veje. Skjerpilen bør da vælges, da den som anført, grov meget villigt og er af langt større Betydning for Bjaavlen end Poppelen og bliver det almindeligt at plante Skjerpil ved Vejene, saa vil Træforholdene forbedres meget betydeligt. Bjaavlerne bør derfor gaa foran ved Plantning af Skjerpil og gjøre andre opmærksom paa, at dette Træ er meget anvendeligt. Skjerpilen er ikke, hvad man kunde formode af Navnet, nogen fjør Træart, det er kun de smaa udspærrede Grene der er fjøre, ellers er Veddet feigt.

Hvad Skjønheden angaar, da finder jeg Pilen langt smukkere end Poppelen og navnlig i Vintertiden er Fordelen fuldstændig paa Pilens Side, da dens Grene da antager en meget smuk rød Farve, men hvad der ved Valget mellem Pil og Poppel især for Bjaavlerne vil veje stærkt til Fordel for Pilen, er at den er en ubmærket Biplante, og da forøvrigt Skjerpilen i mange Retninger mindst er lige

saa god som Poppelen, bør man overalt foretrække Pilen.

N. P.

Den store Gedehams.

(*Vespa Crabro* L.)

Den er dobbel saa tyk og stor som en almindelig Gedehams og dens Stik meget farligt: et ringe Antal af dem kan stikke et Menneske ihjel, en halv eller hel Snees kunne dræbe en Hest; saaledes fortælles der idetmindste. Dens Stik er saa smerterfuldt, dens Hudpanser saa stærkt, dens Bygning saa kraftig, at den frygtes af alle Medskabninger, men selv ikke behøver at frygte nogen. I Sammenligning med en Bi er den en Kjempe og at den ikke agter Biens Braad meget, viser den Omstændighed, at den fanger Arbejdsbier til Føde for Ingelelen. Den holder sig vel ikke alene til denne Kost, men den fanger dog Bierne i temmelig stor Udstrækning og ikke blot enkeltvis. Den berømte Jaagtager af Insekternes Liv, Franke- manden J. H. Fabre meddeler i sine „Souvenirs entomologiques“ (Paris, 1879) følgende

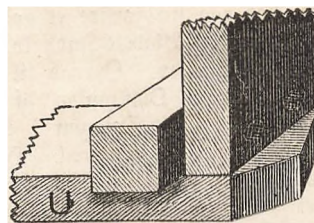

herom: Man saa om Efteraaret Arbejdsbier og en almindelig, stor, laaden Flue (*Crastalis tenax*), der slaaende ligner en Bi, suge Honning paa Asters. Fluerne bleve efterstræbt af en lille Gedehams (*Vespa vulgaris* L.), Bierne af den store Gedehams (*Vespa Crabro* L.) De bar sig omtrent ens ad, de faldt over Dvret, dræbte det med Braaden, bed Hoved, Ben, Ringer og Bagtrop af og bar Bryttet hjem til

Ungerne. „Til Trods for Biens Braad varede Kampen med den kampemæssige Røver kun kort. Paa den selv samme Blomst, hvor Overfaldet skete, eller oftere paa en Trægren i Nærheden tilbereder Gedehammen sit Foder. Først sønderrives Honningmaven og den udflydende Honning opsluges; altsaa en dobbelt Fangst: først en Draabe Honning som Smaas for Fægeren, derefter Dyret selv som Foder for Afkommet. Undertiden klipper den baade Vinger og Bagtrop af, men i Reglen nøjes Gedehammen med at bukke Biens Krop sammen til en uformelig Klump og bære den bort uden at vrage noget. Ankommen til sin Rebe, afbider den alle de Dele, som ere uden Ernæringsværdi, navnlig Vingerne. Endelig laver den det hele til en Haffemad ved at gnave Bien sønder og sammen; det er sjældnere, at den allerede paa Fangststedet gjør dette, efter at have afbidt Vinger, Ben og Bagtrop.“ De smaa Gedehamse tør ikke binde an med Bierne, heldigvis, men maa nøjes med de mindre farlige Fluer. En anden Hvepsart, der fodrer sine Unger med Arbejdsbier er Biulven (*Philanthus triangulum* Fabr.). Den bedøver Bien ved et Stik i Brystet og søndergnaver den ikke, men bærer den hel hjem til Reben, der graves i Sandet og hvor Larven efterhaanden udsuger det hele Forraad af c. 10 bedøvede Bier. Den findes hos os kun paa Bornholm, mellem Rønne og Hasle, (uden at man har hørt Biavlerne derovre klage over dens Røverier.).

Gjensvar til P. Stefensen.

Ved at læse Stykket „Om mine Rammer“ faldt jeg over et Punkt, som hverken De eller Redaktionen synes at have set og det er: Hvor mange Bier bliver der ikke knust og lemlæstet ved at behandle folkerige Stader, hvor der intet er til at give Afstand forneden. Den lille Træspids eller Stifte generer ikke i mindste Maade. Naar Rammerne laves efterhaanden som de skal anbringes i Staderne, saa kan de nok være akkurat, men ikke hvis de opbevares, som oftest sker i aarevis.

(Nederste Hjørne af en Ramme hvor Understykket springer frem.)

I de Stader, som udgaar herfra, findes altid mindst 3 Stk. overflødige Rammer i hvert Stade, sæt dem sammen i Stabel, saa passer de altid. Den første Ramme lægges paa et Bord, den næste endevendes saaledes, at Overstykket lægges paa Understykket, saa de falder sammen, og det sker naar de lægges saa meget til Siden, saa Klodserne paa venstre Haand gaa udenfor og paa højre Haand indenfor den først lagte Rammes Sidestykker. Nr. 3 lægges som Nr. 1 og Nr. 4 som Nr. 2 og saa fremdeles; saaledes sammenpakkede tager de ingen Skade ved at opbevares selv i længere Tid.

At Stadet skal være saa udmærket Overvintningsstade, kan jeg som 22-aarig Biavler ikke indse. Jeg har nu i 8 Vintre intet fundet at udsætte paa den 12" høje Ramme (jeg bruger □ Rammen). At saamange Bisfolk skal være gaaet tilgrunde i de sidste Vintre, har vist snarere sin Grund i at Bierne har haft for lidt i Spijefammeret, i Forbindelse med flere Uagtsomheder fra Biavlernes Side end Rammernes Højde.

Tved pr. Svendborg.

Kr. Pedersen.

Det nye Biavlsblad.

„Bigården“ er Navnet paa det nye Biavlsblad, der udgives af B. Michal i Linköping, Sverig. Det synes, efter hvad det udsendte Nr. 1 udviser, at blive bedre udstyret og mere indholdsrigt end de Biavlsblade, der hidtil er udgivet i Østergötland. Det er 8-sidet, lidt større i Format end „B. T.“, men trykt med større

Typer; det har paa sin Forside et godt Billede af gamle Dzierzon. Bladets Indhold er: Anmeldelse fra Redaktionen. Optraad til Sveriges Bavlere. Januar. Omflytning af Bilaver. Bavlsliteratur. Om Dzierzon. Smaaing fra Bavlsværdene. Spørgsmaal. Hvilke ere Vilkaarene for en rationel Bavl. Avertissementer. Det synes meget uheldigt at det nye Blad allerede har over 3 Spalter fulde af Avertissementer og deraf 3 Avertissementer, som ikke angaar Bavl. Redaktionen lover, at Avertissementerne ikke skal komme til at optage mere end højst 4 Sider af Bladet, saa at der bliver mindst 4 Sider til Text. Jeg vil raade Redaktionen hellere at indskrænke Bladsen til Annoncer og udvide den til Texten. De Avertissementer, der er i Nr. 1 kunde godt have nøjes med en Sides Blads (mindre Typer). Flere af Artiklerne i Bladet ere meget gode, maatte Bladet kan blive et Organ for Ost-Sverig og samle Bavlterne derovre om gode Stader og god Bavlslidelse, for vil man domme efter hvad der var udstillet fra Sverig i Kjøbenhavn, saa har mange af vore Bavlsvenner „hinsidan Sundet“ meget at lære inden tidsfarende og praktiske Bidoliger bliver indført i Almindelighed. Det er en værdig Opgave for det nye Blad at arbejde for og lære Bavlterne at slutte sig sammen i Foreninger, saa der kan blive afholdt lærerige Bavlsmøder og Bavlsværdsstillinger i Kjøbstaderne Landet over.

R. Hansen, Lideby.

Februar.

Ogsaa nu gjælder det om at vedligeholde Bierens No. Skyg for Flyvehullerne for at Bierne ikke skal flyve ud uden naar det er Vejret til en Mensningsudflugt; tillader Vejret Bierne at holde Mensning, borttag saa Skyggebrædderne og læg Halvmaatter eller lignende foran Staderne til Bierne at sætte sig paa. Er man ikke sikker paa at Forraadet er tilstrækkeligt, se saa efter samme Dag Bierne har været ude at rense sig og giv de Folk der vil komme til at mangle, enten Kandis eller Sufferstage, der

lægges over Rammerne under Vintertæppet. Kubefolk som mangler Forraad fodres bedst gjennem en Mabung i Kubens Top. Bruser Bierne i et Stade stærkt og trods Kulden stadigt nogle flyver ud, er det Tegn paa at de mangler Vand, og findes der ved Eftersyn et Lag af krystalliseret Honning paa Stadets Bund, da giv dem lunken Vand i et Glas overbundet med en 3—4 Lag Lærred, saa det ikke drypper igjennem. Paa Larredet smøres lidt Honning for at Bierne kan finde det. Glasset vendes om og sættes over Bierens Sæde. Naar man ikke bruger Madrats med Foderaabning, kan Vandet ogsaa holdes i de tomme Geller i en Tavle med lidt Honning i og denne Tavle hænges ind til Bisklyngen. Undersøgelse og Arbejde ved Bierne bør finde Sted i mildt og godt Vejr, helst lige efter en Mensning. Arbejdet bør udføres hurtigt og der bør dækkes godt til igjen, saa at der undviger saa lidt Varme som muligt. Nu er der allerede en Del Yngel i flere Stader. Kun Nødfodring bør finde Sted. Fodres der med flydende Foder (Sukkeropløsning) bør det være svært for ikke at fremflynde Uglægningen paa en uheldig Maade.

Se til de tomme Tavler om Mus ikke har Udgang til dem, da de let kunne ødelægge dem fuldstændig. Ere Tavlerne ikke hengjente saaledes at Frosten kan indvirke paa dem, bør de stilles i nogle Dage paa et Sted, hvor Frosten virker, derved dræbes alle Møllarver og Ug. Bavlskredifaber og Stader efterjes og istandsættes for at have dem paa rede Haand i Sommerens travle Tid. Tænk nu ogsaa paa Anskaffelsen af Kunsttavler m. m. De Kubebavlere, som vil begynde med Huse, bør anstaffe sig et fra anerkjendte, gode Fabrikanter. Benyt endnu Vinterastenerne til Væsnings af gode Byger og Blade om Bavl, holdes der Møder i din Nærhed saa besøg dem. Vestjylland.

J.

Spørgsmaal om Bavl.

Nr. 61. Hvad forstaas der ved Nor-maalmaal? Saavidt vides skal der jo herved

forftaaes to højt forskellige Stader, som er kaldt et højt og lavt Normalmaal. Er det Meningen med det giivne Svar (paa Spørgsmaal Nr. 56 „B. L.“ Side 259) at det er ligegyldigt, hvilken af de to Normalmaal der vælges, saa maa der jo være 4 Stadeformer der ere lige gode.

A. C. A. „Bien“.

Bed Normalmaalet forftaaes Rammemaalet $14\frac{1}{8}$ ” højt og $8\frac{1}{2}$ ” bredt udvendigt Maal (Tavlebærerens Længde $9\frac{3}{8}$ ”). Dette Maal blev det paa Centralmpdet i Fredericia 22. Marts 1885 vedtaget at burde anbefale til Begynderen og henlede Fabrikanternes Opmærksomhed paa (sammen med Maalet 12” højt og 10” bredt indvendigt Maal og □ Rammen). Andet Normalmaal, er mig bekendt, ikke vedtaget og kjendes ikke.

Fra Kredse.

Nordsjællands Bivlerforening

afholdt sin aarlige Generalforsamling i Selvinge den 14. December, hvor det reviderede Regnskab blev forelagt og godkjendt. Der har i Sommerens Løb været afholdt 12 Møder med Foredrag og praktisk Bistand. Foreningen tæller 105 Medlemmer og ejer 205 Afstamler i Huse og 195 i Ruber. Halvdelen af Bestyrelsen afgik, men blev gjenvalgt. Der er dannet en ny Kreds for Billingerup (9. Kreds). Revisorerne Gaardejer Hans Larsen, Udsholt og Pastor Thomsen i Blistrup gjenvalgtes. Til Formand gjenvalgtes Gaardejer Niels Nielsen, Egemoegaard, Høstbjerg og valgtes tillige til Delegeret til Centralforeningen.

Maribo Amts Bivlerforening

afholdt sin aarlige Generalforsamling paa Hotel „du Nord“ i Saxkjøbing den 29de December f. A., hvor Formanden fremlagde det reviderede Regnskab for 1888, i hvilket Aar Foreningen havde haft 283 Medlemmer, der vare fordelte i 12 Kredse, og afholdt 14 Møder, haade med praktisk Behandling af Bierne og tilligemed belærende Foredrag. Til Delegerede valgtes 1) Føste, 2) Hoffmann, 3) S. C. Rasmussen og 4) D. Hansen. Det vedtoges, at Bestyrelsen og Medlemsbidraget i det kommende Aar bliver som hidtil. Til Bestyrelsesmedlemmer gjenvalgtes Føste og L. Erikson, og i Stedet for J. Andersen og J. Fjergensen, der ikke ønskede Gjenvalg, valgtes Lærer Jensen i Udholpe og Smeder B. Hansen i Lastrup. Af Helbredshensyn frabad Fabrikant Føste sig Gjenvalg som Formand, hvorfor Næstformanden, Gaardejer S. C. Rasmussen i Gaared pr. Maribo, valgtes dertil, og i hans Sted valgtes Husmand D. Hansen i Taagerup til Viceformand. Til Skriftsfører

gjenvalgtes Lærer Hoffmann i Højsmark, som søger at staffe Kredse Bivlerlærere til deres Møder, saafremt de ikke selv foretrække at gjøre det; Amtsforeningen bekoster en saadan til mindst eet Møde i hver Kreds.

Selskabet „De fgnste Bivner“

holdt sin aarlige Generalforsamling Søndag den 13. Januar i Industriforeningens Lokale i Odense.

Regnskabet for 1888 fremlagdes og godkjendtes.

Der blev udtrukket 14 af Bistandens Aktier, der udbetaltes, nemlig Nr. 6, 10, 12, 14, 19, 20, 23, 25, 32, 38, 53, 56, 58 og 59.

Til Medlemmer af Bestyrelsen gjenvalgtes Gartner Johansen, Odense, Smed Bom, Nørre Lyndelse, S. Sørensen, Søndre Næraa. Af nye valgtes: Torvegode Clausen, Odense og Husmand N. Jacobsen, Willøstotte.

Det vedtoges at fortsætte i den kommende Sommer med praktiske Møder paa forskellige Steder og slutte med en lille Udstilling som sidste Aar.

Gl. Roskilde Amts Bivlerforenings

Generalforsamling Lørdag 29. December f. A. aabnedes af Formanden Gartner Fr. Wendt, der bød de Tilstedeværende Velkommen og derefter meddelte om, hvad Foreningen havde virket sidste Aar. Der var i Aarets Løb afholdt 6 Møder paa forskellige Steder i Amtet, samt et større Møde, der var afholdt i Roskilde i Maj Maaned, paa hvilket der blev uddelt 10 Bihuse og 3 Maskiner til Smaataarsfolk mod Afbetaling og til $\frac{2}{3}$ af Indtjopsprisen. Foreningen ejer 2 Maskiner til frit Ublaas til Foreningens Medlemmer, men det sidste Aar havde været et daarligt Aaar.

Af Bestyrelsen afgik efter Aar Næstformanden Husflidslærer A. Sørensen, Nørup; ved skriftlig Afstemning blev han gjenvalgt med alle Stemmer. Til Kredsformand valgtes Gaardejer S. B. Hansen, Brorstrup, Gaarbestyrer S. Hansen, Gaarløv, Bager Hørmann, Karstunde, Bivler N. Andreassen, N. Dalby, Fabrikant J. Haagenen, Nerslev, Stomager P. Andersen, Engeløse og Gaardejer Jakob Olsen, Driftedrohus, Rjøge.

Det bestemtes at afholde 1 Møde i Biby Kro i 1ste Halvdel af Januar samt Møder snarest i Haudrup, Smrum og Nytro. Det vedtoges at Kredsformandene maatte optage mindre bemidlede Bivlere i Foreningen til halvt Medlemsbidrag (1 Krone aarlig) og faar Bivlerlærere frit. Naar et Medlem dør, vedtoges det, at Kredsformanden skal paa Foreningens Vegne anstaafe en Krands til at lægges paa Bedkomendes Grav.

Det bestemtes at afholde en Udstilling i Roskilde i Midten af Juli Maaned, samtidig med Stats-hingsstektuet og hvis der kunde opnaas tilstrækkelig Støtte udefra, da det indbyde alle Bivlerforeningerne og Bivlere fra Sjælland samt Laaland og Falsters Stifter til at deltage. Et Møde vil blive afholdt inden Foraaret i Marts eller April Maaned

i Roskilde, hvor nærmere vil blive bestemt angaaende faavel Udstilling som om Afholdelse af flere Møder.

Ramsø-Lune Herreders Biavlerforening

holdt den 23. December 1888 sin aarlige Generalforsamling hos Skræder Kristofferen, Lune. Foreningens Regnskab, der viste en Indtægt paa 65 Kr. 50 Øre og en Udgift paa 44 Kr. 5 Øre blev godkjendt. Foreningen var støttet med et Bidrag paa 20 Kr. fra Ramsø-Lune Herreders Landboforening. Der er sidste Sommer holdt 2 Møder med Foredrag og Arbejde med Bierne paa nærliggende Bistande. Det blev vedtaget at deltage i den paatænkte Biavlsudstilling i Roskilde i 1889. Til Næstformand valgtes Bødter Mads Nielsen, Lune, og til Forretningssfører Skræder Kristofferen, Lune. Til Sogneformand valgtes Lømrer Ole Hansen, Lune, Sabelmager Kristen Jørgensen, Østeb, Husejer Peder Jørgensen, Fersje, Husmand Morten Pederen, Haudrup. Til Revisor valgtes Gaarbejer Jens Andersen, Lune.

Medlemmerne i Gl. Roskilde Amt samt Ramsø-Lune Herreders Biavlerforeninger gjøres opmærksom paa, at der i Midten af Juli Maaned (samtidig med Hingstestuet), vil blive afholdt en Biavlsudstilling i Roskilde. Ethvert Medlem bedes at gjøre sit til at Udstillingen kan blive saa afbidig og nyttig som mulig (Vinteren egner sig udmærket til at forarbejde Stader og Redstaber i).

Fra Redaktionen.

Grundet paa, at det er meddelt os, at en Del sent paa Aaret 1888 tilkomne Holdere ikke har faaet de før Bestillingen udkomne Nr. af Bladet, finder vi os beføjet til at meddele, at „B. L.“ er trykt og trykkes i saa stort et Oplag, saa enhver Holder kan faa alle 12 Nr. Hjælper en Klage til Postvæsenet ikke, saa meddel os det, Fejlen skal da strax blive rettet.

Bekjendtgjørelser.

Honning kjøbes.

af Meyer & Henckel, Kjøbenhavn. Kun aller bedste Varer kan bruges. Prøver og Pris ønskes.

VOKS modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejds løn. Svind beregnes ikke. **N. S. Kristensen, Himmelø, Roskilde.**

De bedste danske Voxtavler

(Sølvmedalje i Kjøbenhavn 1883)
af alle Slags faas hos Undertegnede. Vox ønskes sendt inden 1ste April. Priserne som forrige Aar.

Andkjær ved Odder. I Januar 1889.

N. Jakobsen.

Kunsttavler (flere Gange præmierede) fabrikerede kun af ægte Bivox faas til billigste Priser. Vox forarbejdes. Bestilling sker billigst paa Brevkort til

I. C. Olsen, Snedker
Hvilested pr. Søllested.

Trugstader saavel til en som til to Familier, samt udmærkede Udslyngningsmaskiner faas hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old, Skibby.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3300 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for Agerbrug og Kvæghold, Hævebrug samt Landbrugets Bierhverv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Øre Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Øre, og kan bestilles ved Postvæsenet fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, Fr. Oehlerich, Nærum ved Holte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Bøger til nedsat Pris.

Vejledning i den nyere Biavlsmethode efter Dzierzon ved Th. Thorson, 1859. 81 Sider. Pris 75 Øre.

»Den danske Bivek« 1860—61 af Th. Thorson, 600 Sider. Pris i Kr. 50 Øre.

Den italienske Bivek, ved Th. Thorson, 1863. 24 Sider. Pris 25 Øre.

Praktisk Vejledning til Biavl af B. Bojesen 1873. 162 Sider med 40 Billeder. Pris 1 Kr.

Faas i de fleste Boglader samt hos Forlæggeren

Rudolph Klein.

Pilestræde 40, Kjøbenhavn. K.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmelø, Roskilde.

„Biavls-Tidende“

{ udgaar en Gang i hver Maaned }
{ koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

bestilles paa ethvert Postkontor.

Bidrag, Bekjendtgørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
sendes til „Biavls-Tidende“s Redaktion, Himmelø, Roskilde.

Indhold: Om Krydsning og Indavl. — Honning som Helbredelsesmiddel. — Hæsfelbujen. — Gjøre Bierne Stabe paa Vinruerne. — Svar til Hr. Pedersen. — Marts. — Smaating. — Fra og til vore Læsere. — Fra Krebsene. — Biavls-Udstilling i England 1889. — Fra Ulandet. — Befjendtgjørelser.

Om Krydsning og Indavl.

I de sidste Aar er det gaaet raff fremad med Opdrætningen herhjemme, vi har indset, at Opdrætningen maa drives rationelt, efter bestemte Regler og med et bestemt Maal for Øje, hvis vi vil forbedre vor Husdyrstand. Hidtil har man opdrættet tilfældigt og derfor i Reglen forkludret de gode Anlæg, hvor de fandtes, isædetfor, som man nu stræber hen imod, at bevare og videre udvikle dem. Man vil nu indføre Stamtavler over Dyrene, der oprettes Heste- og Tyre-Foreninger o. s. v.

Gaa vi nu til Bierne, hvorledes staar det saa til? Der er gjort meget lidt eller slet intet, skjøndt der med ringe Midler kan udrettes en hel Del. Vi kan udvælge vore Tilleggsdyr (Dronninger) og det bør ske paa enhver Bistand, som i det hele taget gjør Forbring paa at følge med Tiden. Biavleren lægger sine Dronninger til af de Stader, som staa sig bedst, som samle mest Honning eller ere rigest paa Folk og hvor Dronningen er flinkest til at belægge Tavlerne med Æg. Dronningmoderen skal ikke være ung, men staa i sin fulde Kraft. Blandt dens Afkom udvæl-

ges de største. Hvis man benytter kunstig Dronningeavl, maa de udvæles af Æg eller ganske unge Arbejderlarver. Af ældre (over 3 Dage gamle) Arbejderlarver faar man smaa Dronninger.

Vi har nu begyndt at indføre fremmede Racar i større Mængde og derved faar Opdrætningen fornyet Interesse og større Chancer. Der er nu to Veje at gaa, enten at holde Racerne rene eller ved Krydsning at frembringe nye gode Blandingsracar. Hvis vi var Herrer over Forholdene, vilde vi snarest vælge det første, som det sikreste og mest lige ud ad Landevejen, men det er vi nu engang ikke. Parringen foregaar i Lufsten og vi kan ikke selv vælge den Drone, Dronningen parrer sig med. Parrer den sig med en Drone af en anden Race end den selv, blive Dronerne, som fremkomme af dens ubefrugtede Æg vel ægte, men Arbejderne og Dronningerne, der kommer af de befrugtede Æg, blive uægte, og det er disse sidste, der skal forplante Racen videre. Derfor vil det her i Landet, indtil vi lære ad kunstig Vej at sikre os en ægte Befrugtning, i de fleste Egne være umuligt at holde Racerne rene, og selv da, kunde det maaske være tvivlsomt, hvorvidt de fremmede Racar i Længden ville bevare

deres gode Egenstaber paa Grund af de klimatiske Forandringer og Forfjellen i Driften. Og paa en mindre Bistand vilde der let blive for stærk Jndavl. Man vil derfor i Fremtiden snarere lægge Vind paa at frembringe og bevare gode Stammer end spille Tid og Penge paa at bevare Racerne. Vi komme da ind paa Krydsningen og dermed paa Reglerne for Opdrætningen.

De Egenstaber, som vi sætte Pris paa hos de forskellige Viracer, er Flid, Godmodighed og Frugtbarhed. De findes ikke alle samlede hos nogen Virace, men kunne ved Krydsning ganske sikkert udvisses. Dømmen lyder fra forskjellig Side meget afvigende om en og samme Race, men man er dog sædvanlig enig om at rose Italienerne som flittige Honningsamlere, Kaukasjerne som godmodige og derfor lette at behandle. Dermed er nu ikke strax givet, at en Krydsning af Italiener og Kaukasere vilde forene begge Egenstaber i Afkommet, tværtimod have Blandingerne Tilbøjelighed til at blive umedgjørlige og stikelystne eller at miste alle de Fordele, som Stamracerne have. Sagen har altsaa sine Vanskeligheder, men vist er det, at vi ad Krydsningens Vej har store Chancer for i Fremtiden at have Biernes Arbejdsdygtighed og Frugtbarhed. Derimod er det vist et forgjæves Haab at tænke paa, at skaffe Bierne en længere Sugefnabel, hvad der kunde have store Fordele, da dens Længde ikke varierer noget, der er værd at tale om, hos nogen Virace.

De to Metoder, som Opdrætteren benytter er Krydsning og Jndavl, og for vore andre Husdyrs Vedkommende gjælder derom følgende Regler: Ved Krydsningen bringes nyt Blod ind i en Stamme, Afkommet bliver frugtbarere, men det udarter. For at kunne frembringe en god Stamme, maa man omhyggelig udvælge sine Dyr, idet man ser efter de Hovedegenskaber, man ønsker Stammen skal have. Falder Afkommet for meget til den ene Side, vedbliver man med Krydsning med den anden Stamrace, indtil de ønskede Egenstaber træde tilstrækkelig tydelig frem. Saa begynder Jndaalen, ved denne bevares Stammens enhver Egenstaber ved omhyggeligt Udvalg af

Tillægsdyrene og ved at udstøde alt, som udarter. Det er en vigtig Omstændighed, at Slægtskabet mellem de parrede Dyr ikke er for nært, thi da indtræder Mangler hos Afkommet, Goldhed o. s. v. Hos vore Husdyr fravaabes det saaledes absolut at parre Forældre med Børn eller Højskænde indbyrdes. Intet af disse Forhold kan imidlertid finde Sted hos Bierne, da Dronningen kun parres en Gang i Livet og da en Han- og en Hunbi aldrig kan være Højskænde, for saa vidt de kun kan have Moderen tilfælles, aldrig Faderen. Alligevel er stadig Jndavl hos Bier forkastelig i Længden. Et interessant Tilfælde paa Jndavl hos Bier gennem en længere Arrække er i det norske „T. f. B.“ for Februar 1889 meddelt af Hr. Harald Hovind. „Alle Bier ved Næs Værk og i Omegnen af Lvedestrand i en vid Radius nedstamme paavisselig fra en eneste Kube, som for omtrent 20 Aar siden indførtes i Holt Præstegjæld. Da jeg troede, det vilde være af overmaade stor Interesse har jeg indsamlet en Opgave over Sværmingen ifjor af saa mange af disse Jndavlskuber, som eg kunde faa Efterretning om, og bliver da Resultatet, at af 79 Stader, hvoraf noget over Halvparten Halmkuber, kom der ialt 22 Sværme. Sværme procenten viser et lille Plus til Fordel for Halmkuberne. Hos enkelte Biavlere er det rent umuligt at komme frem i Antal og Stader, ja det gaar snarere tilbage end frem og det uagtet de har brugt al mulig Forsigtighed. Der kan vel ikke være Tvivl om, at dette kummerlige Resultat maa tilskrives den evindelige Jndavl.“

Kan der nu i det hele blive Tale om en saadan regelret Opdrætning i Bidaalen, som vi ere især med at indføre blandt vore andre Husdyr?, kunde man spørge. Neppes. Selv naar vi lære at udføre den kunstige Befrugtning, vil denne Sag neppe blive de flestes Lod at have Tid og Lyst til at give sig af med. Det vil snarere blive Biavlereforeningernes Sag og et Erhverv for enkelte, flinke Biavlere, at frembringe gode Stammer til Salg. I Amerika har man nærmest grebet Sagen an paa denne Maade og ofret meget paa at naa et godt Resultat; det synes derovre at være

Krydsninger af Syrer- og Krainer-Bier, der have de bedste Betingelser for at blive Fremtidens Race.

—s.

Honning som Helbredelsesmiddel.

Ogsaa for Øjensygdomme skal Honning være udmærket at anvende. Et engelsk Medicinalblad meddeler følgende: En Kone paa 58 Aar skulde opereres for den graa Star, som hun led af. Før den af hende saa meget frygtede Operation prøvede hun endnu som et sidste Middel at anvende Honning. Hun rensede Øjnene paa det omhyggeligste og lod derefter aldeles ren og nylig udslyngt Honning dryppe ned paa Øjenlaagene. Resultatet var vidunderligt: Konen fik lidt efter lidt Synet igjen, uden Operation. Rinfen i Glaslegemet blev igjen klar og gennemsigtig.

Ogsaa imod Øjenbetændelse er Honningen prøvet som Helbredelsesmiddel. Man opløser nogle Draaber udslyngt Honning i en Skeduld varmt Vand, deraf lader man 3—4 Gange daglig, hver Gang 3—4 Draaber falde ned i det syge Øje. Efter nogle Minutters fuldstændig Ro tørres man Øjenlaagene og Ansigtet, men uden at berøre Øjet. I Løbet af nogle Dage vil Betændelsen være forsvunden.

Hasselbusken.

(Corylus avellana.)

Naar Hasselbusken blomstrer, bliver den, hvis Vejret tillader det, stærkt besøgt af Bierne; Hanblomsterne ere nemlig meget støvrige, de fremkomme allerede i Efteraarstiden, men den egenlige Blomstring finder Sted i Marts—April paa hvilken Tid de smaa venlige Hunblomster bryder frem. Disse sidste søges da ikke af Bierne og for Biaflen har Hasselen derfor kun Betydning som Støvplante, men i denne Retning drager Bierne ogsaa megen Nytte af den, særligt naar Vejret er mildt i Blomstrings-tiden. Hasselbusken er en meget haardsjør Plante, der næsten kan voge under alle Forhold, den

stiller meget ringe Forbringer til Jordbunden og taaler endog saa at overskygges noget af større Trær, den kan derfor blandt andet finde en meget praktisk Anvendelse som Læplante for mindre Haver og som saadan burde Hasselen plantes hyppigere end Tilfældet er. Naar den holdes i Buskform kan den yde godt Læ og foruden denne Nytte vil man jo ogsaa kunne høste en Del Nødder som Tilgift, men af stor Betydning vil dog Nøddehøsten neppe blive, naar Hasselen dyrkes som Læplante, men da Veddet paa Grund af sin sejge Bessaffenhed er meget anvendelig til forskjellige Ting saa som Løndebeaad, Rivebøjer, Kurvehanke, Hammerskaster og meget andet vil man ikke fortryde at plante denne Busk til Læ.

Hasselplanter kan i de fleste Planteskoler kjøbes meget billigt, men vil man selv tiltrække sine Planter ster Formeringen ved Frø. Til Frøudsæd tager man kun aldeles fuldmodne Nødder; disse udsæes i en velbehandlet muldrig Jord og helst foretages Udsæden i November Maaned. Planterne vil da komme frem det følgende Foraar, hvilket kun tilbøielig finder Sted, naar man først udsæer Nødderne efter Vinterens Forløb, der er imidlertid en Ulempe forbunden med Efteraarssaaning og det er at Nødderne ofte i Vinterens Løb bortføres af Musene, der særligt ynder denne Frugt. Hvor der er mange Mus kan det let ske, at de ikke levner en eneste af de udsæede Nødder, men bortfører dem for senere at fortære dem, under saadanne Forhold vil det ofte være rigtigere først at foretage Udsæden tidligt om Foraaret, i hvilket Tilfælde Nødderne glemmes Vinteren over nedlagte i fugtig Sand i en Kasse. Er der mange Mus, er det et brydsomt Arbejde at tiltrække Planterne selv og man vil da staa sig ved at kjøbe Planterne. Af Storfrugtede vilde Hasseler er der flere Sorter, der fortjener at dyrkes inde i Haven for Frugtens Skyld t. Ex. rød og hvid Lambert's, Sællernød med flere Sorter. De dyrkes da som fritstaaende Buske eller ogsaa som stammede Trær. Væstningen af saadanne Sorter indskrænker sig væsentligt til at man holder Ligevægt i Buskene eller Trærne og hvert Aar fjerner et Par af de ældste Grene og tillægger et Par unge Skud i

Stedet. Bestræbelserne maa gaa ud paa at skaffe Sol og Lys Afgang til at virke paa Planten overalt. Som Gjødning for Hasselen er meget langsomt opløsende Stoffer mest tjenlige, saaledes gamle Klude, der har henligget i Nødningevand og lignende Ting.

N. P.

Gjøre Bierne Skade paa Vindruerne?

Spørgsmaalet om, hvorvidt Bierne gjøre Skade paa Vindruerne, er gammelt, men synes nu definitivt at være afgjort. En af Consulenterne for Landbrugsdepartementet i Washington har i de 2 sidste Aar, efter Departementets Opfordring gjort direkte Forsøg med Bierne. Det viste sig, at Bierne aldeles ikke formaa at bide Druernes Hud itu og derfor heller ikke kunne suges Bærrene ud, medmindre de ere rene eller paa anden Maade beskabede. Derimod er det Gedehamseves Natur at bide Hul i og udsuge Druerne og gennem disse Huller søge Bierne da at faa fat i den søde Saft. Bierne ere saaledes fuldstændig uskylde i denne Sag. Ved Forsøgene bleve Staderne fluttede ind i et særligt Rum, hvor de maatte sulke i flere Dage. De Druerklaser, som dernæst blev hængt ind til dem i Staderne eller indenfor i Rummet, forbleve urørte. Nogle Klaser dyppedes i Sirup og denne slikkede Bierne helt af, men rørte ikke selve Druerne, hvis tynde Overhud forblev fuldstændig uskadt. Forsøgene bleve atter og atter gjentagne, men de forsultne og tørstende Bier angreb aldrig Druerne saalænge de vare uskadede, hvis derimod en af dem var revnet, sugede de faa meget Saft ud, som de kunde naa uden at ubbide Revnen, thi de formaa ikke engang at fjerne eller sønderdele Bærrenes Kjød.

Svar til Hr. Pedersen.

I Hr. R. Pedersens, Løb, Gjensvar til mig i „A. L.“ Side 313 skriver han: Naar

Kammerne laves efterhaanden som de skal anbringes i Staderne, saa kan de nok være akkurat, men ikke hvis de opbevares som ofte sker i Aarevis.“ Lidt længere henne skriver Hr. R. P. „sæt dem i Stabel saa passer de altid“ og videre „saaledes sammenpakkede tager de ingen Skade ved at opbevares selv i længere Tid“, det forekommer mig at der i disse faa Linier af Hr. R. P. er en Del Selvomdigelse.

At Hr. R. P. som 22aarig Biavler ikke kan indse at Stader med høje Kammer er gode Overvintringssteder faar være, hvad mine Kammer angaar, saa vil jeg henvise til Redaktionen som skrev „at Bierne overvintre godt paa Deres Kammer følger af sig selv“*).

Naar Hr. R. P. mener at mange Bisfolk ere gaaede til Grunde ved Fejl fra Biavlernes Side, saa ere vi deri enige, men at Kammernes Højde ingen Indflydelse har paa Biernes Overvintring er jeg ikke med til. Jeg tillader mig at meddele et lille Træk: En i Søderup ved Lølløse havde i Efteraaret 1885 17 Stader, i Foraaret 1886 9 Stader; de 8 Familier sad bogstavelig talt midt i Spisefammeret og vare døde af Sult. Honningen var sluppet op over deres Vinterleje, de havde ellers Honning tilstrækkeligt i Staderne. Kammemaalet var 8 + 10"; at Kammemaalene 12 + 10", — 12 + 12" og 14" højt + 8½" bredt ikke skulde være tilstrækkeligt høje tvivler jeg ikke om.

Urbødigt
B. Stefansen.

Maris.

Vinteren har hidtil ikke ret mange Steder tilladt nogen egenlig Rensningsudflugt, men forhaabentlig bringer Maris, som den i Reglen plejer, saadanne Dage med stille Vejr og 6 a 8 Gr. Varme og de vil næppe blive forsjømt hertil hverken af Bier eller af Biavleren. Forud for Rensningsudflugten kan med Forsigtighed Stader flyttes til en ny Standplads i Haven eller flyttes til en Nabohave, Bierne tager saa ikke fejl af deres Boligs Plads, saaledes som

*) Udtalelser af Red. følger i næste Nr.

de gjøre naar de først har gjort Udflugten. Længere Stykke Vej end ovenfor nævnt maa de ikke flyttes før efter Rensningsudflugten. Efter Udflugten eftersees Stadets Indre; om der er Yngel, for deraf at erfare Bimoderens Tilstedeværelse og Uglægningssevne samt se efter Honningsforraadets Størrelse, som desværre jo er meget knapt mange Steder og kræver rigeligt Tilskud, og dette bør man ikke forsømme at give dem; thi det lønner sig rigeligt at bevare Folket fra Undergang, idet Bifolket er af flere Gange større Vardi end Udlæget til Foderet, naar det Tidspunkt er kommet, da Folket kan ernære sig selv. Her i Vestjylland, er Trangen ikke saa stor som paa Øerne og Østjylland, takket være Trækket paa Boghvede og Lyng. Kubefolkene eftersees ogsaa og deres Forraad kan fjendes paa Vægten, eller ved at Ruben vendes om og ved at se op mellem Tavlerne; jo længere Bierne sidde oppe mod Toppen og jo mere de have tæret af de smaa Tavler ved Siderne i Ruben, des snarere trænger de til Hjælp. Kubernes Standbrædt afses og skræbes; ved Husene udtrækkes døde Bier og Smuld med et frumt Jern. Tomme og overflødige Tavler borttages, saa Rummet ikke bliver større end nødvendigt, for jo mindre Plads des bedre kan Folket opvarme det, for Varmen er meget vardisfuld nu i Foraarsstiden, og det er nødvendigt at passe saa meget paa den som mulig for Yngelens Skyld og af den Grund paffes der nu om Bierne saa omhyggeligt som muligt, hvad der er fugtigt erstattes med tørt Materiale. Det manglende Foder gives enten i Form af Sukkerlage eller tykflydende Foder. Fremstyndelse af Yngelomsætningen ved at fodre med tyndflydende Foder bør ikke finde Sted i denne Maaned, ikke engang paa Øerne og langt mindre i Vestjylland, hvor Trækket kommer langt senere. Biernes Udflugten bør kun finde Sted i godt Vejr, i daarligt Vejr med Sne paa Jorden bør Udflugten søges forhindret ved Skjyning af Flyvehullerne; ligesom Biernes Ro bør vedligeholdes.

Det er nu ogsaa Tid under Løvejr, at foretage Plantning af Frugttrær og andre Trær; Frugt samt Sirbuske og flersaarige

Blomsterbuske. Det er ogsaa paa Tiden at gjøre Bestilling og Indkjøb af Frø til Mark og Have. Skriv til solide Frøhandlere efter deres Prislister, saa sendes denne gratis. Blandt andre findes i Frøfortegnelserne fra Rosbæk ved Stovring St. og Wendt ved Roskilde en hel Del Diplanter anførte.

Vestjylland.

J.

Sidste Sommer gav kun lidt Honning, saa det var at vente, at Bierne mange Steder vilde komme til at mangle. Fra forskellige Egne meddeles det allerede nu, at enkelte Bifolk ere døde af Sult og det er dog først nu at Bierne skal til at bruge rigtigt med Foder, nu de faar en større Mængde Yngel at føde. Husk at det er bedst at give Bierne mens de endnu har mindst et Par Pd. Honning tilbage i Tavlerne. Giv Foder af godt Sukker, fopt sammen med Vand, saa det i Særhed, naar det er lunkent, er ligesom godt, ny udslyngt Honning. Foder om Aftenen, mindst to Gange om Ugen. Foder rigeligt. Hvad de har levet fra forrige Gang tages ind og koges op. Om Foraaret synes jeg bedst om at fodre fra oven af og med Glas.

Re b.

Smønting.

I rette Tid. Den danske Bivlerforenings Regnskab for 1888 som ogsaa indeholder Bivlerudstillingens Regnskab fra Kjøbenhavn, er den 26. Januar sendt til Revisorerne. Uagtet der ifjor er arbejdet med langt større Kraft end hidtil og har blandt andet ladet afholde omtrent 100 Bivlermøder forud en Udstillingen, saa viser Regnskabet kun en Underbalance paa 3 Kr. 26 Øre.

Betegnende. * En Indsender i „Evensk Bi-T.“ kalder Maret 1888 for „Bimørdaren“ (Bimorderen).

Hvilke store Dimensioner Bivlen har antaget i de Forenede Stater i Nordamerika, fremgaar blandt andet deraf, at Bivler og Bivlerfabrikant Root i Medina ved Chicago

bestjæftiger 150 Personer med Forfærdigelse af Bistaber, hvorved alt fremstilles ved Hjælp af højest originale Maskiner.

* *
Paa de amerikanske Biavls- og Honning-udstillinger, der nærmest ere arrangerede for at fremkalde et større Salg af Honning, ses der et for os ejendommeligt Syn. Honningtavler, nærmest Delinger paa 1 Bund skjæres i 4 Dele, og hvert Stykke sælges til 5 Cents (18 Øre). Disse Smaaestykker finder rivende Af-sætning alle Udstillingsbesøgende kjøbe saadanne Stykker og spiser dem strax, spyttende Voret ud. Sjælden træffes der Nogen, som ikke tygger paa et Stykke. Prøv det paa Biavlsudstillingerne til Sommer.

* *
Kapitelstægt paa Honning for Ribe Stift er i Aar sat saaledes: For Vejle Amt: 92 Øre; Ribe Amt: 82 Øre; Ringkøbing Amt: 65 Øre. Alt pr. Pot.

I Gjennemsnit er den for hele Ribe Stift 80 Øre, i Gjennemsnit for de foregaaende 10 Aar 74 Øre, for de foregaaende 20 Aar 69 Øre. Kapitelstægten er højere end nogenfinde før, men den stiger ogsaa jævnt for hvert Aar der gaar. Den angaar, som bekendt, ikke længer Biavlen direkte, men dens Stigen har forfaavidt Interesse som det er et Vidnesbyrd om, at Honningens Kvalitet gaar jævnt fremad i Stiftet eller med andre Ord: at Slynghonningen stadig bliver mere fremtrædende. I saa Henseende er ogsaa Forskjellen i Prisen mellem de tre Amter indbyrdes ret betegnende.

Fra og til vore Læsere.

Fra Fagsegnen.

Med Hensyn til Udbyttet af Bierne herpaa Egnen, kan jeg meddele at det vist næsten albrig var saa daarligt som iaar. Jeg har mine egne iberegnet haft henved 40 Stader at passe og Udbyttet har været mellem $\div 8$ og $+ 20$ Pd. pr. Bisfolk. Gjennemsnitsudbyttet har været 5 Pd.

L. J.

Biaaret her paa Bornholm har kun alt for meget lignet det i det øvrige Danmark, ja har maaste været endnu daarligere end noget andet Sted, da vort Klima jo er noget mere koldt, uftadig

og raat. Det var ikke af Mangel paa Næring i Marken at Bierne bleve fattige, thi der var vist mere Næring end almindeligt, men det var Barmen der manglede, det var som Solen ikke havde nogen Kraft. Endog i Juli var det saa koldt, at den første Sværm der kom her (hos min Svigerfader) stivnede af Kulde før end den endnu var blevet samlet, saa en Del af Bierne faldt til Jorden og blev liggende. (Det var ikke nogen Fungersværm). Sværmetiden var fra Midten af Juli til først i August. Men her paa Egnen var der ingen Sværme der formaadede at skaffe sig Vinterforraad ved egen Hjælp. Noget bedre var det herovre i Lyngegnene, da Efteraaret var meget varmere end Sommeren. Biavlen herovre har denne Sommer givet Tab i stedet for Udbytte, særligt naar man ser hen til den Fattigdom paa Honning der er i de overvintrede Stader. Bliiver der ikke usædvanlig tidligt Træk til Foraaret bliver det for mange Biavlere en dyr Fodrings-historie og faar vi langvarig Vinter vil mange Bisfolk dø af Sult.

R. Riis

Fra Kredse.

Balls Stifts Biavlsforening, der sidste Aar talte 99 Medlemmer, har som Væsnemedlem optaget Forpagter Tillisch, Gunderup, der i en Række af Aar har arbejdet paa at føre Biavlen frem i Balls Stift. Foreningen er sidste Aar støttet med 20 Kroner af Kløge-Thureby og Dmeqns Landbosforening og 100 Kroner af Balls Stift. Foreningen har sidste Aar ladet afholde 2 Foretagsmøder samt udsendt en Vandrelærer til at give Medlemmerne praktiske Bink i Hjemmene. I Foraarsstiden lod Foreningen bortlode 5 Bifamilier i Kuber, samt en Del Bihøjer og Redstaber. 12., 13. og 14. Oktober blev der ved Balls St. afholdt en smuk lille Biavlsudstilling.

Biavls-Udstilling i England 1889.

Det kgl. engelske Landhusholdningssekselskabs Møde afholdes i Windsor i Dagen 24.—29. Juni d. A. For Biavlens Bedkommende falder Bedømmelsen af det udstillede i 22 Klasser, som følger.

Klasse 1: Den bedste Samling af Stader og Redstaber. (Her følger nøje Opregning af hvilke Stader og Redstaber, Samlingen skal indeholde. Prisen paa hver Del i Samlingen maa opgives særskilt, og for to Staders Bedkommende maa den ikke overstige henholdsvis 14 og 9 Kroner. Saavel her som i det følgende skal Udstilleren selv have forarbejdet det udstillede.) 1. Præmie: 36 Kr.; 2. Præmie: 27 Kr.

- Klasse 2: Det bedste Observationsstade besat med en fremmed Virace med Dronning. 1. Pr. 18 Kr.; 2. Pr. 14 Kr.; 3. Pr. 9 Kr.
- Klasse 3: Det bedste Kammestade til almindelig Brug umalet. 1. Pr. 18 Kr.; 2. Pr. 14 Kr.; 3. Pr. 9 Kr.
- Klasse 4 og 5: For to Kammestader til almindelig Brug (af bestemt og nærmere bestrebet Konstruktion). Præmierne som i foreg. Klasse.
- Klasse 6: Den bedste Slynngmaskine; Prisen tages i Betragtning. 1. Pr. 18 Kr.; 2. Pr. 9 Kr.
- Klasse 7: Den bedste Slynngmaskine, Prisen ikke over 11 Kr. Præmier som foreg.
- Klasse 8: Den bedste Delingsbakke, fuldt færdig til Brug, Prisen ikke over 3 Kr. 1 Pr.: 14 Kr.; 2. Pr.: 9 Kr.; 3. Pr.: 4 Kr. 50 Øre.
- Klasse 9: Det bedste Foderapparat til langsom, yngelskremende Fodring. 1. Pr.: 9 Kr.; 2. Pr.: 4 Kr. 50 Øre.
- Klasse 10: Det bedste Foderapparat til hurtig Efteraarsfodring, rummende mindst 5 Pbd. Foder paa en Gang. — Pr. som foreg.
- Klasse 11: Den bedste Røgpuster. Pr. som foreg.
- Klasse 12: For nyttige Opfindelser, indførte efter 1887. Særlige Præmier efter Fortjeneste.
- Klasse 13 14: For de bedste 12 Delinger med Tavlehonning. To Afdel. efter Vægt. 1. Pr.: 14 Kr.; 2. Pr.: 9 Kr.; 3. Pr.: 4 Kr. 50 Øre.
- Klasse 15: For de bedste 6 Delinger. Pr. som foreg.
- Klasse 16: Den bedste Slynghonning, udstillet i Glas. 1. Pr.: 27 Kr.; 2. Pr.: 14 Kr.; 3. Pr.: 9 Kr.; 4. Pr.: 4.50 Kr.
- Klasse 17: Den bedste Hedehonning. 1. Pr.: 14 Kr.; 2. Pr.: 9 Kr.; 3. Pr.: 4.50 Kr.
- Klasse 18: Den bedste krystalliserede Honning i Glas. Pr. som foreg.
- Klasse 19: Den bedste Udstilling af Tavle- eller Slynghonning i hvilken som helst Form. 1. Pr.: 55 Kr.; 2. Pr.: 36 Kr.; 3. Pr.: 18 Kr. (Desuden udeles en Sølvmedalje for den med størst Smag ordnede Udstilling)
- Klasse 20: Den bedste Plan over og Udkast til en Bistand paa 50 Stader med Pavillon til at arbejde i osv. 1. Pr.: Sølv-Medalje og 36 Kr.; 2. Pr.: Bronze-Medalje og 18 Kr.
- Klasse 21: De bedste Tegninger til Under-

visningsbrug ved Forelæsninger over Bivavl og til Brug i Skolerne paa Landet. Præmierne som i foreg.

- Klasse 22: Den interessanteste og mest oplysende Udstilling af nogen Slags, som staar i Forbindelse med Bivavlen og er nævnt i det foregaaende. 1. Pr.: 18 Kr.; 2. Pr.: 9 Kr.; 3. Pr.: 4.50 Kr.

Fra Udlandet.

Schweiz. Paa Grund af et særligt Tilfælde hos en Bivavler dukkede sidste Aar det Retspørgsmaal op i Schaffhausen, om der kunde gives en Bivavler Ret til at stybe saadanne Smaafugle der ere Biffender, naar de opholdt dem i eller ved hans Bistand. (Loven „til Beskyttelse af Fuglene“ forbyder at ødelægge dem). Vorigheden nægtede Tilladelsen dertil efter at den først havde indhentet Skjøn fra de to nabo-statte Sider, navnlig fra det ornithologiske Selskab (Selskabet til Fuglenes Beskyttelse) og fra den kantonale Bivavlerforening. Begges Skjøn lode benægtende. Den bekendte Autoritet paa Bivavlens Omraade i Schweiz, Pastor Zedler i Olten, Præsident for den schweiziske Bivavlerforening, udtalte sig paa den 22. Vandreforsamling i Schaffhausen paa det Bestemte om, at han selv aldrig dræbte saadanne Biffender blandt Fuglene og betragtede Forsølgelsen som upødbendig og imod Naturen. Den rette Bivavler havde heller aldrig meget at lide af saadanne Biffender, han maa forstaa at bevare sine Bier for Stade. Den største Biffende er den støvelsøse Behandling, der ofte af Bivavlerne bliver Bierne tilbød.

Østerig. Den Wienske Bivavlerforening har udsat Præmier for de bedste literære Arbejder af bibidenskabeligt Indhold til et Totalbeløb af 100 Gylden. (1 Gylden er = 1 Kr. 77 Øre). Første Præmie er paa 50 Gylden, anden paa 30 Gylden og tredje paa 20 Gylden. Bedkommende har aldeles frit Valg; kun maa den slaa ind paa Bivavlens Omraade. Artiklen kan være affattet videnskabeligt eller populært, praktisk eller teoretisk, altsorlig eller humanistisk.

Irlands Bivavl. Af de statistiske Optællinger over Bivavl i Irland hidrætter vi følgende. Af Stader fandtes i Brug i Sommeren 1887: Kammestader 9,135; Ruber: 19,434; ialt: 28,569. Der er altsaa omtrent halvt saa mange Kammestader som Ruber, et meget gunstigt Forhold; men det samlede Antal er meget ringe i Forhold til Landets Størrelse og Folkemængde. Irland er 84,000 Kvadratkilometer med 5 Millioner Menneker, Danmark 38,000 Kvadratkilometer med 2 Millioner Menneker. Og dog har Irland kun 28,569 Stader, Danmark (i 1881) 132,883. I Sammenligning med

Danmarks Størrelse og Folkemængde maatte Irland have haft c. 330,000 isfædetfor kun c. 29,000, hvis Landene stulbe staa lige. — Udbyttet var i 1887 ialt 459,386 eng. Pd Honning og 9,827 Pd. Vox. — Heraf gav Rammestaderne 77,898 Pd. Slynghonning, 134,357 Pd. Tavlehonning og 3,404 Pd. Vox, Kuberne 188,952 Pd. Slynghonning, 58,881 Pd. Tavlehonning og 6321 Pd. Vox. Som man ser, er den rationelle Biavl derovre væsentlig grundlagt paa Tilvirkningen af Tavlehonning. Rammestaderne gav 23 1/2 Pd. Honning pr. Stabe, Kuberne 13 Pd. Honning.

Beskjendtgjørelser.

20 | Pd. fin hvid Honning er tilsalgs hos
2 Peter Nielsen, Broskov, Præstø.

30 Øre pr. Pd., Ostindisk Krystaller, 50 Øre pr. Pd., (udvasket Rørsukker) er særlig at anbefale til Fodring af Bier. Kandisgrus og andre til Bifodring hidtil brugte Sukkersorter ere ikke saa gode eller fordelagtige.

Jensen & Bagger.
Kulturvet 14, Kjøbenh. K.

Kunsttavler af ublandet Bivox,

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser, faas hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svendborg. Vox tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

De bedste danske Voxtavler

(Sølvmedalje i Kjøbenhavn 1888)

af alle Slags faas hos Undertegnede. Vox ønskes sendt inden 1ste April. Priserne som forrige Aar.

Andkjær ved Odder. I Januar 1889.

N. Jakobsen.

Kunsttavler (flere Gange præmierede) fabrikerede kun af ægte Bivox faas til billigste Priser. Vox forarbejdes. Bestilling sker billigst paa Brevkort til

I. C. Olsen, Snedker
Hvilested pr. Søllested.

Foruden alm. Voxtavler, Dronetavler, Delingstavler med Arbejder eller Dronestempel, Koerbs Tavle, laver jeg ogsaa iaar eensidede Dronevoxtavler. De Biavlere, der forsyner sig hos mig, faar alle disse forskellige Slags Voxtavler til ens Pris.

Andkjær ved Odder, den 20. Febr. 1889.

N. Jacobsen.

Kunsttavler saavel til Yngel som kun til Honning valside af ægte Bivox, anbefales saavel For- eninger som den større eller mindre For- bruger til meget billige Priser. Prøver sendes paa Forlangende frit. Vox forarbejdes for 35 à 40 Øre pr. Pnnd. Svind beregnes ikke. Udmærket fin Tavletraad kan om ønskes medfølge.

N. S. Kristensen.
Himmeløv, Roskilde.

Mine anerkjendte, præmieværdige Trugstader anbefales Biavlerne.

P. Stefansen, Hulegaarden, Ringsted.

Trugstader saavel til en som til to Familier, samt udmærkede Udslyngningsmaskiner faas hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old, Skibby.

Mine siden 1869 premierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3300 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Husmandsbladet,

Tidsskrift for Agerbrug og Kvæghold, Havebrug samt Landbrugets Bierherv, udgaar fra 1. Januar 1889 med 20 Sider den 1. og 15. i hver Maaned.

„Husmandsbladet“ koster 50 Øre Fjerdingaaret foruden Postpenge 9 Øre, og kan bestilles ved Postvæsenet fjerdingaarsvis.

„Husmandsbladet“ sendes frit for 2 Kr. hele Aaret, naar Bestilling og Forudbetaling indsendes til Udgiveren, Fr. Oehlerich, Nærum ved Holte.

Prøvenumre af forrige Aargang sendes frit.

Bøger til nedsat Pris.

Vejledning i den nyere Biavlsmethode efter Dzierzon ved Th. Thorson, 1859. 81 Sider. Pris 75 Øre.

»Den danske Biven« 1860—61 af Th. Thorson, 600 Sider. Pris i Kr. 50 Øre.

Den italienske Birace, ved Th. Thorson, 1863. 24 Sider. Pris 25 Øre.

Praktisk Vejledning til Biavl af B. Bojesen 1873. 162 Sider med 40 Billeder. Pris 1 Kr

Faas i de fleste Bogladre samt hos Forlæggeren

Rudolph Klein.

Pilestræde 40, Kjøbenhavn. K

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmelvø, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ { udgaar en Gang i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
 { koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidende“s Redaktion, Himmelvø, Roskilde.

Indhold: En amerikansk Bibog (med Billede). — Om de ny Hjørneklobse. — Om Bistitt
 — Bemærkninger til Hr. Kr. Pedersen's og P. Stefanen's Udtalelser. — April. — Smaating. — Spørgs-
 maal om Biavl. — Manglende Numre. — Fra Krebsene. — Biavlermøder. — Fra Udlandet. — Betjend-
 gjørelser.

En amerikansk Bibog.

The A. B. C. of Bee Culture. A Cyclopædia af everything pertaining to the care of the honey bee. (Paa Dansk: „Biavlens A. B. C. En Haandbog, som giver Oplysning om alt, Biavlens vedrørende.“) By B. I. Root, Medina, Ohio, 1888. Pris 4,70 Kr. „Biavls-Tidende“ har oftere haft Lejlighed til at nævne Amerikaneren A. J. Root. Han er en af Nutidens største Biavlere, ikke blot ved sin Dygtighed i at behandle Bierne, men navnlig ved at have grundlagt en aldeles enestaaende Biavls-Virksomhed, som udstrækker sig til Forar bejdelsen af alle i Biavlens brugelige Gjenstande paa fabriksmæssig Maade, Forbedringer af Staderne og Nebstaberne, en rig Forfattervirksomhed ved Udgivelsen af Bladet „Gleanings in bee-culture“, af den Bog, her nærmere skal omtales, og ved en rig Korrespondance med Biavlere. Han har saaledes taget alle Felter op i Biavlens og i dem alle præsteret noget udmærket. Han er ogsaa, som vi skulle se, en mærkbarlig alsidig, intelligent og driftig Mand, som har haft og fremdeles har en betydelig Del i det

store Opving, Biavlens har taget i Nord-Amerika. Gjennem hans Bog skulle vi lære ham selv og hans Virksomhed at kjende, saa godt som det lader sig gjøre i nogle Artikler, for tillige derigjennem at faa et Billede af Biavler-Forholdene i Nord-Amerika i det hele taget.

Bogens Oprindelse. „I August 1865 fløj en Bispærn hen over vort Hoved, medens vi arbejdede og min Kammerat, som forstod sig paa Bier, spurgte mig, hvormeget jeg vilde give ham for Sværmen, naar han bragte den. Det faldt mig ikke ind, at han kunde faa dem ned og jeg bød ham 1 Dollar: han løb efter dem. Til min Forbauselse kom han, kort efter, tilbage med Sværmen i en Kasse, han i en Fart havde faaet fat paa, og fra det Øjeblik af begyndte jeg at lære Biavlens Begyndelsesgrunde.“

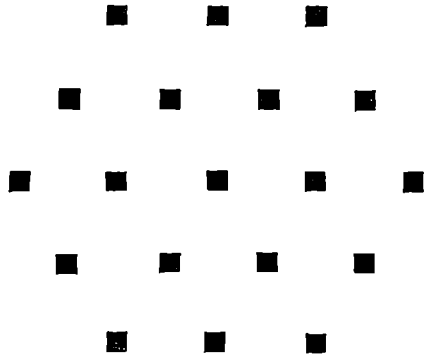
Saaledes blev Root Biavler. Langstroth's Bibog lærte ham, hvorledes Bierne skulde behandles og det gik rask fremad. Da Root lærte Wagner at kjende og denne kort efter begyndte at udgive American Bee-Journal, blev Root Medarbejder. I 1867 kom Udlygningsmaskinen over fra Tyskland og Root flyngede 1000 Pd. ud af sine 20 Stader. Det vakte Opmærksomhed og en Mængde kastede sig

over Biaulen. I midlertid forekom hverten Staderne eller Slynngmaskinen ham gode nok; han forbedrede dem og beskrev disse Forbedringer fra Tid til anden i A. B.-Journal. Det var ikke nok, Folk vilde vide mere Bæstet og der maatte trykkes Cirkulærer, kort efter i 2. Dplag, saa et nyt og saa atter et, for at kunne besvare den Mængde Forespørgsler, der indløb. Indtil 1873 sendte han dem gratis ud, men saa ansaa han det for bedst at tage en ringe Godtgjørelse. Cirkulæret udvidedes, og fik Navnet „Gleanings in bee-culture“, som stadig blev større og i 1876 blev Prisen 1 Dollar. (3,73 Kr.) Indtil da indeholdt det kun Svar paa indsendte Spørgsmaal, men optog nu ogsaa ledende Artikler; f. T. har Bladet c. 7000 Abonnenter. I 1882 begyndtes med et Bibrad for Børn: *Jouvenil Gleanings*. Breve fra Børnene med Spørgsmaal strømmede strax ind i Masjevis. Da saa mange tog fat paa Biaulen, indsendtes de samme Spørgsmaal atter og atter fra Begynderne og for at imødekomme dem, blev enkelte større Besvarelser, f. Ex. om Foraarsbehandlingen, trykt som Cirkulærer og udsendt i 10,000'er Exemplarer. Det blev for meget i Længden og saa opstod *A. B. C.*'en. Den indeholder som et Lexikon i alfabetisk, let overfluelig Orden, en lang Række Anvisninger over de forskjellige i Biaulen forekommende Ting, altsaa en fuldstændig og praktisk Bibog. Den Maade hvorpaa den trykkes er ejendommelig. Røst har selv Trykkeri, Satsen bliver stadig staaende, der trykkes kun et lille Dplag ad Gangen; efterhaanden som Bestillingerne gjøre det nødvendigt, og enhver ny Opdagelse, enhver nok saa lille Forbedring kan naarsomhelst indskydes. Saaledes holdes Bogen stadig paa Højde med Tiden. Til Dato er den udgaaet i 37,000 Exemplarer, jeg ved ikke, hvor mange Dplag, thi disse ere ikke angivne, men der kommer vistnok hvert Aar et nyt. Den jeg her benytter, er fra 1887, men Titlen og Prisen ovenfor er for Udgaven 1888.

Sammen med Forfattervirksomheden udvide Bistanden sig, der staar nu 500 Stader i Bihaven paa en Plæne af omtrent 2 Ld. Lands Størrelse. Op til Bihaven støder Fa-

briken, som stadig er blevet udvidet og nu beskæftiger 150 Mennesker, men baade Bihaven og Fabriken skal jeg senere komme tilbage til. Som man vil se, en ret omfattende Virksomhed for en Biauler!

Bogen selv. Den er i høj 8°, tospaltet, paa omt. 350 Sider og med 300 Træsnit, der ere en sand Pryd for en Bog. Papir og Tryk er af første Klasse. Endel af Billederne optage en hel Side og fremstiller for os en Række Bistande fra forskjellige Egne af Nord-Amerika, fra Syden og Norden, Østen og Vesten. Paa et af dem se vi et Landskab fra Californien. I Dalen, nedenfor de stovklædte Bjerge, ligger Bistanden frit paa Marken. Paa nogle andre, fra sydlige Egne, som Florida, ere Staderne opstillede i Alleer, beskyttede mod den stærke Solvarme af et Lovtag af Vin eller sydblansede Træer. Et viser os en vandrende Bistand i Staten New-York; fra Bistanden føre Skimmerne bort til de Egne, hvorhen der vandre, og en Jernbanevogn, indrettet til dette Brug, er parat til at modtage sin Ladning. Fru Culp's Bistand i Ohio er beplantet med høje Træer, til at give Skygge, og afværende med Rækker af Stader, er der plantet Busse. Paa et Billede se vi Bentons Bistand paa Den Cyprien; to Kameler er ført ind i Haven, belæssede med Stader fra Vandringen. Den ene har lagt sig ned og Følkenene er i Færd med at læsse Staderne af dens Ryg og stille dem op paa deres Plads. I det

hele giver denne Række Billeder et godt Begreb om Naturforholdene og disse store Bistandes Indretning. Overalt staa Staderne paa Jorden; Ben paa Staderne kjenedes ikke, og det er udelukkende Enkeltstader. De opstilles enten vækkelig, som i Ulcer, Havgange osv., eller paa et samlet Terræn „hexagonalt“, som i omstaaende Figur.

Som Exempel paa en af disse mønster-værdig holdte Bistande i stor Maalestof, skal jeg nærmere beskrive Koots egen. Der er et Billede af den, set i Fugleperspektiv fra Taget af Fabrikken. Den er som en firkantet Have med en umaadelig Plæne, der indtager et Par Tønder Land. Den er omhegnet af en Række Enebærtræer til Læbælte og i Hjørnerne er der Buskadsjer, i det ene tillige en stor Pavillon. Plænen i Midten er ved brede Gange delt i 7 mindre Plæner, den ene i Midten, de andre uden om ligesom Sællernes Stilling i en Bogstavle. Paa hver Plæne er opstillet 61 Stader, som tilligemed 7 Stader paa hver af 6 smaa Plæner i Periferien, ialt giver 500 Stader. Staderne ere paa hver Plæne opstillede „hexagonalt“, og der er nøjagtig 7 Fod mellem dem, regnet fra deres Midte. Plænerne ere græsklædte og med en Maskine holdes Græsset som et Tæppe den største Del af Aaret. Omkring Staderne er Pladsen belagt med Ginders, for at holde dem frie for Ukrudt, kun foran Indgangene til Staderne er der strøet Sand. Paa det hvide Sand ses enhver nedjalden Vi paa Afstand, hvad der er af stor Betydning ved Pasningen af en saadan Bistand. (Forts.)

Om de ny Hjørneklobse.

Ved tilfældig at faa et løst Brev at se i Pulten læser jeg følgende: De vil af „B. T.“ se at vi her paa Egnen har en Mand, J. Hansen, Snekerup, hvem Vren tilkommer for først at have vist, hvorledes de nye Hjørneklobse skal indfattes i Rammerne, for at en lodret og en vandret Ende altid, hvorledes man end vender Rammen, skal komme til at støde sammen. Ved at efterlæse „B. T.“ (Side

280) faar jeg en Bekræftelse paa, at det er en ny Maade at vende de nymodens Klobser paa. Og i Slutningen af Artiklen staa der: „Vi bede alle, som lave eller bestille Bihuse, om at lade Klobsene vende saaledes; derved vilde opnaas, at hvem vi end fik Huse og Kammer fra, saa skar Klobsene hinanden, som de skal gjøre, og vi fik paa dette Punkt ingen Forkludring, som vi desværre har faavel med Rammemaal som med Bihusene.“ Nu spørges herved: Hvorfor gjøre denne Forandring med Klobsernes Stilling? Er der nogen der skal have Vren for de nye Klobse, saa er det kun Th. Nielsen, Algod, thi ogsaa hans (Kammer) kan vendes som man vil, og dog skjære de (Klobsene) altid hinanden, naar de er paa Plads.

Jeg kan jo saa komme og vende de øverste Klobsene modsat „B. T.“ eller Th. Nielsens og saa paaafaa at det er det eneste rigtige, alt det andet er Kludder. Saa har vi 3 rigtige Maader!

Nej lad os holde os til det af Th. Nielsen fremsatte. Det gjør

Kr. Peder sen, Tved.

„Vre den som Vre bør.“ Efter ovenstaaende af Hr. Kr. Peder sen at dømmes og efter yderligere at have forespurgt os hos Hr. Th. Nielsen, Algod, skal vi med Glæde meddele, at Hr. Th. N.s Kammer ogsaa ere til at vende, saa Klobsene altid skære hinanden, og var det ogsaa i de to Huse, Hr. Th. Nielsen havde udstillet i Rbh. i Sommer, (hvad der i Travlheden var gaaet os af Minde). Altsaa Hr. Th. Nielsen tilkommer Vren af først at have vist os, hvorledes de nye Klobse skal vendes.

Foroven i Rammen er Hr. Th. N.s Klobse vendt ligesom anvist i „B. T.“ S. 280. For neden i Rammen er Hr. Th. N.s Klobse vendt modsat, hvad der er anvist i „B. T.“ Foroven i Rammen har alle jo Afstandsgivere og der har det særligt Betydning for Begyndere.

Paa den korte Tid af 2 Maanedes fra Hr. Th. N.s spidse Hjørneklobse blev bekendte for Biværterne i Ualmindelighed, altsaa til sidst

i Sept. Maaned, havde mange Steder frembragt et helt Angreb paa Hjørnelobfene og det ikke alene hos Biavlerne, men ogsaa hos Bistadefabrikanter og alle som en af dem vi saa, paa Jens Hansens, Snekereup nær, havde vendt Klodfene ens, med lodret Kant til den ene Side af Rammen og vandret Kant til den anden Side, altsaa Rammen ikke til at vende. Altsaa der var Grund til at stride ind strax, vi gjorde det efter bedste Skjøn. Hvad er der gjort fra andre Eider for at vejlede Biavlerne i dette Spørgsmaal? Vi har intet set!

Om Bistik.

Sanitetsraad Dr. Börner i Hattersheim, vistnok ogsaa selv Biavler, anser ikke Diens Gift for at være Gift i dette Ord's snævrere Forstand, men for at være et Giftmiddel. Smerten er en Følge af den direkte Indvirkning af Giftstoffet paa de fine Nervekraade, Svulsten er en Følge af Lammelse af Kapillarblobaarene og Dphobning i Kapillarkredsløbet. Omsagnet af Svulsten afhænger af Bødsfens Kraft og Graden af Underhudsvævets Fasthed. Er dette sidste meget stramt, som paa Pande, Næse og paa Fingrene, saa bliver Svulsten ikke stor, er det løst derimod, som paa Hals og Arme, saa opstaar der udstrakte Svulster. Massen af Svulsten bestaar af Vand, som svoeder ud af den standfede Kapillarbldmasse. Der opstaar jo aldrig Materie ved et Bistik; et Bevis for den stærke, antiseptiske (Forraadnelse hæmmende) Kraft af Myresyre's Virken i den menneffelige Organisme.

Naar man strax efter Stikket udpræsfer Stikstedet ret kraftigt med Fingerspidserne og dernæst kommer Salmiakspiritus og Blyvand, senere Blyvand og Klude (tolbt Vand eller Is) derpaa, svinder Svulsten hurtig. Skulde Smerten optræde meget stærkt, stiller man den ved Hjælp af en Morfin= eller en saakaldet Tralles= sprøjte og indsprøjter 2—3 Draaber af en Op= løsning af Cocain muriat. 0,29 med Aqua dest 4,0 i Ruben under eller ved Siden af Stik= aaret. Midlet holder sig, Anvendelsen er

smærteløs og ganske uskadelig. Midlet og Sprøjten burde ikke mangle ved nogen Bistand, da Smerten af Bistikket i enkelte Tilfælde ogsaa har foranlediget Nervevilsælde, især hos Børn og Kvinder.

Bemærkninger til Hr. Kr. Pedersen's og P. Stefansen's Udtalelser.

Naar et Bistade skal befolkes, saa borttages alle Rammerne paa de 6 a 8 St. nær som Folket faar strax. Resten af Rammerne henlægges saa altfor ofte enten i et Hjørne i Suggehuset, Brændehuset, paa Loftet eller lignende Steder og der faar de Lov til at ligge i en Bunke som det bedst kan træffe sig. Efterhaanden som Bekommende har Brug for Rammer hentes der af Bunken; at Rammerne ved saadan en Behandling, hvor affurte de er lavet, bliver mer eller mindre ubrugbare følger af sig selv. Hos de dygtigere Biavlere samt hos Træarbejdere ere Rammerne i Reglen enten ophængte paa et Brædt eller paa Lister eller stablede. Paa Møder har vi anbefalet Biavlerne at stable deres Rammer, saa de altid kunde passe. Vi taffer Kr. Pedersen fordi han har draget dette Spørgsmaal frem i „V. T.“ og saa udførligt omtalt sin Maade at hængemme Rammer paa og særligt fordi det herved kommer alle vore Læsere tilgode. Naar Rammerne er stablede saaledes som Kr. Pedersen meddeler, saa bliver de ikke skjæve, men naar Træet, Rammerne er forarbejdet af, ikke har været rigtigt tørt, saa vil det med Tiden tørres ind, saa Sømmene ikke længere holder Rammen fast jaanmen og i Winkel. Inden saadanne Rammer skal bruges, bør alle Sømmene slaas længere ned, saaledes at Rammen bliver fast igjen. Selv bruger vi og har brugt i en Række af Nar Trugstade-Rammer, hvis Underlist springer $\frac{1}{5}$ frem og ved høje Rammer synes det os særligt at være nødvendigt. Derimod kan Fremspring vist med stor Fordel undværes ved udbyggede Rammer, i Højstaderne

med de smaa Kammer, ligesom det heller ikke bruges ved Halvkammer til Honning.

B. Stefansens Kammer ere 19" høje og 8" brede. Paa denne Egn er endnu en Del forandrede „Zinglerfen“s Højtader, hvori bruges Kammer, som ere $9\frac{1}{2} + 9\frac{1}{2}$ " udvendigt Maal; jeg har, som Forsøg, gjentagende Gange overvintret Folk paa 2 Kammehøjder af det Maal, altsaa ogsaa 19" Højde og Dørvintringen er gaaet godt. Folkene har været indvintret paa 10 Kammer. At 12" høje Kammer ere gode at overvintre paa, erkjendes vist af alle Bivødlere.

Hver Stadesform, hvert særlige Kammermaal fordrer sit bestemte Arbejde, naar der skal naaes det fulde Udbytte af Bierne. Derfor er det saa svært for Højtadebivødlere at faa et stort Udbytte af Trugstaderne. Hvis der kun var et Kammermaal og Stadesform i Brug, vilde det være langt lettere at faa praktisk og betalbar Bivavl frem, end det nu er. Der vilde være langt flere dygtige Bivødlere og det vilde være meget lettere at give Vejledning. De nu i Firsene saa udbredte og prøvede 3 Kammerstørrelser til Trugstader ($\square$ ' -- $10 + 12$ " indvendigt Maal og $14\frac{1}{8} + 8\frac{1}{2}$ " udbvend. M) er endnu ikke saa foreløbde, saa de bør afløses af andre Maal. Men Tiden og Udviklingen, der forandre saa meget, vil sikkert ogsaa gjøre sin Virkning gjældende paa Kammerstørrelsen og Stadesformerne.

April.

Ligesom Landmandens Høstuddbytte i høj Grad beror paa hans Jords gode Behandling, vil Bivødlers Honninghøst i betydelig Grad afhænge af den gode og forstændige Pasning, som bliver Bierne tilbedt nu i Foraars-tiden.

Staderne, hvis Honningforraad man allerede maa have forviklet sig om, bør man ogsaa efterse nu samt om der er god Yngel og hvis denne mangler eller der er Puffelyngel (Dronelyngel i Arbejderceller, ofte lagt af en Arbejdsbi eller i hvert Fald af en usfrugtbar Dronning) bør de indsættes til et andet Folk

og da til det, som har mest Mangel paa Bier; man hænger Tavlerne med Bierne bag det Folk hvormed de skulle forenes, og lader dem være der nogen Tid, for at begge Folk kunne faa ens Lugt, og derpaa overprøvede dem med Sukkervand og lader dem sugge sig fulde af Næring, hvorpaa man borttager Indfudsdyren, og ordner Tavlerne og de ville da forene sig frebeligt. Da Bierne tære meget i denne Tid (man regner indtil 5 Pd. i April) maa man sluttig se efter, at de ikke komme til at mangle. Foruden som tidligere anført at fodre med tykflydende Sukker, kan man ogsaa tage Tavler med Honning fra dem, som undertiden kan have Overfod og indhænge til de manglende; frystalliseret Honning maa paasprøjtes lunkent Vand. Ved Fodring maa passes at intet spildes, da derved let kan fremkaldes Røveri.

Spekulationsfodring bør nu anvendes for at faa Folkene stærke og folkerige til kommende Træk, dog maa man tage Hensyn til hvordan Vejret er og Udbygten til Træk i den paafølgende Tid, om der er Blomstertøv at hente, hvilket ses paa om de hjembære det paa Benene. I de egentlige Hedeegne kan det ikke nytte at begynde denne Fodring før i næste Maaned. Man bruger saa at affrælle lidt af Forseglingen paa Honningen af den bagerste eller ogsaa af den ved Bierne nærmeste Table og paasprøjte lunkent Vand, som helst maa have kogt, haade paa Honningen og de nærmest værende tomme Celler, men paaser at der ikke kommer Vand paa Yngelen eller i Nærhed af denne. Ogsaa Sukkervand gives enten i Foderglas foroven eller i smaa Hliktruge 2" brede, 6" lange, $\frac{1}{2}$ " høje, haade ved Stader og Kuber; hermed lodres om Aftenen og Bierne tror at der er godt Træk og fremstjynder Yngelansætningen. Denne Fodring maa i det Hele ikke ske stærkere end til dagligt Behov og ikke til Hengjemsning i Cellerne.

Ogsaa Melfodring kan bruges med Fordel baade for at afhjælpe Træng hertil og til at fremstjynde Uglægningen. Hvede- og Urtemel er bedst, og kan udblandes mellem Sukkeret og Honningen til en Slags eller Dej, der lægges oven over Tavlerne. Man kan ogsaa stille Mel, der er blandet med Hølfelse paa en varm

og beskyttet Glade og ved Siden af lidt Vand med Vogtaavlestykker i, og hvortil Bierne loffes ved lidt Honning, dog uden at foranledige Nøveri. Saalænge Bierne flittig indbære af Melet kan man vistnok med Fordel vedblive her med, indtil de vrage det, som er Tegnet paa at de finde Blomsterstøv nok i Marken.

Hos mig holdt endel af Bierne Rensningsudflugt d. 12. Marts. Der var kun 4 Gr. R. men Vejret var mildt og der saas ingen døde Bier paa Jorden.

Er der ikke rensset under Bierne saa gjør det nu: saml Vogtsmuldet og rens det, thi „Krummer er ogsaa Brød“. Hold Flyvehullerne jmaa. Dverflødige tomme Tavler maa være borttagne fra Bierne: Der maa ikke være Dronevov i Tavlerne; der maa være pakket lunt omkring Bierne. I Slutningen af Maanedten kan man i bedre Egne til stærke Folk og under gode Forhold, begynde at indsætte en Kunsttaale midt i Yngellejet, som snart udtækkes og belægges med Yngel.

Her paa Egnen blomstrer i Reglen i denne Maaned i betydelig Mængde i Mark og Hebe, Føljob og Hvidris (en lav krybende Pil) og nogle andre Pilearter. Det er nu den mest passende Tid at saa Frø af Biplanter i Mark og Have. Plantning af Træer og Buske m. m. finder nu og snart Sted.

Restjylland.

J.

Smaating.

Et søgt Navn for danske Bivandsblade er „Vi-Lidende“; ved Nytaar ombyttede endog det 22 Aar gamle „L. f. B.“ sine store Typer og antog Familienavnet „Vi-Lidende“.

Naar der synes Navn paa Duge, Servietter o. l. er det langt lettere at udføre, naar Brangen lige under, hvor Navnet skal staa, gnides med Bivov, til Tojet paa det Sted bliver stift.

I Savoyen har en Chokoladefabrikant forstegt at fremstille Chokolade med Honning istedetfor med Sukker. Det er lykkedes

ham og han har faaet et Produkt af en overordenlig fin Smag og sundere, men den vil ogsaa blive lidt dyrere. At Forbruget af Honning vil stige, hvis den ny Fabrikationsmaade bliver almindelig, er en Selvsølge.

Spørgsmaal om Bivavl.

Nr. 62. Hvilken Slags Beholdere ere de almindeligste, som bruges til at sende større Partier Honning længere bort i, og hvilke ere de bedste. Sten og Lerkruffer vil jo gjerne gaa i Stykker?

B. N.

Som Beholdere til Honning til Forsendelse benyttes dels Trætønder, dels Blikspande. I enkelte Egne benyttes nye Smør-Dittinger meget, og mange bruger at overløbe dem indvendigt med et tyndt Lag smeltet Vov for at Honningen ikke skal faa Smag af Træet; men naar Honningen krystalliserer sker det ofte at Smørtræet (det er jo videst paa Midten) aabner sig noget ved Enderne af Honningens Pres. Det bedste, men noget dyrere, er Spande af godt Staalblik og den passende Størrelse er naar hver Spand tager 50 Pd. Honning. Naar Spandene overbindes med et Klæde ere de tilstrækkelig emballerede til at forsendes saavel med Bane som Dampstibe.

Naar Krufferne ere snevrere foroven end paa Midten, saa springer de ved Honningens Pres; ved Forsendelse med Bane eller Dampstib skal de pakkes enten i Kasse eller Kurve. Til Hjemmesalg af Honning anbefales det at komme Honningen i Glas eller mindre Kruffer, en Uges Tid efter at den er udslyngt og som det billigste og dog smukt og godt kan anbefales de i omstaaende Avertissement annoncerede Kruffer, da de ere lige op saa springer de ikke i Stykker.

Nr. 63. Lager Honningen Skade af at blive omstuffed i en anden Beholder, naar den er meget fast?

B. N.

Naar den faste Honning omstiffes uden først at blive opløst, saa vil Luften faa Udgang til den og Honningen vil hurtigt tabe sin gode Velsmag, ligesom den ved Omstifningen har tabt sit Udseende. Man bør derfor inden man omstiffer Honningen tage Dverbindingen af, og sætte Karet i en Kjedel med Vand, som holdes stærkt varmt til Honningen er opløst eller ogsaa ved at sætte Honningen paa et varmt Sted. For at spare paa Arbejdet staar man sig derfor bedst ved at sætte Honningen der er bestemt til at sælges i Smaapartier i Glas og Kruf-

fer saafnart som Konningen i en Uges Tid efter at den er udslyngt har sat sig. (Læs „B. L.“ Side 61 og 67.)

Nr. 64. Er det i sidste Nr. af „B. L.“ averterede „Kryстал-Sukker“ saa fortrinligt til at fodre Bier med? Hvis saa er, hvorledes forsendes det billigst?

N. S.

Bejret har endnu ikke tilladt at gjøre praktiske Forsøg i nogen videre Udstrækning, saa der med Sikkerhed kan udtales nogen bestemt Dom derom, men efter vort Forsøg at dømme synes det at staa paa Højde, om ikke over godt Demerare og Kandi-grus og dertil kommer, at det jo er betydelig billigere pr. Pbd. Forjendelsesomkostningerne bliver mindst naar Betalingen for det Antal Pbd. som ønskes indsendes pr. Postanvisning og Bestillingen skrives paa Kuponen, samt hvorledes man vil have det sendt. Ved 20 Dres Jernbane-Krimærte forsendes 10 Pbd., for 40 Dres S.-F. 20 Pbd., til hvilken som helst Station ved Statsbanerne Landet over. Større Partier sendes meget billigt som Fragtgods. Forsendelse som Fragtgods vil blive fra 1/2 til 1 Dre pr. Pbd. efter Partiets Størrelse og Vejtlængden (ligesaa med Kunsttavler).

Manglende Numre.

J Anledning af en Klage fra en Kredsformand over at et Posthus nægtede at staffe manglende Numre til Solbæ, der havde bestilt dette Blad „L. f. B.“ hos Redaktøren (altsaa ikke paa Posthuset) henvendte vi os til Generalpost-Direktøren med en Forespørgsel om denne vigtige Sag. Det er nemlig ikke første Gang, at en lignende Klage er fremkommen. Under 9. Febr. have vi modtaget følgende Svar:

„J Anledning af den i Deres Skrivelse af 15. f. M. indeholdte Forespørgsel undlader man ikke herved tjenligst at meddele, at det saavel med Hensyn til uabonnerede som abonnerede Abiser er en Tjenesteplicht for Posthusene at føre Kontrol med, at samtlige Numre af et Blad kommer den, til hvem Bladet er anmeldt, henholdsvis Abonnenten, i Hænde, samt i Tilfælde af, at noget Nummer maatte mangle, at rekvirere dette ved Afsendes-Posthuset.“

Det glæder os saaledes at kunne konstatere, at vor Opfattelse er rigtig: Vedkommende Postexpedition er pligtig at rekvirere manglende Numre uden Hensyn til, om Bladet er bestilt paa Posthuset eller hos Redaktøren.

Da Ovenstaaende har Interesse og kan komme enhver til Nytte som holder et Blad har vi optaget dette St. efter „L. f. B.“

Fra Kredsjene.

Frederiksborg Amts Landhofsorening afholdt et Viavlermøde den 17. Marts d. N. i Grested Kro, Hr. Proprietær Lund, Annisegaard, dirigerede Mødet. Fru Demant fra Kjøbenhavn, holdt et langt og udmærket Forbrag til „Vejløbrning i Viavlen“. Mødet var saa stort og talrigt besøgt som ikke noget Viavlermøde tidligere her paa Amtet og der blev rettet en Mængde Spørgsmaal, som Fruen besvarede tilfredsstillende. Folk interesserede sig saaledes for Sagen, saa Mødet varede fra Kl. 4 til den mørke Nat.

Viavlermøder m. m.

Samsø Viavlerforening afholder Generalforsamling hos Stomager Haagenen i Tranbjerg Søndag 7. April Kl. 2. Efter Generalforsamlingens Slutning vil der blive foretaget vejledende Dvælses, hvortil alle Viavlere indbydes.

N. C. Haagenen.

Fra Udlandet.

Schweiz. Den heldige og anstrengende Virksomhed af Bestyrelsen for „Foreningen de Schweiziske Bivener“ har ogsaa fundet Forbundsregjeringens Anerkendelse og det saavel i Form af smigrende Bidnesbryd som ogsaa i klingrende Understøttelse. Kadsens tilfredsstillende Tilstand muliggjør og opmuntrer til at give sig især med nye videregaende Dgaver. De Bivibensfabelige Stationer (Bivibstoler) viser sig at tilfredsstillende de Forventninger, man nærede ved deres Oprettelse. De tage til i et glædeligt Antal og Viavlerens Interesse voger øjensynligt ved deres Resultater. Disse Bivibstoler have mægtigt bidraget til at almindeliggjøre den videnskabelige Behandling af Bivibspørgsmaalene. Megen Snæverhjørtehed, mange Fordomme og talrige Ensigtheder ere blivne belyste og dermed begravne. Ogaa Landbrugforeningen i Neffenbach har besluttet at lade afholde et Kursus i Bivib i 1889, under Ledelse af Lærer Huber.

Bekjendtgjørelser.

50 Pd. Honning (fra Jylland) à 50 Øre pr. Pd. er tilsalgs. Red. anviser

Til Honning. Smukke riske hollandske Krukker til 1 Pd. Honning 12 Øre, til 2 Pd. 16 Øre, til 5 Pd. 25 Øre pr. Styk, naar mindst 25 St. tages. Roskilde Ler-vare-Fabrik, Roskilde.

D'hr Biavlere underrettes om at jeg i Aar har nedsat Prisen paa mine Bistader med 10 pCt. Vox og andet til Biavl en henhørende til billige Priser. Ordre bedes snarest indsendt.

Prisliste gratis og franko.
Ø.-Jølby, Nykjøbing, Jylland.

M. Boll.

Kunsttavler fabrikerede paa et fortræffeligt amerikansk Apparat faas hos Undertegnede.

Vox forarbejdes billigt til Tavler. Vox kjøbes til høj Pris.

B. Bojesen, Systofte, Nykjøbing p. F.

30 Øre pr. Pd., Ostindisk Krystaller, 50 Øre pr. Pd., (udvasket Rørsukker) er særlig at anbefale til Fodring af Bier. Kandisgrus og andre til Bifodring hidtil brugte Sukkersorter ere ikke saa gode eller fordelagtige.

Jensen & Bagger.

Kultorvet 14, Kjøbenh. K.

Kunsttavler af ublandet Bivox,

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser, faas hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svendborg. Vox tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

De bedste danske Voxtavler

(Sølvmedalje i Kjøbenhavn 1888)

af alle Slags faas hos Undertegnede. Vox ønskes sendt inden 1ste April. Priserne som forrige Aar.

Andkjær ved Odder. I Januar 1889.

N. Jakobsen.

Kunsttavler (flere Gange præmierede) fabrikerede kun af ægte Bivox faas til billigste Priser. Vox forarbejdes. Bestilling sker billigst paa Brevkort til

I. C. Olsen, Snedker

Hvilested pr. Søllested.

Foruden alm. Voxtavler, Dronetavler, Delingstavler med Arbejder eller Dronestempel, Koerbs Tavle, laver jeg ogsaa iaar eensidede Dronevoxtavler. De Biavlere, der forsnyer sig hos mig, faar alle disse forskjellige Slags Voxtavler til ens Pris.

Andkjær ved Odder, den 20. Febr. 1889.

N. Jacobsen.

Kunsttavler saavel til Yngel som kun til Honning valsedede af ægte Bivox, anbefales saavel Foræninger som den større eller mindre Forbruger til meget billige Priser. Prøver sendes paa Forlangende frit. Vox forarbejdes for 35 à 40 Øre pr. Pund. Svind beregnes ikke. Udmærket fin Tavletraad kan om ønskes medfølge.

N. S. Kristensen.

Himmeløv, Roskilde.

Mine anerkjendte, præmieverdige Trugstader anbefales Biavlerne.

P. Stefansen, Hulegaarden, Ringsted.

Trugstader saavel til en som til to Familier, samt udmærkede Udslyngningsmaskiner faas hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old, Skibby.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3300 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

For Kube-Biavlere. Et eller to nye og praktiske Trugstader ønskes børthyttet og istedet for ønskes et eller to Bifolk i Kube. P. Pedersen, Tømmersvend, Brønriches Vænge, Roskilde.

Slesvig. Kunsttavler og Delingstavler af rent Bivox, præmierede med 3 første Præmier i 1888, deriblandt Sølvmedalje i Kjøbenhavn, anbefales af

H. A. Madsen,
Broager.

Prøver og Pris gratis og franco.

Bøger til nedsat Pris.

Vejledning i den nyere Biavlsmethode efter Dzierzon ved Th. Thorson, 1859. 81 Sider. Pris 75 Øre.

»Den danske Bive« 1860—61 af Th. Thorson, 600 Sider. Pris i Kr. 50 Øre.

Den italienske Birace, ved Th. Thorson, 1863. 24 Sider. Pris 25 Øre.

Praktisk Vejledning til Biavl af B. Bojesen 1873. 162 Sider med 40 Billeder. Pris 1 Kr

Faas i de fleste Boglæger samt hos Forlæggeren

Rudolph Klein.

Pilestræde 40, Kjøbenhavn. K.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmelv, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ { udgaar en Gang i hver Maaned }
 { koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. } bestilles paa ethvert Postkontor.

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidende“s Redaktion, Himmelv, Roskilde.

Indhold: Om at gjøre Jagttagelser over Biplanterne. — Et Brudstykke af en Diskussion. — Mere om Centralmøderne. — Borago officinalis. — Oversættelseskassen (med Billede). — Maj (med Billede). — Smaating. — Fra og til vore Læsere. — Spørgsmaal om Biavl. — Fra Krefsen. — Biavlermøder. — Bekjendtgjørelser.

Om at gjøre Jagttagelser over Biplanterne.

Af Herm. Borries.

Der er to Ting, Biavleren har Trang til at vide Besked med, naar Talen er om Biplanterne, nemlig deres Blomstringstid og deres Værdi for Bjerne. I ingen af disse Retninger er vor nuværende Kundskab tilfredsstillende, og da der blandt Biavlerne findes ikke faa Gartnere, Have- og Blomstervenner, som let kunde gjøre nye, værdifulde Jagttagelser over disse Emner og der ingenlunde mangler Interesse for Sagen — hvad der stadig har vist sig —, men snarere Klarhed over, hvorledes man skal bære sig ad dermed, har jeg foresat mig i al Korthed at fremstille, hvad det er, det kommer an paa at iagttage og hvorledes Jagttagelserne bedst kunne udføres. Til at gjøre Jagttagelserne hører der ikke særlige Forudsætninger, naar undtages Kjendskab til Planterne, lidt Taalmodighed og Nøjagtighed. Djemedet maa nærmest være det, at tilvejebringe et Materiale fra forskjellige Egne af Landet, hvorpaa

man i Fremtiden stadig kan bygge videre. Selvfølgelig vilde det være, om flere Biavlere, der vare bosiddende i forskjellige Egne, kunde komme overens om at foretage Jagttagelserne paa en ensartet Maade, hvorved disse vilde faa større Gyldighed og Brugbarhed. Hvis Biavlerforeningen vilde sætte Sagen i Scene og lade trykke Schemaa til Udfyldning, slog Sagen maaske bedst an.

Lidligere Jagttagelser. Jeg skal kort omtale de, ganske vist faa, men paa den anden Side meget værdifulde, Jagttagelser over Biplanterne, der hidtil ere gjorte her i Landet. Begyndelsen blev gjort af Trafikchef F. Møller i 1863. I „Nordisk Tidsskrift for Biavl“ Side 380 findes hans første Bidrag: „Biavlen i Omegnen af Hønsborg“; Forfatteren giver heri en Beskrivelse af Egnen med dens Trækforhold, de vigtigste Biplanters Blomstringstid i Aarene 1859—62, hvorledes de forskjellige Træts Varighed var, hvorledes de afløste hverandre, hvormange Dage Bjerne kunde flyve ud. I samme Tidsskrift S. 489—493 findes F. Møllers Artikler „Biavret 1863“ og „Bemærkninger angaaende Trækforhold“. I den første fortælles om Biaarets Træk og Antallet af Træddage, den anden paa-

viser Forskjellen mellem Vegetationen i Sjællands østlige og vestlige Egne og Træksforholdenes Indflydelse paa Biavlens Drift. Artiklen er velskreven og meget læsevrig, den kunde fortjene atter at blive optrykt. Disse nævnte Artikler vare ligesom Forløbere for to andre langt mere udførlige, som jeg skal opholde mig noget mere ved, da de endnu ere de bedste Bidrag, vi have til Kjendskaben om vore Biplanter og vore Træksforhold.

„Nordiske Honningplanter“ findes i „L. f. B.“ for 1868, Side 16—28, for 1869, Side 49—64 og Side 78—83, for 1871, Side 61—75 og for 1878, Side 10—14. F. Møller har her givet en Oversigt over vort Kjendskab til Biplanterne, som behandler de fleste herhen hørende Emner: Klimæts Forhold til Vegetationen — Honningudfodringen — Blomstens Bygning — Blomsterstøvet og Insektbestøvning — Blomstringstiden — Klæbevox — Honningdug — Bladlus honning — Jordbundens Indflydelse — Oversigt over den Rækkefølge, hvori Biplanterne blomstre. Endelig er hertil søjet en tabellarisk Oversigt over 280 Biplanter. Foruden deres danske og latinske Navne, angives deres Blomstringstid, deres Vorested (Have, Dige, Skov, Eng osv.) og deres Udseelse (Honning, Blomsterstøv og Klæbevox). Listen af de danske Navne er ordnet alfabetisk, saa at Planterne ere lette at finde, men navnlig er Angivelsen af Blomstringstiden meget praktisk indrettet, saa at man kan se, hvornaar og hvor længe enhver Plante blomstrer og hvilke, der blomstre samtidige.

Et Brudstykke af en Diskussion.

„Om Ind- og Udvintring“ ved den norske Biavlerforenings Udstilling i Christianssand den 17. August 1888, faldt efter „Tidskrift for Biskjøtsel“ følgende Udtalelser:

Fvar S. Young: Tal. er af den Overbevisning, at en af Hovedbetingelserne for en god Overvintring, er rigelig Tilgang af frisk Luft. Man bør have en stor Abning under

Vinterlejet. Det er den onde og bebrøvede Luft, som er saa ødelæggende for Bierne i Vintertiden. Man behøver ikke absolut at have løse Bunderbrætter, man kan derimod have enhver Kube saaledes, at den holder forøder mod Flyvehullet. Jeg tror heller ikke, at man bør have porøst Dække over Vinterlejet. Der er en Ting, som ikke er blevet nævnt af den ærede Indleder; jeg har set baade hos mig selv og hos mange andre, at Bisfolk er døde af Sult om Vinteren, uagtet der i Kuberne har været flere Kilo forseglet Honning; dette har især været Tilfældet med Ramtuber med Flyvehullet paa Langsiden. Har man derimod Flyvehullet paa Endesiden af Stedet og sørger ved Invintringen for, at Bierne enten sidder forrest eller bagerst i Vinterlejet, samt har givet Bierne Vintergennemgang i Skagerne, vil det neppe nogeninde hænde, at et Bisfolk dør af Sult med Overflod af Honning i sit Hus. Tal. foretrak at fodre med tørt Sukker. Tal. anbefalode enhver nævenyttig Biskjøtter til i Vintertiden at forarbejde sine Huse — enkeltvæggede — selv.

Truslew troede, at de Bier overvintrede bedst, hvis Yngelrum holdtes meget i Ro.

Harald Lie meddelte, at han aldrig havde set Kulshyren rinde ud af Kuberne. Han havde ogsaa en meget simpel Maade at indvintre Bier paa. Han havde ifjor indvintret 28 Bisfolk for sig selv og de stod sig godt alle sammen; der fandtes ikke i alt 100 døde Bier paa Bunderbrættene. For andre Folf havde han indvintret 53 og ogsaa disse havde overvintret meget godt. Fvar S. Youngs Resultat stulde det være hyggeligt at høre.

Fvar S. Young beklagede, at Biforeningens Midler ikke strakte til at sende Hr. Lie rundt og indvintre „Alles“ Bier. Han troede imidlertid ikke den nævnte heldige Overvintring skyldtes Hr. Lie's overlegue Dygtighed. Det turde kanske her kunne anvendes det gamle paa Østlandet benyttede Ord: „Naar Helbet er der, saa griser rånen.“ Hr. Lie forstod ikke, at Kulshyren rinder ud af Ruben. Dette kom naturligvis deraf at Hr. Lie ikke kjendte til, hvor tung Kulshyren var. Hvis vi kunde „se“ Kulshyren, vilde vi nok se den „rinde“ ud af

Ruberne. Naar Hr. Lie havde saadan Lyft til at vide, hvorledes det var gaaet med Talerens Overvintring, skulde Taleren oplyse om at af 20 indvintrede Bisfolk var 17 døde af „Sult“, da Fodringen var forsjømt under Talerens Fraværelse i Amerika.

Mere om Centralmoderne.

(Af H. Gislev i T. f. B.)

II. I Hr. N. S. Kristensens Artikel (S. 14) var der et Punkt, som vi nærmest af Mangel paa Plads maatte forbigaa i det Nummer. Vi tænkte os tillige, at mulig en af DBF.'s Delegerede kunde have fundet Anledning til at paatale det Punkt: At der vaages skarpt over, at enhver Kreds virkelig har det Antal Medlemmer, som giver Ret til at sende det af Kredsen sendte Antal Delegerede. Holdere i Amtet, som ikke ere Medlemmer af Amtsföreningen, kunne ikke regnes med*).

Det sidste Punktum skal man mærke sig, derfor have vi udhævet det. Det kan nemlig næppe være Hr. K.'s Alvor at paasta, at det nogen Sinde har været saaledes i DBF. Det er jo først i de senere Aar, at et større Antal af vore Amtsföreninger ere blevne organiserede; men hvor mange Amtsföreninger vare mon ordnede i de Aar, Hr. K. taler om? Havde det gaaet saa strengt til, saa havde nok de fleste af de Centralmøder blevet meget smaa. Vi kunde anføre adskillige Amter, der i en Aarrække have sendt 1 Delegeret hvert til Centralmøderne, uagtet vedkommende Amter slet ikke havde Amtsföreninger. Det fremsatte Punkt er altsaa ikke en gammel Kjendsgjerning, men det er et Ønske, som Hr. K. nærer.

*) Der har i ethvert Tilfælde siden 1ste Januar 1886 været vaaget strengt over, at ingen Kreds i DBF. har sendt flere Delegerede end Amtets Holderantal berettigter den til; men alle Holdere have været regnede med uden Hensyn til, om de tillige vare Medlemmer af Amtsföreningen Bemærkning af H. G.

Det kan ikke nægtes, at der virkelig er noget, der taler for en saadan Ordning, fordi det vilde være en Støtte for Amtsföreningerne og en Spore for dem til at holde Samling paa deres Medlemsstal; men uagtet Kredsenes Ordning er gaaet meget stærkt frem i de senere Aar, tro vi dog, at Tidspunktet for en saadan Bestemmelse endnu vilde være for tidlig valgt. Hvis den nemlig vedtoges, da vilde jo for Øjeblikket 5—6 af Amterne være udelukkede fra Centralmøderne. — Endvidere maa man lægge Mærke til, at en saadan Bestemmelse nødvendig maatte medføre, at der fastsattes et bestemt Medlemsbidrag for alle Amtsföreninger; thi ellers kunde man jo udsætte sig for, at en Amtsförening kun for at faa mange Medlemmer nedsatte sit Medlemsbidrag til f. Ex. 5 Øre, hvilket vilde umuliggjøre al Virksomhed i Föreningen.

Vi ville slutte disse Betragtninger med det Raad til Föreningens Medlemmer: Været forsigtige med at foretage for store Forandringer i Föreningens Ordning og Ledelse, saalænge Sagen gaar godt fremad. Vi have jo endnu i frisk Minde den Tid, da Föreningen gik tilbage. Den Gang var der gyldig Grund til at foretage betydelige Ændringer, og saadanne bleve da ogsaa virkelig foretagne til Held for Sagen. Om der for Tiden vilde opnaas noget virkelig godt ved de af Hr. K. foreslaaede Ændringer, det stiller sig for os som meget tvivlsomt.

Da denne Artikel var sluttet, modtog vi fra en Delegeret følgende Udtalelse, som vi ganske kunne tiltræde:

„Da DBF.'s Love ikke bestemme, om Centralmøderne skulle være offentlige eller ej, vil hvert enkelt Centralmøde selv have det i sin Magt at tage Bestemmelse herom. At Ikke-Delegerede have overværet Forhandlingerne, har jo flere Gange fundet Sted; men Ikke-Delegerede have næppe nogen Sinde deltaget i Afstemningen.“

Borago officinalis.

(Blaa Hjulkrone.)

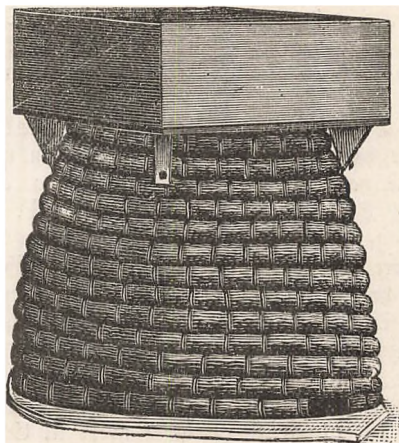
Blaa Hjulkrone eller Borago'en hører til vore mest udmærkede Biplanter og dens Blomstring kan, naar Frøet udsaaes til forskjellige Tider udstrække sig over et meget langt Tidsrum. Blomsterne er meget rig paa Nektar og kun faa Planter søges saa stærkt af Bierne som denne og man kan derfor have megen Fornøjelse af at dyrke Hjulkrone i et Bed i Haven eller paa en eller anden ellers udyrket Blet Jord, den er en særdeles nøjsom Plante der trives selv paa meget mager Jord, jeg har saaledes udsaaet noget Frø af denne Plante i Grusgrav, hvor Jorden selvfølgelig ikke er af nogen frugtbar Bestaafenhed, her opnaaede Planterne ganske vist heller ingen stor Højde, men de blomstrede rigt og søgtes meget stærkt af Bierne. Naar man først en Gang har udsaaet Frøet paa et Sted der ellers ikke dyrkes og Stedet ikke er meget fugtig, behøver man ikke oftere at saa paa samme Sted, da det afsalbne Frø selv bevirker den videre Forplantning og da selvsaaet Frø er tidligt paa Færde om Foraaret, kan man deraf saa udmærkede gode Planter til Udplantning. Planterne sættes i Rader med 3 Kvarter til en Alens Afstand imellem Planter og Rader. Hjulkrone er kun eenaarig og dens Blomstring falder i Juli—Oktober. Hjulkrone dyrkes for Tiden ikke uden for Biernes Skyld, da den ikke benyttes hverken som Foderplante eller til andet Brug; dog skal Hønsene være meget for Frøet, vel har jeg ikke selv forspøgt at fodre Hønsene dermed, men jeg har lagt Mærke til at Skovduerne jævnligt søgte et Sted, hvor jeg havde udsaaet noget Frø af Hjulkrone, saa det er meget rimeligt, at Hønsene ogsaa ynder Frøet, der er af en ganske anseelig Størrelse. Da Hjulkrone blomstrer over saa langt et Tidsrum, saa ere Frøene efter de første Blomster modne og falder af længe inden de sidste Blomster springer ud. Vil man derfor høste Frø saa bør man affære de tidligt ansatte Frøstængler, saasnart de første Frø begynder at falde af

og lægge Frøstænglerne paa et Sejl, hvor Frøet kan eftermodne.

N. P.

Øversatskassen.

Vil man høste Honning af fine Bisfolk i Kube sker det lettest og med størst Udbytte ved Hjælp af den bevægelige Tavlebygning. Det er jo Biernes Natur at sætte Honningen over Yngellejet, derfor egner Øversatskassen sig saa udmærket til at høste Honning af, naar man ikke lige strax vil forlade Kubebiaavlen og tage fat paa Husene. Anskaf kun et Hus om Aaret, benyt Øversatskasser til de andre Kuber.

Øversatskassen bruges Halvrammer ligesom foroven i Trugstaderne, indvendig skal Kassen til 10 + 12" Maalet være 13" imellem de 2 Sider, Rammerne hænges paa og laves af et 6" Brædt, til Normalmaalet skal Kassen være 14⁵/₈" og af et 5" Brædt i Højden. Kassen kan passende være 12" lang, altsaa Plads til 8 Rammer. Kassen bør være med fast Bund og under Bunden fastlæs en 3 à 4 trekantede Klobse, saaledes at de støtter mod

Kuben; i hver Klob's kan bores et Hul, hvori stikkes et Søm til at holde Kassen fast til Kuben. I Kassens Bund er et større rundt Hul som er skaarct større nedad, saa det falder til paa Kubens Straaning.

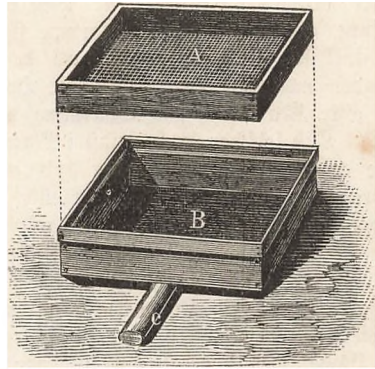
Naar Bierne sidst i Maj eller først i Juni har fyldt Kuben med Yngel og Hovedtræffet begynder, tages Broppen af Foderhullet i Kubens Top og Kassen sættes paa. Rammerne i Kassen bør helst være forsynet med udbyggede Tavler eller i Mangel deraf Kunsttavler; er Gjennemgangen passende stor (2" i Løermaal) og Bierne strax har Trang for mere Plads, saa gaar de hurtigt derop og man kan af en saadan Oversatskasse høste Honning flere Gange en Sommer og det er god Honning. Naar Hovedtræffet begynder at standse, bør Kassen borttages, at Bierne kan saa sanlet tilstrækkeligt til Vinterforraad i Kuben, som hidtil af Bierne er benyttet til Yngel. Kassen er let at høste Honning af, den kan jo behandles ovenfra ligesom Trugstabet. Rammerne i Kassen dækkes med Vordug eller Løj. En Straakappe kan benyttes til at dække Kassen og den understaaende Kube med. Kassen er let at lave for enhver som er lidt Husflidsmand, der kan til den benyttes gjennemskaarne Brædder, saa hele Udgiften er kun en Snes Øre.

Maj.

Hvis der ikke tidligere er renset grundigt under Bierne, er det nu paa den høje Tid at gjøre det, at Vordugene ikke skal udvilde sig i det nedfaldne Smuldb. Mens Smuldet paa en Skuffe. Nedenstaaende Billede viser Skuffen, som findes nærmere omtalt i „B. T.“ Side 118.

Jeg synes godt om at have et tomt Stabe i Reserve, hvori jeg paa en varm Dag med stille Vejr omslytter Bierne i. Jeg sætter Reservestabet paa det gamle Stades Plads og tager Tavlerne med paasiddende Bier og hænger ind i samme Orden som hidtil i det nye Stabe. Bierne kan med det samme grundigt eftersees og det tømte Stabe kan saa grundigt

renses ved Vaskning og Skuring af Sider og Bund og dette er særligt at anbefale, hvis Folket har lidt af Bugløb om Vinteren. Udstopningen af Stabet fornyes, Bøligen tørrer og udluftes og er derefter rede til at ombyttes med et andet Stabe.

Man bør nøje lægge Mærke til Honningforraadet, da Bierne endnu kan gaa til Grunde af Mangel, thi Yngelen tærer meget og inden Nøden indtræder bør der fodres. Spekulationsfodring maa paa det Bedste anbefales for at fremme Yngelomsætningen og derved gjøre Folkene stærke til det kommende Hovedtræ og særligt bør der fodres stærkt under muligvis indtrædende ugunstigt Vejr. Naar Stikkelsbærbuskens Blomstre og Vejret ellers er varmt og godt, kan man begynde at indhænge Kunsttavler og det særligt til de kraftigste Folk. En hel Kunsttavle indhænges midt i Yngellejet mellem 2 Yngeltavler med tilbækket Yngel, naar denne er helt udbygget og besat med Æg og Yngel, bør en ny Tavle indhænges paa samme Sted og paa denne Maade bør man vedblive at udvide Yngellejet, men dog ikke stærkere end at Bierne er i Stand til at dække alle Yngeltavlerne. Haves Forraad af udbyggede Tavler og man ikke vil bekoste Kunsttavler kan disse bruges paa samme Maade, men de maa være ny, friske og gode, da Yngelen trives daarligt i gamle Tavler, der ere mer eller mindre fyldte med skimlet Blomsterstøv. Efter en saadan Indhængning af

Tavler og efter ethvert Eftersyn maa der påses godt til for Barmen. Naar Yngellejet er godt ubvidet kan man stræbe hagen efter at gjøre Folkene lige stærke ved at tage Yngeltavler fra de stærkeste og give til de svagere, men dette bør dog ikke ske før sidst i Maanedens og i varmt Vejr.

Det bringes i Erindring at man paa de fleste Egne om Efteraaret kan forsyne sig med gode Bisfolk fra Bislagterne og med dette for Øjet lader man sine Bier kun samle Honning og ikke offere Kræfterne paa Sværming og Aflægning. Kubefolk bør derfor sidst i Maanedens, naar de er godt besat med Bier helt ned til Standbrættet, sættes paa Undersæt eller Trugstade og gives 4 a 5 tomme Tavler eller Kunsttavler til at begynde med. Undersættet eller Trugstadet sættes paa Kubens Blads og denne sættes ovenpaa. Kubens Flyvehul stoppes og Kåsfens Flyvehul, som skal benyttes, bør være i Højde med hvor Kubens før var. Er det Undersæt bør der være en Dør bag i.

Ved Fodring maa passes at intet spildes, for ikke at jernkalbe Kopperi og der maa ikke findes Revner i Standbrættet eller Aabning imellem Kuben og dette og Flyvehullerne bør holdes passende indsnævrede. Det er nu Tid at saae mange forskellige Ting for at forbedre Træffet og dette er særligt af Betydning, hvor der derved kan frembringes et Flor af Blomster til Liden, hvor der ellers intet Træk findes i vedkommende Egn. Til Ex. i en Egn hvor der ingen Voghvede findes og intet andet Træk i dennes Blomstringstid, vil en større eller mindre Mark dermed være en sand Honninggrube for Egnens Bier.

Vestjylland.

J.

Smaating.

Plant Tomater uden om din Bistand, saa kommer der ingen Myrer til dine Bier.

A. Sørensen.

Næste nordfste Biavlsudstilling skal afholdes i Gøteborg i 1891.

Sidste Foraar byggede jeg mig et Halv-

tagshus til alle mine Stader; hvor det dog er herligt at arbejde med sine Bier i et saadant Hus.
E. Jensen.

Dronningskiftet i en større Bistand foregaar langt hyppigere end de fleste Biavlere tror og mærker.

Myrer. Det bedste Middel til at holde Myrer borte fra Bistaberne og fra Bierne samt til at fordrive dem med, er Salt. Man strøer det paa de Steder, hvor Myrerne gjerne opholde sig.

Humblebier i Ny Zeeland. Siden de 100 Humlebier (Dronninger) bleve indførte i 1885 fra England og sluppet ud i Omegnen af Lyttelton, har de formeret sig stærkt og spredt sig over et betydeligt Areal. Allerede ifjor var Landmændene i Omegnen af nævnte By i Stand til at høste og bruge Kløverfrø fra deres egne Marker. Tidligere gav Apdkløveren intet Frø og der indførtes derfor aarlig betydelige Mængder fra Tyskland. (The Field, 6te Oktober.)

Biskole. I Hannover er der forrige Sommer, af den derværende Biavlsforening oprettet en Biskole. Den aabnedes 1. Marts i. A. med 13 Elever. Undervisningen gik navnlig ud paa at lære Eleverne selv at forarbejde Straa, Stader og Nedstaber. Det næste Undervisningskursus begynder 1. Marts 1889; det theoretiske kursus varer til 1. Juni, det praktiske til 1. Oktober. Undervisningen er fri, Eleverne bor i Kost hos Privatfolk, for 6 Kr. om Ugen. Man gjør Regning paa 15—20 Elever ad Gangen.

Biernes Celler. Hvor smukt og nøjagtigt, hvor fint og vinkelret er ikke Biens Arbejde, den nybyggede Vogtaule! Og dog er den, naar vi undersøge den nøje, underkastet smaa Variationer, altsaa ikke altid lige nøjagtigt bygget. Neaumur, der beundrede saa højt og studerede saa nøje Biernes Levevis og deres Bygningsmaade, foreslog, at bruge Breddemaalet af Bicellerne som Enheds-Længdemaal over hele Verden. De-

treille udmaalte senere nøjagtig Tavlerne og fandt, at de varierede for meget til at kunne anvendes som Enhedsmaal; en Sværm, der var ført fra Europa til St. Domingo, byggede første Gæller derovre end i Europa.

Fra og til vore Læsere.

Norge 22. April 1889. Desværre fik den norske Biavl ifjor Vinter, altsaa nu et Aar siden, et Knæk, som den sent vil forvinde. De faa Kluber som har overlevet forrige Vinter, tror jeg har klaret sig ganske godt indtil Dato. Nu trækker Bierne af fuld Kraft fra Hæstel og Hestehov og snart vil vel Pilen og andre Baarblomster komme efter.

— × —

Spørgsmaal om Biavl.

Nr. 65. Hvad kan være Aarsag til at en Familie i Klube er fløjet bort i Løbet af Efteraaret eller Vinteren, der manglede hverken fast eller flydende Honning? Ved Eftersynet af Ruben fandt jeg en Drone, kunde det være Tegnet til at de havde været Dronningeløse (i saa Fald) kunde det være Aarsag til deres Bortrejse?

M. K. K.

Bifolket har været visserløst fra Efteraaret af (derfor Dronen) og det er Grunden til at de er fløjet bort fra Ruben. Bierne har tiggert sig ind hos Nabofolkene.

Fra Kredsjene.

Middtjøllands Biavlerforening

afholdt den 26. Marts sin ordinære Generalforsamling i Ringsted, hvor det reviderede Regnskab fremlagtes og godkjendtes af Forsamlingen. Formanden gav en Oversigt over Foreningens Status. Der havde været en Indtægt af 245 Kr. 46 Øre og en Udgift af 235 Kr. 3 Øre. Aaret sluttedes med et Overskud af 14 Kr. 43 Øre. Foreningens Medlemsantal beløb sig nu til 60 (ved dens Oprettelse for 3 Aar siden 15). Foruden praktiske Møder hos forskellige Medlemmer besluttedes det at afholde 4 store Møder nemlig: et i Ræsbh, et Fjersløv, et Thydstrup og et i Ringsted, hvor man vilde se at formaa en fremragende Biavler om at komme tilstede.

Bestyrelsen bemærkedes til at købe en Udflugningsmaskine og udstationere den til Brug for de Medlemmer, som ikke var i Besiddelse af en saadan.

Efter Generalforsamlingens Slutning udspandt der sig en Diskussion om Bierne og særlig om Dvervinteringen i Aar. Det fremgik heraf at Vandmangel var et almindeligt Onde, ligesom der ogsaa mange Steder manglede Forraad, hvormod Bugløb ikke synes at optræde ret mange Steder.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforening

afholdt et Møde i Traktørstedet „Trægaarden“ ved Roskilde den Paaskefestdag. Dagsorden var den paa- tænkte Udstilling i Roskilde. Det blev vedtaget at afholde Udstillingen i Salen i „Trægaardshaven“ samme Dag som Statsstiftet holdes (midt i Juli) og de to efterfølgende Dage. Ret til at udstille har ikke alene ethvert Medlem af Gl. Roskilde Amt og Ransø-Thune Herreds Biavlerforeninger, men enhver Fabrikant eller Biavler som vil udstille, men dem som ikke er Medlem af en af de to nævnte lokale Biavlerforeninger, faar kun Diplomet med Præmiens Grad tildelt, men ikke den dertil hørende Pengepræmie. Til Dommere og Suppleanter valgtes Stoorider Kann, Lindholm, Apotheker Augsburg, Roskilde, Uhrmager V. Frandsen, Roskilde, Gaardejer M. Pedersen, Bredsløffelille, Gaardejer J. Olsen, Driftbrohus. Uddeler J. Mortensen, Østykke, Snebøker J. Simonsen, Jæghøj. Fru Demant, Rjøbenhavn, Sidsø Hansen, Rerslev og Gaardejer H. P. Hansen, Brodrup.

Til Præmier anvendes Penge og Diplomer. Det blev omtalt at anmode Hovedforeningen om muligt at støtte de lokale Biavlerforeningers Udstillinger ved at overlade den til Eksempel 3 a 4 Bronze-medaljer (til første Præmier ved hver Afdeling) samt en Sølvmedalje til den som har det meste og smukkeste paa Udstillingen. I Lighed med som Hovedforeningen blev støttet i Kbh. med Medaljer af „Den nordiske Industri-, Landbrugs- og Kunst-Udstilling“. Til Ordningsskommite til at hjælpe Bestyrelsen valgtes Kjøbmand Thillerup og Gartner M. Meyer af Roskilde. Anmeldelsesblanketter kan fra 1ste Juni faas hos Kommiss E. Andersen, Roskilde og de bør tilbagesendes afsløjede inden 1. Juli.

Hver af Udstillingens 3 Dage vil der blive afholdt Foredrag Kl. 2 og sidste Udstillingsdag vil der i Haven blive musiceret fra Kl. 4 Eftermiddag og om Aftenen afholdes Bal. Enhver Udstiller eller Medlem af Gl. Roskilde Amts og Ransø-Thune Herreds Biavlerforening med Kone og ukonfirmerede Børn, har mod Forevisning af Medlemskort fri adgang til Biavludstillingen og til frit at deltage i Ballet. Entree til Biavludstillingen er 25 Øre.

Biavlermøder m. m.

Vester-Hælinge Biavlerforening afholder Møde Syndag den 19de Maj, Eftermiddag Kl. 2 hos

Gaardmand Jørgen Hansen, Øster-Højsinge Mark.
 Ved Mødet bliver der solgt et tomt Bihus.

B.-Højsinge den 15. 4. 89.

J. P. Larsen, Formand.

Befjendtgjørelser.

D'hr Biavlere underrettes om at jeg i Aar har nedsat Prisen paa mine Bistader med 10 pCt. Vox og andet til Biavl en henhørende til billige Priser. Ordre bedes snarest indsendt.

Prisliste gratis og franko.
 Ø.-Jølby, Nykjøbing, Jylland.

M. Boll.

Kunsttavler fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Apparat faas hos Undertegnede.

Vox forarbejdes billigt til Tavler. Vox kjøbes til høj Pris.

B. Bojesen, Systofte, Nykjøbing p. F.

30 Øre pr. Pd., Ostindisk Krystaller, 50 Øre pr. Pd., (udvasket Rørsukker) er særlig at anbefale til Fodring af Bier. Kandise-grus og andre til Bifodring hidtil brugte Sukkersorter ere ikke saa gode eller fordelagtige.

Jensen & Bagger.

Kultorvet 14, Kjøbenh. K.

Kunsttavler af ublandet Bivox,

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser, faas hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svendborg. Vox tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

De bedste danske Voxtavler

(Sølvmedalje i Kjøbenhavn 1883)

af alle Slags faas hos Undertegnede. Vox ønskes sendt inden 1ste April. Priserne som forrige Aar.

Andkjær ved Odder. I Januar 1889.

N. Jakobsen.

Kunsttavler (flere Gange præmierede) fabrikerede kun af ægte Bivox faas til billigste Priser. Vox forarbejdes. Bestilling sker billigst paa Brevkort til

I. C. Olsen, Snedker
 Hvilested pr. Søllested.

Foruden alm. Voxtavler, Dronetavler, Delingstavler med Arbejder eller Dronestempel, Koerbs Tavle, laver jeg ogsaa iaar eensidede Dronevoxtavler. De Biavlere, der forsyner sig hos mig, faar alle disse forskellige Slags Voxtavler til ens Pris.

Andkjær ved Odder, den 20. Febr. 1889.

N. Jacobsen.

Mine anerkjendte, præmieværdige Trugstader anbefales Biavlerne.

P. Stefansen, Hulegaarden, Ringsted.

Trugstader saavel til en som til to Familier, samt udmærkede Udslyngningsmaskiner faas hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old, Skibby.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3300 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

For Kube-Biavlere. Et eller to nye og praktiske Trugstader ønskes bortbyttet og istedet for ønskes et eller to Bifolk i Kube. P. Pedersen, Tømmersvend, Brønnes Vænge, Roskilde.

Slesvig. Kunsttavler og Delingstavler af rent Bivox, præmierede med 3 første Præmier i 1888, deriblandt Sølvmedalje i Kjøbenhavn, anbefales af

H. A. Madsen,
 Broager.

Prøver og Pris gratis og franco.

Bøger til nedsat Pris.

Vejledning i den nyere Biavlsmethode efter Dzierzon ved Th. Thorson, 1859. 81 Sider. Pris 75 Øre.

»Den danske Bive« 1860—61 af Th. Thorson, 600 Sider. Pris i Kr. 50 Øre.

Den italienske Birace, ved Th. Thorson, 1863. 24 Sider. Pris 25 Øre.

Praktisk Vejledning til Biavl af B. Bojesen 1873. 162 Sider med 40 Billeder. Pris 1 Kr

Faas i de fleste Boglader samt hos Forlæggeren

Rudolph Klein.

Pilestræde 40, Kjøbenhavn. K.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmeløv, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ { udgaar en Gang i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
 { koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Bidrag, Bekjendtgørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidende“s Redaktion, Himmeløv, Roskilde.

Indhold: Om at gjøre Jagttagelser over Biplanterne. — Juni. — Biavler-Examen. —
 Smaating. — Fra og til vore Læsere. — Biavlermøder. — Biavlsudstillinger. — Bekjendtgørelser.

Om at gjøre Jagttagelser over Biplanterne.

Af Herm. Borries.
 (fortsat.)

J sit andet Bidrag: „Driften af en Biavl“ i T. f. B. for 1879, S. 3—7, viser F. Møller, hvorledes vi skulle anvende vort Kjendskab til Biplanterne praktisk, ved at hense Driften af Biavl til Vegetationen. En forstændig Biavlsdrift maa nødvendigvis være grundet paa Egnens Trækforhold og efter disse maa Biavleren derfor indrette sig. Aarets Drift inddeles i 8 Perioder: Den 1. fra Forspillet til Foraarsbehandlingen begynder. Humleblen er den sikreste Foraarsprofet; 2. Periode omfatter Foraarsbehandlingen; i 3. Periode giver Stikkelsbær og Kirsebær, den første Nektar; 4. Periode er det første Hovedtræk: Frugttræerne, Napsen og Algerfaalen; 5. Periode: er det andet Hovedtræk: Hvidkløveren, eventuelt Linden med; 6. Periode: Efteraarstrækket: Boghvede og Lyng; 7. Periode: Indvintringen; 8. Periode: Vinteren.

Gartner C. Hansen iagttog i en Aar-række Honningplanternes Blomstrings-tid og Biernes Træk paa dem i Egnen mellem Korsør og Slagelse, (T. f. B. for 1875, S. 54—55; optrykt, med mange Trykfejl: T. f. B. for 1885, S. 52—53.) Planternes Værdi angiver han ved: „søges „meget lidet“ — „mindre stærkt“ — „stærkt“ — „meget stærkt“ — af Bjerne“.

J. S. Wood skrev om Honningplanterne (i T. f. B. for 1877, S. 27—28 og S. 34—35). Han inddelte Driftsaaret i 6 Tidsrum: „de 3 af disse Tidsrum kunne kaldes Honningindsamlings-Tidsrum og som hver vare fra 14 til 21 Dage, overensstemmende med Egnen, og de andre 3 kunne kaldes Honningforbrugs-Tidsrum. Det første kunne vi antage at begynde med Indsamlingen af Blomsterstøv i Midten af Marts Maaned, men den virkelige Honningindsamling begynder med Frugttræernes og Busktræernes Blomstring og den kunne vi kalde Foraarsindsamlingen. — Det andet kan antages for et Forbrugstidsrum, som kommer efter Indsamlingen fra Frugttræerne; det tredje er mærkeligt derved, at Indsamlingen sker fra Kløver og Lind; dette efterfølges af det fjerde, som ligeledes er et For-

brugstidrum, indtil Blomstringen af Boghvede og Lyng begynder, da det femte og sidste Indsamlingstidsrum indtræder; dette efterfølges af det lange og ofte for dørværlige Forbrugstidsrum, nemlig Vinteren." Apotheker Zahrtmann gav os den bedste og fuldstændigste Liste over vore Biplanter siden F. Møllers. (T. f. B. for 1879, S. 50—51, 58, 66, 74.) Denne Liste er affattet efter Vierne's Besøg paa Blomsterne, der ere stillede sammen efter hver halve Maaned, de, der blomstrede 15—30. April, 1—15. Maj, osv., med Angivelse af, om de yde Honning eller Blomsterstøv, samt ved Tallene 0—10, den Værdi, enhver af dem har for Vierne i Henkende til Honning, Blomsterstøv og Forekomst. Det er navnlig denne omhyggeligt udførte Værdiangivelse, som gjør Zahrtmann's Liste til et saa værdifuldt Supplement til F. Møllers Afhandlinger.

Naar jeg endnu nævner: „Blomster-Kalender for Biavlere. Af Hans Erslev." Kallundborg 1888, og at Gartnerne F. Falk i Aalborg og Fr. Wendt, St. Jørgensbjerg, Roskilde have givet flere Listes over dyrkede Biplanter i T. f. B.'s senere Aargange, dog med Angivelse af en temmelig vid Blomstringstid, som ikke fyldestgjør vore videregaaende Fordringer, har jeg opført alt, hvad der hos os er fremkommen om denne Sag.

Af fremmede Bidrag skal jeg kun henvisse Læseren til en Oversigt over den forskjellige Blomstringstid i forskjellige Egne for en Del Træer og Buske, af Dr. Asmus, da den er aftrykt i T. f. B. for 1877, S. 30.

Naar vi nu gaa over til at se, hvorledes vi bedst kunne faa Udbytte af Jagttagelser over Biplanterne, maa vi skjelne mellem Jagttagelser over Blomstringstiden og Blomsterne's Værdi for Vierne.

I. Blomstringstiden. Om denne siger C. Rostrup i sin „Veiledning i den danske Flora": „Blanternes Blomstringstid lader sig ikke angive med fuldkommen Nøjagtighed, da den er afhængig af Vejrtilstanden i de

forskjellige Aar, ligesom ogsaa Stedets Beliggenhed, selv indenfor snævre Grænser, har en betydelig Indflydelse herpaa; saaledes kan Spillerummet for Blomstringstidens Begyndelse hos mange Planter være over en Maaned paa samme Sted i forskjellige Aar og henved 14 Dage i samme Aar paa forskjellige Steder i Danmark, f. Ex. det nordlige Sjælland paa den ene Side og det sydlige Jyn eller Volland paa den anden Side. Dog gjælder dette store Spillerum i Blomstringstiden navnlig de allerførste Foraarsplanter, medens det for de senere blomstrende Planter bliver mindre og mindre. Mere nøjagtigt end den absolute Udspringstid kan man angive den Rækkefølge, hvori Foraarsplanterne begynde at blomstre. Blomstringstidens Varighed er kortere, jo hurtigere Temperaturen stiger; derfor afblomstre Foraarsplanterne hurtigst, sædvanlig paa en Maaned, medens Efterommerens Planter vedblive at blomstre meget længere, under Temperaturens langsomme Synken." Vi kunne altsaa ikke angive en bestemt Dato for, naar en Plante begynder at blomstre. Kunde vi det, vilde det være meget simpelt og vi vilde forlængst have vidst nøje Bested med Blomstringstiden. Men vi kunne ved gjennem en Aarrække at iagttage Tiden for Planternes Blomstring faa en Middelsblomstringstid, der, som vi skulle se, giver Biavleren al den Oplysning, han behøver. Ved Middelsblomstringstid forslaar man et Gjennemsnit af Blomstringstiden for en længere Aarrække, f. Ex.:

	Almindelig Blomstring: Middels-					
	1872	73	74	75	76.	
Vintergæk	$\frac{6}{3}$	$\frac{20}{2}$	$\frac{10}{2}$	$\frac{13}{3}$	$\frac{25}{3}$	$\frac{4}{3}$
(<i>Galanthus nivalis</i>)						
Krokus	$\frac{3}{4}$	$\frac{23}{3}$	$\frac{19}{3}$	$\frac{4}{4}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{29}{3}$
(<i>Crocus vernus</i>)						
Hestehov	$\frac{19}{4}$	$\frac{8}{4}$	$\frac{15}{4}$	$\frac{30}{4}$	$\frac{20}{4}$	$\frac{18}{4}$
(<i>Petasites officinalis</i>)						

(I denne, som i de følgende Oversigter ere Datoerne betegne med Brøker, f. Ex. $\frac{3}{4}$ er den 8. April, $\frac{23}{3}$ den 23. Marts osv.)

Vi have her fundet, at Middelsblomstringstiden for de 3 Planter er: 4. Marts, 29. Marts og 18. April og ved Hjælp heraf kunne

vi med Bestemtthed angive det første Biavleren behøver, nemlig den Rækkefølge, i hvilken de forskjellige Planter blomstre. Denne er nemlig uforandret det ene Aar som det andet, fordi enhver Plante for at naa til Blomstring fordrer en vis Mængde Varme (Varmesum), nogle mere end andre. Selve Blomstringen kan derimod tage længere eller kortere Tid, eftersom Foraaret kommer sent eller tidligt.

Det andet, som Biavleren har Brug for, er at vide, hvormange Dage enhver Plante staar i Blomst og hvilke Planter, der blomstre paa samme Tid. Vi maa, for at faa dette oplyst, iagttage 3 Ting ved enhver Plante, nemlig, naar Blomstringen begynder, naar den er i fuld Gang og naar den er forbi, f. Ex.:

Første Blomst udsprungen:
Kroкус: 1872 73 74 75 76. MiddeL.
1/4 20/2 3/2 31/3 28/3 11/3

Almindelig Blomstring:
8/4 23/3 19/3 4/4 1/4 29/3

Afblomstring:
19/4 1/4 10/4 22/4 18/4 14/4

Første Blomst udsprungen:
Veiretræ: 1872 73 74 75 76. MiddeL.
9/5 20/5 25/5 18/5 19/5 18/5

Almindelig Blomstring:
18/5 26/5 29/5 22/5 25/5 24/5

Afblomstring:
25/5 2/6 4/6 30/5 1/6 31/5

For Kroкус er, som man ser, MiddeL-blomstringstiden fra 11/3 til 14/4, altsaa 44 Dage, fordi Kroкус er meget tidlig blomstrende og Blomstringstiden i de forskjellige Aar derfor af temmelig forskjellig Varighed, men for Blomsterne i Mai og endnu mere i Juni og Juli bliver der kun ringe Forskjel fra Aar til Aar i denne Henseende, som f. Ex. Veiretræt, i 14 Dage.

Det er altsaa disse 3 Datoer, der hvert Aar maa påses paa og noteres, for hver Plante, man drager ind under sine Jagttagel-

ser — og man kan godt nøjes med et lille Udvalg af de vigtigste —: Første Blomst udsprungen, almindelig Blomstring og Afblomstringen. Saa have vi alt, hvad vi behøve og omtrent alt, hvad vi kunne opnaa.

En saadan Række Jagttagelser have ikke blot stor praktisk, men ogsaa stor videnskabelig Betydning og i alle civiliserede Lande foretages nu saadanne Jagttagelser i botaniske haver osv. Her i Landet have de, sammen med Jagttagelser over Udspringstiden, Frugtmobningen og Løvsalbet allerede været regelmæssigt foretagne siden 1867 ved Landbohøjskolen, og offentliggjorte af Professor Joh. Lange i „Botanisk Tidsskrift“ (2 R. III, S. 167; 3 R. III, S. 57 osv.). De Planter, som undersøges ved Landbohøjskolen, ere navnlig Træer og Buske, hvoraf Størstedelen Biplanter, først i de senere Aar ere ogsaa nogle urteagtige Planter medtagne.

Efter disse Jagttagelser skal jeg her meddele følgende Oversigter over nogle Biplanternes MiddeL-Blomstringstider:

	1ste Blomst.	Afbl.	Blomst. ialt
Sort-Poppel (Populus nigra).	1/5	—	14/5 13 D.
Stikkelsbær (Ribes Grossularia).	4/5	—	19/5 15 —
Løn (Acer platanoides).	3/5	—	22/5 14 —
Ribis (Ribes rubrum).	9/5	—	25/5 16 —
Slaaen (Prunus spinosa).	9/5	—	22/5 13 —
Birk (Betula odor. & verr.).	10/5	—	22/5 12 —
Kirsebær (Cerasus aviparia).	13/5	—	25/5 12 —
Høg (Cerasus Padus).	21/5	—	1/6 11 —
Veiretræ (Pyrus communis).	20/5	—	3/6 14 —
Veiretræ (Acer Pseudoplatanus).	20/5	—	2/6 13 —
Naur (Acer campestre).	19/5	—	5/6 17 —
Æbletræ (Pyrus Malus).	25/5	—	5/6 12 —
Eg (Quercus pedunculatus).	28/5	—	7/6 11 —
Hestkastanje (Æsculus Hippoc.).	26/5	—	12/6 17 —
Jedeblad (Lonicera Xylost.).	27/5	—	13/6 17 —
Røn (Sorbus aucuparia).	27/5	—	9/6 13 —
Syren (Syringa vulgaris).	29/5	—	14/6 16 —
Berberis (Berberis vulgaris).	1/6	—	15/6 14 —
Hvidtjørn (Crataegus Oxyac).	4/6	—	16/6 12 —
Gulbregm (Luburnum vulgare)	3/6	—	23/6 20 —
Liguster (Ligustrum vulgare).	4/7	—	24/7 20 —
Storbladet Lind (Tilia grandifolia).	8/7	—	25/7 17 —
Smaaabladed Lind (T. parvifolia).	15/7	—	3/8 19 —

I Gjennemsnitstallene have vi saaledes noget virkelig paalideligt at holde os til; alle andre Angivelsesmaader give upaalidelige Re-

sultater, fordi de kun gjælde for enkelte Aar. Hvis nu Gartnere og Haver vilde paatage sig at følge Blomstringen af nogle bestemte Biplanter i deres Egn og ideimindste notere Datoerne for den først udprungne Blomst og for Afblomstringen, vilde vi i Løbet af Aarene kunne samle os et brugbart Materiale til Bestemmelse af Biplanternes Blomstringstider og Blomstringsfølge.

I de fleste Egne findes kun en Del af hele vor Bisflora og deraf afhænger de for Egnen ejendommelige Træk og de mellem dem liggende Trækpauser. Kjendskab til sin Egns Plantevæxt, er altsaa den første Betingelse for at lære disse Forhold at kjende, som have en saa stor Betydning for Bivavleren. Naar vi først havde nøje Jagttagelser, foretagne paa den her anviste Maade, i flere Egne af Landet, vilde det blive let for enhver Bivavler, efter sin Egns Biplanter, at lære Blomstringsforholdene at kjende. — Om Foraaret se vi af Plantevægten, om Udviklingen er tilbage eller forud for det sædvanlige, vi kunne fra den slutte os til, om Trækket vil komme før eller senere og derefter rette Pasningen af Bierne.

Det Antal Dage, som Bierne kunne trække paa en Plante er i Reglen langt mindre end Antallet af de Dage, den blomstrer, fordi Rejret træder hindrende i Vejen. Trækdagens Antal er i det hele taget paaafaldende ringe i en Sommer. Det er vel af stor Interesse at se, i hvor mange Dage, Bierne kunne benytte et bestemt Træk (og i den Retning kunde Bivavlerne selv lære meget ved at passe derpaa), men at ville grunde „Blomstringstiden“ alene paa Jagttagelser over Biernes Besøg paa Blomsterne, saaledes som det hidtil næsten bestandig er sket, er uheldigt, da det giver et vilbødelende Resultat.

Naar vi betragte en enkelt Egns Trækforhold, opdage vi, at det er nogle faa Planter, som give Tonen an, og at de øvrige, mindre vigtige, Biplanter samle sig gruppevis om dem til bestemte Trækperioder, afbrudte ved Dage eller Uger, hvor der næsten intet er at hente: Trækpauser. Tænke vi os en Egn, hvor der findes baade Stov, Eng, Hebe, Dverdvov osv., altsaa med en fuldstændig

Bisflora, kunne vi opstille følgende Trækperioder:

Vintergjæk (kan begynde i Februar, i sene Foraar endog først i Beg. af April.)

Hassel — Rød El — Krokus.

Blaa Anemone — Kornelkirsebær — Følfoed — Hestehov.

Guldstjerne — Hvid Anemone — Bortevod — Bebertæ

1. Bidje Pil (snart først, snart sidst i April), Elm.
2. Stikkelsbær (første Halvdel af Maj), Lufindstryd, flere Pilearter, Løn, Blaabær, Ribis.
3. Kirsebær (sidste Halvdel af Maj), Slaaen, Blaabær, Løvetand, Solbær, Blommetræ, Hæg.
4. Bæretæ og Gbletræ (sidst i Maj og først i Juni), Bøg, Weetrie, Naur, Hestekastanje, Eg.
5. Hvidkløver (Juni), Gedeblad, Røn, Eyren, Guldbregn, Hvidtjørn, Herberis, Ugerkaal, Ugerfennop, Riddike, Kornblomst.
6. Hindbær (første Halvdel af Juli), Snebær, Dretunge, Slangehoved, Brombær, Eng-Storkenab.
7. Boghvede (sidste Halvdel af Juli) Snebær, Løge- Stenkløver, Refseda, Borrage, Hør, Timian, Merian, Djentrøst, Gederams — Lind.
8. L yng (August). Sene Klynger: (Rubus-) Urter, Knopurt, Rødtop, Ugetidsjel, St. Hansurt.

For at vise, hvor forskjellig Foraarsblomstringen kan være, hidsetter jeg Udviklingen i et tidligt og et sent Foraar:

1885.

5. Marts: Vintergjæk, Hassel.

13. Marts: Rød El. Krokus.

15. Marts: De første Humlere.

22. Marts: Hestehov begynder.

Kornelkirsebær.

3. April: Blaa Anemone.

Følfoed.

9. April: Hvid Anemone begynder.
 14. April: Vidje Pil.
 1889.
 14. April: Vintergjæk.
 Hasjel begynder.
 19. April: Den første Humler.
 20. April: Blaa Anemone, Følfoed.
 28. April: Hvid Anemone begynder.
 Vidje Pil.

Hvad der i 1885 blomstrede fra 5 Marts til 14. April, udfoldede sig iaar paa de 14 Dage fra den 14. til 28. April. Vidje Pilen kan begynde at blomstre først i April og sidst i April. Først med Stikfelsbærbusken faa vi større Regelmæssighed; den begynder kun sjældent sidst i April, i Reglen i de første Dage af Maj og kun i usædvanlig sene Foraar noget ind i Maj. Fra da af følge Planterne temmelig regelmæssigt i deres Blomstring.

Da der ved Landbohøjskolen, iagttages de fleste Træer og Buske, trænge vi mest til Jagttagelser over Urterne, navnlig følgende: Blaabær, Naps, Agerkaal, Riddike, Hvidkløver, Kornblomst, Grønkaal, Dretunge, Slangehoved, Hindbær, Fodervikke, hvid Stenkløver, Løge Stenkløver, Neseda, Boghvede, Gederams, Hedelyng, Mark-Rødtop, St. Hansurt.

Junii.

Maj har været meget gunstig for Bierne. Blomsterne udviklede sig tidligt og rigt, Bejret var varmt og gunstig, saa Bierne kunde fuldt ud benytte Floret, og de ere derfor, hvor de ere passede ordenligt, folkestærke med megen ansat Angel. Det var en Fornøjelse først i Maaneden at se Frugtbuskene under deres Blomstring saa flittig besøgte af Bier og se Bierne saa fuld Nytte af de mange andre Blomster i Mark, Eng og Hebe.

For Hebeblavleren gælder det særligt dersom der indtræffer ugunstigt Vejr i flere

Dage, at Bierne med deres megen Angel ikke lider Mangel, men at de strax fodres. Man vedbliver med at indhænge Kunsttavler eller gode tomme Tavler i Yngellejet, efterhaanden som de sidst indsatte ere fuldt besatte med Æg og Angel. Findes der i Yngellejet Tavler med Droneangel udtages de, Yngellen ødelægges naar den er tilbacket ved at skære Sellaaget af, Æg og Larver ved i nogle Minutter at holde Tavlen i koldt Vand. Tavlen indhænges derefter i Honningrummet og Bierne bortfører den ødelagte Angel og sætter Honning i Stedet. Droneavler ere meget gode i Honningrummet især til Lynghonning som lettere lader sig udslynge heraf end af Arbejdstavler.

Naar Hovedtræffet er begyndt og Bejret varmt om Natten, borttages Vintertapperne og der lægges Vordug med den glatte Side nedad i Stedet; dette klæbes ikke fast, hvilket er en Behagelighed, naar man vil se til Bierne. Gammelt uldent Tøj kan ogsaa nok bruges, da Bierne ikke gennemgaaer dette, saaledes som Linneb, som derfor er uegnet til at anvende. Under Hovedtræffet maa man flittig se efter, hvorvidt Bierne er med Honningindsamlingen, naar Honningen begynder at stinne i Cellerne ud imod Rinduet paa den bagerste Tavle, saa bør der indhænges tomme Tavler eller ved Trugstødet paasættes Overtatskasse med Halvrammer fyldte helt med udbyggede Tavler eller i Mangel deraf med Kunsttavler. Et stærkt Bisfolk kan paa gode Træddage indbære mange Pbd. Honning og det fordrer megen Plads og giver megen Varme, derfor maa der ventileres under det gode Træk, at Bierne særligt ved Høsttaderne ikke skal nødes til at „sætte ud“ paa Grund af Varmen. Afspærringsgittret er nu gaact af Brug hos de fleste Biavlere, det tilraades i Stedet for at saa Tavler med Celler som ere over $\frac{1}{2}$ " dybe, hvori Dimoderen ikke kan lægge Æg. Naar Tavlerne ere næsten fyldte med Honning (ikke forseglede) flyttes de $\frac{1}{4}$ " længere fra hinanden. Bierne forlænger saa Cellerne, saa der ikke bliver større Plads imellem Tavlerne end sædvanlig, naar dette er slet forrykkes de atter $\frac{1}{4}$ " saaledes 1 a 2 Gange til, saa de bliver med indtil 1" dybe Celler. I disse Tavler

kan Bimoderen ikke lægge Eg, og man kan ogsaa paa denne Maade lettere faa fine tomme Tavler til at flaa til.

Det er endnu Tid at sætte Kuber paa Underfæt eller Trugstade til at bygge ned paa Rammerne, for at faa Bierne paa bevægelig Tavlebygning og høste Honningen i Kuben, samt paasætte den i forrige Nr. beskrevne Oversætskasse. Det er bedre at benytte Bierne til at samle Honning end lade dem anvende Tid og Kræfter til Sværme og Efteraarssværme, de sidste bringe tidt intet Udbytte men kun Tab. Tit flyver ogsaa Sværme bort. Vil man have flere Folk saa kan man formere enten ved at danne Aflæggere eller ogsaa ved om Efteraaret at kjøbe gode folkerige Kuber af Kubebiholderne som ellers skulde være sølede.

Paa Verne og Vstjylland foregaar Sverningen i denne Maaned her i Vestjylland sidst i Juni, men de fleste Sværme falde her i Juli. De, som vil begynde at drive Bivol i Huse, gjør bedst i at anbringe en god Sværmi i det anskaffede Stade. Sværmen foregaar i en tom Kube helst uden Sjuler (Binde), er Sværmen paa Grund af Stedet den har sat sig vanskelig at faa i Kube, bind saa et Stykke Røgtavle fast i Kuben, saa gaar Bierne hurtigt op og for Begynderen er det vist bedst at lade Sværmen staa i Kuben, tildækket med et Lagen til det er næsten Aften. I Huset anbringes 4 a 6 Rammer enten halvt med udbyggede Tavler og halvt med Kunsttavler eller med Kunsttavler alene; disse maa være godt fastgjorte med smeltet Bøj foroven til Rammen, samt med Tavletraad. Kan man give en Sværmi en Tavle med Honning og en med tildækket Ingel, saa er det en stor Fordel. Ingeltavlen holder Sværmen fra at flyve bort fra Huset og indtræffer nogle Dage daarligt Vejr, saa har de Forraad i Honningtavlen til at leve af. Haves kun lidt Kunsttavle, bør der dog i det mindste være fastloddet en Strimmel paa en eller flere Tommer foroven i Rammen, for ellers bygger Bierne næsten altid paa Løvs af Rammerne, saa de ikke er til at udtage. Om Aftenen bringes Kuben med Sværmen hen til Huset og sættes over eller bagved Rammerne. Ved at give den et Par raske

Slag falder Biflyngen ned, hvorpaa Tæppet drages over Rammerne og vinduet skydes lempelig til. Naar Tavlerne ere fuldt udbyggede og fyldte gives Tavler i Midten ligesom ved Foraarsbehandlingen. En Sværmi bør ikke gives Tavler mere end de første 3 Uger den er i Hus, efter den Tid faar den i Reglen Blads nok i Tavlerne til at affatte Honning, da daglig saa megen Ingel løber ud.

Den i Begyndelsen af Juni faaede Boghvede blomstrer og giver Træl i Juli og August. Det var heldigt om mange vilde faae den til forskjellige Tider baade i landøkonomisk Henseende og til Gavn for Bivolten. Nu er det ogsaa paa Tiden at faa Lupiner, gul Senep m. m., hvoraf en udbredt Dyrkning var ønskelig, saavel for deres almindelige Nyttens Skyld, som fordi de ere gode Biplanter.

Vestjylland.

J.

Bivol-Examen.

Følg British Bee Journal for 11. April d. N. ordnes den engelske Bivolforenings Examen for Fremtiden paa følgende Maade. De, som vilde tage Examen, blive examinerede i deres egen Hjemstavn mellem 1. Maj og 30. September hvert Aar. De give Sekretæren for den stedlige Forening Meddelelse, saa tidligt paa Aaret som muligt, om deres Bestemmelse at lade sig examinere.

Examinationen bestaar dels i Behandlingen af Stader med Rammer og Kuber, dels i en mundtlig Dverhøring; den Orden, hvori denne foretages overlades til Examinator.

1. Paandgrebene. Behandlingen af Rammerne vil bestaa i: Omhyggelig at udtage og atter indhænge alle Rammerne, med ringe eller uden Forstyrrelse og Bestadigelse. Dronningen maa i Fart findes og vises Examinator, og en Ingeltavle maa vendes med Understykket opad. Det hele maa udføres hurtigt og flinkt, men med No uden Nysten eller Støben an og uden at forstyrre Bierne, med Anvendelse af saa megen Røg som høist nødvendig. Ingen Beshyttelse af Hænderne kan tillades, men nok Biflør.

Behandlingen af Kuberne vil bestaa i: At udbringe Bierne, fange Dronningen og anbringe hende i et Bur, hurtigt og omhyggeligt, uden at brække Tavlerne og uden at bestadige Dronningen og Bierne.

2. Den mundtlige Dverhøring vil omfatte hele den praktiske Bivols Omraade, hvoriblandt

1. Den forbelagtigste Biavls-Methode.
2. Foraars-, Sommer- og Efteraars-Behandling; ogsaa de forskjellige Methodes at overbintre Bier paa.
3. De forskjellige Kjøn af Bier i Stedet, og de Stadier, som de passere fra Egget til fuldkommen Vi.
4. Naturlig og kunstig Sværming.
5. Afslægernes Dannelse.
6. Kube- og Kamme-stabe-Systemet.
7. De forskjellige Methodes, hvorefter man høster Table- og Slynghonning.
8. Spekulations-Fodring, Ingel-Spredning og Foraars-Svækkelsen (ved de gamle Biers Vordtøen).
9. Bierens Sygdomme og deres Behandling.
10. Forskjellige Slags Stader, Kammer, Foder-Apparater, Kunsttavler osv. med Angivelse af Maalene paa Staberne, Kammerne, De-lingerne osv.
11. Dronning-Tilfætning, æglæggende Arbejds-bier og Forening af Bifolk.
12. Beskrivelse og Forklaring af Slynghastiner og Vogtjædler.
13. Englands Honningplanter.
14. Biavlens tekniske Udtryk.
15. Indpantning af Folk i Kuber og Kamme-stader baade med og uden Tavler, for For-sendelse med Jernbane eller paa anden Maade.

De Bøger, som anbefales, er Modern Bee-keeping og Cowan's British Bee-keeper's Guide. Desuden andre bekjendte Bøger som Cook's Manual. Root's ABC. og Apiculture osv. benyttes.

Efter endt Examen meddeles der Vedkommende et Bevis for at han har bestaaet Prøven, forsaavidt denne faldt heldigt ud.

Smaating.

Jo fattigere en Egn er, desto større maa Sværmene være, som sættes i tomme Staber.
v. Verlepsch.

Fra og til vore Læsere.

Bornholm. Bierne herovre være fuldstændigt indespærrede fra Midten af Oktober til midt i April. Mange Bifolk ere døde.
R. R.

Biavlermøder.

Midtjællands Biavlerforening afholder Møde med praktisk Vejledning i Biavl, hos

Formanden, den første Søndag i Juli og September Maaned hver Gang Kl. 3.
Hømb, Ringsted 6. Maj 1889.

H. A. Doose.

Ramsø Tune Herredens Biavlerforening holder Møder i Tune og Solrød i Juni Maaned, hvortil alle indbydes nærmere af de lokale Blade.

Jens Jensen.
Formand.

Midtjællands Biavlerforening

afholder Møde i Jydstrup Forbrugsforening d. 25. i Ringsted hos Stomager D. Hansen d. 26. i Fjersløv hos Gaardejer Jørgen Larsen d. 27. samt i Næsbjerg Forbrugsforening den 28. Juni, hver Dags Eftermiddag Kl. 3. Ved disse fire Møder vil Hr. Biavlslærer Grønning give Undervisning — praktisk saavel som theoretisk — i den nyere Biavl. (Se iøvrigt de lokale Blade.)

Desuden afholdes praktiske Møder første Søndag i Juni, Juli og September Maaned hos Formanden, 23. Juni og 21. Juli hos Gaardejer Konrad Petersen i Brangstrup.

En Udflugningsmaatine staar til Afbenyttelse for Foreningens Medlemmer hos Stomager D. Hansen i Ringsted.

H. A. Doose.

Gl. Roskilde Amts Biavlerforening

holder Møde i Skibby Kro Torsdagen den 20. Juni Kl. 2 pr. Vicepresidenten i „den danske Biavlerforening“ C. J. Grønning, Veirup ventes at komme tilstede og tale. — Søndag den 30. Juni Kl. 2 holdes Møde hos Høster Hans Nielsen, Rerslev ved Hebehusene. Alle, som har Interesse for Biavl, indbydes til disse to Møder, hvor der saavel vil blive holdt Foredrag som arbejdet med Bierne.

Biavlsudstillinger.

Gl. Roskilde Amts og Ramsø-Tune Herredens Biavlsudstilling vil blive afholdt Fredag 26. Lørdag 27 (begge Dage er der Stats-Hingste- og Tyrefæ, samt Søndag 28. Juli i „Trægaarden“ ved Roskilde. Net til at udstille har ikke alene Medlemmerne af disse 2 Biavlerforeninger, men enhver Fabrikant eller Biavler.

Anmeldelsesblanketter kan faas hos Kommiss C. Andersen, Roskilde. Fru Demant, Kjøbenhavn og Lærer H. Erslev, Kallundborg har lobet at komme og tale.

Kjøbenhavns Amts Biavlerforening vil afholde en Udstilling i Rosenborg Have i September Maaned, hvortil indbydes alle Biavlere i hele Norden. Præmierne vil blive delt i 3 Klasser, Forgylde, Forsølvede og Broncemedaljer.

Solbek Amts Biavlerforening vil afholde en Udstilling i Jyderup 8. September.

Forsø Amt bliver der i Sommer afholdt en

Udstilling for Kunstets Biavlere samtidig med at
Sørg Amts landøkonomiske Selskab holder Dyrskue.

Bekjendtgjørelser.

Til Honning. Smukke og praktiske hollandske Krukker til 1 Pd. Honning 12 Øre, til 2 Pd. 16 Øre, til 5 Pd. 25 Øre pr. Styk, naar mindst 25 St. tages. Roskilde Lervare-Fabrik, Roskilde.

D'hr Biavlere underrettes om at jeg i Aar har nedsat Prisen paa mine Bistader med 10 pCt. Vox og andet til Biavlere henbørende til billige Priser. Ordre bedes snarest indsendt.

Prisliste gratis og franko.
Ø.-Jølby, Nykjøbing, Jylland.

M. Boll.

Kunsttavler fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Apparat faas hos Undertegnede.

Vox forarbejdes billigt til Tavler. Vox kjøbes til høj Pris.

B. Bojesen, Systofte, Nykjøbing p. F.

Kunsttavler til Rammen 10 + 12" og til 9 1/2 + 9 1/2" faas hos Kjøbmand Fernando Møller, Roskilde.

Kunsttavler af de Maal der bruges paa Kjølegeegnen faas hos Snedker N. Larsen, Aashøj.

Kunsttavler af ublandet Bivox,

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser, faas hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svendborg. Vox tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

De bedste danske Voxtavler

(Sølvmedalje i Kjøbenhavn 1883)

af alle Slags faas hos Undertegnede. Vox ønskes sendt inden 1ste April. Priserne som forrige Aar.

Andkjær ved Odder. I Januar 1889.

N. Jakobsen.

Kunsttavler (flere Gange præmierede) fabrikerede kun af ægte Bivox faas til billigste Priser. Vox forarbejdes. Bestilling sker billigst paa Brevkort til

I. C. Olsén, Snedker
Hvilested pr. Søllested.

Kunsttavler saavel til Yngel som kun til Honning valsed af ægte Bivox, anbefales saavel Foræninger som den større eller mindre Forbruger til meget billige Priser. Prøver sendes paa Forlangende frit. Vox forarbejdes for 35 à 40 Øre pr. Pund. Svind beregnes ikke. Udmærket fin Tavletraad kan om ønskes medfølge.

N. S. Kristensen.
Himmelvø, Roskilde.

Foruden alm. Voxtavler, Dronetavler, Delingstavler med Arbejder eller Dronestempel, Koerbs Tavle, laver jeg ogsaa iaar eenside Dronevoxtavler. De Biavlere, der forsyner sig hos mig, faar alle disse forskjellige Slags Voxtavler til ens Pris.

Andkjær ved Odder, den 20. Febr. 1889.

N. Jacobsen.

Mine anerkjendte, præmieværdige Trugstader anbefales Biavlerne.

P. Stefansen, Hulegaarden, Ringsted.

Trugstader saavel til en som til to Familier, samt udmærkede Udslyngningsmaskiner faas hos Hjulmand H. Nielsen, Skibby Old, Skibby.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3300 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Slesvig. Kunsttavler og Delingstavler af rent Bivox, præmierede med 3 første Præmier i 1888, deriblandt Sølvmedalje i Kjøbenhavn, anbefales af

H. A. Madsen,
Broager.

Prøver og Pris gratis og franco.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

A. S. Kristensen. Himmeløv, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ { udgaar en Gang i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
 { koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidende“s Redaktion, Himmeløv, Roskilde.

Indhold: Om at gjøre Jagttagelser over Biplanterne. — Det store Bogmøl. — Juli. —
 Smaating. — Biavlsubstillinger. — Bekjendtgjørelser.

Om at gjøre Jagttagelser over Biplanterne.

Af Herm. Borries.

(Sluttet.)

2. Blomsternes Værdi.

Medens vi med Hensyn til Blomstringen faa, at vi uden store Vanskeligheder kunde naa et paalideligt Resultat, faa svigter os her ethvert sikkert Grundlag. Vi har ingen bestemt Maalestof for, hvad Bierne kunne faa ud af en Plante og Værdiangivelserne ville derfor altid komme til at bero paa et rent personligt Skjøn, som vi i det følgende skulle faa at se.

Bortset fra Klæbevoget, der spiller en saa ringe Rolle, yde Planterne Blomsterstøv og Honning, som vi derfor her alene holde os til. Blomsterne lokke jo ved Hjælp af Honningen Insekterne til for Bestøvningens Skyld og de Blomster, som have Honning, have ogsaa et fugtigt, Klæbrigt Blomsterstøv, der lettest hænger fast ved Insekterne; dette er det bedste for Bierne. Blomster uden Honning ere sæd-

vanlig Vindbestøvere og have derfor et tørt letflyvende Støv, som har ringere Værdi for Bierne. Altsaa ere Honningblomsterne, der baade give Honning og Støv, i det hele de bedste, Støvbloomsterne, der kun give Støv, ere nærmest af Værdi om Foraaret. Den tredje Gruppe dannes af de værdiløse, som intet yde Bierne.

Biplanternes absolute Værdi. For at bestemme denne maatte vi bestemme Honningmængden og Støvrigheden i hver Blomst, et yderst vanskeligt og besvarligt Arbejde! Nogle enkelte Forsøg ere gjorte med at udfinde den Honningmængde, en Plante udsondrer. Saaledes opslugede en fransk Botaniker, Bonnier med en Pipette (d. v. s. et tyndt Glasrør med en yderst fin Kanal, nødvendig forsynet med Streger, som angive, hvormange Kubikmillimeter, det tilsvarende Stykke af Kanalen rummer) Honningen af forskellige Blomsters Kronrør. Blomsterne tømtes 3 Gange daglig og hver Gang aflæstes Honningmængden paa Markerne paa Røret, og noteredes. Disse Forsøg viste, at Honningafsondringen staar i nøjeste Forhold til Luftens Fugtighedsgrad og Varmegrad og Mængden var derfor forskjellig hos samme Plante fra

den ene Dag til den anden. Men Honningmængden viste sig ogsaa forskjellig hos samme Planteart, naar den vorede under forskjellige Forhold, m. S. t. Jordbunden, Højden over Havet osv. Vi ved nu, at en bestemt Plante affondrer snart mere, snart mindre Honning, alt efter de ydre Forhold, nemlig efter:

- 1) Den geografiske Beliggenhed: Honningmængden synes at tiltage, jo længere man kommer mod Nord.
- 2) Højden over Havet: En Plante giver mere Honning paa Bjergene end nede i Dalene og paa Slettelandet.
- 3) Jordbunden: Det er en bekendt Sag, at Boghveden, Rapsen og Esparsetten kun udfondrer Honning paa kalkholdig Jordbund. I en Egn af Østria var Esparsetten et Hovedtræk, i en anden nærliggende Egn kunde man slet ikke forstaa dette, da den der intet gav Bierne at samle. Forskjellen viste sig at ligge i Jordbundens Beskaffenhed. Denne spiller vistnok i det hele en langt større Rolle end man f. T. ved af.
- 4) Regnmængden: i tørt Vejr kunne Planterne ikke undvære det Vand Vævene indeholde og Honningen tørrer derfor ind, d. v. s. Honningaffondringen ophører, hvilket f. Ex. er Tilfældet med Lyngen, som af den Grund ofte „flaar fejl“.
- 5) Lyset: Skyggeplanter, som vore Skovbundsplanter, have i Reglen ingen Honning. I Skoven giver ikke engang Lyngen nogen Honning.
- 6) Luftens Fugtighedsgrad. Jo større Fugtighed, desto rigeligere Honning.
- 7) Luftens Varmegrad. Varmen fremmer til en vis Grad Honningaffondringen, men standser den, naar Nebbhøven tager af.

Altsaa have saavel Egnen, som Aaret og Vejrliget i Træktiden en Indflydelse paa, hvor megen Honning en Plante affondrer. Vi kunne med andre Ord ikke bestemme en Plantes absolute Honningsværdi, fordi den ingen saadan har. Nord-Amerikas Biplanter ere væsentlig de samme som vore, dog

udfondre de derovre en ganske anderledes stor Mængde Honning end hos os.

Derfor kan man dog godt opstille Beregninger, som f. Ex.: at der skal 3 Millioner Kløverblomster for at give Nektar til 1 Pd. Honning, o. s. v. og, hvor i en isoleret Egn Bierne have en bestemt Mark, en Lindeallé osv. at trække paa, kan man gjøre et Overlag over, hoormegen Honning Bierne have faaet af saa og saa stort et Areal eller saa og saa mange Træer. Saaledes udregnede Noot, at 5000 af hans „Edderfopplanter“ (Cleome pungens) der vorede paa en knap 1/2 Land, hver Morgen gav 20 Potter Nektar eller 4 Potter moden Honning. Den blomstrede i 3 Maaneder; det bliver, det daarlige Vejr fra-regnet, maaske 240 Potter Honning, til Værdi 224 Kroner.

Biplanternes relative Værdi. Vi maa da se at faa et Udtryk for Værdien af Planterne i Forhold til hverandre. Det er netop denne Bestemmelsesmaade, Bierne selv anvende og de have saaledes allerede vist os Vejen. I en Nærrelse igjennem har jeg fulgt Biernes Arbejde i Blomsterne og derved set, at Bierne inddele Blomsterne i forskjellige Rangklasser og besøge dem derefter; Bierne udvælge til enhver Tid og paa ethvert Sted de Blomster, som i det hele taget give dem det største Udbytte. Naar et vist Træk flaar fejl, flyve Bierne paa andre Blomster af ringere Værdi og saaledes nedefter, alt efter Tid og Sted. Da i 1877 Kløveren slog fejl i Hornflet, var Foderviklen imod Sædvane en stærk søgt Honningplante. Hasselen og Ellen roses som udmærkede Støvplanter, men saasnart Bierne kunne finde Krokus, Jølsod, Anemoner o. a. forlade de dem; de tage kun til Takke med dem, fordi de i de Aar, hvor Foraaret kommer sent, længe ere de eneste Støvplanter. Planter, som besøges det ene Aar, forsmaaes et andet, naar der findes noget bedre. Det vi altsaa maa gjøre, er at følge Biernes Flugt paa Planterne og inddele dem i Klasser derefter. Vi kunne med Zahrtmann hertil passende anvende Tal, nemlig 0—10. 0 betegner værdiløs, 10 fortrinlig og de mellemiggende en

jævnt stigende Skala. At en saadan Angivelse kommer til at afhænge af Jagttagerens Skjøn og at dens Værdi væsentlig beror paa hans Kundskaber, sunde Omdømme, større eller mindre Erfaring osv. er en Selvfølge, — foruden af de ovenomtalte stedlige Forhold. Man maa ikke blive forundret over, at finde saa mange besynderlige Angivelser om Biplanternes Værdi i Bibøger — thi de skrives i Stuen efter et Skjøn, som ofte har en lidt vel mangelfuld Erfaring til Grundlag.

Bien lærer os endvidere, at den overalt foretrækker de Planter, som forekomme i stor Mængde. Det er let forklarligt, da Arbejdet med Indsamlingen derved bliver mere ensartet og gaar lettere fra Haanden. Den hyppigere Forekomst er saaledes et af de vigtigste Fortrin for en Biplante. Det er af denne Grund, at Frugttræerne, Boghveden og Lyngen ere saa fortrinlige Honningplanter, ja at alle vore egentlige Træk stribes Økonomiplanter og „Krudtplanter“ i videre Forstand, men ikke fordi disse Planter i hver enkelt Blomst udfordrer den største Mængde Honning.

Brunrøden (*Scrophularia nodosa*) er et træffende Exempel paa, hvor lidt Bien agter Honningmængden hos en sjældent forekommende Plante. Honningen affondres i usædvanlig stor Mængde i Blomsten, men man ser dog kun sjældent Bierne sugе paa dem, hvorimod Gedehamsene, som allerede paavist af Herm. Müller, ere stærke efter den, ja omsværme den ofte. Men — som man har gjort mig opmærksom paa — saasnart man dyrker Planten, saa „hænge Bierne massevis i den.“

Deraf, at Bierne ikke besøge en vis Plantens Blomster, kunne vi altsaa ikke slutte, at denne Plante intet yder Bierne, men blot, at den under de forhaandenværende Omstændigheder er mindre værdifuld for dem end andre. Under andre Forhold kan den samme Plante vise sig at være en udmærket Biplante. Det bliver altsaa ikke nok for os blot at følge Bierne under deres Arbejde; vi maa gjøre Forsøg med forskellige Planter for at lære deres Videlser at kjende. I Nord-Amerika, hvor man lægger en saa stor Vægt paa Plantning og Saaning for Bierne,

gjøres der Forsøg med og dyrkes ikke saa „vilde“ Planter. alene for Honningens Skyld. En tilfældig Jagttagelse har været Skyld i, at Planter der vøgede i affides Egne af Landet nu blive dyrkede massevis og spredte over hele Nord-Amerika.

Bien lærer os endelig, at der er visse Honningplanter, som ere aldeles værdiløse for den. Grunden hertil maa først og fremmest søges i selve Blomstens Bygning. Blomsterne have indrettet sig paa Besøg af forskellige Slags Insekter og Bien spiller paa ingen Maade den Rolle ved Bestøvningen i Naturen, som Diavleren er vant til at forestille sig. Insekterne ere jo overordentlig talrige og mange elske Honningen. Saaledes ere Blomsterne da tilpassede til mange Slags Insekter. Vi have Flue-Blomster, Bi-Blomster, Humlebi-Blomster, Sommerfugle-Blomster osv. Snart er Honningen aaben at komme til, for de kortsnablede Fluer osv., snart mere eller mindre skjult i en „Spore“, et dybt Kronrør, osv., saa at kun Insekter med en Snabel af en vis Længde kunne naa den. Biens Snabel er 10 mm. lang og den er derved henvisst til en bestemt, rigtignok forholdsvis betydelig, Skare Blomster. Humlebiernes Snabel er indtil 24 mm., derfor kan den naa Honningen i Nødkløverens og mange andre Planter Blomster, som have langt Kronrør eller lang Spore. Natommerfugle have en endnu længere Snabel og naa Honningen hos den slængende Gedeblad, Pragtstjærnerne osv., nebe i den dybe Blomst. Paa Madagaskar findes en Plante med en, henimod en Fod, dyb Blomst; den besøges af en Sommerfugl med en Snabel af tilsvarende Længde; hvis denne Sommerfugl uddøde, vilde Planten ikke kunne sætte Frø. I Kaplandet staar en Flue med en Snabel af flere Tommers Længde i samme Forhold til en *Gladiolus*-Art. — Der er ogsaa særegne Indretninger, f. Ex. Buklen i *Løveulens* Blomst, som forhindrer Bien i at komme ind til dens Honning. Altsaa er Antallet af de Honningplanter, Bien kan besøge, ogsaa begrænset. Af Danmarks c. 1300 Blomsterplanter besøger Bien maaske kun 600 med nogen Fordeel af Betydning. Af disse ere maaske f. Ex.

5 fortrinlige, 10 meget gode, 20 ret gode, 40 gode, 80 mindre gode, 160 middelmådige og 320 tarvelige.

Foruden ved Blomstens Bygning ere adskillige Planter værdiløse for Bierne ved enten ikke at affondre Honning eller byde for lidt af dette og Støvet, ved at have en ubehagelig Lugt eller ved at være for sjældne osv.

De Hensyn, hvorefter vi bedømme Biplanternes Værdi ere da følgende:

1. Massevis Forekomst. 2. Honning og Størrigdom og 3. lang Blomstringstid.

Det store Vormøl.

(Galleria mellonella L.)

Hr. Fotograf H. Borbeck har i „T. f. B.“ for Mai og Juni d. A. henledet Opmærksomheden paa, at det store Vormøl anstifter en langt større Ødelæggelse i Staderne, end man hidtil har været tilbøjelig til at antage. Møllens Larver ere Skyld i, at adskillige Stader søgne hen, uden at den rette Marsag dertil bliver Biaavleren bekendt, og Møllene kunne tage saaledes Overhaand, at selv ellers vel passede Bistande ødelægges derved. Hr. Borbeck har udførlig beskrevet Møllenes Levevis og hele Optræden, samt hvorledes de bedst skulle bekæmpes, paa Grundlag af egen dyrefkjøbt Erfaring. Efter at hele Sagen saaledes er lagt klart frem for os, have vi faaet et nyt Syn paa Møllene, og der er da selvfølgelig dermed erklæret Møllene Krig paa enhver velpasset Bistand, nu da vi ved, hvor skadelige de kunne blive. For Fremtiden ville Biaavlerne være ganske anderledes opmærksomme paa Møllarverne og naar Bierne fejle noget, vil Bipesten ikke være Biaavlerens eneste Tanke, men han vil først og fremmest undersøge Tavlerne nøje, om de ikke skulle huse Møllarver. Vi blive da denne stemme Fejltagelse kvit og spille ikke længere Tiden paa at kurere Bierne med Midler for Bipest, naar de lide af Møl. Sygdommen synes at være meget almindelig. „Det er uhyggeligt, skriver

Hr. Borbeck, saa mange, der nu finde de store Møl; de have ikke før vidst, hvorfor deres Bier aldrig ret kunde naa frem, men derimod tilbage, det er paa høje Tid, at Mølsagen skjænktes tilbørlig Opmærksomhed.“

Det store Vormøl er altsaa ikke blot Ødelægger af de tomme Vortavler, som vi tidligere have troet, men dets Larver lever kolonivis endog midt inde i Yngeltavlerne. Hr. Borbeck har haft Tavler med smuk, luftet Yngel fra øverst til nederst, paa hvilke der udvendig ikke var Spor af Møl at opdage, men indvendig vare de saa gennemvædt af Møllarverne, at der næppe slap en eneste vel udviklet Bi ud af en Tavle, som skulde have givet et Par tusind Arbejdere. Ikke nok hermed; men fra den luftede Yngel gaar Sygdommen endog over til den aabne, som dør ved Møllarvernes Virksomhed i Tavlen, og Sygdommen faar da en skuffende Lighed med „Bipesten i den milde Form.“: Naad den Yngel. „Mere end en Biaavler har arbejdet paa at kurere denne formentlige milde Raadennyngel, men i Virkeligheden var det Kampemøllens Larver, der foraarsagede Binyngelens Sygdom.“

Fra at være temmelig skadelige Dyr ere Møllene, efter Hr. Borbecks Opdagelse blevne til meget farlige og besværlige. Det er nu ikke nok med omhyggelig at skjærme de tomme Tavler mod deres Graabighed, men vi skulle bekæmpe dem i det kostbareste af alt: i selve Yngeltavlerne. Her ere gode Raad dyre. Som Hr. Borbeck omtaler og som man let kan tænke sig, er det meget vanskeligt at komme dem tillids her, naar de først engang have indrettet sig en Rede. Vi maa da se, saa vidt mulig, at finde Midler til at forebygge Angrebene paa Yngeltavlerne og Spørgsmaalet bliver da: hvorledes komme de overhovedet ind i disse?

Herom udtaler Hr. Borbeck sig saaledes: „en saadan Tavle er da bleven (1) eller har forud været (2) rigt besat med Mølæg, som under gunstige Betingelser (i Varne) ere blevne udrugede“, og et andet Sted: „i en fin Revne, som Bierne ilet ikke kunne naa ind i, kan rummes mange Mølæg, der kan disse sidde, til den

næste Sommer kan bringe Varmer nok til at ruge dem ud, de smaa Maddiker finde da nok hen i Madskabet, Bivngelen." (3) Der er her udtalt de tre tankelige Maader, hvorpaa Larverne kunne komme ind i Yngeltavlerne, men kun den ene (2.) kan efter min Mening være den rette og Afgjørelsen af dette Spørgsmaal er nu, efter at Hr. Vorbeck har klaret Sygdommen for os og vi skal til at overveje Midlerne, mest brændende.

Lad os engang betragte Mølæggene. Det er dem, der i Reglen findes om Vinteren. Det er smaa hvide Korn med en tyk og haard Skal, som der hører Kraft til at knuse. At et saa vel beskyttet Eg kan taale at udsættes for en hel Del, uden at dræbes, er paa Forhaand klart. Et Ophold i Svovldamp, for en kortere Tid ialfald, vil nappe formaa at dræbe det, endstige da at Kulde, Træk o. lign. skulde have nogen mærkelig Virkning. Man kan derfor let lade sig stufte, naar man sjoovler sine Tavler af og derefter i god Tro hængte dem ind til Bierne, hvad enten Svovlingen foretages om Efteraaret eller først hen ad Foraaret, thi Eggene paa-virkes ikke af saa lidt og bragte ind i Varmen til Bierne, udklækkes de alligevel til Møllarver. Det er kun Larverne — altsaa i Tavler, hvori der allerede er Spind —, som dræbes af Svovldampene og de ere endda sejglivede nok og kunne leve op igjen. Overbrusning med Karbolvand vilde snarere hjælpe, naar det ikke er for svagt, men ellers vilde jeg anbefale at tage et Parti af de tomme Tavler ad Gangen ind i den varme Stue en Ugestid eller mere om Vinteren. Eggene ville da udklækkes og Larverne kunne derefter dræbes ved Svovldampe inden Tavlerne atter hænges paa Loftet.

Virke Svovldampene ikke paa Eggene, gjør Berøringen med Honning det vel langt mindre. I saa fald kunne de fyldte Honningtavler, trods alle Afsvovlinger godt forsyne Yngellejet med Møl. Eggene ere bragte i Gellerne medens Tavlen endnu var tom, derefter er den fyldt af Bierne med Honning og det kan saavel være dem, der hange i Stadet, som dem, Bivavleren gjenmer Vinteren over til at fodre med om Foraaret. Bierne bruge nu

Honningen og belægge Tavlerne med Yngel. Men samtidig udruges Mølæggene — thi disse have Bierne ikke funnet udranse saaledes som Larverne — og de unge Møllarver gnaue sig Gange i Tavlen ud fra deres Fødested, uden at komme i mindste Berøring med Bierne. Saaledes gaar det ganske simpelt og naturligt til, at Møllarverne æde inde i Yngeltavlerne. Møllene kunne ikke have lagt Eg i Tavlerne, efter at Bivngelen var deri, fordi de først komme frem hen paa Sommeren og de opføge ikke Yngelreben, men holde sig længst mulig borte fra den. Den eneste tredje Mulighed, der findes, at de unge Møllarver skulde vandre over i og angribe de velbesatte Tavler i Yngellejet, tilmed i folkerige Stader, antager jeg, at der er overmaade ringe Sandsynlighed for. Det vilde være interessant at gjøre et Forsøg med nogle Tavler, som man lod belægge med Mølæg og derefter fylde med Honning. Næste Foraar indhænges de til Bierne i nogle stærke Stader, til Prøve, i Yngellejet. Vi saa da se Resultatet. Maaske har Hr. Vorbeck allerede Erfaringer, der kunne bekræfte eller modbevise denne Antagelse. — Foreløbig antager jeg som det rimeligste, at, naar vi have Møllarver i Yngeltavler, da have Mølæggene været i Tavlerne forinden Bivngelen kom og ikke omvendt.

Det gjælder altsaa om at være yderst paapassende med de Tavler, Bierne om Foraaret have at yngle i, hvad enten de have hængt Vinteren over i Stadet eller paa Loftet, hvad enten de have været fyldte med Honning eller tomme, Naarlig bør der advares mod gamle Kubestader, hvis Tavler ere stærkt belagte med Mølæg. Paa Bistande, hvor man formerer med „optagne“ Kubestader, vil man let med det samme indføre Møllene i Mængde. Det Uheld, som i Reglen har fulgt Bistande, der i kort Tid vare oprettede af opkjøbte Kubestader, hvis Tavler overføres i Træstaderne, ifylles maaske snarere de talrige Mølæg og de af dem fremkommende Larver, det følgende Foraar, end, som hidtil antaget, „Bipesten“.

Kunde vi nu saa fastslaaet ved videre

Undersøgelser, hvorvidt Møllarver i Ingelredene hidrøre fra Eg, der vare i Tavlerne før Bilarverne, saa ere vi, som man let ser, rykkede et godt Stridt fremad med Hensyn til at sætte en Stopper for denne højt ubehagelige Virksomhed i Ingeltavlerne og ved en simpel Forholdsregel forebygge den. Dermed vilde Møllene atter være henviste til de tomme Vortavler. Vi vilde ramme Ondet i dets Oprindelse og undgaa alle omstændelige Udryddelsesmidler.

Fotograf Vorbeck har anført de Midler, som ere bedst egnede til at blive Møllene kvit i Staderne. Hr. Vorbeck slutter med at sige: „Foraarct er den Tid, man lettest besjærer dem (Møllene) ved stadig at ødelægge dem, før de faa Vinger.“ Skulde der her kunne tilføjes noget, da var det maaske, hvad man hen paa Sommeren kan foretage mod de om Natten omkringflyvende Viel, som trænge ind i Staderne for at aflægge Eggene. At sætte Blendere el. lign. i Flyvehullet vil næppe være praktisk. Enarere vilde en hel Del af dem kunne fanges, ved at stille Brædter, friit smurte med Tjære, op ad Staderne i Flyvehullets Nærhed eller, hvis Møllene, hvad jeg ikke tvivler om, sætter sig paa selve Flyvebrædtet for at smutte ind, da at lægge et tyndt Brædt (f. Ex. af en Cigarfæse) godt oversmurt med Tjære paa selve Flyvebrædtet. Man kan jo gjøre et Forsøg, maaske det viser sig praktisk. Bierne tage sig nok iagt for Tjæren, allerede Lugten vil advare dem.

Maaske er det ikke overflødig at ajøre opmærksom paa, at Udtrykkene „Kæmpemøllet“, „det store Vormøl“ osv. betegne et og det samme. Foruden dette store, mørkebrune Møl, findes et langt mindre, søvlgvindsende-graat, hvis lille Larve lever i Smullet paa Bundbrædtet, navnlig i Kuber, vist sjældnere i Tavlerne. Hr. Vorbecks Adskillelse mellem de Larver, der kun spinde Gange i Tavlen og dem, der spinde Cellerne til i Adningen, refererer sig maaske til yngre og ældre Larver af det store Vormøl. Jeg fremsætter dog denne Formodning kun for at tilskynde til en nøjere Undersøgelse af Forholdet.

Det bedste vi kunne gjøre, er at fortsætte

Vorbecks Undersøgelser, iagttage Møllenes Op-træden og udbrede Kjendskaben til, hvorledes de bedst skulle bekjæmpes. Vi kunne være Hr. Vorbeck taknemmelige for, hvad han her allerede har udrettet og bevise ham bedst vor Tak ved at følge hans Raad og Anvisninger. Det var et godt Ord i rette Tid.

Herm. Borries.

Julii.

Den forløbne Juni Maaned har ligesom Maj været gunstig for Bierne. Hvidfløveren har paa gode og middelgode Græsmarker blomstret rigeligt og hvor den ikke standser af Trækken vil den nok blomstre endel ind i Juli; flere andre Planter, hvis Blomstertid tilhører Juli har blomstret en Tid i Juni, saaledes Klokkelyngen, Djævelskbid (*Succisa pratensis*) og som jeg har set blive flittigt benyttet af Bierne, og andre. Den aln. Hedebyng vil lige til at springe ud og give godt Træk i Juli. Hedeegnene vil altsaa have sit Hovedtræk i Juli, da Boghvedens væsentligste Blomstring falder i sidste Halvdel af Maanedens, og de ved dette forefaldende Arbejder og Negler bør iagttages. I andre Egne kan Trækket maaske ophøre og i mange Tilfælde kunde det være fordelagtigt at flytte Bierne til Steder med bedre Træk. Er det blot en Paafe der indtræder, er det heldigt at fore for at holde dem i Virksomhed at de kunne være kraftige til at benytte det kommende Træk.

Udslyngning af Honning har allerede fundet Sted og det var ønskelig om det kunde finde Sted i endnu højere Grad, da der findes mange Begyndere med Stader som mangle Maskine hertil, men naar Naboen holdt én i Fællesskab var det jo let overkommeligt og kunde snart indvindes ved forøget Honningshøst. Fordelagtigt vil det være at udslynge den samlede Honning af Hvidfløver og lign. og lade Bierne forsyne sig med Lynghonning til Vinternaring. Naar Halvdelen af Tavlerne ere forseglede kan Honningen udslynges efter at Forseglingen er afstrølet enten med en slidt

Bordkniv eller med en Skrællekniv. Arbejdet foregaar bedst om Morgenens eller henimod Aften og helst inden Lukte Døre; Tavlerne indhanges atter til Bierne for at stiftes rene eller for atter at fyldes med Honning, som hurtig kan ske under godt Træk. Er dette i i Aftagende eller ophørt bør man være forsigtig for ikke at fremkalde Røveri og Flyvehullerne bør saa holdes indsnævrede.

Sværmingen har fundet Sted her paa Egnen Størstedelen af Juni og vil fortsætte sig i Juli især i de egentlige Lyngegne, da den sildige Sværmen og især smaa Efterværme ikke er helbig, navnlig for dem der ikke forstaaer eller kan gjøre Brug af dem ved at sætte dem i Huse, man maa helst undgaa anden Sværming, hvilket sker ved at bortskjære Dronningecellerne, ved at forene Sværmen med et andet Folk, eller lade den gaa tilbage til Moderstabet efter først at have borttaget Dronningen af Sværmen. I Huse kan man nok hjælpe den til Magt ved Yngel og Honningtavlen.

For Hedeblavleren kan der endnu være god Anledning til ved mange Kubestader at sætte Kasser med Rammer indeholdende Kunsttavler eller tomme Vortavler under eller ovenpaa Kuben, naar denne er fuld af Honning; Stadeblavleren bør naturligtvis ogsaa give Agt paa at der ikke mangler Plads til at modtage Honningen. Kunsttavler kan endnu med Fordeel bruges i Yngelrummet, da det bidrager til at holde en jævn Ansætning af Yngel vedlige.

Dersom man mærker at et Stade har en for ringe Dronning, er det nu Tiden at lade hende vige Pladsen for en ny og bedre, 24 Timer efter at man har borttaget den gamle indfættes en moden Dronningecelle af god Stamme, hvis man har en saadan, ellers lader man Bierne selv bygge disse, som de gjøre, naar der er 16g eller kun 3 Dage gamle Larver. Efter en 10 Dages Forløb efterses Tavlen og Biscellerne borttages, saavel som den største og smukkeste. Yøvrigt ved man af Erfaring at Bierne i en lang Række af Aar har holdt sig selv vedlige med Biser.

Vestjylland.

J.

Hvor Lind eller Lyng ikke findes er nu Hovedtrækket forbi. Giv ikke mere Plads i Husene hverken til ældre Folk eller til Sværme, indsnæv Flyvehullerne. Ved Arbejdet ved Bierne bør man være forsigtig ikke at spilde Honning eller lign., for det bringer tidt Røveri. Store Bisfolk i Kuben, som ikke har sværmet, selv om de har gammelt Værk bør ikke udtrommes og sættes i Hus nu, thi der spildes megen Honning og mange Bier drukner i den, ofte Vinoderen med og saa er Tabet stort, lad hellere Folket blive i Kuben til Foraaret. Med.

Smaating.

Brug ikke de jaakalte Delinger, det er Humbug og vil aldrig føre til noget her i Danmark.

„Bien“.

* * *

Naar man forener Bier af forskellige Stader, tilføjer Dronninger m. m., saa forebygges Slagsmaal ved at man inblægger et Stykke Mostus af et Kornes Størrelse.

Diablsudstillinger.

Gl. Roskilde Amts og Ransjø-Tnue Herreders Diablsudstilling vil blive afholdt Fredag 26, Lørdag 27 (begge Dage er der Stats-Hingste- og Tyrefæst), samt Søndag 28. Juli i „Trægaarden“ ved Roskilde. Net til at udstille har ikke alene Medlemmerne af disse 2 Diablsforeninger, men enhver Fabrikant eller Diabler.

Anmeldelsesblanketter kan faas hos Kommiss C. Andersen, Roskilde, indtil 20. Juli og de tilbagesendes pr. omgaande. Alle Varer, som sendes med Bane eller Dampskib skal være i Roskilde senest 24. Juli og adresseres til „Diablsudstillingen i Roskilde“.

Dommerne bør møde Fredag 26. Juli Kl. 9. Kl. 12 aabnes Udstillingen og der holdes Foredrag. Lørdag og Søndag aabnes Udstillingen Kl. 9 Morgen og der holdes Foredrag Kl. 10 og Kl. 3. Søndag Kl. 3 uddeles Præmierne. Foredrag holdes af Fru Demant, Kjøbenhavn, Lærer H. Erslev, Rallundborg m. f. Entree til Udstillingen er 25 Øre for Ikke-Medlemmer. Der vil blive Udsalg af Viproducter samt af Diablsredstaber og Tombola. Entree 25 Øre. Medlemmer fri Afgang for Kone og ukonfirmerede Børn. Søndag Eftermiddag Musik i Haven Søndag Aften Bal.

Hans-June Herreders Bialterforening har valgt til Dommere Høst Anders Jensen, Haudrup, Bøder Mads Nielsen, June, Husmand Peder Jørgensen, Jertie, Stomager Hans Jørgensen, Rildebrønde.

Bekjendtgjørelser.

Prægtige Krainerbier.

Billigste Levering.

Min herværende Stand bestaar kun af Krainerbier. Prislister gratis. Korrespondance paa Tysk, Fransk eller Engelsk.

Frank Benton.

Krainburg, Ober-Krain, Østerrig.

Til Honning. Smukke og praktiske hollandske Krukker til 1 Pd. Honning 12 Øre, til 2 Pd. 16 Øre, til 5 Pd. 25 Øre pr. Styk, naar mindst 25 St. tages. Roskilde Lervare-Fabrik, Roskilde.

D'hr Biavlere underrettes om at jeg i Aar har nedsat Prisen paa mine Bistader med 10 pCt. Vox og andet til Biavlens behørende til billige Priser. Ordre bedes snarest indsendt.

Prislister gratis og franko.
Ø.-Jølby, Nykjøbing, Jylland.

M. Boll.

Kunsttavler fabrikerede paa et fortræffeligt, amerikansk Apparat faas hos Undertegnede.

Vox forarbejdes billigt til Tavler. Vox kjøbes til høj Pris.

B. Bojesen, Systofte, Nykjøbing p. F.

Til Honning.

Naar Bestilling indsendes snarest kan leveres smukke 1 Pd.s Glas til 12 Øre pr. Stk. Kjøbmand Bigler, „Prindsen“, Roskilde.

Kunsttavler af ublandet Bivox,

(Medaille i Kjøbenhavn 1888)

af alle Størrelser, faas hos H. Rasmussen & Co., Gravvænget pr. Svendborg. Vox tages i Bytte. Pris som forrige Aar.

De bedste danske Voxtavler

(Sølvmedalje i Kjøbenhavn 1883)

af alle Slags faas hos Undertegnede. Vox ønskes sendt inden 1ste April. Priserne som forrige Aar.

Andkjær ved Odder. I Januar 1889.

N. Jakobsen.

Kunsttavler (flere Gange præmierede) fabrikerede kun af ægte Bivox faas til billige Priser. Vox forarbejdes. Bestilling sker billigt paa Brevkort til

I. C. Olsen, Snedker
Hvilested pr. Søllested.

Kunsttavler saavel til Yngel som kun til Honning valsedede af ægte Bivox, anbefales saavel Forædlinger som den større eller mindre Forbruger til meget billige Priser. Prøver sendes paa Forlangende frit. Vox forarbejdes for 35 à 40 Øre pr. Pund. Svind beregnes ikke. Udmærket fin Tavletraad kan om ønskes medfølge.

N. S. Kristensen.

Himmeløv, Roskilde.

Foruden alm. Voxtavler, Dronetavler, Delingstavler med Arbejder eller Dronestempel, Koerbs Tavle, laver jeg ogsaa iaar eensidede Dronevoxtavler. De Biavlere, der forsyner sig hos mig, faar alle disse forskellige Slags Voxtavler til ens Pris.

Andkjær ved Odder, den 20. Febr. 1889.

N. Jacobsen.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3300 Stader). Illustreret Prislister sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Slesvig. Kunsttavler og Delingstavler af rent Bivox, præmierede med 3 første Præmier i 1888, deriblandt Sølvmedalje Kjøbenhavn, anbefales af

H. A. Madsen,

Broager.

Prøver og Pris gratis og franco.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmelsø, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ { udgaar en Gang i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
{ koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Bidrag, Bekjendtgørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
sendes til „Biavls-Tidende“s Redaktion, Himmelsø, Roskilde.

Indhold: Bemærkninger angaaende Trækforhold. — Biavlens Standpunkt ved Aarkundredets Begyndelse. — Fra Norge. — Løge Døtunge. — Middel mod Bistif. — August. — Smaating. — Biavl-udstillinger. — Fra Krebsene. — Bekjendtgørelser.

Bemærkninger angaaende Trækforhold.

(Efter „Nordisk Tidsskrift for Biavl“)

Trækforholdene ere høist forskjellige i de forskjellige Egne af Landet, og da Biavleren maa indrette sin Drift derefter, er det meget nødvendigt, at Enhver nøje lægger Mærke til Vejrliget og Vegetationen i den Egn, hvori han driver Biavl. — Her i Jylland kunne vi dele Forholdene i 2 forskjellige Afdelinger: Østkysten og Vestkysten frembyde to aldeles forskellige Dele, hver med sin egen Vegetation, hvorefter hele Biavlen maa rette sig.

Østkysten har et tidligere Hovedtræk, der ophører, naar Vestkystens først begynder. Paa Østkysten maa man have kraftigere Stader allerede i Midten af April for at benytte Blomstringen af Pilearterne, Løvetanden og Frugttræerne i Begyndelsen af Maj (samt Rapsen og i Skovegne Blaabarret). I Slutningen af Maj og Begyndelsen af Juni have det vigtigste Hovedtræk paa Hvidløveren. For paa Vestkysten at drive Biavl med Fordel, er det altsaa af en væsentlig Betydning at ind-

vintre stærke Stader, som i det tidlige Foraar ikke skulle afvente Udviklingen af Ingele, men strax kunne benytte det tidlige Træk, hvorved netop Ingeleudviklingen vil fremmes. Som bekjendt hængaar der 1 Maaned fra Eggene er lagt, og indtil den unge Bi er arbejdsdygtig udenfor Stadet. Naar altsaa et Stade er stærkt i Midten af April, da vil Trækket paa Pilen etc. frembringe et stærkt Liv i Stadet, en forøget Ingeleudvikling, og ved Rapsens og Frugttræernes Blomstring i Midten af Maj have da talrige unge Arbejdsbier, der ville give et ganske andet Udbytte af denne Trækperiode, end hvis man kun indvintrede svage Stader, som ikke kunne udvikle sig efter den fornødne Maalestof, men ville tabe Tiden og først længere hen have opnaaet en saadan Styrke, at de kunne benytte det senere Kløver-Træk. Men ere Staderne saa stærke i Midten af Maj, som jeg har antydnet som nødvendigt, da vil man ikke alene have Fordelen af Frugttræblomstringen, men Formeringen af Staderne kan paabegyndes, og Afslæggerne kunne allerede være voxede til kraftige Stader, naar Kløveren blomstrer. Som tidligere bemærket, var jeg især istand vil midt i Maj at dele et stærkt Stade ved at hæn-

Yngel og unge Bier ind i Naborummet, og allerede midt i Juni havde jeg ikke alene 2 stærke Staedr, men begge havde samlet betydeligere Honningforraad, navnlig Moderstabet, som efter Vorttagelsen af Dronningen kunde lade sin julde Befolkning bestyve Honningplanterne. Man kan maasse sige, at det ikke er hvert Aar, hvori Forholdene ere saa gunstige. Dette er naturligvis rigtigt; men dog kun saavidt angaar Betingelserne for Afbenyttelsen af Træffet. Thi naar jeg efterser den Tid, de forskellige Honningplanter have begyndt at blomstre i de sidste 5 Aar, saa er Forskjellen ikke saa stor, og sammenligner jeg Antallet af Træfdagene i April og Maj, er Forskjellen ej heller saa stor (de færreste Dage havde vi i 1861).

Men Hedeegnene og Bestkysten frembyde ganske andre Forhold. Her begynde de egentlige Hovedtræk først i Juli og August, — paa Boghveden og Lyngen; — her vilde det være unyttigt at have saadanne stærke Stader i det tidlige Foraar, som paa Østkysten. Thi hvortil en Masse Bier, der Intet kunne hente? Her maa Yngeludviklingen gaa langsomt frem, saaledes at Formeringen af Staderne først finder Sted først i Juli, hvis man ikke hellere skulde foretrække slet ikke at formere Stadeantallet, men udvikle hvert Folk saa stærkt som muligt og lade det blive sammen. — Det er jo en Hovedgrundsætning: jo færre Hovedtræk, jo vanskeligere Vejrholdet under samme, desto folkerigere Stader maa der til for at benytte den korte Tid.

For en stor Del af Jyllands Biaol vil Jernbanen mellem Øst og Bestkysten frembyde Lettelser, som ville være af gennemgribende Betydning, idet Biaoleren ad Jernbanen kan sende sine Stader fra Øst til Vest, og omvendt, for en lille Udgift og derved benytte de forskellige Egnes Hovedtræk i den største Udstrækning. Østkystens Biaoler formerer sine Stader herhjemme, og naar Boghveden begynder at blomstre, sender han sine kraftige Stader ud i Vesten paa Boghveden og Lyngen; Bestkystens Biaoler derimod sender sine Stader om Foraaret til Østkysten for at udvikle An-

tallet af de enkelte Staders Arbejdere, som af selve Staderne og tager dem derpaa hjem, naar hans egen Egn frembyder gunstigere Forhold.

Det er saaledes man bører sig ad i det sydlige Slesvig, hvor Biaolerne i Hedeegnene om Foraaret vandre til Marsten, og omvendt Marstbiaoleren i Efter sommeren til Heden.

Marhus i Oktober 1863.

F. Møller.

Biaolens Standpunkt ved Aarhundredets Begyndelse.

I Professor i Landøkonomien Gr. Begtrup's „Beskrivelse over Agerdyrkingens Tilstand i Danmark“, Kjøbenhavn 1803—1806 gives en Oversigt over Biaolens Standpunkt for hvert Herred i Landet paa den nævnte Tid. Meddelelserne stamme fra første Haand, idet Begtrup selv berejste Landet og paa Stedet indhente sine Oplysninger saavel om Biaolen som det øvrige, Landvæsenet angaaende. I 1802 og 1803 berejste han Fyens og Lolland-Falsters Stift og hvad der derom fortælles med Hensyn til Biaolen (2. Bind, Kjøbenhavn 1806) meddeles nedenfor.

Fyens Stift (S. 41). Bier findes paa adskillige Steder ved Odense, Assens og paa de mindre Øer.

Odense Amt.

Vends Herred. (S. 216). Af Bier have Bønderne en Del i deres Haver. Adskillige kjøbe Honning og blande Mjød til Salg. Selvejer Anders Hansen i Roerslev By og Sogn har aarligen solgt 130 à 136 Kander af sin Bihave, bestaaende af 49 Stykker veloverfødte Bistader. Husmand Henrik Ottesen i Staurbye, Weilbye Sogn havde 44 Bistader, og af 8 optagne Stader faaet 64 Kander Honning. Husmand Jens Larsen i Lyngø, Gjelsted Sogn, havde 52 Bistader.

Baag Herred (S. 236). Biaolen har været vel udbredt og adskillige Bønder have lagt megen Vind derpaa, men i disse vanskelige Foraar ere Bierne for det meste udbøde.

(S. 239.) Ligeledes for Bier er der æftet adskillige Præmier fra dette Herred. Husmand Esen Simonsen af Haarby Sogn for 16 veloverfødte Stader, 10 egne og 6 tilhals. Hans Jensen, Udflytter fra Sønderby, 10 Stykker, Husmand Hans Pedersen i Vedtofte 34 Stykker egne og 39 Stykker tilhals veloverfødte Bier.

Skovby Herred (S. 259). Biaflen er ligeledes i denne Skovegn vel udbredt. Af Mjød og Bøz sælges en Del i Kjøbstæderne. Husmand Mads Sørensen i Ullemoes Hus, Wiisenbjerg Sogn [hører nu til Dbenfe Herred], har erholdt Præmie for 16 egne og 8 tilhals havende veloverfødte Bistader og Husmand Jørgen Jensen i Haarslev By for 39 Bistader, der have givet sig 37 Sværme.

Skam Herred. (S. 271) Af Bier haves ingen [Kjøffen og Frugthave ingen eller flet].

Lunde Herred (S. 287). Biaflen er meget ubetydelig.

Dbenfe Herred (S. 303). Paa Bier lægges af nogle god Vind. Ungkarl Christian Madsen i Brendekilde har havt 102 Bistader, vel overfødte.

Åsrum Herred (S. 326). „Her er Bierne, formedelst adskillige vaade og kolde Sommer, meget aftagne; dog har de fleste Beboere gjerne 1 à 2 Stader, som staa over om Vinteren, enkelte have flere. Naar Stadet ved Michels Tider optages, sælges her Honningen raa til dem, som prange dermed, eller selv blænde Mjød deraf. Dmgangsmaaden med Bier er den gamle.“

Rønninge Præstegaard 4. Septbr. 1802.
Bendz.

Bjerger Herred (S. 353). (Intet bemærkes om Biaflen.)

Svendborg Amt.

Vinding Herred (S. 379). I disse Sogne haves blandt Bønderne ikke mange Bier, da de saa ofte ved de kolde og fugtige Foraar paa samme har taget Stade. De som have Bier, sælge Honningen raa, ligesom den tages fra Bierne (Biværk).

Gudme Herred (S. 410). (Intet bemærkes om Biaflen.)

Salling Herred (S. 459). Paa Bier beflitte og nogle fig. Landhusholdningsfælskabet har givet Præmie til Tjenestekarlen Niels Hansen Plum i Svanninge By og Sogn for 39 Stykker veloverfødte Bistader, og til Bonden Peder Sørensen i Hølykke for 25 Bistader.

Sunds Herred (S. 520). Om Thorsenge: Bier har næsten hver Mand i sin Have, de have dem paa renlige Steder, hvor ingen Vind eller Blæst kommer og som ligger for Middagsolen. Der holdes altid rent fra Ufrugt om dem og haves nøje Tilsyn med dem, især strax om Foraaret, da Kuberne opløstes 1 eller 2 Gange, medens Urenlighed fejtes bort fra dem. Ligesom Biværket udtages af Kuben, sælges det i Kjøbstaden til Bagere eller Mjødblandere for 40 til 42 Skilling Kanden.

Grø Herred (S. 563). Nogle faa have Bier. Landet synes ikke at være bekvemt dertil, da her er ingen Boghvede, Eng, Træer eller Læ.

Langelands Herred (S. 598). Af Bier findes hos Bønderne hist og her nogle Stader. Et Bistade betales med 3 og 4 Rigsdaler og naar man har Held med det, kan et Bistade give et Udbytte om Aaret af 3 Rigsdaler.

Lolland (S. 715). Tilfoen har der været flere og større Bihaver i Landet, men i nogle Aar er de satte tilbage. Mange have Bier, men ej i noget betydeligt Antal, 4, 6—8 Stader er sædvanligen det højeste nogen haver at lægge til. Bøzet sælges, men Honningen forbruges i Huset.

Falster (S. 819). Bier haves kun af ganske faa, enkelte have 6, 8—10 Stader. Paa Baagø er Bier mere almindelige, og der laves ganske god Mjød, Bøzet sælges og Honningen bruges i Steden for Sukker.

Som man ser, fandtes dengang endnu ret betydelige Bistande, men som det antydes, er Biaflen stærkt i Tilbagegang de fleste Steder. Maafe have de „vanskelige Foraar“ i de nærmeste Aar drøbt en Del Stader, men den sande Grund til Tilbagegangen er snarere, at

man ikke længere anvendte den tidligere Omhu paa Bierne og at derfor Bøymøllene (hvorom Fleischer siger „at de efter 1760 toge Overhaand og ødelagde Bierne snart de fleste Stader i Landet“), de vanskelige Joraaar osv. havde lettere ved at faa Bugt med de flet passede Stader. Overalt se vi, at Høvebrug og Biaul følges ad, hvor der er Interesse for det første, blomstrer ogsaa det sidste, men i de Egne, hvor der ikke er gjort hyggeligt om Husene med Plantning og anvendes Omhu paa Frugt- og Kjøkken-Planter, der trives heller ingen Bier. Dette gjælder dog kun for Dørne, ikke for Jylland. Endelig se vi Bestrebelsen for at holde Liv i Biaulen ved Landhusholdningssekskabernes Præmieringer. Dengang uddeltes Præmier for mange Ting, Hegnopsætning, Biaul osv., ligesom nu for vel dyrkede Husmandslobber. Megen Gavn kunde den næppe gjøre Biaulen, derimod kan det kun glæde os at se, at flinke Biavlere fik en Præmie for deres Flid og Arbejdsomhed. Thi Biaulen var dødsdømt i de gamle Ruber, det gik stadig nedad, ligesom det gjør det endnu. Enkelte brugte endnu deres egen Honning i Huset, selv om de fleste maaske solgte Biværket, uden at stille Honning og Bøymøllene „Beloverfødt“ vil sige velovervintrede, hvorefter man regnede, naar man skulde bedømme Biavlerens Dygtighed. De flinkere overtog Pasningen af andres Bier og fik dem saaledes „tilhalvs“, noget som næppe kjendtes i de ældre Tider, da hvert Hus paa Landet havde sine egne Bier til at forsyne Husholdningen med Spødm til Mæden; det hører hjemme i Biavlens Forfaldstid. En anden Gang om Sjælland og Jylland.

—s

Fra Norge.

Som Abonnent paa „Biauls-Tidende“ lige fra dets første Begyndelse, tillader jeg mig at sende Dem lidt om Biaulen i Norge, som maaske kunde interessere danske Biavlere.

Den norske Biaul er ikke meget gammel, det var først for omtr. 150 Aar siden den

kom herop, sandsynligvis indført med danske Embedsmænd eller overført fra de svenske Grænsedistrikter. Der findes kun sparsomme Optegnelser fra den Tid, men der er dog høft og her saa meget, at man kan se, den har været i stadig Udbredelse over hele det sydlige Norge. I 1770 Aarene kom den første Kube til det nordlige Norge, nemlig kjørt paa Slæde henved 60 norske*) Mil til Trondhjem. Frost-aaret 1812 og de nærmestfølgende Aar synes at have givet den norske Biaul et saa høveligt Knæk, at den ikke før i 1820 Aarene kan siges at have gjenvundet det. Fra den Tid af fik Biaulen en raskere Udbredelse. I 1852 sendte „det kgl. Selskab for Norges Vel“ Lødbetjent A. C. Hanson ned til Dr. Dzierzon for at studere Biaul, og i 1860 Aarene meddelte „Bimester“ Kinné paa ovennævnte Selskabs Foranstaltning gratis Undervisning i Biaul. Først efterat „den norske Biaulsforening“ stiftedes d. 27de Juni 1884, tog Biaulen en hurtigere Vægt, hidtil havde den nemlig været uden Organisation og saa at sige arbejdet iblinde.

Dette er i korte Træk den norske Biauls Historie. Lad mig nu fortælle lidt om, hvorledes vi heroppe nu har det og hvorledes vi nu drive vor Biaul.

Den Energi, som den nystiftede Forening strax lagde i Vej med, bragte snart Biaulen ud over hele Landet, men uheldigvis har det siden været mislige Biaar omtrent hvert eneste Aar, og dette har i væsentlig Grad lagt en Dæmper paa Biavlens Trivsel. Mange har visjelig lagt sig til Bier i disse Aar, men man har som Regel slaaet for storartet paa, det forventede enorme Honningudbytte er ublevet, og Resultatet er nu lige saa mange Misfornøjede som Biavlere, der virkelig har slumpet til at være heldige. Foreningen er visjelig ikke uden Skyld heri; lidt mindre Entusjiasme havde sikkerlig gavnnet Sagen bedre, store Løfter, der sjelden gaar i Opfyldelse, i al Fald for begyndende Biavlere, er farlige at kaste ud blandt Mængden, der som Regel har

*) Dmtr. 90 danske Mil. (1 norsk Mil = 11 Kilometer.)

vanfæligt for at begrænse sig. De mange kostbare Redskaber og andet Inventar som maatte anskaffes, hvis man vilde blive regnet med blandt de „rationelle“ Viavlere, hidrog ikke lidet til at skade Sagen, naar Udbyttet tilslut udeblev; Viavlens blev tilslut en Modesag, et Liebhabereri for Rigmænd istedetfor en tarvelig anlagt Syssels for alle og enhver, som havde en liden Plads og Lyst til at holde et Par Kuber. Der er som sagt mange misforståede, og mange som synes at Viavlens hos os snarere maa være en „Bifag“ og ikke nogen „Hovedsag“. Man ser ogsaa, at Foreningen har en Følelse af at alt ikke er som det burde være, idet den nu har opfordret til Konkurrencen om en „Folketube“. Det var at ønske, at det maatte lykkes for den, at udfinde en saadan god og billig Kube, da vore nuværende Ramkuber er altfor kostbare til, at man kan vente en mere almindelig Udbredelse. Saadan er altsaa Stillingen for Tiden.

De fleste Viavlere benytter Halmkuben; Ramkuben har først i de aller seneste Aar faaet nogen Udbredelse og da navnlig til de mere viderekomne Viavlere, der ikke i Længden har fundet sig tilfredsstillende ved Halmkubens alene. Som Regel har disse Viavlere gjort det godt, og de har fundet sig vel tjent med Ramkuben. Anderledes turde Sagen stille sig for Begynderen, der vistnok har anvendt en Halmkube som Moderkube, men den første Sværm er som oftest sat ind i en Ramkube, hvor den af lutter Omfarg sjelden har faaet Lov til at bygge i Fred. Uroen og Ukyndigheden har mangen Gang ødelagt Kuben allerede første Vinter. Paa mangt et Loft omkring i Landet turde man derfor finde Ramkuber henlagte blandt andet Skrab.

Omtrent hver eneste Ramkube er forsynet med Normalkammer og er af Trugstadets Form. Jeg mindes kun et Par Gange at have set et Højstade i Brug; de anvendte Ramkuber har saaledes over hele Landet en prisværdig Enhed, som er al Respekt værd, og som gjør, at man nødvendig vil indføre andre Konstruktioner for ikke at komme op i den Mangfoldighed af Kubeformer, som karakteriserer andre Landes Viavl. Enhver Kube kræver jo sin Tid, før man lærer

at overvinde Bier i den. Den sande Grund hvorfor Heddonkubens Indførelse i Norge vakte saadan Modværer er nærmest at søge i, at Enheden frem for alt maatte bevares; vor nuværende Ramkube har man i al Fald hidtil fundet sig vel tjent med, og hvorfor da indføre andre, der vistnok ikke formaar at fortrænge den ældre og hævdvundne, men som blot vilde sprede Kræfterne og Erfaringen?

Ramkubens Behandling her, formoder jeg, er som i Danmark, maaske lidt mere Pakning om Vinteren, og noget nyt har jeg ikke at meddele. Derimod turde Halmkubens behandling frembyde mere af Interesse.

Den ældre Methode med Halmringe til Underfats, Slagtning med Svoolpraafen og kun overvinde et Par af de tungeste og bedste Kuber, turde fremdeles være den fremherskende. Men ved Siden af denne har der igjennem Tiderne udviklet sig et eget System, der, saavidt jeg ved, har været ejendommeligt for nordst Viavl. Jeg mener Stattekasen. Den er som bekendt en liden Kasse med 4—6 Kammer, som anbringes i Flugt med Halmkuben enten foran, ved Siden eller bag. I den senere Tid er man mere og mere gaaet over til at anvende Stattekasen ovenpaa selve Kuben, efter at Tophullet er aabnet. Paa denne Maade undgaar man at have eget Flyvebrædt til Kuben, der gjerne afløser det runde Vinterbrædt om Vaaren, og hvorigjennem man har udhulet en liden Abning overdækket med en Zinkplade, altsaa en liden Tunnel fra Halmkuben ind i Stattekasen. Det viste sig meget ofte, at det var vanskeligt nok at faa Bierne til at bygge i disse Kasser, naar de var anbragt lavt nede, de var gjerne for store, ikke tilstrækkelig mørke og som Regel for kolde. Kassen anbragt ovenpaa Kuben har givet bedre Resultater, men her gælder det at passe Tiden for Beskatningen, saa ikke Bierne blive brødløse om Vinteren. Det er den gamle Hædermand, „Bimester“ Minné, der endnu virker blandt os, som har Fortjenesten af Stattekasens Udbredelse. Efter som Stattekasen har faaet større og større Udbredelse, har dette ikke mindst bidraget til at indfranke Bislagtingen. Udtromning af Bisolk og Hønningens Udflangen med

Maffine er ogsaa nu bleven en ganske almindelig Sag, Rubebiaaleren er saaledes paa god Vej som man ser til at blive en „rationel“ Biskjætter. Det vil være indlysende, at i et Land som Norge, hvor baade Klima og Veligheden lægger saa væsentlige Hindringer i Vejen for en lønnende Biaul, der kan den heller ikke blive af nogen synderlig stor Betydning. Den lange Vinter og den forholdsvis korte Sommer kræver et mere omsorgsfuldt Arbejde fra Biaalerens Side, end man behøver i gunstigere beliggende Lande og nogen sikker Fortjeneste kan den heller ikke give; dog savne vi heldigvis ingenlunde Exempler paa at Biaalen paa enkelte Steder har kastet et ganske betragteligt Udbytte af sig, og det er moaſte dette der har holdt og fremdeles forhaabentlig vil holde Liv i den norske Biaul.

— × —

August.

Lærken standsede Hovedtrækket paa de fleste Egne allerede i Begyndelsen af Juli, men efter at der var faldet Regn blev der atter ganske godt Træk i nogen Tid, nu er det Bierne hjembar af Honning kun til Folkets daglige Forbrug. Blomstringen har været tidlig, derfor er der iaar ogsaa Grund til at tænke paa at indvintre tidlig. Sling den overslødige Honning ud naar Lejlighed gives og orden Vinterlejet, huff paa at Bierne overvintre bedst, naar de sidde paa tomme Celler og med Honningforraadet over sig, giv hvert Folk 5 a 9 Tavler 10 + 12" eller Normalmaal og med 20 a 25 Pbd Honning efter Folkets Størrelse. De Tavler man indvintrer paa bør være smukke forseglede Tavler med Arbejderceller og uden krystaliseret Honning. Giv Bierne de udslyngede Tavler at rense. Støt de mindre stærke Folk ved at give dem Tavler med Ingel, hvis saadanne Tavler have, og sørg for at de har tilstrækkelig med Honning til at overvintre paa. At fodre med smaa Portioner nu for at faa mange unge Bier til at overvintre med, tilraades af flere,

men jeg har aldrig funnet faa andet end Fodertab ved den Fodringsmaade. En Del ældre Biaalere anbefale at slynge Honningen ud saa hvert Folk kun har en 12 a 16 Pbd. Honning og fodre saa i Løbet af et Par Uf-tener hvert Folk med 8 Pbd. Sukker, men Begynderen er bedst tjent med at indvintre paa Honningtaaler. Spild ikke Honning, det giver let Anledning til Røveri og indsnævr Flyvehullerne efter Biernes Behov. Er der Folk der sidst i Maanedebn endnu har Droner er de maaste viserløse, se ad. Bier kan i Reglen i denne Tid faas frit hos Rubebiaalerne, naar man vil „tromme“ eller „stære dem“ ud af Ruben, sæt 2 saadanne Folk sammen og giv dem Tavler med Honning til at overvintre paa, men indsnævr deres Stades Flyvehul meget og giv Flyvebrættet en ilde Lugt af Løg eller lignende, for de andre Bier benytter sig ofte af deres Uro og røver Honningen fra dem. Er et stærkt Bifolk viserløst gjør man bedst i at kjøbe en anden Sværm og slaa ned til dem (læs „B. T.“ Side 68).

Læge Øretunge.

(Anchusa officinalis.)

Læge Øretunge hører til de Rubladebe, heilken Familie har erholdt Navn efter sin ruhaarede Beklædning paa Stængler og Blade. Man træffer hyppig denne Plante langs Veje og i Sand- eller Grusgrave; i det Hele taget findes den fornemmelig vorende paa let Jord. Stænglerne ere opstigende, 1—2 Fod høje, Bladene lancetformede. De talrige tætslillede Blomster have først en rød Farvetone, men efterhaanden antage de en smuk mørk-violetblaa Farve. Blomstringen begynder i Juli og vedvarer i længere Tid. Blomsterne blive hyppig besøgte af Bierne, da de indeholde saavel Nektar som Blomsterstøv, dette sidste dog kun i ringe Mængde.

N. P.

Middel mod Giftik.

Fremfor alt maa man faa hurtigt som muligt bortfjerne den indtrængte Braad, ved hvilken i Reglen Giftblæren endnu befinder sig, for at der ikke skal udtømmes mere Gift i Saaret. Derpaa trykker man det stukne Sted haardt sammen og bortviser den udtrykkelige Vædske eller udsuger Saaret. Derefter undgaar man omhyggeligt enhver Trykkn, Riven eller Kradsen, thi deraf vil lettere opstaa en Betændelse. Af alle anbefalede Husraad imod Bisticket har indtil nu intet vist sig som aldeles paalideligt. Dog formaar Omflag af koldt Vand, fugtig Jord, skræbende Kartofler, Honning o. s. v. at lindre Smerterne og tildeels at forhindre Svulsten i at blive stor. Enhver Begynder tør imidlertid haabe, at han med Tiden, efter at være stikken en del Gange, vænner sig til Bigesten, saa at den tilsidst ikke længere foraarstager nogen Svulst.

Bigesten er ofte af Lægerne anvendt imod Gigt og andre Sygdomme.

Smaating.

Centralmødet iaar antages at ville blive afholdt i Odense, samme Dage som den lokale Udstilling.

* * *
 Ny Udførselsgenstand. I forrige Maaned affendtes fra Norkilde til Schweiz 12 Vipiber. I mange Aar har Schweizerne benyttet Viber efter tykt System, nu vil de bruge danske, det er de ogsaa bedst tjent med.

* * *
 I Amerika gives der ingen Bier i Straakuber. Alle Driklere drive Drikl med bevægelig Tavlebygning og det med meget større Boliger end de fleste i Europa. Amerikanerne dyrker kun, hvad der betaler sig Lad os mærke os det.

Diablsudstilling.

Gl. Norkilde Amt og Rasmø-Lune Herreders Diablsudstilling i Norkilde var meget

smuk, men hvad Produkter angaar var den ikke nær saa heldig som de to foregaaende Udstillinger og mærkeligt nok var der kun saa der havde udstillet Honning. De Besøgende lagde særligt Mærke til en Solbogsmeletter med afsmeltet Bøge udstillet af Gaardbestyrer Jens Larsen, Strandgaarden, en Glasfløkke med fulde Honningtaver af Fru Pouline Larsen, Nykjøbing, Sjæl. samt en meget smuk Opstilling af Vin, Mjød, Lixør og Rager af Fr. og Fru Müller, Kjøbenhavn. A. Sprensen, Norup, havde udstillet en udmærket Ribs-Honningvin samt dejlige Honningtaver. Større Partier af smuk Honning var udstillet af Sidsø Hansen, Nerslev, J. Haagensen, Nerslev og Uhrmager B. Frandsen, Norkilde. Udstillingen var ikke nær saa godt besøgt som den der for 4 Aar siden afholdtes paa samme Sted, men iaar afholdtes Udstillingen ogsaa i Høsten.

Premierne faldt saaledes:

1ste Afdeling.

Levende Bier, Guse og Røstfæber.

1. Præmie uddeltes ikke. — 2. Pr. Uhrmager B. Frandsen, Norkilde for levende Bier. — 3. Pr. N. S. Kristensen, Himmelsø, for levende Bier. — 2. Pr. G. J. Larsen, Strandgaarden, for en Samling Bihuse og Røstfæber og N. Jacobsen, Andstjer, for Kunsttaver. — 3. Pr. H. Nielsen, Skibby Dsb, for et Bihus og Schmidt, Nylandsvej, for Tavler. — Hædersdiplom: Kunstbreier Rasmussen, Norkilde, for Vipiber. — Snecker N. Larsen, Naskøi, for et Bihus. — Lømrer K. Peteren, Tved, for en Udflyngningsmaskine.

2den Afdeling.

Honning, Bøge og videnskabelige Hjælpe-midler.

1. Præmie Sidsø Hansen, Nerslev, for Honning i Glas og Gjejer P. Jensens Hustru, Høiby, for Honning i Glas. — 2. Pr. J. Haagensen, Nerslev, for Honning i Glas og N. S. Kristensen, Himmelsø, for Honning i Glas samt Hædersdiplom for original Opstilling. — 3. Pr. H. A. Doose, Hømb, for Honning. Snecker J. Jensen, Rasmø-magle, for Honning og Gjejer Conrad Peteren, Brangstrup, for Honning. — 1. Pr. for Frø og Viplanter, Kunstgartner Fr. Wendt, Norkilde. — 2. Pr. for Hjælpe-midler, Lærer S. Ersten, Kalundborg.

3die Afdeling.

Mjød, Vin, Sultetøj, Honningtaver m. m.

1ste Præmie: Mjød-fabrikant Müller, Kjøbenhavn, for Honning Ingeseer Lixør og værdig til 1 Pr. for Honningpunsch og Taffelmjød. — 1. Pr. Salomon, Kjøbenhavn for gammel Mjød fra 1883. — 2. Pr. A. Sprensen, Norup, for Røstvin og Hædersdiplom for Taffelmjød. Pouline Larsen, Nykjøbing p. Sj., for Lixør og Murerm. Rindberg, Her-

følge, for Skiltetøj. — 3. Pr. Fru Betty Müller, Kjøbenhavn, for Honningtager og Stine Sørensen, Rorup, for Vittoria-Honningtager. — Hædersdiplom: Bager J. Nielsen, Roskilde, for Honningtager. — G. A. Doose, Hømb, for Honningeddie. — Smed F. Petersens Husfru, Rattinge, for Ribs og Jordbærjaft. — N. S. Kristensen, Himmelsø, for Safter. Første Præmie var Hovedforeningens Bronze-medalje. Anden Pr. 2 Sølvaffekter indvendig forgyldte og Tredie Pr. 1 Sølvstø samt Diplomer.

Kjøbenhavns Amts Biavlerforening

afholder Udstilling i Rosenborg Have den 31. August og 1., 2., 3. September. Udstillingen omfatter Bier og alt til Biavl hørende. Alle har Ret til at udstille, men Præmie tildeles kun de Udstillere, der er Medlem af Kjøbenhavns Amts Biavlerforening. Medlemsret for Aaret 1889 kan faas ved at indsende 1 Kr. 50 Øre til Sekretæren Cand. pharm. P. S. Petersen Falkoneralleen 54, hvor Anmeldelsesblanketter ogsaa kan faas. Alle Udstillingsgenstande bør være tilfede i Kjøbenhavn senest 28. August. Salg af det udstillede kan kun ske gennem Udstillingskomiteen og 10 pCt. af Salgsprisen tilfalder Kbh. A. Wf.

I Den se vil en Biavlsudstilling blive afholdt i den sidste Halvdel af September, nærmere om Udstillingen vil komme i næste Nr.

Fra Kredse.

Svendborg Biavlerfreds afholdt d. 19. Maj Møde hos Lømrer Kr. Pedersen i Tved, hvortil havde indfundet sig Biavlere baade fra de omliggende Sogne og fra Thursø, Thorsøng og Skarø.

Efter at have indtaget nogle Forriktninger, befal Forsamlingen en smuk Samling af de til den nyere Biavl nødvendige Redskaber. Her fandtes bl. a. en Honningudflyngningsmaskine, som i Konstruktionsen var undergaaet adskillige Forbedringer mod tidligere, og hvorved flere praktiske Fordele syntes at være opnaaet.

Som noget hidtil lidet anvendt maa ogsaa nævnes en meget tynd og fin Tabletraad, der bragt i Bortavlerne, styrker dem ved Behandlingen i Udslyngeren, uden derfor at have nogen skadelig Indflydelse for Ynglen. Af Stader foresandtes en stor Samling af de forskjellige Former, som nu anvendes i den rationelle Biavl, og som Biavleren her havde en fortrinlig Lejlighed til at gjøre sig bekendt med.

Kr. Pedersen har sidste Vinter faaet indlagt Dampkraft, og Deltagerne fik da ogsaa, ved at se hans Værksted, Dampmaskine og Barelager, et tydeligt Indblik af, at det ingenlunde er nogen ubetydelig Virksomhed, her udfoldes ved Fabrikationen af Bistaber.

I Haven blev foretaget praktisk Behandling af

Bierne, hvortil Vejret var gunstigt. Der foresandtes ikke mange Bistaber i Antal, men de var til Gjenæld særdeles stærkt udviklede. Baade et Trugstade med lave Kammer og Trugstade med 12 Tom.s Kammer var efter Aarstiden ualmindelig stærke med Bier. Et af Folkene kunde allerede fuldt besætte 11 Tabler. I enkelte Stader indattes Kunsttabler og der blev givet forskellige Bist og Meddelelser, navnlig for de tilstedeværende Begyndere.

Sluttelig samlede Biavlerne til Diskussion, hvor forskellige Spørgsmaal stillede og besvarede og hvor H. P. Rasmussen, Gravvænge, gav nogle Oplysninger, nærmest angaaende Bienes Behandling om Sommeren.

Efter de Meddelelser, her fremkom fra de forskjellige Egne, er Bierne hos mange Biavlere dyet bort i et ikke ubetydeligt Antal saavel i Huse som i Kuber; de fleste Biavlere har et større eller mindre Tab at opvise, vel nærmest som en Følge af sidste Sommers ualmindelig ugunstige Forhold, og Fodring har i dette Foraar været brugt efter en større Maalestof. Imidlertid var de vel overvintrede Stader i Almindelighed nu godt udviklet i det ret gunstige Vejrlig, saa der i Sommer kunde haabes paa et godt Udbytte.

Bekjendtgørelser.

35 Pd smuk Honning à 50 Øre Pd. er tilsalgs hos Peter Olsen, Løve, Slagelse.

Prægtige Krainerbier.

Billigste Levering.

Min herværende Stand bestaar kun af Krainerbier. Prisliste gratis. Korrespondance paa Tysk, Fransk eller Engelsk.

Frank Benton.

Krainburg, Ober-Krain, Østerrig.

Til Honning.

Naar Bestilling indsendes snarest kan leveres smukke 1 Pd.s Glas til 12 Øre pr. Stk. Kjøbmand Bigler, „Prindsen“, Roskilde.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3300 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende.

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmeløv, Roskilde.

„Biavls-Tidende“ { udgaar en Gang i hver Maaned } bestilles paa ethvert Postkontor.
 { koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
 sendes til „Biavls-Tidende“s Redaktion, Himmeløv, Roskilde.

Indhold: Den danske Biavlsliteratur. — Ein kleiner Beitrag zur Förderung der Bienenzucht.
 — Wiens Sindsstemninger. — Brandforsikring for Biavl. — Fra og til vore Læsere. — Smaating. —
 Brevkasse. — Avertissementer.

Den Danske Biavlsliteratur.

Ved Herm. Borries.

I den følgende Oversigt er, som det er Skik og Brug, medtaget alle de Bøger og Blade angaaende Biavl, som ere forfattede af Danske eller trykte og udgivne her i Landet. Tillige har jeg medtaget de faa norske Bibøger.

De aller fleste Titler har jeg nøjagtig afskrevet efter Bøgerne selv, ved nogle enkelte, som jeg ikke har haft ihænde, er sat en * foran Titlen. Hvor intet Format er angivet, ere Bøgerne i 8°.

I.

1642: En liden Tractat /om B J E N/ huorledis de skulle skiødis. Item om Siugdum oc Skrøbelighed som R V N oc F M N wnder tiden angribis med: Huorledes de ved naturlige Middel kunde remederis oc Lægis.

Trykt i Kjøbenhaffn/ aff Toge Nielsfön/ Mar 1642.

Tractaten findes, med særskilt Titelblad, som Side 97—129 i „Huusholdnings Cælander forbedret med en Tractat om Bier, om

Riser og Jaar, deres Sygdomme at raadspøre. Af Niels Michelsen Alsborg'. Kjøbenhaffn 1642. I Bogens første Udgave, 1639, findes den ikke og næppe heller selvstændig udgiven, 1642, som det angives af Boehmer; men den gjenfindes i de senere Udgaver: 1662, 1664 og 1728. Fleischer nævner „3 Dplag af Tractaten“.

Tractaten findes ordret aftrykt i „T. f. B.“ for 1884.

1649: En nyttig Bog Om Bier /Hvorledis med dennem skal handlis oc omgaais. Af egen Forfarendhed oc flittig observation colligeret oc sammenskreffuen effter den Maneer oc made som her ubi Danmark nytteligst oc gaffnligst befindis. [Willebe].

Aff Johanne Hervigio B. R. I Kjøbenhaffn, paa Torgen Holstis B. bekoftning/ 1649. 4° [82 Sider med 3 Træsnit].

Bogen udkom egentlig som et Afsnit af Holst's „Oeconomia nova paa Dansk“ med 8 andre Tractater. En ny Udgave af Hervigt's Tractat skal være trykt 1728 i 8°. I vore Bibliotheker findes ingen 2den Udgave.

- 1756: Underretning om Bie-Avling, og især Maaden at forflotte dem af en Kube i en anden, at tage deres Bog og Honning fra dem uden at bræbe dem, saa og at holde dem varme om Vinteren. Mueligen og nyttig for Norge. Af D. S. Kiøbenhavn 1756. [155 Sider].
Forfatteren var den norske Præst David Schiøtte.
Bogen udkom samtidig paa Tysk, Kopenhagen 1756. [176 Sider]. Af den danske skal der være trykt en 2den Udgave, Kjøbenhavn 1760.
- 1757: * Oekonomiske Betragtninger om Marhuus Stift. Af Janus Firup. Kjøbenhavn 1757.
Heri skal findes en Afhandling om Bienen S. 35—64.
- 1758: Om Bie-Avlen i Eggen omkring ved Flensborg af Pelagus. [Pseudonym for Provst B. C. Lyders, se 1784]. i Pontoppidan: Danm. og Norges Afon. Mag. II B. (1758) S. 295—304.
- 1759: En anonym Beskrivelse af en engelsk Træ-Biekube med Afbildning, findes i samme Magazin. III. B. (1759). S. 185—190.
- 1761: Om Biers Behandling og Bedligeholdelse og deraf flydende Nytte og Fordeel, Sammenstrevet af Lauritz Pedersen Ræraae. Kjøbenhavn, 1761. [2 Ark Fortale og 98 S.]
- 1769: Abhandlung von der Wartung der Bienen, worinnen die natürliche Geschichte dieser Insekten nebst den verschiedenen Arten sie zu warten, sowohl in den alten als in den neuern Zeiten und den neuerlich hierbey gemachten Verbesserungen enthalten ist. Diesem ist noch die natürliche Geschichte von den Wespen und Hornissen nebst den Mitteln sie zu vertilgen beigefüget. Von Thomas Wildmann. Aus dem Eng-
lischen überseht. Mit [3] Kupfern. Kopenhagen 1769.
Oversættelse af „Wildman: treatise on the menagement of bees“.
- 177.? * „En nye og meget ypperlig Bie-Bog, af Anders Førgensen Botter, Skoleholder i Ellinge Pgen. Trykt i Odense hos Brandt“.
Nævnes af Fleischer (1777) i Fortalen.
- 1776: Tanker om Bie-Avling, hvorlevis samme bør anlegges og omgaaes. Ved Joh. Rudolph Betenati. Kjøbenhavn 1776. [Med 1 Rbtvl.]
Recension i Fleischers Fortale (1777).
- 1776: Forklaring om Biers Formerelse, samlet af 30 Mars Erfarenhed ubi Bie-Avlingen. Afspasset i tvende Deele: 1. Efter Biernes indvortes Tilstand, Natur og Egenskaber. 2. Efter Biernes udvortes Bestaffenhed, Aaringernes og Veirligets Forandringer, hvorefter de bør behandles. Af Hans Ræraae. Odense 1776.
- 1777: Udsørlig Afhandling om Bier, og en for Danmark og Norge nyttig Bie-Avls Anlæg, indeelt i To Deele, hvoraf den første handler om den Tamme, og den anden om den Vilde: eller Skov-Bie-Avl. Ved Esajas Fleischer. Kjøbenhavn 1777. [799 Sider med 1 Rbtvl.]
- 1778: Et kort Udtog af Fleischers udsørlige Afhandling om Bier og en for Danmark og Norge nyttig Bie-Avlings Anlæg, indeholdende Sammes praktiske Regler, og hvad en Bie-Gier besaaende heele Aaret igjennem har at iagttage. Efter det fgl. Landhuusholdnings-Selskabs Anmodning af ham selv sammenskrevet.
Kjøbenhavn 1778. [Med 1 Rbtvl.]
- 1784: Die Bienen-Zucht; aus eigener Erfahr-

- ung beschreiben, von Phil. Ernst Lüders. Schleswig 1784.
- 1803: Biebog eller Anviisning til Biers Behandling i Danmark, af D. Didrichsen. Kjøbenhavn 1803. [Titelblad?, 134 Sider]
2den Udgave [med 1 Rbtvl.], Kbhvn. 1816.
- 1809: Kort Beviisning for den hæderlige Almuesmand til at behandle sine Bier med Klogskab. Af Bone Falch Rønne. Odense 1809. [60 Sider, Med 1 Rbtvl. og 1 Tab.]
- 1810: Kort Beviisning til at behandle sine Bier med Klogskab. Af B. F. Rønne, Sognepræst i Kongens Lyngbye. Om arbejdet efter det Høi-Rgl. Rentekammers Opmuntring. Med 2 Kobber. Kjøbenhavn. [1810]. [67 Sider. Med 1 Rbtvl. og 1 Tab.]
- 1811: Kort Anviisning for Almuen til Biers Behandling Sorø 1811.
- 1812: Anweisung zur vorteilhaften Behandlung der Bienen überhaupt, mit besonderer Rücksicht auf die Marschländer nebst beigefügten einfachen Belehrungen über die Behandlung der Bienen und dem Bienen-Rechte. Von Hans Jensen. Friedrichsstadt 1812. 2. Udgave: Augustenburg 1819.
- 1819: Om Stuebier i Glaskeber. Af Jens Frechland. Kjøbenhavn 1819. [Med 1 Rbt. Titelblad og 1 Tvl.]
- 1820: Bie-Bog eller Noget om Bierne. Ved Anders Orbech. 1. Deel. Ribe 1820.
- 1824: Nyere Biebog eller Noget om Bierne. Ved Anders Orbech. Ribe 1824.
- 1827: Afhandling om Biers Natur og en for Danmark passende Behandling af Bier. Udgivet af C. N. Andersen, Skolelærer og Kirkefanger i Hverringe i Fyen. Odense 1827. [156 Sider].
- 1830: Afhandling for Huusmænd i Ringkjøbing Amt angaaende Biers henfigtsmæssige Behandling. Viborg 1830. [Udgivet af Holstebro Omegns Landoeconomiske Selskab]. [39 Sider].
Forfatteren er, ifølge Meddelelse fra hans Søn, den i 1859 afdøde Statsraad S. N. Fjellstrup til Sindinggaard, i Jylland, som gjorde sig fortjent ved Hederens Opdyrkning.
- 1835: Anviisning til Biavl, grundet paa egen Erfaring af Jacob Libum. Aalborg 1835.
Denne Bog udkom i 10 Dplag i Løbet af 16 Aar.
Andet og forbedrede Dplag. Aalborg 1840. [54 Sider].
Fjerde Dplag. Kjøbenhavn 1843 [46 Sider].
Tiende Dplag. Kjøbenhavn 1851.
- 1837: * „En ny Maade at drive Biavl paa, og nye Bistuber, af Thomas Nutt i Lincolnshire, især med Hensyn paa Luftningsmetoden. Kjøbenhavn 1837“.
Titlen efter Callisen (1852).
- 1844: Veiledning til en henfigtsmæssig Biavl, især med Hensyn paa Norge. Sammenstrevet af N. C. Hanson, Undertoldbetjent. [i Christiania]. Kjøbenhavn 1844. [154 Sider].
Bogen er udstreuet efter C. N. Andersen (1827).
- 1845: * „Kortfattet Anviisning til Biers Behandling af Lars Andersen Hæfferup. Kjøbenhavn 1845“.
Navnes af Callisen (1852).
- 1846: * „Maade at fordoble Bistader osv. . . . Af N. C. Hanson. Christiania 1846“.

1851: Illustreret Biven. En fuldstændig Anvisning til Biernes Behandling i enhver Aarstid, saavel som til den fordeelsagtigste Maade at drive Biavlens paa, bygget paa de nyeste Erfaringer med specielt Hensyn til Pastor Dzierzons Methode, af Prof. Moritz Meyer. Med 36 Træsnit. Kjøbenhavn 1851.

[196 Sider].

Oversættelse af M. Meyers „Illustrirter Bienenfreund“, der var en ordret Udskrift af Dzierzons første Bog.

1852: Om Biavlens. Af H. Callisen, praktiserende Læge. Kjøbenhavn 1852.

[61 Sider].

(Fortsættes).

Ein kleiner Beitrag zur Förderung der Bienezucht,

von C. Weygandt, Pfarrer in Flacht bei Diez. Mit einem Porträt. Braunschweig. C. A. Schwetschke & Sohn (Appelhaus & Pfenningsdorff). 1889. (Preis 1 Mark).

Denne 72 Sider store Bog er en Samling af 10 Artikler, som ere fremkomne i Løbet af det sidste Par Aar i nogle tyske Blade, hvoriblandt det, af Pastor Weygandt selv redigerede „Die Biene“. Pastor Weygandt's Skrift gaar ud paa at vise Grunden til Biavlens daarlige Standpunkt i Tyskland s. L. og Midlerne til at afhjælpe den igjen. Kjernen i hans Bog er dog egentlig en ny Theori om Overvintringen, som har Interesse for alle Landes Biavlere. Pastor Weygandt virker som ivrig Biavler for Biavlens Fremme og Udbredelse i sin Hjemstavn, Nassau, ved Foredrag og Skrifter og ved hvert Aar at afholde et gratis Kursus i Biavl. Ved sin Interesse for Naturvidenskaberne har han bl. a. givet sig af med Kemien, og forsøgt at anvende disse Kundskaber i Biavlens. Han har foretaget kemisk Undersøgelse af Luften i Staderne, Hon-

ningen, Biernes Ekstremiter o. s. v. o. s. v., Ting, som have stor Interesse at faa at vide, for at komme til Bunds i de mange Spørgsmaal om Betingelserne for Biernes Sundhed, altsaa overført de hygieiniske og diætetiske Undersøgelser, vore Læger nu give sig af med, paa Biene. Det kan ikke nægtes, at der er noget genialt heri og at det er den Vej, der i Fremtiden bør følges, men langt ud over at have vist Vejen, naaer Forfatteren ikke, thi han holder sig kun paa Overfladen af Undersøgelserne og forelægger ikke sine Analyser af Luften o. s. v. Pastor Weygandt hævder, at Bien egentlig hører hjemme i et tropisk Klima og det, den der har været vant til, er en tør, varm og ren Luft. Det er det, vi maa skaffe Biene om Vintren. Han paaviser de mange falske Theorier, der deraf er fremkomne i Tidernes Løb, om deres Durstnoth o. s. v., hvorledes man selv fremfaldte de Under, man saa troede at burde bekjempe og saa indbildte sig at have gjort den store Opdagelse: at sikre en god Overvintring. Weygandt søger at opnaa sit Maal ved at opvarme Staderne. Han benytter hertil en lille Karbonnatronovn, hvis Forbrug af Brændsel er meget ringe og indvindes, for en stor Del, ved Besparelse af Foderet om Vintren. Der er nu ogsaa fra andre Kanter fremkommen Forslag om Opvarmning, saaledes fra Professor Colliander i Helsingfors. Biene kunne saa langt mod Nord først komme i Kraft hen paa Sommeren og spille derved Foraarsstræket; Colliander benytter da varmt Vand, som løber gennem et Rør i en Kasse under Staderne (Bogenstølpere) og faar derved Bier til at yngle tidligere. Weygandt derimod opvarmer sin Bipavillon hele Vintren og endog paa kolde Dage i Sommeren, for at holde Byggearbejdet vedlige, modne Honningen, fremme Dronningavl o. s. v. o. s. v. Hvorvidt hans Theorier om Opvarmningen vil vise sig at holde Stik, skal vi ikke ubtale nogen Mening om, den kunde maaske let være forudfattet, men hos os vil Melhøden i hvert Fald næppe saa nogen praktisk Betydning. Men Bogen fortjener ligesuldt at læses som et interessant Ind-

Læg i denne, fra saa mange Sider debatterede Sag i Dvervintningen.

Biens Sindstemninger.

At Bien ikke er det glubste, vilde Dyr, som mange antager den for at være, men et fintfølende lille Væsen, er enhver Biavler be- kjendt. Ved en forstandig og befindig Behand- ling kan man i Reglen altid komme ud af det med Bierne og Stik blive saa sjældne, at man slet ikke lægger Vægt paa den Del af Biens Væsen, som for udenforstaaende er en af Hoved- sagerne. Men paa den anden Side er det egentlig kun saa, som have Jagtagelsesøve- ne d. v. s. Følelse nok til at trænge dybere ind i de smaa Fyres Luner og Stemninger. For- holdet overfor Dronningen er alle Biavlere be- kjendt. Et viseløst Folk er mod løst, al Virk- somhed ophører, man slæber sig afsted; man kan mærke det, der er dyb Sorg. Da naar de saa faar en ny Dronning, hvilken jublende Glæde lægge de saa ikke for Dagen og hvor mange Kjarategn har de ikke tilovers for Hendes Majestet? Har man fjærnet nogle Bier fra et Stabe, hvilken Glæde viser de da ikke, naar man bringer dem tilbage? De løbe ikke ind ad Flyvehullet som de andre, men blive staaende paa Flyvebrædtet paa de foreste Ben, strække de bageste saa langt de kunne, saa at Bagtroppen staar højt tilvejs og slaa Vingerne saa rask, at man ikke kan se dem, idet de summe en glad Melodi. Gaa hen til et Flyvehul og betragt opmærksomt de Bier, der opholde sig der. Strax vende nogle Hovedet imod dig, rolle med det frem og tilbage; man kan se paa Bien, at den lurer og med en ringe Bevægelse farer den En ogsaa lige i Ansigtet. Mis- tænktsomheden staar skrevet med tydelige Bog- staver i dens Ansigt. Der er ogsaa onde In- stinkter i Bien; Graadighed f. Ex. faar let Dver- haand hos den. Et lille viseløst Folk stod i et Observationsstabe i mit Bindue. Det havde ikke Lust til at bestille noget og jeg holdt det

derfor i Mande ved at fodre det med Suffervand, som det bar op i Cellerne. Saaledes var vel gaaet en Uges Tid. Jeg kunde være saa dristig, jeg være vilde, de gjorde ikke det mindste. Da en Dag — slap Suffervandet op — og i Stedet hældte jeg lidt Honning ud i Bindues- karmen. Lidt efter kom en Bi til, den stat som sædvanlig Tungen ud for at stikke, men i samme Nu forandredes dens Opsjæl. Man kunde se paa den, at den uvante Sødme vakte dens Begjer, den blev urolig, sugede af alle Kræfter. Da kom tilfældig en anden til, den havde ikke naaet Manden af Honningen endnu før den første vendte sig imod den, drejede Hovedet hastig — viste kun for tydelig sin Jaloufi. Næppe begyndte Nr. 2 at suge af Honningen før Nr. 1 for i Vejret. I mange Dage havde de slet ikke fløjet, nu for den som besat, saa om paa den ene Side, saa paa den anden Side af Nr. 2. Denne nød imidlertid lidt af den kostelige Rødske, men saa blev den lige saadan og snart fløj en hel Skare om efter hverandre i Binduet. Hvorledes vilde en af os opføre sig, naar han pludselig traf en stor Dynge Guldmønter f. Ex. ? — sikkert lige- dan. Lad os altsaa være enige om, at Bierne paavirktes lige saa vel som vi af Medgang og Modgang. Ogsaa de har deres Luner og Sind- stemninger.

De talrige forskellige Varieteter af Apis mellifica som findes i de fleste Egne af den gamle Verdens varme og tempererede Lande, afvige indbyrdes ikke blot i Farven, men ogsaa i Henseende til Flid og Sindstemninger. Den kaukasiske Bi f. Ex. er meget sagtmodig og blid, den stikker næsten aldrig og foretrakkes af denne Grund og er indført i de fleste Lande. Andre Varieteter ere meget stikkelystne som f. Ex. den ægyptiske Bi, der allerede af denne Grund maatte opgives af Biavlerne, selv om den ikke besad andre Mangler. Af Inter- esse er det, at Krydsninger af to forskellige Varieteter ofte blive stikkelystne og unedgjør- lige, selv om Stammene vare fredelige.

Bien er høvngherrig og den glemmer ikke let en Hornærmsel. Man har talrige, fuldt paatidelige Exempler paa, at Bierne i en Kube have ansatbet en Person, som tidligere har stødt til

eller paa anden Maade forulempet Stadet. Med en aldeles exceptionel Hast kunne Bierne kaste sig over et saadant Individ, naar han nærmer sig Ruben. Maaſte kjende de Vedkommeade paa Lugten, for denne er Bierne meget følsomme. Vinteren over bevare de kun ſaa Indtryk og ikke heller Breben. Saaledes lyde Bierne Ordet: „Lad ikke Solen gaa ned over Din Brebe“.

Et Stade, ſom man har behandlet urigtigt en Gang ſ. Gr. givet for megen Nøg af Bipiben er i hele den Sommer vanſteligt at omgaaſ; ſaaſnart man aabner for det flyve Bierne paa En op.

Interſſant er det at ſe Overgange i Biens Sindſtemninger. Fra Glæde til Sorg, fra Naleri til Sagtmødighed. Naar Biavleren arbejder med Bierne, benytter han et Middelt til at gjøre dem medgjørlige, i Reglen Nøg af Tobak. Biavleren mærker ſtrag, naar Breben kommer og forſtaar endnu i rette Øjeblik at ſende en Straale Nøg ind i Klyngen. Biernes hele deres Veſen, deres Vaſſen mellem Breben og Sagtmødigheden, der veyler fra Sekund til Sekund, er ſaa let at ſe, ſaa vanſkelig at beſkrive.

Bien giver ſine Sindſtemninger tilkjende ikke blot ved ſin hele Optraaden, men endog gjennem en Lyd af forſkjellig Tone og Klangfarve, ſom vort Øre kan opfatte. Forſkjellen hidrører fra Antallet af Vingernes Svingninger i Sekundet. Biens Summen, naar den flyver paa Blomſterne, kjender jeg med Lethed fra enhver anden Viart af vore vilde Bier, ſaa egen er den. Den lyder tilfreds og glad. Naar den vred ſarer Løs paa Gr, lyder den ſkarpt, næſten hvinende; ſvæver den foran Dit Anſigt for at ſtikke, lyder den vredt ſummende. Foran Flyvehullet paa en varm Sommerdagsaften ſummer den ſvag og tilfreds.

Bien lever i et Samfund, ſom det beſtandig maa forſvare mod dets Fjender. Derfor er den modig og uforfærdet. Men den kan tabe Modet, naar ſ. Gr. Dronningen dør uden at Folket er iſtand til at ſtaffe ſig en ny. Saadanne viſerløſe Folk anſaldes ſnart af Nøvbier og gjør kun ringe Modſtand mod Nøverne. Bien er en Hun, men en Hun uden Afkom, en barmhjerdig Søſter, ſom ofrer ſit hele Liv

for ſine andre Sødiſkende og Søſter-Samfundet. Noget bedre Beviſ for den kvindelige Naturs Betydning her behøves vel næppe end netop dette, at alle Inſekſtaterne ere Køn i de ſamfund, hvor Hanterne ere foragtelige Kreaturer, Slaver uden Energi og Selvſtændighed, dovne og kun attraaende Livets Nydelſer og Lyfter. Naar en Kube bliver udplyndret af Lyvbier fra et andet Stade, bruger Biholderne at hælde en Snaps Brændevin ned til dem, for at give Bierne mere Mod til at forſvare ſig. Det hjælper, thi Bierne blive beruſede og det gaar da med deres Forſtand ſom med Menneſkets, den omtaages og Modløſhed bliver til Dumdriftighed, quid non ebrietas designat? operta recludet, spes jubet esse ratas etc. Førſt ſlaa de Angrebet tilbage, fra Deſenſiven gribe de til Offenſiven og følge Lydene til Dørs eller de forvirres ſaaledes, at de kjæmper blindt, mod Ven eller Fjende og tilſibſt plyndrer deres eget Hjem, for at ſlutte ſig til Nøvernes. Noget heldigt Middelt mod Nøveriet er Brændevinen derfor ikke og den moderne, rationelle Biavler benytter den ikke heller. Han lukker for det angrebne Stade eller flytter det bort eller giver Nøverne, om de findes i hans egen Vigaard, andre Ting at tænke paa end at gaa paa Nøvertogt.

Hvor forſkjelligt et Indtryk faar vi ikke af den lille Bi, naar vi ſe den ved dens forſkjellige Opgaver i Livet! Hvor livsglad og flittigt flyver den ikke fra Blomſt til Blomſt i det varme Sommervej. Naar den har ſuget alt hvad den kan bære, ſe vi den ſætte ſig paa et ſolbeſtmet Blad paa Laſſiden af en Buſt for at udhvile ſig. Den trækker Bagtroppen hurtigt ud og ind, den aander dybt, den har anſtængt ſig. Hvor ſorgløs ſidder den ikke der og døſer! Saa ſorgløs, at vi kunde miſunde den en ſaa pligttopfyldende Tilværelſe.

Ligesom Menneſket i Langden kun føler Glæde og Tilfredſhed ved at have en Pligt, ſom det fuldt ud opfylder, ſaaledes ſer vi det hos Bien. Under Regnvej, naar den ſidder indeſtængt i Ruben og intet har at foretage ſig, er den pirrelig. Det ſamme er den, naar den har aller travleſt, under et rigt Draf. Stil dig da hen i Flugelinjen foran Flyvehullet og du er ſtrag omringet af en Skare vrede Fyre,

som sværme omkring dit Ansigt for at søge et saarbart Punkt.

Farverne have en meget forskjellig Indvirkning paa Bierne, som man af talrige Erfaringer ved. Sort ophidses dem. En Biavler havde en sort og en brun Hund, den sorte blev altid stukket! Lubbock og Herm. Møller have gjort omstændelige Forsøg med Farverne, men de kunde dog ikke blive enige om hvilke Farver, der var mest yndede. Det drejer sig nærmest om de blaa og røde og man mener, at det har haft Indflydelse paa Blomsternes Farve, idet Bierne foretrække de røde og blaa og ved at disse bliver mest bestøvede, bliver flere og flere af denne Farve. Sit højeste Udtryk for Stemningen synes Bien at lægge for Dagen gennem Aandehullernes Stenmeapparater. De fleste paa Landet kjende den Lyd, som man hører, naar man i Sværmetiden lægger Øret til et Stabe hen ad Aften, en Ty-Ty, eller en Gua-Gua. Det er de unge Dronninger, som frembringe dem og et sikkert Tegns paa, at Stadet i de nærmeste Dage vil give en Efterværn. Forsværmens er dragen ud med den gamle Dronning og de unge Dronninger bo da hør i sin Celle uden at turde vove sig frem. Eneherredømmet er saa obligatorisk, at to frie Dronninger ikke kunne leve i samme Stabe, men Stifetten fordrer, at de unge Dronninger skulle blive i deres Celler indtil den gamle Majestet er draget ud. Et Rejret regnfuldt kan det trække ud i Dage — ja ugevis, og de unge fodres da gennem et Hul paa Siden af Cellen. Forlader en ung Dronning utaalmodig sit Gemal ved at aabne Laaget, saa gaar den over Rubicon og dens Liv afhænger af en Tvekamp's Udfald mellem den og den skinsyge Gamle. Skinsygen er her mellem Herferne; den er stærk og kræver absolut at respekteres, hvad der er af stor Betydning for Samfundet, da dette kun kan huse én Moder. Naar nu den gamle er gaet, kommer en af de unge ud og den første er da Dronning. Nu maa de øvrige vente. Utaalmodig gaar den omkring, for at stikke sine Medbejlere ihjel i deres Celler. Hvis Arbejderne ville sværme, saa bevogter de Cellerne og forhindrer den i at tilfredsstille sin Skinsyge. Saa gaar den om og tytter, de inde-

spærrede svarer lidt efter med at kva-kva. Det er denne Concert, man hører for Efterværmen kommer.

Filom.

Brandforsikring for Biavl.

J „B. L.“ Side 22. 1886 var der skrevet om at faa oprettet en Brandforsikring for Biavl, de forberedende Skridt var allerede da gjort af et Udvalg, som var nedsat af en af Landets største Amtskredse; men som bekendt strandede Sagen den Gang paa for lidt Tilslutning. Jeg for min Part sluttede mig ganske til Sagen og haaber, at den Gang vil lykkes at faa en Brandforsikring for Biavl oprettet, idet jeg antager, at der er Trang til en saadan Forening. Jeg vil i det følgende anføre nogle af de Grunde jeg har for en saadan Forenings Oprettelse.

1. Er der flere Brandforsikringselskaber, som ikke vil asfurerer Bier.

2. Selv om Flertallet af de bestaaende Brandforsikringselskaber for Løsøre vilde optage Bier med, saa er det jo ofte forbunden med en større Udgift at faa asfureret om, fordi man har faaet en Del Bisfolk og Biavlskredstaber til. Som en Følge deraf bliver de ikke asfurerede.

Naar en Biavler med megen Besvær og Betskning, muligvis over hans Ene, har faaet sig en Bistand med dertil hørende Medskaber og der saa en Dag eller hvad værre er en Nat opkommer Ildløs, enten hos ham selv eller hans Naboer, ser det ofte at alle hans Bier brænder eller bliver helt ødelagt af Ild og Røg. Staar Bistaderne saaledes, at de kan flyttes bort og Forholdene tillader det saa kan Flytningen særligt af Enkeltstaderne ske i en Fart; og paa den Tid af Naret, Bierne ikke flyve ud, kan det vel tænkes at lade sig gjøre uden større Tab. Er det om Foraaret eller Sommeren, naar mange Bier flyver i Marken, saa vil det selvfølgelig, selv i heldigste Tilfælde, at man kan faa Husene flyttet bort, blive et saa stort Tab af Bier, at det ikke

lader sig oprette det første Aar, og Udbytte kan der ikke være Haab om det Aar.

Jeg vil herfor paany bringe Tanken frem, for at faa oprettet en Brandsforsikringsforening for Biaul, skjønt Forslaget ikke lod sig udføre første Gang, og jeg opfordrer herved den ærede Centralforening at optage Sagen og overveje, om det ikke var heldigst, at faa en saadan Forsikringsforening oprettet. Biaulbladene bedes ogsaa virke for Sagen, dels ved at omtale den og ved at opfordre Kredsformændene til at indgive Beretning om, hvorledes Medlemmerne hver i sin Kreds stillede sig overfor Sagen.

A. C. H.

Fra og til vore Læsere.

Norge 23. Juli. Vi har heroppe i det sydligere Norge haft et gunstig Foraar og Sommer for Bierne. Vaaren kom tidlig, Vegetationen gik frem med Kjempestrid og Følgen heraf var usædvanlig tidlige Sværme, Enhver ved, hvad en tidlig Sværm vil sige i vore korte Somre, Kuberne blev hurtig Virge og der blev indbaaret megen Honning; men saa varede Løften og den stærke Varme for længe ved. Blomsterne visnede og der blev snart ikke længere nogen Honning at finde paa en ærlig Maade. Sidst i Juni var allerede det gode Honningtræk forbi og Bierne begyndte mange Steder at røve og plyndre andre Kuber. Den 7. Juli kom den længe ventede Regn og siden har vi haft afværgende vaadt og kolbt Vejr helt op til Data; at Bierne under saadanne Forhold nødes til at tære paa den indsamlede Honning, er selvsagt og det bliver vel heller ikke mere end fra Gaanden til Munden her-efter iaar, undtagen der, hvor der hovedsagelig er Lyngtræk.

—X—

Smaating.

Albert Ljungström, Mfatorp, Sverige er af det „Kongelige svenske patriotiske Selskab“ blevet bevilliget et Rejsestipendium for i Ud-

landet at kunne studere Biaul, han agter sig nok ogsaa til Danmark, for at se noget af den danske Biaul.

* * *

Den Svage er ogsaa forlenet med sin Braad. Schiller.

* * *

I Orienten saavel som i mange europæiske Fabrikker, hvor der fabrikeres Cigaretter, bliver Tobakken underkastet en særlig Tilberedning. Først bliver den bestænket med Honningvand, samt andre aromatiske Vædsker; deraf er det Tobakken har en saa behagelig Aroma. Derefter bliver Tobakken ffaaret. Selvfølgelig er Honningsforbruget hertil kun ubetydeligt.

* * *

Imod Brylløbelse er daglig Nydelse af Honning og Smørrebrød og som Drik, Honning i Vand blandet med Mælk, et udmærket Lindringsmiddel.

* * *

Imod Diarrhoe. Sylt modne Slaaen ned i Honning og spis flere Gange deraf i Løbet af Dagen, naar Sygdommen indtræffer.

Befjendtgjørelser.

200 Pd. Lyngul Honning er til Salgs à 40 Øre Pd. hos Snedker A. N. Liltorp, Faulum, Gjedsted.

Prægtige Krainerbier.

Billigste Levering.

Min herværende Stand bestaar kun af Krainerbier. Prisliste gratis. Korrespondance paa Tysk, Fransk eller Engelsk.

Frank Benton.

Krainburg, Ober-Krain, Østerrig.

Til Honning.

Naar Bestilling indsendes snarest kan leve res smukke 1 Pd.s Glas til 12 Øre pr. Stk. Kjøbmand Bigler, „Prindsen“, Roskilde.

Brevkasse.

N. P. A. Mange Tak for Deres Brev.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmelø, Roskilde.

„Biavls-Tidende“

{ udgaar en Gang i hver Maaned }
{ koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

bestilles paa ethvert Postkontor.

Bidrag, Bekjendtgørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
sendes til „Biavls-Tidende“s Redaktion, Himmelø, Roskilde.

Indhold: Centralmødet i Odense. — Hermaphroditer blandt Bjerne. — Den danske Biavls-
litteratur. — En amerikansk Bibog. — Nye Bibøger. — Udlandet. — Biavlsubstillingen i Kjøbenhavn. —
Anvertissementer.

Centralmødet i Odense.

Den 29. September 1889.

Der var mødt ialt 20 Delegerede, hvor-
af 8 var fra Sjælland, 7 fra Jylland og 5
fra Fyen og de andre Øer.

Det vedtoges med 16 Stemmer mod 4,
at Centralmøderne herefter skal holdes for luk-
kede Døre, men at der skal være en Referent
tilstede til at nedskrive det talte, som derefter
skal meddeles i Foreningens Blad.

Regnskabet 1884—85 var endnu ikke nær
færdigt. Der var for Tiden anlagt Sag mod
den daværende Præsident (Falk), om at betale
en enkelt Post og man ventede, at Dommen
derover snart faldt. En Delegeret ønskede dette
Regnskab snarest muligt bragt ud af Verden,
da der vist intet var for Biavlerforeningen at
vinde, men kun Tab af Tid og Penge, og
Tid og Penge kunde anvendes bedre paa anden
Maade. Det overlodes til Bestyrelsen at faa
ordnet denne kjedelige Sag saa heldigt og godt
som muligt.

Tre af Bestyrelsens Medlemmer afgik
efter Lur. Vicepræsident Grønning og Tra-

fikchef F. Møller gjenvalgtes og i Stedet
for Lærer Dyrholm, Brubager, Fyen valgtes
H. J. Hansen, Ø. Høfinge, Fyen, Til Re-
visor gjenvalgtes Murer Kindberg, Hørsøge,
Kjøge.

Biavlslærere udsendes ligesom i de senere
Aar og, efter Forslag af Trafikchef F. Møller,
vedtoges det at andrage Regjeringen om, enten
selv at ansætte 2 à 3 faste Biavlslærere (Kon-
sulerter) til at holde Foredrag samt undervise i
Biavl omkring i Landets forskellige Egne og
Kredse, samt til at yde Hjælp ved Ordningen
af Udstillinger og ved Bedømmelse af Bistader,
for at faa en mere Ensartethed i Bedømmelsen
— eller om Regjeringen vilde bevilge For-
eningen 1000 Kr. mere om Aaret og lade For-
eningen selv ansætte Biavlslærerne.

Indtil 150 Kr. gives i Præmie for det
bedste lille Skrift: „Om Boksmaallenes Levevis
og Udvikling samt Midlerne til deres Ode-
læggelse“. Det skal være indsendt til Præsi-
denten inden 1. Marts 1890.

N. Ladegaard ønskede, at Hovedforeningen
overlod Kredsene nogle Broncemedailler til at
uddele i Præmier ved Bedømmelse af hele Bis-
tander; vel var Bedømmelsen af hele Bistander
besværlig, men det var dog den bedste Maade

at premiere paa. Det bedste blev præmieret og den mindre fremfødne Bivler blev vejledet. Efter længere Diskussion, hvor der særlig faldt stærke Udtalelser om Misbrug af Medaljer, vedtoges det, at kun Hovedforeningen maatte benytte sin Sølvmedaille og at Kredse herefter kunne faa et vist Antal af Hovedforeningens Broncemedailler i Forhold til deres Medlemsantal. Kredse, som uddelte falske Medaljer, som nedbrød Agtelsen for denne Præmiemaade, maatte ikke mere støttes af Hovedforeningen.

Da Hovedforeningens Diplom var misbrugt til Fiskeri og Husflidsudstillinger, vedtoges det at anskaffe et nyt Diplom. Et om muligt lidt mindre i Størrelsen, eller lidt anderledes udstyret end Hovedforeningens, at sælge til Bivavlskredse til en lav Pris.

Spørgsmaalene om Brandforsikring for Bier, om Misbruget af Ceresin til Forfalskning af Kunsttaavler, Trykning af Anvisning til at medfølge Honningglassene, om Honningens Brug i Husholdningen samt dens Værdi som Lægemiddel, blev ikke behandlede, da Tiden ikke tillod det.

Hermaphroditer blandt Bierne.

Halv Drone, halv Arbejder. Saa kaldte „Hermaphroditer“ d. v. s. Væsner, der ere halvt af det ene og halvt af det andet Køn, ere ikke sjældne i Naturen. Hos Bierne har man oftere fundet dem og det er saa meget interessanter, som jo Afkommets Køn her er forskjelligt, efter som Ægget bliver befrugtet eller ikke. Det bliver en haard Nød at knække for Videnskabens denne: befrugtes Ægget, bliver det til en Hun, befrugtes det ikke, til en Han; hvorledes kan der saa fremkomme et Han-Hun Dyr af et Æg? Maa det blive kun den ene Halvdel af Ægget befrugtet og ikke den anden? Hvorledes er det muligt? Man har i Reglen truffet disse Misfoster enkeltvis, men en enkelt

Gang var de Hundrevis i et Stade. Dronens og Arbejderens Krop vare kombinerede paa de mærkværdigste Maader. Snart var Hovedet af en Drone, Resten af en Arbejder eller den ene Side af Hovedet og den anden Side af Bagkroppen og nogle Ben af en Drone osv. osv. Det sædvanlige hos Insekterne er, at Hermaphroditen er bilateral d. v. s., at Dyret er som delt ved en Midtlinje, saa at hele den ene Side er hanlig, hele den anden Side hunlig. Budsigter ser det ofte ud, f. Ex. hos Sommerfugle, hvor Vingernes spraglede Farvetegning er forskjellig hos Han og Hun, eller de to Køn er af forskjellig Størrelse og Kropbygning, den ene vinget, den anden uvinget osv. Hermaphroditismen omfatter ogsaa de indre Organer og deres Fordeling svarer ganske til det ydre. I „Insect Life“ for Marts 1889 meddeler Professor Cook om en saadan bilateral Bi. „De omtalte nylig abnorme Bier. Jeg har et endnu besynderligere Tilfælde, en Bi, halv Drone, halv Arbejder. Delingen er i Midten. Den ene Side — Kæber, Øje, Vinge og Ben — er af en Drone, den anden er af en Arbejder. Jeg har set adskillige Bier, som havde Hoved og Bryst af en Arbejder og Bagkroppen af en Drone eller ogsaa omvendt. Den bilaterale Deling er fuldstændig ny for mig“.

Den Danske Bivavlsliteratur.

Red Herm. Borries.

II.

1857: Om Bivlen og dens Standpunkt i Danmark. Af N. Brun, Jægermester. Særtryk af „Tidskr. f. pop. Fremst. af Naturv.“ Kjøbenhavn 1857. [30 Sider].

1858: Fordelene ved Dzierzons Bivavlsmethode i Sammenligning med den i Danmark almindelige, og med specielt Hensyn til de i Biernes Sanssund herfærende Forhold. Foredrag, holdt i det kongl. Landhuusholdnings-Selskabs Møde d.

17. Febr. 1858, af Jægermester A. Brun. Særskilt Aftryk af Tidsskrift for Landøkonomi. Kjøbenhavn 1858. [15 Sider].
- 1858: Om Bieavl. Af A. Brun. [F. Universitetets Almanak for 1859; 9 Sider].
- 1859: Veiledning i Den nyere Bieavlsmethode efter Dzierzon. Ved Th. Thorson, Lieutenant. Alborg 1859. [81 Sider].
- 1859: Fremgangsmaaden ved Indrettelsen af en Bistand. Af Th. Thorson. Kjøbenhavn 1859. [12 Sider].
1859. Biernes Forplantning, væsentligst efter Prof. C. v. Siebold's „Parthenogenesis“ ved M. Lumholdt, cand. philos. Særtryk af „Tidsskr. for pop. Fremst. af Naturv.“ Kjøbenhavn 1859. [31 Sider].
- 1859—62: Den danske Biven. Redigeret af Th. Thorson. Udgivet af A. B. Thorson. Første Aargang. Kjøbenhavn 1860. [1. Oktbr. 59—15. Decbr. 60. 30 Nr., 332 Sider]. Anden Aargang. Kjøbenhavn 1861. [1. Jan. 61—15. Decbr. 61. 24 Nr. 276 Sider]. [Tredje Aargang. Uden Titelsl. 3 Nr. Jan., Febr. Marts 1862. 72 Sider].
- 1860: Anviisning til Bieavl. efter Dzierzons Methode af Jægermester A. Brun. Med Lithografier og Træsnit. Kjøbenhavn 1860. [283 Sider, med 1 Tab.] Bæret udkom i Subskription; snart efter udkom en svensk Oversættelse.
- 1860: Der Wulff-Dzierzon'sche Patent-Bienenstock. Neue Construction aus Stroh u. Holz mit verdoppelter Beweglichkeit. Ein Vortrag zur neuesten Bienenpraxis von G. Wulff. Mägeltöndern 1860. [16 Sider].
- 1860: Den Wulff-Dzierzon'ske Patent-Bifube. Ny Construction, patenteret paa 10 Aar. Af G. Wulff. Mægeltönder. 1860. [20 Sider]. Indholdet forskjelligt fra foregaaende.
- 1860: Nye Jagttagelser over Bierne af Franz Huber, med Anmærkninger af Georg Kleine, oversat paa Dansk under Medvirkning af Th. Thorson. Med 15 Lithograf. Taavler. Kjøbenhavn [1860]. [528 Sider].
- 1860: Veiledning til Bieavl efter Dzierzons Methode. Oversat efter „Theorie und Praxis des neuen Bienenfreundes“ ved P. C. Jensen. Odense 1859. [237 Sider, med 1 Tab.] Udkom først i 1860. P. C. Jensen er et Pseudonym.
- 1861: Bieavlen efter Dzierzons Methode. En practiff Anviisning til Biernes Behandling af S. Bretton, cand. jur. Kjøbenhavn 1861. [100 Sider, med 1 Tab.].
- 1862—64: Nordisk Tidsskrift for Bieavl. Udgivet og redigeret af cand. jur. Baron S. Bretton. 1ste og 2det Bind. Kjøbenhavn 1864. [605 Sider]. Udkom hæftevis fra Juni 1862 til Febr. 64 (?)
- 1863: Den italienske Birace. Oplysning om Racens Egenskaber, hvorfra den faaes, hvorledes Dronningerne anbringes i danske Stader, samt Racens Conferering og Formerelse. Af Th. Thorson, Lieutenant og Landinspecteur. Kjøbenhavn 1863. [24 Sider].
- 1864: Nogle Ord om Bieavlen efter den dzierzonske Methode, af N. G. Sparre. Ræstved 1864. [8 Sider].
- 1865: Om Bieavlen. Af Jægermester A. Brun

- i Humlebæk ved Helsingør. Særskilt Aftryk af „Tidskrift for Landøkonomi“. Kjøbenhavn 1865. [15 Sider].
- 1865: Anvisning til at fuldstændiggjøre de efter Vinester Minné's Model forfærdigede dobbeltvæggede Rammestader, samt til deres Befolkning og videre Behandling. Af H. Rasch. Efter Foranstaltning af det Kongelige Selskab for Norges Vel. Christiania 1865. [12 Sider].
- 1866: Tidskrift for Bavl. Udgiver var A. C. Andersen i Nyborg af de 4 første Aargange, senere Bavlforeningen. Redaktører:
 1866—82: A. C. Andersen.
 1883: B. Bojesen og Th. Nielsen.
 1884: Th. Nielsen.
 1885: Herm. Borries og Th. Nielsen.
 1886—89: Hans Ersklev.
 Det begynde Juli 1866 og udkom oprindelig kvartalsvis (1.—3. Aarg.), derefter hver anden Maaaned (4.—7. Aarg.) maanedsvís (8.—17. Aarg.) og i Sommerhalvaaret hver 14. Dag (18.—23. Aarg.).
- 1867: Kortfattet Anvisning til Bavl efter Dzierzons Maade, udgivet af N. Larsen. Frederiksberg 1867. [36 Sider].
- 1873: Praktisk Vejledning til Bavl ved B. Bojesen. Med 40 Afbildninger. Kjøbenhavn 1873. [162 Sider].
- 1873: Bavl efter de nyeste Saagtaagelser, saavel med danske som italienske Bier. Praktisk Anvisning for den mindre Jordbruger og Haveejer til ved en hensigtsmæssig Bavl at skaffe sig forøget Indtægt, ikke alene til dermed at betale Skatter og Afgifter, men ogsaa til at bestribe alle nødvendige Udgifter og til selv at forarbejde sine Stader. Med Oplysning om den bedste Behandling af de forskjellige Bavlprodukter og heliotyperede Afbildninger i Texten. Ved Fr. Erichsen, Bavl. Kjøbenhavn. Forlagt af Boghandler B. Pio. 1873. [46 Sider].
- 1874: 24 forskjellige Metoder, hvorefter Stader kunne formeres ved Kunst, ved Th. Thorson. Helsingør 1874. [21 Sider].
- 1877: Kortfattet Anvisning til Bavl. Af F. Møller. [Middelfart] 1877. [36 Sider]. Trykt som Manuskript.
- 1880: Bavlens Katekismus af J. B. Lotter, omarbejdet fra Lyff af Bavlforeningens 4de Kreis i Aalborg. Aalborg 1880. [149 Sider, med 1 Tab.]
- 1880: Lidt af biernes naturhistorie tilligemed en kortfattet anvisning til bavl af P. A. Larssen. Lærer ved Kristiansfands seminarium. Kristiania 1880. [88 Sider, med 1 Tab.]
- 1881: Kort Anvisning for Bavlere til Brugen af Affærringsgitteret. Ved B. Bojesen. Nykjøbing p. F. 1881. [8 Sider]. Trykt som Manuskript.
- 1884: Veiledning i Bavl efter Dzierzons Methode af A. Brun. Den omarbejdede og forøgede Udgave. Kjøbenhavn 1884. [358 Sider].
- 1884: Praktisk lommebog i tidsmæssig biftøstel (tildels efter „Modern Bee-Keeping“) af Svar S. Young. Kristiania 1884. [80 Sider]. Andet Dplag. Kristiania 1887. [99 Sider].
- 1886—89: Bavlens Tidende. Maanedssblad for den danske Bavl. Udgivet og redigeret af Herm.

Borries og N. S. Kristensen
1.—4. Aarg. Kjøbenhavn 1886—
89.

1886—89: „Bien“. Redigeret og udgivet af
N. C. Andersen, Nyborg.
1.—4. Aarg. Nyborg 1886—89.

1886—89: Dansk Biavler-Tidende. Ud-
givet af Bestyrelsen for Kjøben-
havns Amts Biavlerforening. Re-
digeret af cand. pharm. Johan
True.
1.—4. Aarg. Kjøbenhavn 1886
—89.

1886: Honningen og dens Anvendelse. Af
Hans Erølev. Kalundborg 1886.
[23 S.]

1887: Anvisning til Biavl. Ved Th. Mor-
tensen. Kjøbenhavn 1887. [100
Sider].

1887: Fører i Biavl efter Thos. Wm. Cowan,
frit bearbejdet af Hans Erølev.
Kjøbenhavn 1887. [156 Sider].

1887: Love og Udstillings-Betægter for Dan-
marks Biavler-Forening. Kalundborg.
1887. [8 S.] Trykt som Manuskript.

1888: Blomster-Kalender for Biavlere af Hans
Erølev. Kalundborg. 1888. [31 S.]

Danmarks Biavlerforenings Smaa skrifter.

- Nr. 1. Den danske Biavl før og nu. Nr. 2
Kube-Biavl. [Af Hans Erølev].
Kalundborg 1887. [16 S.]
- Nr. 3. Overvintring. Af Hans Erølev ib.
1888 [16 S.]
- Nr. 4. Biavlens Grundræf. Af N. S. Bor-
beck. ib. 1888 [49 S.]
- Nr. 5. Biernes Fodring. Af H. H. Hoff-
mann. ib. 1889. [16 S.]
- Nr. 6. Biblioger. Af E. J. Grønning.
ib. 1889. [15 S.]

Nr. 7. Foreningens Bogsamling. [Ved Hans
Erølev]. ib. 1889.

Enhver Rettelse eller Tilføjeelse til
ovenstaaende Fortegnelse, som Læseren maatte
finde Anledning til, vil være mig velkommen
og vil blive benyttet i Fremtiden ved et even-
tuelt Tillæg. Meddelelser herom bedes sendt
mig under Adresse: Herm. Borries. Kjø-
benhavn, K.

En amerikansk Bivog.

(Sluttet).

Paa den midterste Plæne vejer Stjerne-
banneret fra en kæmpemæssig Flagstang. Pa-
villonen bruges som Honninghus, til Redska-
ber, Fodersukker, tomme Stader o. s. v. Bag-
ved Bistanden findes „Bihaven“, der er af en
betydelig Størrelse og tilplantet med de bedste
amerikanske Biplanter, som jeg senere nærmere
skal omtale. Noet anser saadanne Plantninger
for at være af stor Værdi for Bierne og ar-
bejder stadig med at studere Blomsterne, deres
Dyrkning o. s. v. og gjør Forsøg med nye,
som andre anbefale. I Bihaven er der en
saadan Summen fra Morgen til Aften, at man
fulde tro, det var hele Bisværme, der fløj om-
kring.

Bogens Text er som omtalt ordnet i Ar-
tikler, der følge i alfabetisk Orden og saaledes
ere lette at finde. Den er ikke opløst i en
Mængde smaa, men saavidt muligt samlet i
større Artikler, ialt kun 96, men de udførligere
Artikler er delt i flere Afsnit med egen Over-
skrift. Overalt er Texten rigelig belyst ved
Hjælp af de fortrinligt udførte, instruktive Teg-
ninger. Tage vi en Artikel som „Hive-ma-
king“ (at lave Stader), da gives praktiske Rind,
om den bedste Maade at anvende Træet paa,
hvert Stykke i Stadets Konstruktion er beskrevet
og afbildet, hvorledes de forskellige Sam-
mensætninger, Sløfning o. s. v. bedst føres, de
mest praktiske Maal og Redskaber, hvorledes

Stadet sammensættes, Honningrummene indrettes o. s. v. Men Kroot er gaaet videre, fra Haandværk er han gaaet over til Fabriksvirksomhed, han laver alt med Damp og han beskriver og afbilder nu de hertil fornødne Maskiner og Maskindele. Der er Maskiner til selv de mindste Ting i Virksomheden. Af de fleste er Kroot vist selv Opfinder eller han har forbedret dem, det er med en stor og rig Erfaring han her, som overalt, taler.

Diernes Naturhistorie omtales kun forsaavidt det har praktisk Betydning, men overalt, hvor Theorien kan tages med til at give et højere og videre Syn, f. Ex. i Bygningen af Bogtavlerne, gaar han udførligt ind paa Principet, Konstruktionen o. s. v. Iet fra et theoretisk Standpunkt. Og dog er han ogsaa her Praktiseren, som forstaar at gjøre Sagen ansfueelig for enhver, uden at indlade sig paa at stille Lærdom til Skue. En Række Artikler omhandler de bedste amerikanske Viplanter med Træsnit af Planten og Blomsten, som gjør dem kjendelige for enhver Læser. En Del af dem høre til Læbeblomsternes Familie (*Leonurus cardiaca*, *Monarda punctata*, *Salvia*, *Nepeta Glechoma*, *Nepeta cataria*), andre til Mastblomsterne (*Scrophularia nodosa*), Mulbladede (*Echium vulgare*, *Borrago officinalis*), de Kurblostmstrede (*Echinops sphærocephalus*, *Solidago*, *Dipsacus fullonum*, *Aster*), endvidere Alfike-Rørrer, Lind, Boghvede, Snebærbusken, Hieseda, — som man ser for største Parten Planter, som ogsaa findes hos os, — og endelig roses meget et Par særlig amerikanske Planter: Tulipantræet (*Liriodendron tulipifera*), *Oxydendrum arboreum*, *Cleome integrifolia* og *pungens*.

Udstilligt er der anvendt paa at vise, hvorledes Produkterne skulle behandles og fremstilles. Der er Beskrivelser og Billeder af Blispande, Blikdunke, Glas med Stiketter, Opstillinger af mindre og større Samlinger af Honningglas, Billeder af storartede Opstillinger ved Udstillinger, hvor hele Huse ere byggede af Honningglas, Kager, Delinger o. s. v., Ufster til Delinger med smagfulde Stiketter, Kasser til deres Indpakning og Forfærdigelse, o. s. v. Den amerikanske Biavler er Forret-

ningsmand ex professo. Den amerikanske Biavler bruger mange Redskaber, fordi han driver sin Biavl i det store, (hos os kan man nøjes med lidt), og han stiller store Forbringer til deres Forarbejdning og Fagon. Biffen kommer det ikke an paa, men alt skal være af det bedste og hensigtsmæssigste. En af vore Udslyngningsmaskiner f. Ex. vilde i Amerika sikkert blive erklæret for ubrugelig og saaledes vilde det gaa med vore Stader og fleste andre Redskaber! Denne store Omhu i Valget af Redskaber kommer da ogsaa stærkt frem i Kroots Bog. Han forarbejder dem alle selv i Tusindvis i sin Fabrik og der er intet sparet paa at forbedre dem, i en lang Marvæffe. Skjønt Kroot saaledes overalt taler som den, der selv er Fagmanden, finder man ingen Reklame i Bogen, ingen smaalige Prioritetshensyn, han giver det bedste, han har og yder andre Nætsfærdighed og Hensyn. Kun i et Punkt er Kroot ensidig: man finder i Bogen kun hans eget Stade, med Langstroth-Plammen, beskrevet. Dette bør dog ikke regnes ham til Last, thi en Forfatter maa helst give det, han selv kjender til Bunds; vil nogen bruge et andet Stade, kan de søge en anden Rilde, der er nok af dem. I et Tilfælde til Bogen findes en Række kritiske Bemærkninger af Doolittle. Kroot tilbød denne i 1880 100 Dollars (370 Kr.) for et omhyggeligt Gjennemsyn af *N. B. Ten*, og fjør nu Doolittles Bemærkninger til, under Henviisning paa de vedkommende Steder. Til nogle af dem har Kroot fjøjet et Svar, nemlig hvor han fastholdt sin egen Anskuelse, saaledes hvor Doolittle bebrejder ham, at han i Bogen kun beskriver sit eget Stade. Kroot forsvare sig her med mange og vægtige Grunde, som Læsren fuldstændigt vil billige. I en Bog, hvor man i den Grad gaar ind paa Enkeltheder ved Stadets Konstruktion og Kammernes Forfærdigelse, vilde det være umuligt at behandle flere Stadesformer, hellere ét grundigt end flere halvt. Overalt maatte tages Hensyn til de mange forskellige Kammestørrelser, som vilde være uheldigt og vilbledende for Begynderne. De Bøger, som behandle flere Stader, gaa mere overfladisk tilværks og Forfatteren kan ikke overalt være lige kyndig. Kroots Stade og hans

Ramme er jo desuden overordentlig udbredt. Det meste, Bogen indeholder, kan ogsaa anvendes eller overføres paa andre Former og man kan kun være floot taknemmelig for, at han har holdt sig til det, hvor han selv er den første Autoritet.

Som Bogen er, saaledes Forfatteren. Det hele er støbt i en Form og i en stor Stil. Det er det, som giver den dens store Værd.

Nye Bøger.

Emil Hilbert: Die Faulbrut der Biene, deren Wesen, Ursache, Heilung und sichere Verhütung. Maciejewo, Post Dittloschiv, Kreis Thorn. Selbstverlag des Verfassers. 1887. 1 Mk. 10 Pfg. Som bekendt er det Godssejer Hilbert, som først anvendte en rationel Kurmethode paa Bipesten. Hidtil havde han offentliggjort sine Forsøg og Erfaringer i Bilibladene, han har nu samlet dem i denne lille Bog, hvor de afhandles i 6 Afsnit. Han bruger nu mest Karbolsyre, ren eller blandet med Alkohol, Tjære eller Thymolsyre, mod Engdommen.

Dr. A. Pollmann: Wert der verschiedenen Bienenrassen und deren Varietäten, bestimmt durch Urteile namhafter Bienenzüchter. 2. verm. Auflage. Leipzig, Hugo Voigt. 1 Mk. 20 Pfg. Stort Værd kan man næppe tillægge denne Samling Udtalelser om Viracerne da disse enten hidrøre fra Venner eller Fjender og da Folk i Retning af Viracer altid gaar til Yderligheder, enten i Kjærlighed eller Had til dem. Saa meget kan man imidlertid faa ud deraf, at Meningerne ere meget delte og at man kan faa noget godt ud af de fleste Racer, naar man behandler dem med Forstand. Dermed svinder forhaabentlig Troen paa, at der ligger nogen stor Vægt paa hvilken Race, man har, fremfor hvorledes Viernes Behandling er. Et Land med Smaa-Biavl, som vort, har ringe Fordel af de fremmede Racer. Naar det ikke var, at man gennem deres Avl lærte bedre at

opdrætte gode Holsdyr, vilde de gjøre mere Skade end Gavn.

British Bee Journal. Fra 1. Juli d. A. nedfattes Prisen betydeligt paa dette Blad uden at Bladet blev ringere i Omfang eller Udtyrelse. Derved vil det naa at kunne udbredes langt mere end nu. Prisen var før 10 sh. 10 d. om Aaret (= 9,84 Kr.) og bliver nu kun 6 sh. 6 d. (= 5,90 Kr.) Det udkommer hver Torsdag, altsaa 52 Nr. om Aaret. Hvert Nr. er paa 10 Sider foruden 6 Sider Betjendtgjærelser som Omflag, i stort Format. Bladet er fortræffeligt redigeret. F. L. bringer det en Række Billeder med Biografier af engelske Biavlere og Bivener. I et af de sidste Nr. af Baronesse Burdett-Coutts, som er Præsident i den engelske Biavlforening.

Langstroths Bibog er nu udkommen. Titlen er: „Langstroth: on the Hive and Honey Bee, revised, enlarged and completed by Chas. Dadant & Son. Published by the authors, at Hamilton, Illinois. U. S. A.“ 1889. — Første Udgave udkom 1845 og bevirkede det store Fremskridt i den amerikanske Biavl, ligesom Dzirzons Bog i 1842 i Tyskland. En ny gennemset Udgave, den anden, udkom 1859. Siden den Tid har den afskillige Gange været optrykt uden at være ændret. Bogen var overordentlig velskrevet og klar, men de store Fremskridt i de sidste 30 Aar har dog gjort, at et Gjennemsyn var nødvendigt. I 1885 overdrog L. det til de bekendte Biavlere Dadant og Søn og nu foreligger denne ny Udgave, som roses overordentlig i engelske Blade. Den er paa over 500 Sider med 199 smukt udførte Billeder, foruden 18 Hølfides-Billeder, for Størstedelen Biavlere-Portræter.

Udlandet.

Sveits. Ved en Brand i Fluntern (Zürich) hvor en Bondegaard faldt som Offer for Luerne, brændte ogsaa Ejerens Bistaber. — I

Urdorf (Zürich) vilde en Biavler ryge en Hvepserebe ud og er derved uden at han lagde Mærke dertil kommet til at sætte Ild i Stadet, den var bygget i; paa et Djeblit blev hans smukke Bipavillon med Bier og Redstaber et Røvd for Luerne.

Hannover. Af alle tydske Lande drives Biavlen stærkest i Provindsen Hannover. Paa 692 □ Mil med 1,957,607 Indbyggere blev der allerede i Maret 1872 holdt 216,759 Bistaber, hvad der giver 313 pr. □ Milen og 111 paa 1000 Indbyggere. Nærmest efter Hannover kommer Slesvig og Holsten og de Hohenzollernske Lande, men de staar dog alligevel langt tilbage for Hannover.

Biavlsubstillingen i Kjøbenhavn.

Den 31. August, 1—4 September 1889.

Præmierne bleve tilkjendte følgende:

Afdeling I. Befolkede Stader.

2den Pr. Cand. pharm. P. S. Petersen, Kjøbenhavn

Afdeling II. Redstaber til Biavl.

1ste Pr. Fabrikant Kr. Pedersen, Tved og Snekter N. Larsen, Aashøj, Kjøge. 2den Pr. Snekter Oluf Petersen, Højby, Nykjøbing, Sjælland. 3die Pr. P. S. Frederiksen, Kjøbenhavn og Gaardestyrer J. Larsen, Strandgaarden, Roskilde, alle for Bistaber. 2den Pr. Kr. Pedersen, Tved, for en Udslyngningsmasfine.

Afdeling III. Viernes Frembringelser.

1ste Pr. Snekter Oluf Pedersen, Højby; Mælkeforpagter P. Jørgensen, Hvidovre; Gartner J. Andersen, Kungsted og Lieutenant, Red. H. Stålhammer, Østeborg. 2den Pr. Gaardejer P. Frandsen, Taastrup; Uhrmager B. Frandsen, Roskilde; Fabrikant P. C. Müller, Kjøbenhavn og Barcellist P. Hansen, Usserød. 3die Pr. Ungkarl P. Olsen, Sandløse; Fru Pauline Larsen, Nykjøbing, Sjæll.; Gartner Kr. Hansen, Frederiksdal; Høstagermester Dyholm, Laarnholm, Korsør; Brødrene Adamsen, Balby; Gaardejer N. Larsen, Stamsholt; J. A. Lundqvist, Farum; Snekter Olsen, Hvidested; Gartner Sørensen, Lyngby og Stræder O. Chr. Jensen, Brøndbyvester. Alle for Honning. 2den Pr. Mælkeforpagter P. Jørgensen, Hvidovre. 3die Pr. Snekter Oluf Pedersen, Højby. 2den Pr. Gartner Nygaard,

Tagesminde. For Voks. 1ste Pr. Barcellist P. Hansen, Usserød. 2den Pr. Partikulier Hark, Strandvejen; Gartner J. Andersen, Kungsted og Biavler Smidt, Frederiksberg. 3die Pr. Gartner Sørensen, Lyngby og Ungkarl P. Olsen, Sandløse.

Afdeling IV. Præparater af Honning.

1ste Pr. Barcellist P. Hansen, Usserød. 2den Pr. cand. pharm. P. S. Petersen, Kjøbenhavn; cand. pharm. Aug. Andersen, Slagelse og Gartner J. Andersen, Kungsted. 3die Pr. H. Christensen, Bakstrup, Kungsted; cand. pharm. P. S. Petersen, Kjøbenhavn og Gaardejer P. Frandsen, Taastrup, alle for Drikkevarer. 1ste Pr. Fru Betty Müller, Kjøbenhavn. 2den Pr. Hofbager Albecks Eft 3die Pr. Fru Charlotte Petersen, Kjøbenhavn og Fru Nielsen, Kjøbenhavn. Alle for Rager. 3die Pr. cand. pharm. P. S. Petersen, Kjøbenhavn for Parfume.

Afdeling V. Hjælpebidler.

1ste Pr. Gartner Sørensen, Lyngby. 2den Pr. Lieutenant, Red. H. Stålhammer, Østeborg og cand. pharm. Lærer Joh. True, Kjøbenhavn.

Dommerne vare Smedem. J. P. Christensen, Skomager Larsen af Brønsholm; Gartner Nygaard, Krojer Riis af Øjentofte; Smed Bran; Gaardejer P. Frandsen, Taastrup; Gaardejer Knud Pedersen, J. P. Andersen, af Bridskjølle; Grosserer Galle, Landinspektør Thorson og Partikulier Hark af Kjøbenhavn; Mælkeforpagter P. Jørgensen, Hvidovre; Strædderm. Jensen, Brøndbyvester; Lieutenant, Red. H. Stålhammer, Østeborg.

1ste Præmie var **forgylbt** Broncemedaille; 2den Pr. **forfølvet** Broncemedaille; 3die Præmie Broncemedaille.

Betjendtgjøreiser.

Rør til Bikuber.

Maskinflækkede Spanskrør 4 à 5 Millimeter brede, 3 à 5 Meter lange, udmærkede til Binding af Bikuber, pr. 100 Pd. tra Kiel Mrk. 20 en Postpakke pr. 10 Pd. Mrk. 2,40. 1 Bundt 80 Pf. anbefales af Heinr. Freese, Kiel.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3300 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

VOKS modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejds løn.

Ægte Bivoks kjøbes. N. S. Kristensen, Himmeløvd, Roskilde.

Biavls-Tidende.

Maanedsglad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

A. S. Kristensen. Himmelsø, Roskilde.

„Biavls-Tidende“

{ udgaar en Gang i hver Maaned }
{ koster 1 Krone 14 Øre om Aaret. }

bestilles paa ethvert Postkontor.

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
sendes til „Biavls-Tidende“s Redaktion, Himmelsø, Roskilde.

Indhold: Om Overvintringen. — Kunststavlens med Overgangsceller (med Billeder). — Nye
Bibøger. — Om Indfangning af Sværme. — Fra og til vore Læsere. — Hønningens Afætning. —
Spørgsmaal om Biavl. — Smaating. — Biavlermøder. — Udstillings-Program. — Fra Kreflene. —
Bekjendtgjørelser.

Om Overvintringen.

Det ser næsten ud til, at Overvintringen i den nærmeste Aarrække vil blive det mest undersøgte og mest debatterede Emne indenfor Biavlens. Vi maa oprigtigt ønske, at det maa blive Tilfældet; thi til Trods for mange Aars Erfaringer og at der i Tidens Løb er skrevet uhyre meget om Overvintringen, kan vi den Dag idag ikke sikre os en god Overvintring i Træstaderne. Vi mangle her en solid og grundig Kundskab. Erfaringer er der nok af, det er ikke dem, det skorter paa, men det er Overvintringens Theori, der endnu er altfor mangelfuld. Den ene overvintrer sine Bier i en Kjelber og det gaar fortræffeligt, den anden har gjort den modsatte Erfaring. Snart er Staderne ikke varme nok, snart er de for varmt indpakkede; det Plum Bierne have, Hønningens Lejrning i Stabet, Hæmmens Størrelse og Form, Løst eller fast Loft osv. osv. det er altsammen Stridspunkter og her mødes bestandig ganske modsatte Erfaringer. Alt dette tyder paa, at man holder sig til adskillige uæfentlige eller mindre væsentlige Ting, medens Kjærnen i Spørgsmaalet endnu er uløst. Det er de ydre Betingelser,

Staderne og Overvintringspladsen, vi tale om, men Hovedsagen maa være Forholdene i og ved Bilklyngen. Kjender vi først dem tilbunds i et normalt overvintrende Stade, saa ved vi hvad Bierne fordrer for at overvintrere godt og vi kan da bagefter undersøge, hvilken Indsigelse, de forskjellige ydre Betingelser have. Hidtil er man gaaet den modsatte Vej og der ved kun famlet iblinde. Lad os f. Ex. tage Kuben; den er jo bestandig blevet anset for det bedste Overvintringsstade — ja hvorfor? Vi kan sagtens nævne dens Ejendommeligheder: den er af Straa, Tavlerne ere byggede fast til Væggene, dens Form nærmer sig til Bilklyngens osv. osv., men Spørgsmaalet bliver da: hvilke af de mange Fortrin er de væsentlige og kunne disse ikke overføres paa Stader med bevægelig Tavlebygning? vi maa hertil svare: heldigvis kunne intet af Kubens Fortrin betegnes som afgjort nødvendigt for en god Overvintring, men Kuben forener i sig flere Fortrin, som i høj Grad begunstige en heldig Overvintring; det vi skal søge efter er, at forene lignende Fortrin i vore Træstader. Det kan her ikke nytte os, at man viser hen til Kuben, thi enkelte af dennes gode Sider vil ikke være nok, det er ikke Galmen alene, ikke Formen alene og disse

Ting kan vi nu engang ikke anvende paa Træstaderne. Vi maa søge Grunden dybere nede, vi maa søge efter Principet for Dørvintning.

I de sidste Aar er man endelig begyndt at undersøge Biernes Tilstand i Vintertiden. Det er her, paa dette næsten ganske udyrkede Felt, vi skulle høste det Grundlag, hvorpaa vi kan bygge en almeen Theori. Det er de Fordringer, Bierne stille i Vintertiden, vi maa lære at kende og den Indflydelse, de ydre Forhold have paa deres Liv. Pastor Weygandt i Tyffland mener at have løst Gaaden. Han hævder, at det, Bierne om Vinteren behøver, er er varm, tør, og iltrig Luft. Han søger at opnaa dette ved en Opvarmning af Luften i Staderne ved Hjælp af en Carbon-Natron-Dun. Men hermed er Spørgsmaalet dog ikke klaret. Det er vel muligt, at vi her har Hoved-Betingelserne for en god Dørvintning og én Maade at løse Sagen paa, men det er os ikke nok. Vi vil have grundigere Beseed om, hvad der foregaar med Bierne og vi kan ikke alle fyre i hos dem. Schönfeldt har paavist, at Bierne ikke heller om Vinteren kan udnæere Blomsterstøv: det var noget nyt og er af stor Betydning for os at vide, og saaledes maa vi endnu kunne erhverve yderligere Kjendskab i mange andre Retninger.

Spørgsmaal, som i høj Grad maa være af Interesse for Dørvintningens Theori, er Temperaturen i Bisklyngen og dens Forhold til den ydre, skiftende Varmegrad. En Biavler, Gustav Lichtenthäler har haft den heldige Idé, at maale denne i et Par Vintre og han har dermed gjort os en virkelig Tjeneste. Han anbragte et Thermometer saaledes, at kun Kuglen laa inde i Bisklyngen, medens Nøret, beskyttet af et Hylster, ragede udenfor, saa at man uden at forstyrre Bierne daglig kunde aflæse den Temperatur, der fandtes midt inde mellem Bierne. Samtidig iagttog han Luftens Varmegrad, saaledes at man umiddelbart kan sammenligne dem. Hans første Jagttagelser, i Vinteren 1885—86 findes i Gravenhorst's „Deutsche illustrierte Bienenzeitung“ (September 1886, Side 458), hans anden, i Vinteren 1886—87

kan man finde aftrykt i „Lidskrift for Biavl“ for 1. Maj 1889, Side 92. De Resultater, man kan uddrage af dem, skal her i al Korthed angives; Lichtenthäler har, paa de angivne Steder, selv anført de fleste af dem.

Temperaturen i Bisklyngen skifter daglig, idet den retter sig efter Luftens Varmegrad. Forandringerne i denne ledsages af tilsvarende Forandringer i hin, falder den ydre Lufts Varmegrad, falder Varmen i Klyngen, stiger hin, stiger ogsaa denne. Forat forstaa dette, maa vi erindre, at et Fald i Luftens Varmegrad betyder et Varmetab for Bisklyngen, altsaa en Afkøling, og paa den anden Side, hvis Luftens Varmegrad stiger, bliver Varmen tabet mindre, og Varmen stiger saaledes i Bisklyngen. Som man ser, er Forholdet relativt og da Forandringerne ere ganske jævne, tør vi allerede nu, efter Hr. Lichtenthälers faa Jagttagelser, sikkert antage, at Bisklyngen udvikler en ganske jævn Varmemængde. Temperaturen's Stigen og Falden er kun tilsyneladende, begrundet paa en stærkere eller svagere Afkøling, ved den ydre Luft, der lige saa vel virker helt ind i et Stade, som ind i vore Bærelser. Som Exempel herpaa aftrykkes her et Brudstykke af hans Jagttagelser:

		Temperaturen	
		i fri Luft	i Bisklyngen
1886			
Debr.	5.	0	4 ₆
„	6.	0	4 ₅
„	7.	+ 1	4 ₈
„	8.	+ 1	4 ₉
„	9.	+ 2	5 ₃
„	10.	+ 3	7 ₆
„	11.	+ 4	8 ₅
„	12.	+ 4	8 ₉
„	13.	+ 6	10 ₃
„	14.	+ 6	10 ₅
„	15.	+ 7	11 ₇
„	16.	+ 6	10 ₅
„	17.	+ 3	8 ₅
„	18.	+ 3	8 ₄
„	19.	÷ 1	5 ₆
„	20.	÷ 1	5 ₄

Almindelig Gyldighed har denne Regel naturligvis ikke; der er et Minimum, hvorunder Temperaturen i Bisklyngen ikke maa falde, da

Bierne ellers ville stivne. Ogsaa om dette Punkt faa vi nogen Underretning gjennem de nævnte Forsøg. Grænsen maa ligge i Nærheden af $3,5^{\circ}$ R.*) Den Varmegrad, af den ydre Luft, som svarer til denne Temperatur i Bisklyngen, er selvfølgelig afhængig af de enkelte Staders Lunhed. Ved det af Hr. Lichtenthåler iagttagne Stade var det $\div 8^{\circ}$ i den fri Luft, som bragte Bisklyngens Varme ned til „Biernes Frysepunkt“: $3,5^{\circ}$ (tre og en halv Grad). Dette Forhold er af den aller største Interesse. Saa snart Aftølingen af Bisklyngen, ved den ydre Lufts synkende Varme, er naaet ned imod $3,5^{\circ}$, komme Bierne i Uro og samtidig stiger Temperaturen i Bisklyngen som en Følge af Biernes Bevægelser, ved hvilke der frembringes Varme. Bierne tage da mere Næring til sig og Uroen holder sig, saalænge den usædvanlige Varmefrembringelse maa vedligeholdes. At disse Forhold ere højt uheldige for en god Overvintring, er bekendt, det er jo netop den fuldkommene Ro og den mindst mulige Optagelse af Næring, som vi tilstræbe. Intet kan altsaa være uheldigere end disse Forstyrrelser, som i et lidet varmt Stade vil kunne indtræde saa ofte, Varmegraden om Natten synker under et vist Punkt. Det gjælder altsaa om, at Staderne ere saa lune, at Bierne ere sikrede imod den pludselige Aftøling ved den synkende Varme af Luften. I dette Forhold maa vi vel søge Grunden til den fortræffelige Overvintring af Bierne i Polen, hvor man om Vinteren graver dem ned i Sneen. Nattefulden naar hos os dog sjældent over 10° . Vore Stader maa altsaa i hvert Fald være indrettede til at kunne beskytte Bierne imod en forceret Varmeudvikling, inden den ydre Luft naar den nævnte Kuldegrad.

Jo stærkere Kulden bliver, desto større bliver Aftølingen af Bisklyngen, desto mere Varme maa Bierne altsaa frembringe og desto højere finder vi derfor Temperaturen i Bisklyngen og desto større er Forskjellen mellem Varmen inde og ude f. Ex.:

ube: i Bisklyngen: Forskjellen mellem dem er:		
$\div 6^{\circ}$	+ 9	15 Grader.
$\div 12$	+ 11	23 —
$\div 5$	+ $8,5$	$13,5$ —

Godt der i det foregaaende er sagt om Temperaturen i Bisklyngen, angik kun de normale Forhold om Vintren. Saa snart der indtræder Forstyrrelse i disse, naar vi derimod afvigende, højere Varmegrader. Ogsaa herom giver Hr. Lichtenthåler os nogle interessante Oplysninger. Saa snart et Folk begynder at nagle, stiger Varmen meget stærkt; det samme er Tilfældet, naar Bierne have været ude at rense sig, naar de have Bugløb osv. — altsaa saasnart Biernes Ro afbrydes. Ved en Temperatur af $+ 8^{\circ}$ i Bisklyngen forstyrrede Hr. Lichtenthåler Bierne ved at banke paa Stadet; i det første Minut steg Kviksilveret i Thermometret til 12° , i det andet til 14° og i det tredje til 16° . I Løbet af 3 Minutter steg altsaa Temperaturen 8° , som Følge af et Øjeblik Forstyrrelse. Ved en Rensningsudflugt steg den betydelig, f. Ex. fra 4° til 20° , fra 7° til 27° , i begge Tilfælde i Løbet af 15 Minutter. — Hr. Lichtenthåler er her slaaet ind paa en Vej, som vil vise sig i høj Grad frugtbringende; det var blot at ønske, at han vilde fortsætte og udvide disse Undersøgelser og at andre vilde tage fat med, for at naa sikre og paalidelige Resultater.

Endelig har Hr. L. foretaget nogle interessante Forsøg ved daglige, nøjagtige Bejninger af Staderne om Vinteren. Han fandt, at en lav Varmegrad udenfor altid bevirkede et større Vægttab end en højere, f. Ex. ved Fald fra 0° til $\div 4^{\circ}$ var Vægttabet daglig $2,4$ — 3 Kvint, derimod ved $\div 4^{\circ}$ til $\div 8^{\circ}$ daglig $3,6$ — 4 Rot. Dette Vægttab var ganske regelmæssigt hele Vinteren igjennem og kunde bemærkes fra Time til Time. Men naar Hr. L. udtaler, at Vægttabet kun kan fremkomme ved Hønningens Omsætning i Varme, da tager han Fejl. Bierne udaande i Form af Vanddamp mindst den halve Vægtmængde af den fortrede Hønning.

Til Meddelelserne om Resultaterne af sine ovenomtalte, lavere Undersøgelser har Hr. L. knyttet en Del Bemærkninger om Overvintringen, som dog kun i ringe Grad støtter sig

*) I det følgende angives alle Varmegrader efter Réaumur, som er det hos os almindelig anvendte Thermometer.

til hans Temperatur= Jagttagelser, og røbe en mærkelig Mangel paa Kundskab og Tæntning. Da der i „L. f. B.“ er tillagt ham en ny Theori om Overvintningen, som fremstilles som noget epokegjørende og muligvis helt omvæltende — i Rammemaalet —, vil det ikke være overflødig, at belyse et Par af hans „Theorier“. „Kun ved Bevægelse udvikle Bierne Varme“ siger han; derefter skulde man altsaa antage, at Bierne var i en stadig, livlig Bevægelse om Vinteren. Men, som det vil vides, frembringes Livsvarmen, under Hvile, ved Vandedrættet og Ernæringsprocessen alene, ogsaa hos Hr. Lichtenthåler selv. Legemet's Bevægelser kunne kun fremstynde disse Processer. Naar Kulden bliver stærkere, bliver Bierne derfor urolige. Hr. L. kan ikke forstaa, at Bierne kunne frembringe Varme ved deres „Brusen“ med Bingerne, „de vilde vel derved mere vifte den kolde Luft ud i Stedet“; men det er kun en svagt vibrerende Bevægelse, Bingerne foretage og Varmen frembringes ved den stærke Muskelsbevægelse inde i Kroppen, som er Grunden til Bingerne's Bevægelse. Om Varmeforholdene inde i Stedet siger Hr. L.: „Jeg har fundet, at Temperaturen i de ubelejrede Tavlegange og i det tomme Rum ovenover Bisklyngen steds er 4—6° lavere end inde i Klyngen, og denes Varmegrad rettede sig meget mere efter den ydre Lufts Varmegrad“. „Heraf lader sig nu uddrage følgende Slutning: Klyngen oppvarmer sig selv og ikke det Rum, i hvilket den sidder“. Det lyder som om det var en ny og storartet Opdagelse: i Virkeligheden er det kun et Forundringsudraab over, at Luften i Stedet ikke oppvarmes mere end Tilfældet er; men at Luften oppvarmes, det har netop Hr. L. selv leveret Beviset for, thi det er jo ham, der nøjagtig har maalt os Bisklyngens Varme og Varmetabet hele Vinteren igennem. Og dette sidste bestaar jo i, at den omgivende Luft afsjølper Bisklyngen d. v. s. tager al dens Varme. At denne forslaar saa lidt, fordi Luften stadig er i Circulation og i Forbindelse med den ydre Luft, det er en anden Sag. Bisklyngen oppvarmer altsaa netop „det Rum, i hvilket den sidder“. Det hele beror paa en uklar Tankegang hos Forfatteren. Man vil nu forstaa,

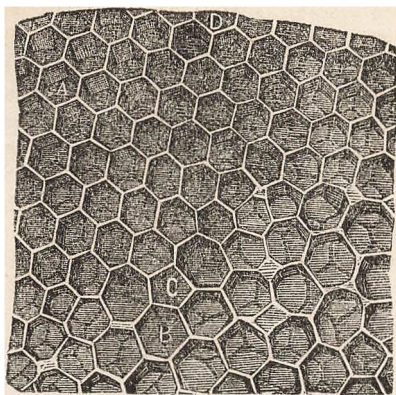
hvor uheldigt det er, naar slikt skal fremstilles som noget nyt og betydeligt paa „Videnskabens“ Omraade.

I et Par Artikler („de smalle og brede Kammer“ f. Gr.) har „L. f. B.“ villet anvende Hr. L.'s Theorier til Fordel for „den lave Normalramme“. Bortset fra Bestaffenheden af „Theorierne“, har „L. f. B.“ misforstaaet Hr. L.'s Artikel. Naar den saaledes navnlig tillægger ham den Mening: „at Bisklyngens Plads er næsten usforandret igennem hele Vinteren“, da findes intet derom i hans Artikel. Han siger tværtimod udtrykkelig, at Klyngen „gaar opefter“, saaledes som det jo er tilstrækkeligt bejendt. Ligeledes Baastanden om, at Bierne særlig gjerne søge Honningen „ude paa Siderne“ og at den brede Kamme derfor skulde være bedst. Bierne vil opefter, de lagrer derfor altid Honningen fra oven, nedester og Hr. L.'s Bemærkning gif kun ud paa, at Bierne fylde Tavlen foroven, samt paa Siderne af Klyngen, fordi Klyngen selv vil sidde paa tomt Bog og Cellerne i Midten, hvor Klyngen har Plads, derfor lades tomme. Men dette er noget ganske andet, end den Mening „L. f. B.“ ved en ensidig Fortolkning af hans Ord har faaet ud deraf. —s.

Kunsttavlen med Overgangsceller.

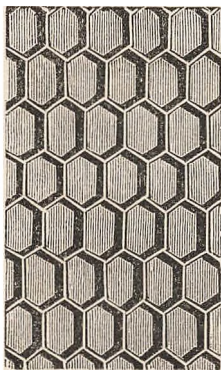
Det er vel de fleste Biavlere bejendt, at naar Bierne gaar over fra Bygningen af Arbejderceller til Droneceller, bygger de altid nogle meget uregelmæssige Celler, de saakaldte Overgangsceller. Paa nedenstaaende Billede er disse Celler vist ved C.

I disse Celler lægger Bimoderen ikke Eg. Havde man nu hele Tavler af Overgangsceller, saa maatte man kunne forbynde Ansættelsen af Yngel, hvor i Stedet man vilde, ved at indhænge en Kunsttavle med Overgangsceller; man havde da ikke nødig at bruge Afspærringsgitter, Tavler med forlængede Celler, Koerbs Tavler eller lign. Allerede for et Par Aar siden lavede en Hr. Carlsten i Sverrig Tavler med

Dvergångsceller; hvorledes hans Tavler var, og hvorvidt han med dem naaede det tilføjede Maal, ved vi ikke. Jaar har der her i Landet ogsaa været forarbejdet Kunsttavler med Dvergångsceller af Hr. N. Jacobsen, Andkjær, Odde; de havde Arbejdsbicellens Størrelse i Brede og Dronecellens i Højde og havde flad Cellebund (se nedenstaaende Billede).

Men ifølge indløbne Meddelelser fra ikke saa Bavlere, er de ved Indhængning i Yngellejet tildeels blevet belagte med Vg, Droneæg. I et af mine Bifolk blev der ikke

lagt Vg i Cellerne, hos et andet Folk blev derimod næsten hver tredje Celle belagt med Vg. Men ved at arbejde videre, var det vist muligt at naa Maalet, men mon Cellerne ikke skal have en mere uregelmæssig Form?

Nye Bøger.

Baupläne für bienenwirthschaftliche Bauten, enthaltend Pavillons, Bienenhäuser, Bienenlagden etc. etc. Mit nötigen

Erläuterungen und Anweisung für zweckmäßigen Ueberwinterung. Von Josef Stach, Bergingenieur in Boitsberg. Erste Folge. Braunschweig (C. A. Schwetschke und Sohn) 1889. Preis 1 Mark.

Forfatteren af den lille Bog, hvis første Levering nu foreligger, har haft den heldige Idé at konstruere en Række Huse til Brug for Bavlere. Der er saavel store elegante Pavilloner, som tarvelige og simpelt konstruerede Bihuse, Biskure, Dvervitringskældere osv. Hvert Hus er fremstillet paa en Tavle med et Billede af Husets Ydre i færdig Stand, et Grundrids og et Gjennemsnit paa tværs, undertiden ogsaa et paa langs, med Betegnelse af Sammenhøjningerne og Tømverns Længde. Til hver Tavle hører en beskrivende Text, saa at der her for første Gang foreligger en Samling, hvorefter man kan vælge hvad der tiltaler En mest, og finde en fuldstændig Anvisning til Bygningen. Dette første Hefte fremstiller 10 forskjellige Pavilloner og Bihuse, og Forf. lover Fortsættelse, hvis det vinder Bifald. Hos os er der vistnok ikke nogen udbredt Interesse for Pavilloner og vist ikke alene for Beføstningens Styld, og dog hører man dem rose af alle dem, der have indrettet sig saadanne, som praktiske og bekvemme. Man kan gaa til Bierne hvordan saa Vejret er, man har alle sine Redstaber ved Haanden og sidder ganske uforstyrret: for Dvervitrings Styld er en Pavillon at foretrække. Et almindeligt Biskur yder paa ingen Maade de samme Fordele. Hvis vore Bistande vare større, vilde Pavillonerne rimeligvis ogsaa være langt hyppigere. De af Stach i det første Hefte fremstillede Huse ere bestemte for løse Stader, altsaa nærmest Trugstader, Bogenslypere og Kuber. De, som bruge Højtader, kunne uden store Beføstninger skaffe sig en smuk Pavillon ved at stille 4 Trillingkasser sammen til en 12 Stades Pavillon. — Billederne er smukt udførte i Træsnit og godt aftrykte paa tykt Papir, i det Hele en smagfuld Udførelse, som alt, hvad der udgaar fra det nævnte Firma, der er Gravenhorst's Forlægger.

Om Indfangning af Sværme.

Af N. R. . . , Bornholm.

De faa Anvisninger, jeg har læst om Indfangning af Sværme, har altid gaaet ud paa, at man meget forsigtig skal sætte Kuben over Sværmen, naar den har begyndt at samle sig et Sted og skygge over den med Lagen eller lignende og saa pirre lidt ved Bilklyngen nu og da, for at faa Sværmen op i Kuben og saa taalmodig vente til Aften, inden man flytter Sværmen hen til Blivestedet. Hvis de da ikke inden den Tid falder paa at spare vedkommende Biavler Ulejligheden ved at tage en hurtig og munter Affed med ham. Jeg har været Sværmebiavler i ikke faa Aar og min Svigerfader i en meget lang Aarække, saa den Maade vi bruger at fange Sværme paa, er prøvet paa mange hundrede Sværme og har altid vist sig udmærket, men den er lige modsat de Anvisninger jeg har læst; jeg mener derfor, at „B. L.“ Læsere har Interesse af at faa at vide, hvorledes vi bærer os ad. Jeg gaar ud fra, at Bierne sætte sig i en Klynge, ikke alene for at samle sig, men ogsaa for at udhvile sig efter den anstrengende Sværkraft. Synes jeg, at Bierne have Anlæg til at flyve bort, saa gaar jeg hen og ryster Bierne ned af den Gren, de har begyndt at sætte sig paa; er Grenen ikke til at ryste, saa fejes de af. Dette gjør jeg, naar omtrent Haloparten af Bierne have sat sig eller lidt før. Bierne flyve nu muntert omkring, men sætter sig hurtigt igjen og ufravigelig paa den samme Gren, hvor de har begyndt, saalænge de ikke ere for udmattede og fortumlede til at naa den; men dette Tidspunkt kommer snart og efter 5 à 6 Afrytninger ere Bierne i Almindelighed saa udmattede, at de ikke tænke paa at drage paa Eventyr for det første. Saa lader jeg dem sætte sig og driver dem op i Kuben. Lomme Tavler og en Yngeltavle hænges ind i det Hus, som skal modtage dem og Bierne kastes derind, lige saa snart de ere komne i Kuben. Det Hele er som oftest afgjort paa 1/2 Times Tid, saa man kan endnu samme Dag

have den Fornøjelse at se dem arbejde i deres nye Bolig. Det har aldrig hændet os, at en Sværme under normale Forhold er sløjet bort, naar den er bleven saaledes behandlet. Dog maa det bemærkes, at ved Sværme med ubefrugtede Dronninger, maa man ikke gaa saa hurtig til Værks med et nedtage dem af Træet, da Dronningen meget ofte benyttede dette Tidspunkt til Paringsubflugt og er Sværmen saa borttagen, naar den kommer tilbage, er den jo fortabt.

Fra og til vore Læsere.

Jaar har Biavlen gjenbundet sit gode Navn og Rygte. Vi har avlet 300 Bd. Honning af de faa Bisfolt vi har, saa der er noget at lave Vin og Honningkager af. Til næste Aar skal vi nok nyde med 3 Slags Honning-Frugtvin paa Udstillingen.

Det er en dejlig Skik, ud paa de lange Vinteraftener, at tage en — to, ja maasse tre Honningkager som Dessert. Mindet om de sittige smaa Bier, der saa glade samlede Honningen i den frøundne Sommertid, vaagner herved paany og vækker Tanker om, hvad der bør gøres for vore smaa Venner til næste Aar.

N. R. N.

Jeg gjorde i Sommerens Løb en lille Jagtagelse, som maasse er meget almindelig, men som jeg dog aldrig har set omtalt før. Jeg havde nemlig et Stade, som efter at det havde sværmet, viste Tegnet til at være i Uorden. Det arbejdede godt nok, naar Vejret var godt, men om Morgenen og i daarligt Vejr var det altid det sidste til at tage fat. Ved Efterhnet fandt jeg ikke Spor af Yngel, med Undtagelse af 3 fuldt udviklede og forseglede Dronningceller. Jeg aabnede den ene og fandt den tom, med en lille Klump forskret Foder paa Bunden. Den anden og tredje viste samme Resultat. Jeg antager, at Bierne her i deres Fortvivlelse har gjort et Forsøg paa et Selveddrag, som de dog ikke selv troede paa, da det hageser viste sig, at de ogsaa havde en oplæggende Arbeidsbi, som maatte sternes før de vilde opføde sig en ny Dronning af Arbejdsyngel. Men i den Tid, de vare visserløse, arbejdede de betydeligt bedre end visserløse Folk plejer at gjøre.

N. R.

Honningens Afætning.

Der er talt og skrevet saa meget om at høste Honning, hvorfor jeg tror; det nu kunde være af Interesse, at henlede Opmærksomheden paa et andet, vist ligesaa vigtigt Punkt, nem-

lig Salg af Honning og kunde dette Spørgsmaal blive nærmere drøftet, saa var Hensigten med disse Linier naaet.

Spørger man en Bivler om Bierens Behandling, da er han straks Rede til at give fylbdig Anvisning til deres Røgt og Pleje, men spørger man om, hvorledes man skal faa sin Honning solgt, da bliver man ikke stort klogere af Svaret. For kort Tid siden sagde en Foredragsholder paa et Møde her paa Egnen, at man kunde faa en Krone for Bundet af den dejlige Udslunge-Honning (men fortalte ikke hvor det var). Det lyder saa uhyre dejligt dette for Begynderen, at faa en Krone for Bundet, og man griber kraftig fat paa Bivlen for derved at skaffe sig en god Viindtægt; det første Aar er vel nærmest et Forsøgsaar, hvor der ikke bliver stort mere Honning end Bivleren selv bruger, og maaske lidt til gode Venner og Bekjendte. Men senere, naar han er lidt bedre kjendt med Bivlen, faar flere Stader og høster en Del Honning og glæder sig til den store Indtægt, saa bliver han bittert skuffet, naar han, som jeg iaar, kun bliver budt 30 à 35 Øre pr. Bd. i Stedet for at der var talt om en Krone. Kunde der blive oprettet en Honningfabrik i Lighed med Frugtvin- og Konserverfabrikken ved Faaborg, da vilde vist meget være vundet for Bivlen. Og dette synes jeg var ikke saa nanfskeligt, naar Bivlerne sluttede sig sammen til en Aktietegning.

O.

I Bivlerforeningen, som er paa Deres Egn og som tæller c. 125 Medlemmer høstes ikke saa lidt Honning og det er mig bekjendt, at flere af deres Medlemmer faar 75 Øre pr. Bd. af Honningen i Aar, hvad der er en meget høj Pris og der er i disse Dage kjøbt et stort Parti smut Honning i Fyen til 45 Øre Bd. af en Bivler fra Deres Egn, da han ikke kunde tilfredsstille Efterspørgsel af sin egen Høst. Hvis De ikke har taget Tjæl af vedkommende Foredragsholders Udtalelse, maa det meget beklages, at Vedkommende har opgivet saa urigtig en Pris paa Honning (her paa Egnen er 50 à 60 Øre pr. Bd. den almindelige Pris). Intet Stader Bivlen mere end luse, sejlagtige og vildledende Udtalelser af dem, der skal være vejledende. Der blev for en 5 à 6 Aar siden udbudt til Tegning af Aktier, til Oprettelse af Mjøddryggeri i Jylland, men der blev ikke tegnet tilstrækkeligt stort Belp. For Sjælland, Lolland og Falster, er der endnu ikke Grund til at klage paa Honningpriserne eller paa Afsetningen; gjør selv lidt

for at faa solgt, averter med Honning i de lokale Blade samt i Bivlensbladene, send Prøver af Deres Honning til Bivlensubstillerne, saa faar De nok gode Kjøbere til Deres Honning, særligt naar De kan vente med Salget til Vintertiden.

Med.

Spørgsmaal om Bivl.

Nr. 65. Kan Bivlerne faa asfureret deres Bier, Bihuse og Bivlensredskaber i de lokale Brandforsikringer for Løssøre?

J. J.

Nogle af de lokale Brandforsikringer for Løssøre optager ogsaa Bier, andre derimod ikke, men alle optager de Bihuse og Bivlensredskaber.

Nr. 66. Hvad er der gjort fra Bivlernes Side for at faa oprettet en selvstændig Brandkasse for Landets Bivlere?

J. J.

For c. 6 Aar siden var Sagen stillet paa Dagsordenen i Gl. Roskilde Amts Bivlerforening, et Udvalg nedsattes, som udarbejdede Forslag til Vedtagter m. m., men Sagen blev stillet i Bero indtil videre, da kun et Par andre mindre Kredse vilde slutte sig til den. I 1886 blev den atter optaget, men vandt ikke synderlig mere Tilslutning end første Gang.

Fra et Par Kredsformænd var Sagen ønsket optaget paa sidste Centralmøde, men blev paa Grund af den knappe Tid ikke grundigt behandlet, men udsat til videre Drøftelse.

Smaa ting.

Harald von Gegerfeldt, Sverige, har sidste Sommer af 3 Krainerbisfolk høstet 468 Bd. Honning, og Bierne er indvintret med et rigeligt Vinterforraad.

Bivlerensder.

Gl. Roskilde Amts Bivlerforening afholder sin aarlige Generalforsamling i Hotel

„Prindsen“, Roskilde, Lørdag d. 28. December Kl. 12.

1. Valg af Sekretær og Kassierer.
2. Valg af Revisor og Suppleringsvalg af Sogneformand.
3. Regnskab fremlægges.
4. Foreningens Virken for 1890 bestemmes.
5. Forslag om at deltage i Markedskomiteens aarlige Udstilling.

Udstillings-Program

for den internationale Faggruppe for Viol ved den almindelige Land- og Skovbrugs-Udstilling i Wien 1890 i den Keis.-kong.-Prater (Rotunden) fra 15. Mai til 15. Oktober 1890.

Sunddeling af Grupperne:

Gruppe I. Biboliger.	Gruppe II Violårsredskaber og Produkter.
-------------------------	--

Reglement.

Det udførlige Reglement for Udstillingen er at se paa Anmeldelsesblanketten og her gives der kun et kort Uddrag:

1. Den permanente Udstilling af den internationale Faggruppe for Viol omfatter alle mulige Biboliger og Violårsredskaber.
2. Modtagelsen af alle Udstillingsgjenstande sluttes med den 12. Maj 1890.
3. Af større Gjenstande, som f. Ex. Pavilloner, kan der blot udstilles Modeller.
4. De paa Udstillingen salvende Omkostninger til Forbrugsstat og Told udlægges Udstillings-Komiteen for Udstillerens Regning, ved Afkast paa Udbytet af det ved Udstillingens Slutning stedfindende Salg bliver Forbrugsstaten og Tolden udredt af Udstillings-Komiteen.
5. Tilbagebetaling af de udstillede Gjenstande finder Sted for Udstillerens Regning.
6. De udstillede Gjenstande tør kun i det Tilfælde fjernes for Udstillingens Slutning, naar de straks erstattes med Ting af samme Værdi. Gjenstande der ere til Salgs, og ere underkastede de samme Betingelser, og de skal betegnes med Salgspriser.
7. Bedømmelsen af de konkurrerende Gjenstande foretages af Prisdømmere, hvis Navne i Forvejen bekendtgøres. Prisdømmere kunne ikke tillige være Udstillere i deres Gruppe.
8. Præmierne bestaar i Crediplomer, Statsmedailler, Penges, Privatpræmier og Anerkjendelser.
9. Pladslejen er. I det Frie pr. □ Meter

Udb. 2. II. I dækket Num. a. frittaaende pr. □ Meter Udb. 10. b. Iangs med Bæggen indtil 1½ M. Højde Udb. 6. Kasser, Stel, Bægge og farlige Opstillingsindretninger maa Udstilleren selv skaffe til Beje, hvis han vil benytte saadanne.

10. Anmeldelsesblanketter er at faa gennem Generalkomiteen for den almindelige Land- og Skovbrugs-Udstilling i Wien I. Herrengasse 13.

11. Anmeldelsesfristen udløber den 1. Januar 1890.

Komiteen for Violårsstillingen bestaar af:
N. Bernges, Anton Pfalz, Alois Schaltys,
Formand. Redaktør. Skrifffører.

Fra Kredseene.

Elbo m. fl. Herreders Violårsforening har i Aar foretaget en Præmieuddeling, ved at lade en Komite rejse ud for at bedømme Bistandene hos de af Medlemmerne, som indsendte Begjæring derom, da Foreningen mente at der bedst paa denne Maade kunde gives den dygtige Violårs en Opmuntring, langt bedre end ved at bedømme en lille indsendt Prøve paa en Udstilling. Den største Banke- lighed der var at overvinde, var at Kredens Kasse var saa fattig.

1ste Pr. K. M. Andersen, Hans. 2den Pr. S. M. Lomholt, Kongsted, 7 Kr. 3die Pr. K. Bendixen, Lille Belling, 5 Kr. 4de Pr. P. Jakobsen, Breining, 5 Kr. 5te Pr. M. Jakobsen, Brøndsted Skov, 4 Kr. 6te Pr. N. K. Jørgensen, Brøndsted, 3 Kr. 7de Pr. S. Pedersen, Tjebsted Spang, 2 Kr. 8de Pr. P. Henriksen, Borfab Skov, „Fører i Viol“. 9de Pr. S. Pedersen, Trelde Klint, „Fører i Viol“.

Bekjendtgjørelser.

Rør til Bikuber.

Maskinflækkede Spanskrør 4 à 5 Millimeter brede, 3 à 5 Meter lange, udmærkede til Binding af Bikuber, pr. 100 Pd. tra Kiel Mrk. 20 en Postpakke pr. 10 Pd. Mrk. 2,40. 1 Bundt 80 Pf. anbefales af Heinr. Freese, Kiel.

Mine siden 1869 præmierede og anerkendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3300 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

VOKS modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejds løn

Ægte Bivoks kjøbes. N. S. Kristensen, Himraelv, Roskilde.

Biavls-Tidende.

Maanedssblad for den danske Biavler.

Udgivet og redigeret af

N. S. Kristensen. Himmelø, Roskilde.

„Biavls-Tidende“

{ udgaar en Gang i hver Maaned }
{ koster 1 Krone 14 Øre om Aaret } bestilles paa ethvert Postkontor.

Bidrag, Bekjendtgjørelser, Spørgsmaal om Biavl, Begjæring om Boglaan m. m.
sendes til „Biavls-Tidende“s Redaktion, Himmelø, Roskilde.

Indhold: Til Læseren! — Patent-Honning-Udslyngeren. — Biavl paa Verdensudstillingen i Paris 1889. — Smaaing. — Fra Krebsene. — Bekjendtgjørelser. — Titelblad og Indholdsfortegnelse for 1888—89.

Til Læseren!

Som vi for 4 Aar siden udtalte i Artiklen „til Læseren“ i „Biavls-Tidendes“ første Nr., var en af Grundene til Bladets Fremkomst den, at den aarlige Pris for „Tidskrift for Biavl“ pludselig blev forhøjet fra 1 Kr. til 2 Kr., uden Løfte om at yde Bladets Holdere mere end hidtil. Følgen af den betydelige Prisforhøjelse udeblev ikke heller, thi „T. f. B.“ tabte strax over Halvdelen af sine Holdere; dels var der mange Smaaakaarsmænd, der ikke kunde, dels Gjere af smaa Bistande, som ikke vilde ofre 2 Kr. om Aaret og Prisforhøjelsen greb ogsaa meget forstyrrende ind i mange Biavlerkrebss indre Forhold. Dengang var „T. f. B.“ det eneste Bibrad her i Landet og vi mente ved Konkurrencen at kunne hjælpe til at faa baade bedre og mere tidsvarende Biavlsblade. Forholdene har i Virkeligheden forandret sig meget paa dette Punkt, siden vi udsendte vort første Nummer, hvortil det ogsaa har bidraget, at Konkurrencen hurtig blev forøget ved Fremkomsten af et Par andre, mindre Maanedssblade om Biavl og derved, at de Del Aageblade til Stadighed havde indeholdt Artikler

og Anvisninger om Biavl. Udbyttet af Konkurrencen er da denne, at Kjendskaben til Biavl nu udbredes langt almindeligere end før, og at Fordringerne til et Bi-Blad er stegne, hos de mere fremskredne Biavlere, hvad der i og for sig er af stor Betydning. Det er nu næppe tænkeligt, at Biavlerne mere vilde tage tilfatte med et enkelt, daarligt redigeret Blad. Illustrationerne som „B. T.“ har lagt særlig Vægt paa, kunne nu ikke længere undværes og hvad Indholdet og hele Udstyrelsen angaar, stilles der nu større Krav end tidligere.

Da imidlertid Prisen for „T. f. B.“ er blevet betydeligt nedsat, naar det tages igjennem Krebsene, hvorved den nærmer sig den gamle Pris, og da Bladet nu er blevet udvidet til at omfatte det dobbelte Sideantal end tidligere, er Hovedgrunden til Udgivelsen af „Biavls-Tidende“ for os bortfalden. — Vi bringe „B. T.“s Læsere og Benner vor Tak for den Velvilje, de har vist Bladet, og for den Anerkjendelse, de har ydet vort Arbejde. En særlig Tak skyldes vi de mange Biavlere, som i de forløbne Aar har støttet Bladet med deres Bidrag og Meddelelser.

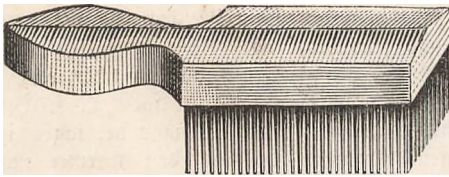
Vi anser det for nødvendigt, at enhver der ejer Bier, holder et Blad om Biavl og vi

vil bede vore Læsere herefter at holde den danske Biavlerforenings Medlemsblad, „Tidskrift for Biavl“. Naar det bestilles i den stedlige Biavlerforening, faaas det til en nedsat Pris. Hermed slutte vi da „Biavls-Tidende“ og onske alle vore Læsere et glædeligt Nytaar.

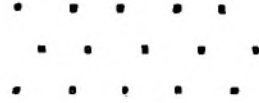
Med.

Patent-Honning-Udtrækkeren.

For nogen Tid siden blev det meddelt, at Hr. Fotograf A. H. Vorbeck havde opfundet og taget Patent paa et Redskab, som kunde bruges til enhver Slyngeaffine og ved at benytte det, kunde endog den seigste Lynghonning udslynge sent paa Aaret. Det gav et Sæt i Biavlerne paa de Egne, hvor der er Lyng, samt i de Biavlere paa Ferne, der er sent paa Færde og ikke naaar at faa slynget den sidst i Hovedtrækket samlede Honning ud før efter Milffelsdag, naar Honningen er blevet saa fast i Cellerne, at næsten intet lader sig slynge ud. Redskabet er dog vist mere en Honningløser end en „Honningudtrækker“.

Ovenstaaende Billede viser dets Form, det ser ud som en lille klodset Stafteborste, der paa $4\frac{1}{2}$ “ Længde og $2\frac{1}{4}$ “ Bredde, i Stedet for Borster har $1\frac{1}{4}$ “ lange fremstaaende Staaltraadspigge. Disse Staaltraadspigge er af galvaniseret Jertraad (i Sværhed som den Tækkemandene bruger) og er slaaet i Blokken, saa der kommer lige saa mange af dem paa en $\square$ “, som af Arbejderceller. Se nedenstaaende Billede, der viser Staaltraadenes Afstand fra hinanden.

Brugen af Redskabet er let, man knuger det ned i de Tavler, som ikke kan udslynge, og sørger for at hver Tand kommer i sin Celle, knuger Tænderne ind næsten til Mellemvæggen, ryster saa lidt paa Haanden, for at Honningen kan løsnes i Cellerne, og Luften kan trænge ind; saa er Arbejdet med Redskabet paa det Stykke af Tavlen færdigt, og paa samme Maade gaar man hele Tavlen over paa begge Sider, saa sættes Tavlen i Udslyningsmaskinen og der kan udslynge en større Del af Honningen.

Dette lille Redskab er lige straks blevet godt modtaget af Biavlerne; om dets Fremtid kan vi ikke udtale os, det maa Lyngbiavlerne afgjøre. Redskabet kan faaas hos Opfinderen, samt hos Lærer H. Erslev, Kallundborg for 2 Kroner og Porto.

Biavlen paa Verdensudstillingen i Paris 1889.

Biavlen danner en Del af Klasse 76 „Nyttige og skadelige Insekter“. Den var meget righoldigt repræsenteret, med over hundrede Udstillere, hvoraf mange havde meget store Samlinger. Kun maa det beklages, at Alt, hvad der hørte til Biavl, ikke var blevet forenet i en egen Pavillon, eller i én Samling, saa der havde været til at faa et samlet Billede af det. Men som det var, havde man spredt Udstillerne, saa de Besøgende havde den største Ulejlighed med at opsoge dem paa Marsmarken, i Trocadero's Havenne, paa Drap-Quaien, ja endog paa Invalide-Ésplanaden. Dertil kommer endnu, at det officielle Katalog var saa mangelfuldt, at det ikke er muligt at finde sig til Rette ved dets Hjælp.

Her kan ikke omtales alle Udstillere med

deres Produkter, vi maa nøjes med et kort Overtigtsbillede for hvert Land af det, som er mest i Øjenfaldende*). Grækenland har sendt en betydelig Samling af Honning og Voks. Det er tilbøds Klostre, dels Kommuner og Private, som i et Antal af over en Snæs Udstillere med Honning, og et eller flere Voksstykker. Hvad Boyet angaar, saa er det lutter runde større og mindre Voksstykker, som fremstilles i nette, hvide Vidjekurve. Bøffet er i alle Farver fra mørkegul til lysghvidt. Noget af det er ubrændt rensset, men en Del af det er urent. Af Honningen lagdes der særlig Mærke til to Rækker høje runde Glas med dels mørkegul, dels rødlig Honning samt en Del større Glas fyldte med flydende gul Honning og en Del flydte smukke hvide Tavler. Maaße berømt i Oldtiden, særlig den som kom fra Hymettos-Bjergene; ogsaa Honningen der var udstillet fra Grækenland, syntes at være fortreffelig, hvad der nærmest maa tilskrives Landets velstegnede Flora.

Rumænien er ligeledes repræsenteret. H. de Burbure de Wesenbeck udstiller et ejendommeligt Straafstade, han kalder „ruche nouveau système“. Bistade efter et nyt System, ligesom om det kun kunde være muligt at fremstille en ny Slags Bistolig! Hans Stade har Form som et Trugstade, det er temmelig højt og er fremstillet af Straafletninger ligesom Kuberne, kun ere Straafletningerne vertikale. Det hele synes at være varigt, thi Straaet er ikke flettet fast nok og Ræggene ere ikke tykke nok. Saaledes gaar det med Nyheder! Flere Rumænere have udstillet Voks, dels lyst, dels mørkegul og det ene Stykke er godt rensset, det andet ikke. Rusland glimrer vel i Kataloget ved sin fuldstændige Fraværelse, men er, om end sparsomt, repræsenteret, dog ikke til at overse. En Russer, hvis Navn jeg ikke kunde erfare, havde ud-

stillet to Stader -- russiske Stader vel at mærke! Det ene var et Højstade, det andet et Trugstade. Begge havde tykke, udfyldte Dobbeltvægge af tykke Brædder. Staderne vare byggede saa solide, saa jeg ansaa dem for at være Hjørnefaste. Desværre kan jeg for Pladsens Skyld ikke gaa ind paa de forskjellige Enteltheder i Indretningen af Kasserne, som nok var værd at lægge Mærke til. Italien var kun repræsenteret ved en Udstillere, nemlig den italienske Handelsbiavler Lucia Baglia fra St. Peter-Slottet i Smalia. Han havde kun udstillet Honning og Voks, men det er det smukkeste og smagfuldeste, som i denne Retning var at se i hele Udstillingen. Han havde et stort Glasstak af smukt Eg, fyldt med Honningglas, Tavlehonning og særdeles smukke Voksfrugter. Honningen i alle Glasene var smuk, hvid og ren. Ethvert Glas er udstyret med en smagfuld Etikette med Producentens Navn paa den ene Side, og paa den anden Side ser man et paa Glas malet italiensk Vaaben, omgivet af en Bouket af Blomster, det Hele var meget net og firligt.

Spanien mangler ikke, men er kun repræsenteret af en Udstillere, men som ikke udstiller noget spansk i Retning af Bistoliger, men et engelsk Stade, et smukt lille Hus, saaledes som man faar dem fra de engelske Stades Fabrikker. Udstillersens Honning er imidlertid spansk, den stammer fra Den Minorca, de har en ganske ejendommeligt gul Farve, er meget lys og er fremstillet i høje Glas.

Luxembourg. „Landbosforeningen for Biavl“ havde udstillet et net Bihus, besat med 10 Træ- og Straabotliger, det var en Esterligning af Bihuse, saaledes som de findes flere Steder i Storhertugdømmet. Foran Huset var et lille Blomsterbed, som mindede om den hjemlige Bihave. Inde i Bihuset var det „luxemborgske Mobilstade“ fra Hr. Riez, fra Nedingen samt forskjellige Biavls-Nedstaber. Desværre havde Udstillings-Forvaltningen anvist den luxemborgske Udstilling dens Plads paa Quai d'Orsay imellem Bygninger, hvor der kun lidet blev lagt Mærke til den. Dertil kom at Pavillonen for det meste var tilsluttet.

Østerrig-Ungarn var kun repræsenteret

*) Der blev fra et Par Sider klaget meget over Biavlsudstillingen i Kjøbenhavn i Fjor paa „den nordiske Industri- og Landbrugsudstilling“ over daarlig Ordning, uheldig Plads, vildebeholdende Katalog osv. mon Biavlen og Biavlerne ikke har været endnu mere stedmoderlig behandlet i Paris? Vi tror det.

af den bekjendte Handelsbavler M. Ambrozic i Krain. Han udstillede foruden Kunsttavler, en Dronefælde og et Jagttagelsesstade. Dette Stade var meget net udført og lynes ogsaa at være praktisk indrettet, dog kunde man ikke undersøge det, da det var tillukket.

I den belgiske Afdeling var der en Klasse og en Kube, som ved Siden af sine mange Mærkværdigheder havde for mange Fejl til at man skulde nærmere omtale eller anbefale det.

Endog Holland skulde være repræsenteret i Bivavl, hvis man tør tro Kataloget. Men det var mig ikke muligt at opstøve den deri omtalte Udstillers.

Smaating.

Naar den faste Honning skal omsættes fra en stor Beholder til Glas eller smaa Kruffer, bør den først opløses, hvilket kan ske ved at jatte Beholderen ned i en Kjedel med stærkt opparmet Vand. For at Honningen ikke skal tabe noget af sin fine Aroma og udmærkede Smag, raades der i Brittisk Bi-Journal til at komme faldt Vand deri til $\frac{1}{2}$ " Højde over Honningen i Beholderen, og medens Honningen opløses, maa der ikke røres i den. Naar Honningen er fuldstændig opløst, kan Vandet hældes af. Honning, der behandles paa denne Maade, taber ikke hverken i Lugt, Smag eller Klarhed, men er ligesom ny udflynet Honning.

Fra Kredsjene.

Holbæk Amts Bivavlerforenings første Udstilling afholdtes den 8. Sept. i Syderup. Præmierne tilfaldt følgende:

For Honning: Broncemedalje, Uhrmager Carlsen, Vidstende. 2. Pr.; Snekter Thomle, Holbæk; 4. Pr. Ridsmand P. Larsen, Engelstrup, Holbæk; Ole Jacobsen, Drby Markt, Samsø; Lærer Smith, Bjergsted og N. P. Jensen, Torpe. For Dyr. 3. Pr. Lærer Smith, Bjergsted.

For Drikke tilberedte af Honning: Broncemedalje, Fabrikant P. A. G. Müller, Kjøbenhavn. For Syltetøj: 3. Pr. Lærer Engbergs Hustru, Havborup; 4. Pr. Murer Berentzens Hustru, Mestløse og Gaardejer Niels Kristensen, Solbjerg. For Kager: 3. Pr. Fru Betty Müller, Kjøbenhavn. 4. Pr. Lærer Engbergs Hustru, Havborup og N. S. Kristensens Hustru, Himmelsø. For Kunsttavler: 3. Pr. Bivavler N. Schmidt, Frederiksborg. 4. Pr. Gaardejer N. Jacobsen, Audhø, Odder. For Biboliger: Broncemedalje, Snekter Oluf Petersen Højh, Rytstøj S. 2den Pr. Læreren P. Kristensen, Herslev, Rugs Bedby. 3die Pr. Fabrikant K. Petersen, Tved. 4de Pr. Uhrmager Carlsen, Vidstende. 5die Pr. Fotograf Vorbeck, Holstebro, for en Honning-Udtrækker.

For videnskabelige Hjælpe midler Broncemedalje, Kantor Erslev, Kallundborg.

1ste Pr. var Foreningens Broncemedalje + 5 Kr. 2den Pr. 5 Kr. 3die Pr. 3 Kr. 4de Pr. Diplom. I Forbindelse med Udstillingen afholdtes Generalforsamling samt den aarlige Bortlodning, hvorved 87 Genmijer bestaaende af Biboliger, Redstaber og Bidsger blev bortloddet til Medlemmerne. Af Bestyrelsen afgik efter Tur: Kantor Erslev, Kallundborg og Lærer Smith, Bjergsted som begge gjenvalgte. De bleve ogsaa begge valgte paa 3 Aar til Delegerede til Centralforeningen. Et Forslag fra Læreren P. Kristensen, Herslev, om at indskrænke Bortlodningen noget og at anvende et Beløb til Indkjøb af Biboliger, som under visse Betingelser skulde gives til mindre Veniblede Bivavlere blev forkastet. Et Forslag om at uddele Præmier for hele Bistande blev ogsaa forkastet — da man frugtede at det blev altfor vanskeligt at jøre disse 2 Forslag igjennem.

Næste Udstilling agtes afholdt i Efteraaret i 1890 i Kallundborg.

Bekjendtgjørelser.

Rør til Bivuber.

Maskinflækkede Spanskrør 4 å 5 Millimeter brede, 3 å 5 Meter lange, udmærkede til Binding af Bivuber, pr. 100 Pd. tra Kiel Mrk. 20 en Postpakke pr. 10 Pd. Mrk. 2,40. 1 Bundt 80 Pf. anbefales af Heinr. Freese, Kiel.

Mine siden 1869 præmierede og anerkjendte Biboliger og Redskaber anbefales Forbrugere; (fabr. 3300 Stader). Illustreret Prisliste sendes paa Forlangende

Tved pr. Svendborg.

Kristjan Pedersen.

VOKS modtages til Forarbejdning til Kunsttavler. Billig Arbejds løn.

Ægte Bivoks kjøbes. N. S. Kristensen, Himmelsø, Roskilde.